1 Δεκεμβρίου 2024

Κυριακὴ κγ΄ (ιδ΄ Λουκᾶ)

Ναοὺμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.)

Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος (†792)

Θεοκλήτου ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας

ἦχος πλ.β΄ - ἑωθινὸν α΄

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

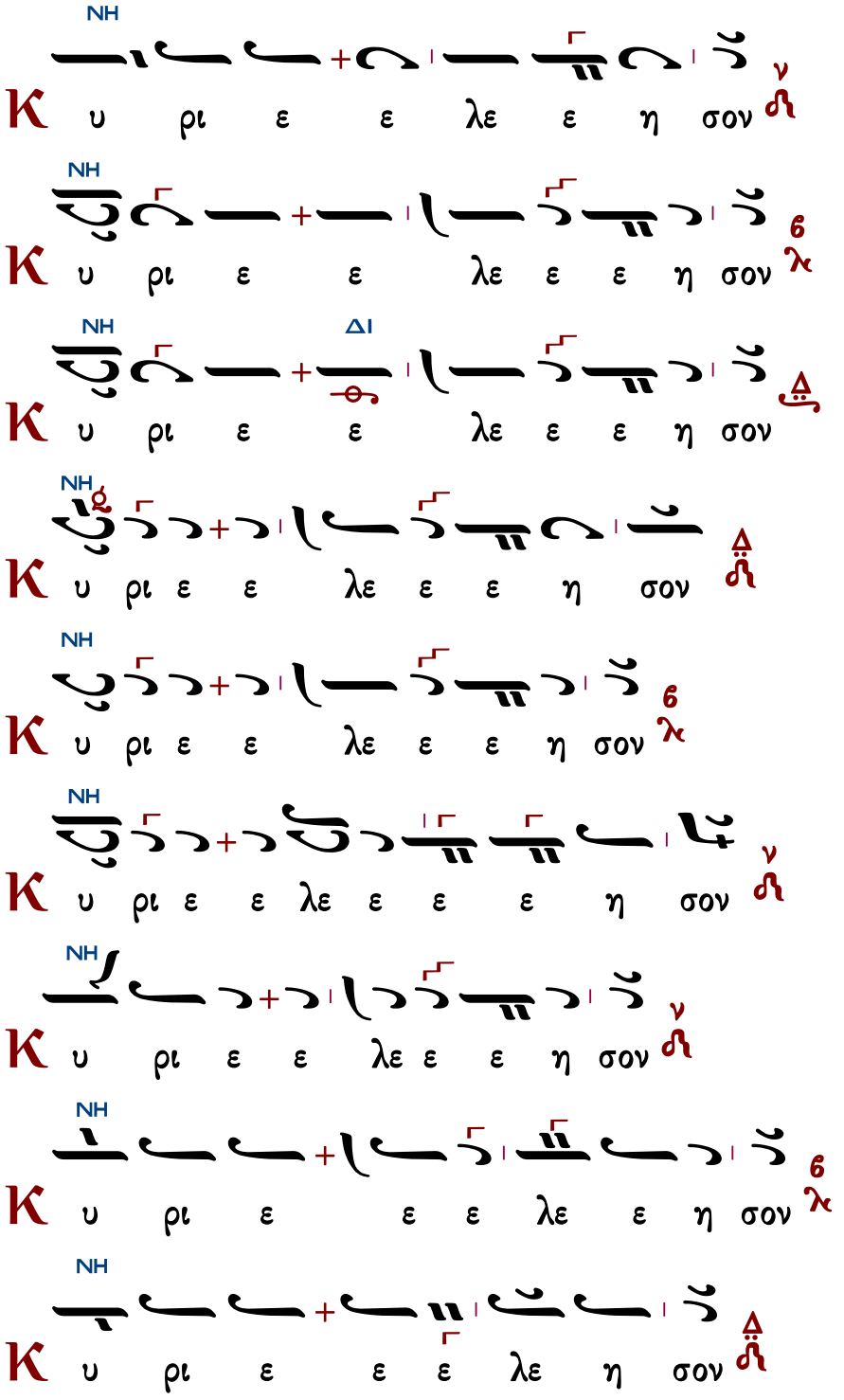

ἕτερα

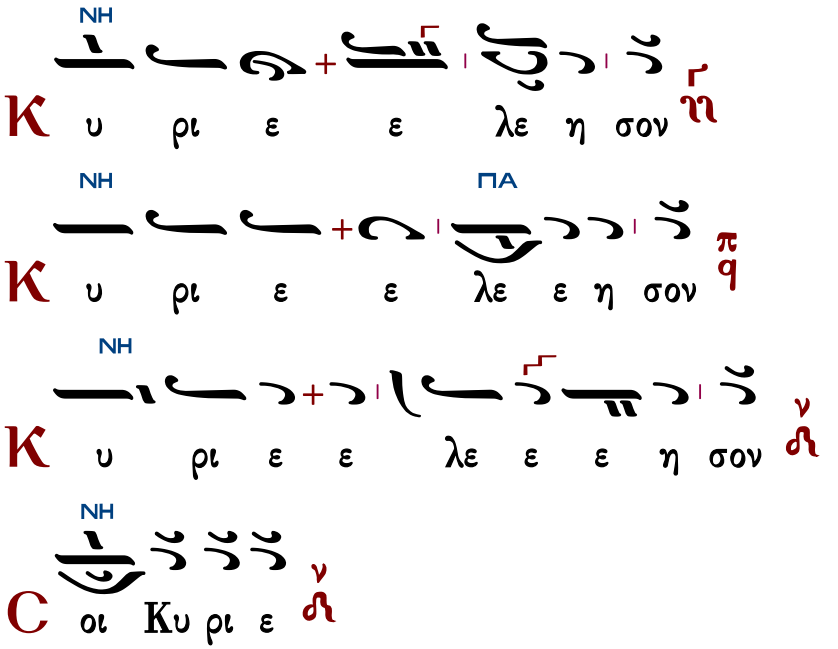

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἀ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

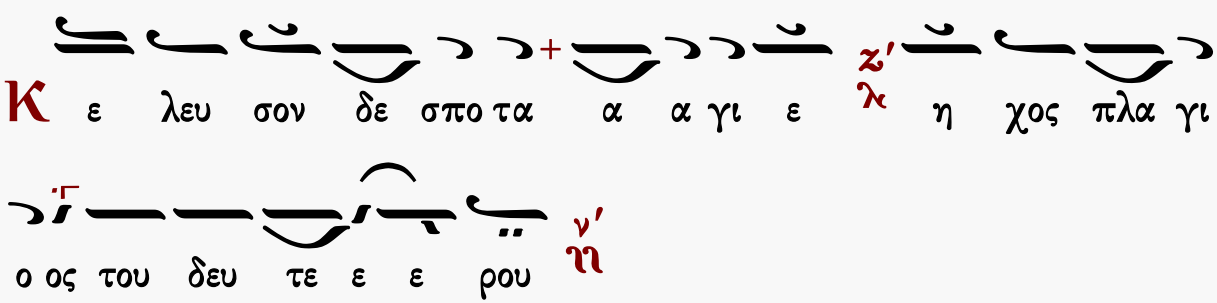

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος πλ.β΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.β΄

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἅδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσῃς σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς, ἐν τῷ Ἅδῃ; ἐπάτησας θάνατον, εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χείρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου, ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θάνατου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡ ταφή σου Κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ Ἅδου συντρίψασα διέρρηξεν, ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις τὸν κόσμον ἐφώτισε. Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Στιχηρὰ Ναούμ τοῦ προφήτου

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου

Ἦχος Γ᾽

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ Θεοῦ προφῆτα, καὶ τῆς ἰδίας αἴγλης ἀπειργάσατο, λαμπάδα περιφανεστάτην, καὶ διὰ σοῦ θεσπίζει, τὰ μέλλοντα, Νινευὶ τῇ μεγάλῃ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Νεφέλη φωτοβόλος ὤφθης ἀποστάζουσα, Ναοὺμ Θεοῦ προφῆτα, θεογνωσίας ὄμβρον, καὶ ἐπότισας τὸ πόμα τῆς θεοκρισίας Νινευϊτῶν τὴν πόλιν, ἀσέβειαν, ὠδινήσασαν αὖθις.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐκλείας ἀκηράτου μέτοχος γενόμενος, Ναοὺμ Θεοῦ προφῆτα, καὶ ἀπορρήτου δόξης, καὶ χαρᾶς τῆς ἀνεκφράστου, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, θεόπνευστε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην.

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Βυζαντίου	ἀργοσύντομον	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας Προκείμενον

Σαββάτῳ ἑσπέρας

Ἦχος λ Βϋ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.62#

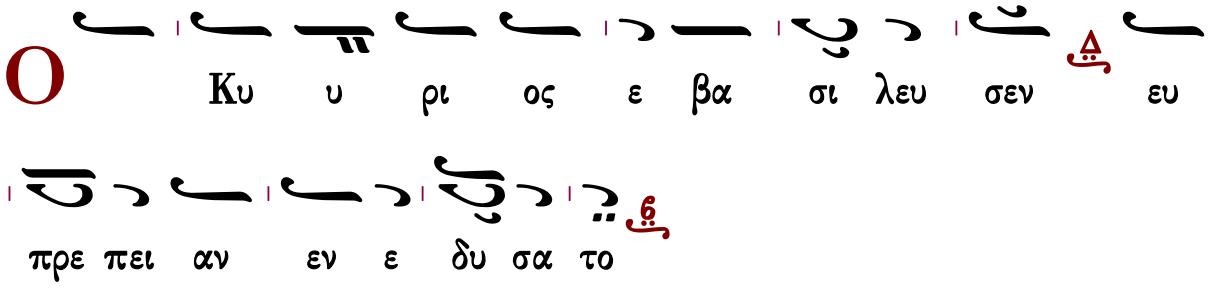

∴ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

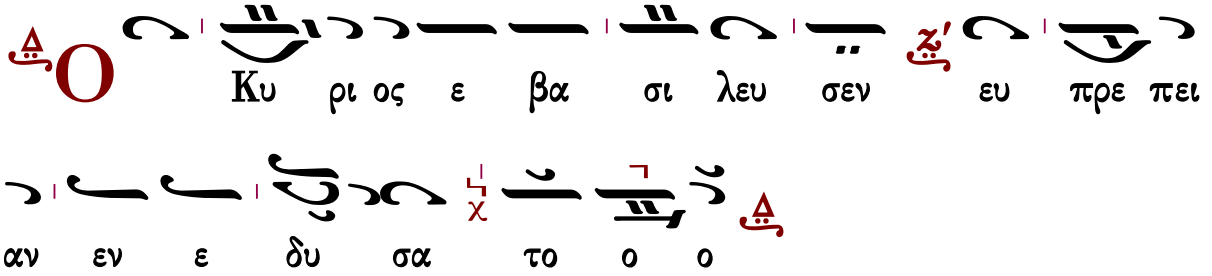

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν του ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.β΄

Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς ἐπανορθῶσαι θέλων, Σταυρῷ προσπήγνυται καὶ τάφῳ τέθειται, ὃν μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτὴρ τῶν ἁπάντων , πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ᾽ ἡμῶν, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων, θρηνούσαις δὲ αὐταῖς, ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε. Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, τοῖς ἀποστόλοις εἴπατε· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστέ, καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀργοσύντομο

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Σύντομο

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Γαβριὴλ Κουντιάδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!
Εὐλόγησον.
Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.
Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον, (γ΄) πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,

συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ′ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις

τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.
καὶ πάλιν
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος πλ.β΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Γαβριὴλ Κουντιάδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

ἦχος πλ.β΄

Τοῦ τάφου ἀνεῳγμένου, τοῦ Ἅδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους ἀποστόλους· ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον. Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα· καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωήν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν, ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἑρμηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε [ἀγνή]· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς γῆ ἁγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

ἦχος πλ.β΄

Ἡ ζωή, ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἑρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν τὴν ἔνθεον, ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας, ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν, τὸν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

882 Πέτρου Λαμπαδαρίου	818 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	561 Γαβριὴλ Κουντιάδου
550 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	551 Χρήστου Τσακίρογλου	557 Γεωργίου Γέμελου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.

Ὅτι ηὐλόγηται... Ἀμήν.

Ὑπακοὴ

ἦχος πλ.β΄

Τῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἅδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐῤῥύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Πέτρου Εφεσίου

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

ἦχος πλ.β΄

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σὲ Λόγε, οἰκτιρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενουμένους, καταρτίζων εὔχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία, εἴ τινι τούτων κατ᾽ ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β΄

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ ψυχή, ὡς στρουθίον Λόγε, οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ′

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κλῆρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (β′)

∴ Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

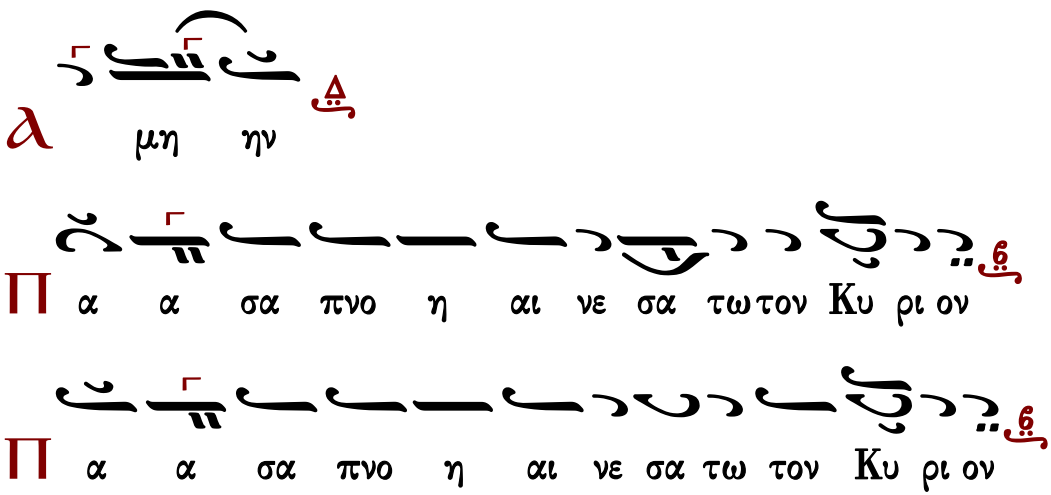

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

α ι νε σα τωπνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ελέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 28:16-20
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, 16 οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ
ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. 17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. 18 Καὶ
προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
γῆς. 19 Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, 20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα
ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος. Ἀμήν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι᾽ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ν΄ Ψαλμὸς

ἦχος β΄

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Πεντηκοστάρια

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ταῖς τῶν ἀποστόλων, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Γεωργίου Πρωγάκη I	Γεωργίου Πρωγάκη II	Γαβριήλ Κουντιάδου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

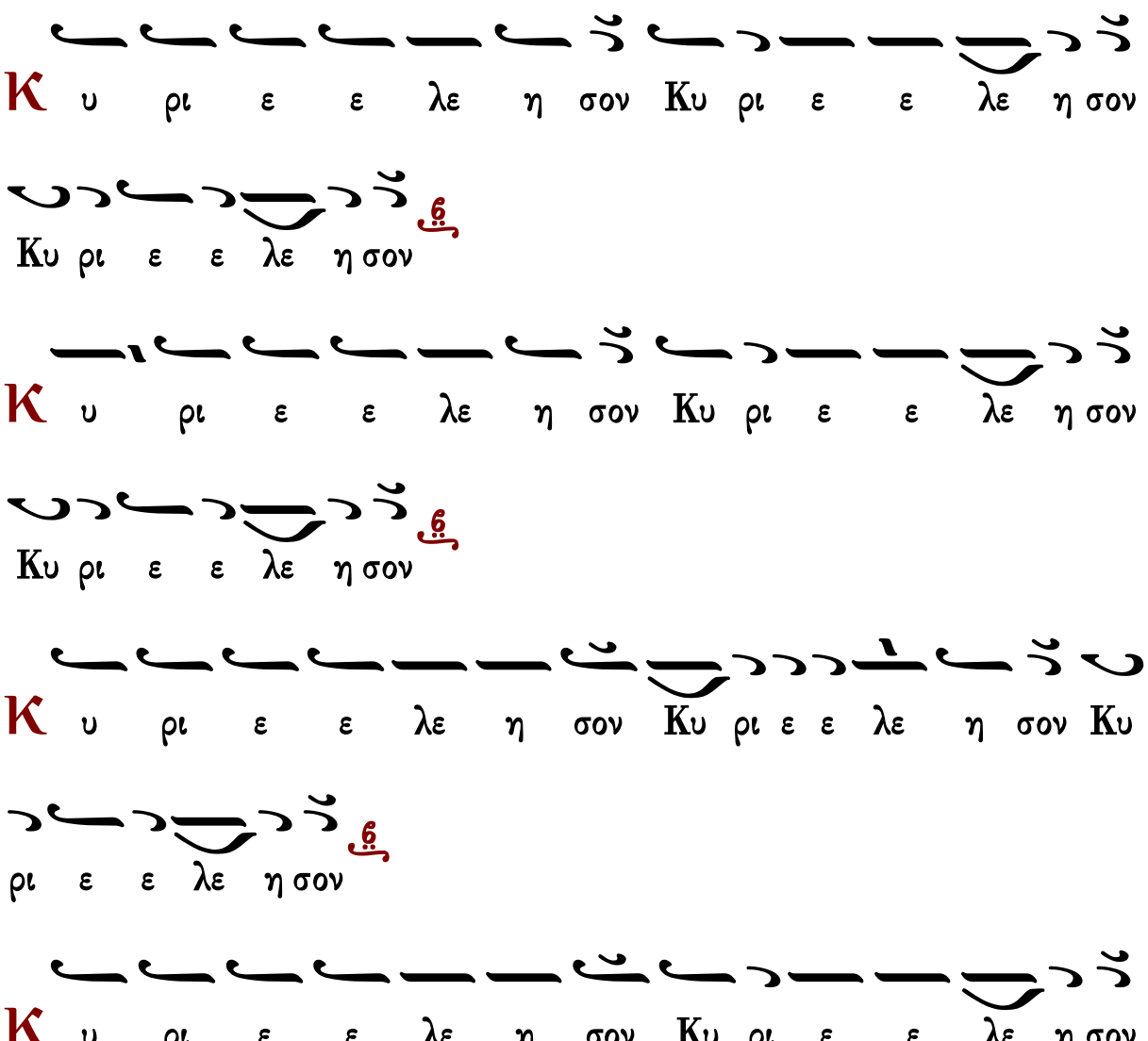

Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η η η σο ο ον

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α᾽

ἦχος πλ.β᾽

«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδήν, ἐβόα, ᾄσωμεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδήν, σοὶ πάντες ᾄσωμεν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευτή, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι᾽ αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον ἁγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Ναοὺμ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ α᾽

Ἵππον καὶ ἀναβάτην

ἦχος πλ.α᾽

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναοὺμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σου, τῆς ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόληπτε, καὶ τούτου τῇ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες, μακαρίζομέν σε πανάριστε.

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν ἐνηχοῦσα, προφῆτά σου τῇ ψυχῇ, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐνέργειαν, ἀξίως ἐνέπνευσε, καὶ θεόπνουν γλῶσσάν σοι, κατεσκεύασεν ἀξιάγαστε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὄργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τοῦ Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, καὶ πᾶσι φθεγγόμενον, τῆς ἐνθέου κρίσεως, το ἀδέκαστον παναοίδιμε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη, Παρθένε πάναγνε, τοὺς σὲ πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ μητέρα σεπτήν, ὑμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασον ἀγριότητα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.β΄

«Οὔκ ἐστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ, ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Ναοὺμ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ γ΄

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν

ἦχος πλ.α΄

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεθέξει θεοποιοῦ τε καὶ θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερῶς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης θεόπνευστε. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ κρῖμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας μάκαρ θεοπτικώτατα, τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς, θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος, ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ πάλαι ἐξ οὐδενὸς ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἁγίας γαστρὸς προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος ἁγνή, ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ φιλάνθρωπος, ἵνα τούς ἀνθρώπους λυτρώσηται.

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν… Ἀμήν.

Κάθισμα Ναοὺμ τοῦ προφήτου

Τὸν συνάναρχον Λόγον — ἦχος πλ.α΄

Ἀμιγῆ χαρακτήρων τῶν κάτω ἔνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναοὺμ δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐκδυσωποῦμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται ἁγνὴ ἀειπάρθενε, καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸν συνάναρχον Λόγον — Ἦχος λ π ϊ κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.244/1588*

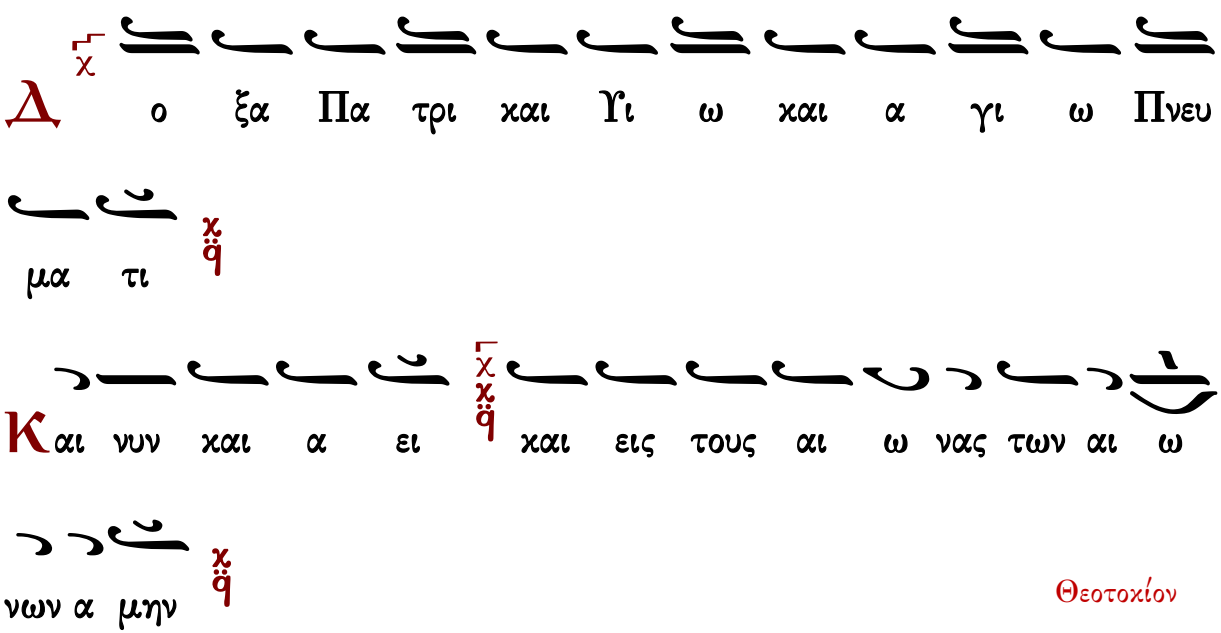

Θεοτοκίον

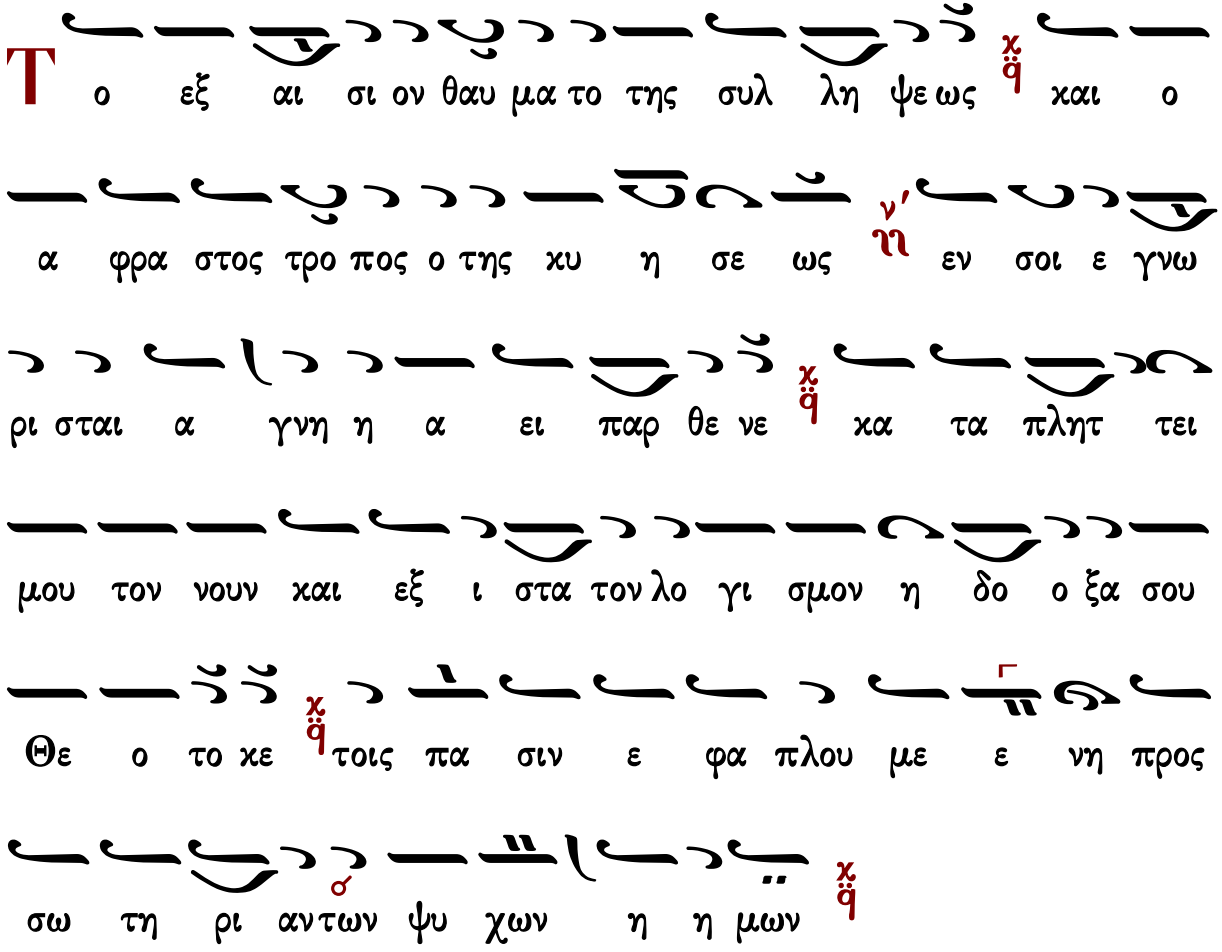

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.β΄

«Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον ἤνθησε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς, ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη καὶ ἀρδευθείς, αἵματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκ ἔτι ὄφις μοι ψευδῶς, τὴν θέωσιν ὑποβάλλει, Χριστὸς γὰρ ὁ θεουργός, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

Κανὼν Ναοὺμ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ δ΄

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν

ἦχος πλ.α΄

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπόμενος τῇ αἴγλῃ, τοῦ Πνεύματος, Νινευϊτῶν τὴν ἀπειλήν, τῆς ἐρημίας προήγγειλας, τῆς τοῦ Θεοῦ δυναστείας, προφαίνων θεοφάντορ τὸ ἄφυκτον.

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ κρίσις ἡ δικαία τοῦ κτίσαντος, καταψηφίζεται δεινήν, πανωλεθρίαν λαοῦ δυσμενοῦς, ὡς προφητεύων ἐφθέγξω, Ναοὺμ Θεοῦ προφῆτα πανόλβιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μετρίῳ κοσμουμένη φρονήματι, ἡ τοῦ προφήτου σου ψυχή, πρὸς θεοπτίαν τὴν σὴν Ἀγαθέ, ὑπερφυῶς ἀνηνέχθη, καὶ θείας θεωρίας λαμπρότητα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαρία ἡ κυρία τῆς κτίσεως, ὡς βασιλέα τοῦ παντός, τεκοῦσα μόνη πανύμνητε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἐλεύθερόν με δεῖξον πρεσβείαις σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.β΄

«Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγαυσον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὑποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβὶμ νῦν καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέσποτα, νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, λῃστῇ ὁδοποιήσαντα τὸν παράδεισον.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκέτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, δέσποτα Χριστὲ ἐπιστροφήν, σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελησμένον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ ἀναστάσει σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, ὁμολογοῦντας διάσωσον, σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Κανὼν Ναοὺμ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ ε΄

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον

ἦχος πλ.α΄

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄμωμον καὶ ἄληπτον, βίον κτησάμενος, τῆς ἐνεργείας καὶ φωταυγίας, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Ναοὺμ ἠξιώθης, προφῆτα θαυμαστότατε.

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι νοῒ προθύμως, τὰς ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ θέμενος· ὅθεν ἐμφανείας, θεοπρεποῦς ἐπέτυχες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, τὰ προτερήματα, τῶν προφητείᾳ τετιμημένων· δι᾽ αὐτῶν γὰρ φθέγγεται, τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἀγαθὸν καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, ὄντως δυνήσεται, σὲ Θεοτόκε ὑμνεῖν ἀξίως· τὸν γὰρ κτίστην τέτοκας, τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμνούμενον δυνάμεσιν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.β΄

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, πολυέλεε».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἥλοις τὴν ἀράν, τὴν καθ᾽ ἡμῶν ἐξήλειψας, τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευράν, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαῤῥήξας, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀδὰμ κατενήνεκται, δι᾽ ἀπάτης πτερνισθείς, πρὸς τὸ τοῦ Ἅδου βάραθρον, ἀλλ᾽ ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθής, κατῆλθες πρὸς ἔρευναν καὶ ἐπ᾽ ὤμων βαστάσας συνανέστησας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Κανὼν Ναοὺμ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ ς΄

Μαινομένην κλύδωνι

ἦχος πλ.α΄

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν τῆς θείας χάριτος, πεφηνότα, τέμενος πιστοί, καὶ δοχεῖον ἄχραντον γενόμενον, τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεοφανείας ὑμνήσωμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ τοῦ θείου Πνεύματος, δεδεγμένος, ἄδυτον αὐγήν, καὶ τὸν νοῦν θειότερον κτησάμενος, τοὺς εὐσεβεῖς, πρὸς ὑμνῳδίαν προτρέπεται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νοεραὶ δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων, πᾶσαι γενεαί, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξάζουσι, διαπαντός, εὐλογημένη πανάμωμε.

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς… Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωή καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Οἶκος

Τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ταφήν σου ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν Ἅδην ἔδησας ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος καὶ νεκροὺς συνανέστησας καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψας καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου, δι᾽ ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον

Τῇ α΄ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ναούμ.

Ναούμ, τὸν Ἑλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,
Ἕλκει πόθος με σμυρνίσαι σμύρνῃ λόγου.
Πρώτη ἐκ βιότοιο Δεκεμβρίου ᾤχετο Ναούμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.

Θνήσκει ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμως,
Πάτερ φιλήσας, τόν γε μὴν οἶκτον πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου.

Ἀνανίας σάρξ, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰκίας,
Αἴσθησιν ὡς σάρξ οὐδὲ μικρὰν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου.

Ὁρῶν τὸν Ἀντώνιον οὗτος τὸν μέγαν

Καὶ τοῖς τρόποις ὅμοιος ἀσκῶν ὡράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ὀνήσιμος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὀνησίμου τὸ σῶμα, κἂν γῆν εἰσέδυ,
Χρῄζουσι βλύζει τὴν ὀνήσιμον χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοκλήτου, ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας.

Κλήσει καὶ πράγματι κλητὸς Θεῷ ὤφθης,
Καὶ νῦν ὦ Θεόκλητε, Θεῷ συγχαίρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἐφέσου Ἀνανίου καὶ Σολόχωνος.

Ποίμνης μιᾶς θνήσκουσι ποιμένες δύο,
Καὶ πρὸς μίαν χωροῦσι χώραν οἱ δύο.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.β΄

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾷν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὀδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἠμφιάσαντο Χριστὲ τὰ καταχθόνια φέγγος, τῇ καταβάσει σου, ὁ προπάτωρ δέ, θυμηδίας ἔμπλεως ὀφθείς, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σοῦ μήτηρ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ κτίστην σὺ τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν, ὃν αἴτησαι πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν Ναοὺμ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ ζ΄

Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν πατέρων Κύριος ἦχος πλ.α΄

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς θεοπτικώτατον, τὸν προφήτην ἔχοντες, χορείας ἐξάρχοντα, σεπτῶς ἑορτάζομεν, ἐνθέως μελῳδοῦντες· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ πνευματοκίνητον, ἐπιγνόντες ὄργανον, καὶ λύραν θεόπνευστον, καλοῦμεν συλλήπτορα, τῶν ὕμνων μελῳδοῦντες· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἔστεψέ σε Κύριος, ὡς προφήτην ἔνθεον, καὶ χάριν σοι δέδωκε, προλέγειν τὰ μέλλοντα, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ προφήτης βλέπει σε, Παρθένε πανάχραντε, ἣν μόνος διώδευσεν, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.β΄

«Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαόν, θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ σταυροῦ ἀναρτήσαντα, Λόγε Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανίους ἀψῖδας οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς Ἅδην φοιτήσας, ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστέ, ἐν σαπρίᾳ τὸν ἄνθρωπον, σὲ ὑπερυψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, κόρη, θεῖον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Ναοὺμ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ η΄

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἦχος πλ.α΄

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄυλον αὐγήν, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, Προφῆτα θεώμενος, μέλπεις γηθόμενος. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἱεροπρεπῶς, τὴν ἱεράν σου μνήμην, προφῆτα θεσπέσιε, τιμῶντες ψάλλομεν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεύρωσον Ἁγνή, τὸν τῆς ψυχῆς μου τόνον, λυθέντα τοῖς πταίσμασι, καὶ τοῖς παθήμασιν· ὅπως ὑμνήσω, Παρθένε τὸν σὸν τόκον, καὶ ὑπερυψῶ σε, τὴν κεχαριτωμένην.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.β΄

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾶ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ σαρκί, προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν, ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον πάθεσι, χρηματίσας πάθος Σωτὴρ ἡμῶν· μόνος γάρ ὑπάρχεις ἀπαθής, καὶ παντοδύναμος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἄγευστον, ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχή, Δέσποτα ἐν τῷ Ἅδῃ οὐ καταλέλειπται, ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστάς, ἡμᾶς συνήγειρας.

Ἁγία Τριὰς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν Πατέρα Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χείλεσιν, ἁγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἄρρητον καὶ ὑπερένδοξον, Πνεύματος παναγίου, δύναμιν σέβομεν· μόνη γὰρ ὑπάρχεις πανσθενής, Τριὰς ἀχώριστος.

Κανὼν Ναοὺμ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ θ΄

Ἡσαΐα χόρευε

ἦχος πλ.α΄

Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ γῆς ἰσάγγελον, πολιτείαν ἔσχες ἀληθῶς, καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σὺν ἀγγελικαῖς, χορείαις ἐσκήνωσας, περὶ τὸ φῶς τὸ τρισσοφεγγές, οὗ ἐμφορούμενος, ἐποπτεύεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὲ Θεῷ προσάγομεν, ὑπὲρ κόσμου, μάκαρ πρεσβευτήν, δυσώπησον ἐκτενῶς τῇ προφητικῇ, παρρησίᾳ χρώμενος, δοῦναι πιστοῖς ἀγαθοπρεπῶς, τὴν διαμένουσαν, αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς Θεὸν γεννήσασαν, καταλλήλως τε καὶ προσφυῶς, καλοῦμέν σε οἱ πιστοί, θεηγορικῶς, Θεοτόκον ἄχραντον, παναληθεῖ κλήσει τὸν σεπτόν, τόκον σου σέβοντες, Παναγία Μητροπάρθενε.

Καταβασίαι

ἦχος α΄

α Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

γ Τῶ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

δ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

ς Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θήρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

ζ Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐκπτοήθησαν, ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

η Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ		Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος α'

[Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.]

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἀργὴ		Σύντομος
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

ἦχος β'

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ΄)
Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ἀναστάσιμον α΄

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω, μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον

Τοῖς μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χριστὸν ἑώρακας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον καθὼς εἶπεν· οἷς καὶ ὤφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων ἐν τῷ Πατρί, καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν ἔγερσιν, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ΄ ϡ΄ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

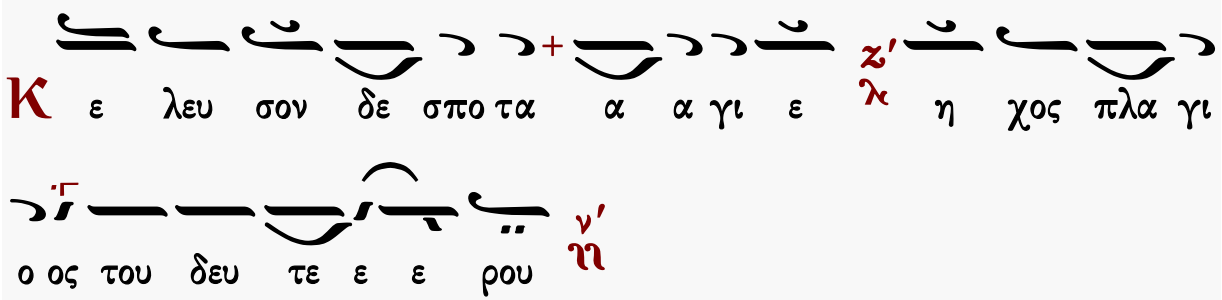

Αἶνοι

ἦχος πλ.β΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

ἦχος πλ.β΄

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν ἀνάστασιν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει, τῆς σῆς ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τόν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς, ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὐσπλαγχνίαν σου φιλάνθρωπε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὦ παράνομοι, Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσιν αἱ σφραγῖδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρός, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός, αὐτοὶ δὲ κατῃσχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστόν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ βασιλεύς· ἢ ὡς νεκρόν παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελῳδοῦντες· Δόξα Κύριε τῷ σταυρῷ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε, καὶ μύρα βαστάζουσαι, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζήτουν, εὗρον δὲ φωτοφόρον ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρός, αὐτὰς φθεγγόμενον καὶ λέγοντα· Τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν; τί ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θνητόν ἐν μνήματι τὸν ἀθάνατον; δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου ἀναστάσεως τὴν παγκόσμιον χαρμονήν, ἐν ᾗ καὶ ἡμᾶς Σωτήρ φωτίσας, δώρησαι ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ὠωθινὸν δοξαστικὸν α΄

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος, καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρῦξαι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιαιωνίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Γεωργίου Βιολάκη
Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριήλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Ἀθανασίου Καραμάνη
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.β	Γεωργίου Βιολάκη
Μανουήλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀναστάσιμον τροπάριον

ἦχος πλ.β΄

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτόν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

ἦχος πλ.β΄

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

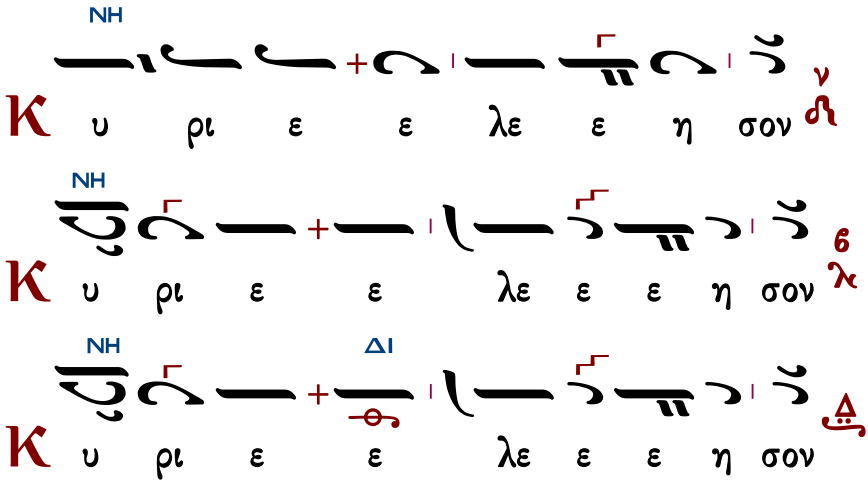

NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
NH ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
C οι Κυ ρι ε

ἑτερα

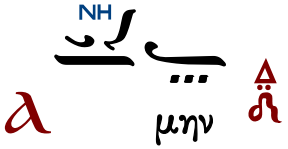

Τυπικὰ

Ἀγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

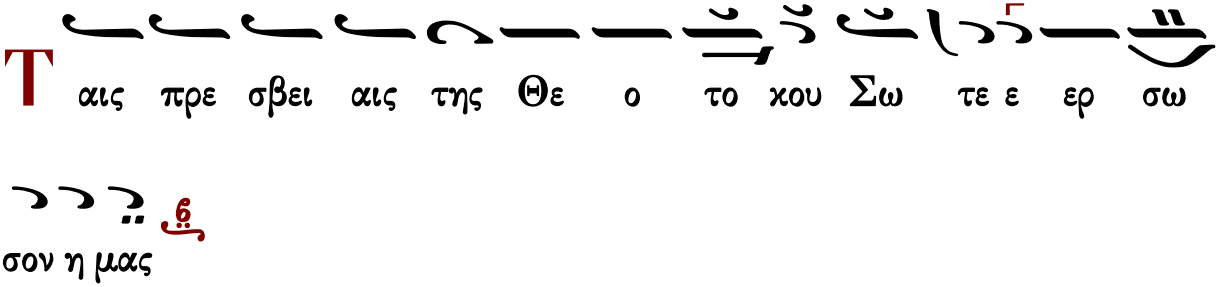

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

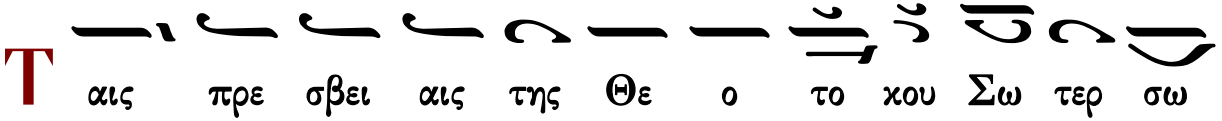

σον η μα α ας

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′ Ἦχος Δι

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Δι Πανδέκτη 1851 σ.26#

C ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι

α

Πανδέκτη, 1851 σ.11#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

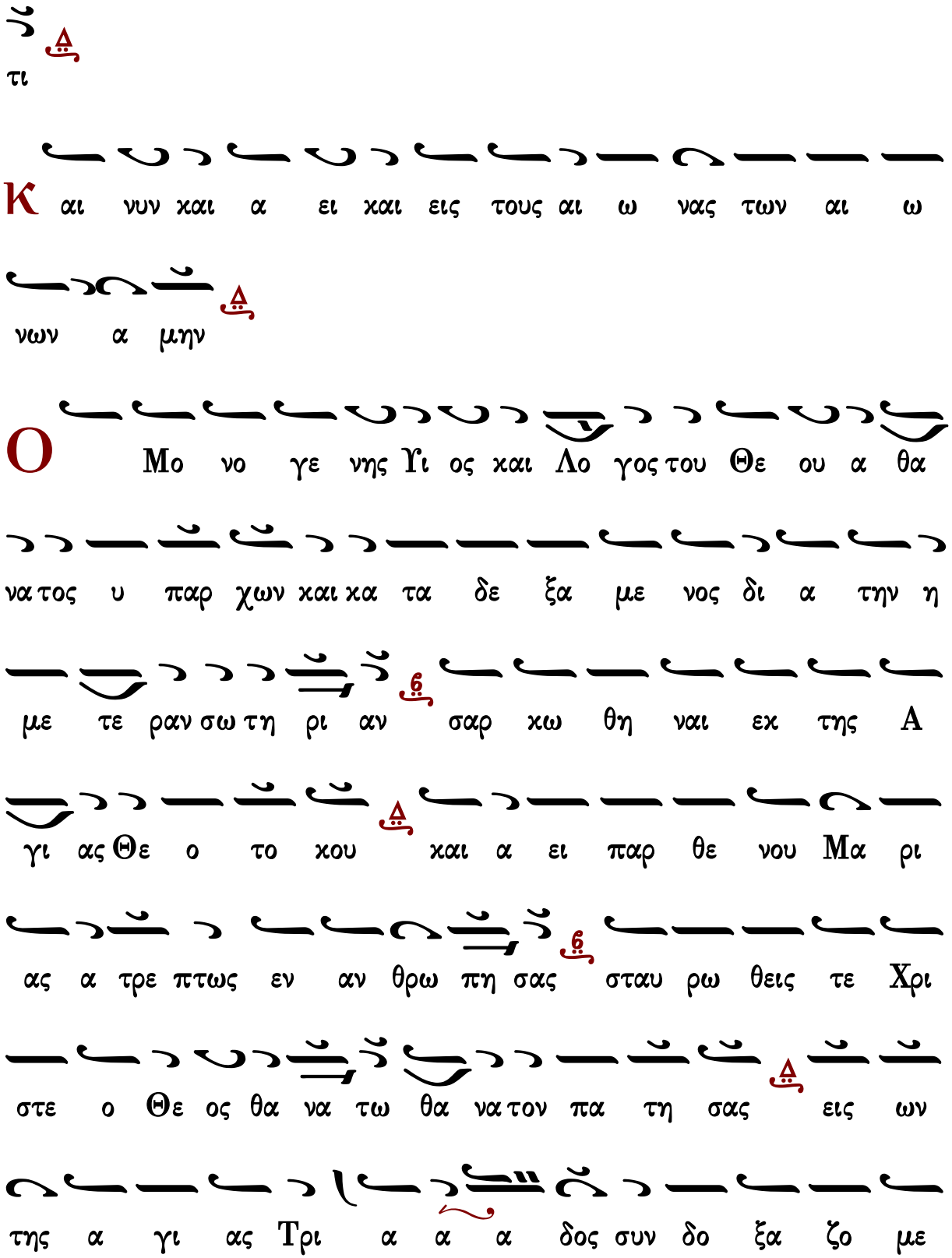
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων
της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με

νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα

α ας

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος πλ.β′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

ἦχος β′

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σύντομον (κλασικό)	π. Ἀγαθονίκου Λαζόγλου (ἀργόν)

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

ἦχος β΄		ἦχος πλ.β΄
Γεωργίου Πρωγάκη Ι	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Παναγιώτου Νεοχωρίτου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον ἦχος πλ.β΄
Πρόσχωμεν

∴ Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. 27:9

∴ Πρός σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ. 27:1

Σοφία

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:4-10

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν, συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ· (χάριτί ἐστε σεσῳσμένοι·) καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ᾽ ἡμᾶς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσῳσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται. Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ πλ. δ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.85*

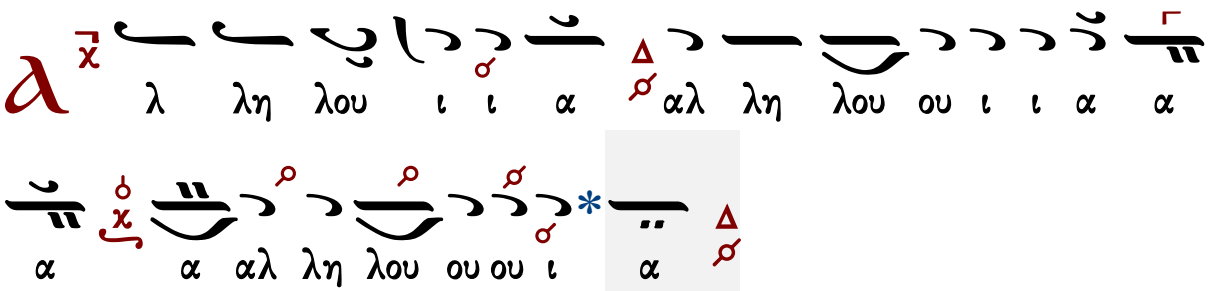

τὸ τέλος

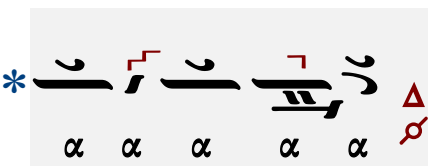

∴ Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. 90:1

∴ Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν. 90:2

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:35-43

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἰεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. 36Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο. 37Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. 38Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με. 39Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ, ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με. 40Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτόν, 41λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. 42Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. 43Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⲅ Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

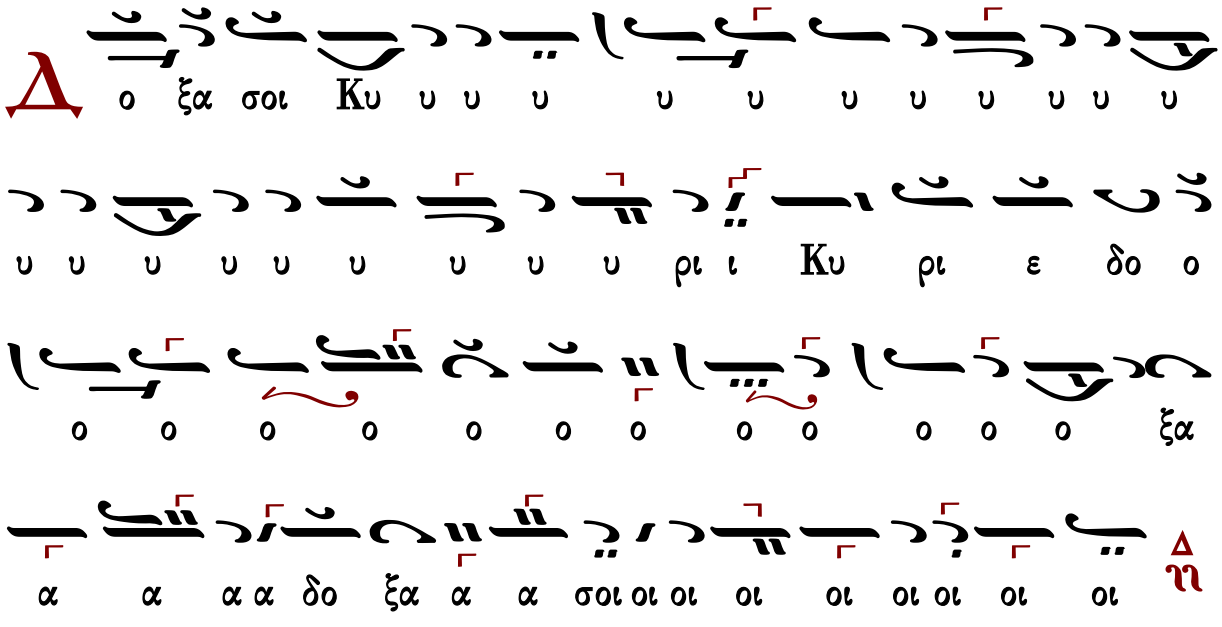

Ἑκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.β΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

422	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	398	Βασιλείου Νικολαΐδη
514	Πέτρου Ἐφεσίου	283	Θρασυβούλου Στανίτσα
396	Θεοδώρου Φωκαέως	369	Γεωργίου Καρακάση
376	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	240	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
350	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	195	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
627	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	289	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

383	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	224	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
300	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	346	Κωνσταντίνου Λάμπρου
468	Γαβριήλ Κουντιάδου		

Λειτουργικά

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα Ι
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	τὰ κατὰ παράδοσιν	Θρασυβούλου Στανίτσα ΙΙ
Γεωργίου Καρακάση	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.β΄

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

611	Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ	423	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
330	Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι	402	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
325	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙ	241	Γεωργίου Καρακάση Ι
472	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙΙ	232	Γεωργίου Καρακάση ΙΙ
377	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	174	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
363	Πέτρου Βυζαντίου	260	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
490	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	297	Ἀθανασίου Καραμάνη
466	Θεοδώρου Φωκαέως	324	Κωνσταντίνου Λάμπρου
372	Ἰωάννου Λαμπαδαρίου		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

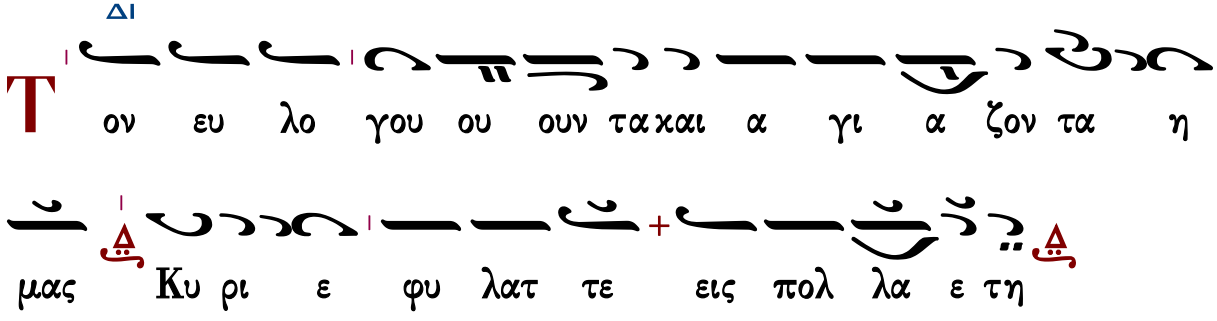

εἰς ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

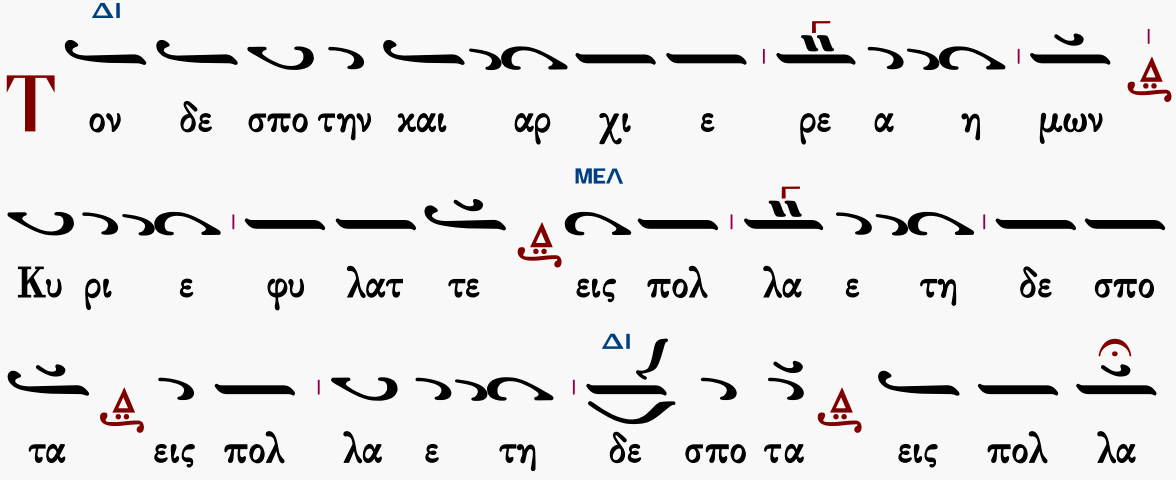

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.196*

ου ου ου ου ου ου προ ο ο ο ο ο ο σχε ε ε

ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο ο ον μου ου ου ου σο

ε ε εισ α α α α α α χου ου εισ α χου

α α α ε ε ε ε ε ε ε ος ο ο ο ο ο προ α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χρα α ξα

ε ε χρα α α α α α α α χε ε εχ ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εισ α α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χου ου ου ο ο ο ο ο ο ο ον μου

ου ου ου ου ου ου

η η η τη η η η

σιε η ην ι ι ι ι ρι ε ε ε ε εσπε ε

π

α α α α α α ι ι ιο θι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιι ι ι ιο θυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μου ο ο ο ο ο ο ο ω ω ων

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

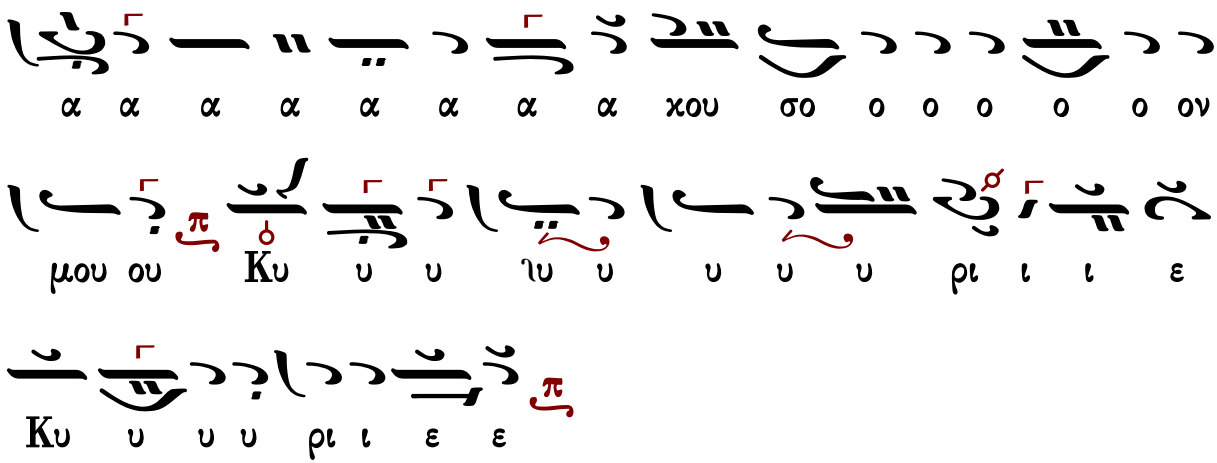

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.153*

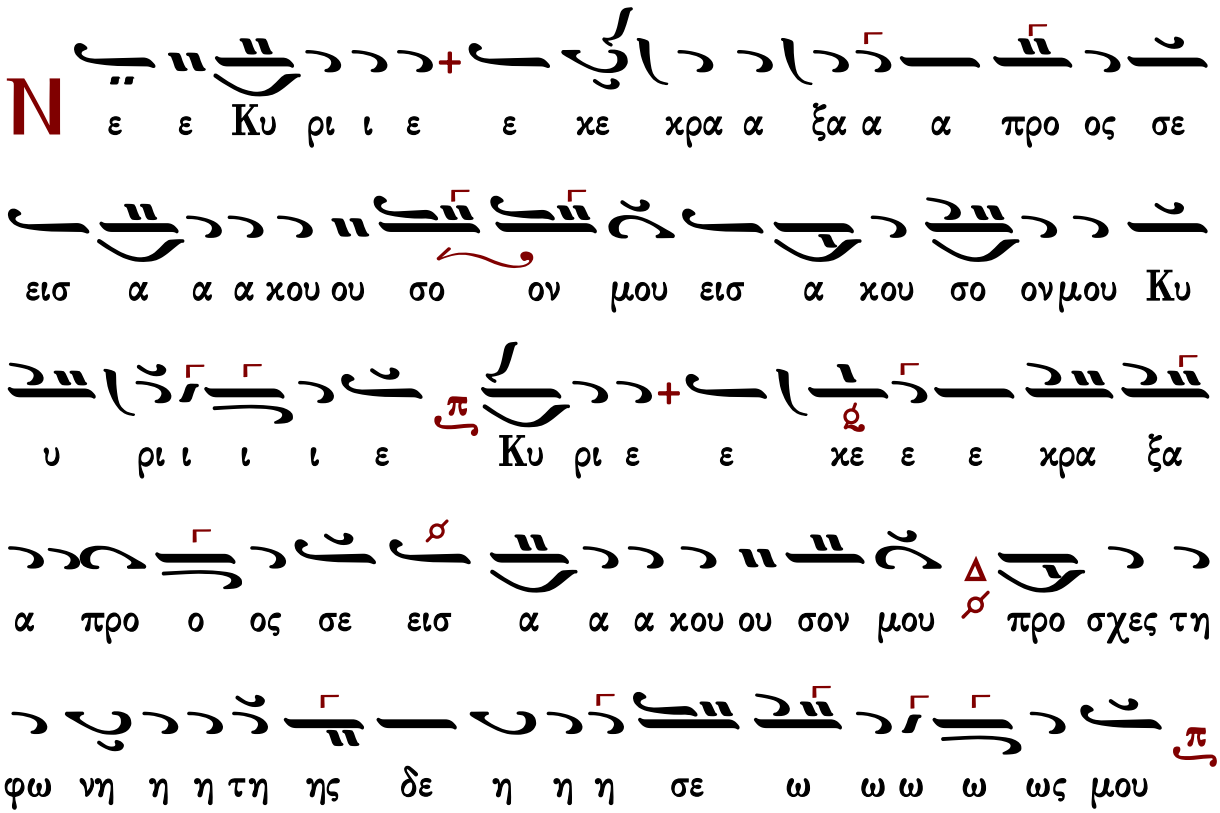

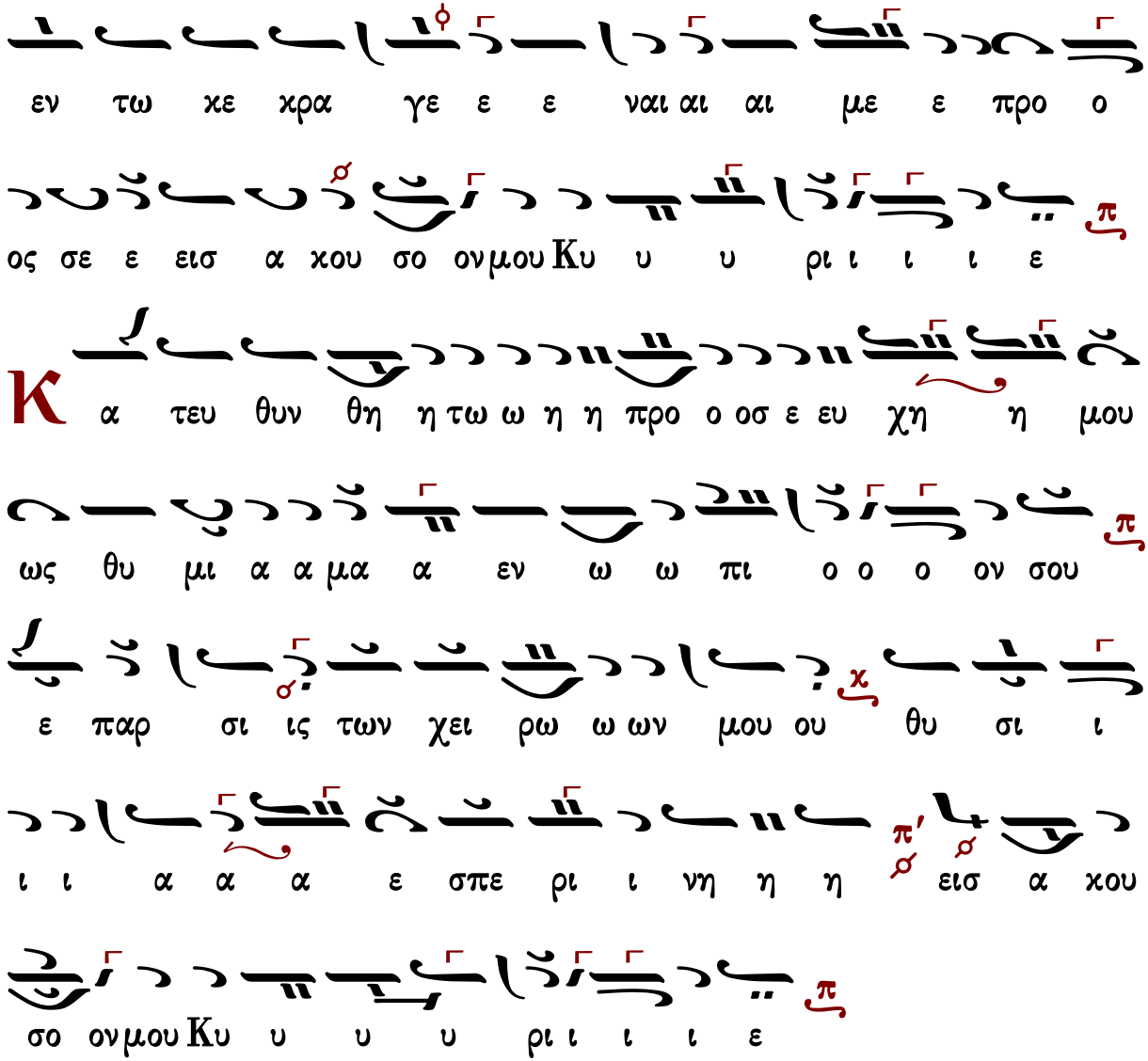

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος λ πλ. Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.263#

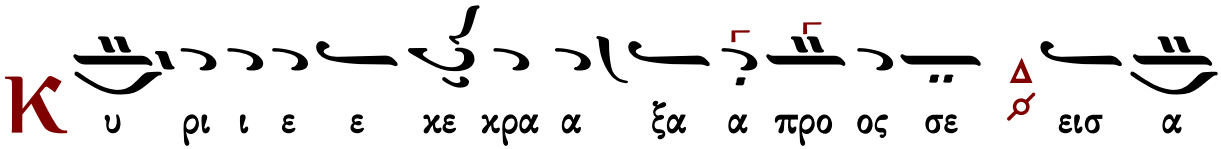

α α χου ου σο ον μου ειστ α χου σο ο ον μου Κυ

υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε χε χρα α ξα προ ος σε

ε ειστ α α α χου ου σο ον μου προ σχες τη φω νη η η η τη

ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα

γε ναι αι με προ ος σε ε ειστ α χου σο ον μου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη τω η η η προ ο οσ ε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο

ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου θυ

σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ειστ

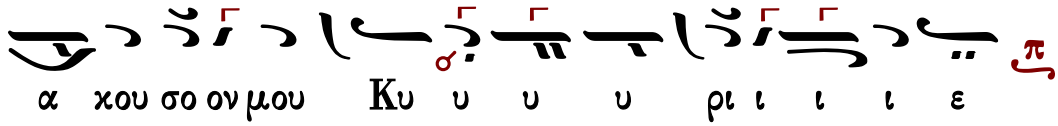

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ⸎ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.94*

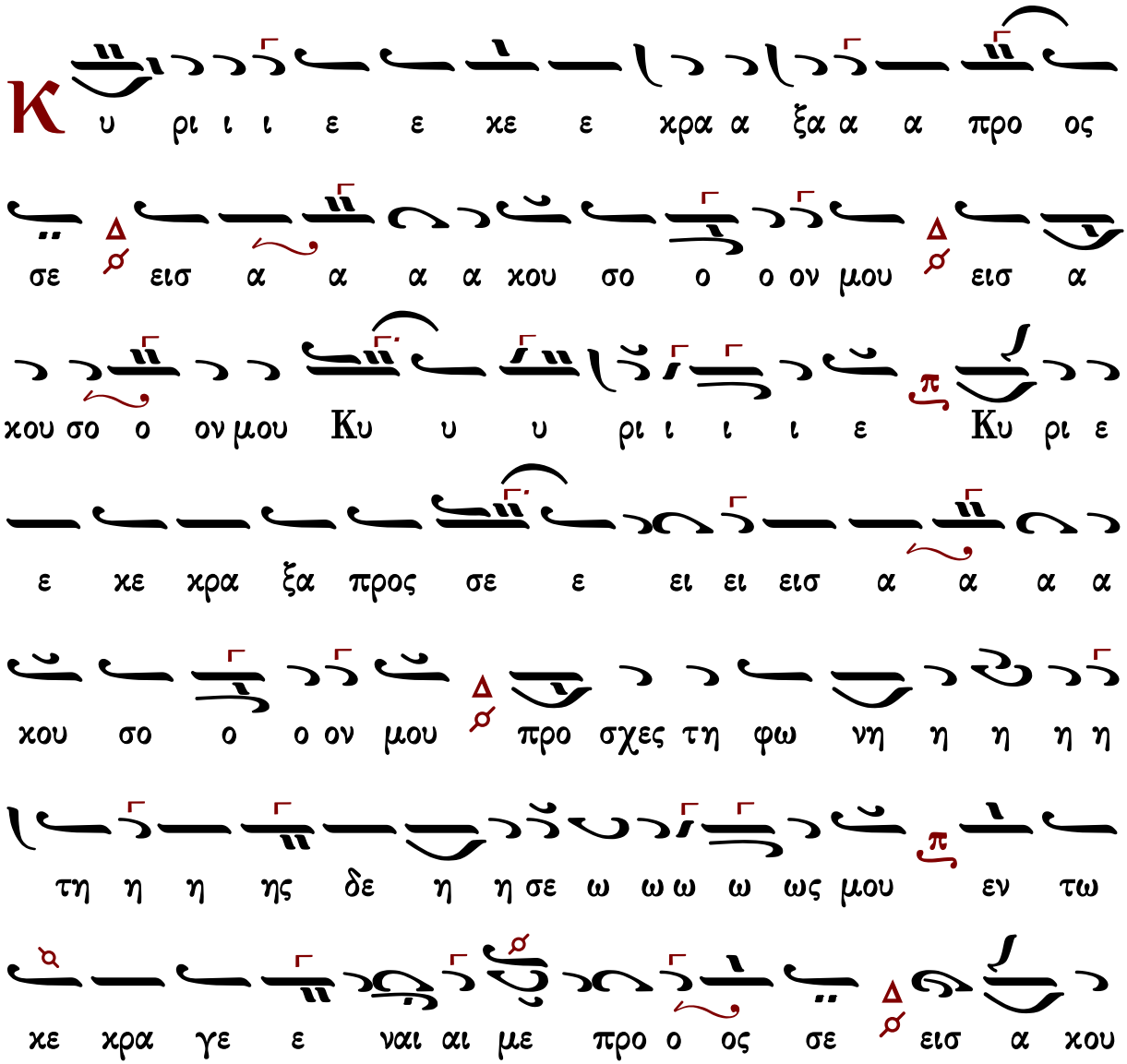

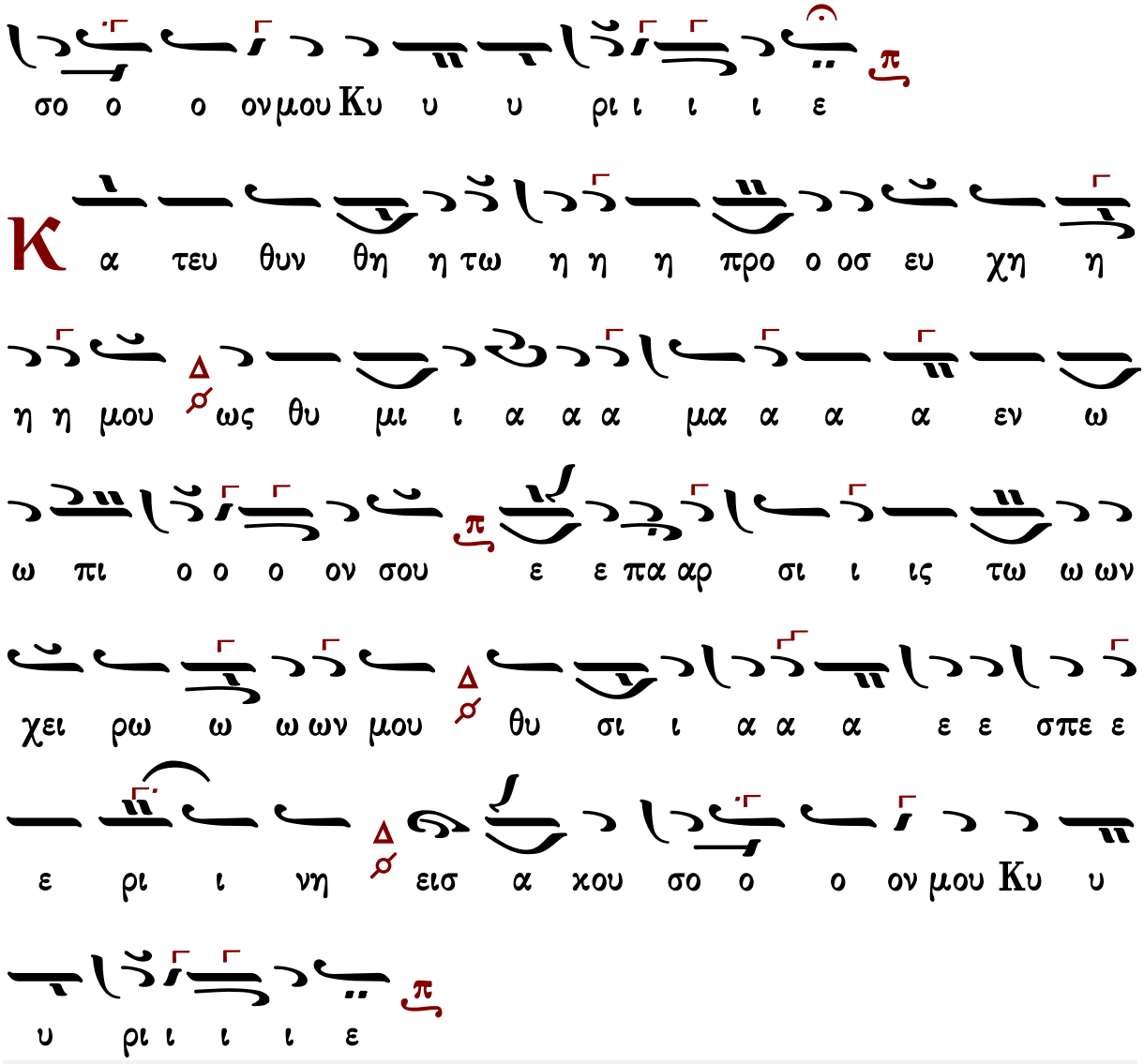

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ ⸗ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.100*

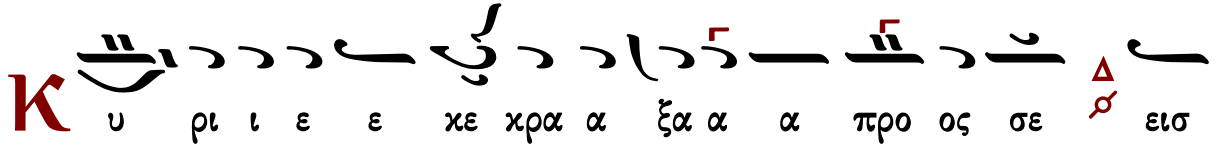

α α α χου ου σο ο ον μου ∆ εισ α χου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε π Κυ ρι ε ε χε χρα α ξα προ

ος σε ει ει εισ α α α χου ου σο ο ον μου ∆ προ σχες

τη φω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω ω ως

μου π εν τω χε χρα γε ναι αι με ε προ ος σε ε χ εισ

α χου σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η η προ ο οσ

ε ευ χη η η μου ∆ ως θυ μι ι α α μα α εν ω

ω ω πι ο ο ο ον σου π ε ε παρ σι ι ις τω

ω ων χει ει ρω ω ων μου ∆ θυ σι ο α α ε σπε

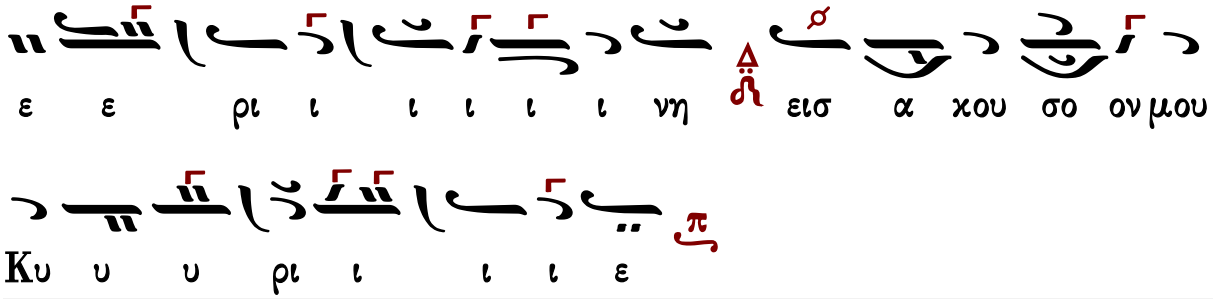

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος λ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.61*

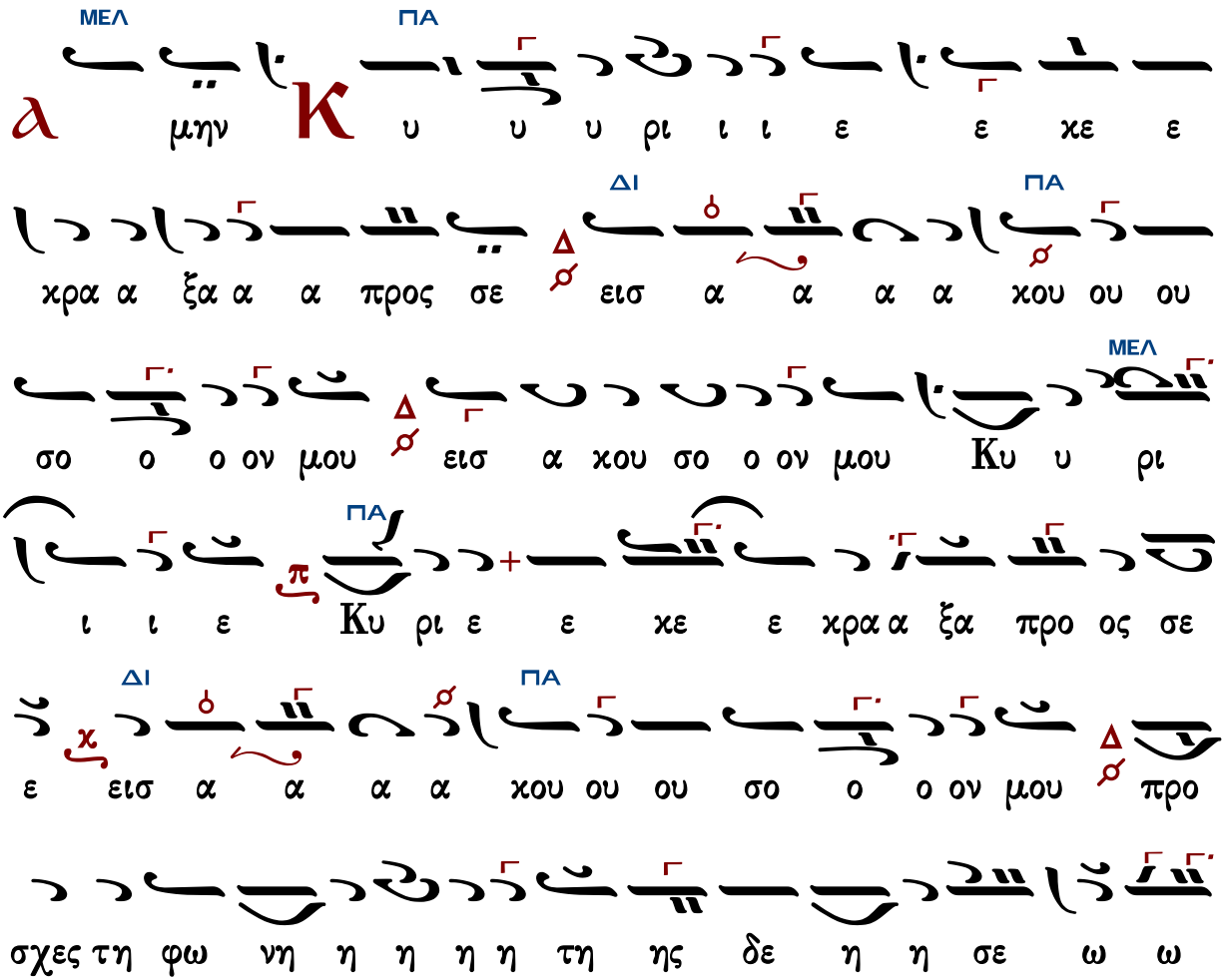

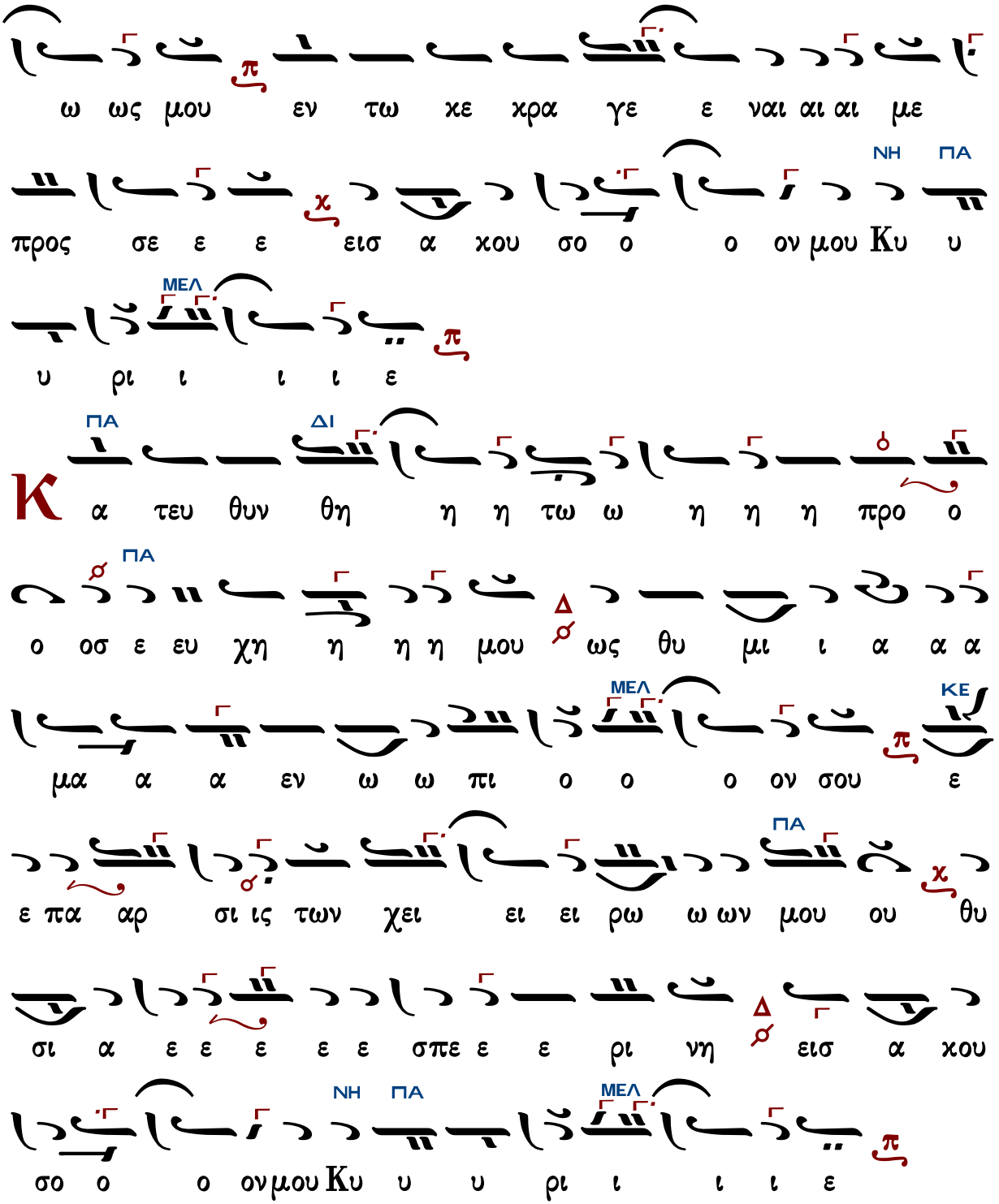

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ π̇ ⸓ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ7*

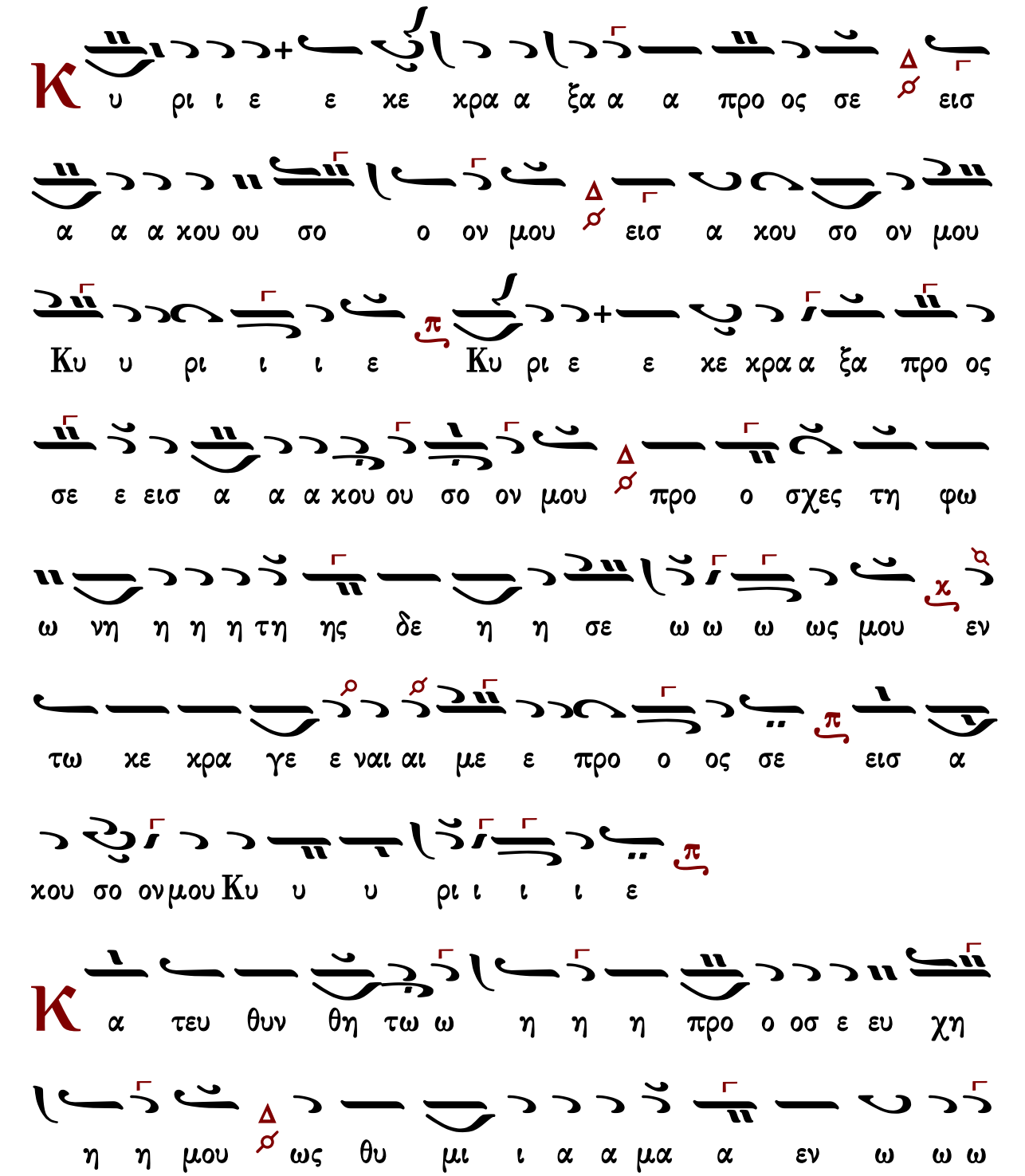

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.154*

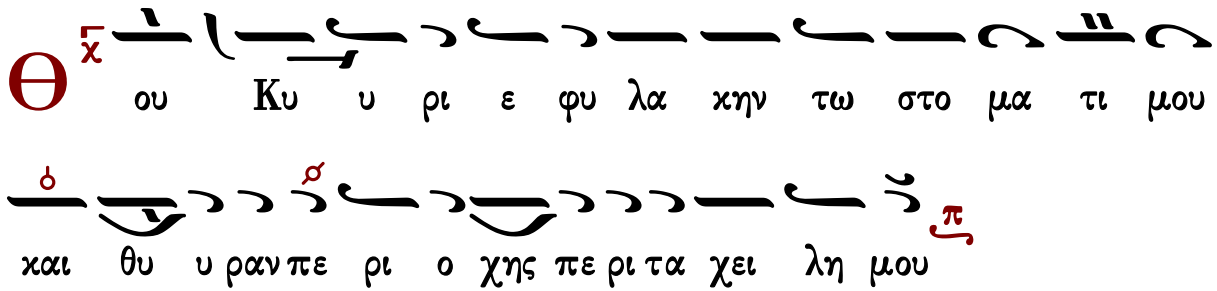

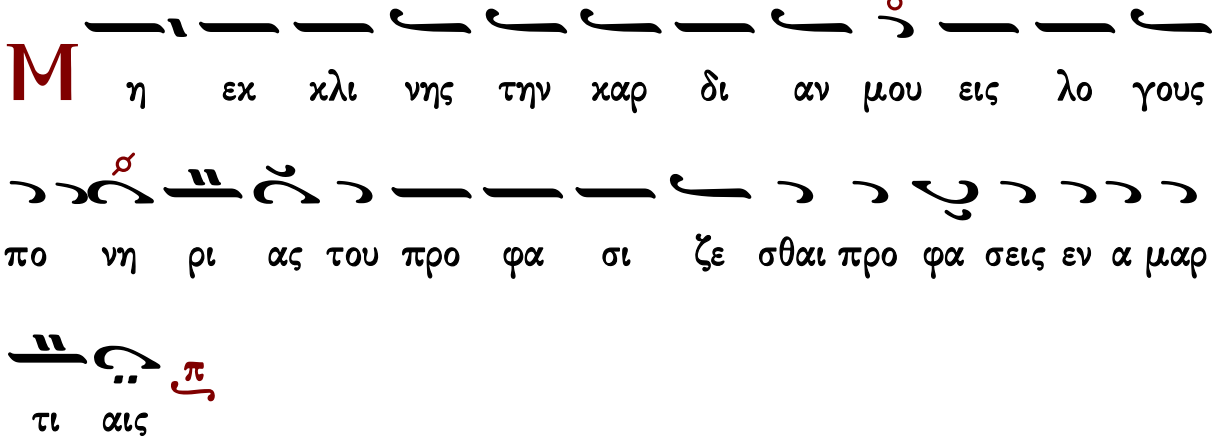

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Ⲁ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι

σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α
νο μι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ θω
Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Є

χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυτου α παγ γε λω

Є

ν τω εχ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε γνως τας τρι βους μου

Є

ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ ψαν

πα γι δα μοι

Κ

α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκον με

Λ

πω λε τω φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

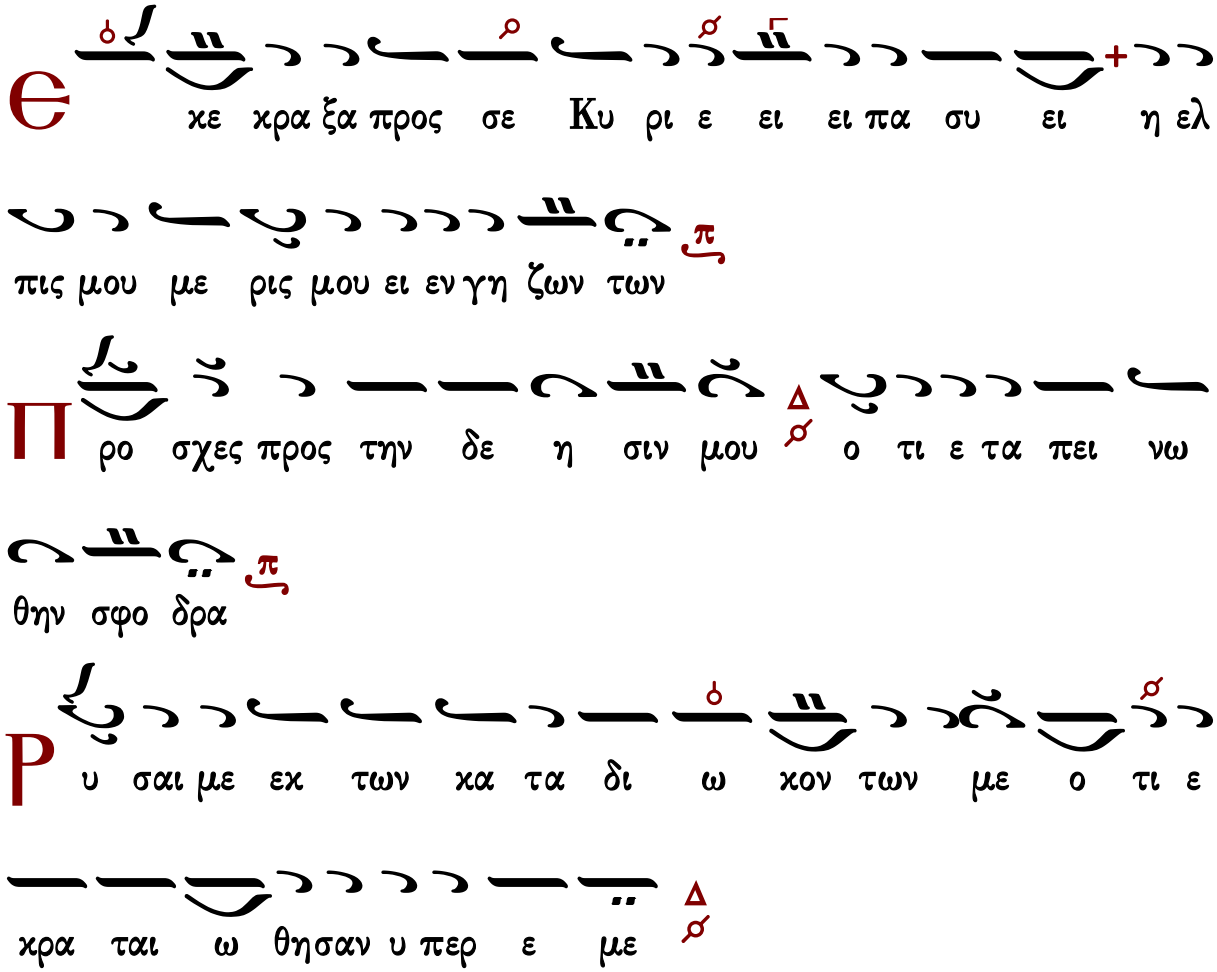

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.264*

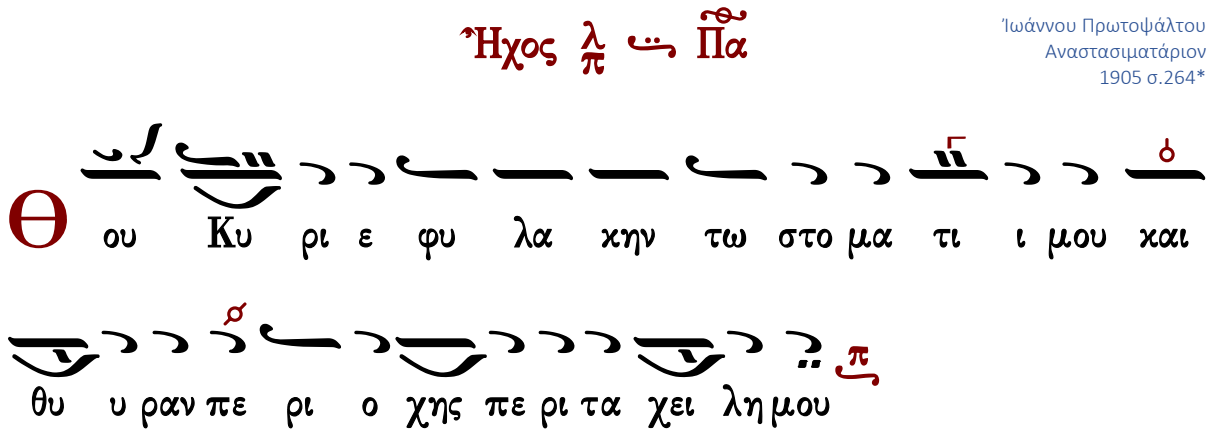

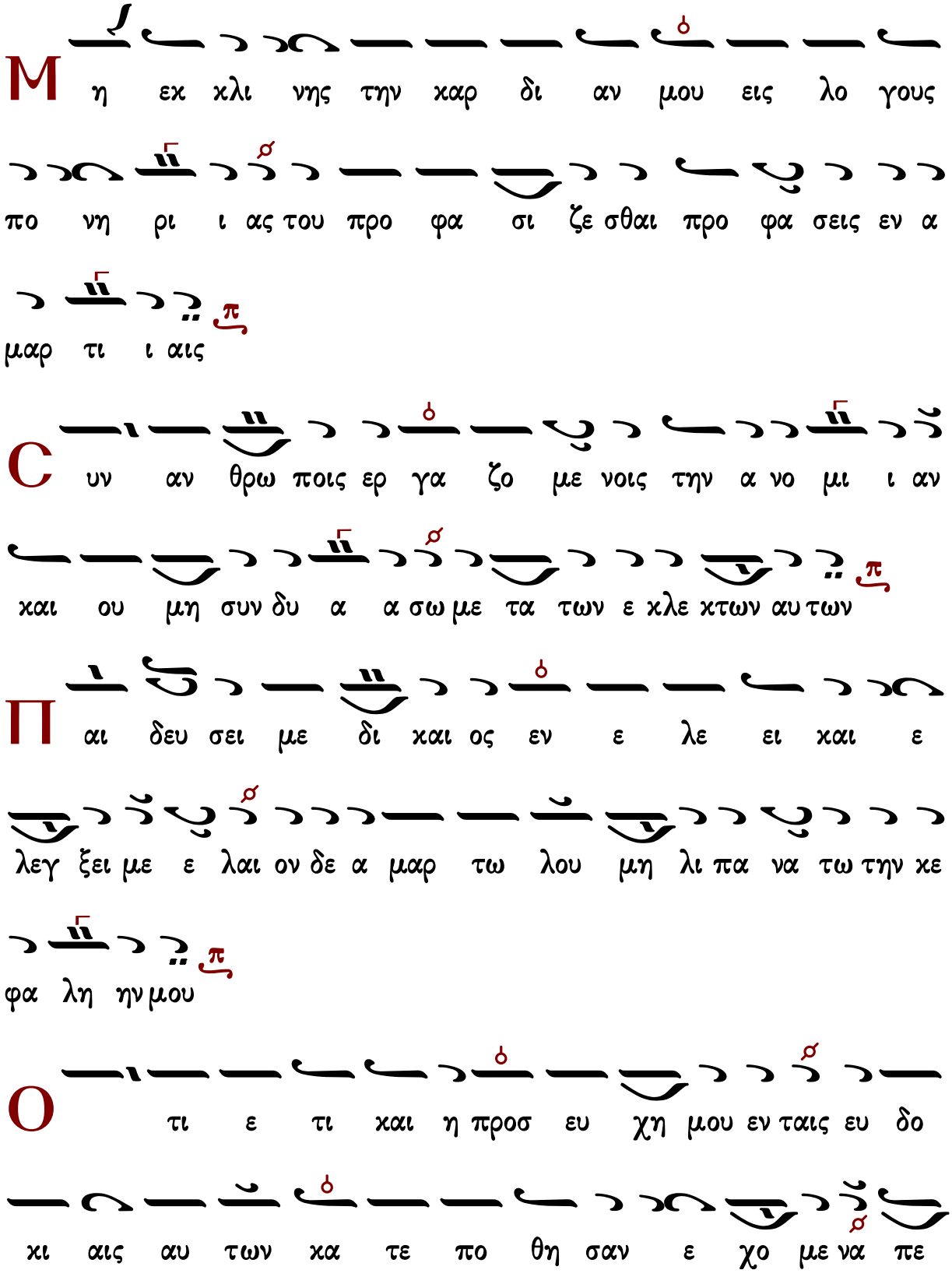
Μη εχ χλι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α
μαρ τι ι αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε χλε κτων αυ των
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι χρι ται αυ των

λ χου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

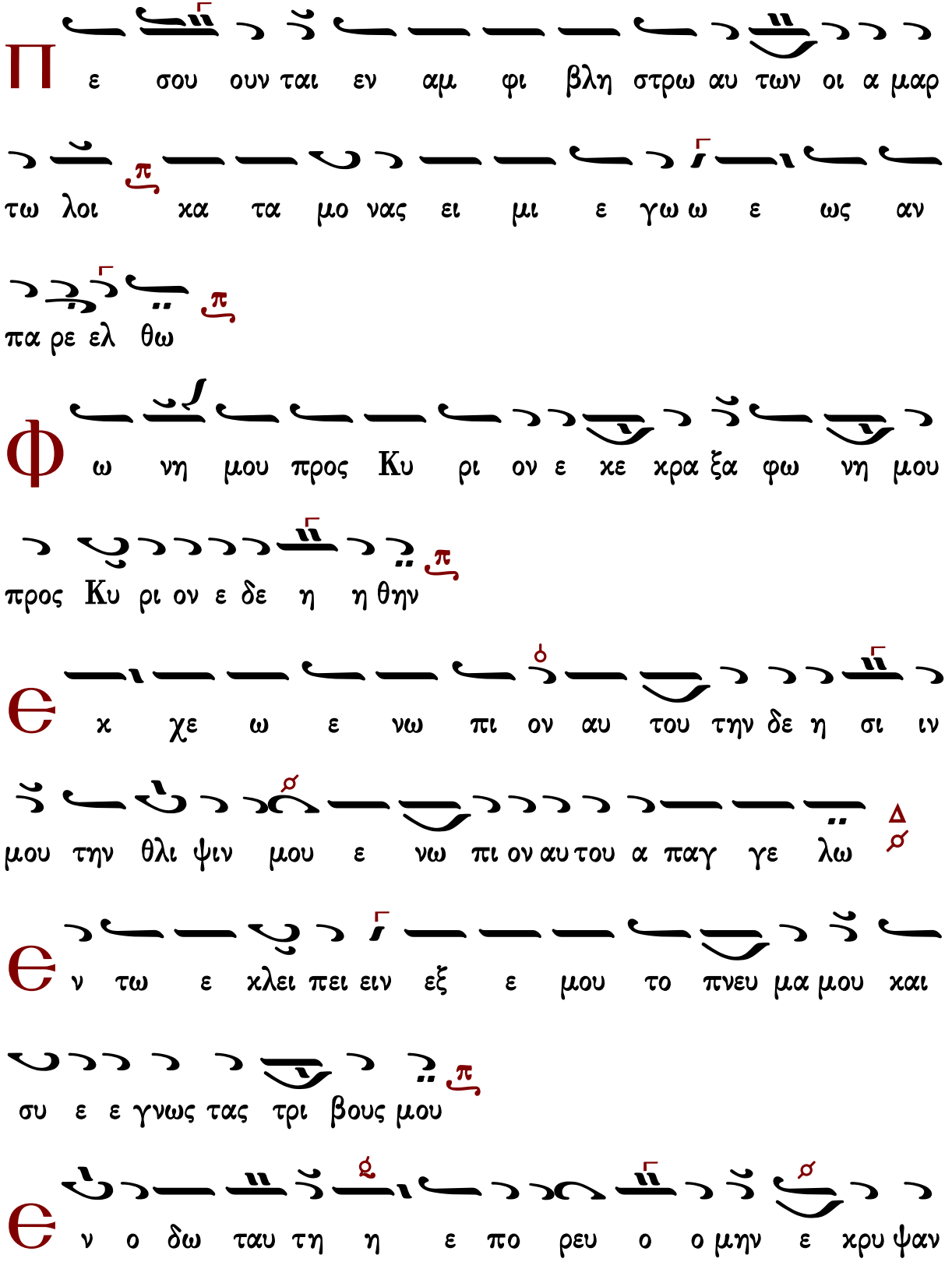
Π
ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν
πα ρε ελ θω
Φ
ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
Є
κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є
ν τω ε κλει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε ε γνως τας τρι βους μου
Є
ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν

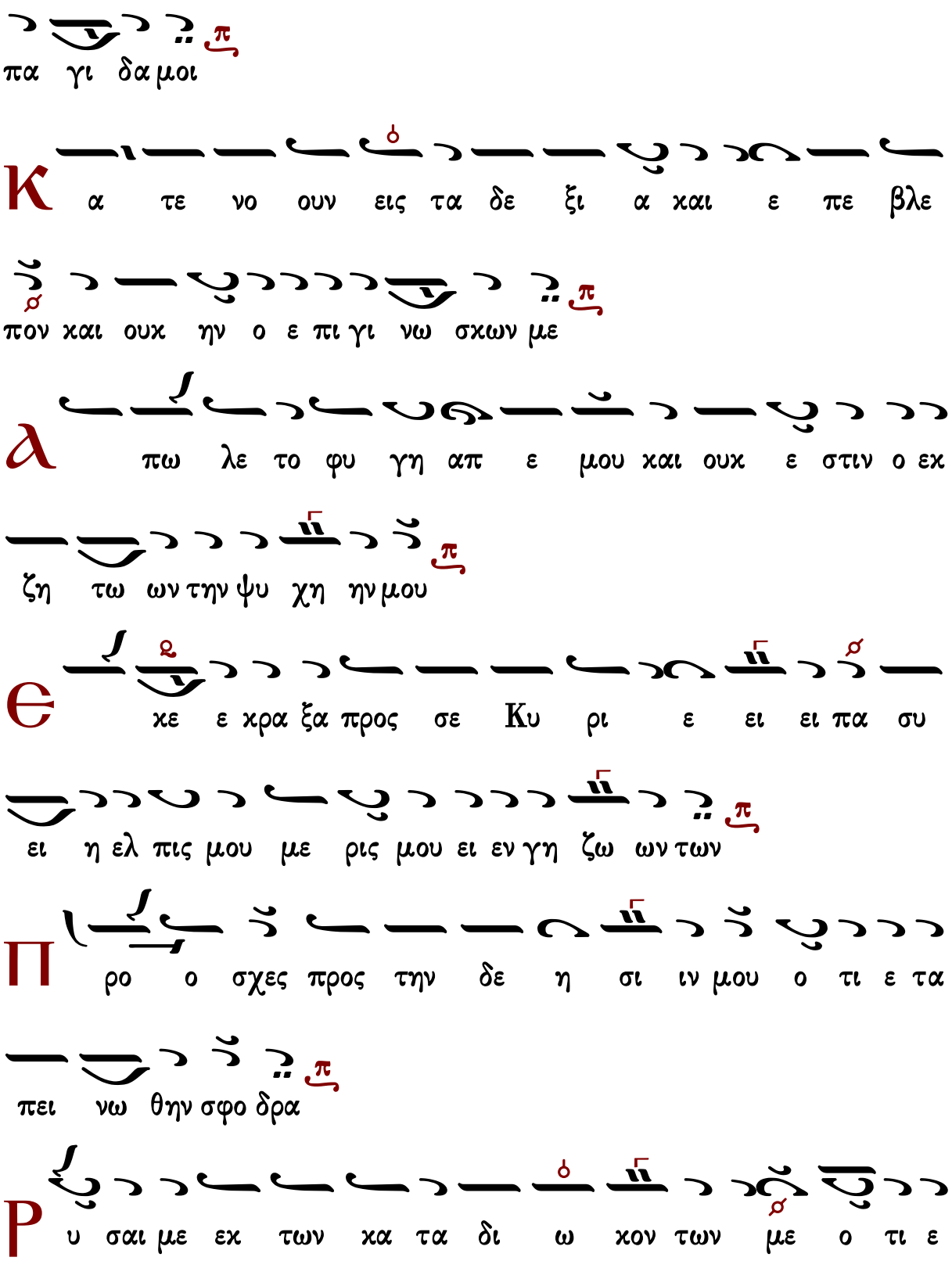
πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
ζη τω ων την ψυ χη ην μου
Θ κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα
πει νω θην σφο δρα
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

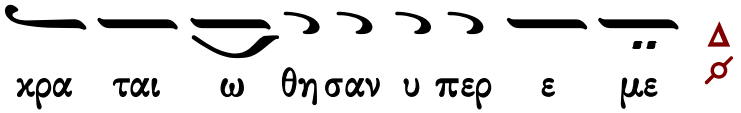

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ8*

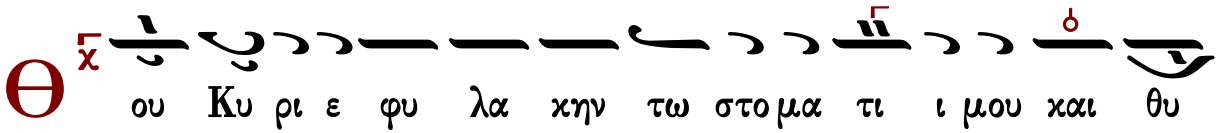

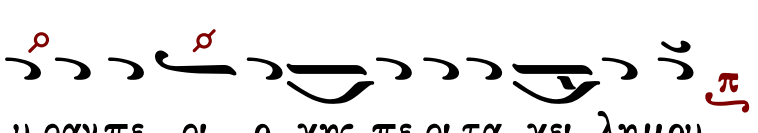

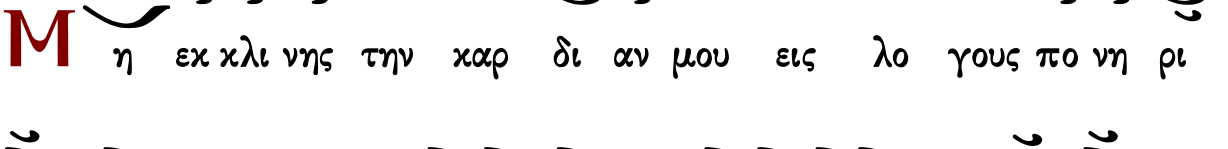

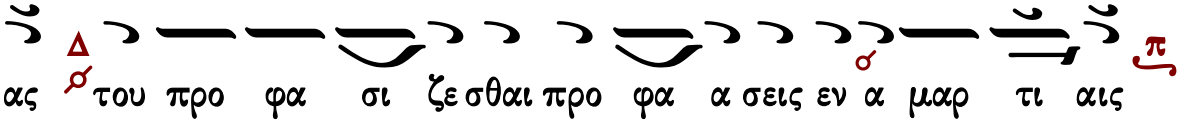

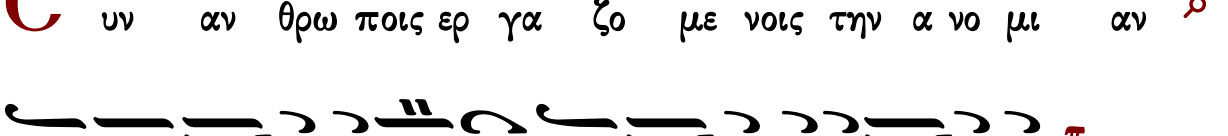

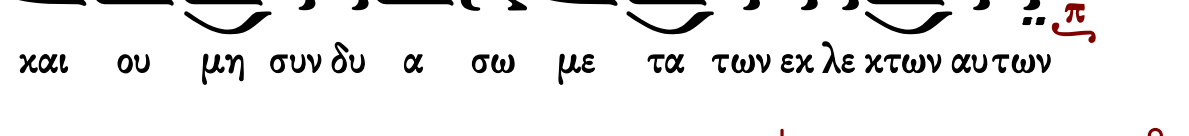

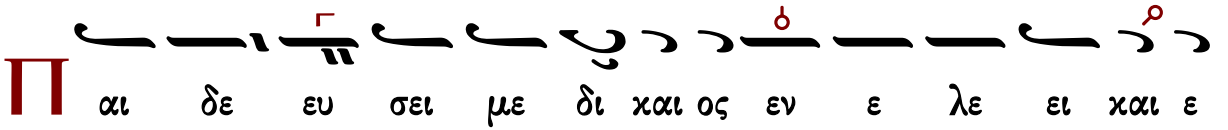

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε

φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των

α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη

σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρ ατον α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος η ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι ι αν

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ ζη

τω ων τη ν ψυ χη η ν μου

Є κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ

πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζων των

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.157*

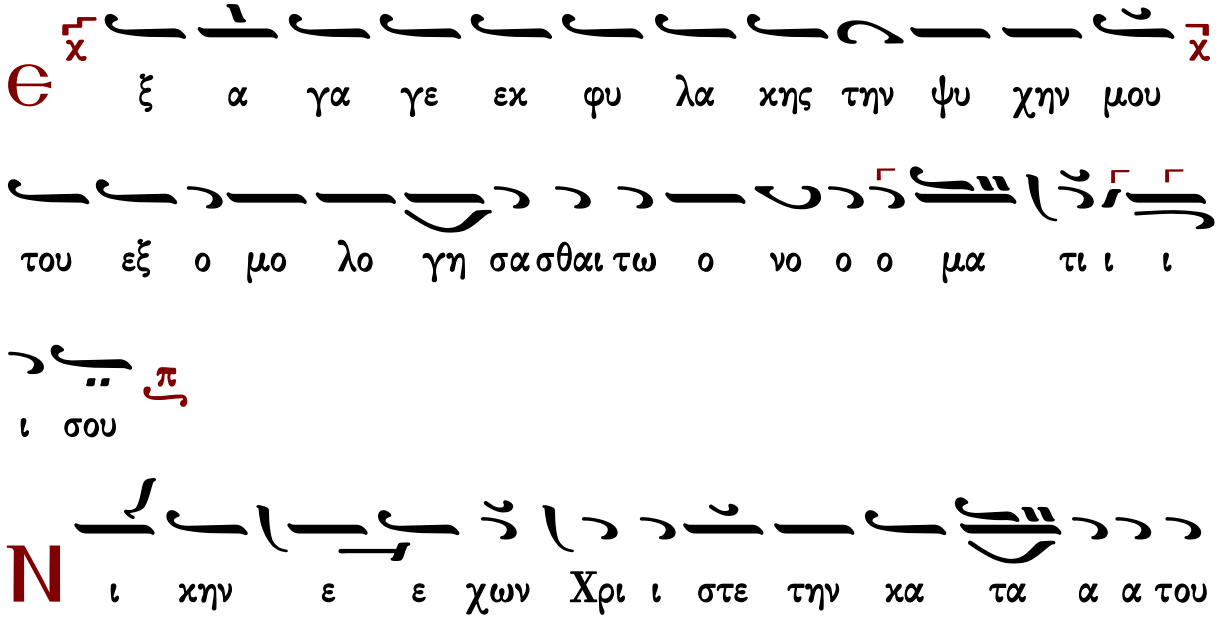

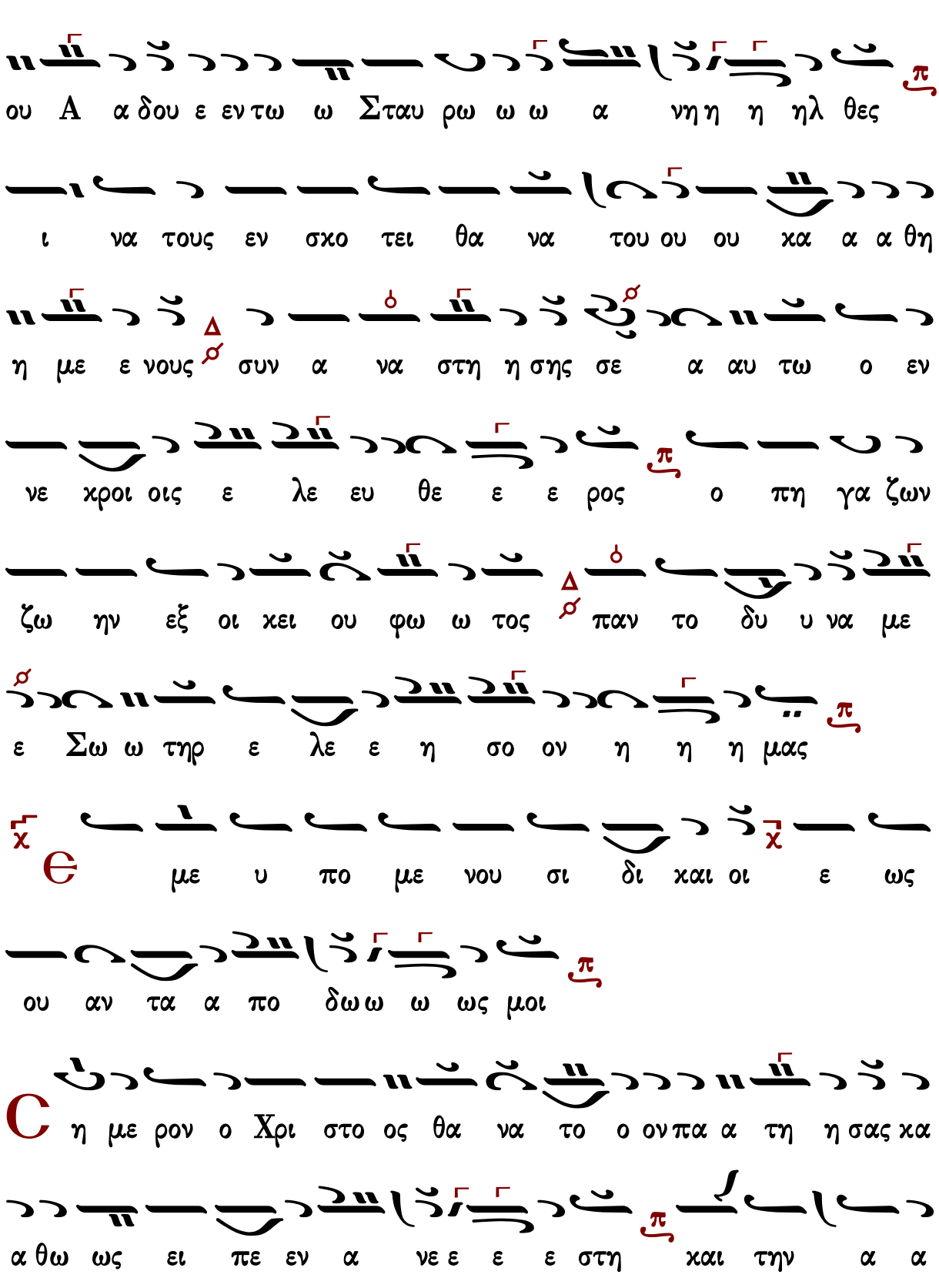
ου A α δου ε εν τω ω Σταυ ρω ω ω α νη η η ηλ θες
ι να τους εν σχο τει θα να του ου ου χα α α θη
η με ε νους συν α να στη η σης σε α αυ τω ο εν
νε χροι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων
ζω ην εξ οι χει ου φω ω τος παν το δυ υ να με
ε Σω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η μας
με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως
ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι
η με ρον ο Χρι στο ος θα να το ο ον πα α τη η σας χα
α θω ως ει πε εν α νε ε ε ε στη χαι την α α

γα αλ λι α α α σιν τω ω χο σμω ω ω ε δω

ω ρη η σα α α α το ι να παν τες χραυ γα ζο ον τες τον

υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω μεν η πη γη της

ζω ης το α προ σι το ον φως παν το δυ υ να

με Σω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η μας

Θ χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εισ α χου σον τη ης φω νη η η ης μου

C ε ε Κυ ρι ε ε ε το ον ο ον τα ε εν πα α α ση

τη χτι ι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που φυ υ

υ γω ω ω ω μεν εν τω ου ρα νω αυ το ο ος

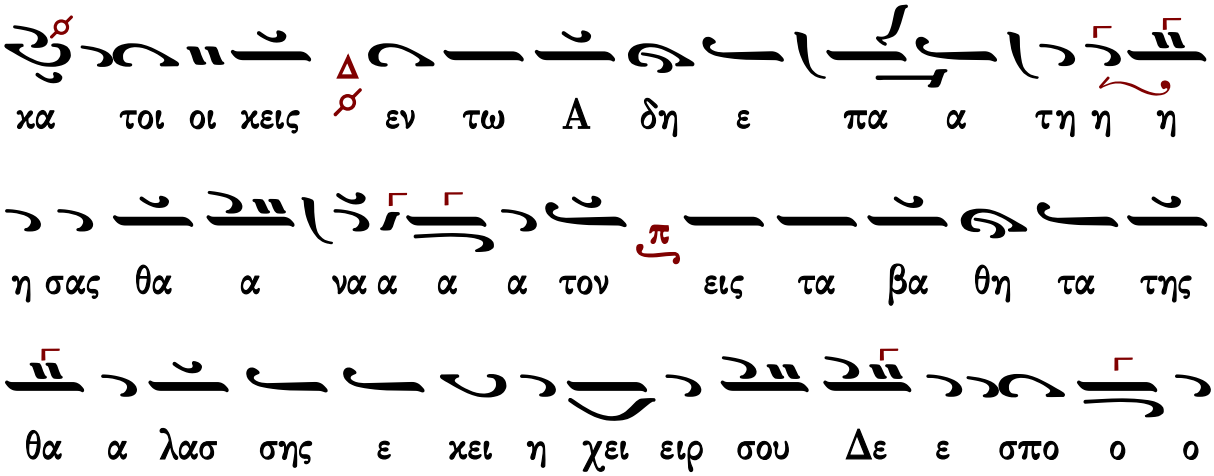

Στιχηρά Ἀνατολικά

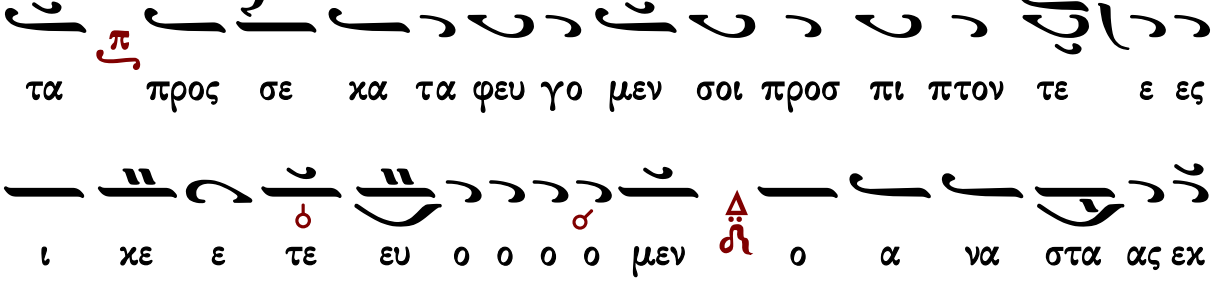

σου υ μνου μεν και δο ο ξα α ζο ο ο ο μεν συ

γαρ ει ει Θε ε ος η η μω ων ε κτος σου αλ λο ον

ουκ οι οι οι δα α α α μεν

Κυ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στι

Δι α πα α αν τος ευ λο γουν τε ες το ον Κυ

υ ρι ι ον υ μνου ου μεν την Α να α στα σι

ιν α α αυ του Σταυ ρον γαρ υ υ υ πο ο μει

ει ει νας θα να τω θα α α α να τον ω ω

ω ω λε ε ε ε σε

νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι ι ι

τον Κυ υ ρι ι ι ον

Δο ξα τη δυ να α α μει σου ου Κυ υ ρι ι ι ι

ε ο τι ι κα τη ηρ γη η σας τον το κρα τος

ε ε ε ε χο ον τα του ου θα να α α α του α α

νε ε και αι νι ι σας η μα ας δι α α α του ου ου Στα αυ

ρου ου σου δω ρου ου με ε ε νο ος η η η μιν ζω

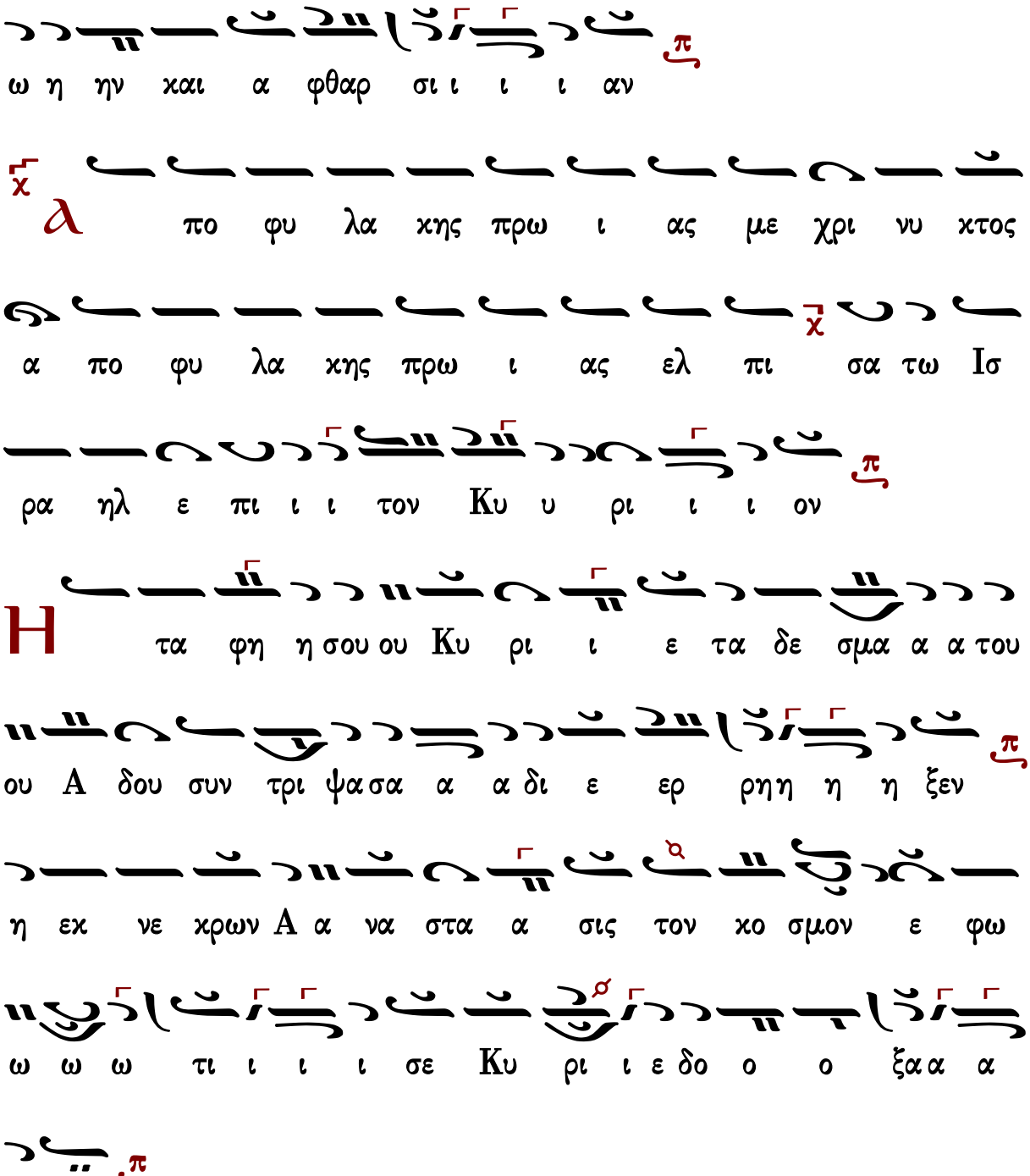

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.268#

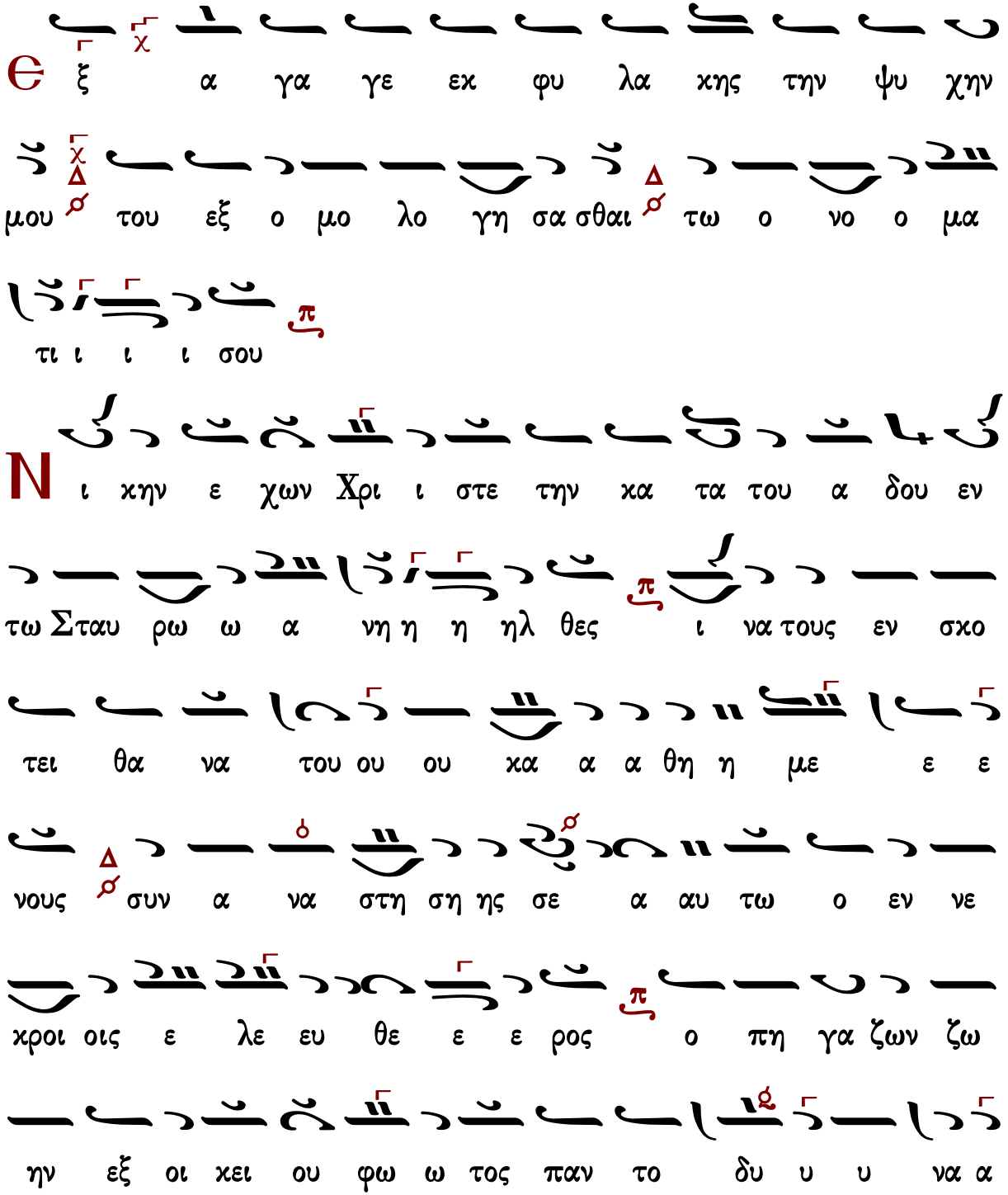

α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο ον η

η η μας

Є με υ πο με νου σι δι ι και οι

ε ως ου ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι

C η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α τη

σας κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη

και την α γα αλ λι α α α σιν τω ω χο

σμω ω ω ω ε δω ρη η σα α α α το ι να παν τες χρα

αυ γα ζο ον τες τον υ υ μνον ου ου τως ει ει πω

ω ω μεν η πη γη της ζω ης το α προ σι το

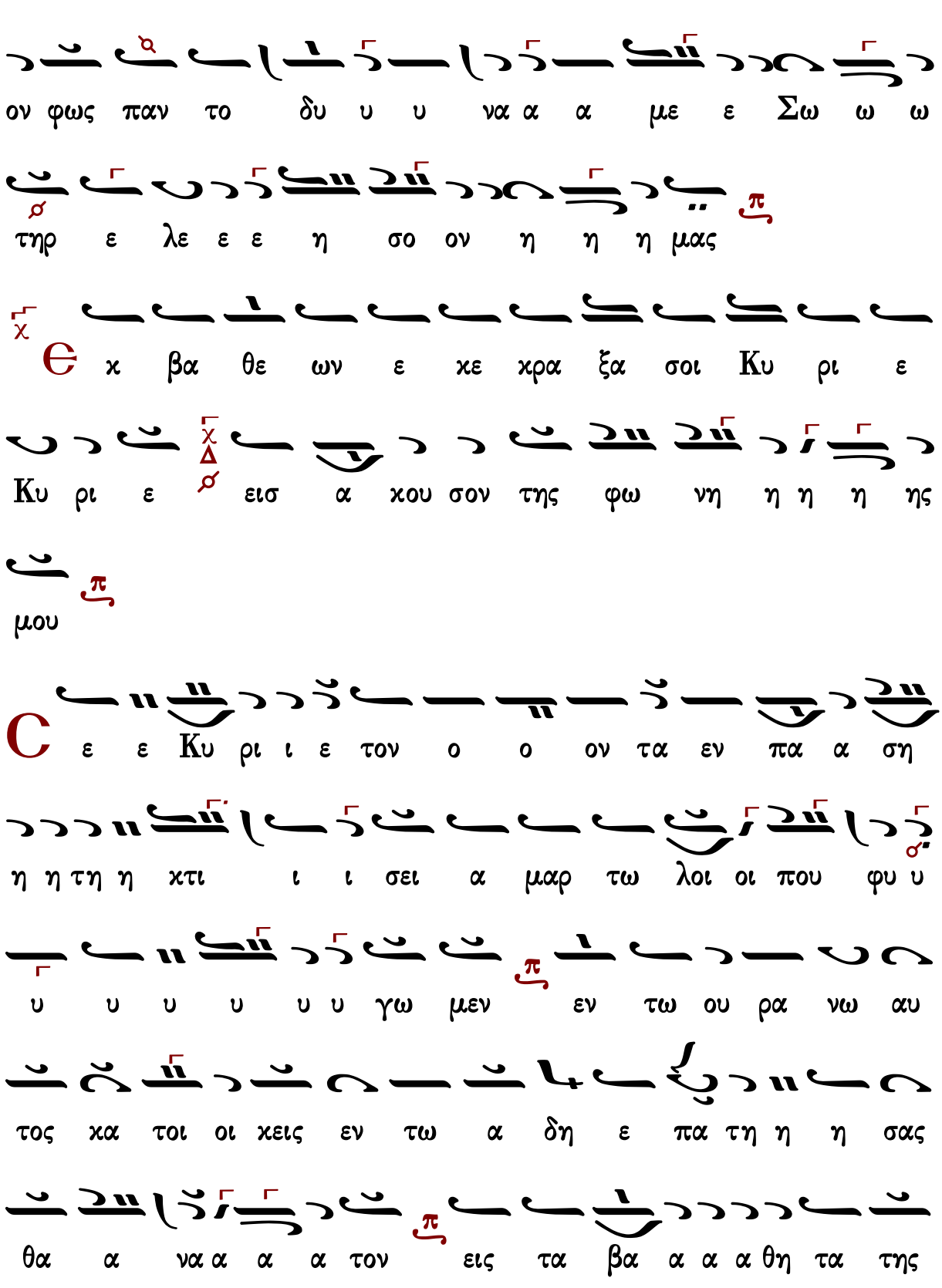
ον φως παν το δυ υ υ να α α με ε Σω ω ω
τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας
Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε
Κυ ρι ε εισ α κου σον της φω νη η η η ης
μου
C ε ε Κυ ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α ση
η η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που φυ υ
υ υ υ υ υ υ γω μεν εν τω ου ρα νω αυ
τος κα τοι οι κεις εν τω α δη ε πα τη η η σας
θα α να α α α τον εις τα βα α α α θη τα της

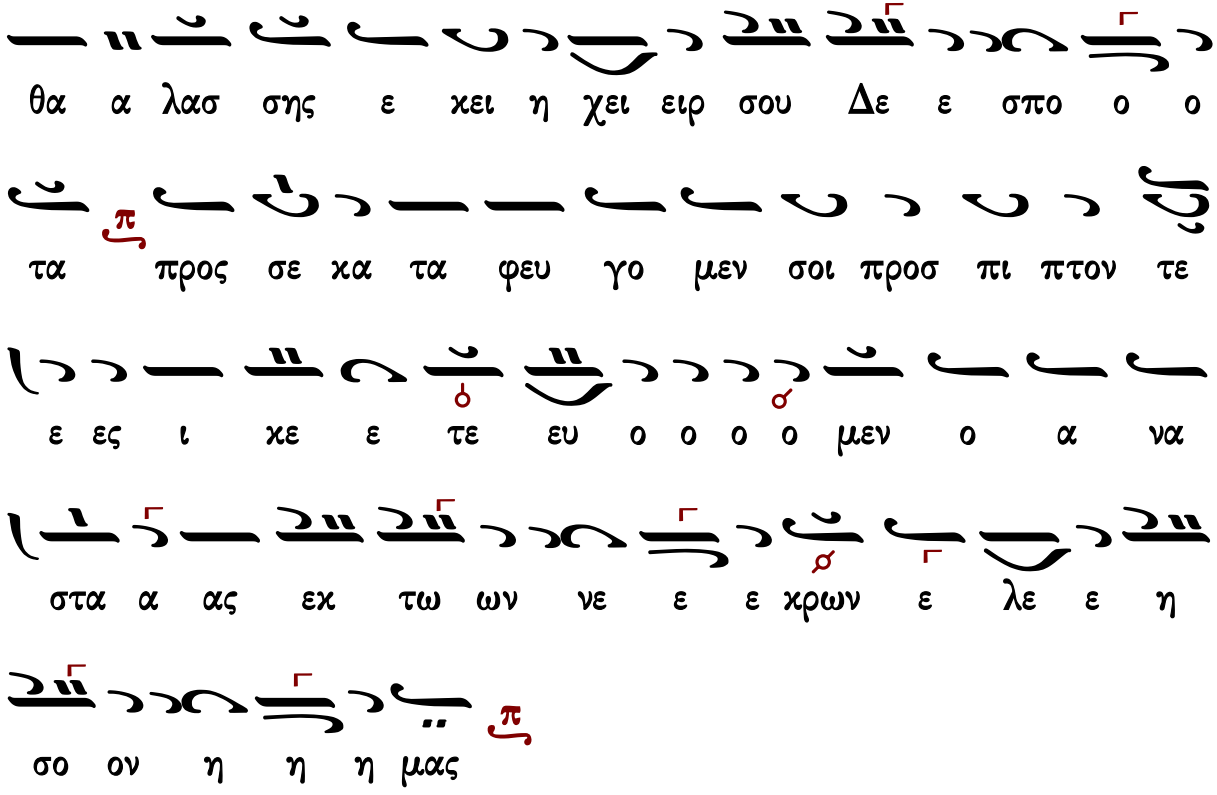

Στιχηρά Ἀνατολικά

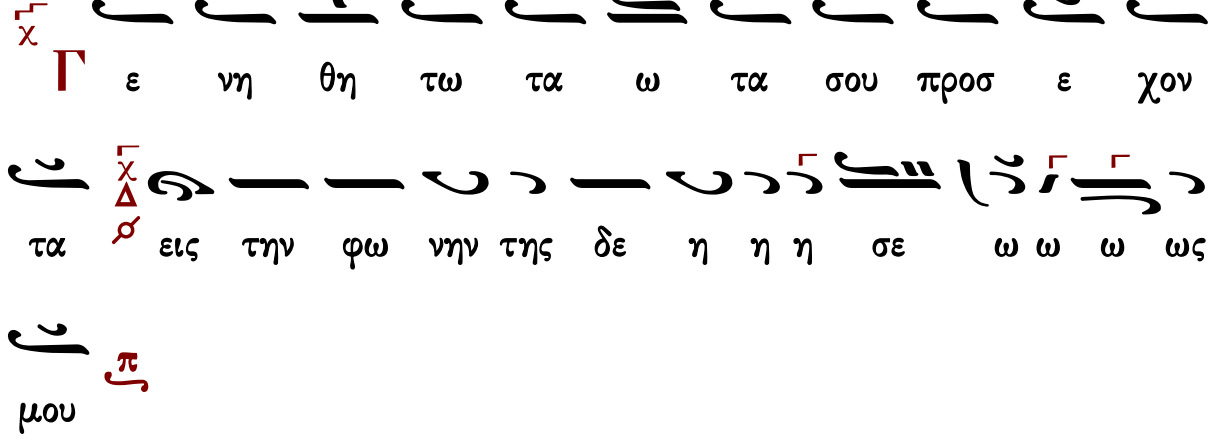

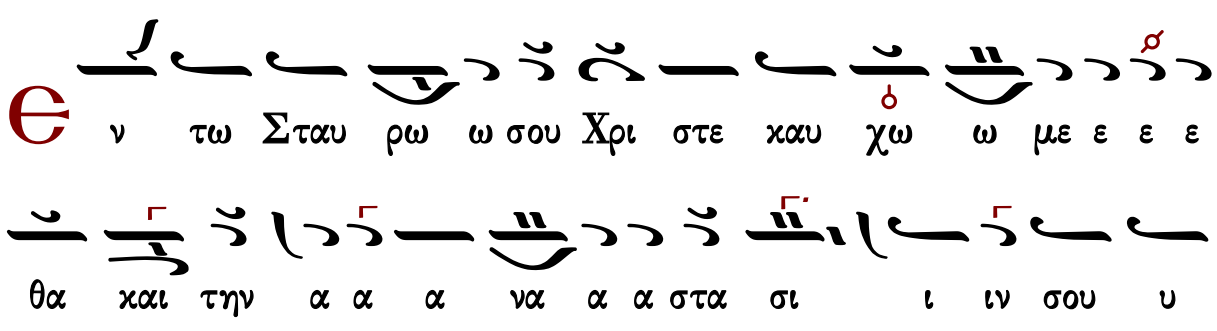

μνου μεν και δο ξα α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει ει

Θε ε ος η η μων ε χτος σου αλ λο ον ουκ οι οι οι

οι δα α α α μεν

Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Δ ι α παν τος ευ λο γουν τε ες τον Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ον υ μνου ου ου ου ου μεν την

Α να α στα σι ιν α α αυ του Σταυ ρο ον

γα αρ υ πο μει ει ει να ας θα να τω θα α να α τον ω

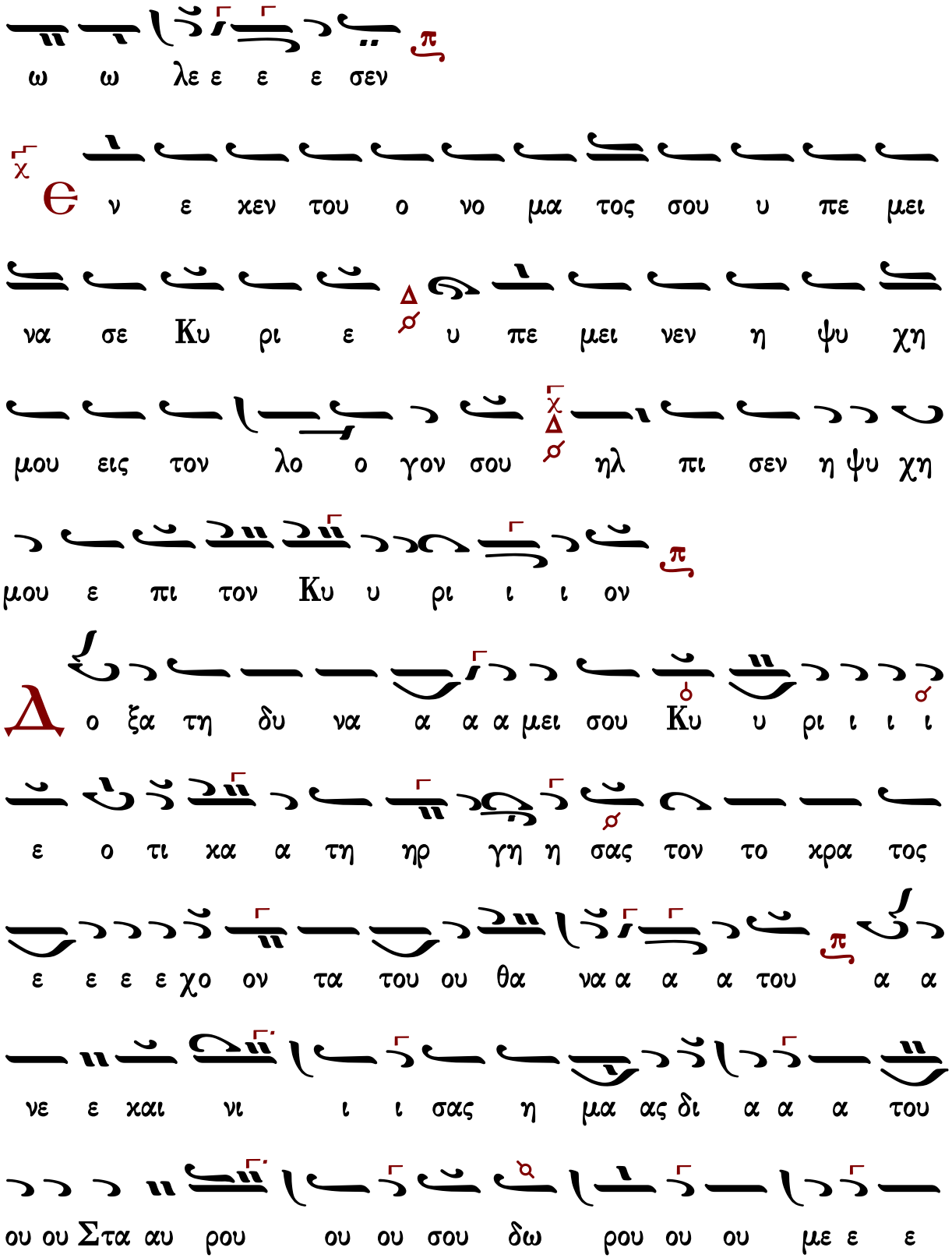
ω ω λε ε ε ε σεν
Θ ν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
μου εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη
μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον
Δ ο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ ρι ι ι ι
ε ο τι κα α τη ηρ γη η σας τον το κρα τος
ε ε ε ε χο ον τα του ου θα να α α α του α α
νε ε και νι ι ι σας η μα ας δι α α α του
ου ου Στα αυ ρου ου ου σου δω ρου ου ου με ε ε

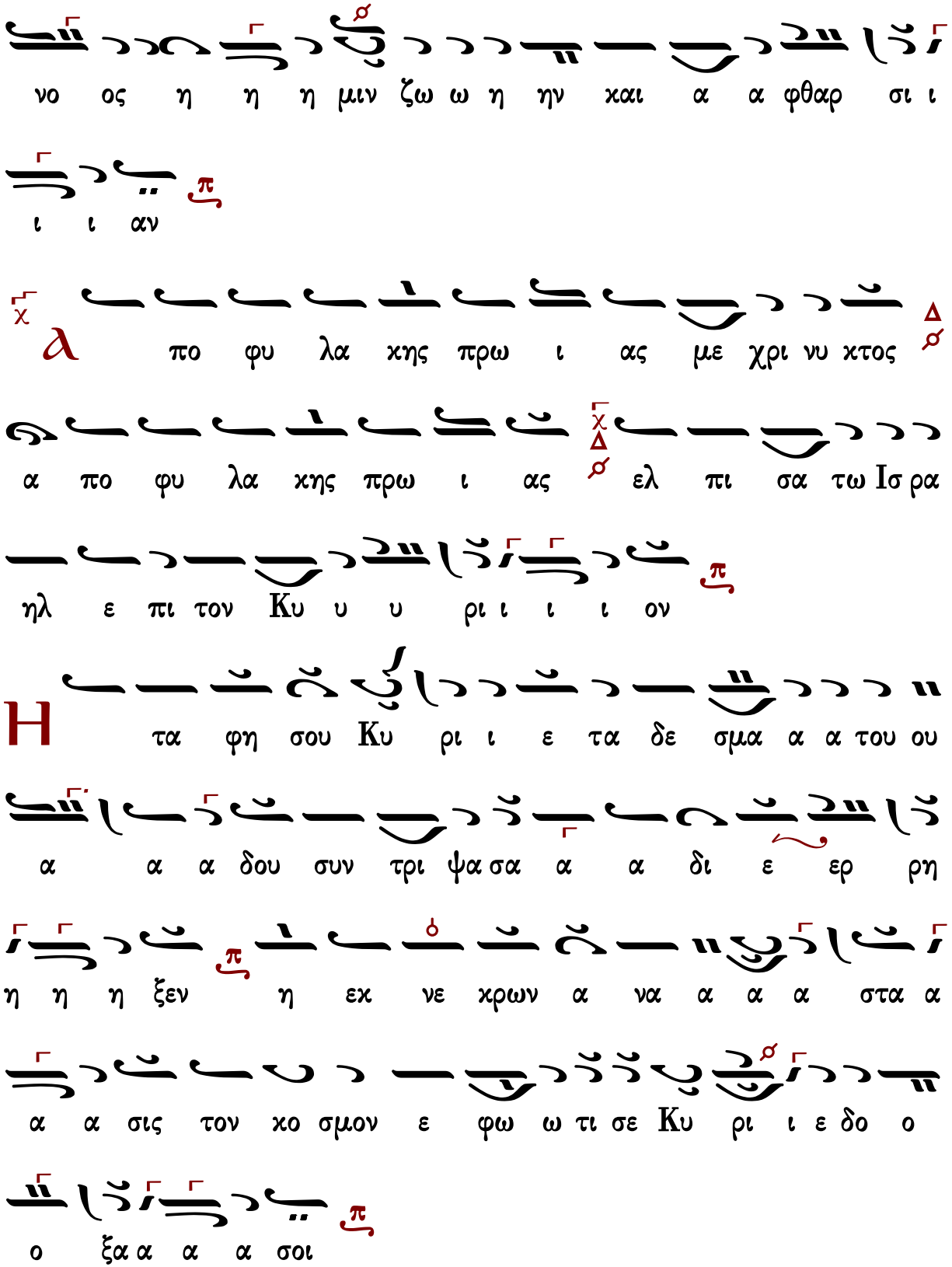
νο ος η η η μιν ζω ω η ην χαι α α φθαρ σι ι
ι ι αν
α πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος
α πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον
Η τα φη σου Κυ ρι ι ε τα δε σμα α α του ου
α α α δου συν τρι ψα σα α α δι ε ερ ρη
η η η ξεν η εκ νε χρων α να α α α στα α
α α σις τον χο σμον ε φω ω τι σε Κυ ρι ι ε δο ο
ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.96*

Θ ξ α γα γε εχ φυ λα χης την ψυ χην

μου του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα

τι ι ι ι σου

Ν ι χην ε χων Χρι ι στε την κα τα του α α α

α α δου εν τω Σταυ ρω ω ω α νη η η η ηλ θες ι

να τους εν σκο ο τει θα να α του κα α α θη

με ε ε ε νους συν α να στη ση ης σε α αυ τω

ο εν νε κροι οι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη

γα ζων ζω ην εξ οι κει ει ου ου ου φω ω τος

πανν το δυ υ να α α με ε Σω ω ω τηρ ε

λε ε η η η σον η η η μας

℮ με υ πο με νου σι δι ι χαι οι

ε ως ου ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι

C η με ρον ο Χρι στος θα α να το ο ον πα τη

η η σας κα θως ει ει πε ε εν α νε ε ε ε ε

στη χαι την α α γα αλ λι ι α α α σιν

τω ω χο σμω ω ω ω ε δω ρη η η η σα α α το

ι να παν τες χραυ γα α ζο ον τες τον υ υ μνον

ου ου τως ει ει πω ω ω μεν η πη γη της ζω ης

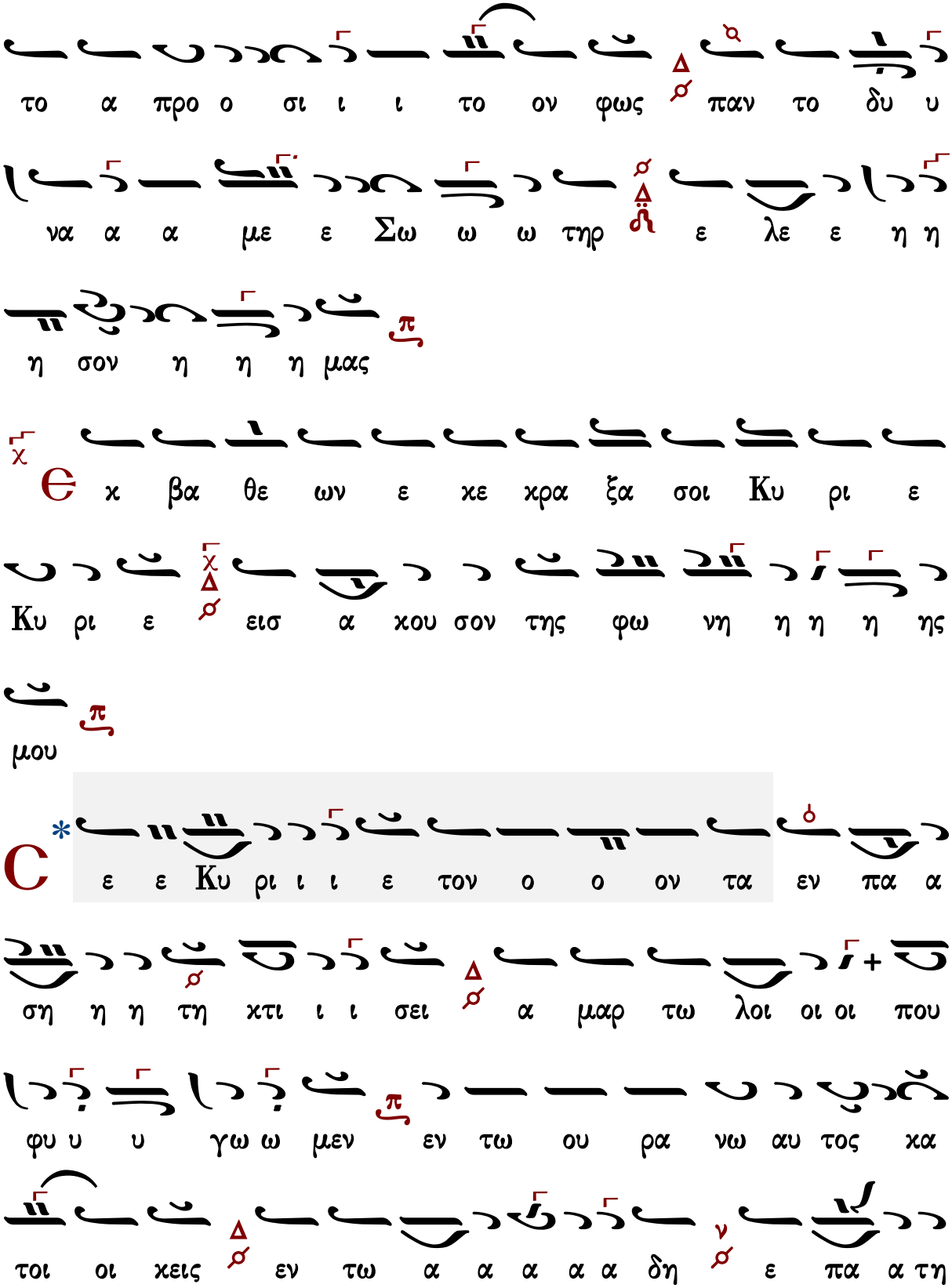
το α προ ο σι ι ι το ον φως παν το δυ υ
να α α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η η
η σον η η η μας
Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε
Κυ ρι ε εισ α κου σον της φω νη η η η ης
μου
C ε ε Κυ ρι ι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α
ση η η τη κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι οι που
φυ υ υ γω ω μεν εν τω ου ρα νω αυ τος κα
τοι οι κεις εν τω α α α α α δη ε πα α τη

η η σας θα α α α α να α α α τον εις τα

βα α α α θη τα της θα α λασ σης ε κει η χει

ει ειρ σου Δε ε σπο ο τα προς σε κα τα φευ γο μεν

σοι προσ πι πτον τε ε ε ες ι κε τε ε ε ε ε

ευ ο ο ο μεν ο α να στα ας ε ε εκ τω

ων νε ε ε χρων ε λε ε η η η σον η η η

μας

*Σε Κυ ρι ε τον ο ο ον τα

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νην της δε η η η σε ω ω ω ως

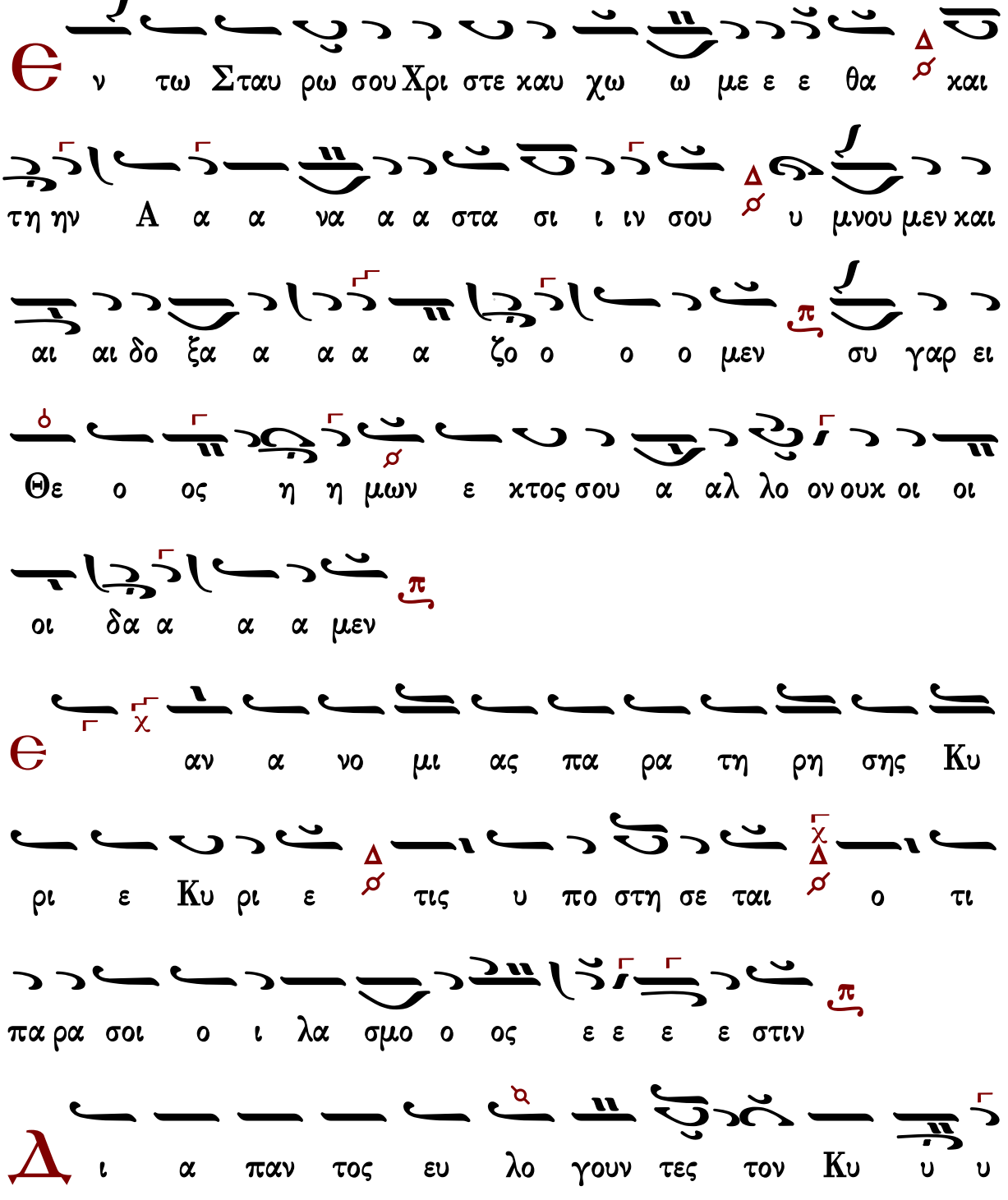
μου
ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε καυ χω ω με ε ε θα και
τη ην Α α α να α α στα σι ι ιν σου υ μνου μεν και
αι αι δο ξα α α α α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει
Θε ο ος η η μων ε κτος σου α αλ λο ον ουκ οι οι
οι δα α α α μεν
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι
πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν
ι α παν τος ευ λο γουν τες τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον υ μνου ου μεν την Α να α

στα α α σιν α α αυ του Σταυ ρο ον γαρ υ

υ υ πο μει ει ει νας θα να τω θα α να α τον ω ω ω

λε ε ε ε σεν

Θ ν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Δ ο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ ρι ι ι ε

ο τι κα τη ηρ γη η σας τον το κρα τος ε ε ε ε χο

ον τα του ου θα να α α α του α α νε ε

και αι νι ι σας η μα ας δι ι α α α του ου ου

Σταυ ρου ου ου σου δω ρου ου με ε ε νο ος η

η η μιν ζω ω ω η η η ην και α α φθαρ

σι ι ι ι αν

πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Η τα φη σου ου Κυ υ ρι ι ε τα δε σμα α

α του α α α δου συν τρι ψα σα α α δι ε ε ε ε ερ

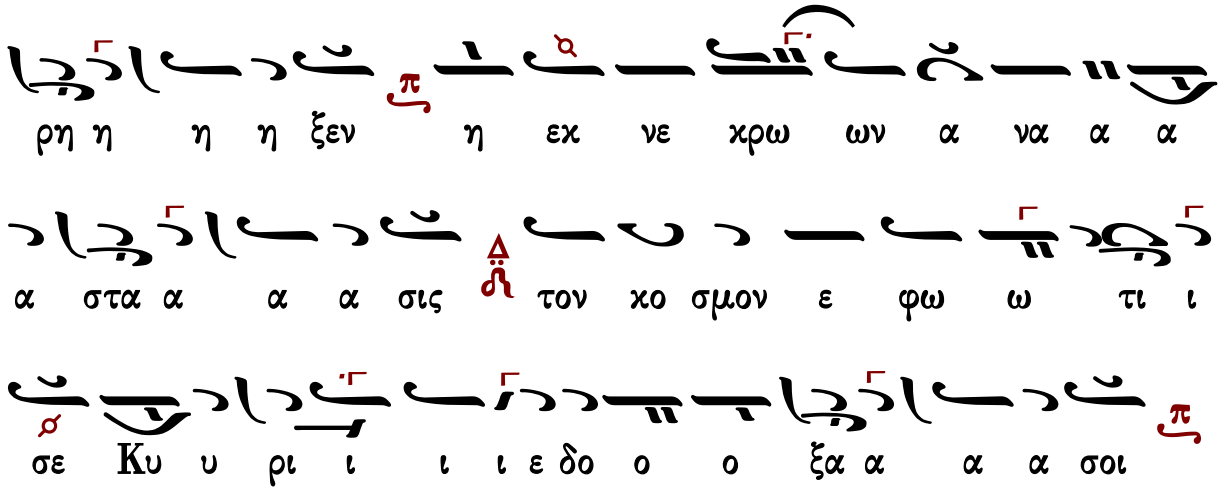

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ πλ. Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.235*

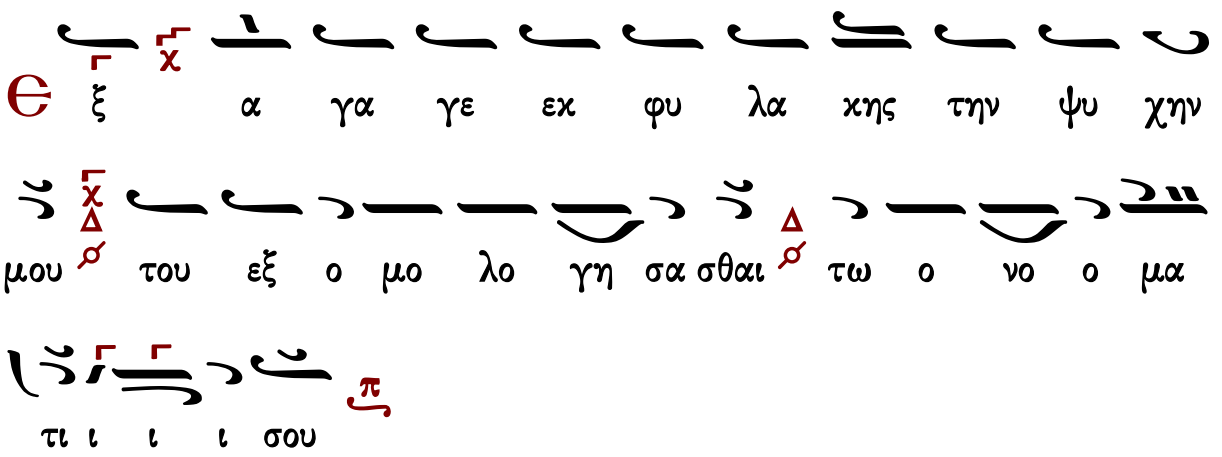

ι να τους εν σκο τει θα να του ου ου κα α α θη η

με ε ε νους συν α να στη ση ης σε α αυ τω ο εν

νε κροι οι οις ε λε ευ θε ε ε ρος π ο πη γα ζων

ζω ην εξ οι κει ου φω ω τος Δ πανν το δυ υ υ

να α α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο

ον η η η μας π

Θ με υ πο με νου σι δι ι και οι Χ Δ

ε ως ου ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι π

C η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α

τη η η σας Δ κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε

στη χαι την α α γα αλ λι ι α α α σιν

τω ω χο σμω ω ω ω ε δω ρη η η η σα α α το

ι να παν τες χρα αυ γα ζο ον τες τον υ υ μνον ου ου ου

τως ει ει πω ω ω μεν η πη γη της ζω ης το

α προ σι το ον φως παν το δυ υ να α α με

ε Σω ω ω τηρ ε ε λε ε ε η σο ον η η η

μας

Θ χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α χου σον της φω νη η η η ης

μου

C

ε ε Κυ υ ρι ι ι ε τον ο ο ον τα εν

πα α σι ι ι τη χτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι οι

που φυ υ υ γω ω μεν εν τω ου ρα νω αυ τος κα

τοι οι χεις εν τω α α α δη ε πα τη η η σας

θα α α να α α α τον εις τα βα α α θη τα της

θα α λα ασ σης ε χει η χει ει ειρ σου Δε ε σπο ο

ο τα προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προσ πι πτον τε ε

ες ι κε ε τε ε ε ευ ο ο ο μεν ο α να

στα α ας εκ τω ων νε ε ε χρων ε λε ε η

σο ον η η η μας

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νην της δε η η η σε ω ω ω ως

μου

Θ ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε χαυ χω ω ω

ω με ε ε θα χαι την α α α να α α στα σι ιν σου

υ μνου μεν χαι δο ξα α α α ζο ο ο μεν συ γαρ ει

Θε ε ος η η μων ε χτος σου αλ λο ον ουκ οι οι οι δα α

α α μεν

Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

παρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Δι α παν τος ευ λο γου ουν τες τον Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ον υ μνου ου ου ου ου μεν την α

να α στα σι ιν α α αυ του Σταυ ρο ον γα αρ

υ πο ο μει ει ει να ας θα να τω θα α να α τον ω ω

ω λε ε ε ε σεν

Θν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

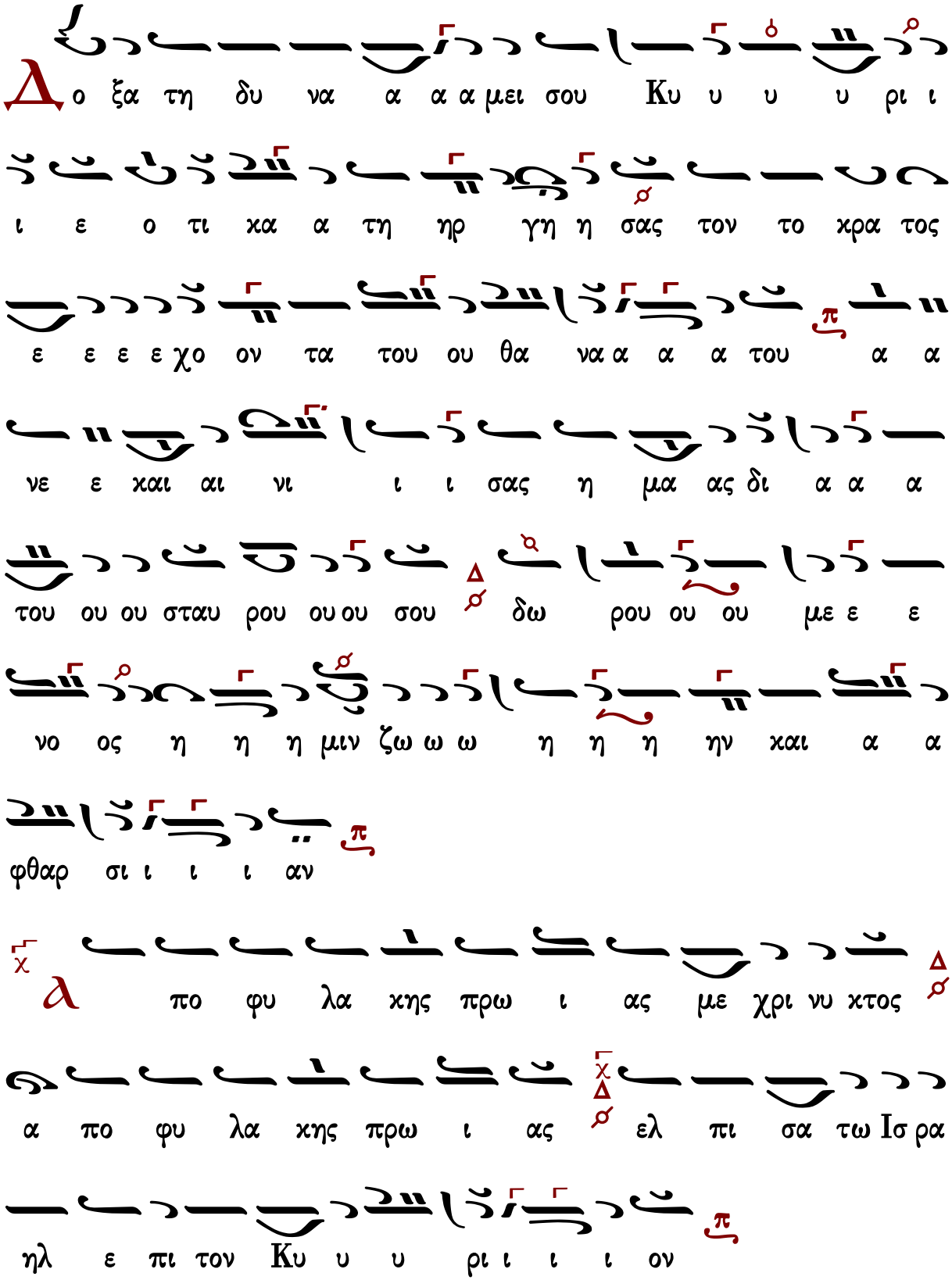
Δο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ υ υ ρι ι
ι ε ο τι χα α τη ηρ γη η σας τον το χρα τος
ε ε ε ε χο ον τα του ου θα να α α α του α α
νε ε χαι αι νι ι ι σας η μα ας δι α α α
του ου ου σταυ ρου ου ου σου Δ δω ρου ου ου με ε ε
νο ος η η η μιν ζω ω ω η η η ην χαι α α
φθαρ σι ι ι ι αν
χ Δ λ πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα χης πρω ι ας χ Δ ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

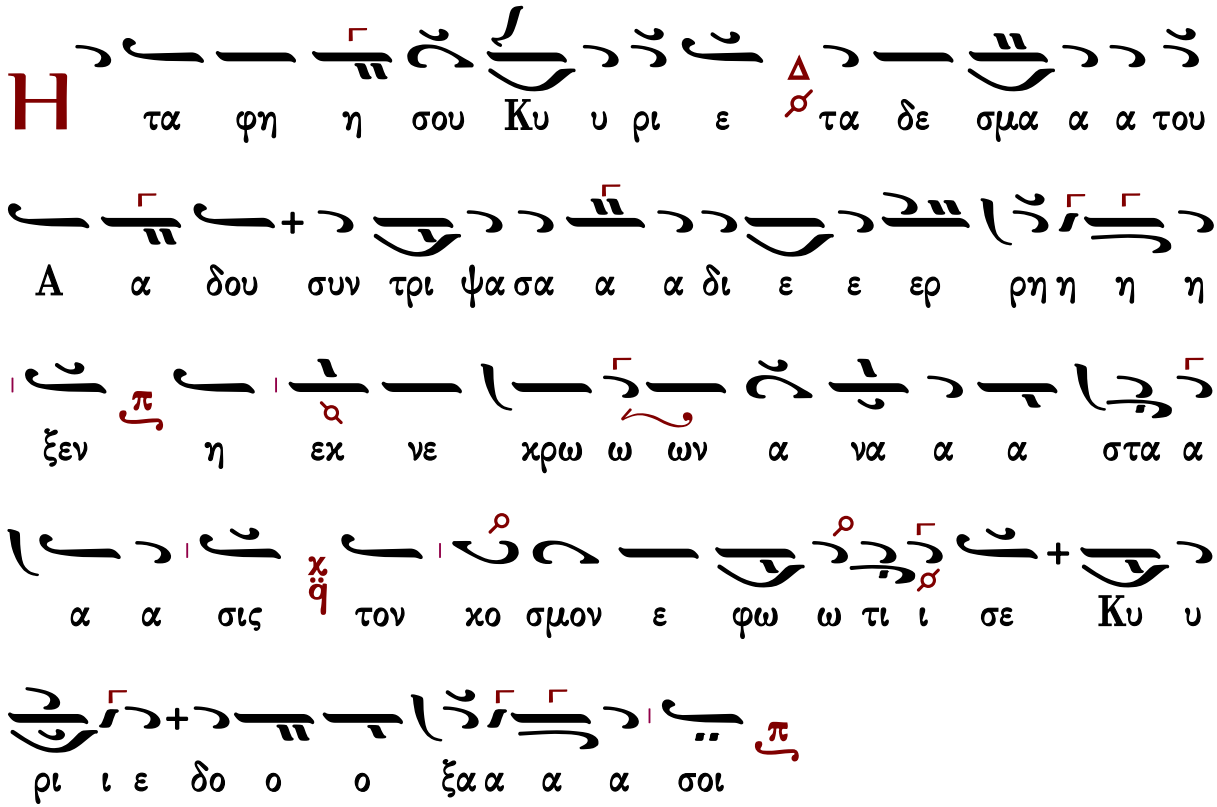

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π̄ ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.162*

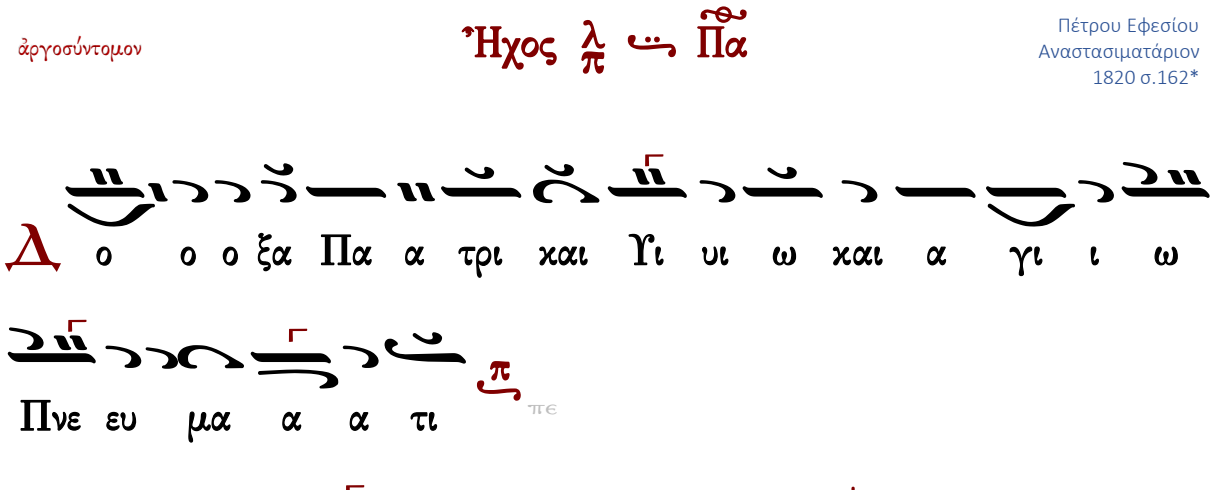

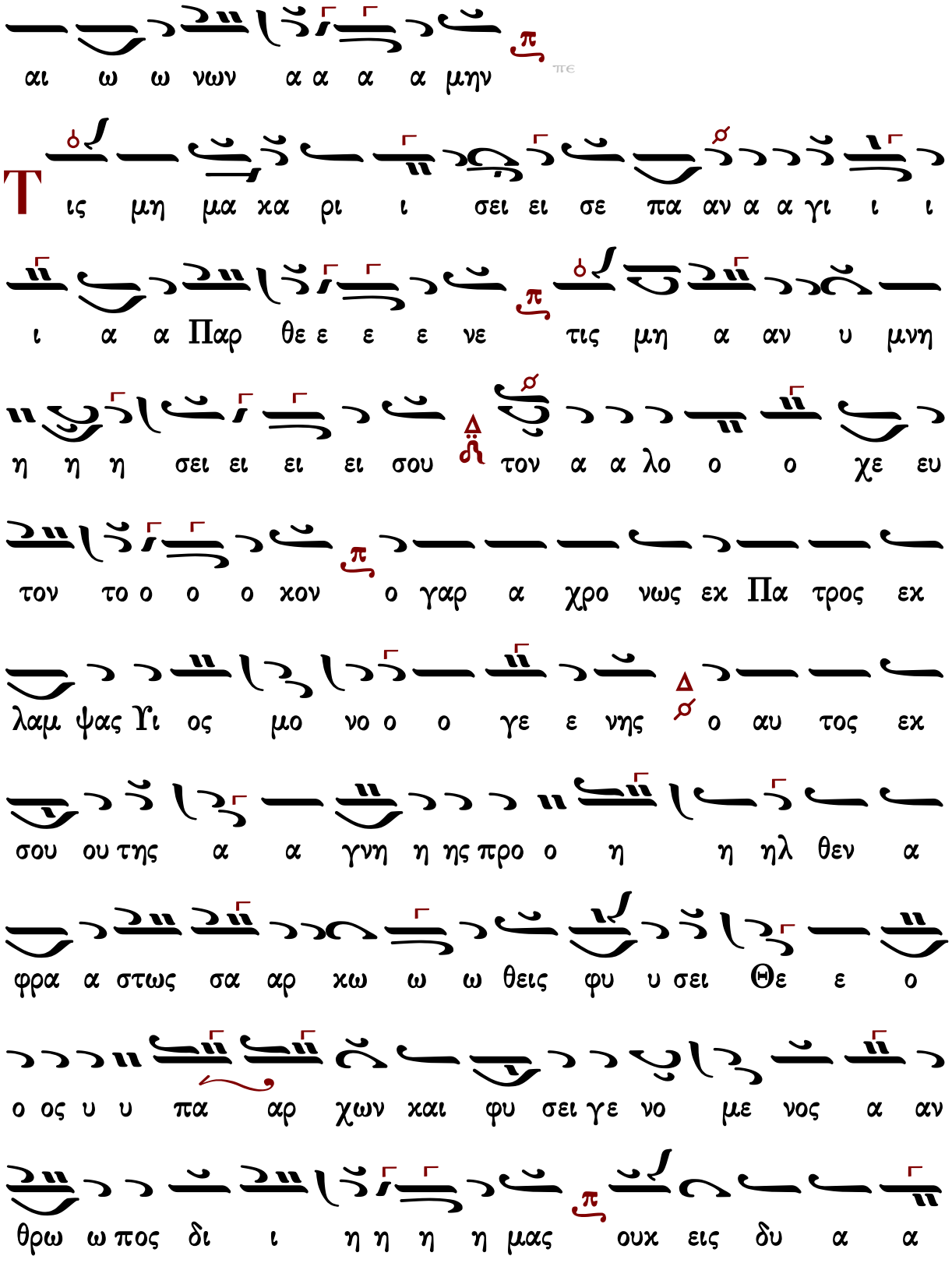
αι ω ω νων α α α α μην
ις μη μα κα ρι ι σει ει σε πα αν α α γι ι ι
ι α α Παρ θε ε ε ε νε τις μη α αν υ μνη
η η η σει ει ει ει σου τον α α λο ο ο χε ευ
τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ
λαμ ψας Υι ος μο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ
σου ου της α α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α
φρα α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ο
ο ος υ υ πα αρ χων και φυ σει γε νο με νος α αν
θρω ω πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α

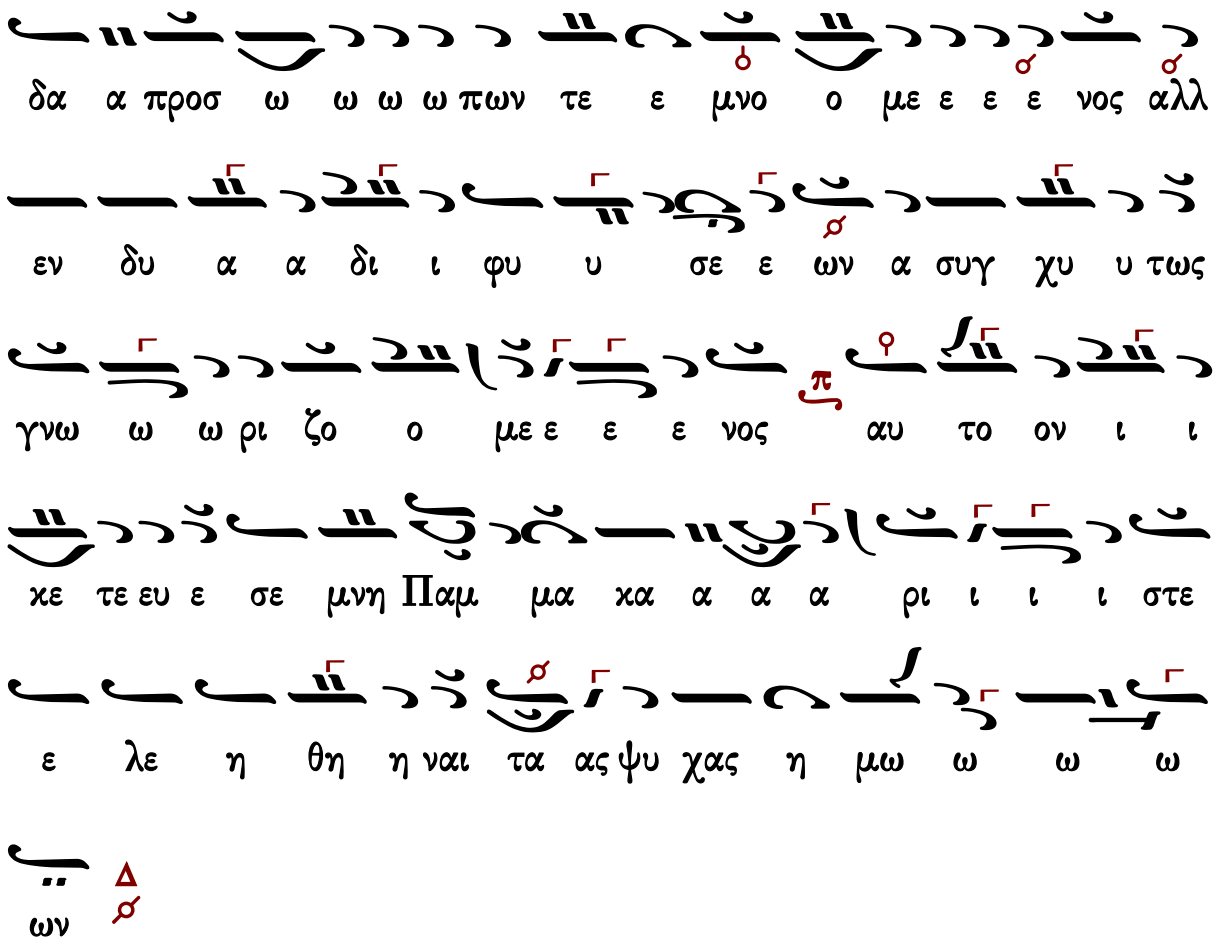

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

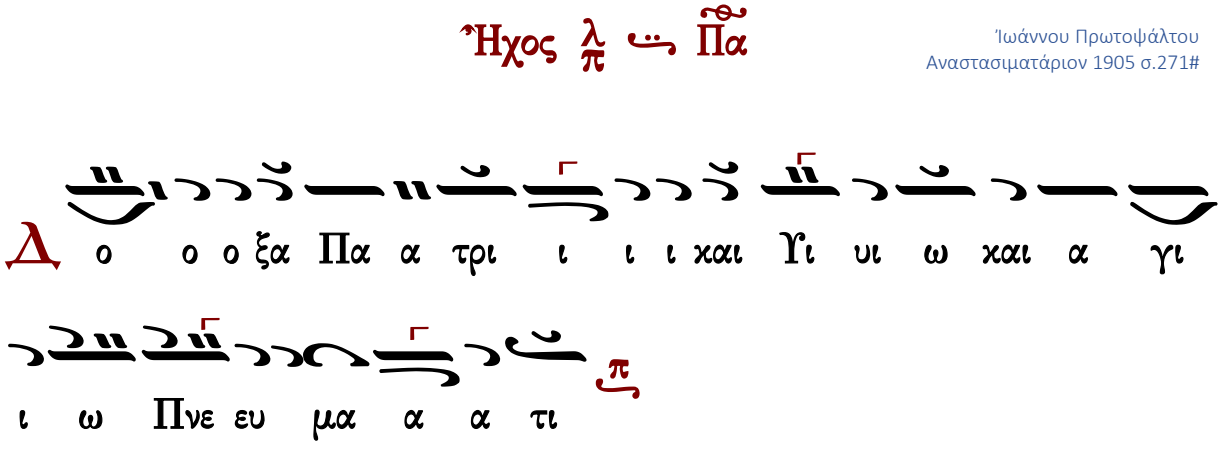

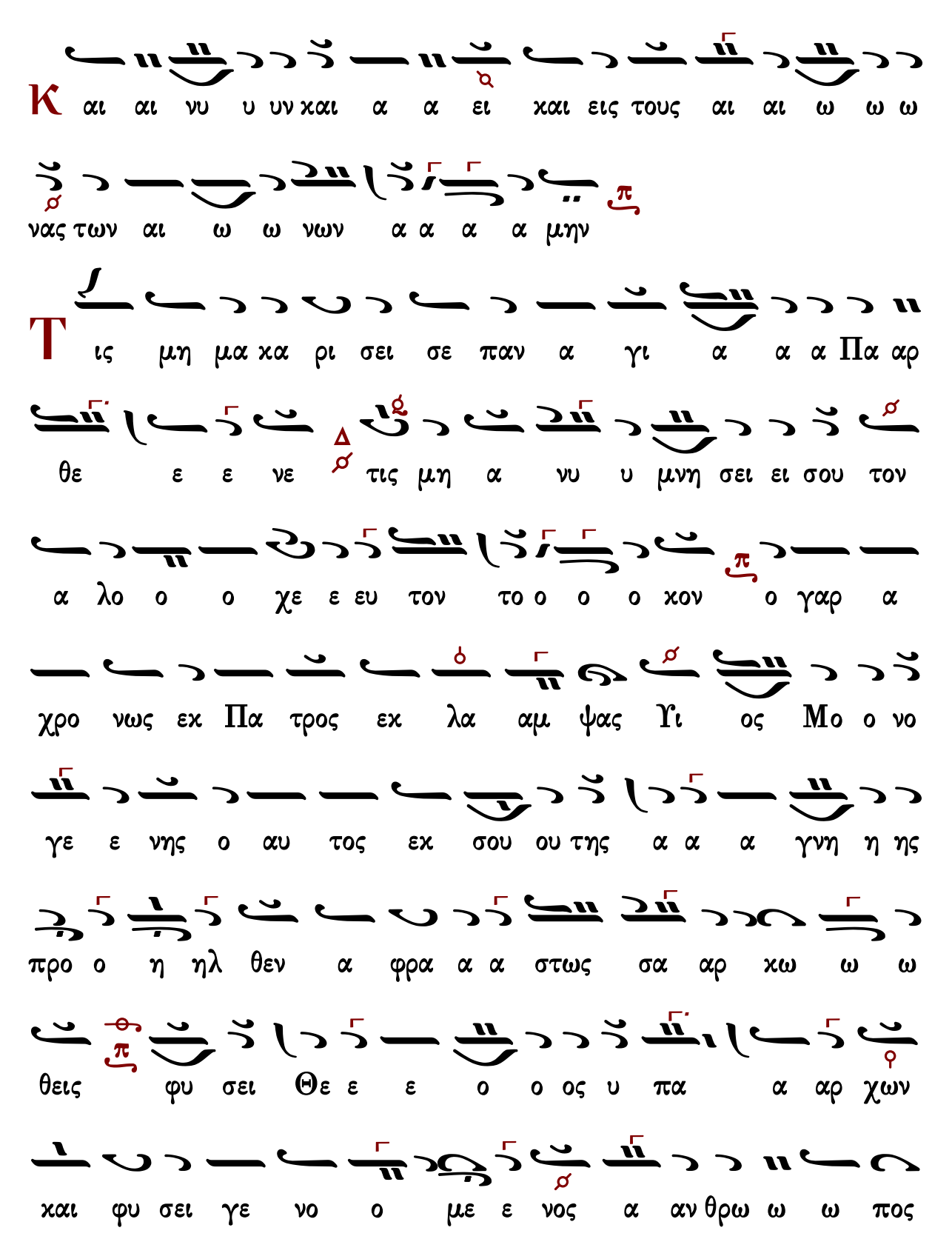
Κ αι αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω νων α α α α μην
Τ ις μη μα χα ρι σει σε παν α γι α α α Πα αρ
θε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον
α λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ α
χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος Μο ο νο
γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης
προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ χω ω ω
θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων
χαι φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος

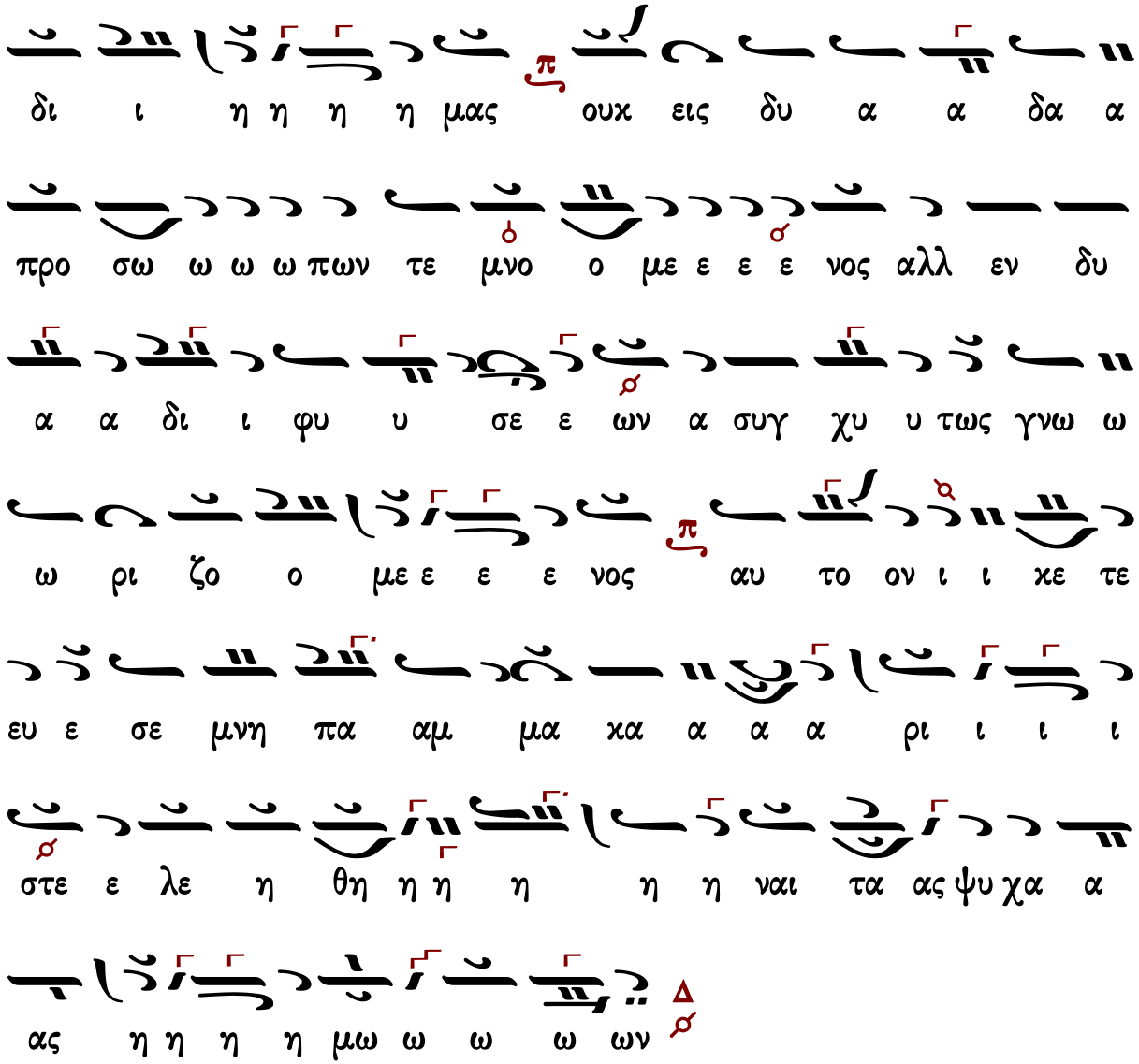

Σύντομον

Ἦχος λ π ⸏ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.506*

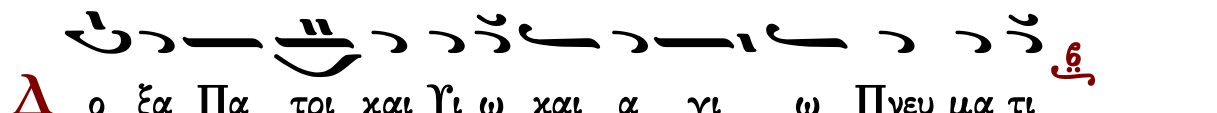

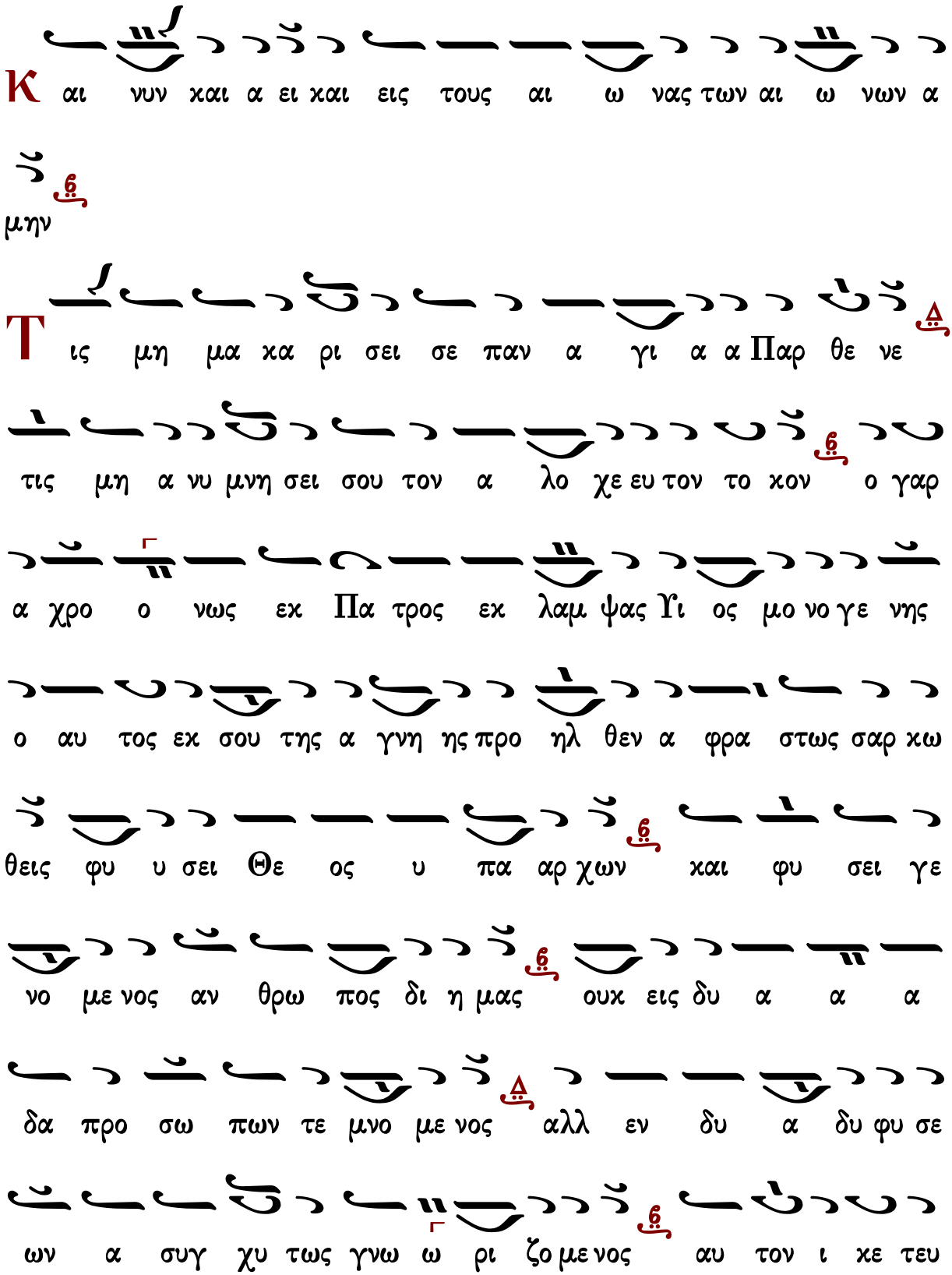
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α Παρ θε νε
τις μη α νυ μνη σει σου τον α λο χε ευ τον το κον ο γαρ
α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε νης
ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως σαρ κω
θεις φυ υ σει Θε ος υ πα αρ χων και φυ σει γε
νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α
δα προ σω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δυ φυ σε
ων α συγ χυ τως γνω ω ρι ζο με νος αυ τον ι κε τευ

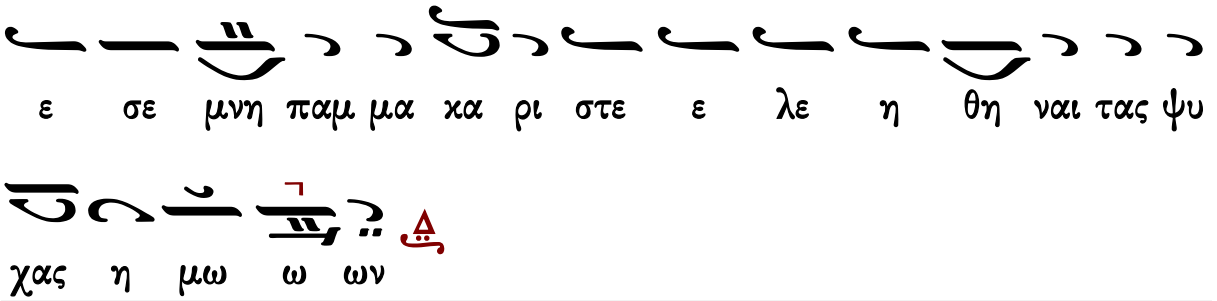

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.13*

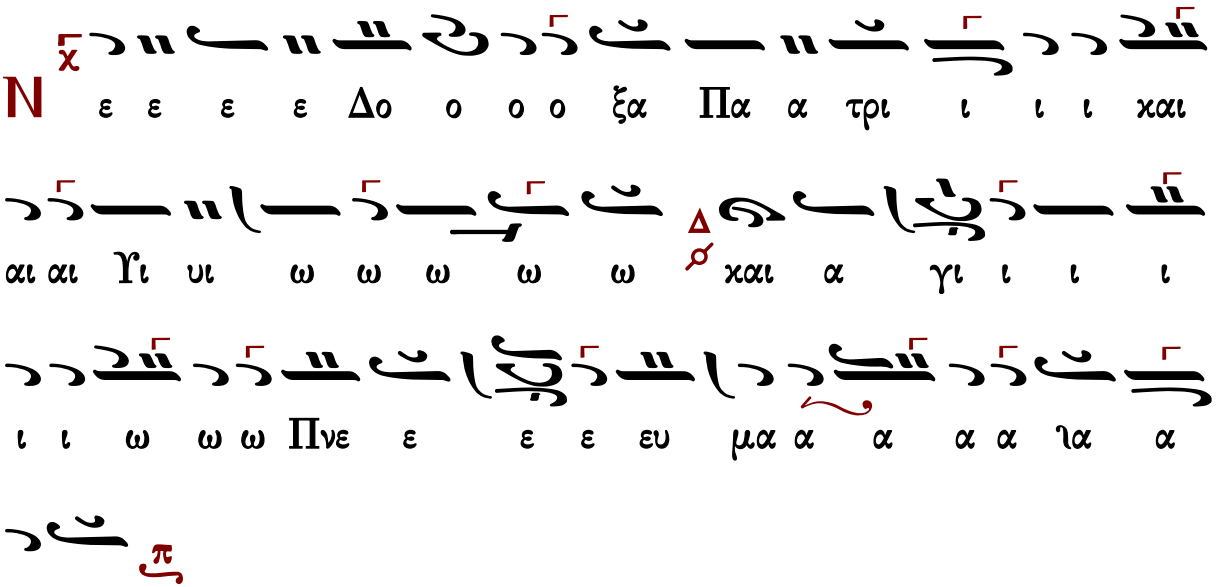

μην α α ων ω ω ω ω νω ω
ει ει σει ι ι ρι χα μα η η η η ις μη ι ι
ε ε ε θε αρ Πα α α α ι ι γι α παν σε
η μνη υ νυ α μη ις τι ε ε ε ε ε ε νε
ο ο ο λο α τον σου σει ει η υ νυ α σει ει
ο ον χο ο ο ο ο ο ο ο το ον ευ χε
α α α ω ω ως ε εχ Πα α α χρο ο ο ο νω ο ο αρ γα
α αμ α α α α α λα εχ ε ος ο ο ο ο τρο α
η γε ε νη ο νο ο ο ο ος μο ο υι υι υι Υι ψας
ου σου εχ ε ος το αυ ο ης η η η η η η

α θεν ηλ η ο προ ης η γνη α α α ης τη ου ου

ω ω ω ω χω αρ α σα ως ω ω ω στω α α α φρα

ε Θε ει σει υ υ υ φυ θεις ω χω αρ α σα

Θε υ υ υ υ υ υ υ υ υ ος ο ο ο ε

ι ο ος υ πα α α α α αρ χων χαι

ος ο ο νο ε ε ε με ο ο νε γε σει υ υ φυ

ι ι ος ο ο ανθρω πο ανθρω α α α ω ω ω ανθρω α α α

ε σε υ υ φυ ι δι α α δυ εν αλλ νος με ε ε ε

ο ο ο ο μνο πων τε ω ω ω ω προσ δα α α α

δυ εις ουχ ου μας η η ι ι δι ι ι ι ι

ι ι ι ι δι ι ι η η μας ου ουχ εις δυ

α α α ανθρω πο ο ος δι ι

α α α ω ω ω α α α ανθρω ω ω ω θρω αν α α α

φυ υ υ σει γε νο ο ο με ε ε ε νο ο ος

ο ος υ πα α α α α αρ χων χαι

ε ο ο ο ος υ υ υ υ υ υ υ υ υ ιυ υ υ Θε

ε Θε ει σει υ υ υ φυ θεις ω χω αρ α σα

ε ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φυ υ σε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ⸎ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.101*

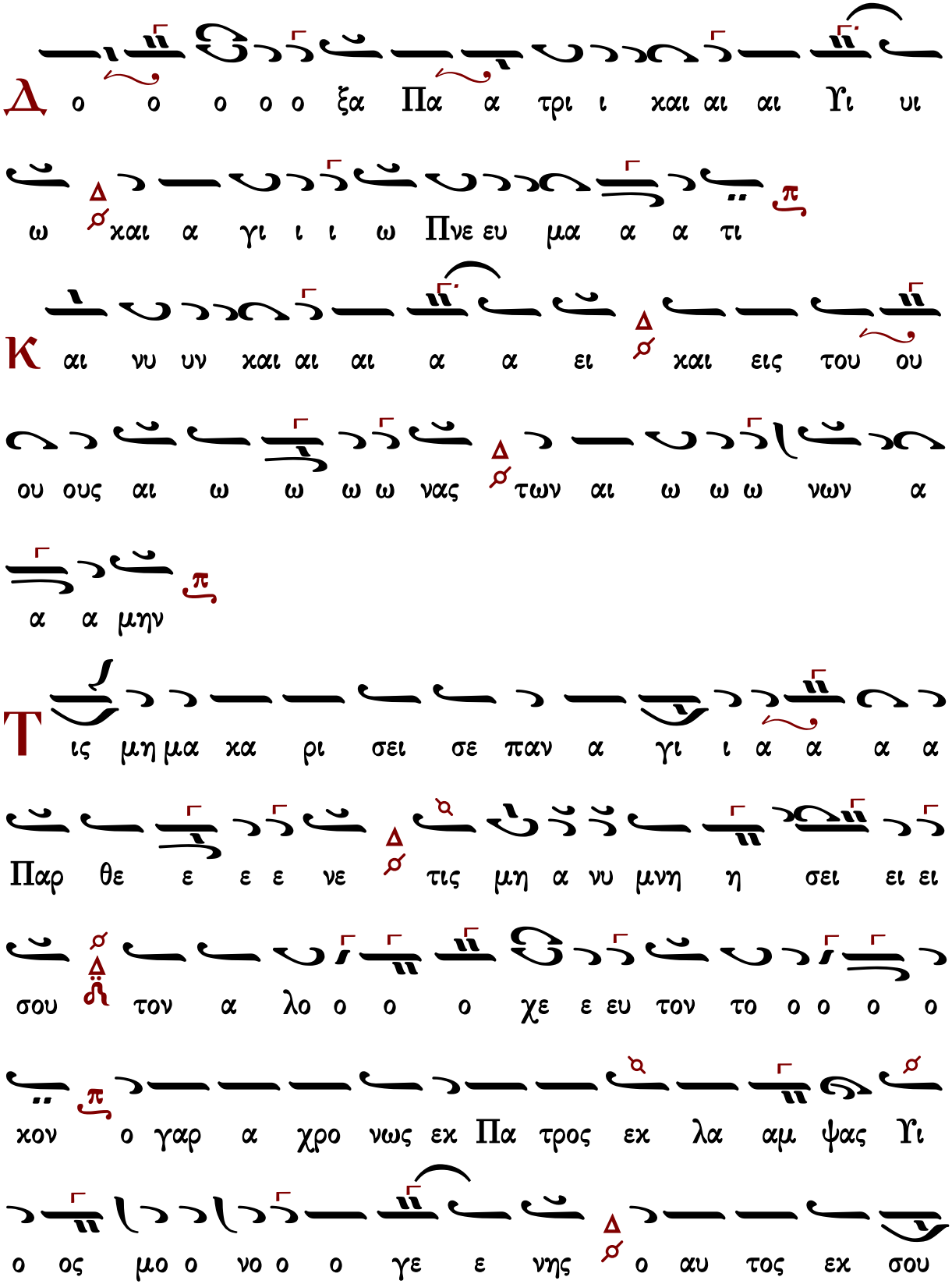
Δ
ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι χαι αι αι Υι υι
ω χαι α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Κ
αι νυ υν χαι αι αι α α ει χαι εις του ου
ου ους αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α
α α μην
Τ
ις μη μα χα ρι σει σε παν α γι ι α α α α
Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ μνη η σει ει ει
σου τον α λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο ο
χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι
ο ος μο ο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου

ου τη ης α α α γνη η η ης προ η η η ηλ θεν

α φρα α α στω ω ως σαρ χω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων χαι

φυ σει γε νο ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι ι ι ι η η η μας ου ου ουχ εις δυ α

α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο με ε ε

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

συγ χυ τως γνω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με ε ε

νος αυ τον ι ι χε ε τε ε ευ ε σε μνη

Πα αμ μα χα α α ρι ι ι στε ε λε η

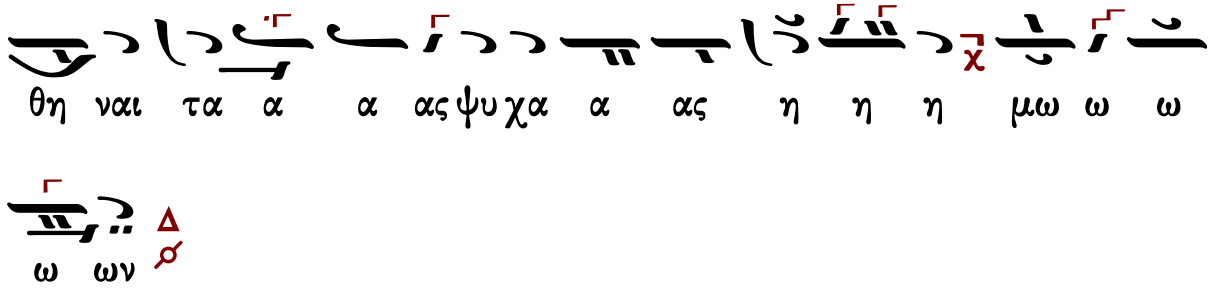

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ20*

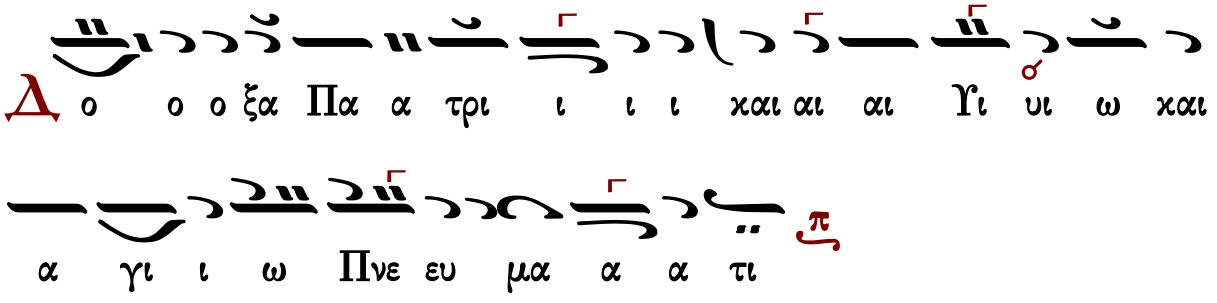

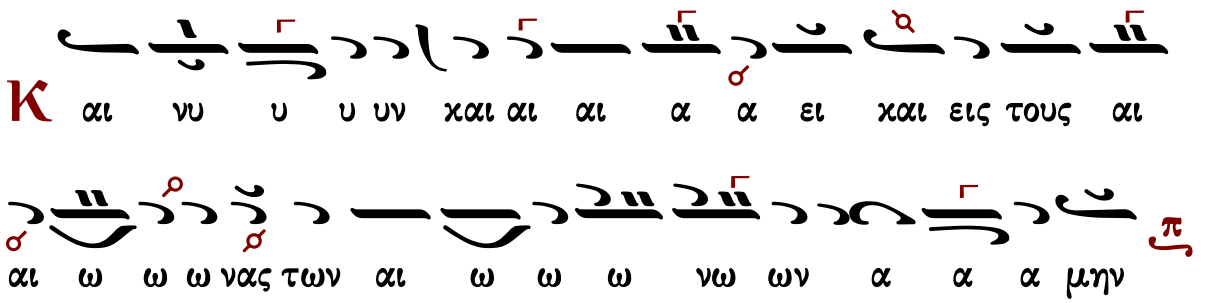

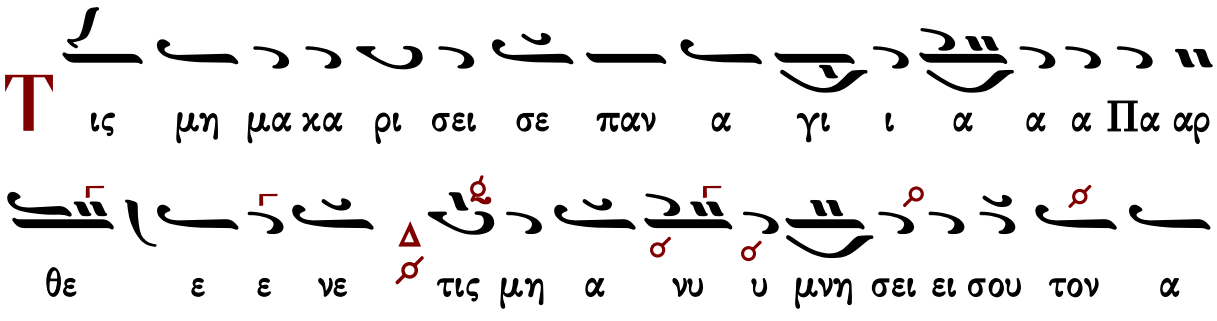

λο ο ο ο χε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο

νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο ο ο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α γνη η ης προ ο

η η ηλ θεν α φρα α στω ως σαρ κω ω θει εις

φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

και φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω πος δι ι

η η μα ας ουκ εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω

ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι

ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τως γνω ρι ζο ο

ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη

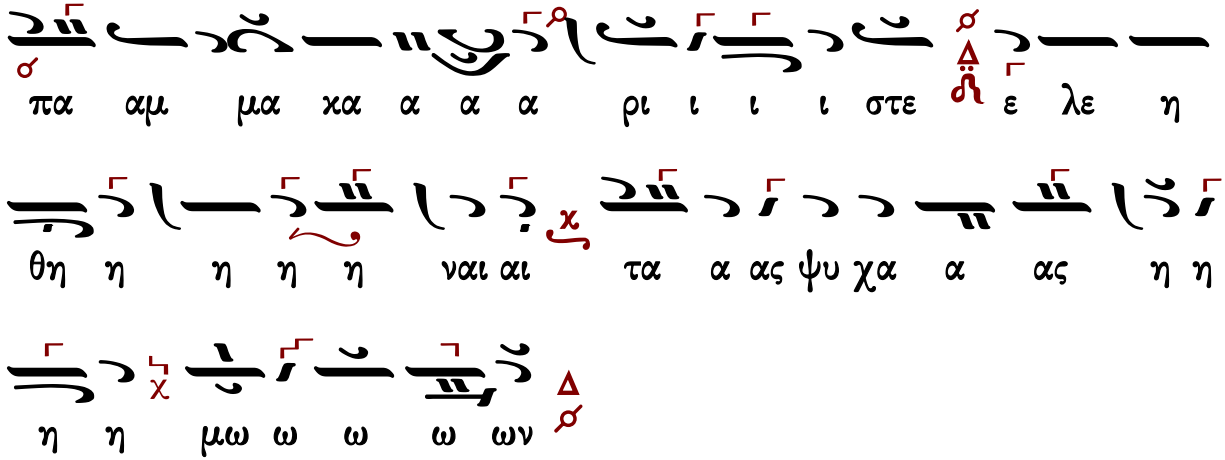

Σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοχίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ136*

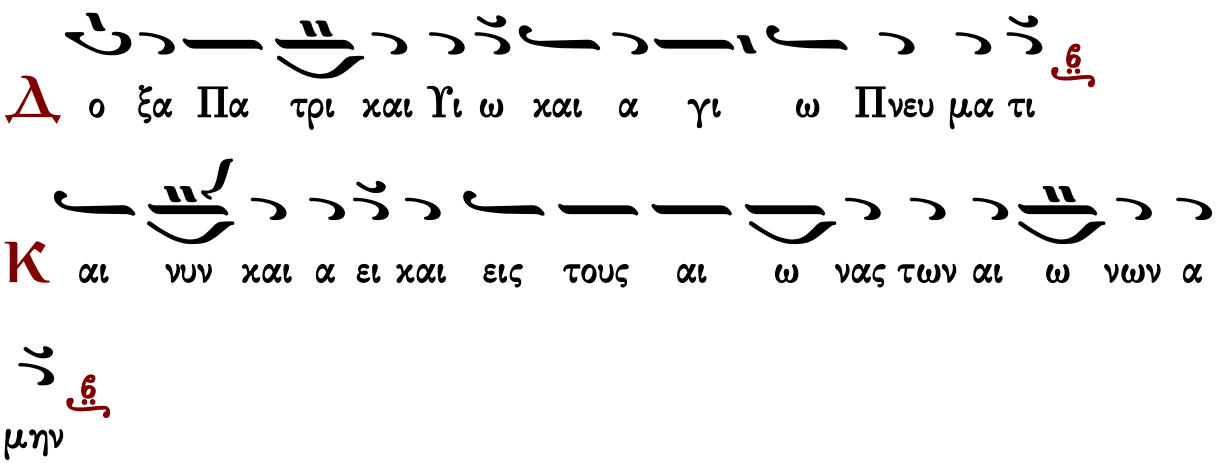

α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε

νης ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως

σαρ κω θεις φυ υ σει Θε ος υ παρ χων και φυ σει

γε νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α

δα προσ ω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δι φυ σε ων

α συγ χυ τως γνω ρι ζο με νος αυ τον ι κε τευ ε σε

μνη παμ μα κα ρι στε ε λε η θη ναι τας ψυ χας η

μω ω ων

Γαβριήλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ πλ. Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.106*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι αι Υι υι ω χαι

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ ις μη μα κα ρι ση σε παν α γι α α α α Πα αρ

θε ε ε νε τις μη α νυ μνη σει ει σου τον α λο

ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ

α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ο ος μο ο

νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου τη ης α α

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α φρα α α στως σα

αρ χω ω ω θεις φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ

πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο με ε ε νος

α αν θρω ω ω πος δι ι η η η η μας ουκ

εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο

ο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α δι φυ υ σε

ε ε ων α συγ χυ υ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με

ε ε νος αυ το ον ι ι κε ε τε ε ευ ε

σε μνη Πα αμ μα κα α α ρι ι ι ι στε ε λε

η θη η η η η η ναι αι τα α α ας ψυ χα α

ας η η η η μω ω ω ω ω ω ων

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.71*

ΠΑ

Δ o o o o o o ξα Πα α τρι ι χαι αι αι +

ΜΕΛ

Υι ω χαι α α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

σ.118#

ΠΑ ΔΙ

Κ αι αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι ει εις τους

ΠΑ

αι αι ω ω ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων

ΜΕΛ

α α α μην

ΠΑ ΔΙ

Τ ις μη μα κα ρι σει σε Παν α γι ι α α α α

Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη η η σει

ΠΑ

ει ει σου τον α λο ο ο χε ε ευ τον το ο

ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ

ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εχ Πα τρος εχ λα

ΠΑ ΔΙ

αμ ψας Υι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος

ΠΑ

εχ σου ου της α γνη η η ης προ ο η η η ηλ θε

ΝΗ

α φρα α α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε

ΖΩ ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο

ΠΑ

ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι ι ι

ΜΕΛ ΚΕ

ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

ΔΙ

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο ο ο με ε ε

ΠΑ

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

συγ χυ τως γνω ω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με ε

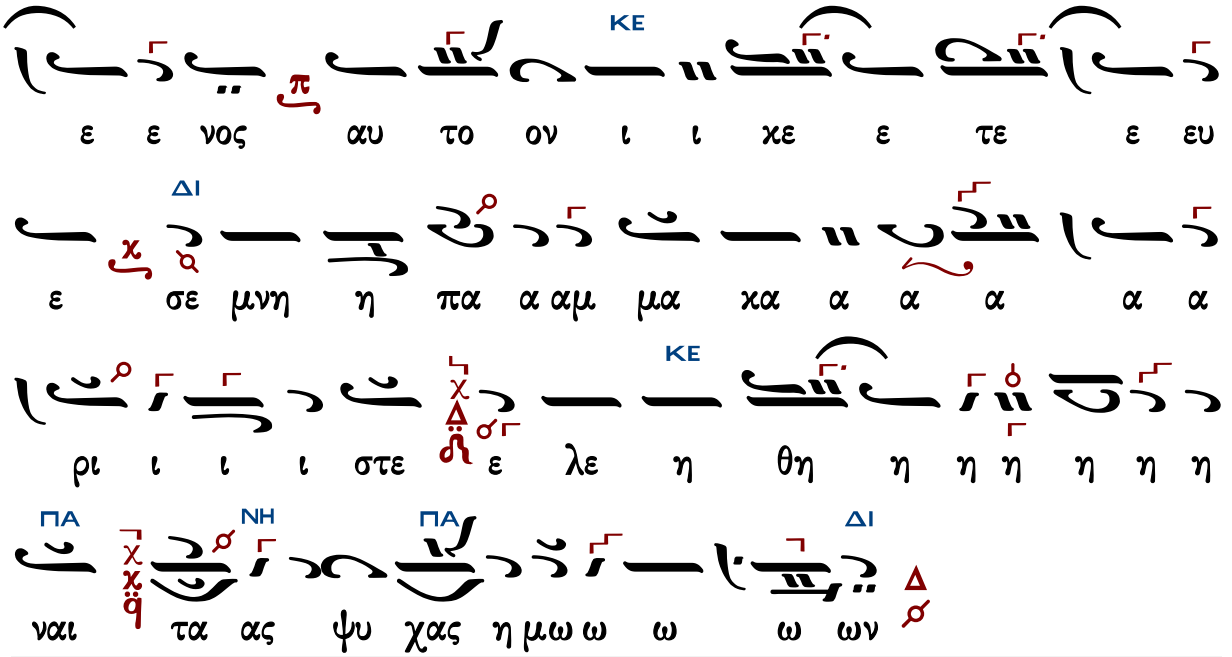

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι α α

μα ευ ε ε ε Πνε ον ο ο ο ι ι γι α

ο ο ι ι ι ξι α α α ον ο ε ε Θε α α

α ο ο ο

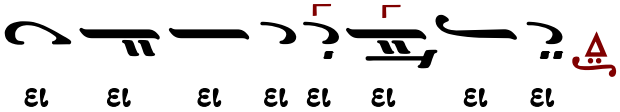

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

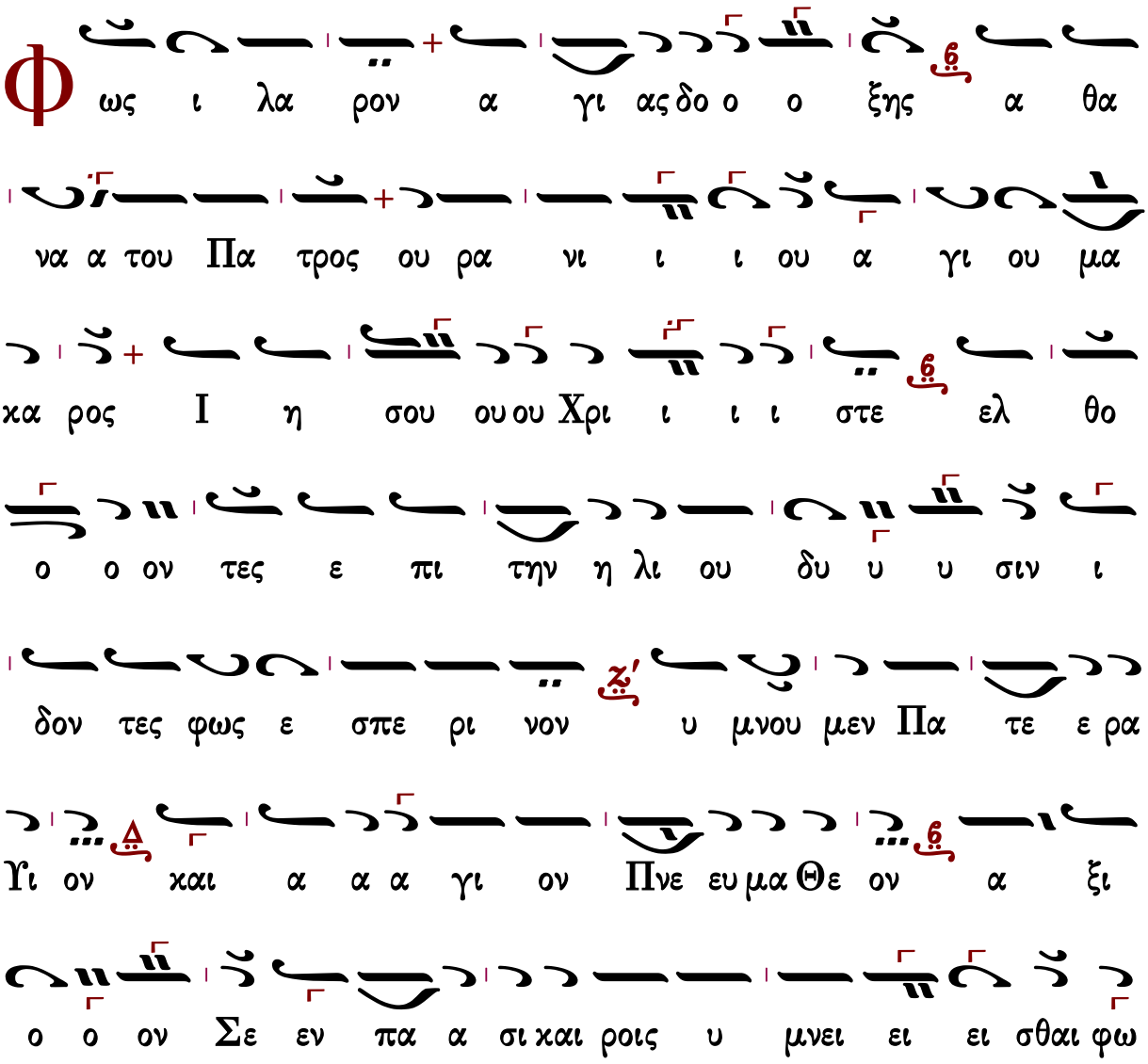

Θὶς τὸν Στίχον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ/π ... Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.163*

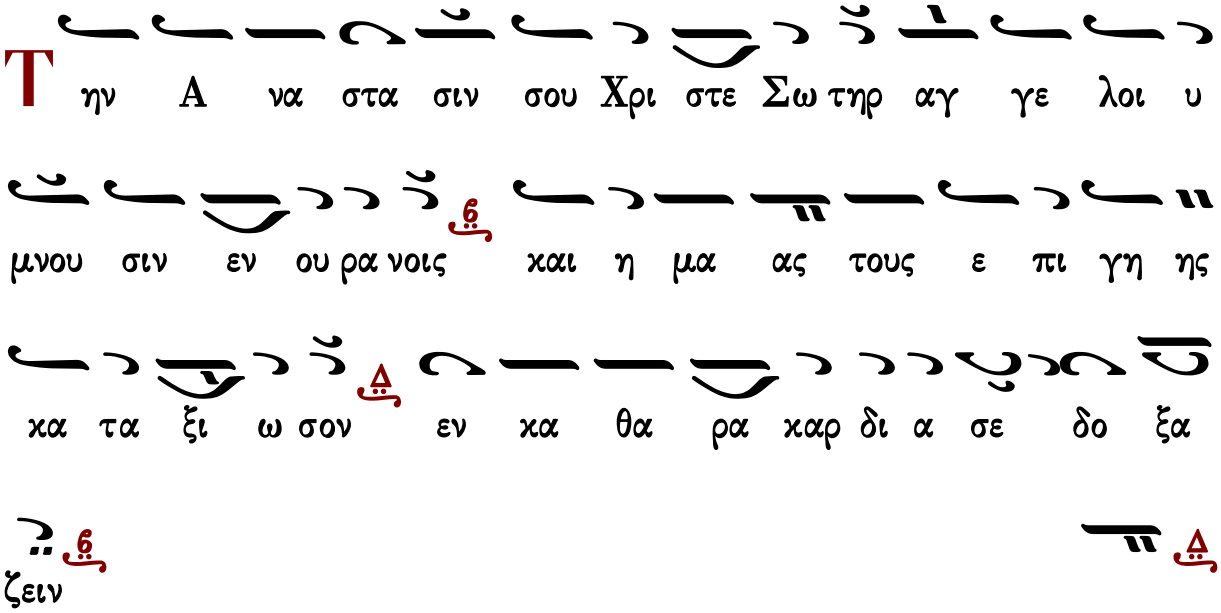

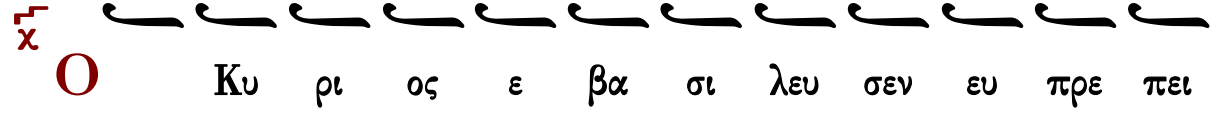

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Π υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του Α δου ου συν

θλα σας ως Θε ος παν το δυ να μος γε νος αν θρω πων πε

πτω κος α νε στη σας δι α του το και η μεις συμ

φω νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα α σοι οι

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η

τις ου σα λευ θη σε ται

Ρ ευ σε ως η μας της πα λαι Χρι στος ε πα νο ρθω σαι

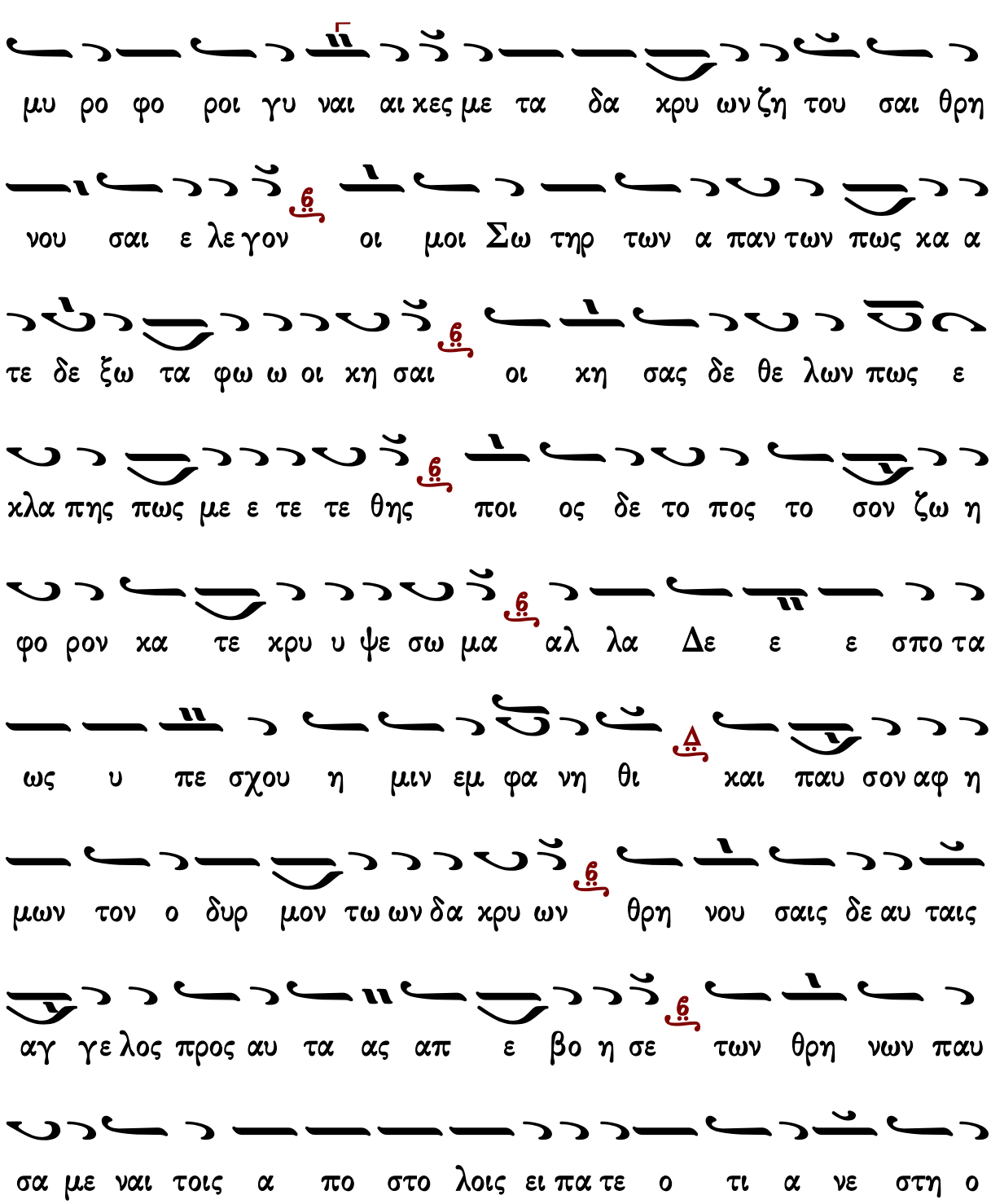
θε λων Σταυ ρω προσ πη γνυ ται και τα φω τε θει ται ον
μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του σαι θρη
νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ των α παν των πως κα α
τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι κη σας δε θε λων πως ε
κλα πης πως με ε τε τε θης ποι ος δε το πος το σον ζω η
φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω μα αλ λα Δε ε ε σπο τα
ως υ πε σχου η μιν εμ φα νη θι και παυ σον αφ η
μων τον ο δυρ μον τω ων δα κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις
αγ γε λος προς αυ τα ας απ ε βο η σε των θρη νων παυ
σα με ναι τοις α πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο

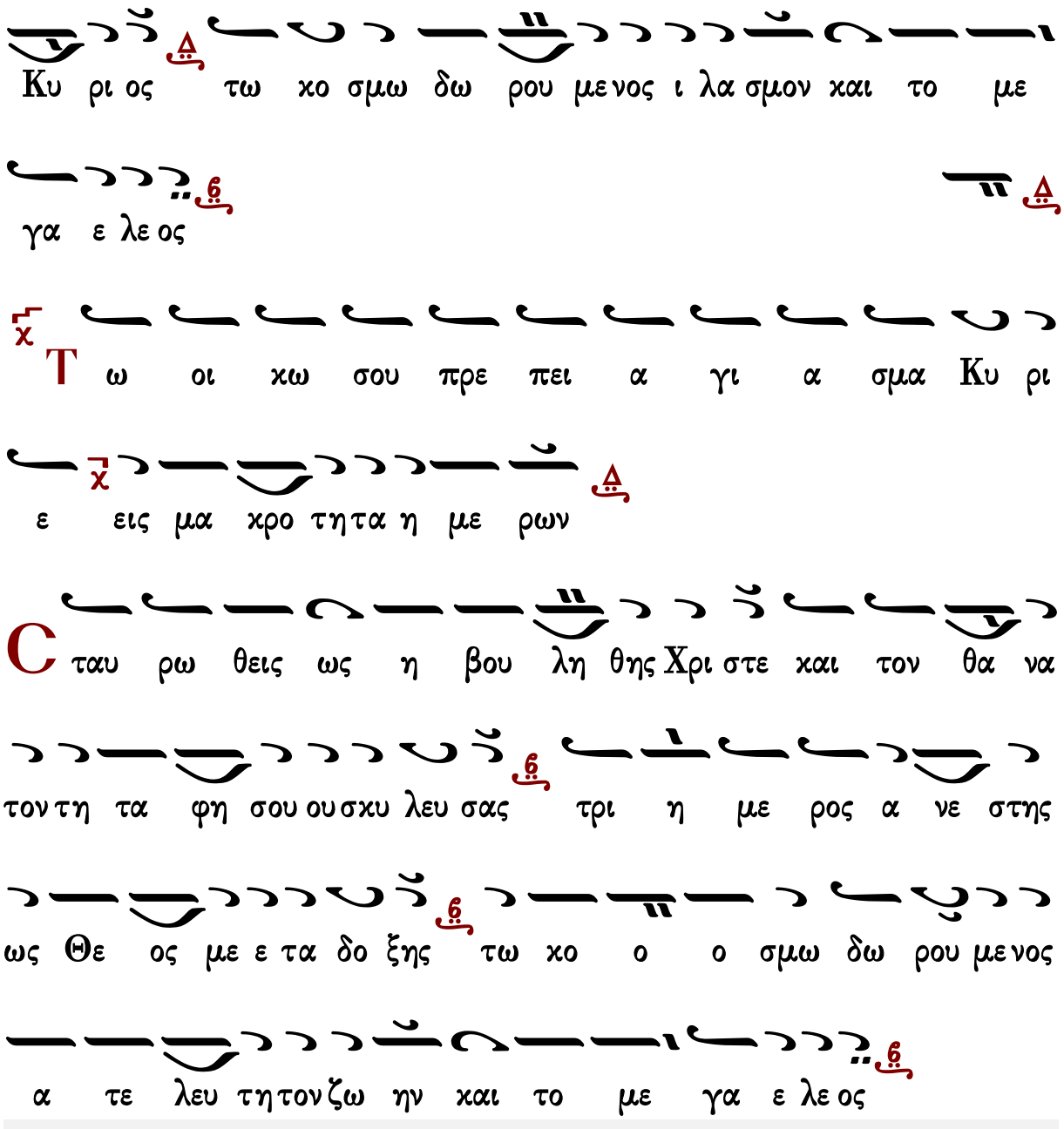

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π̄ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.507#

Τ ην α να στα σι ι ιν σου Χρι στε Σω τηρ αγ

γε λοι υ μνου σιν εν ου ρα νοις και η μα ας τους ε

πι γη ης κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ δι α σε

ε δο ξα ζειν

χ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε

πει αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο

Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω ω σα το

Π υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του α δου ου συν

θλα σας ως Θε ο ο ος παν το δυ να μος γε νος αν

θρω πων πε πτω κος α νε στη σας δι α του το και

η μεις συμ φω νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε

κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

Ρ ευ σε ως η μας τους πα λαι Χρι στος ε παν ορ θω ω

σαι θε λων σταυ ρω προσ πη γνυ ται και τα φω τε θει ται

ον μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη

του ου ου σαι θρη νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ

των α παν των πως κα α τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι

κη σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με τε τε θης

ποι ος σε το πος το σον ζω η φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω

μα αλ λα Δε ε σπο τα ως υ πε σχου η μιν εμ

φα νη θι και παυ σον αφ η μων τον ο δυρ μον τω ων δα

κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις Αγ γε λος προς αυ τα α

ας απ ε βο η σε των θρη νων παυ σα με ναι τοις α

πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος

τω κο σμω δω ρου με νος ι λα σμον και το με γα ε λε

ος

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο τη τα η με ρων

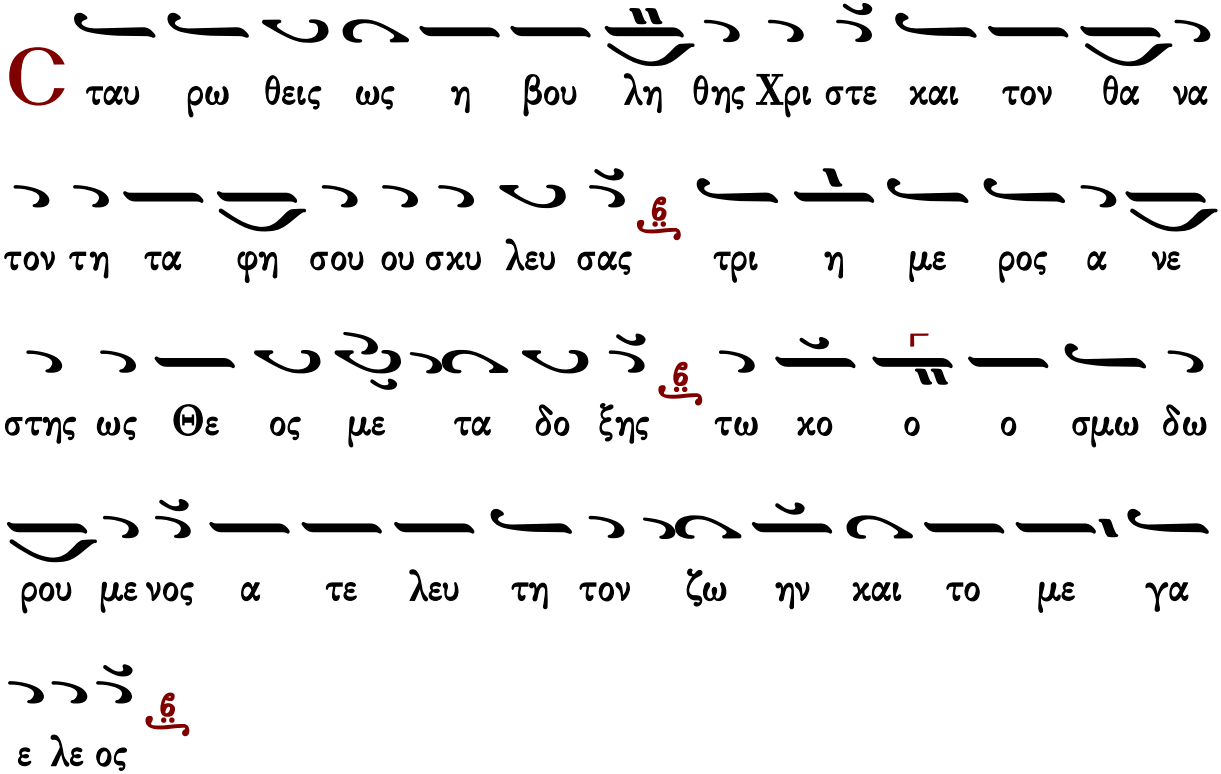

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.103*

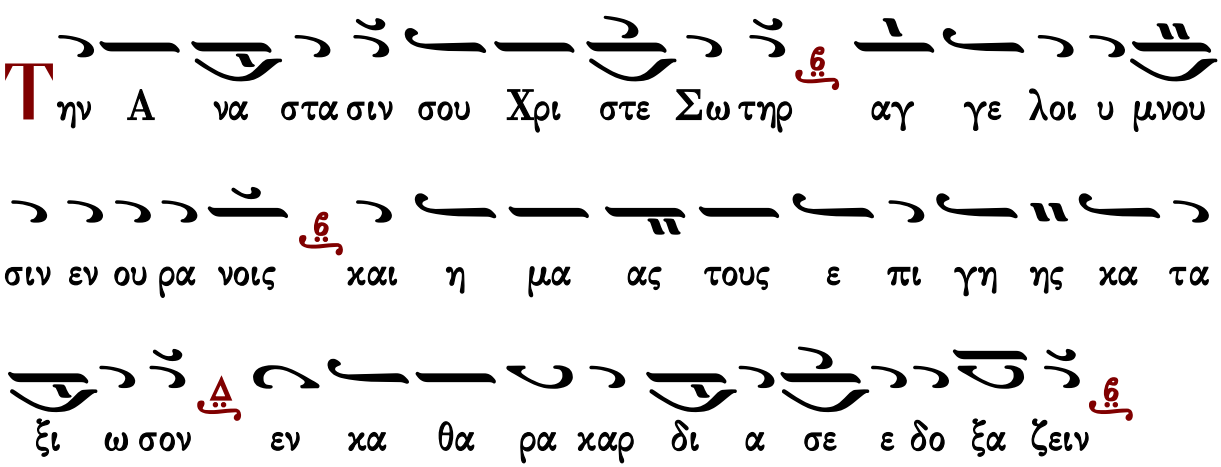

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε

πει αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο

Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω ω σα το

Π υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του α δου ου συν

θλα σας ως Θε ος παν το δυ να μος γε νος αν θρω πων

πε πτω κος α νε στη σας δι α του το και η μεις συμ

φω νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα α σο ο

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

Ρευ σε ως η μας της πα λαι Χρι στος ε πα νορ θω ω σαι

θε λων Σταυ ρω προσ πη γνυ ται και τα φω τε θει ται

ον μυ ρο φο ο ο ροι γυ ναι κες με τα δα κρυ

ων ζη του σαι θρη νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ τω ων

α παν των πως κα τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι κη

σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με ε τε τε θης ποι ος δε

το πος το σον ζω η φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω μα αλ λα

Δε ε ε σπο τα ως υ πε ε σχου η μιν εμ φα νη

θι και παυ σον αφ η μων τον ο δυρ μον τω ων δα κρυ

ων θρη νου σαις δε αυ ταις αγ γε λος προς αυ τας α πε βο

η σε τον θρη η νον παυ σα με ναι τοις α πο στο λοις

ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος τω κο σμω

δω ρου ου με νος ι λα σμον και το με γα ε λε ε

ο ος

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο τη τα η με ρων

C ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και τον θα να

τον τη τα φη η σου σκυ λευ σας τρι η με ρος α νε

στης ως Θε ος με ε τα δο ξης τω κο σμω δω ρου με νος

α τε λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε ε

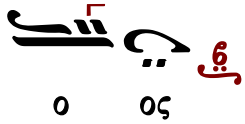

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ... Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.165*

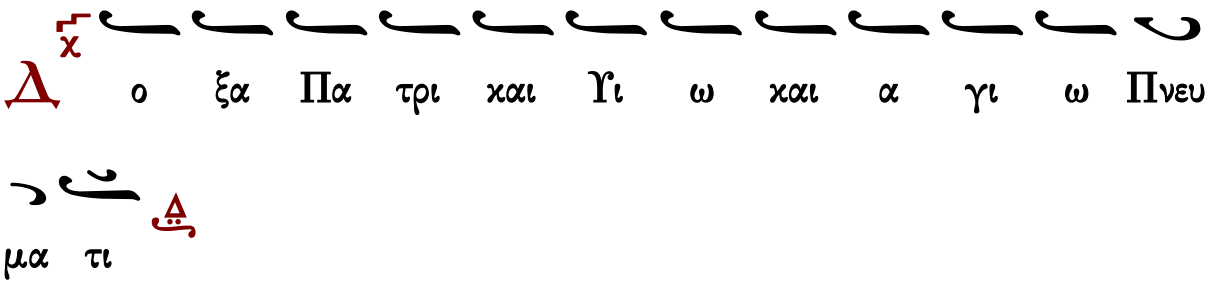

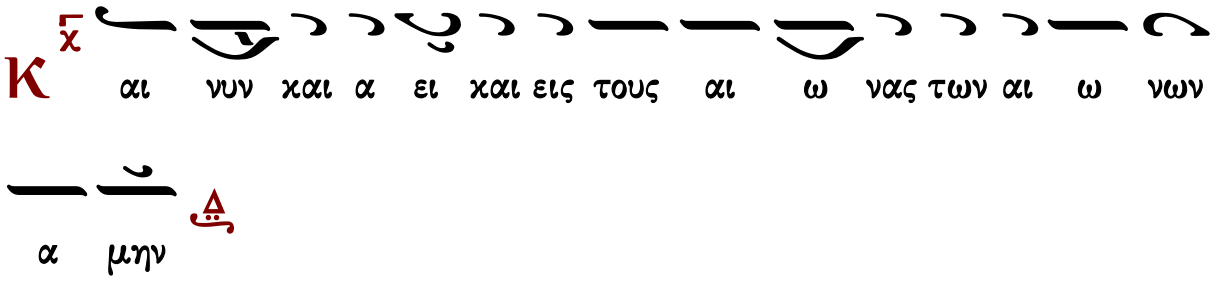

λευ θε ρω σε δι ο σοι παν α γνε ως του Θε ου ου Μη

τρι τε και Παρ θε νω α λη θως βο ω μεν α σι γη

τως το χαι ρε του αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να προ στα

σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ χων η μω

ω ων

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.276#

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Ο ποι η της και λυ τρω τη ης μου ου Παν α α

γνε ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ της

σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με ε

εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της πρω ω ω

η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε

ε ρω ω ω ω σε δι ο σοι πα αν α α γνε

ως του ου Θε ε ε ου ου ου μη η τρι ι ι τε

και Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α

α σι ι ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε

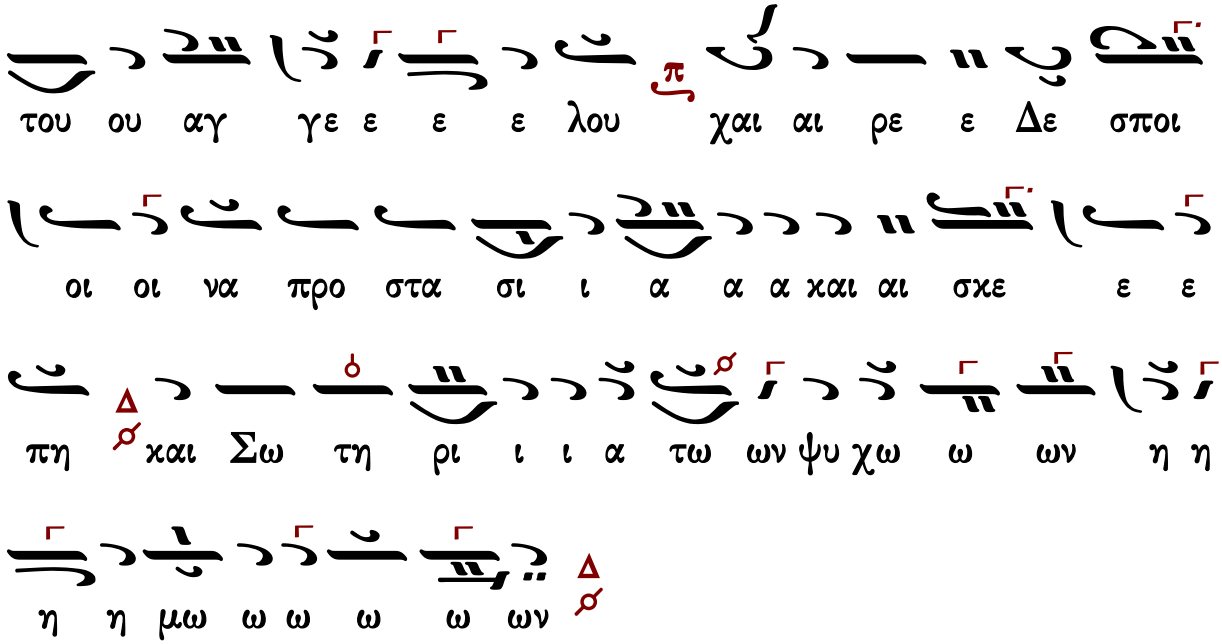

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον

Ἦχος λ ⸓ Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.507#

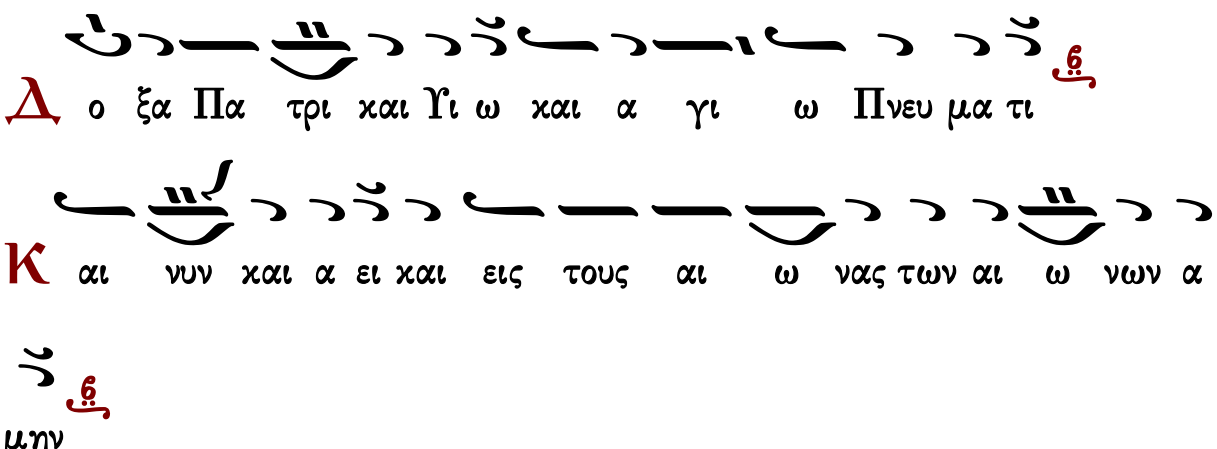

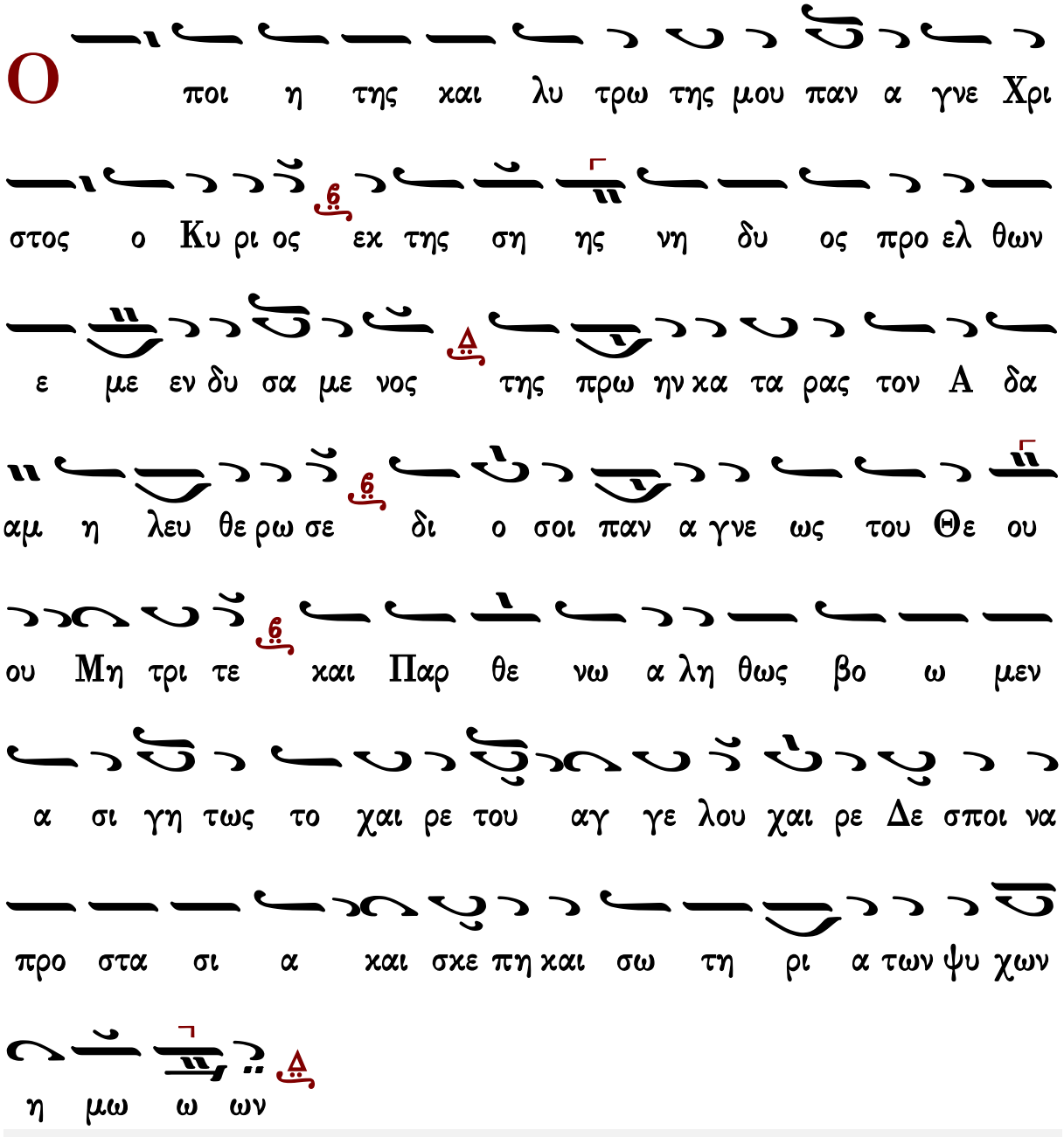

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ π ⸐ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.106*

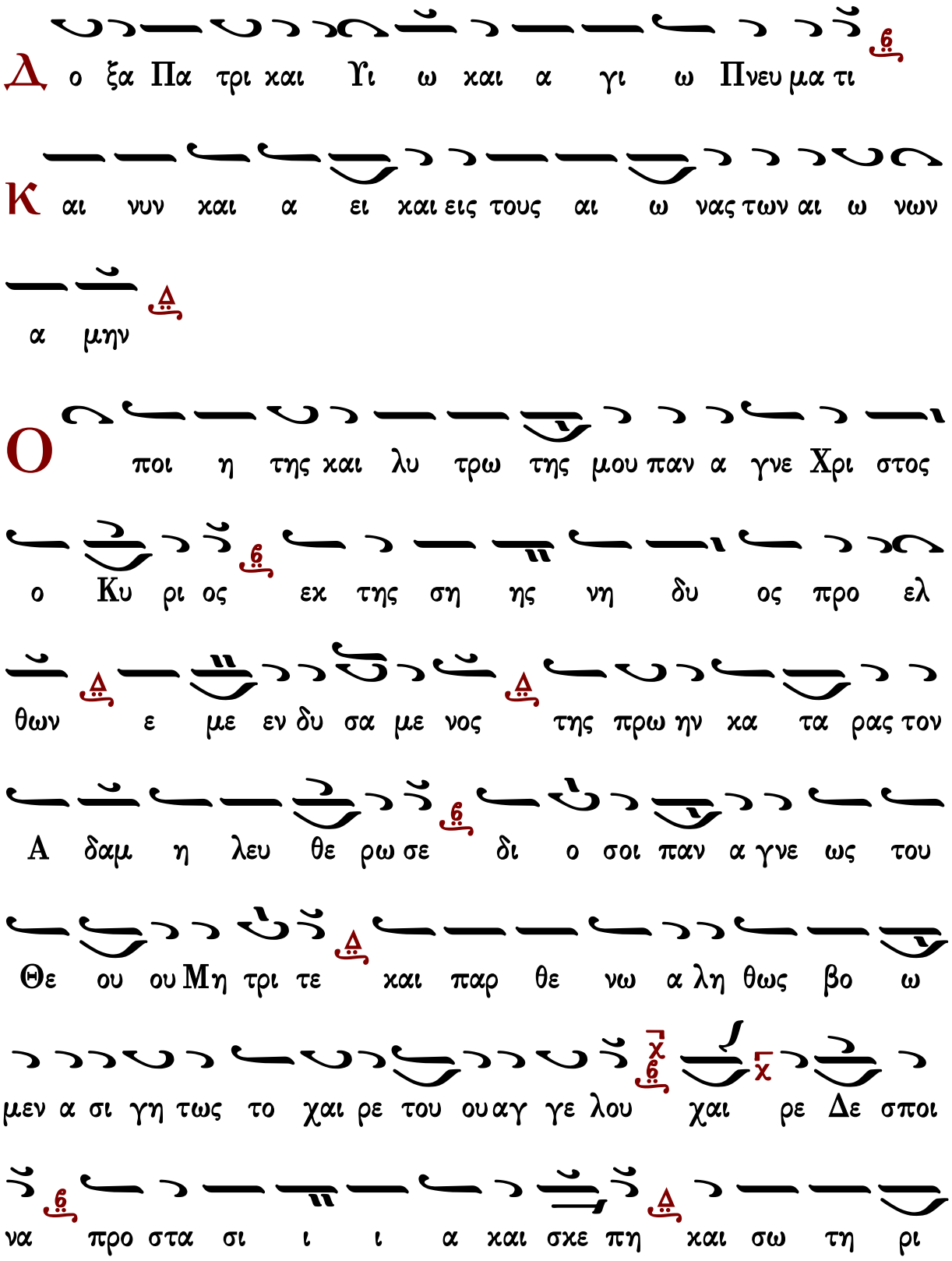
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος
ο Κυ ρι ος εκ της ση ης νη δυ ος προ ελ
θων ε με εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον
Α δαμ η λευ θε ρω σε δι ο σοι παν α γνε ως του
Θε ου ου Μη τρι τε και παρ θε νω α λη θως βο ω
μεν α σι γη τως το χαι ρε του ου αγ γε λου χαι ρε Δε σποι
να προ στα σι ι ι α και σκε πη και σω τη ρι

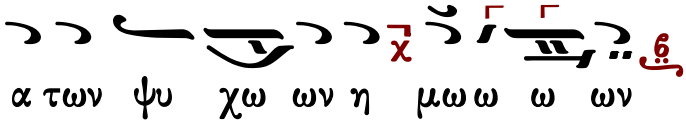

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.501*

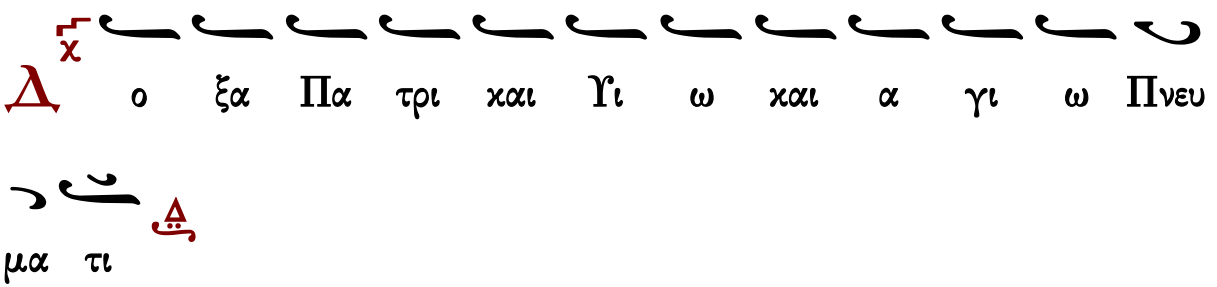

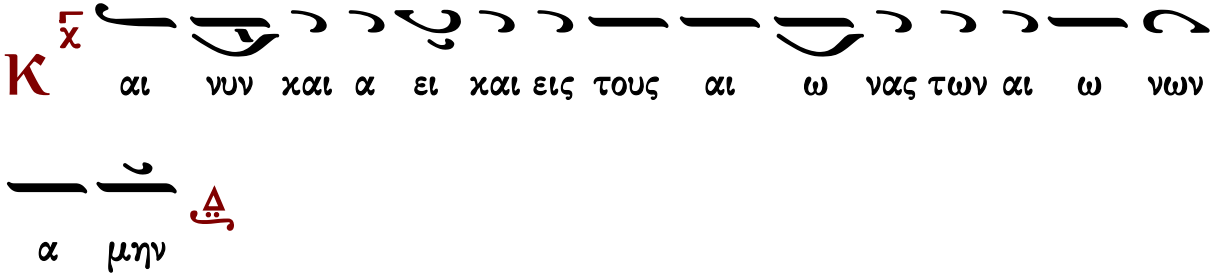

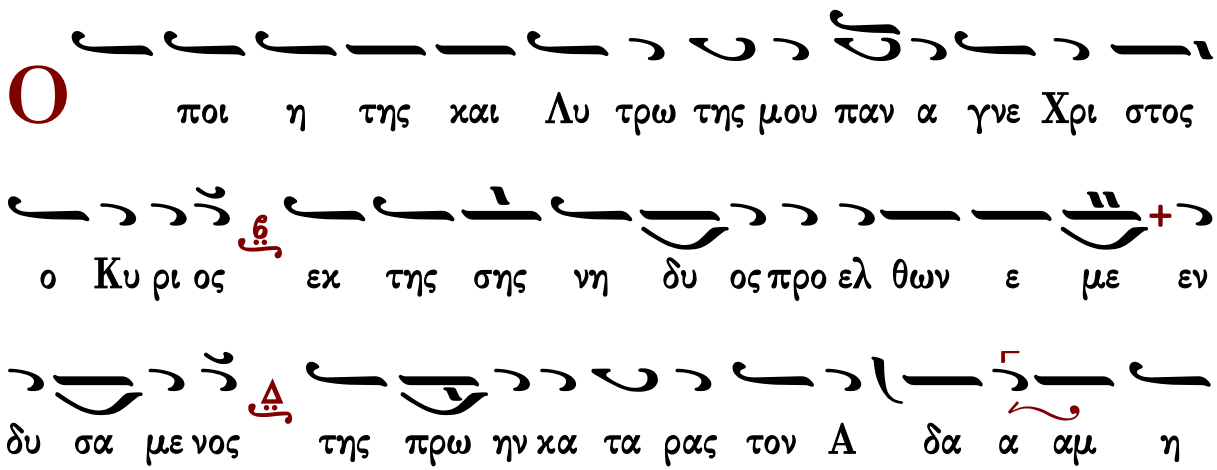

λευ θε ρω σε δι ο σοι Παν α γνε ως του Θε ου ου μη τρι

τε και παρ θε νω α λη θως βο ω μεν α σι γη τως

το χαι ρε του ου αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να προ στα σι

α και σκε ε πη και σω τη ρι α των ψυ χω ων η

μω ω ων

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ27*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

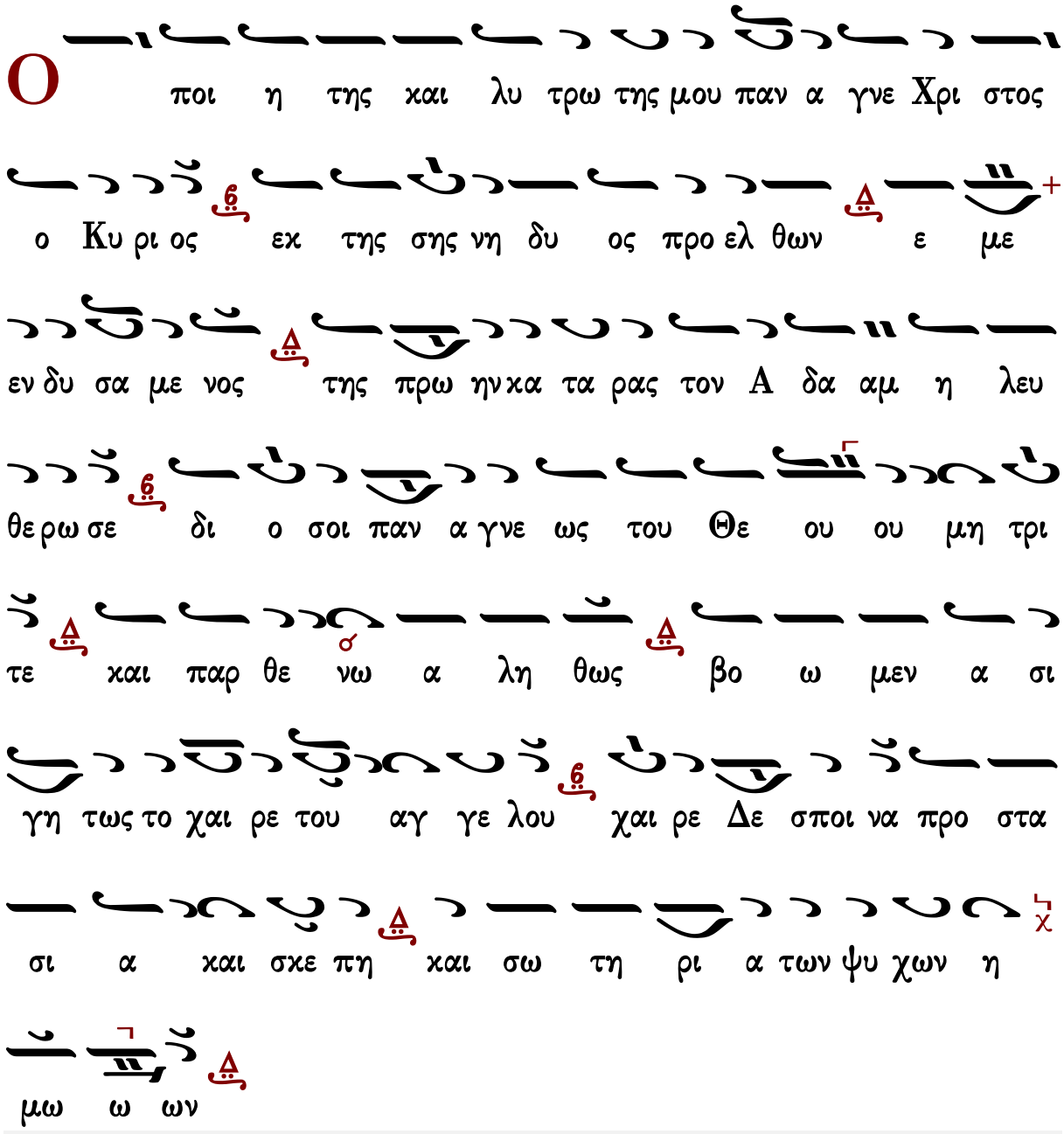

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκιον

Ἀναστάσιμον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.165*

τὸ τέλος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ π ⸏ Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.277#

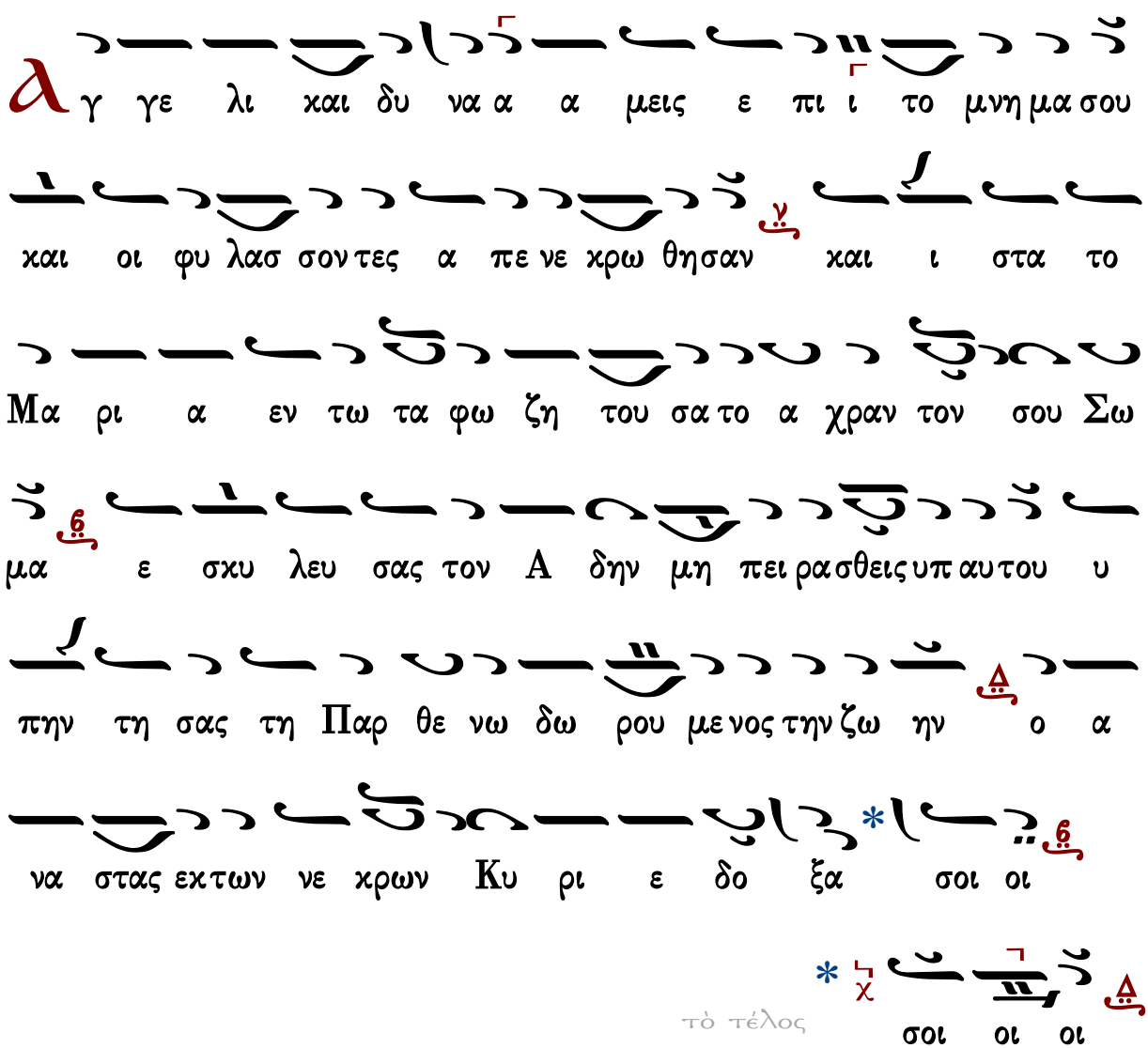

τὸ τέλος

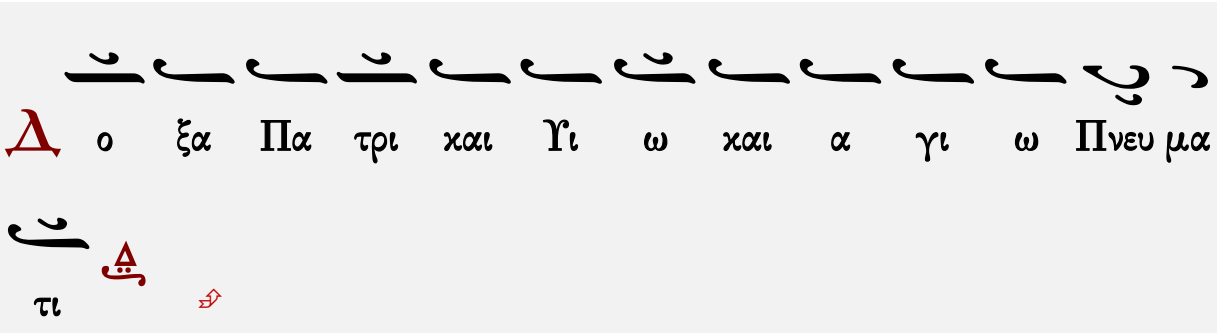

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον 1952 σ.107*

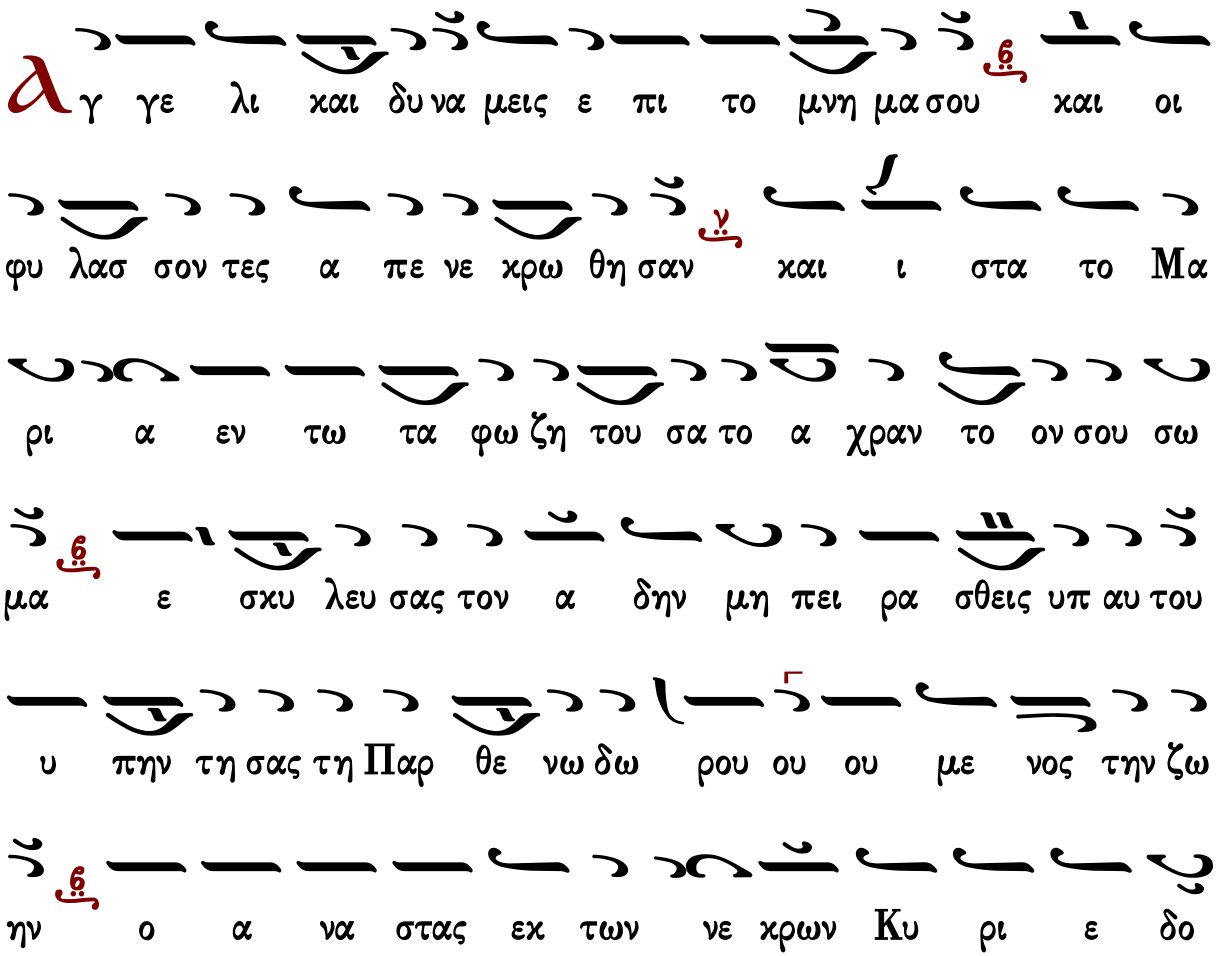

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος | Εἰσοδικὸν | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.400*

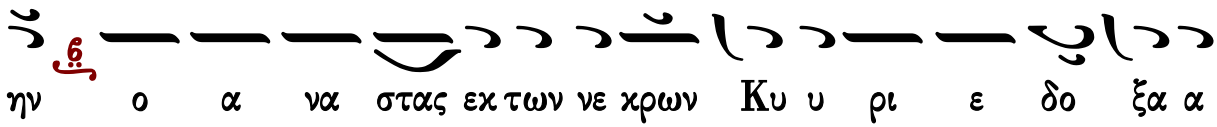

τὸ τέλος

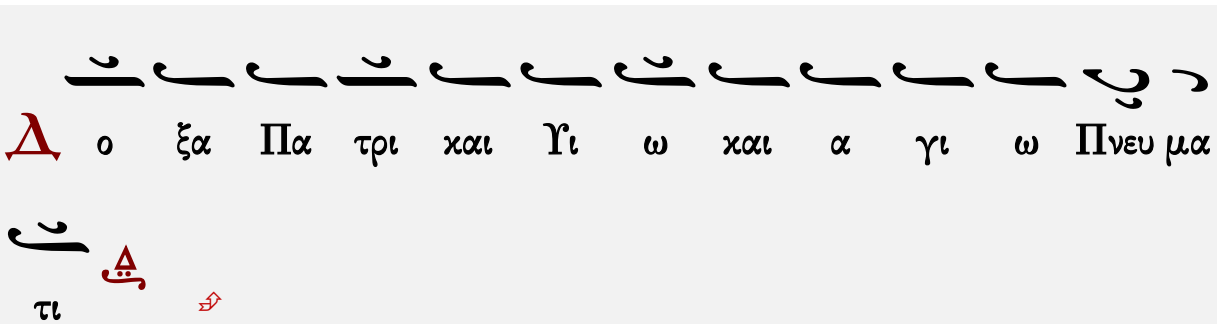

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος | Εἰσοδικὸν | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ28*

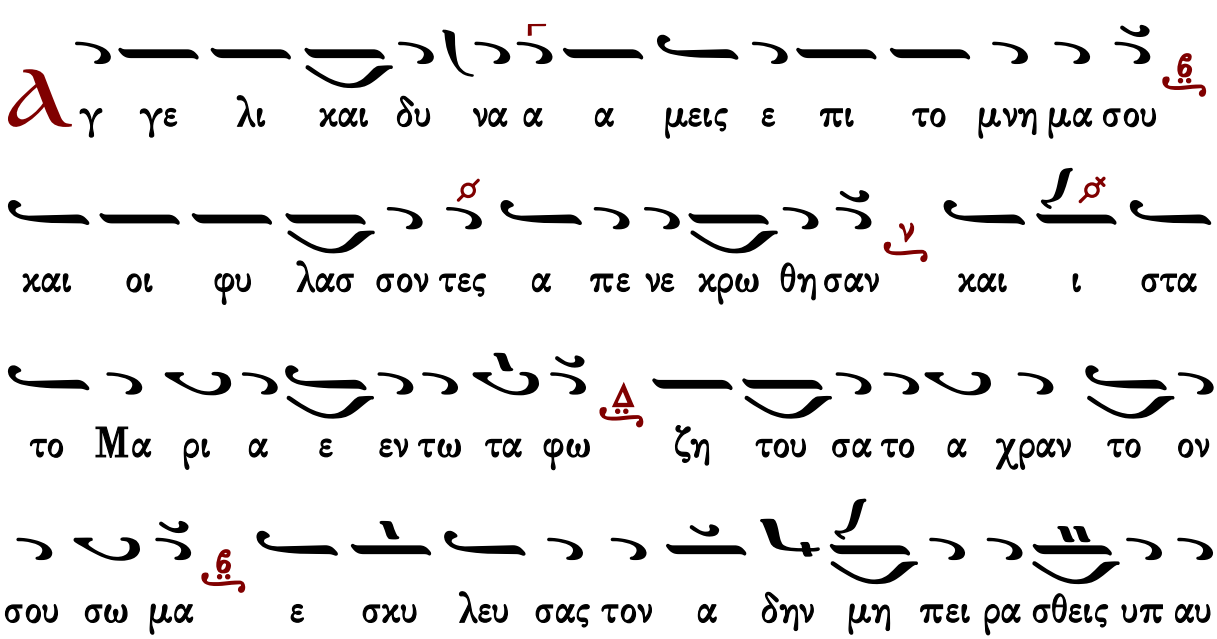

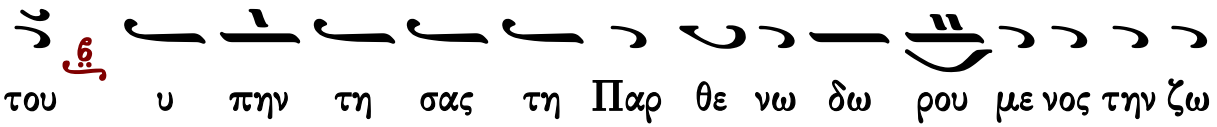

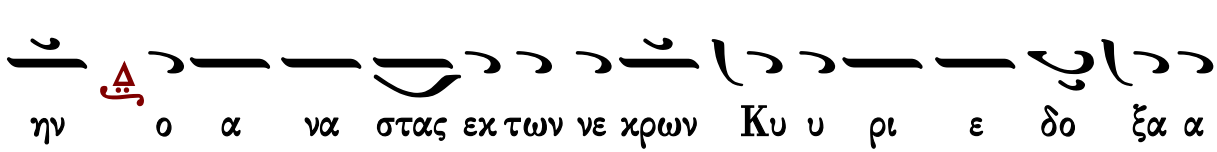

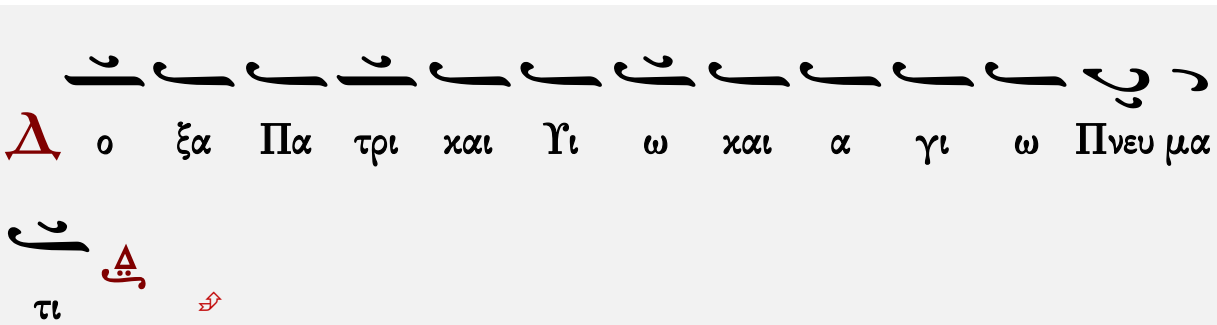

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος | Εἰσοδικὸν | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̇ π̇ Βϋ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.435*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

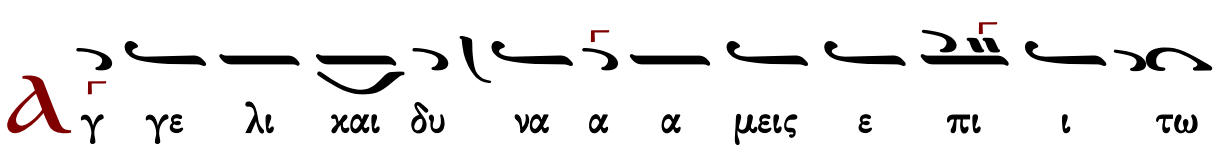

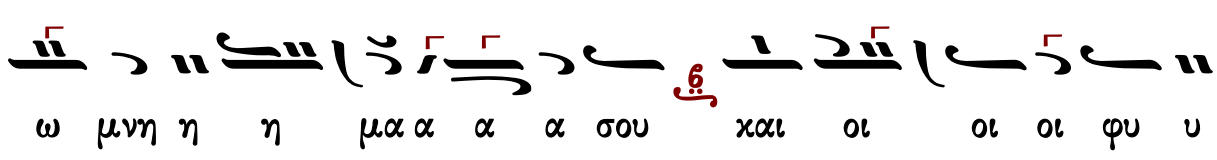

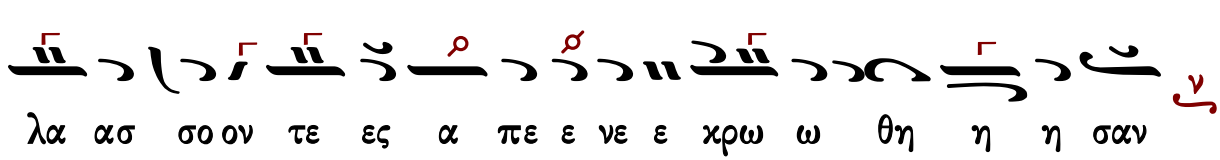

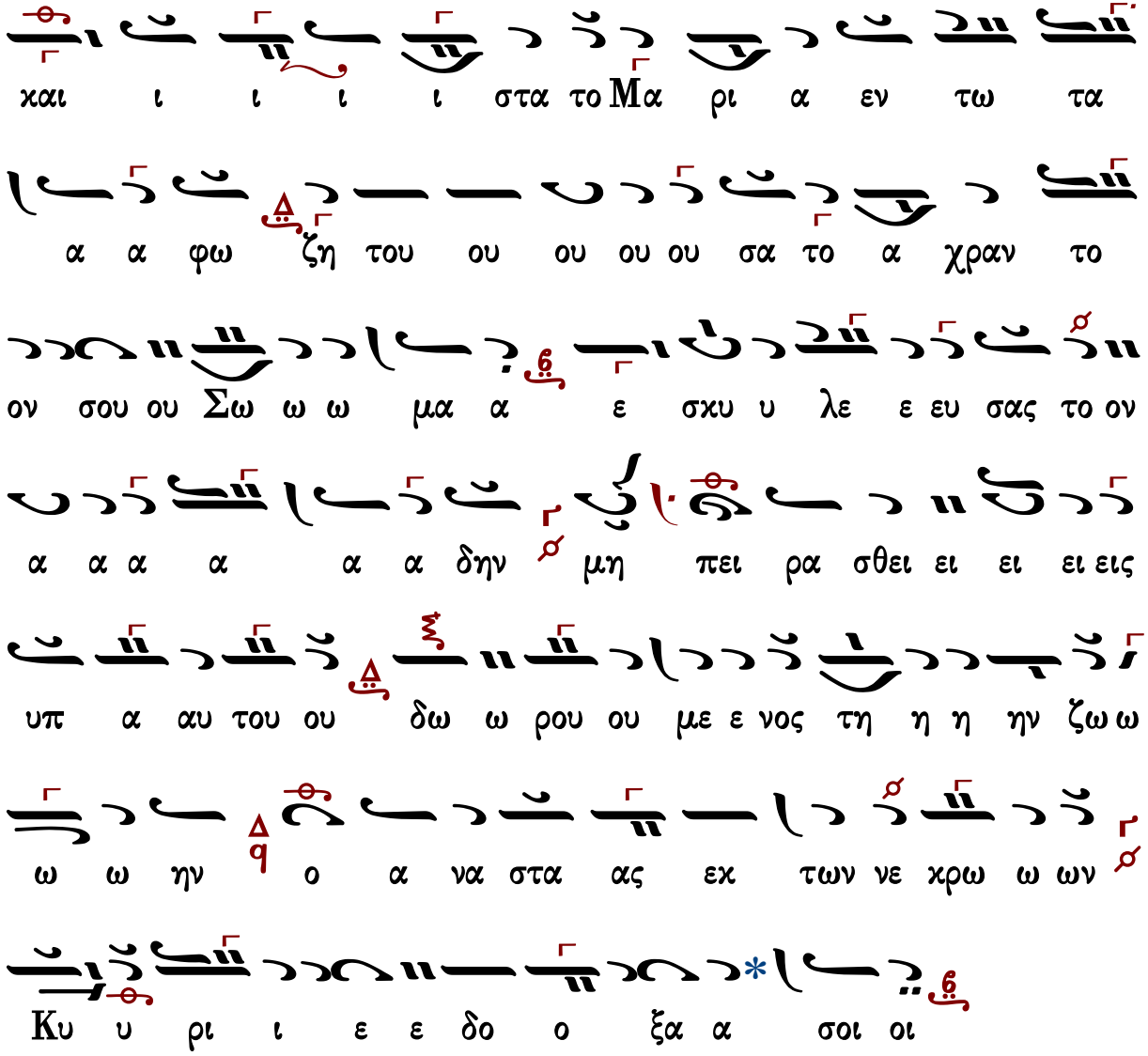
και ι ι ι ι στα το Μα ρι α εν τω τα
α α φω ζη του ου ου ου ου σα το α χραν το
ον σου ου Σω ω ω μα α ε σχυ υ λε ε ευ σας το ον
α α α α α α δην μη πει ρα σθει ει ει ει εις
υπ α αυ του ου δω ω ρου ου με ε νος τη η η ην ζω ω
ω ω ην ο α να στα ας εχ των νε χρω ω ων
Κυ υ ρι ι ε ε δο ο ξα α σοι οι
σοι οι οι

τὸ τέλος

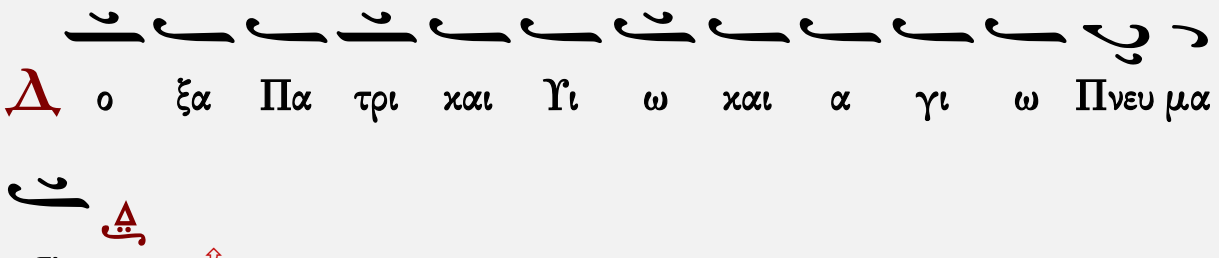
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.166*

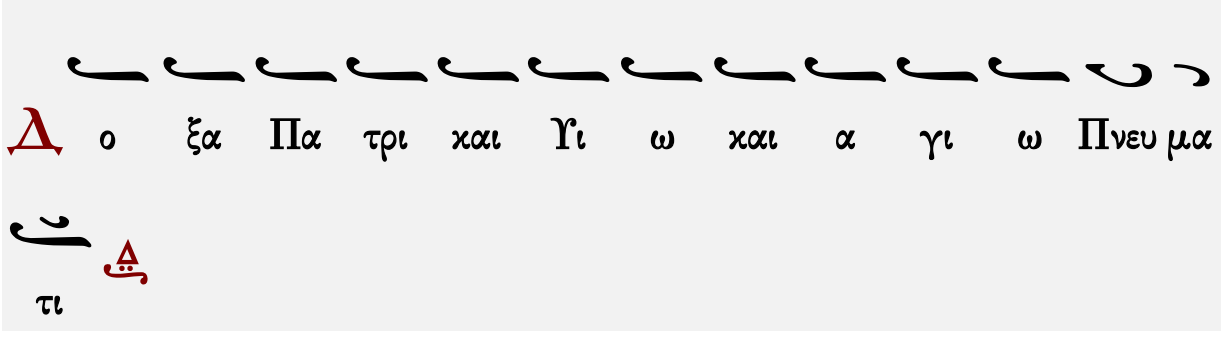

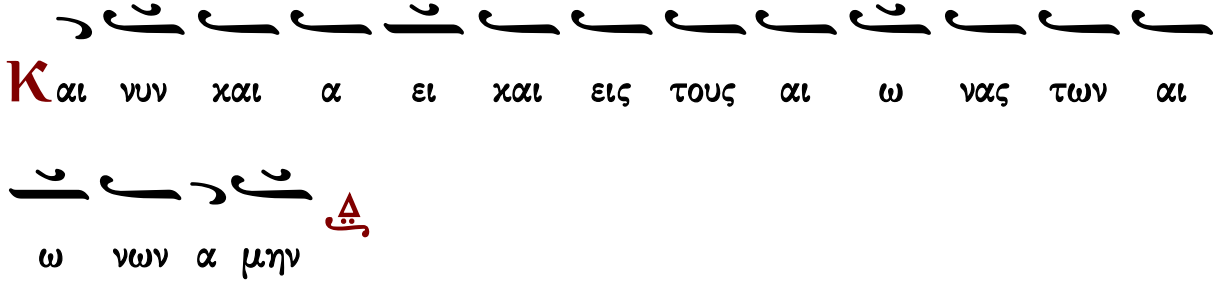

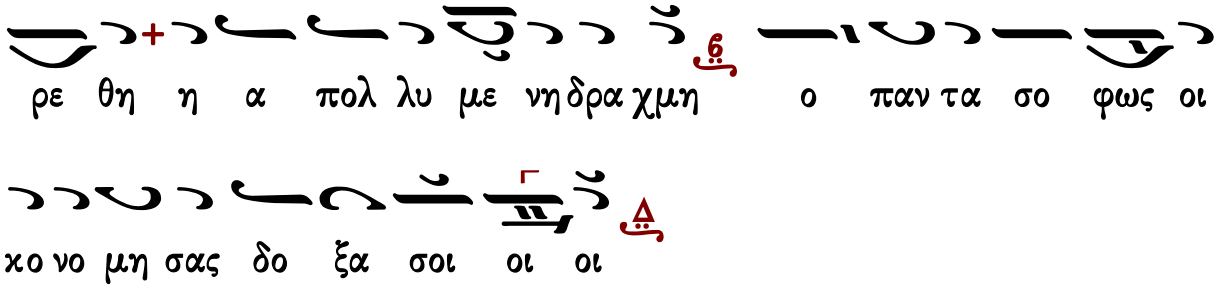

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.277#

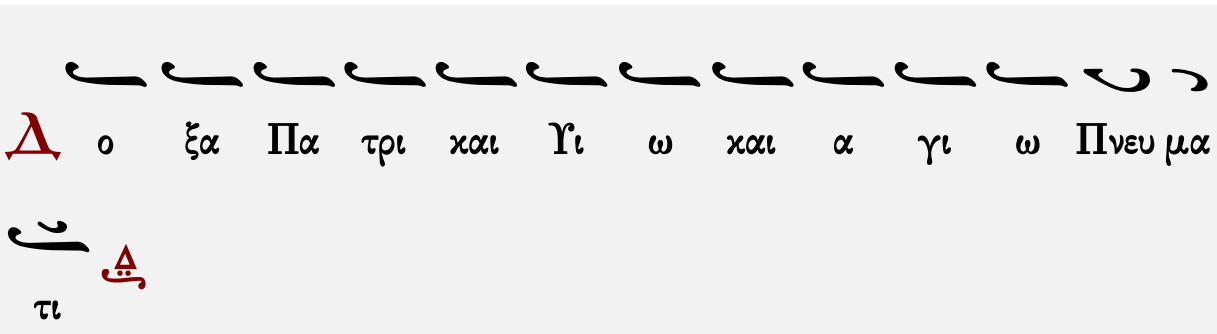

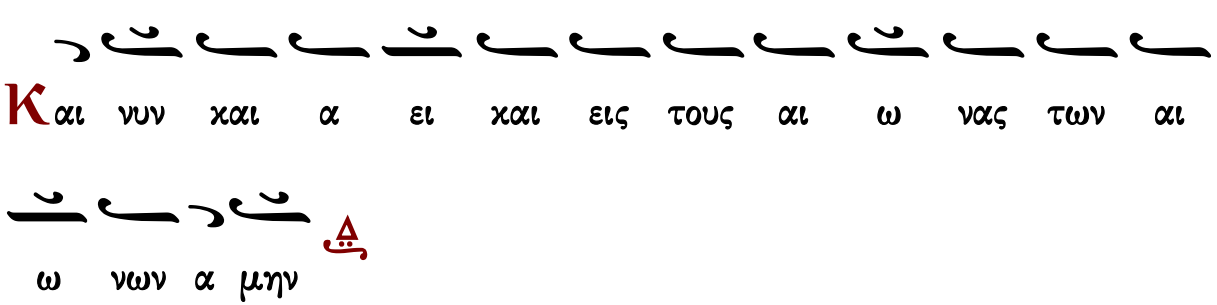

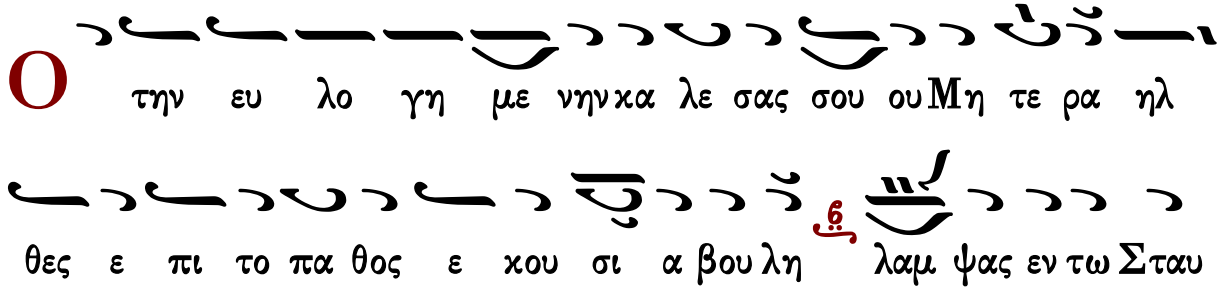

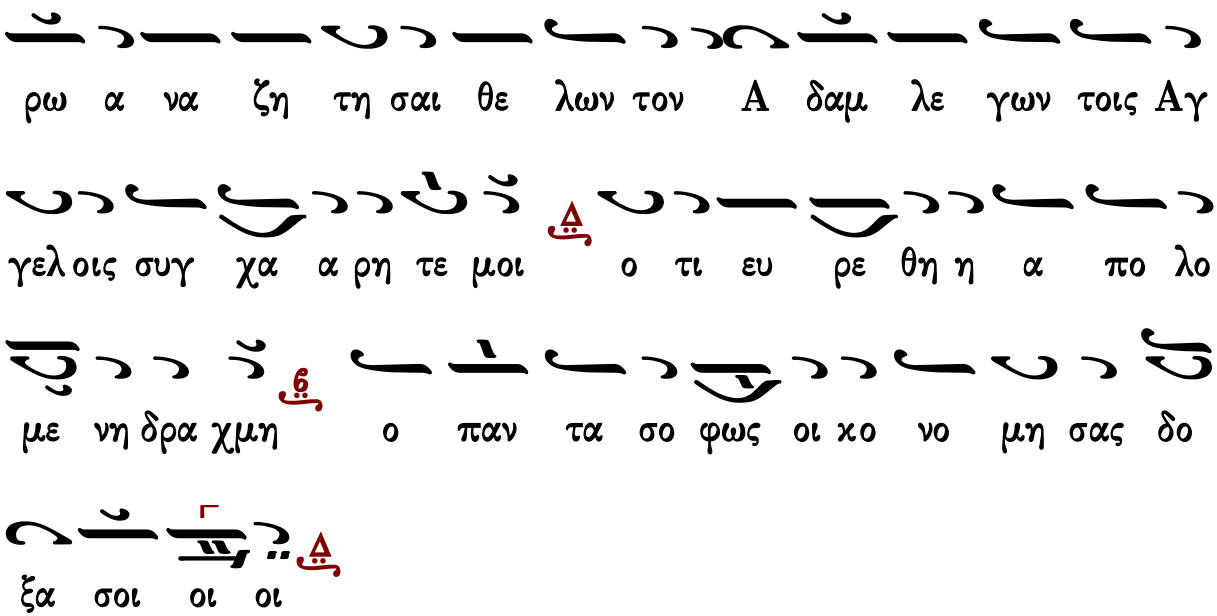

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ∴ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον 1952 σ.108*

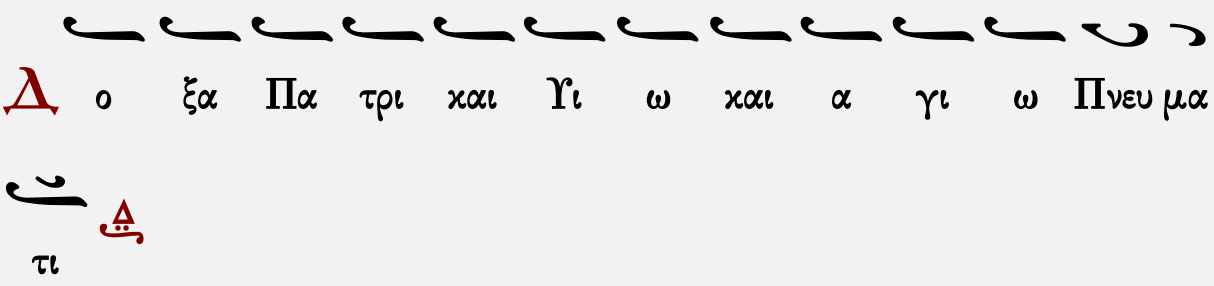

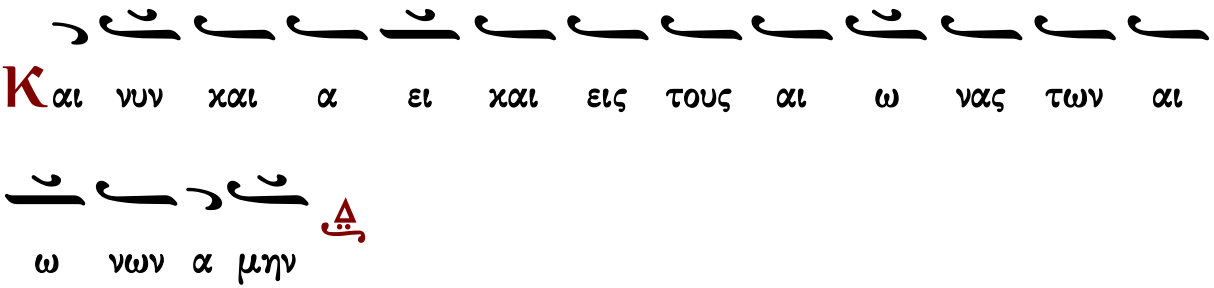

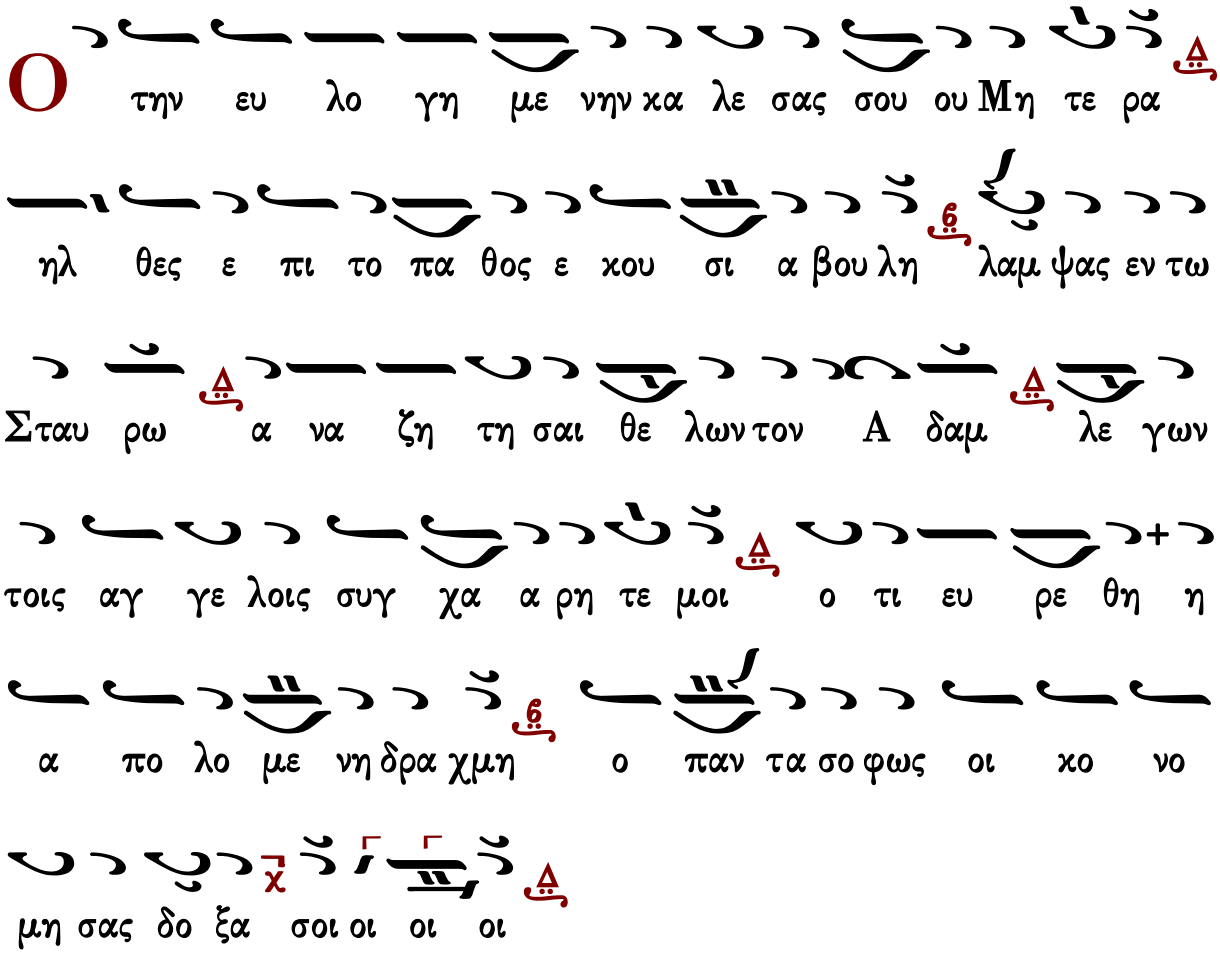

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ28*

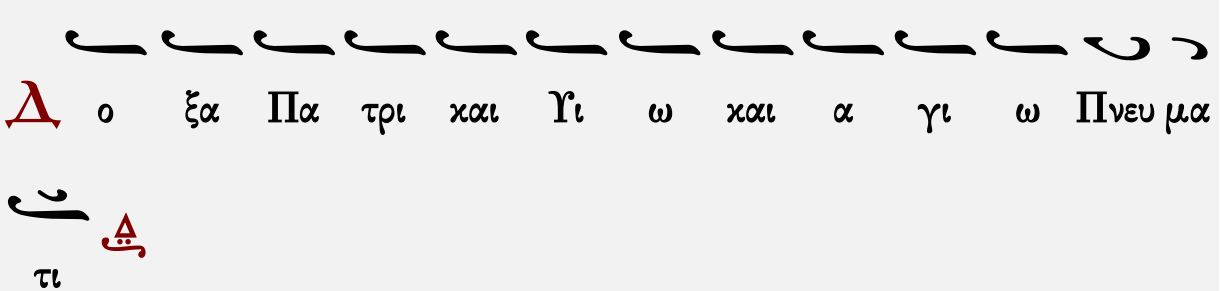

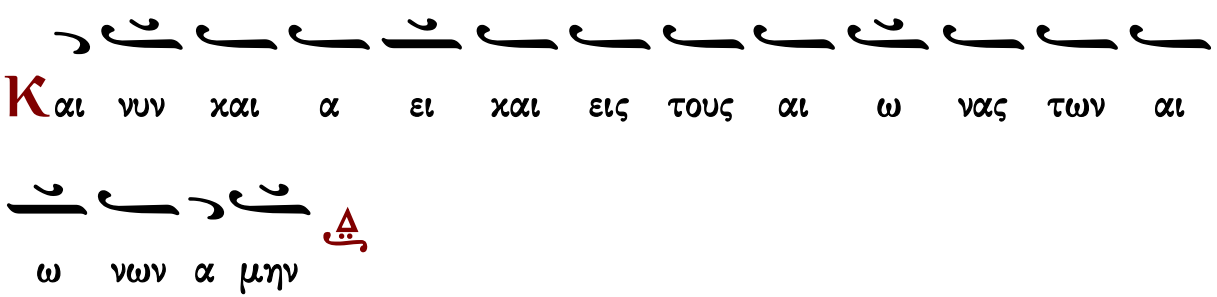

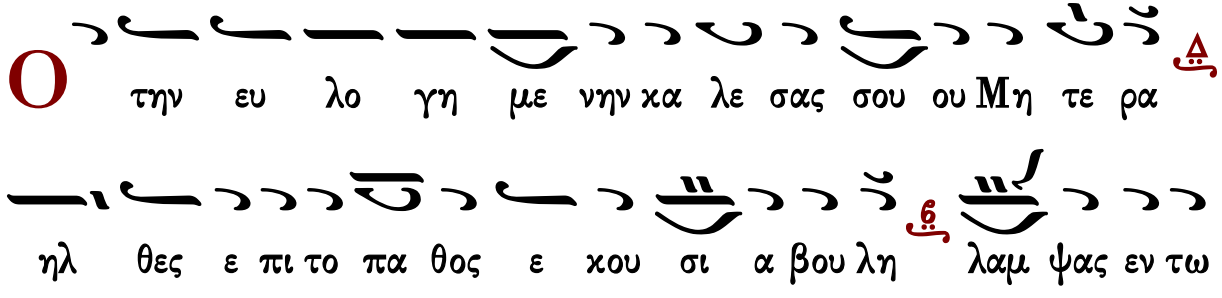

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ⸏ Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.277#

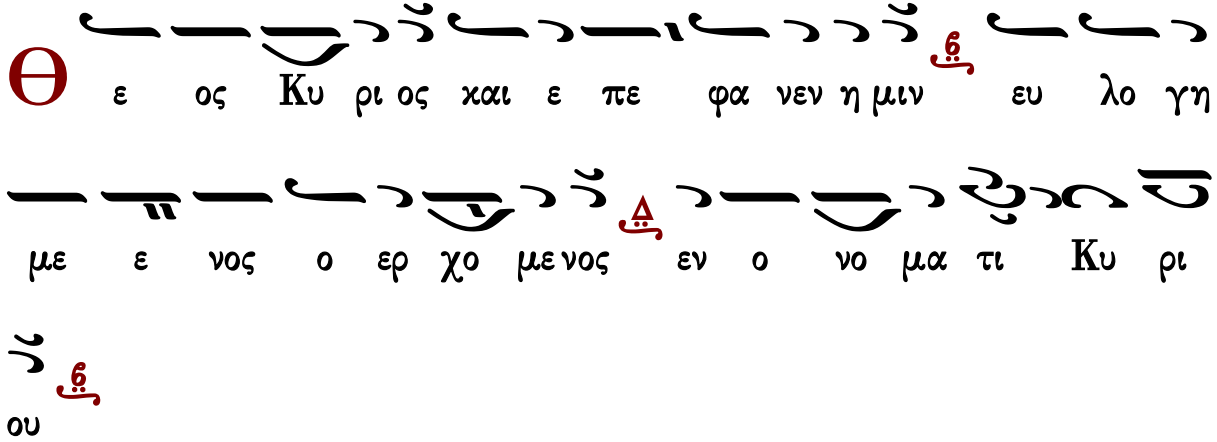

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

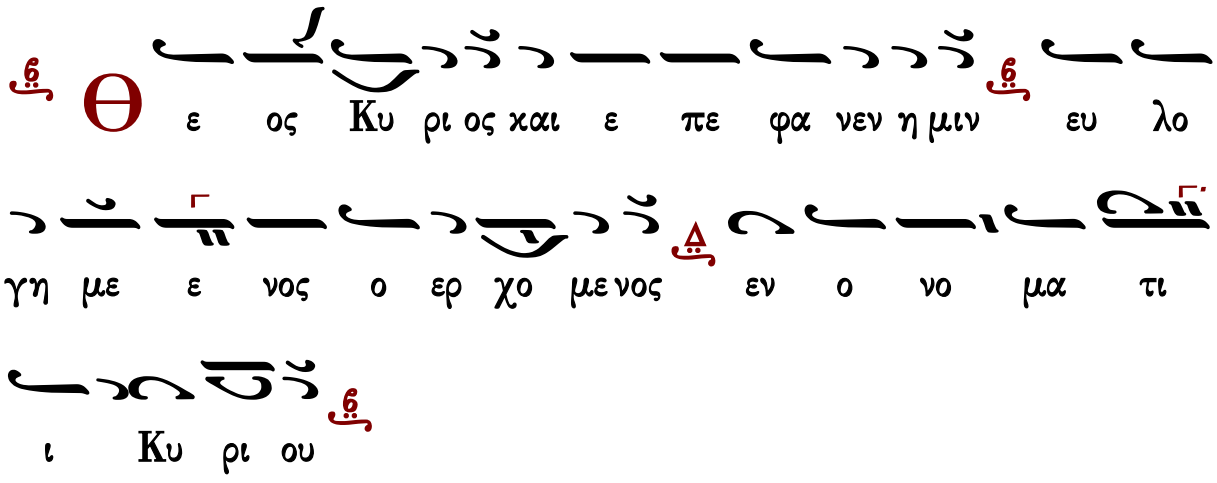

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπολυτίκιον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ⸏ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.107*

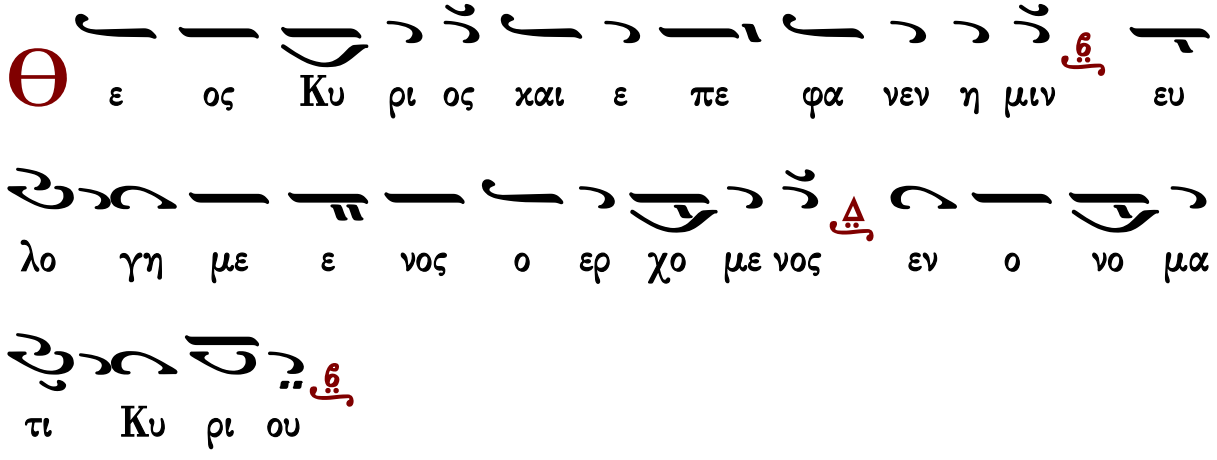

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος λ/π ⸓ Βȣ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.429*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

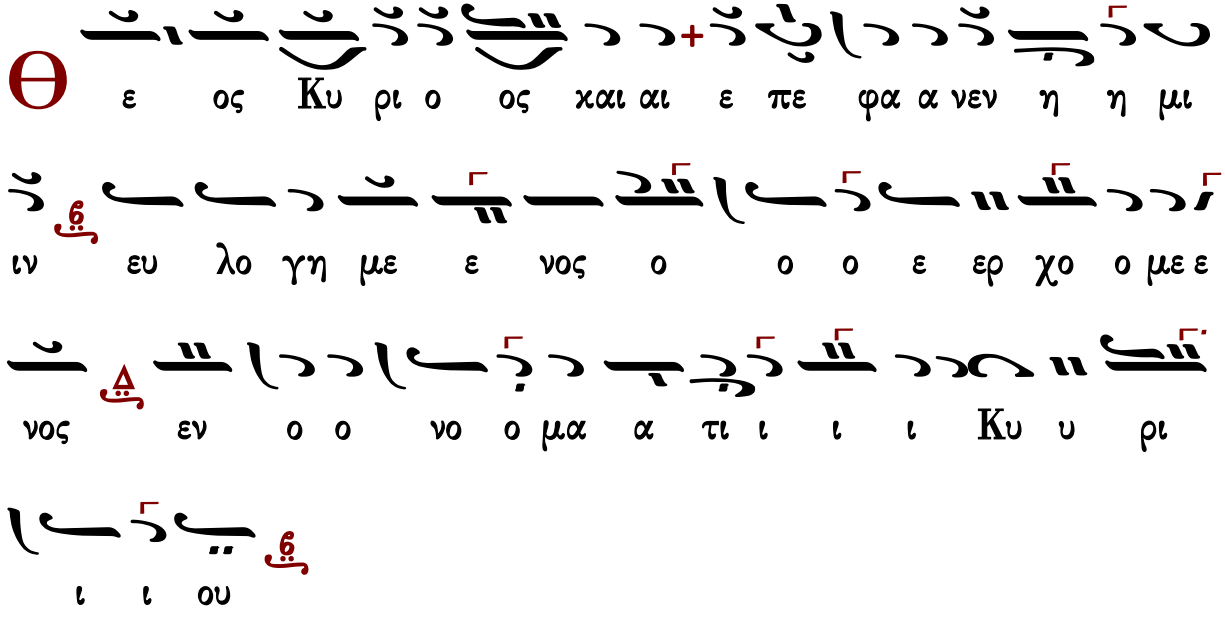

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Πέτρου Ἐφεσίου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.166*

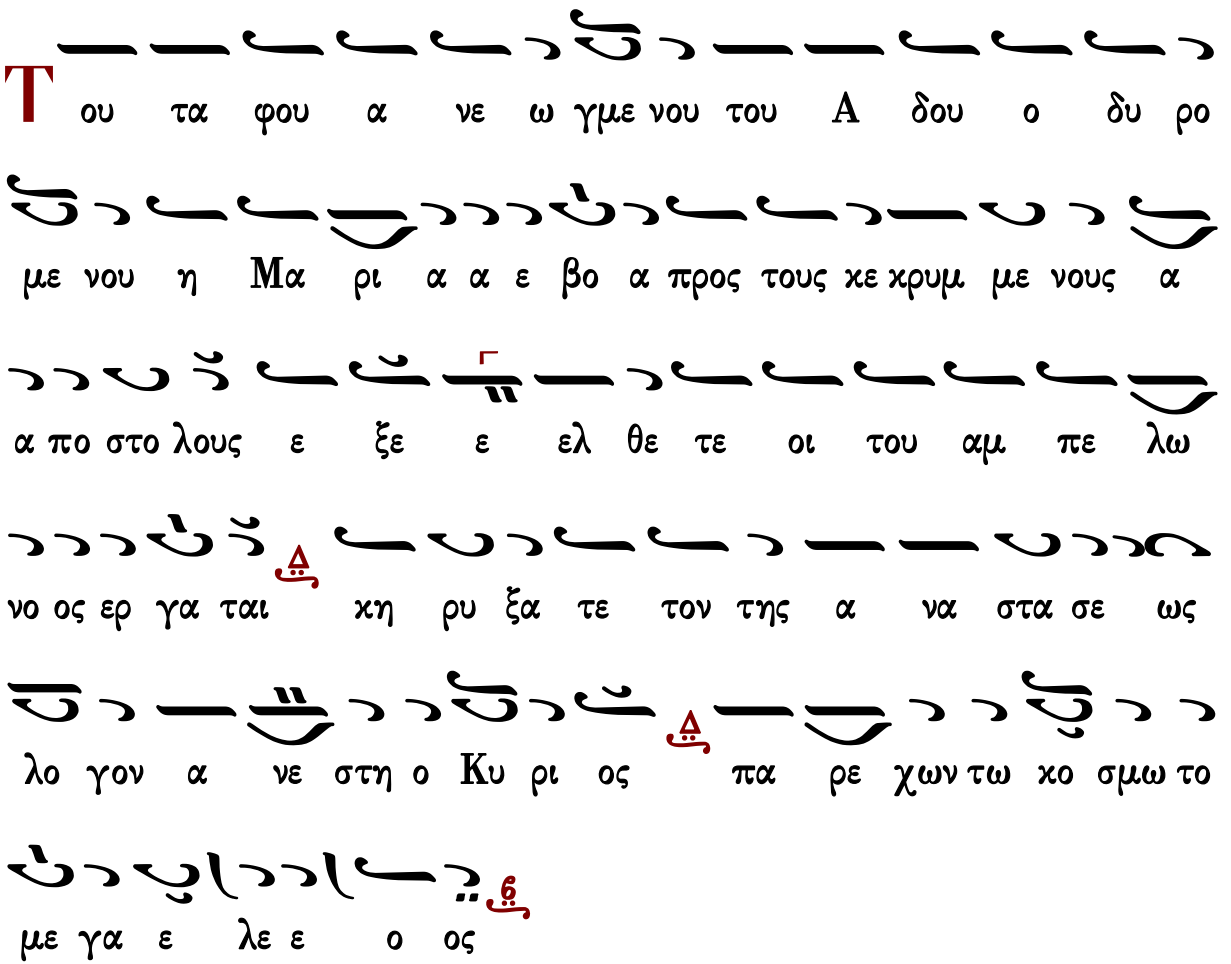

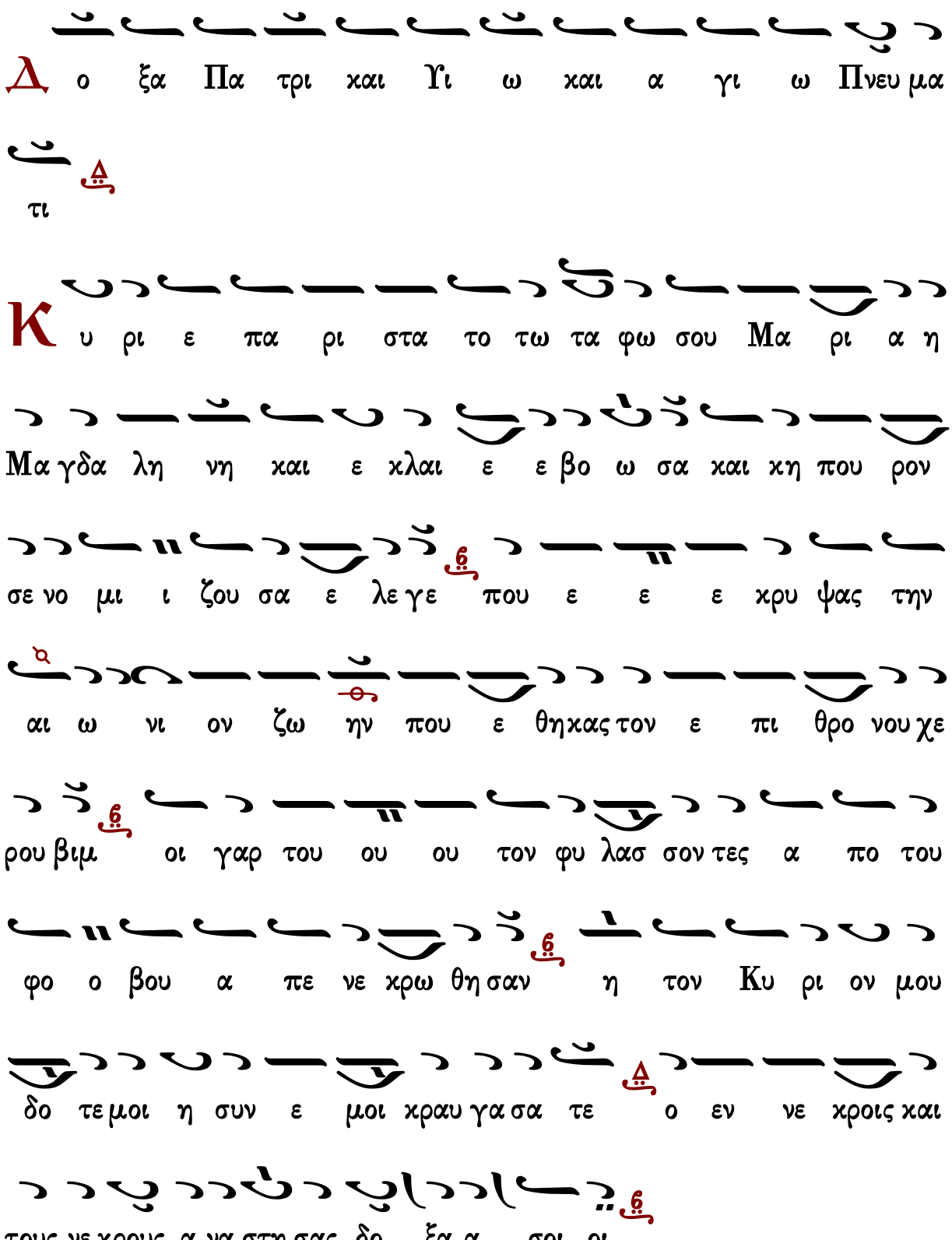
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η
Μα γδα λη νη και ε κλαι ε ε βο ω σα και κη που ρον
σε νο μι ι ζου σα ε λε γε που ε ε ε κρυ ψας την
αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι θρο νου χε
ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες α πο του
φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ ρι ον μου
δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν νε κροις και
τους νε κρους α να στη σας δο ξα α σοι οι

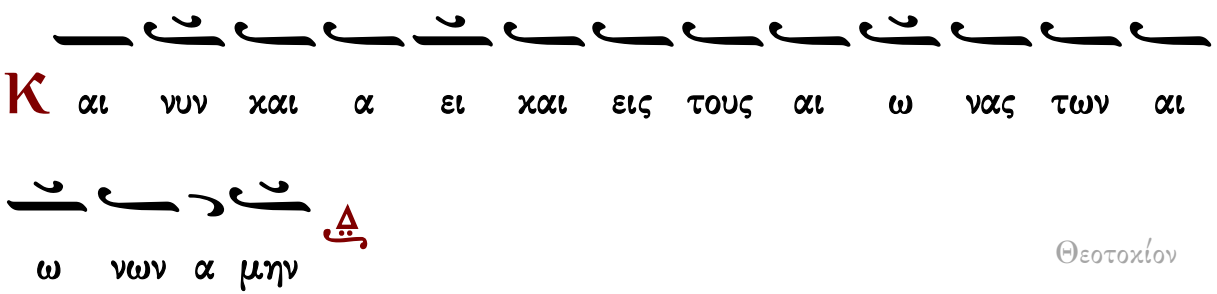

Θεοτοχίον

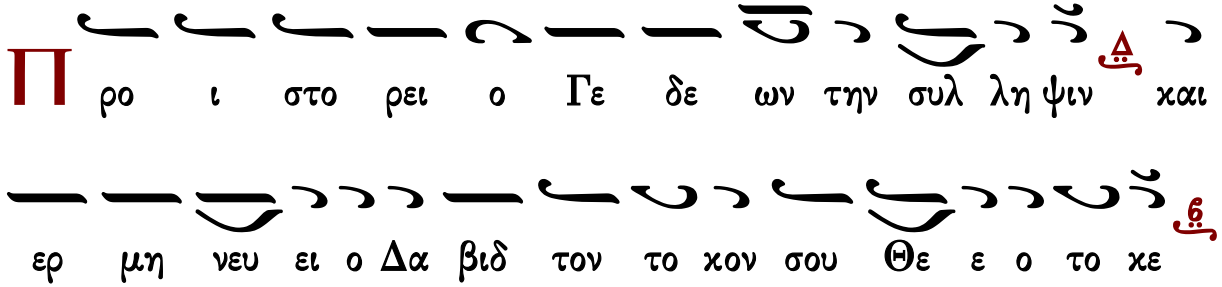

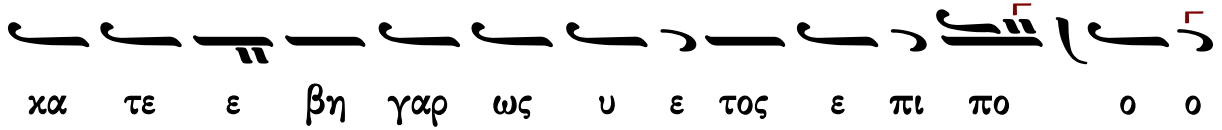

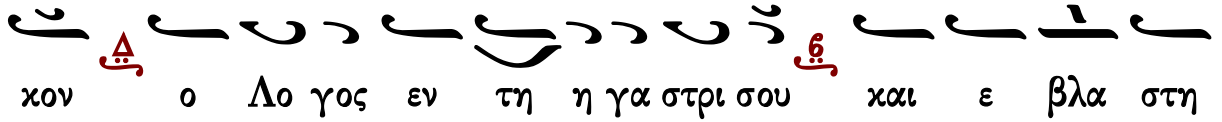

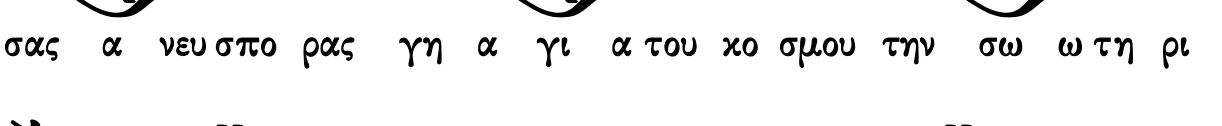

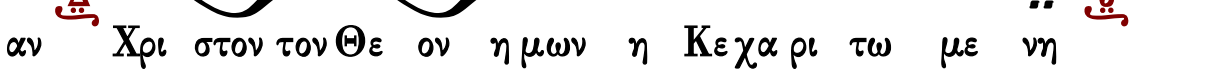

Μετὰ τὴν β′ στιχολογίαν

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.167*

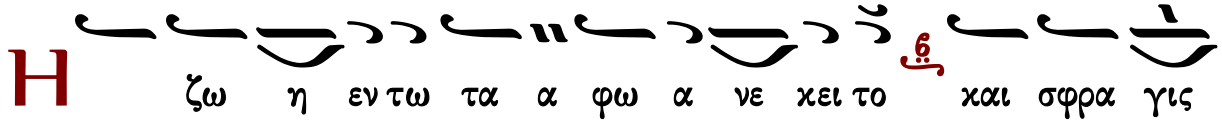

εν τω λι ι θω ε πε χει το ως βα σι λε ε ε α

υ πνουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους

ε χθρους αυ του α ο ρα σι α α πα τα ξας α νε ε

στη ο Κυ ρι ι ο ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και

ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε

ον α θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ωσ ει νε

κρος ε εν τω τα φω ο λυ σας Α δου ου τας πυ λας α νε

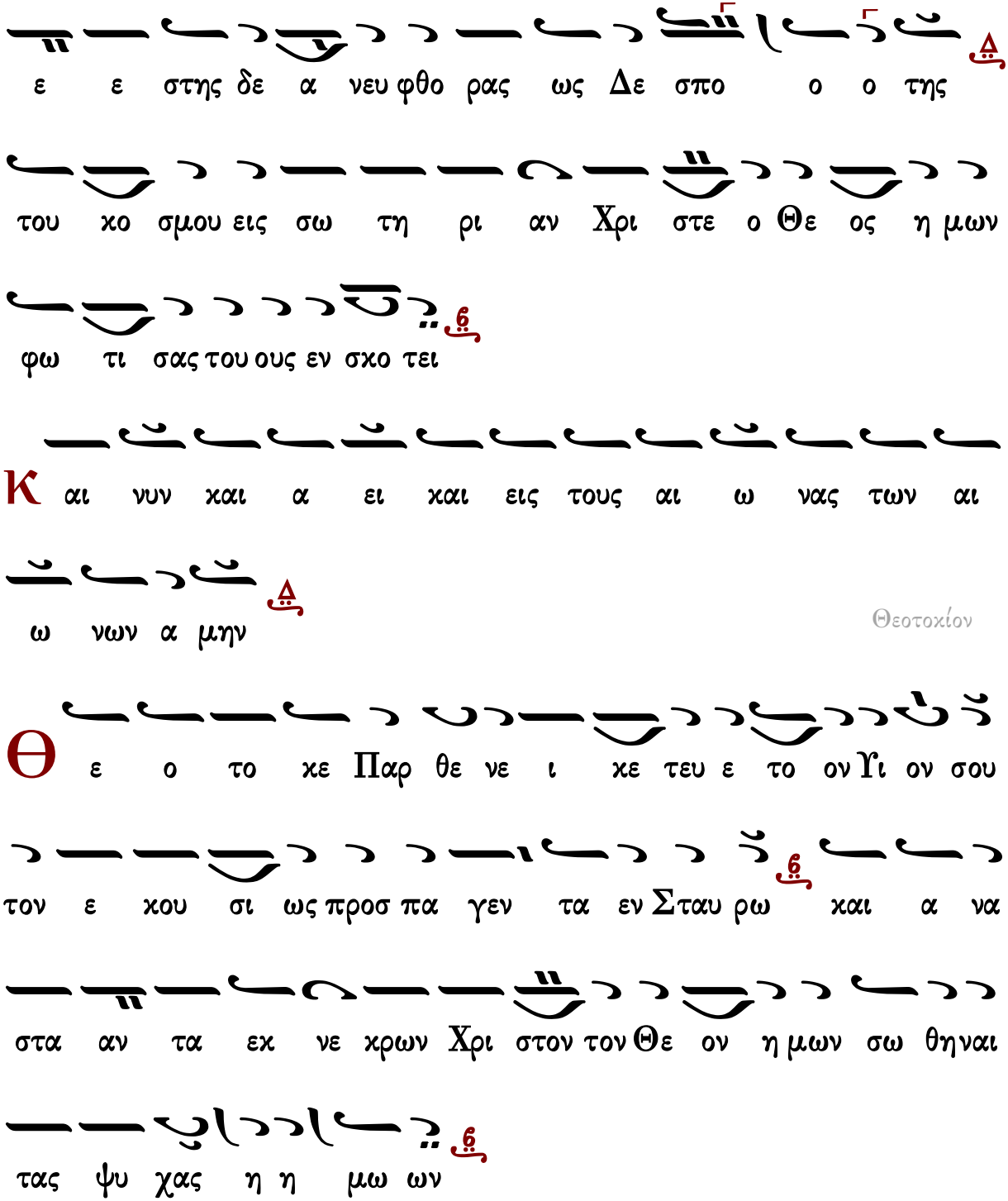

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.278#

Τ ου τα φου α νε ω γμε νου του Α δου ο δυ ρο

με νου η Μα ρι α ε βο α προς τους χε χρυμ με νους

Α πο στο λους ε ξε ε ελ θε τε οι του α μπε

λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα

σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο

σμω το με γα ε λε ε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ υ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η

Μαγ δα λη νη και ε χλαι ε βο ω σα και κη

που ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε

κρυ ψας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον

ε πι θρο νου Χε ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ

σον τες α πο του φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η

τον Κυ ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο

εν νε κροις και τους νε κρου ους α να στη σας δο ξα σοι

οι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

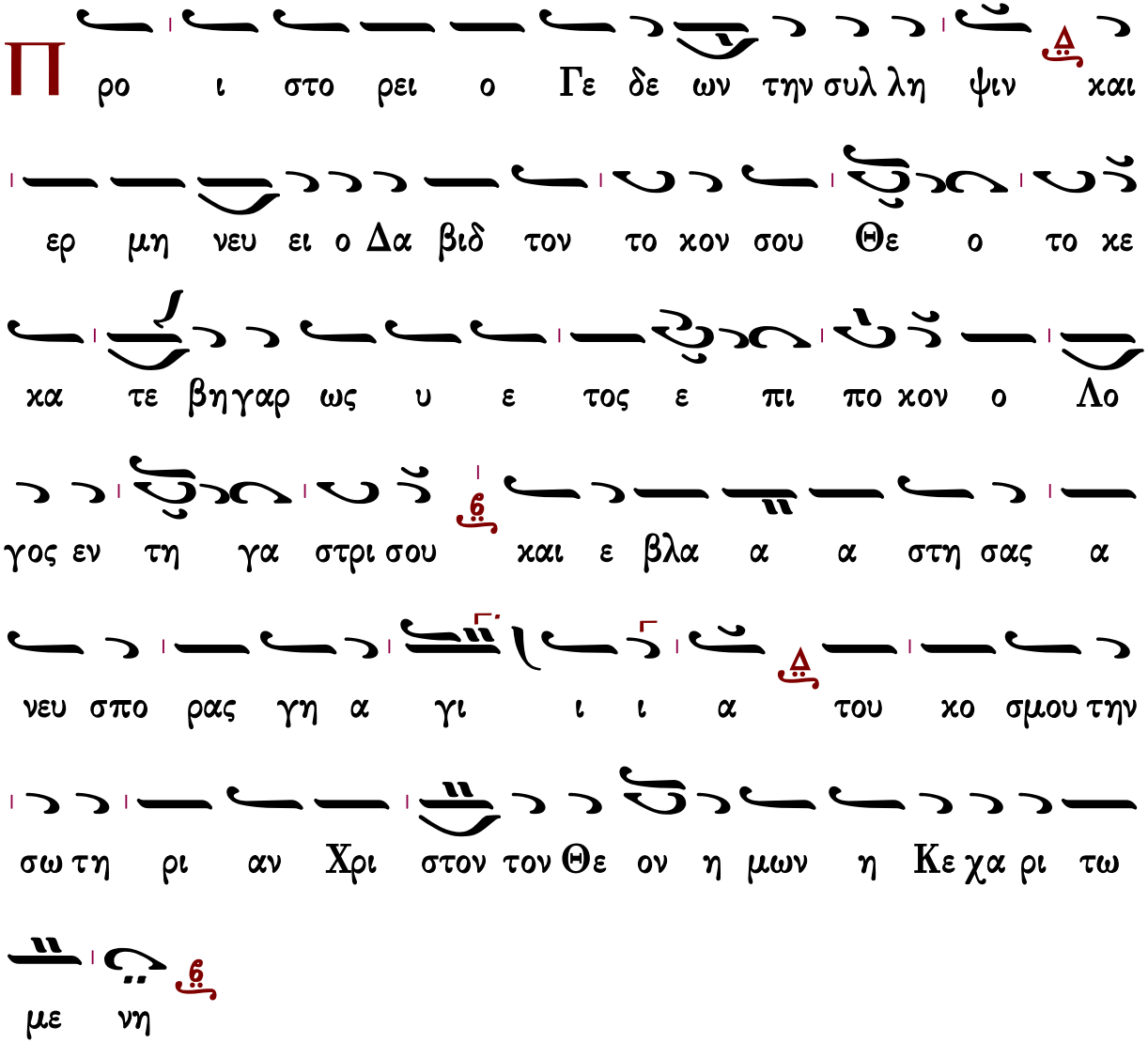

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Ἦχος λ π Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.279#

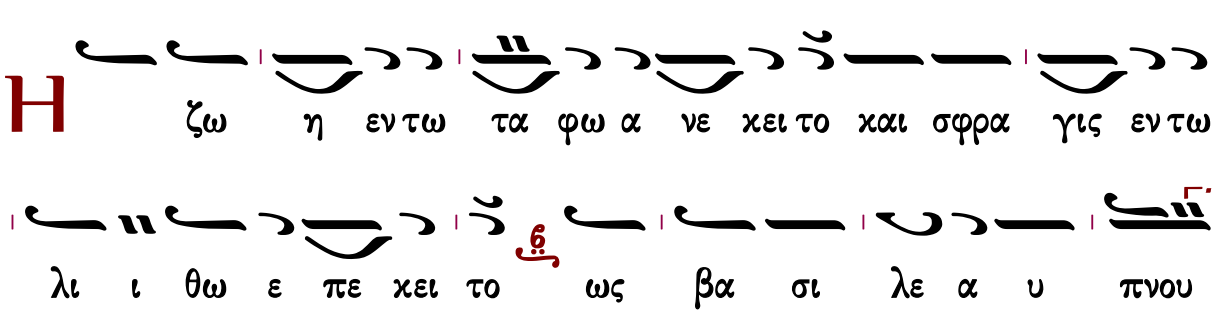

ου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και

τους ε χθρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε

ε στη ο Κυ ρι ι ο ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και

ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α

θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος

εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ

λας α νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο

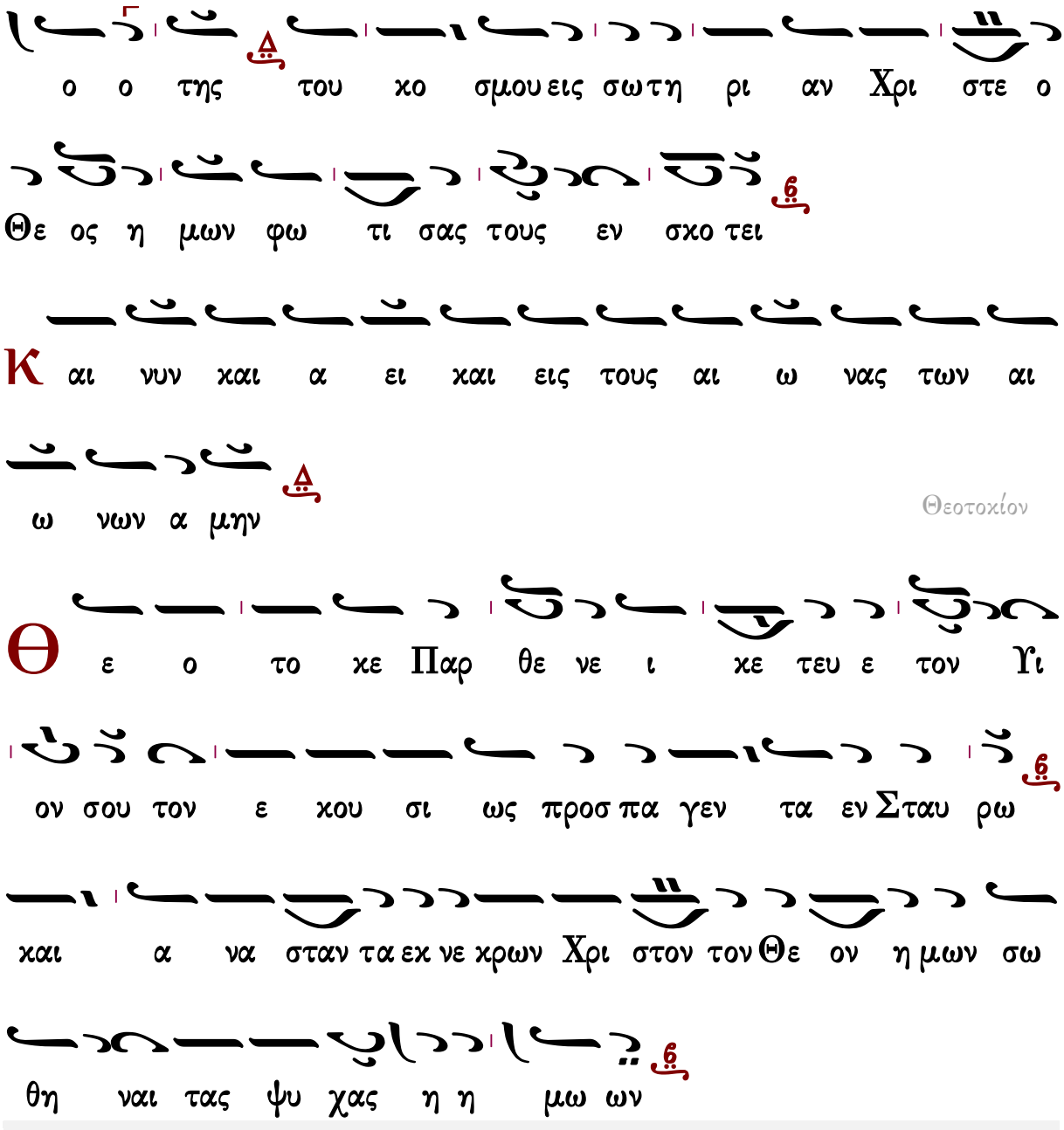

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἦχος λ/π ... Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ43/913*

Του τα φου α νε ω γμε νου του α δου ο δυ υ ρο

με νου η Μα ρι α ε βο α προς τους χε χρυμ με νους

α α πο στο λους εξ ε ε ελ θε τε οι του αμ πε

λω νος ερ γα ται χη ρυ ξα τε τον της α να στα σε

ε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο

σμω το με γα ε λε ε ο ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η

Μα γδα λη νη και ε κλαι ε ε βο ω σα και κη

που ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε

χρυ ψα ας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον

ε πι θρο νου Χε ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ

σον τες α πο του φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ

ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε

ο εν νε κροις και τους νε κρου ους α να στη σας δο ξα

α σοι οι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

Π ρο ι στο ρει ο Γε δε ων την συλ λη ψιν και

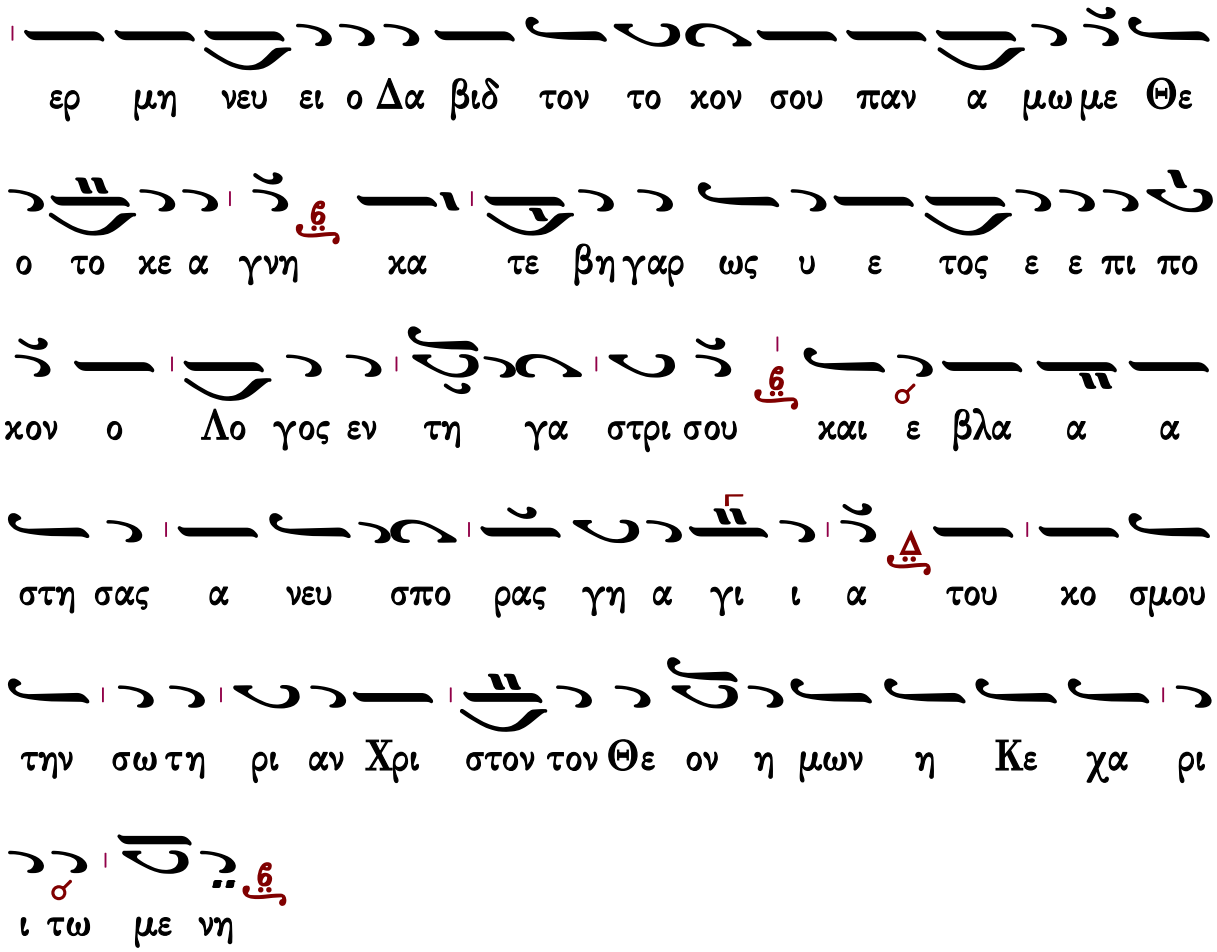

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Ἦχος λ/π ... Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ45/915*

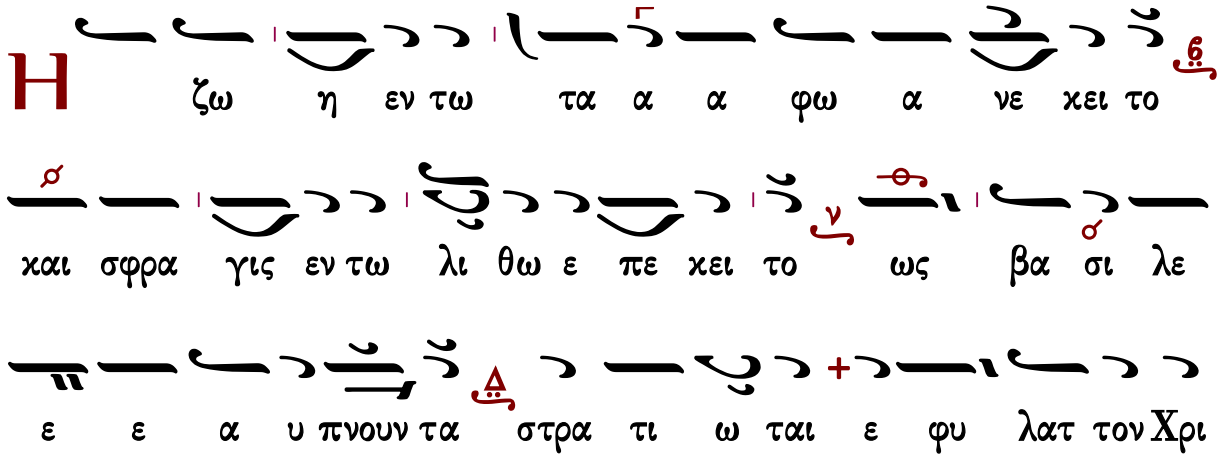

στον και τους ε χθρους αυ του α ο ρα σι α α πα τα

ξας α νε ε στη ο Κυ ρι ι ο ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και

ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α

θα α α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ωσ ει

νε χρος εν τω τα α φω ο λυ σας α δου ου τας πυ

λας α νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο

ο της του κο σμου εις σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος

η μων φω τι σας τους εν σχο τει

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε το ον Υι

ον σου τον ε κου σι ως προσ πα γεν τα εν σταυ ρω και

α να σταν τα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω

θη ναι τας ψυ χας η η μω ων

Εὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

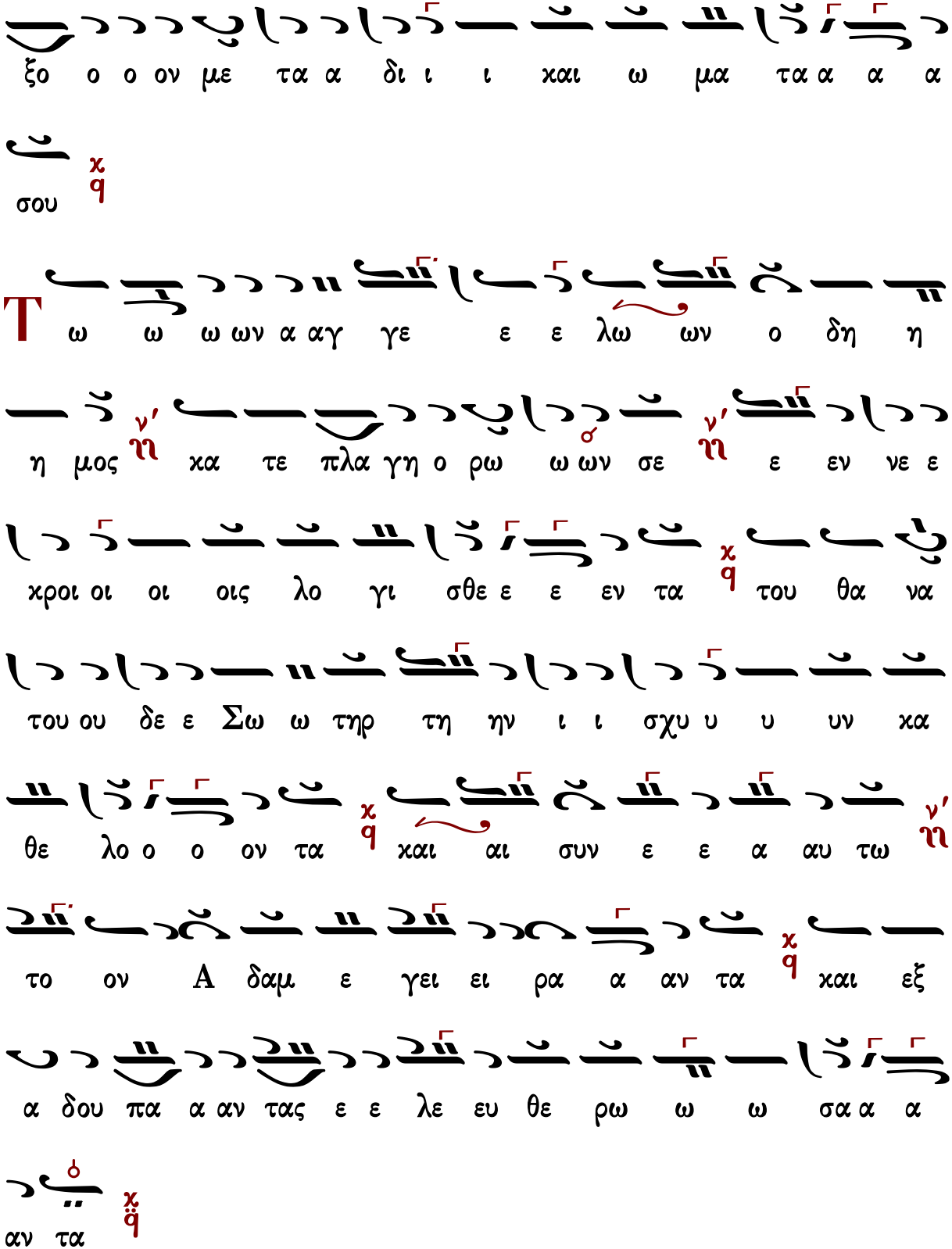
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου
χ q
T ω ω ω ων α αγ γε ε ε λω ων ο δη η
η μος ν' η χα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ν' η ε εν νε ε
χροι οι οι οις λο γι σθε ε ε εν τα χ q του θα να
του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν χα
θε λο ο ο ον τα χ q χαι αι συν ε ε α αυ τω ν' η
το ον A δαμ ε γει ει ρα α αν τα χ q χαι εξ
α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α
αν τα χ q

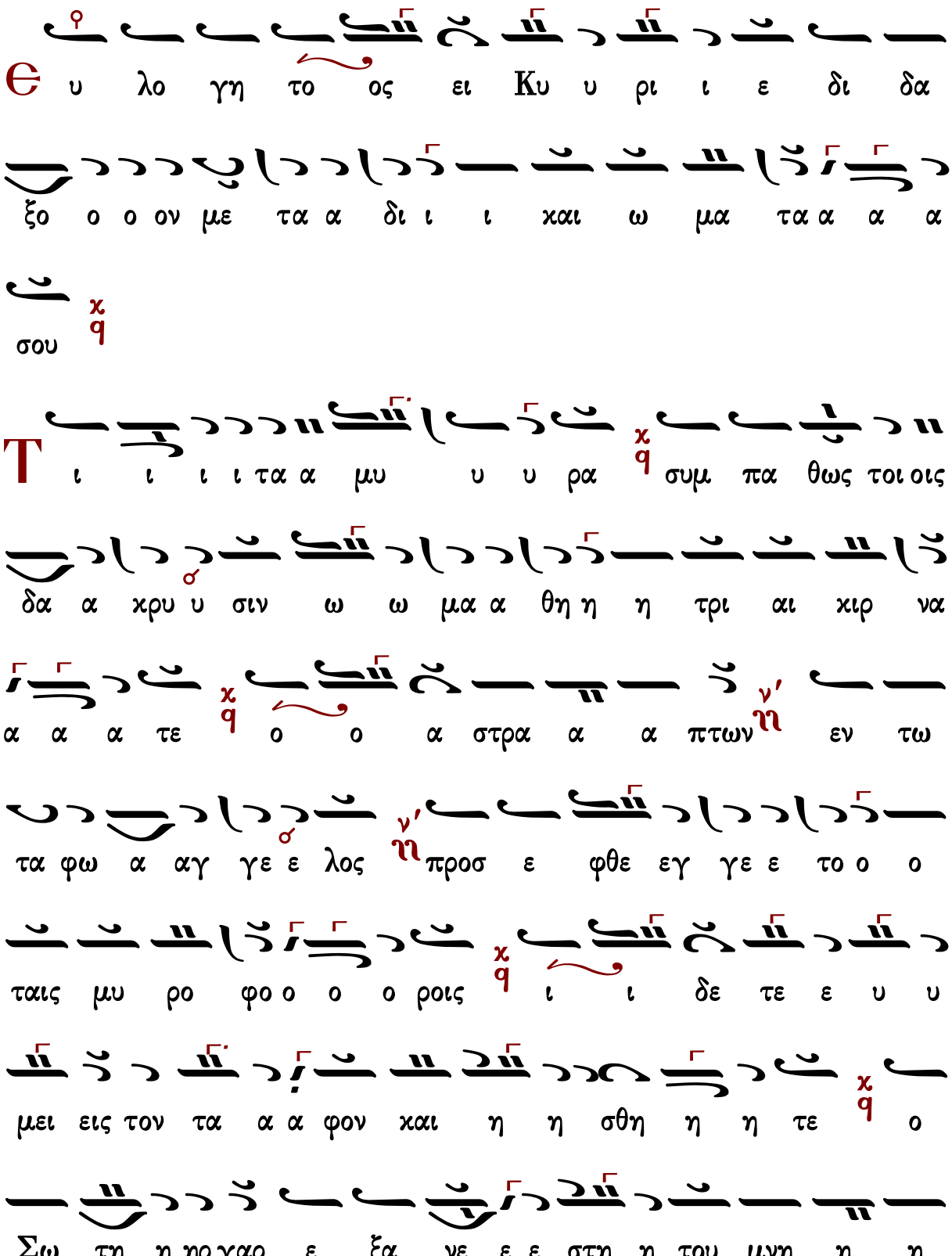
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου
Τ ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα συμ πα θως τοι οις
δα α χρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι χιρ να
α α α τε ο ο α στρα α α πτων εν τω
τα φω α αγ γε ε λος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο
ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ υ
μει εις τον τα α α φον χαι η η σθη η η τε ο
Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η

μα α α α τος

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου

λ ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο α α αγ γε λος και ει ει

ει ει πε θρη η νου ο ο και αι ρος πε ε παυ

ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να α α στα

σι ιν δε π α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α

α τε χ

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου χ

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι χες ν με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η

μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το χ

α α αγ γε ε λο ος δε ν προς αυ τας ε φη λε ε ε γων

τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι

ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη η του μνη η η μα α α α τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι α

γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο οσ χυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα ν χαι τον του του Υι ο ο ον τε χαι αι το ο

α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην α

α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου

σι ι ι α ν συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ ν χρα α ζο

ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος α

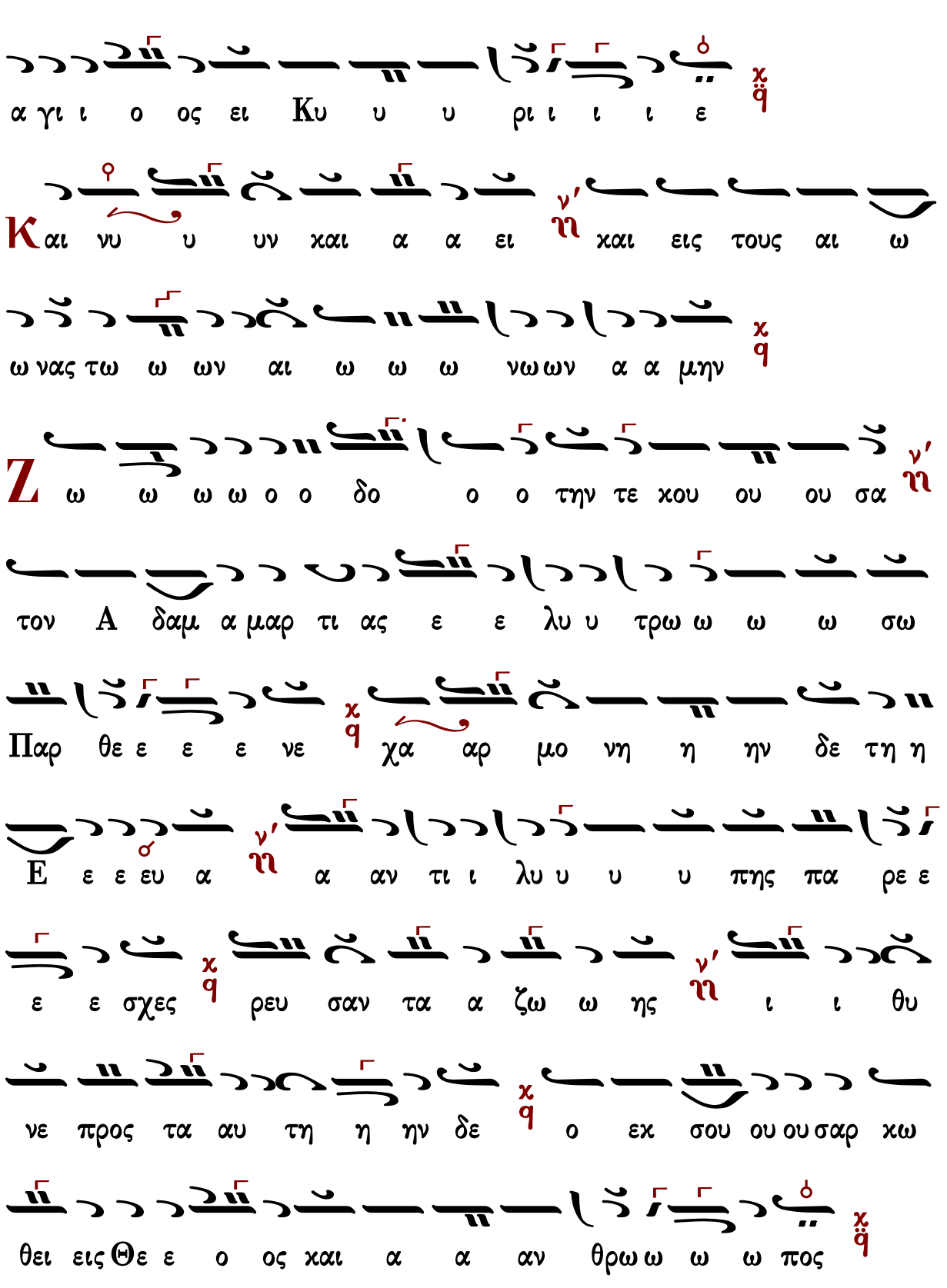
α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Και νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι ω
ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην
Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε χου ου ου σα
τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω ω σω
Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην δε τη η
Ε ε ε ευ α α αν τι ι λυ υ υ πης πα ρε ε
ε ε σχες ρευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ
νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ σου ου ου σαρ κω
θει εις Θε ε ο ος χαι α α αν θρω ω ω ω πος

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

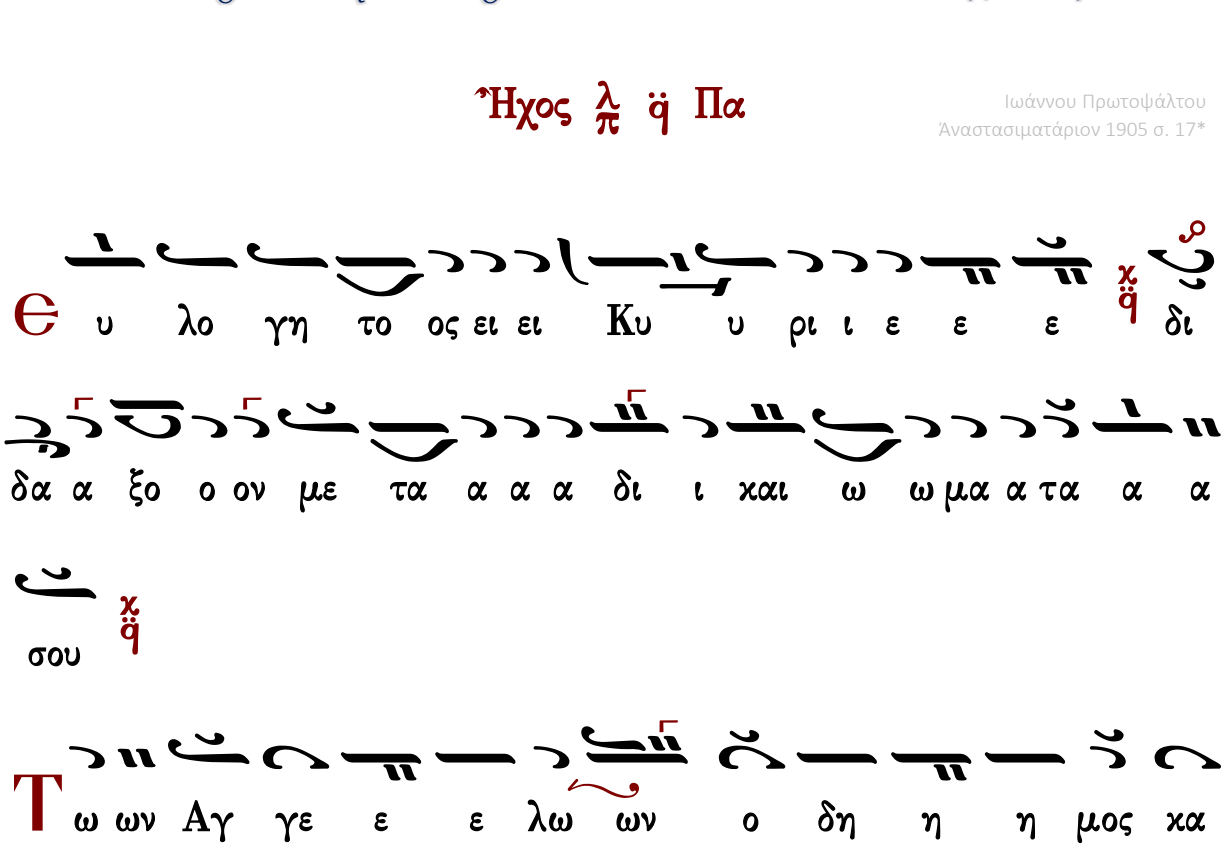

τε πλα α γη η ο ρω ω ω ων σε ε ε εν νε ε

χροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα να του

δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο

ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

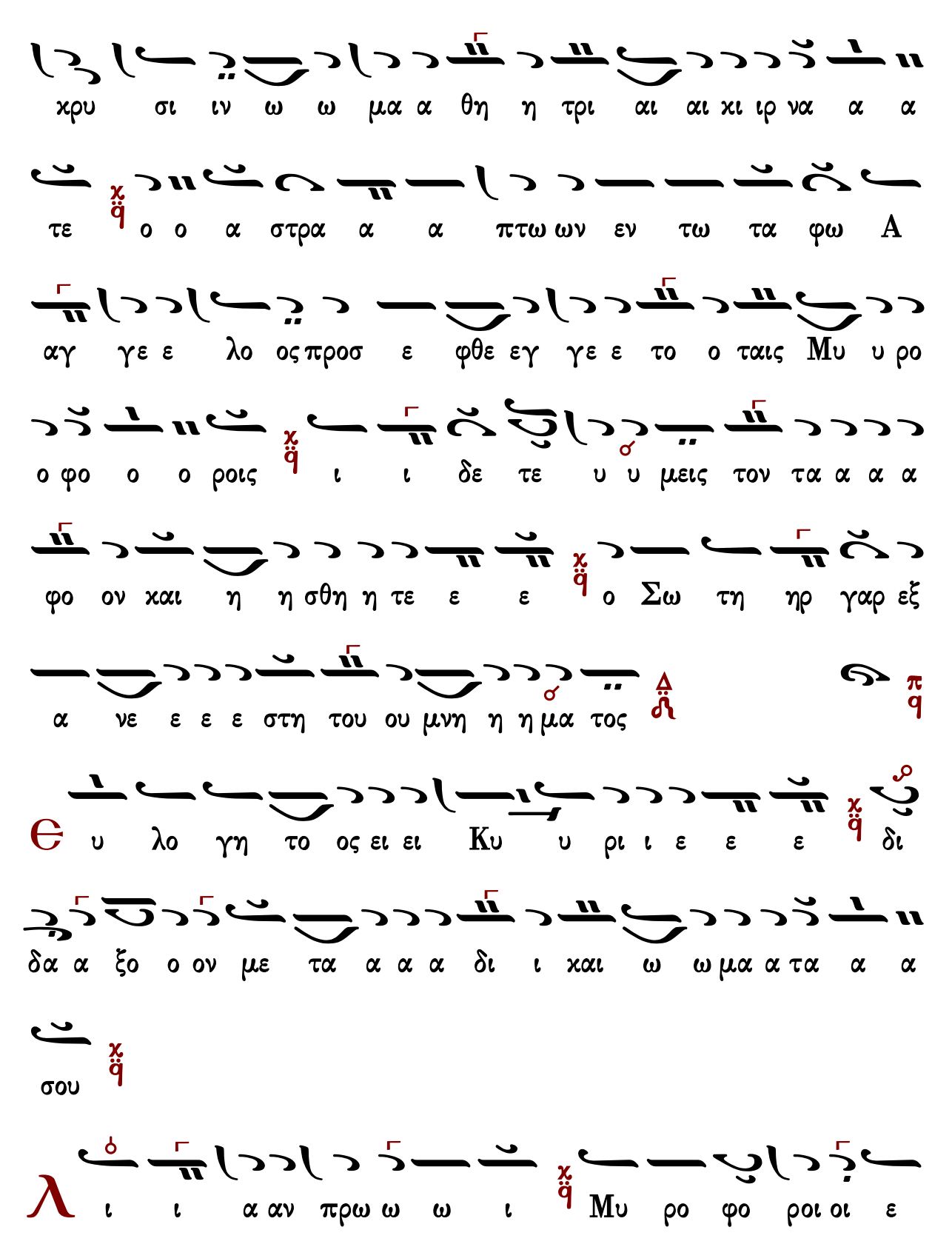
χρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α
τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω A
αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο
ο φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α
φο ον χαι η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ
α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος
υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι χαι ω ω μα α τα α α
σου
ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο
ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ
τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η
νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε
ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο
στο λοις ει ει ει πα τε
υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α
σου
Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι κες με

τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου

ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε

λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε

γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε χρων τον ζω ω ω ων

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα

α τι ι ι

Προ οσ κυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα και αι

τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι το ο α α

α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι

ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο

ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος

α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νων α α μη η ην

Ζ ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον Α

δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε

νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α

αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε σχε ες ρε ευ σαν

τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε ος και α α

αν θρω πος

α λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου ι

α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος (β′)

α λ λη η λου ι ι α α α α A α αλ λη η η

λου ου ι ι ι α A α αλ λη η λου ου ι

ι α α δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Χρήστος Τσακίρογλου#

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ̇ ϊ̇

Τ ων αγ γε λων ο δη η μος κα τε πλα γη ο ρω

ων σε ν̇ ν̇ εν νε κροι οις λο γι σθεν τα χ̇ ϊ̇ του θα να του

δε Σω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ̇ ϊ̇ και εξ Α δου

παν τας ε λευ θε ρω σαν τα χ̇ ϊ̇

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ̇ ϊ̇

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιρ να τε χ/ϥ ο α στρα πτων εν τω τα φω

Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ/ϥ ι δε

τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε χ/ϥ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χ/ϥ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ/ϥ

Ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σου θρη νο λο γου σαι χ/ϥ αλλ ε πε στη προς αυ τας

ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται

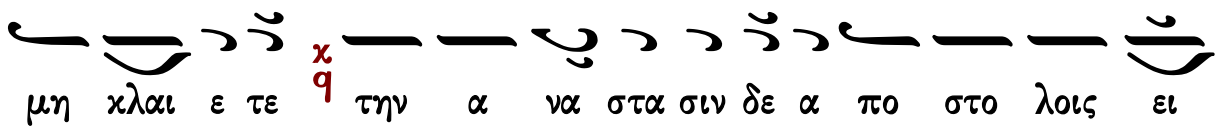
μη χλαι ε τε χ q την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει

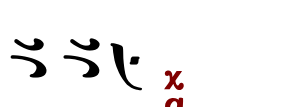
πα τε χ q

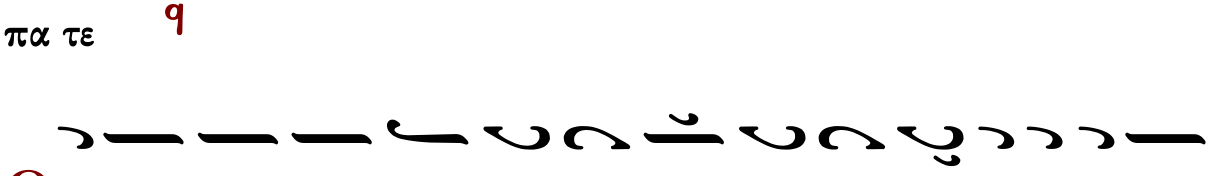
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

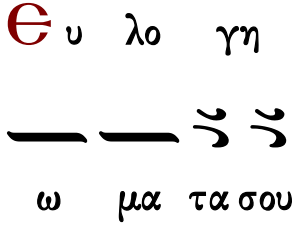
ω μα τα σου χ q

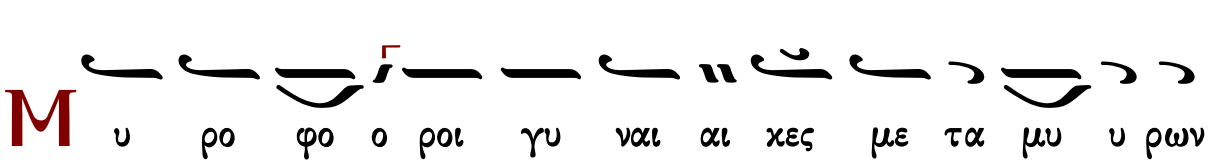
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

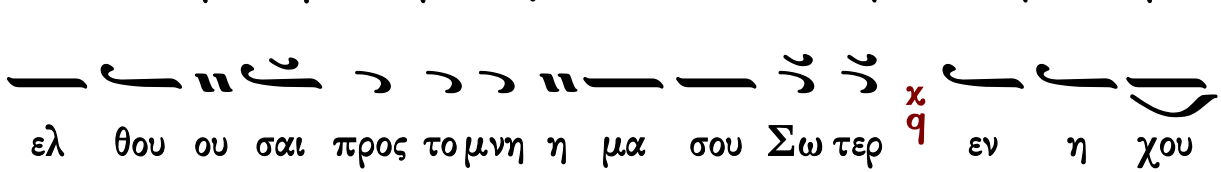
ελ θου ου σαι προς τομνη η μα σου Σω τερ χ q εν η χου

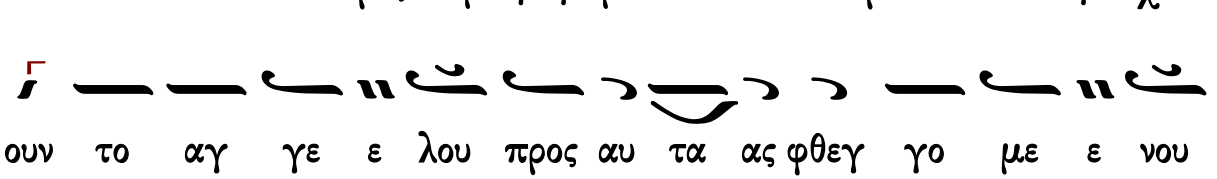
ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου

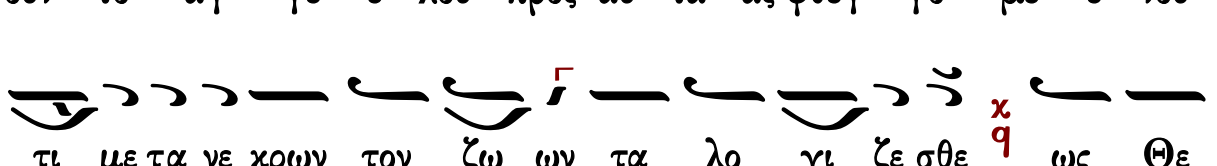
τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χ q ως Θε

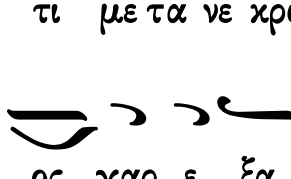
ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χ q

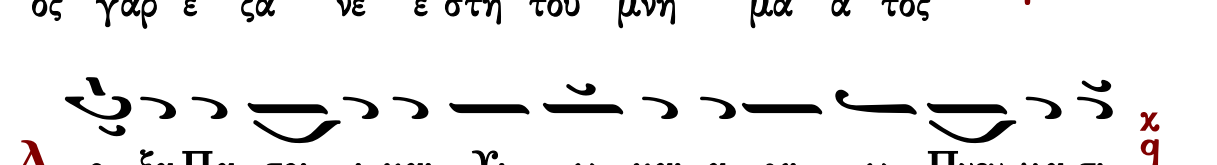
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ q

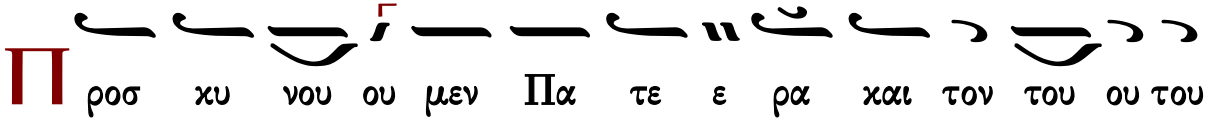

Π ροσ χυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του

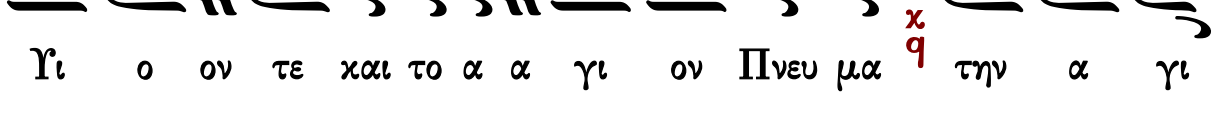

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ q την α γι

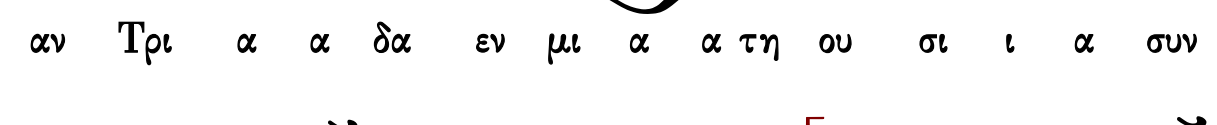

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν

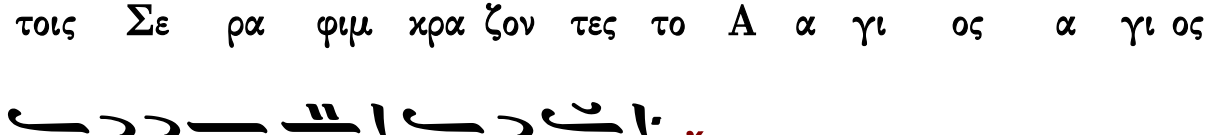

τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος

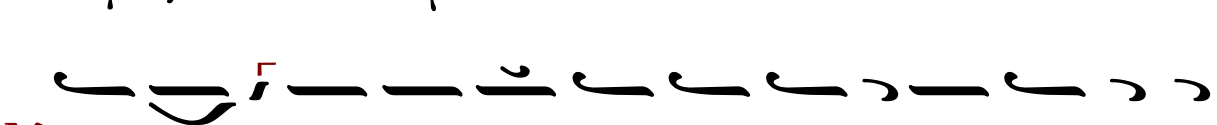

α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ q

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

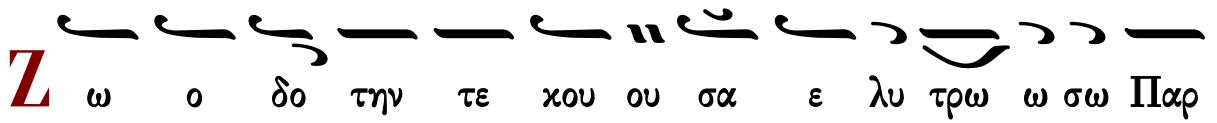

ω νων α μην χ q

Ζ ω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ q χαρ μο νην δε

τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης

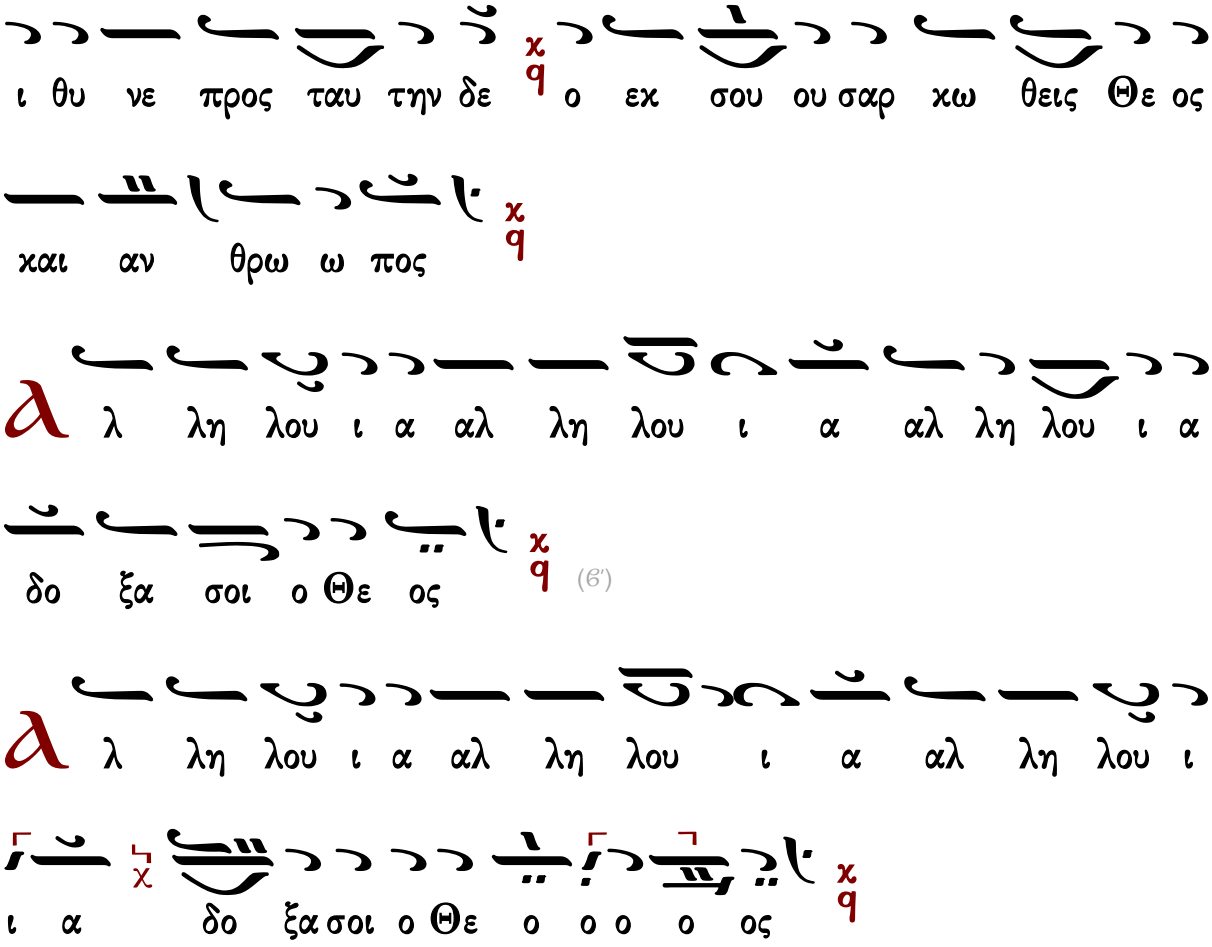

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος ζ̇ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

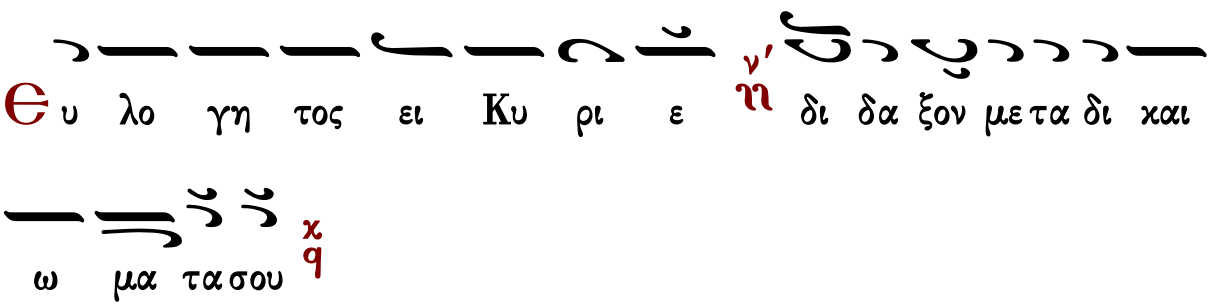

Τ ων αγ γε ε λων ο δη η η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθεν τα χ q του θα να του
δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ
τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ q και εξ Α δου πα αν τας ε
λευ θε ρω σα αν τα χ q
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ϩ δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου χ q
Τ ι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη
τρι αι κιρ να τε χ q ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ
γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ q ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ϫ ο Σω τηρ γαρ εξ α νε

ε στη του μνη μα α τος ϫ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ⲛ̀ⲛ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου ϫ

Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον ⲛ̀ⲛ προς το

μνη μα σου θρη νο λο γου σαι ϫ αλλ ε πε ε στη η προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε ⲛ̀ⲛ θρη νου ο και ρος

πε παυ ται μη κλαι ε τε ϫ την Α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα α τε ϫ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ⲛ̀ⲛ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι χες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το
αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε
νου τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως
Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα την α γι
ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α

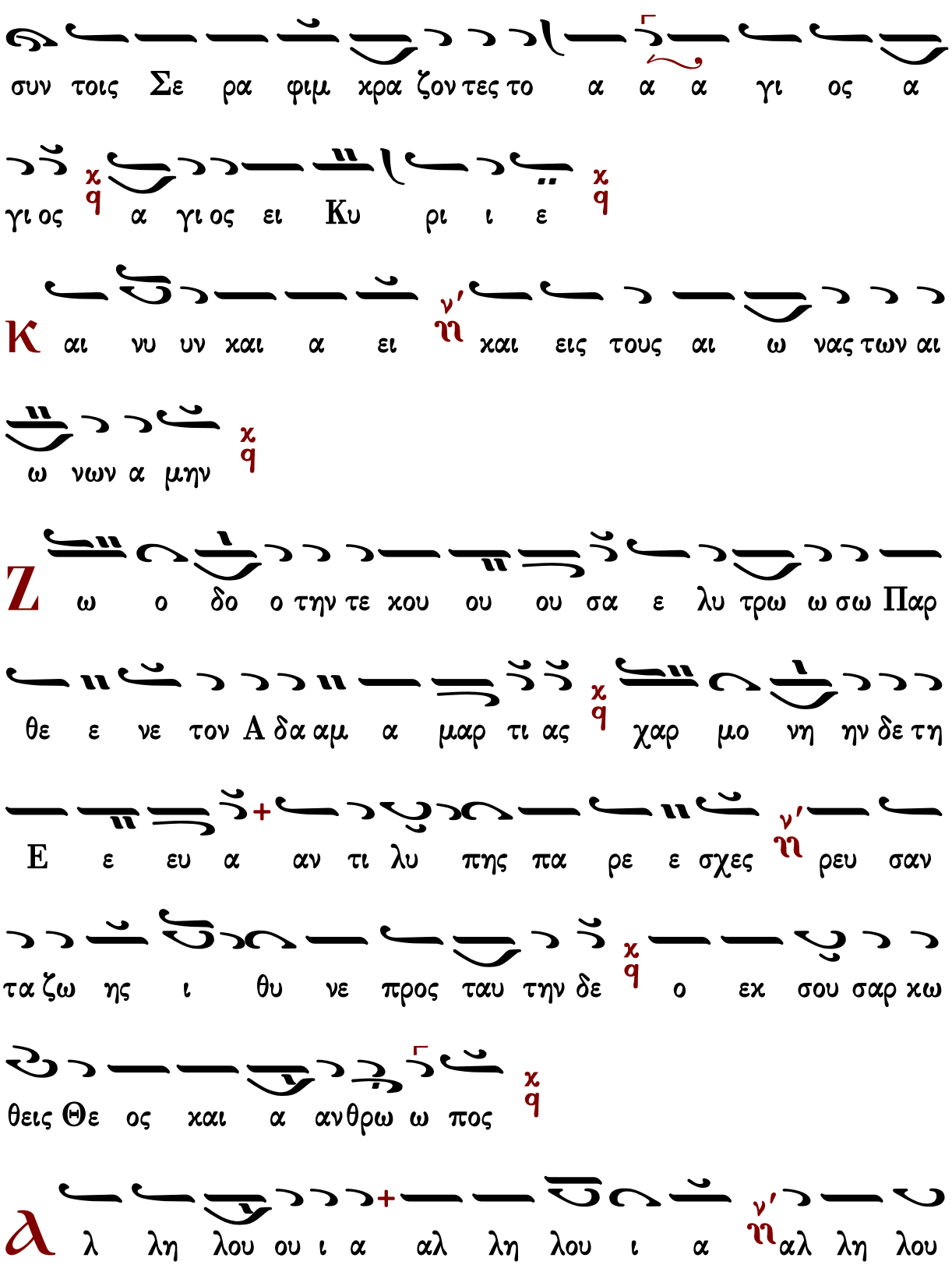
συν τοις Σε ρα φιμ κρα ζον τες το α α α γι ος α
γι ος α γι ος ει Κυ ρι ι ε
Κ αι νυ υν και α ει ν' ν και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε κου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε τη
Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ν' ν ρευ σαν
τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σου σαρ κω
θεις Θε ος και α ανθρω ω πος
λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ν' ν αλ λη λου

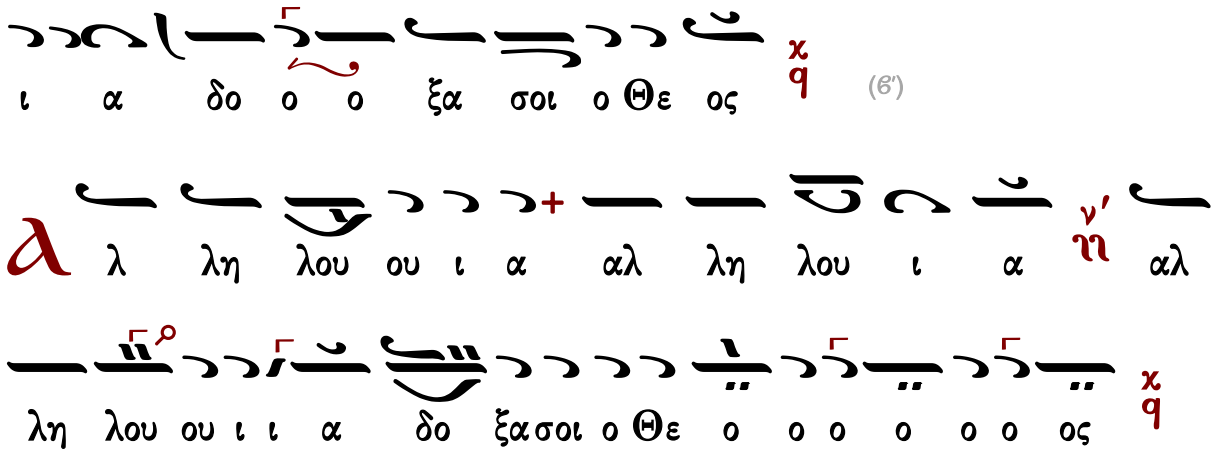

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἀ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

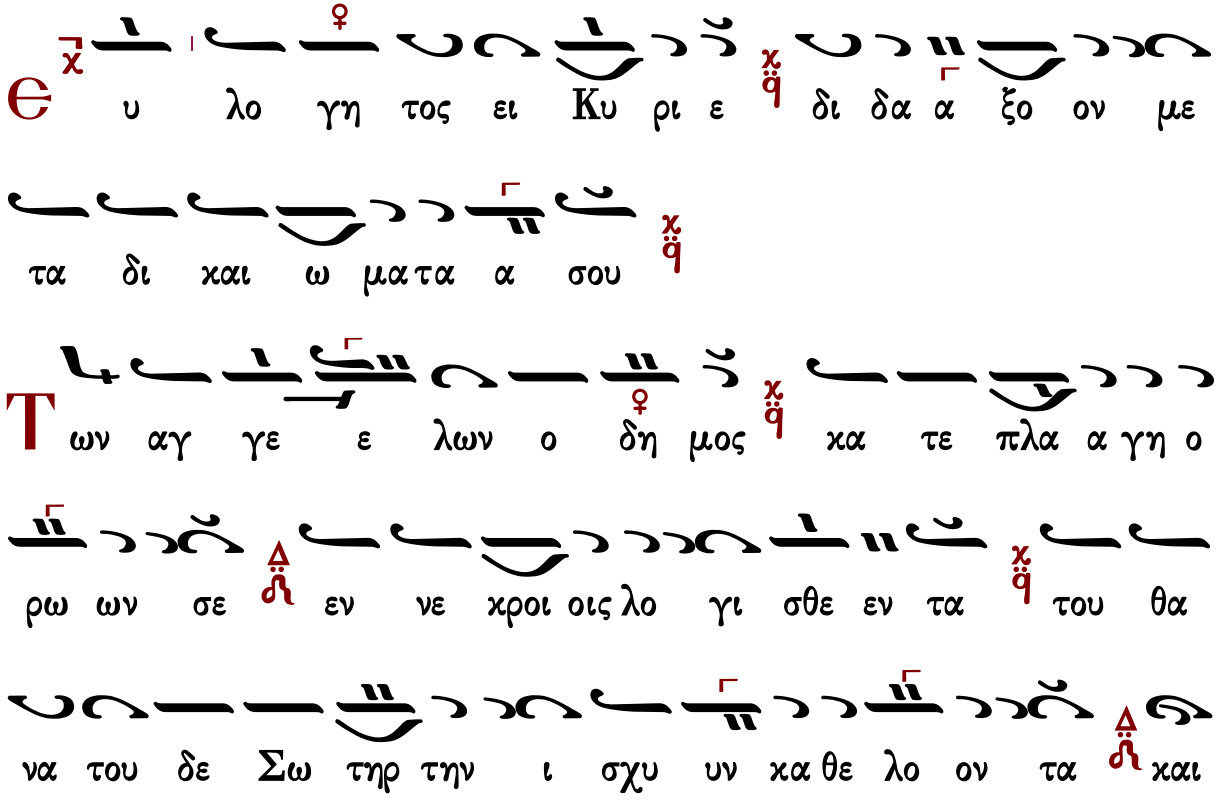

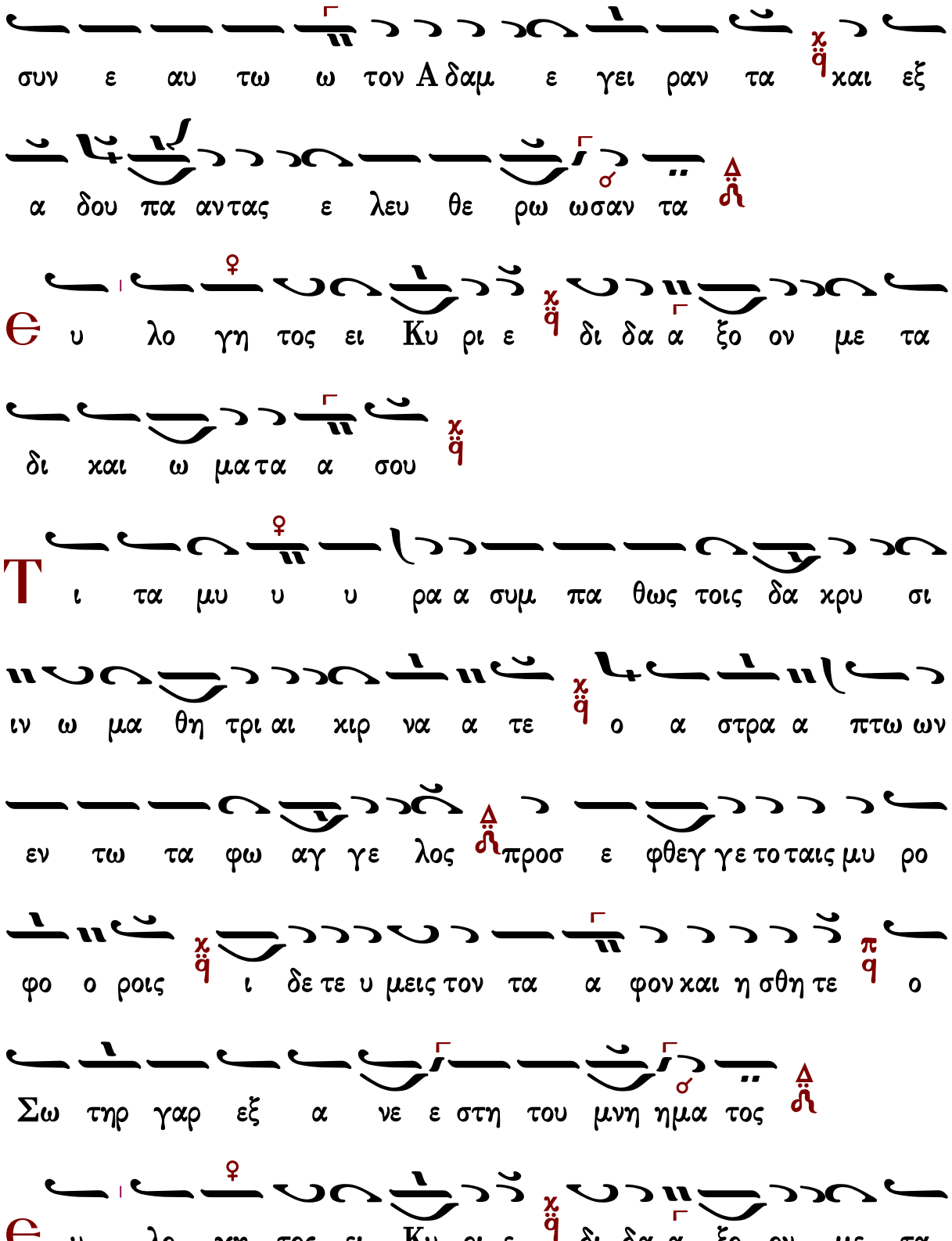
συν ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ
α δου πα αντας ε λευ θε ρω ωσαν τα
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι
ιν ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α πτω ων
εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο
φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο
Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

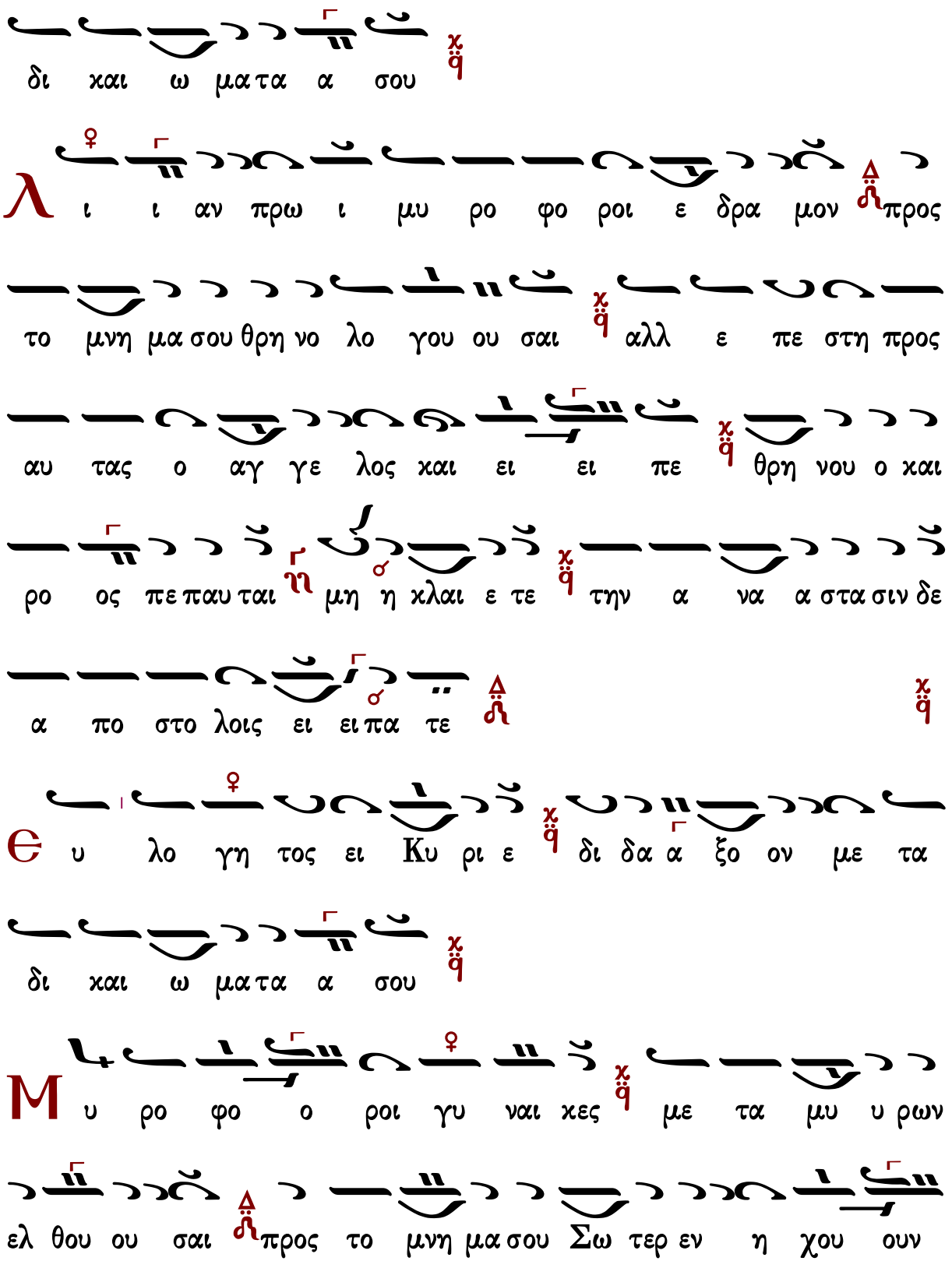
δι και ω μα τα α σου
λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και
ρο ος πε παυ ται μη η χλαι ε τε την α να α στα σιν δε
α πο στο λοις ει ει πα τε
θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν

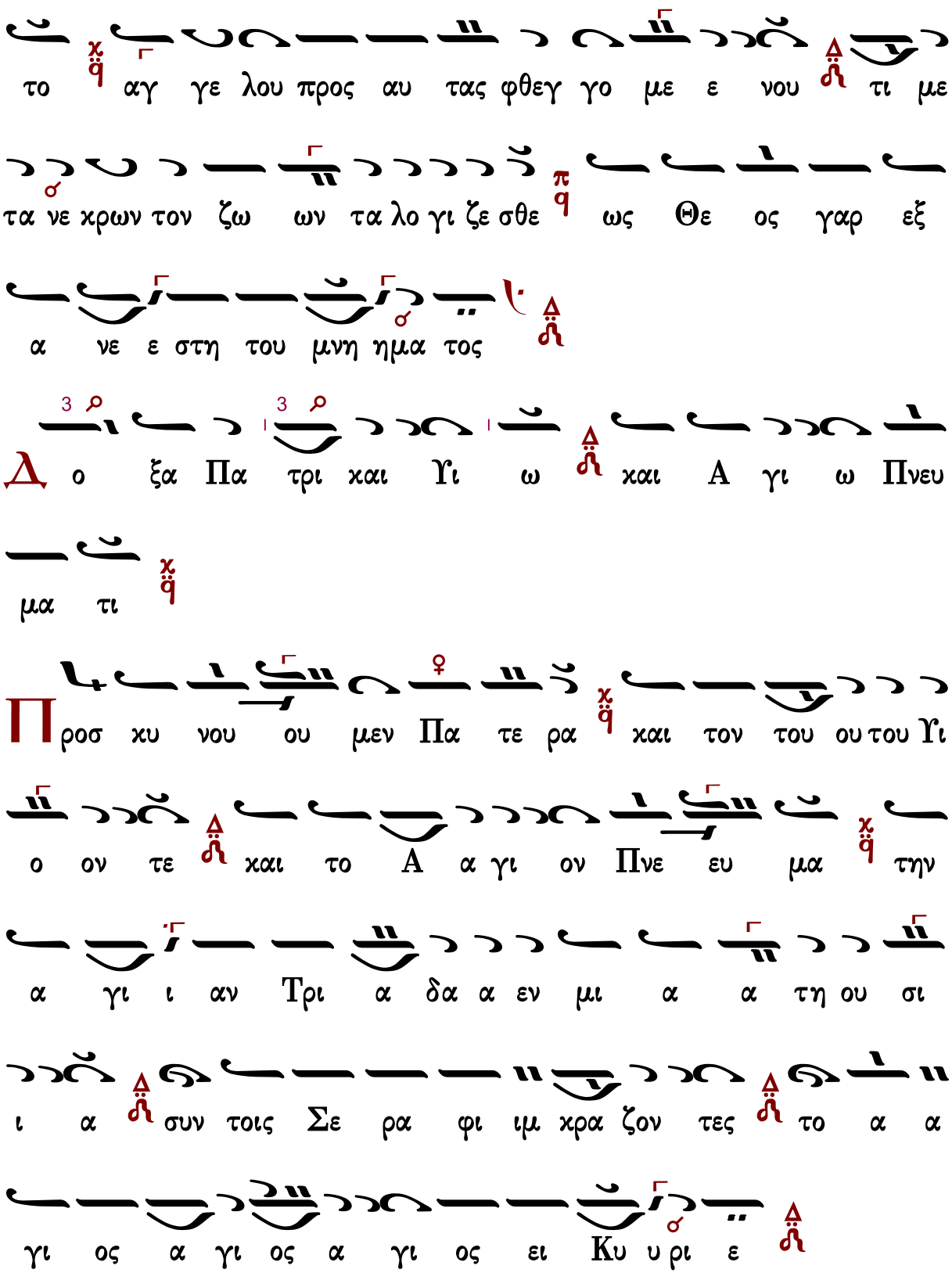
το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με
τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ
α νε ε στη του μνη ημα τος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνε ευ μα την
α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι
ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το α α
γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε χου σα α ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ι ας χαρ
μο νη ην δε τη Ευ α α αν τι λυ υ πης πα ρε
ε σχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο
εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος χαι α ανθρω πος
λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος (Β')
λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου

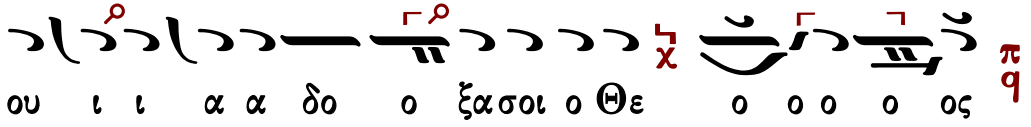

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*

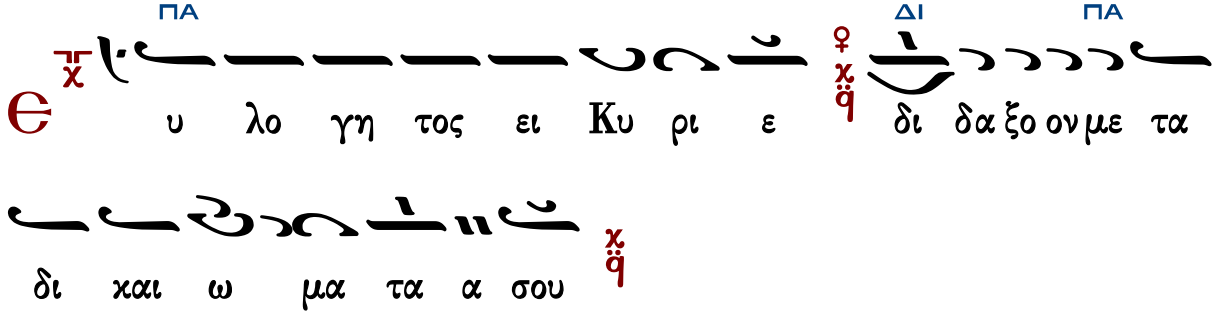

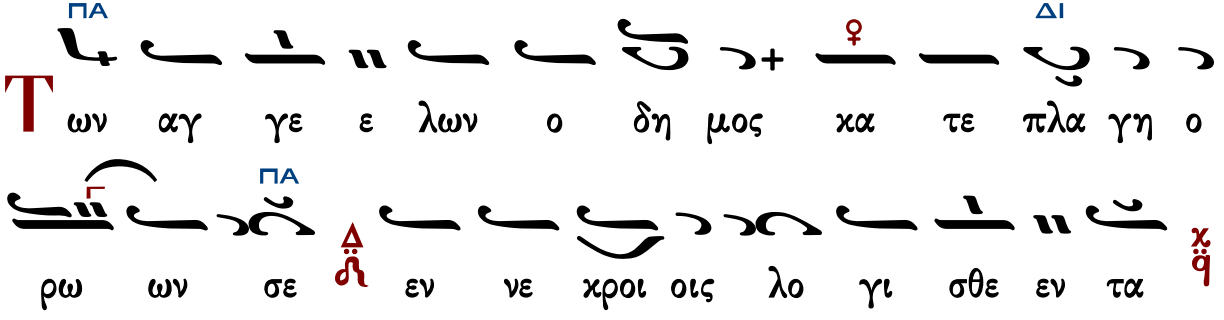

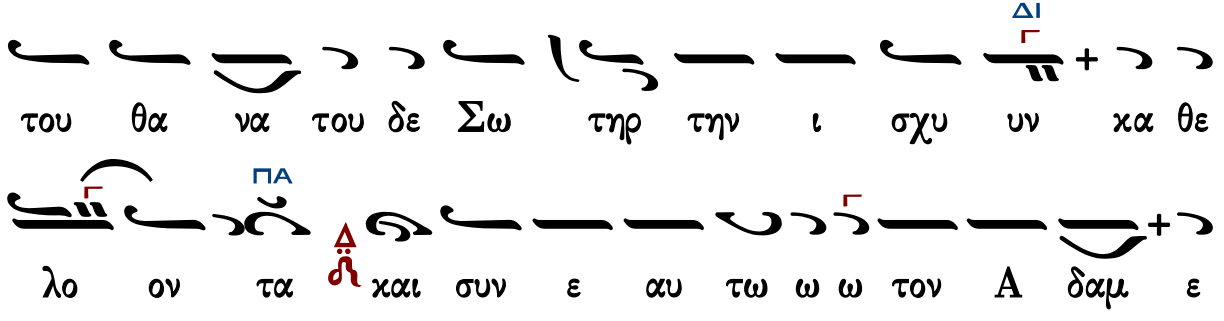

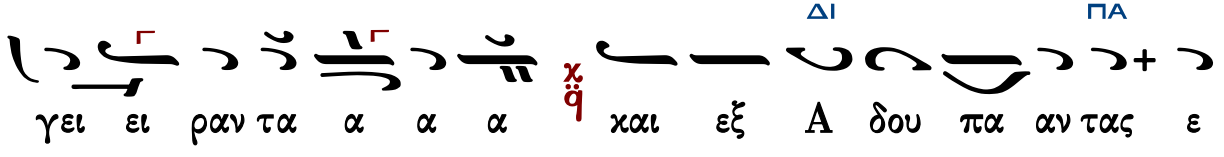

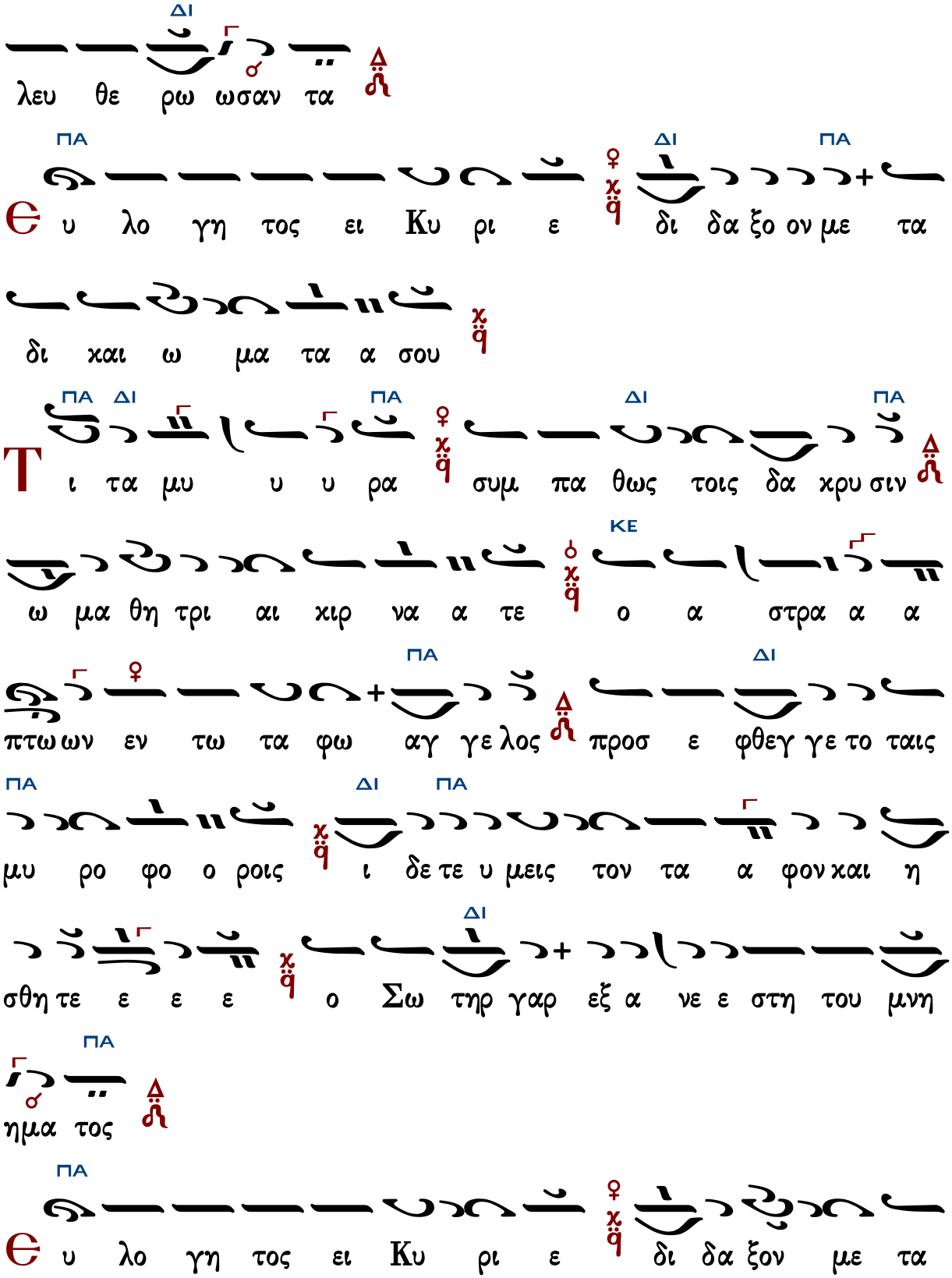
ΔΙ
λευ θε ρω ωσαν τα
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν
ΚΕ
ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α α
ΠΑ ΔΙ
πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η
ΔΙ
σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη
ΠΑ
ημα τος
ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

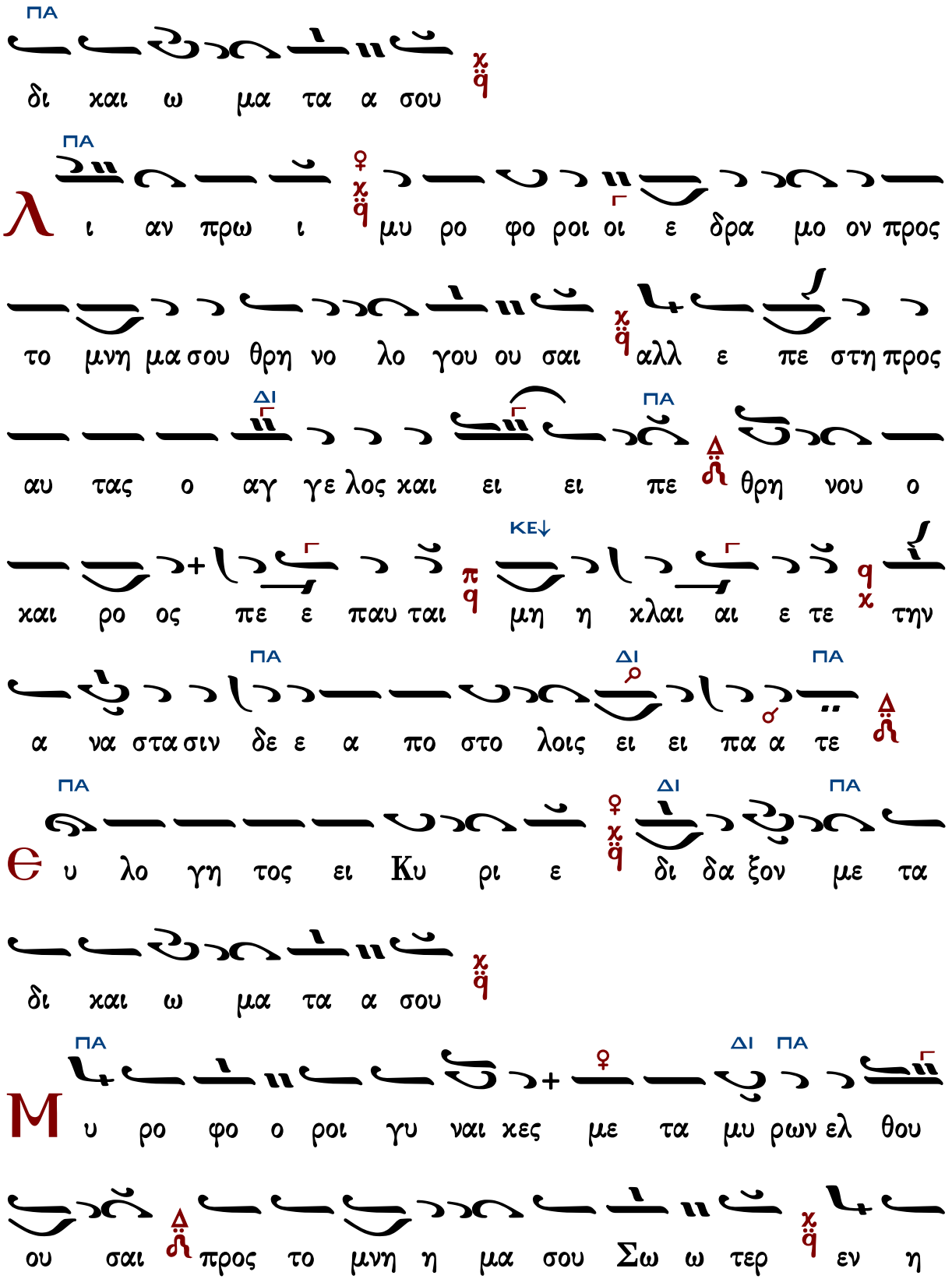
ΠΑ
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ
λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
ΔΙ ΠΑ
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο
ΚΕ↓
και ρο ος πε ε παυ ται μη η χλαι αι ε τε την
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α να σταση δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η

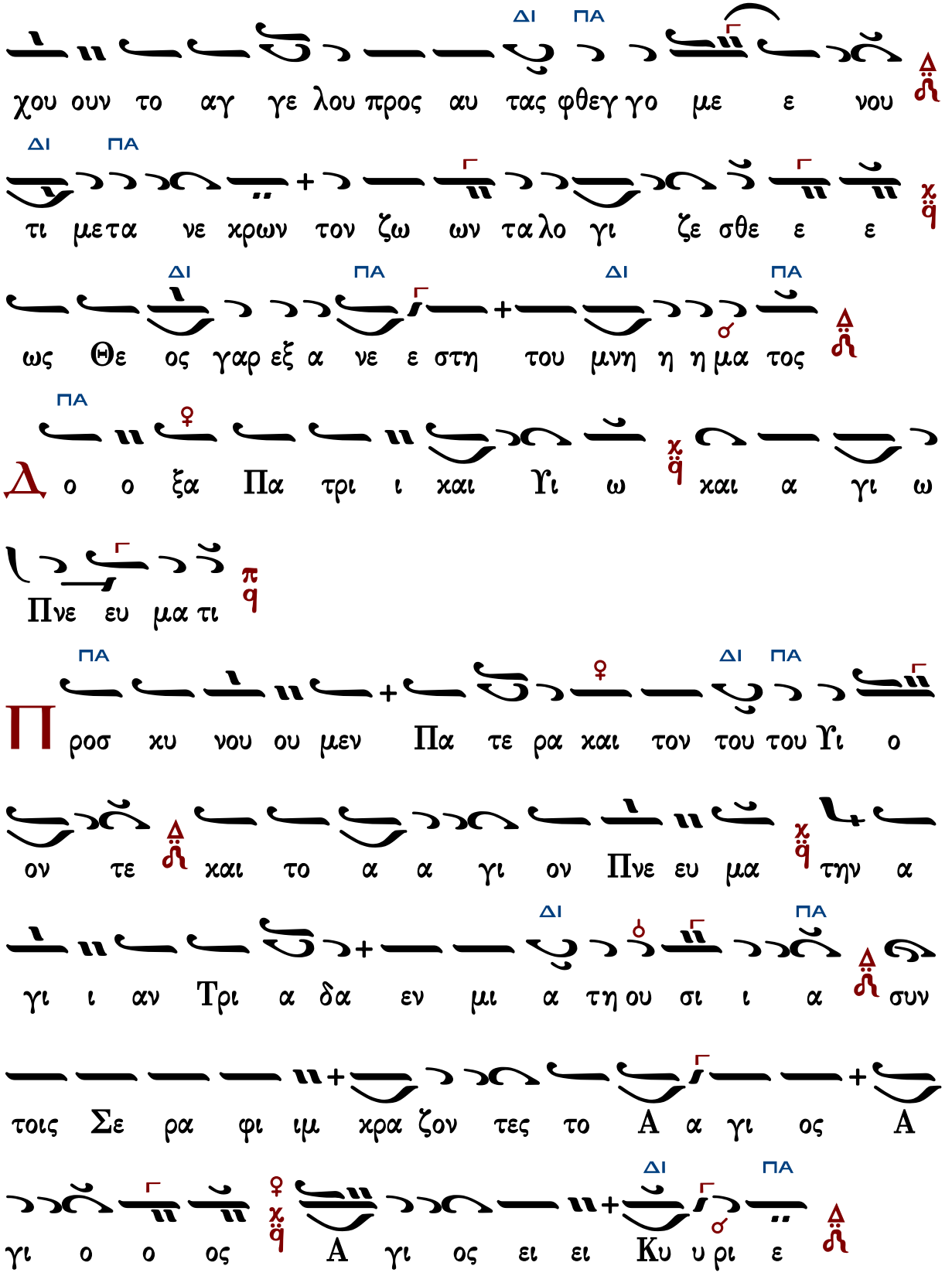
ΔΙ ΠΑ
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ως Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος
ΠΑ
Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνε ευ μα τι
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο
ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την α
ΔΙ ΠΑ
γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν
τοις Σε ρα φι ιμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α
ΔΙ ΠΑ
γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε

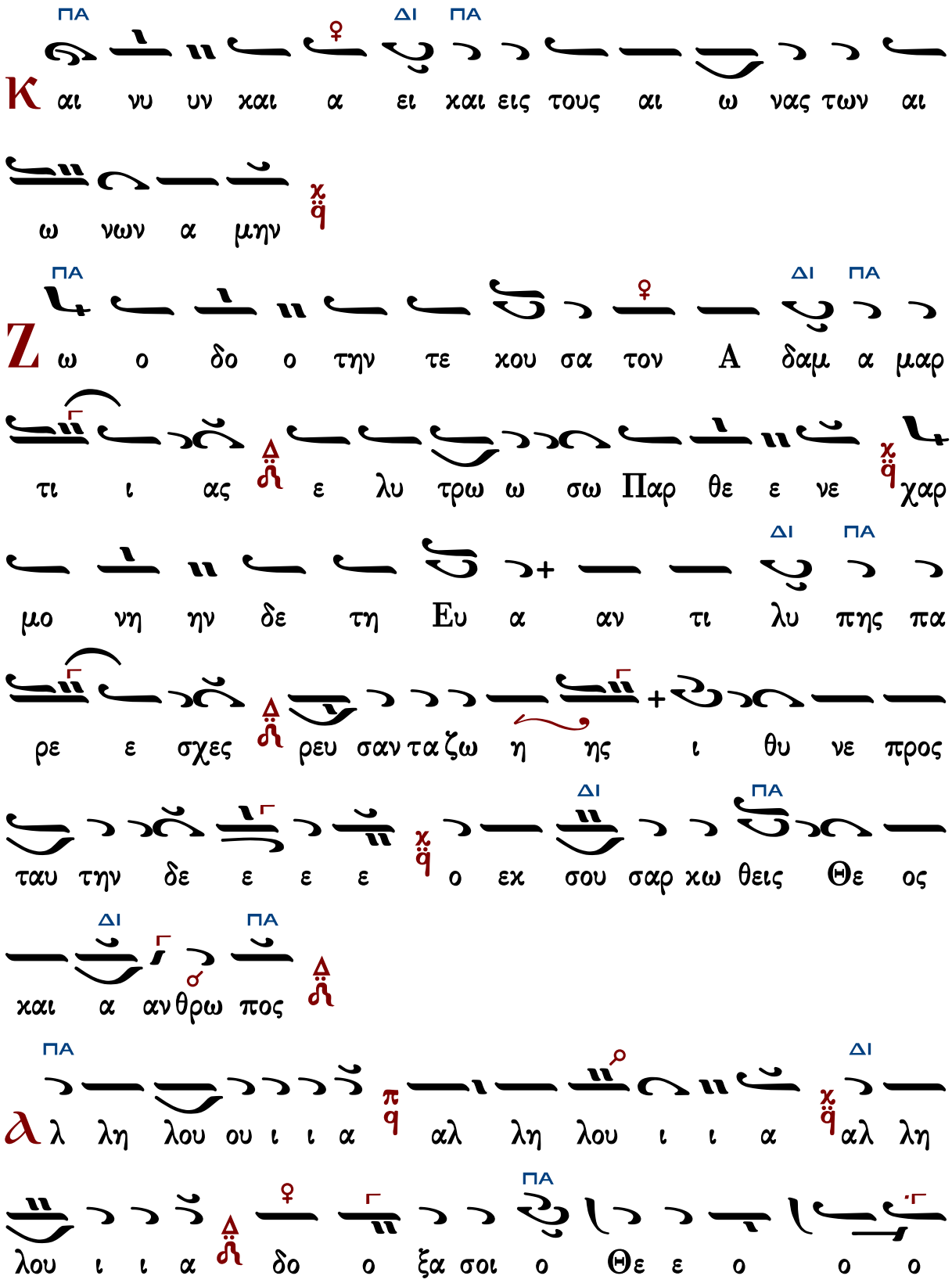
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ζ ω ο δο ο την τε χου σα τον Α δαμ α μαρ
τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ
μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα
ΔΙ ΠΑ
ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς
ΔΙ ΠΑ
ταυ την δε ε ε ε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος
ΔΙ ΠΑ
χαι α αν θρω πος
ΠΑ ΔΙ
λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη
ΠΑ
λου ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ε ο ο ο

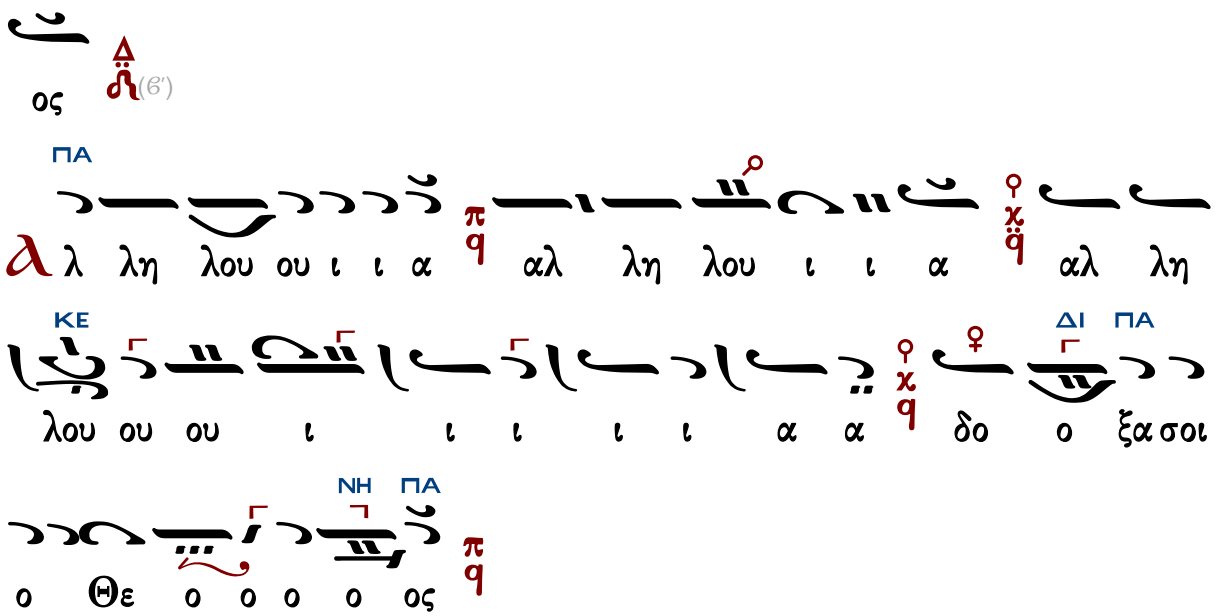

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ὑπακοή

Ἦχος λ/π ... Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.169#

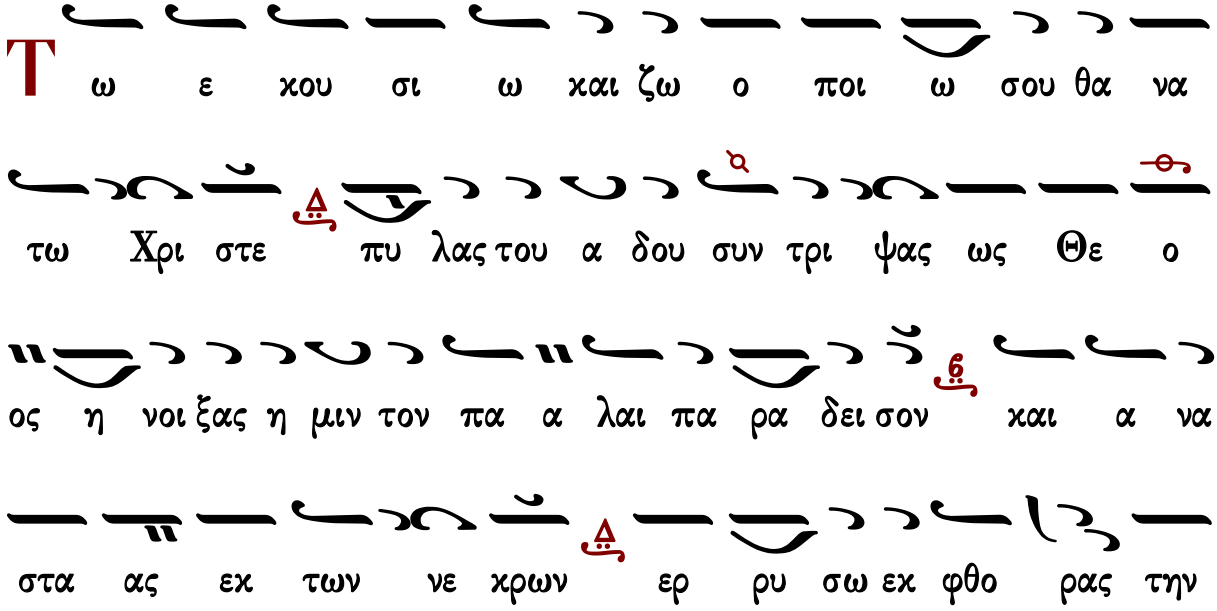

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

Πέτρου Ἐφεσίου

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.169*

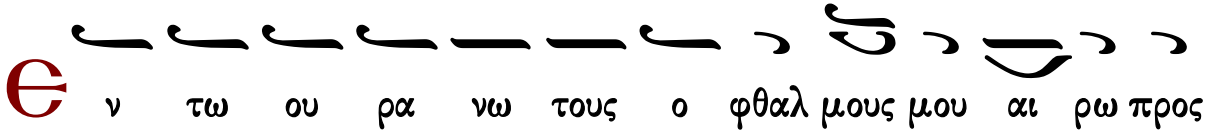

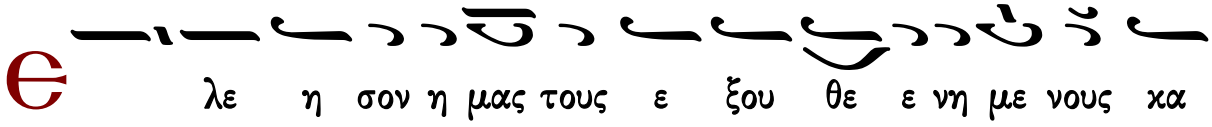

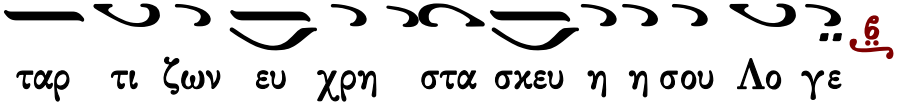

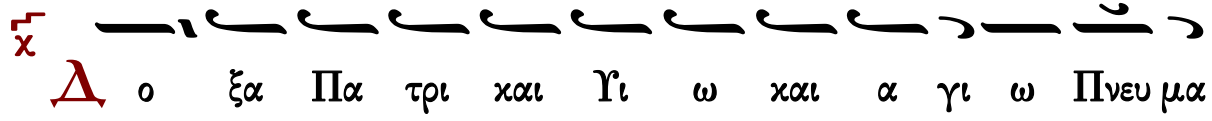

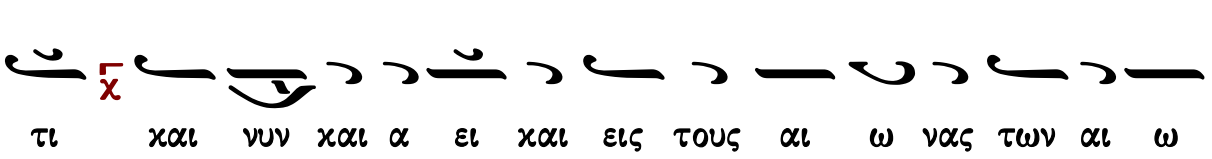

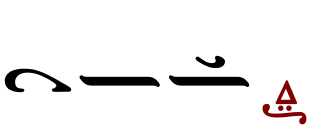

α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι χη η αι τι α ει τι
νι του των κατ α ξι ι αν πνευ σει τα χει εξ αι ρει
των της γης πτε ροι αυ ξει τα ατ τει α νω
ἀντίφωνον β′
ϵ ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις η μων
αν τι σχειν η δυ να το ε χθρου ου πα λαι σμα οι νι κων
τες γαρ εν θε εν υ ψουν ται
Τ οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη ως
στρου θι ι ον Λο γε οι οι οι μοι πως μελ λω των ε χθρων ρυ
σθη η η ναι φι λα μαρ τη μω ων υ παρ χων
χ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

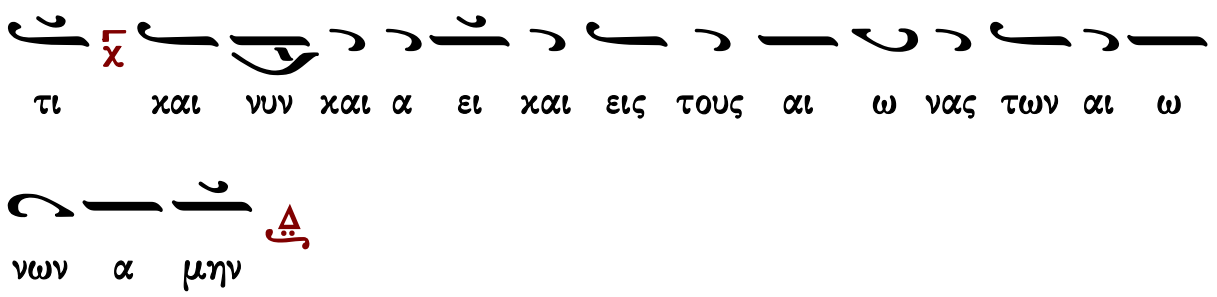
τι χαι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

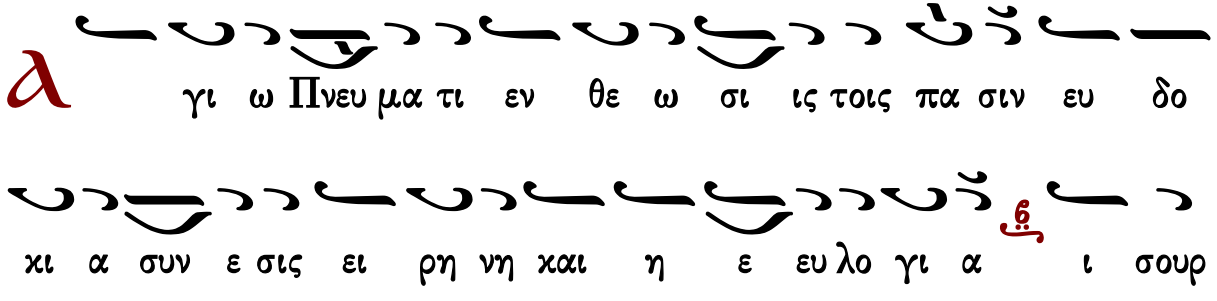
α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σι ις τοις πα σιν ευ δο
κι α συν ε σις ει ρη νη χαι η ε ευ λο γι α ι σουρ
γο ον γαρ τω Πα τρι ε στι ι χαι Λο γω

ἀντίφωνον γ′

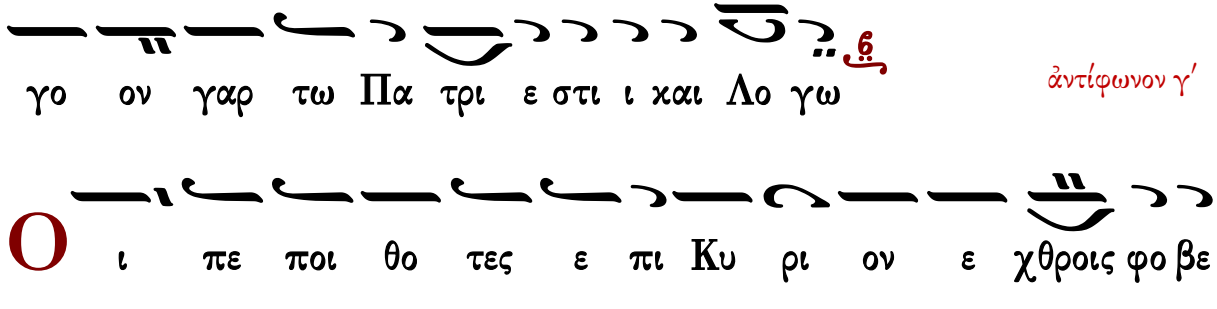
ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε χθροις φο βε
ροι χαι πα σι θαυ μα στι χοι α νω γα αρ ο ρω σιν

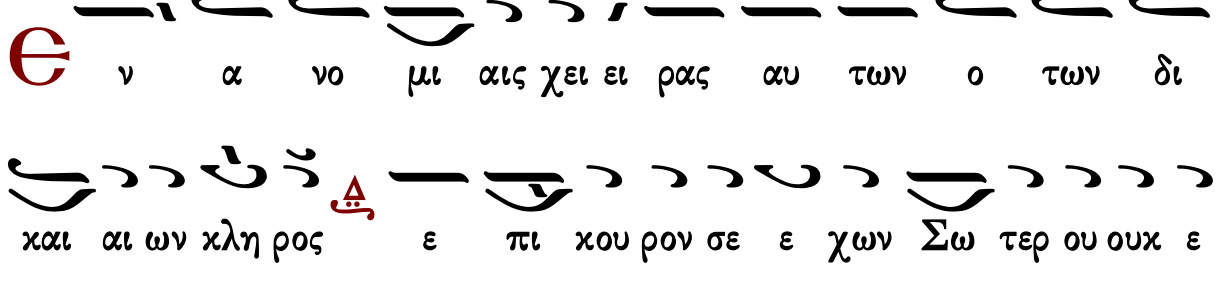
ε ν α νο μι αις χει ει ρας αυ των ο των δι
χαι αι ων χλη ρος ε πι χου ρον σε ε χων Σω τερ ου ουκ ε
χτει νει

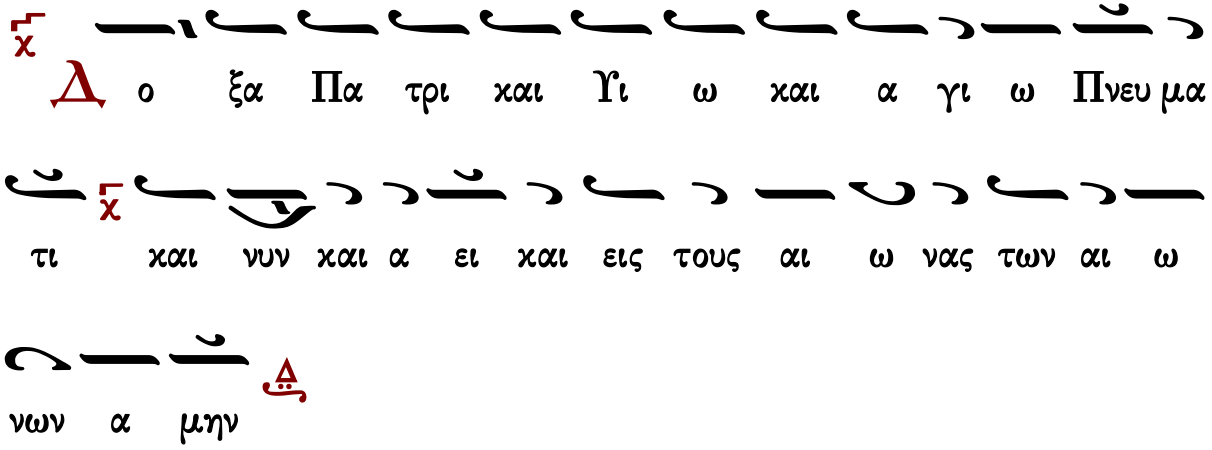

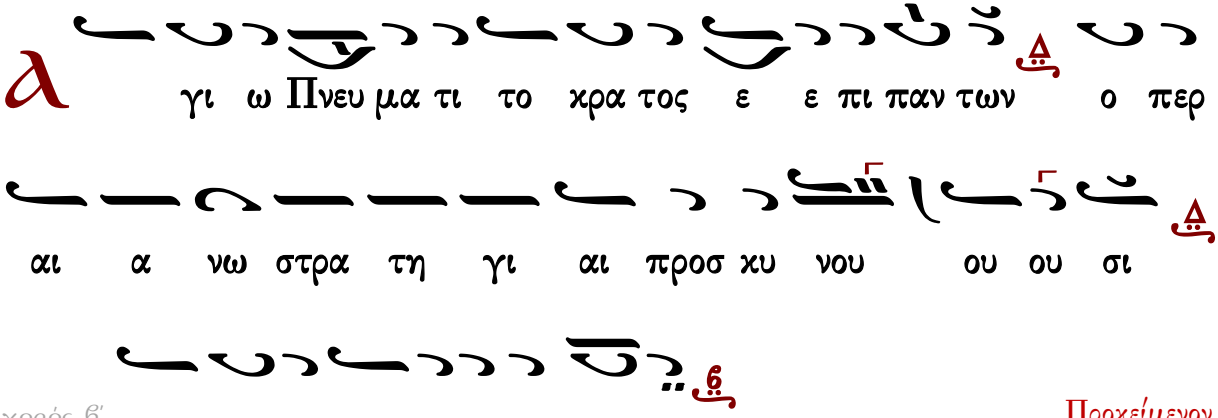

Προκείμενον

Ἦχος λ/π ⸐ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.171*

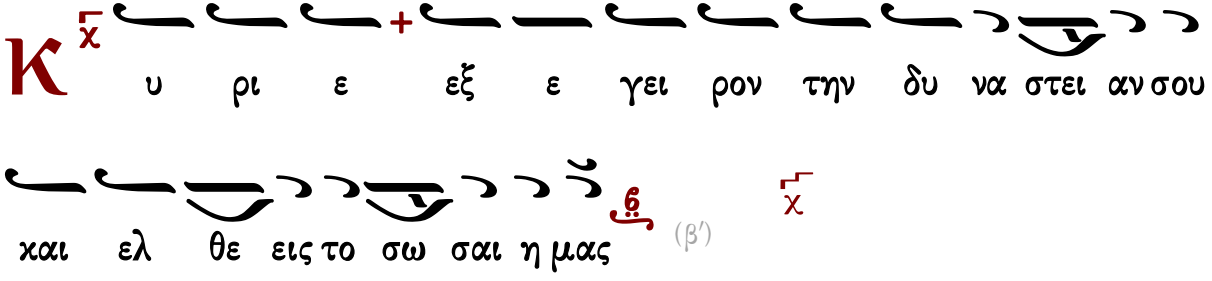

∴ Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. 79:2

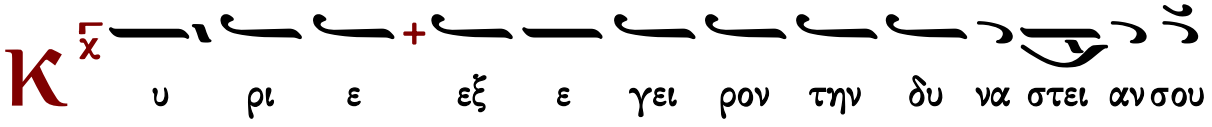

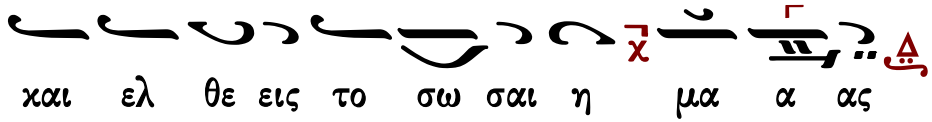

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος λ πλ. Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.281#

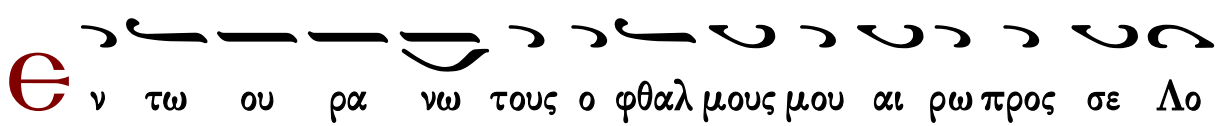

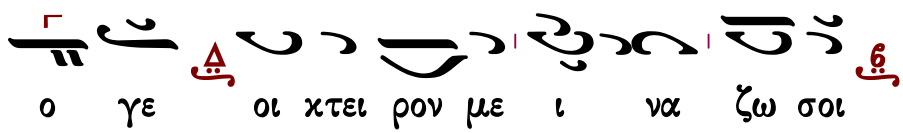

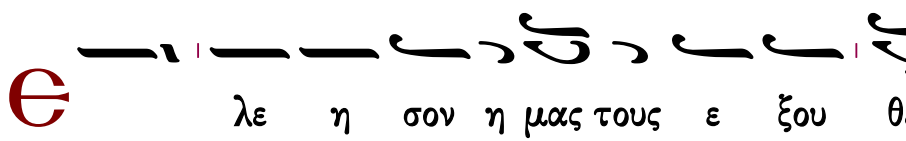

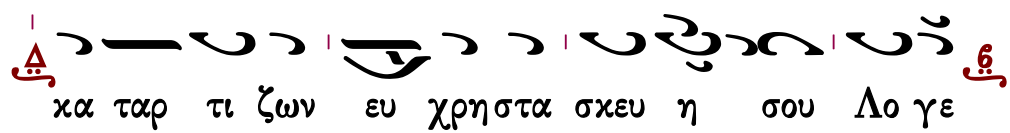

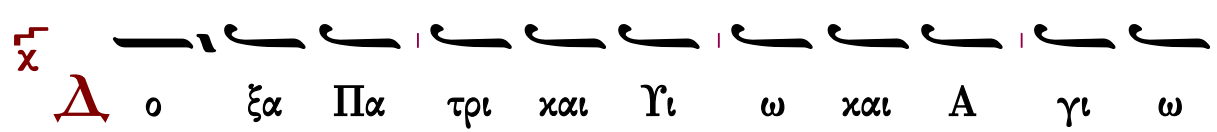

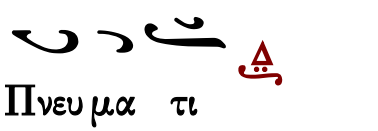

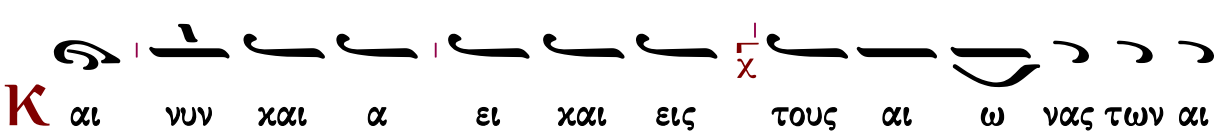

ω νων α μην

α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι χη αι τι α ει

τι νι του των κατ α ξι αν πνευ σει τα χει εξ αι

αι ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω

ἀντίφωνον β′

ϵ ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις η μων

αν τι σχειν η δυ υ να το ε χθρου πα λαι σμα οι νι

χων τες γαρ εν θεν υ ψουν ται

Τ οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη

ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των ε χθρων

ρυ σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρ

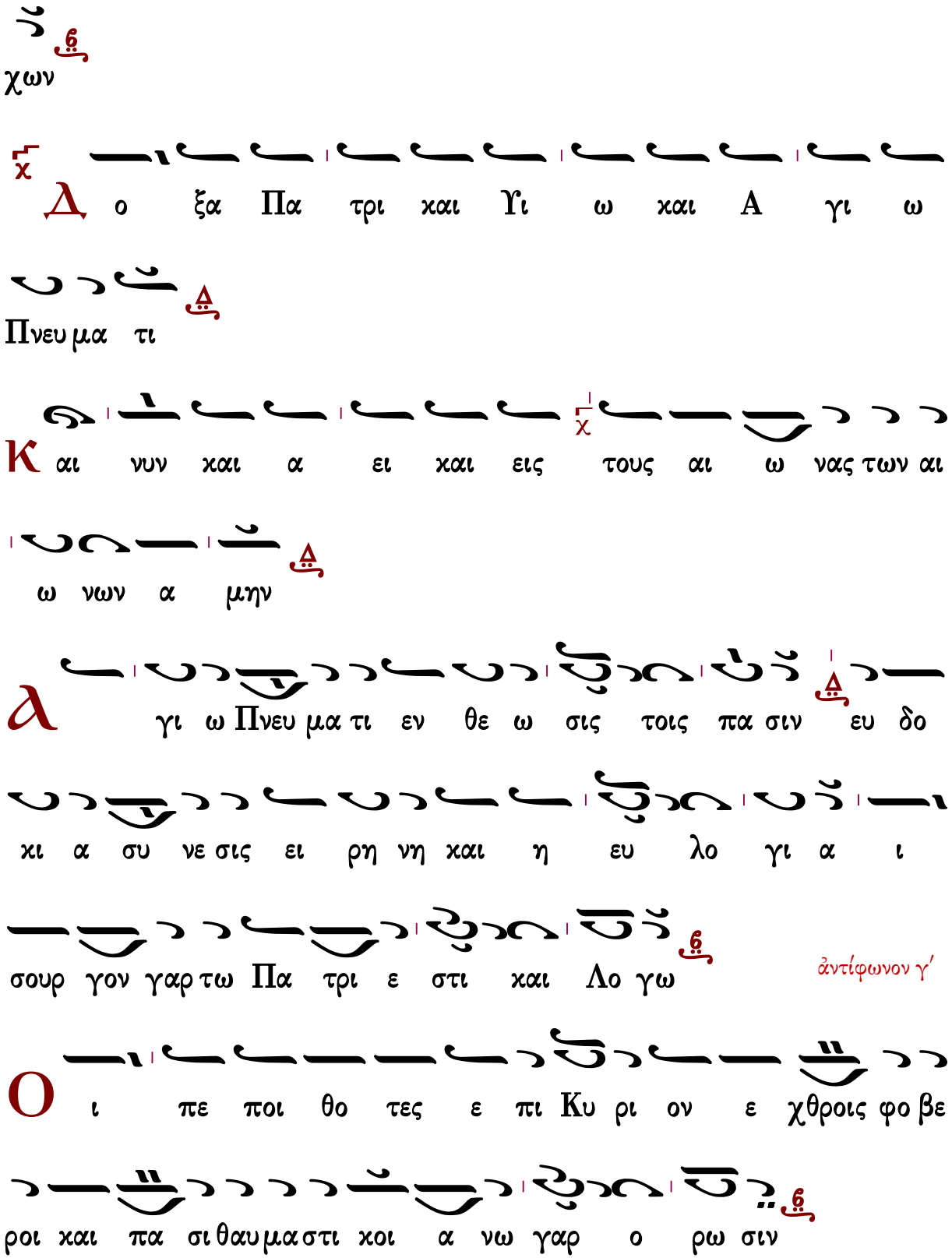
χων
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Αγι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ευ δο
κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι
σουρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω
ἀντίφωνον γ'
Οι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε χθροις φο βε
ροι και πα σι θαυ μα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν

Θ ν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι

και ων χλη ρος ε πι χου ρον σε ε χων Σω τερ

ουχ εχ τει νει

χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Λ γι ω Πνευ μα τι το χρα τος ε πι παν των ο

περ αι α νω στρα τη γι αι προσ κυ νου ου ου σι

χορός β' συν πα ση πνο η των κα τω

Προκείμενον

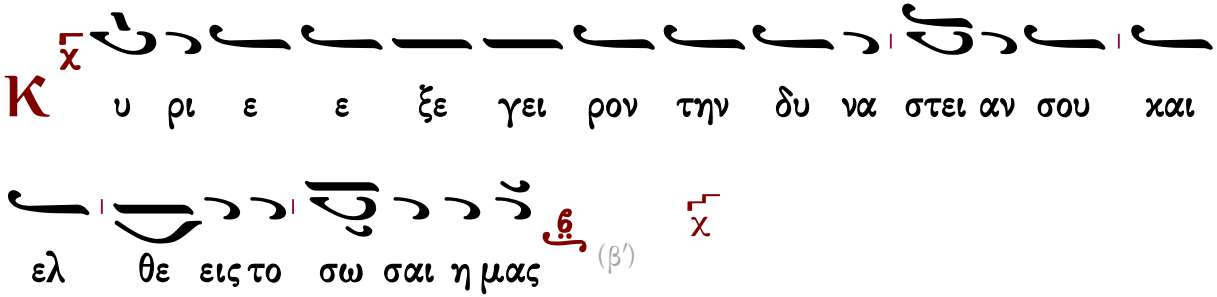

∴ Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. 79:2

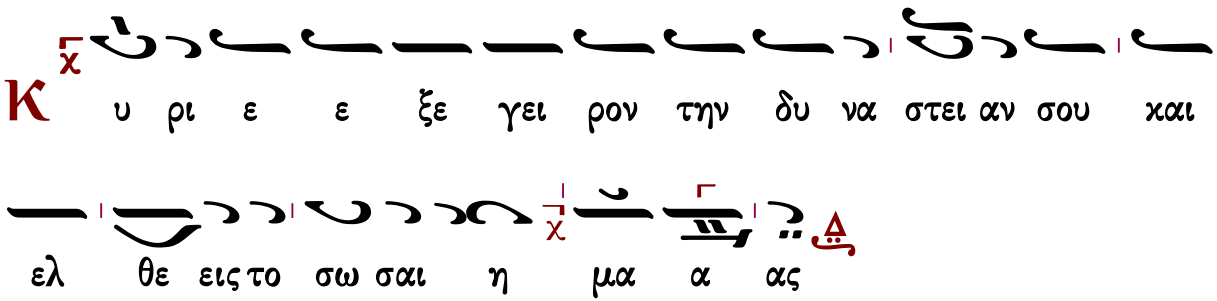

Ν′ Ψαλμός

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150#

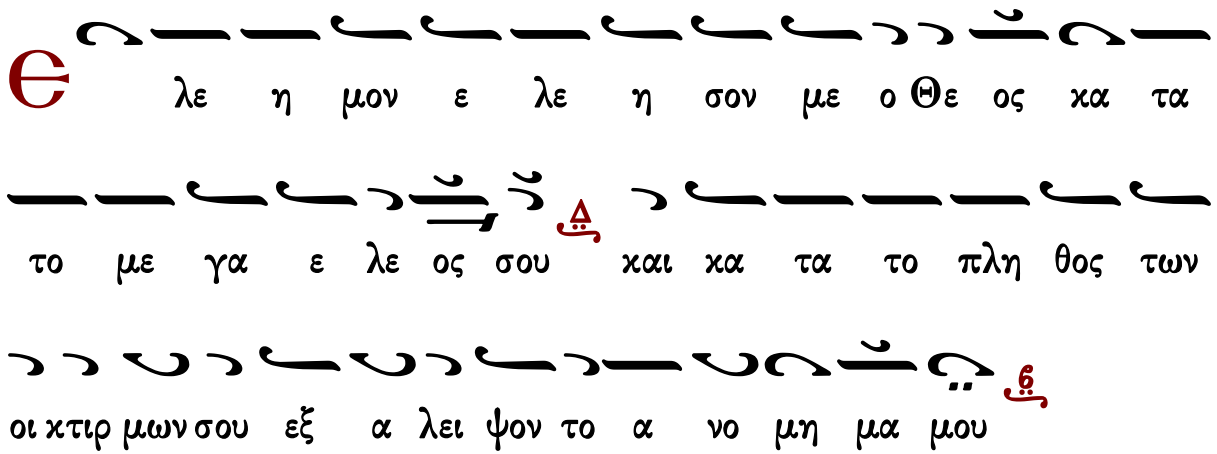

Є πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι

ας μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον

με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι δι α παν

τος

С οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σου ε ποι η η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε

σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη λω σας

μοι

εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ θὐαγγελίου ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως.

δου ου ου ου ου ου γα αρ α λη η

η η θει αν η η η γα πη η σα ας τα

α δη λα και αι τα κρυ υ φι ι α τη ης

σο ο φι ι ι ι ι α ας σου ου ου ε δη λω ω ω ω

σα α α α α α α ας μοι οι οι οι οι

χορὸς α΄

Є

ις πο ο ολ λα α α α α α α α α

α ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε ε

σπο ο ο τα α α

Р

αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο

μαι

λ

κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με

να

λ

πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α

μαρ τι ων μου και πα σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν χτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και

το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη

ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

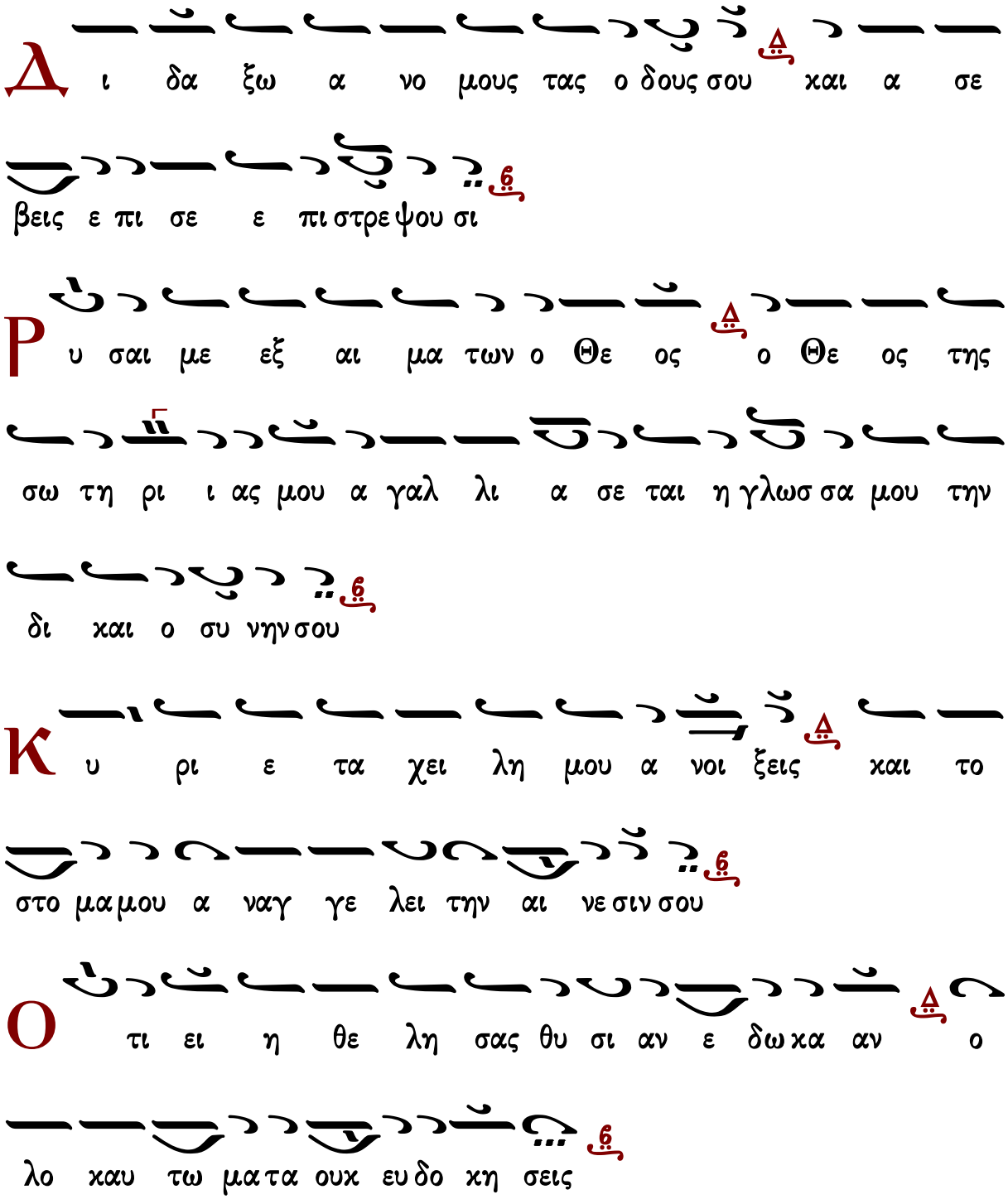
με
Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι
Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την
δι και ο συ νην σου
Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου
Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο
λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

χαρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

λ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σου μο ο σχους και ε λε η σον με ο Θε ος

Πεντηκοστάρια

Γεωργίου Πρωγάκη Ι

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

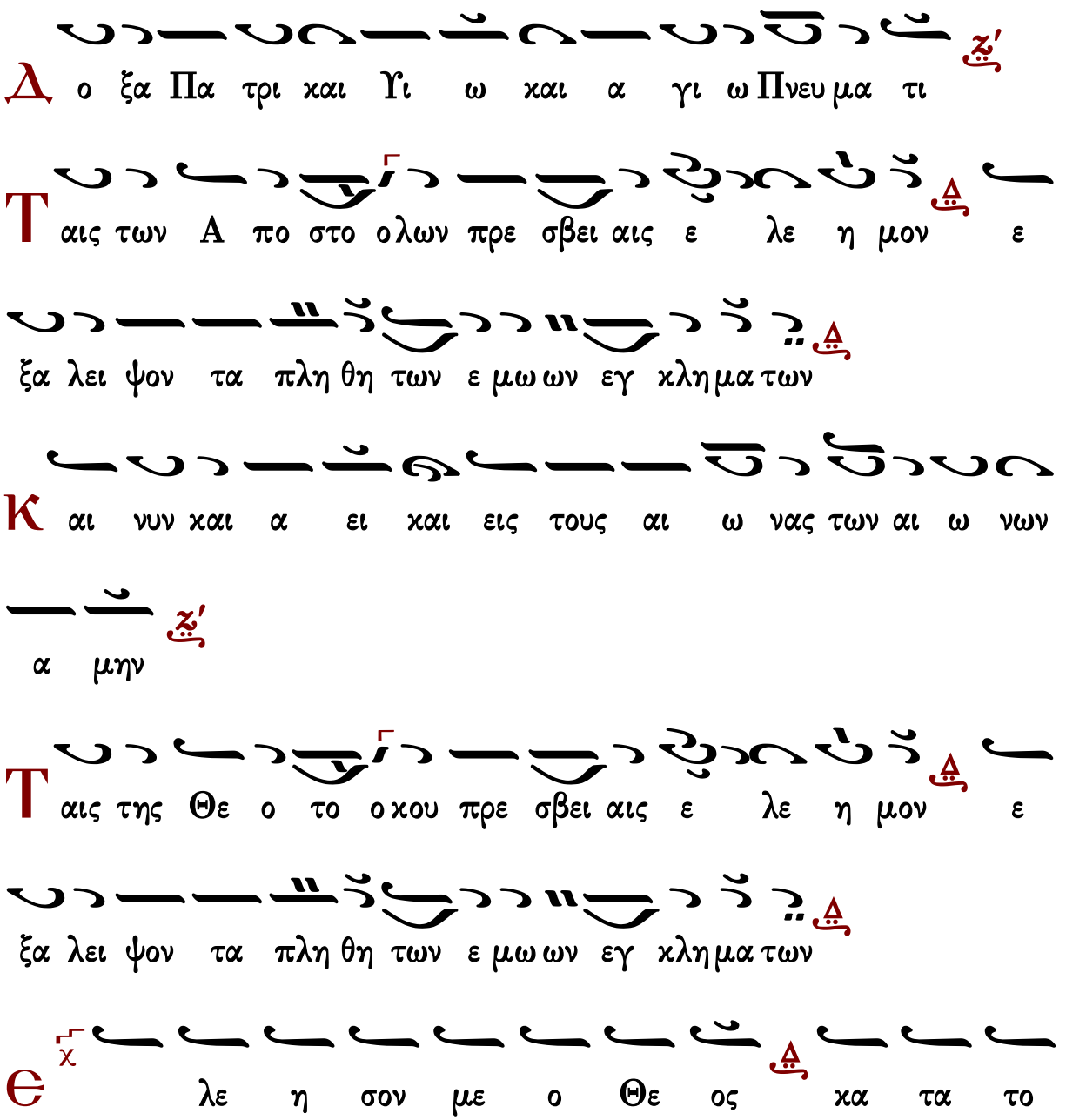

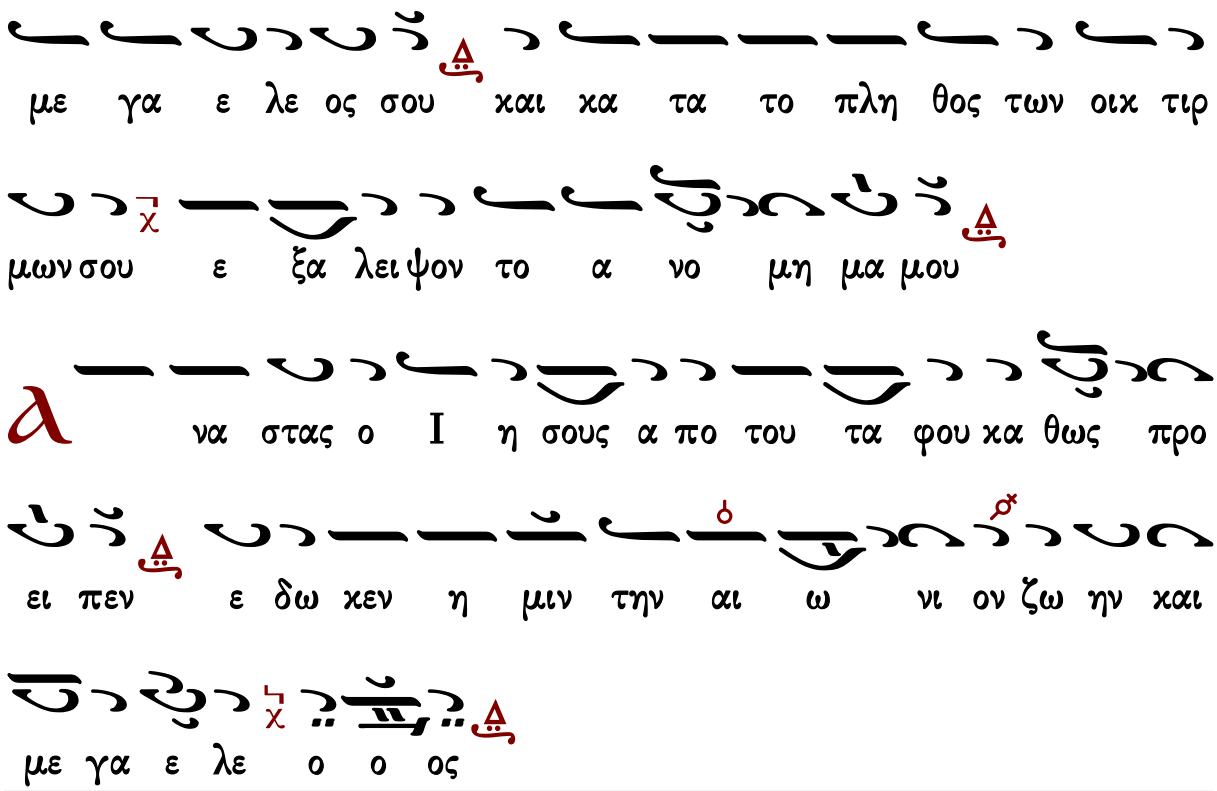

Γεωργίου Πρωγάκη II

Μέλος ἀργόν κατά μίμησιν τῶν ἀρχαίων διδασκάλων

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.158#

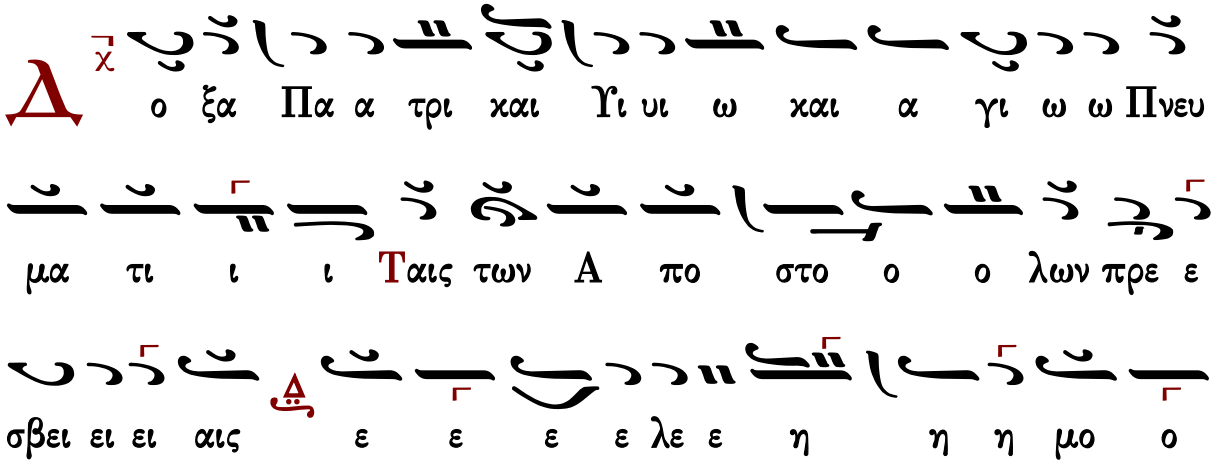

ον ε ξα α α λει ψο ο οντα πλη η η θη των

ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α των

Και νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α μη η ην Ταις της Θε ο το ο ο χου

πρε ε σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο

ο ον ε ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η

θη των ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α

των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου χαι κα τα το πλη θος των οικ τιρ

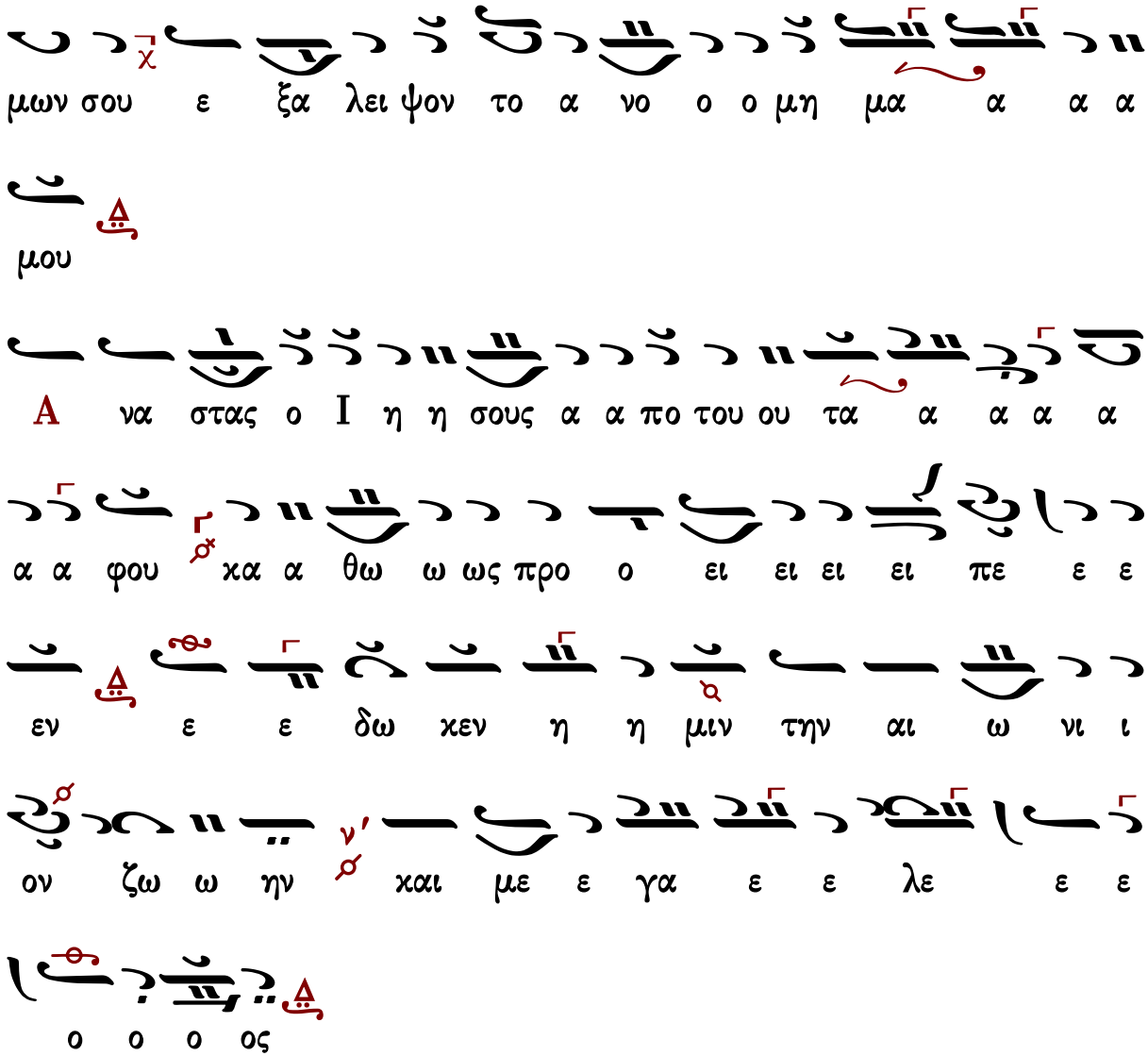

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.195*

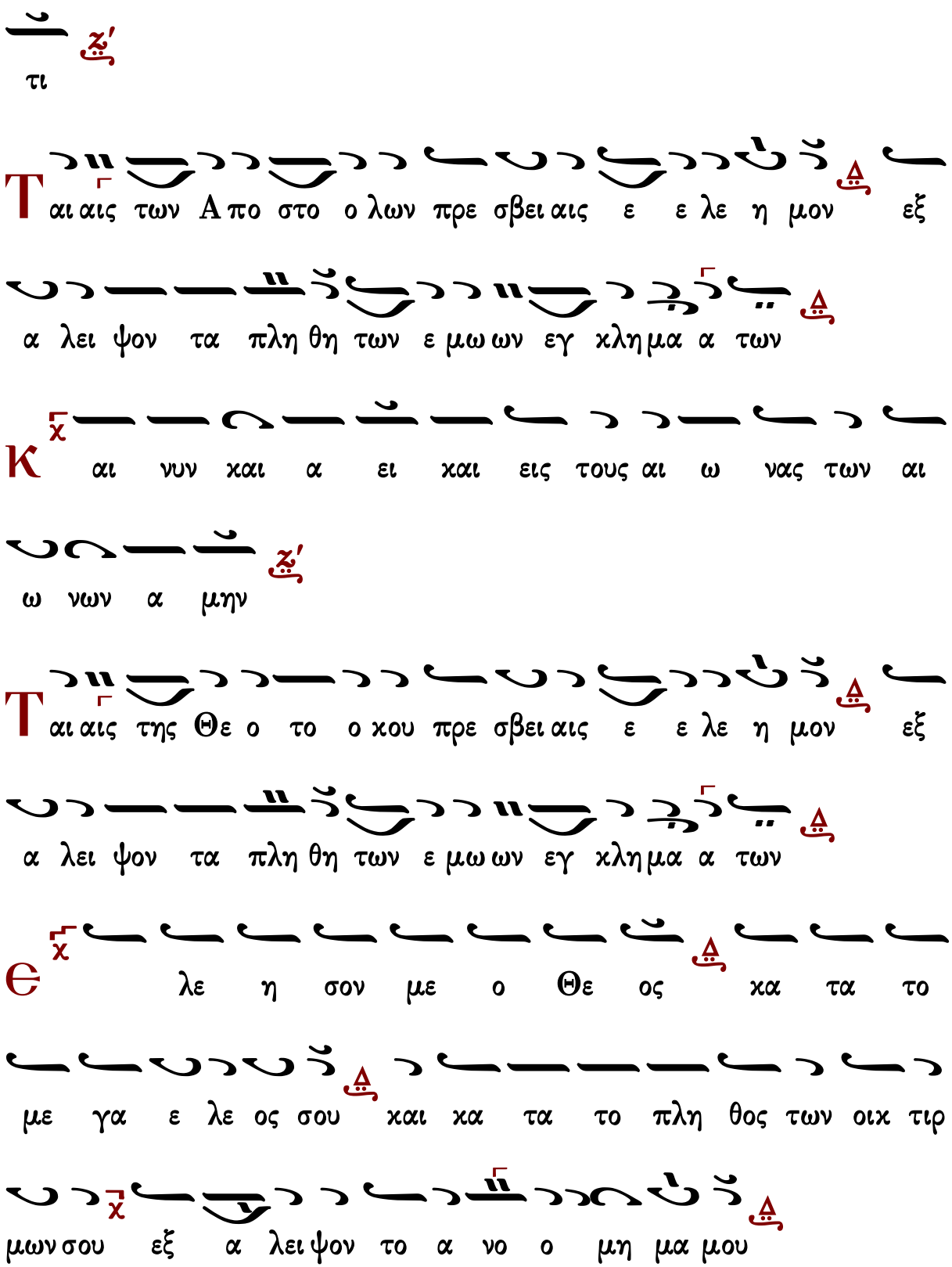
τι
Ταιαις των Απο στο ολων πρε σβειαις ε ε λε η μον εξ
αλει ψον τα πληθη των εμων εγ χλημα α των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην
Ταιαις της Θε ο το ο κου πρε σβειαις ε ε λε η μον εξ
αλει ψον τα πληθη των εμων εγ χλημα α των
Ελε η σον με ο Θε ος κα τα το
με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ
μων σου εξ α λειψον το α νο ο μη μα μου

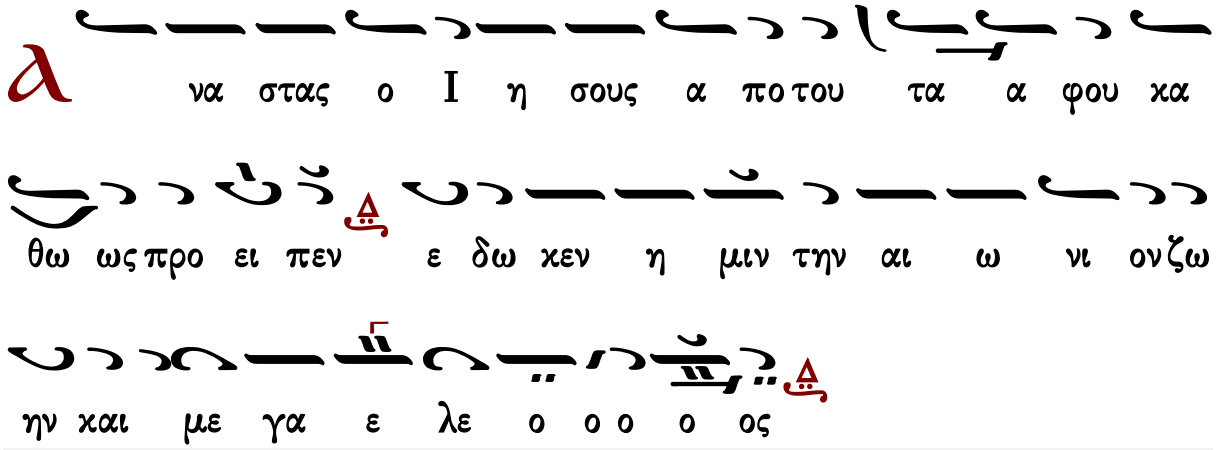

Κανόνες

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ̅ π̅ Βου̅

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.283#

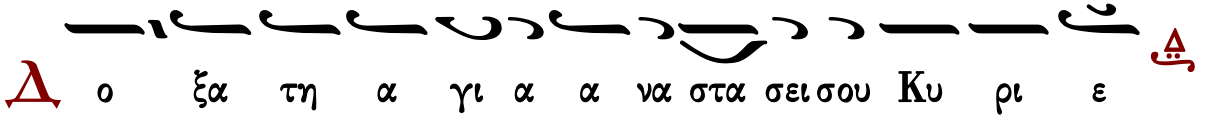

Є

χ τε τα με ναις πα λα μαις ε πι Σταυ ρου πα

τρι χης ε πλη ρω σας ευ δο κι ας α γα θε Ι η σου

τα συμ παν τα δι ο ε πι νι κι ον ω δην σοι παν

τες α σω ω με εν

Δ

ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Φ

ο βω σοι ως θε ρα παι νις η τε λευ τη προσ τα χθει

σα προσ ει σι τω Δε σπο τη της ζω ης δι αυ της βρα βευ

ον τι η μιν α τε λευ τη τον ζω ην και την Α να

στα α σιν

Υ

περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

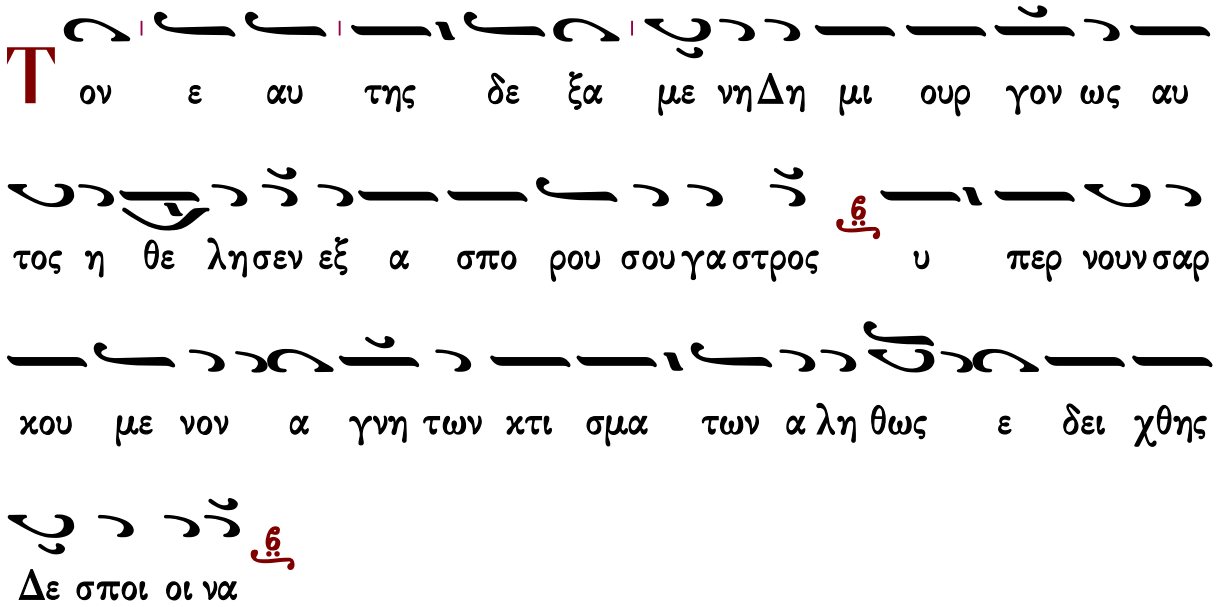

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ̀ π̀ ⸗ Βοὺ ⸗

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.285#

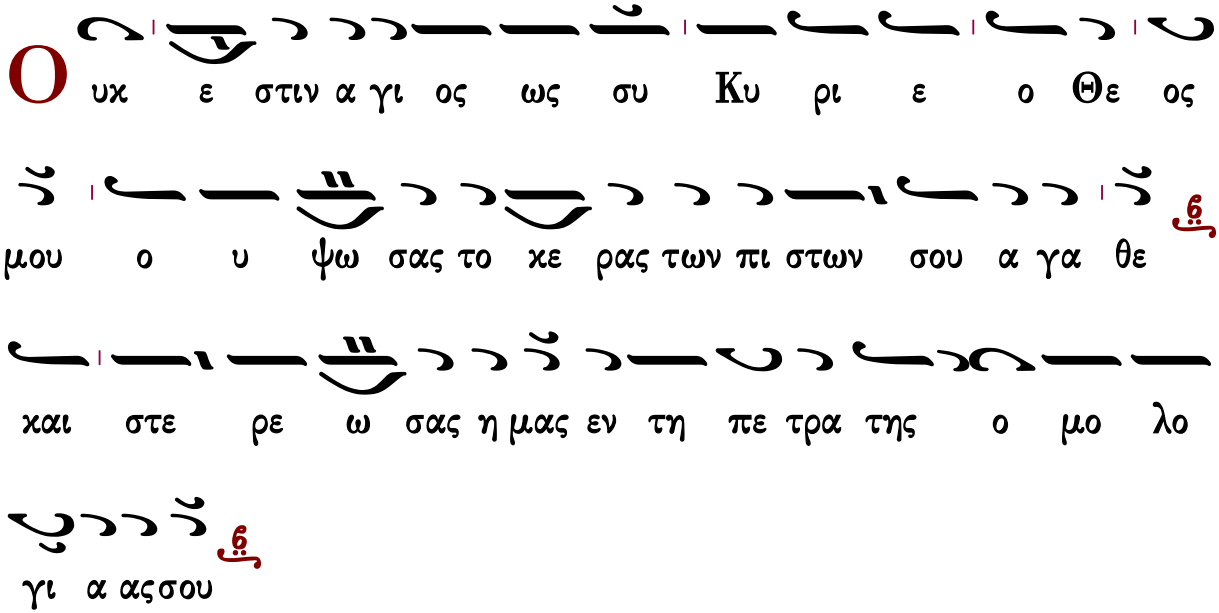

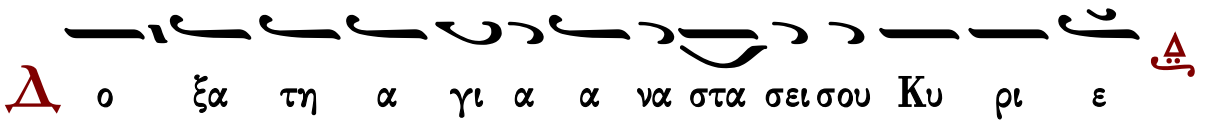

Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

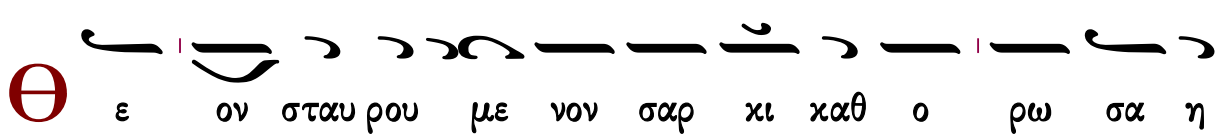

Θ ε ον σταυ ρου με νον σαρ κι καθ ο ρω σα η

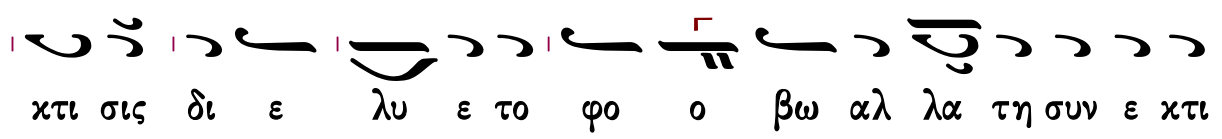

κτι σις δι ε λυ ε το φο ο βω αλ λα τη συν ε κτι

κη πα λα μη του δι η μας σταυ ρω θε ε εν τος κρα

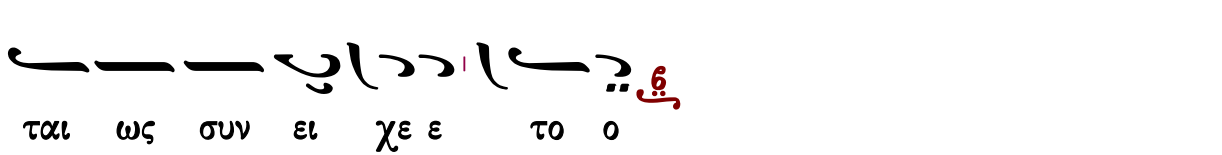

ται ως συν ει χε ε το ο

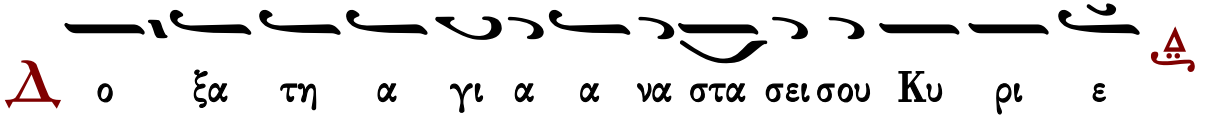

Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

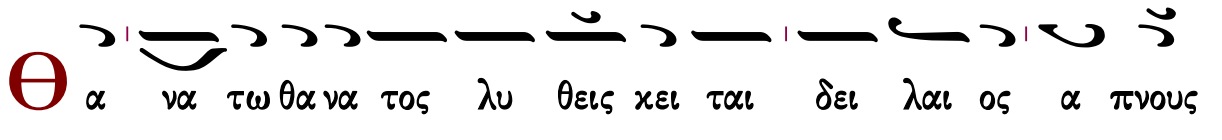

Θ α να τω θα να τος λυ θεις κει ται δει λαι ος α πνους

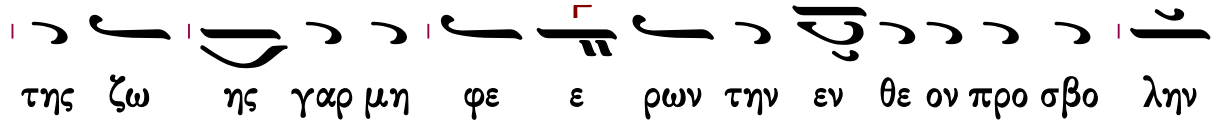

της ζω ης γαρ μη φε ε ρων την εν θε ον προ σβο λην

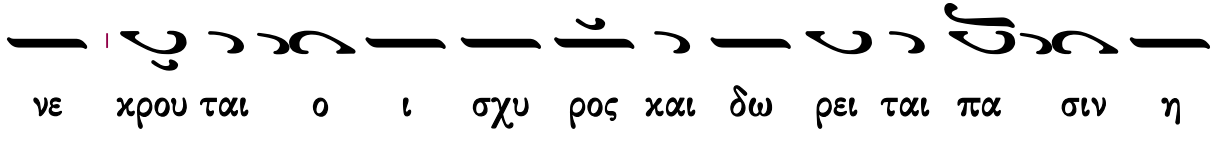

νε κρου ται ο ι σχυ ρος και δω ρει ται πα σιν η

α να στα α σις

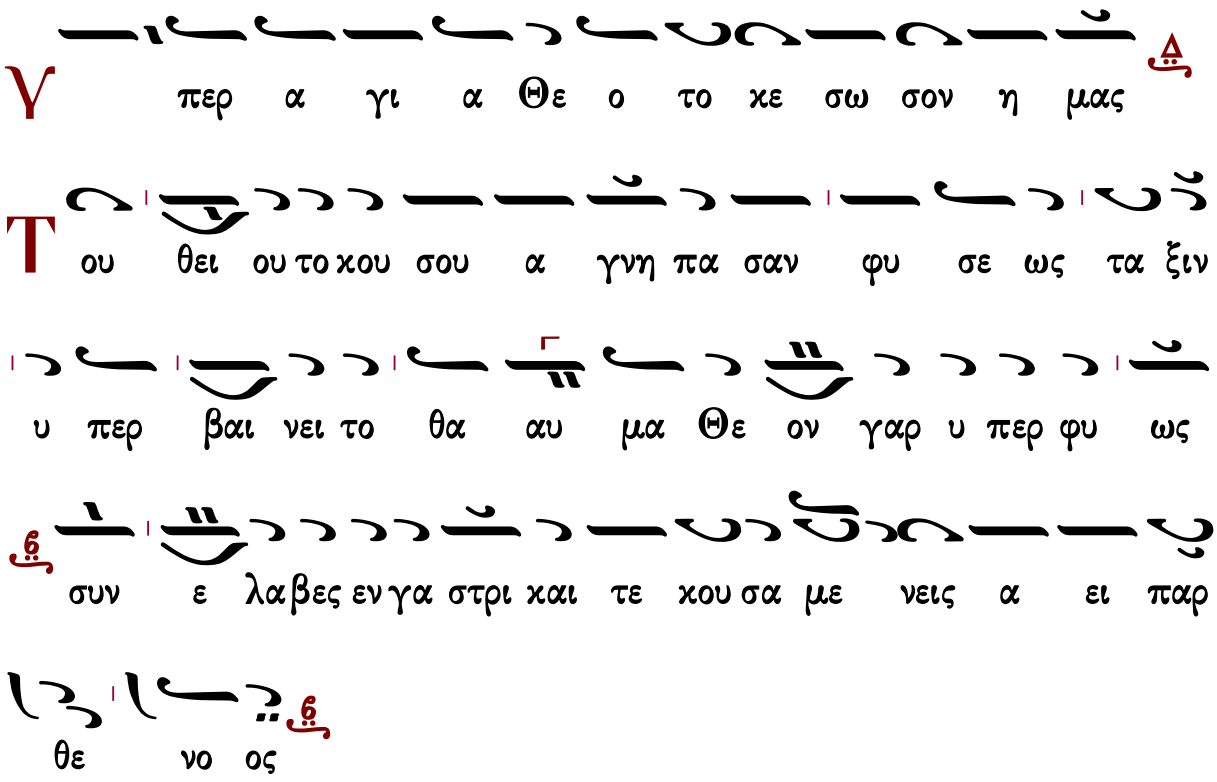

Κοντάκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος λ/π ⸏ Βγ

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ι.Μ.Βατοπαιδίου 2015 σ.888#

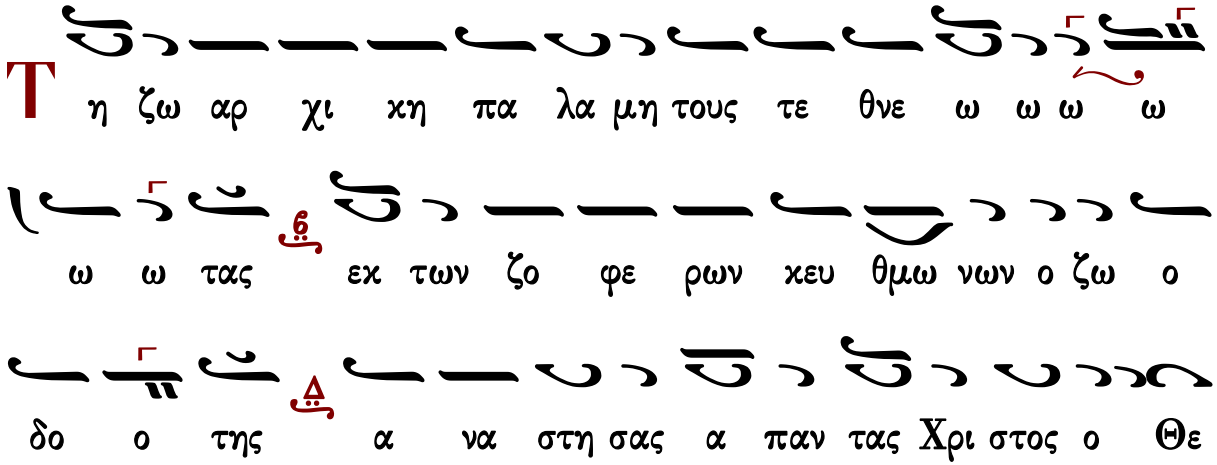

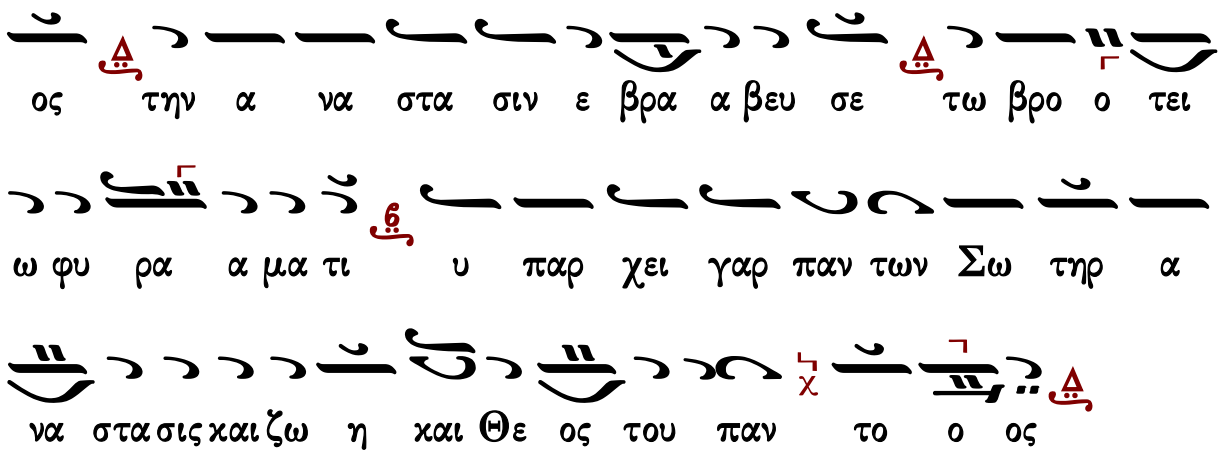

Καταβασίαι τῶν Χριστουγέννων

σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.248#

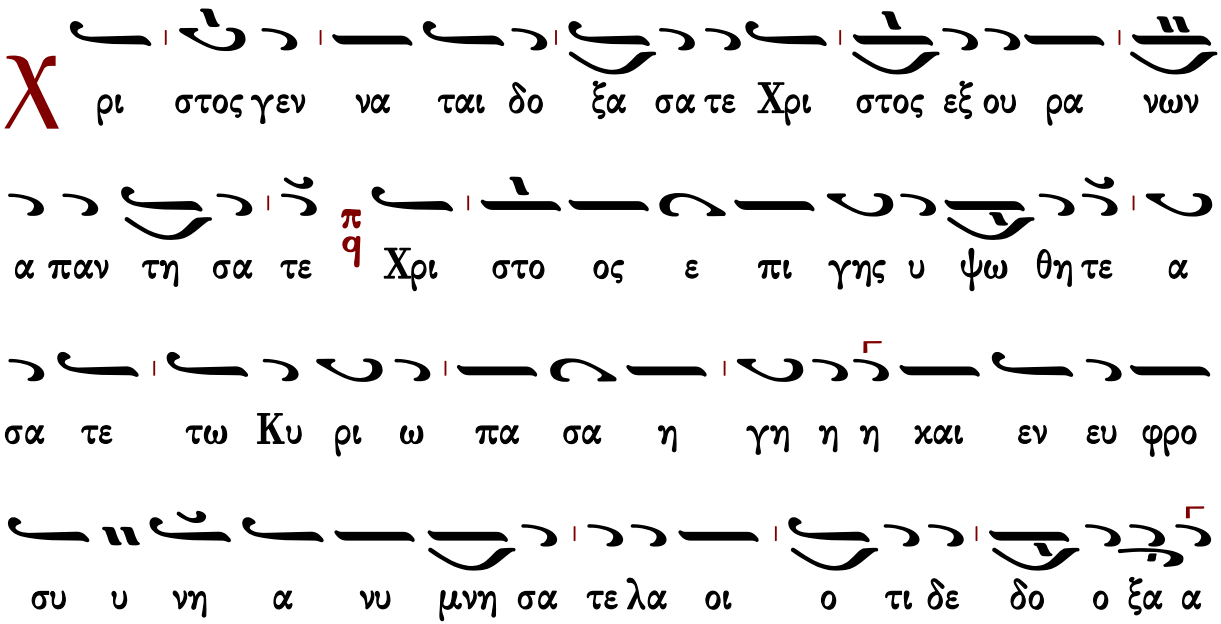

σται

ᾠδὴ γ΄

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τι

αρ ρε ευ στως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε νου

σαρ κω θεν τι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε ω βο

η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας η μων

χορὸς α΄ α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ᾠδὴ δ΄

Πα βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ της

Χρι στε εκ της Παρ θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους

ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος ηλ θες σαρ

κω θεις εξ α πειρ αν δρου ο α υ λος και Θε ος

δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε

ᾠδὴ ε′

Θε ος ων ει ρη νης Πα τη η ηρ οι κτιρ μων της

με γα λης βου λη ης σου τον Αγ γε λον ει ρη νην

πα ρε χο με νον α πε στει λας η μιν ο θεν θε ο

γνω σι ας προς φως ο δη γη θεν τες εκ νυ

κτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο γου μεν σε φι λα ανθρω ω πε

ᾠδὴ ς′

Cπλαγ χνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη με σεν ε να λι ος

θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη Παρ θε νω δε ε νοι

κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βων δι ε λη λυ θε

φυ λα ξας α δι α φθο ρον η ης γαρ ουχ υ πε στη

ρευ σε ως την τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον

ᾠδὴ ζ΄

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ σε

βους προσ τα γμα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος

α πει λην ουκ ε πτο η θησαν αλλ εν με σω της φλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα τε ε

ρων Θε ος ευ λογη τος ει

ᾠδὴ η΄

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ

ρι ον

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ ει

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀργαὶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ⸗ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.7*

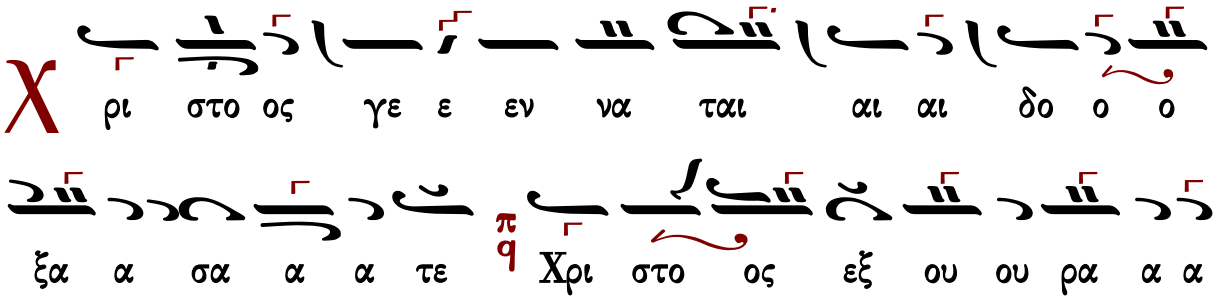

ξα α α α σται
τε ε ε λα α οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο
εν ευ φρο ο συ υ υ νη α νυ μνη η σα
ω Κυ υ ρι ω ω πα α α σα α η η γη η η η χαι αι
ω ω θη η η η η τε α σα α α α α τε ε τω
Χρι στο ο ος ε πι ι γη η η ης υ ψω ω ω
ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εχ πα τρο
ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ
στω ως υι υι υι ω χαι επ ε σχα α των ε εχ
ν ε α α α σα α α τε ε τη η η πα ν α α ω ω ω ν ω ω ν ν ω
ω ω ω

παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ χω θε εν τι ι α

α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο α

νυ ψω ω σας το κε ε ε ρας η η μων χορὸς α΄ α α γι ο

ος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ᾠδὴ δ΄

Ρ α α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α

αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι

στε εκ της Παρ θε ε νου α αν ε ε βλα στη η σας

εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σκι ου δα α

σε ε ε ο ος ηλ θε σαρ κω ω θει εις εξ α α α πει

ει ρα α αν δρου π q ο α α υ λο ος και Θε ε

ος π q δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q

ᾠδὴ ε΄

Θ ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης π q Πα τη

η η η ηρ οι οι χτι ιρ μων π q της με γα α

λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ γε ε

λο ον π q ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε

στει ει λας η η μιν π q ο ο θε ε ε εν θε ε ο ο γνω

σι ι ι ι ι ας π q προς φω ω ω ως ο ο δη η

γη η θεν τε ες εκ νυ κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε

ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α α α

αν θρω ω ω ω πε

ᾠδὴ ς´

C πλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ

βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν ε να α α λι ι

ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα

α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι χη η

σα ας ο ο ο λο γο ος χαι αι σα α α α αρ χα

α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα α α

ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ ουχ υ

πε ε στη η ρευ σε ε ως την τε χου ου σα αν

κα α α τε σχεν α α πη η η η η μα α α αν
τον
π q

ᾠδὴ ζʹ

Ο ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α φε
ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α γμα
π q
Δ
το ο ος κα α τα α φρο ο νη η η σα α αν
τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην ουκ
π q
ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ ε
Δ
εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος ε
ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο των
π q
πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο

γη η η το ο ο ο ος ει

ᾠδὴ η΄

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με

εν τον Κυ ρι ι ον

Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο

ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει κο ο νι ι

σε ε ε κα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ

ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε ους

ως ου δε ε πυρ τη ης θε ο τη η η το ος Παρ

θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ

υ νη η η δυν δι ο ο ο ο αν υ μνου ουν

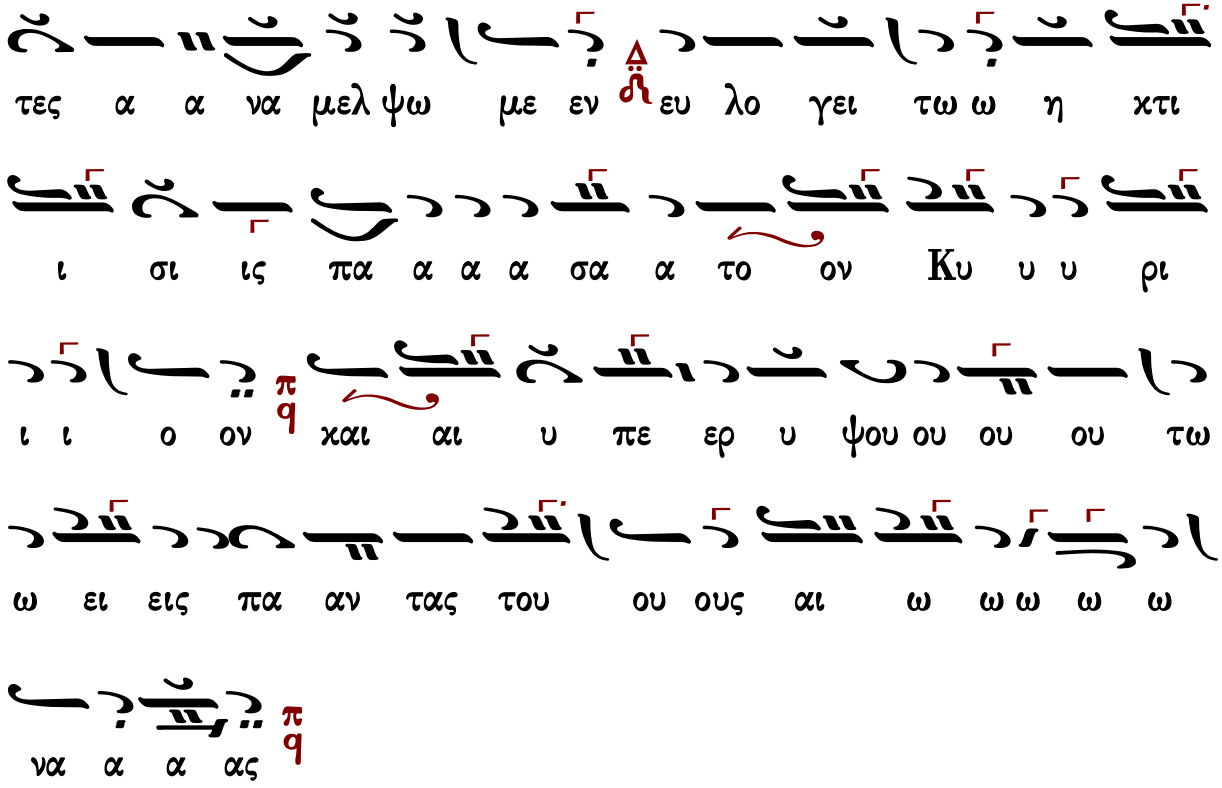

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τιμιωτέρα Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.375/2712*

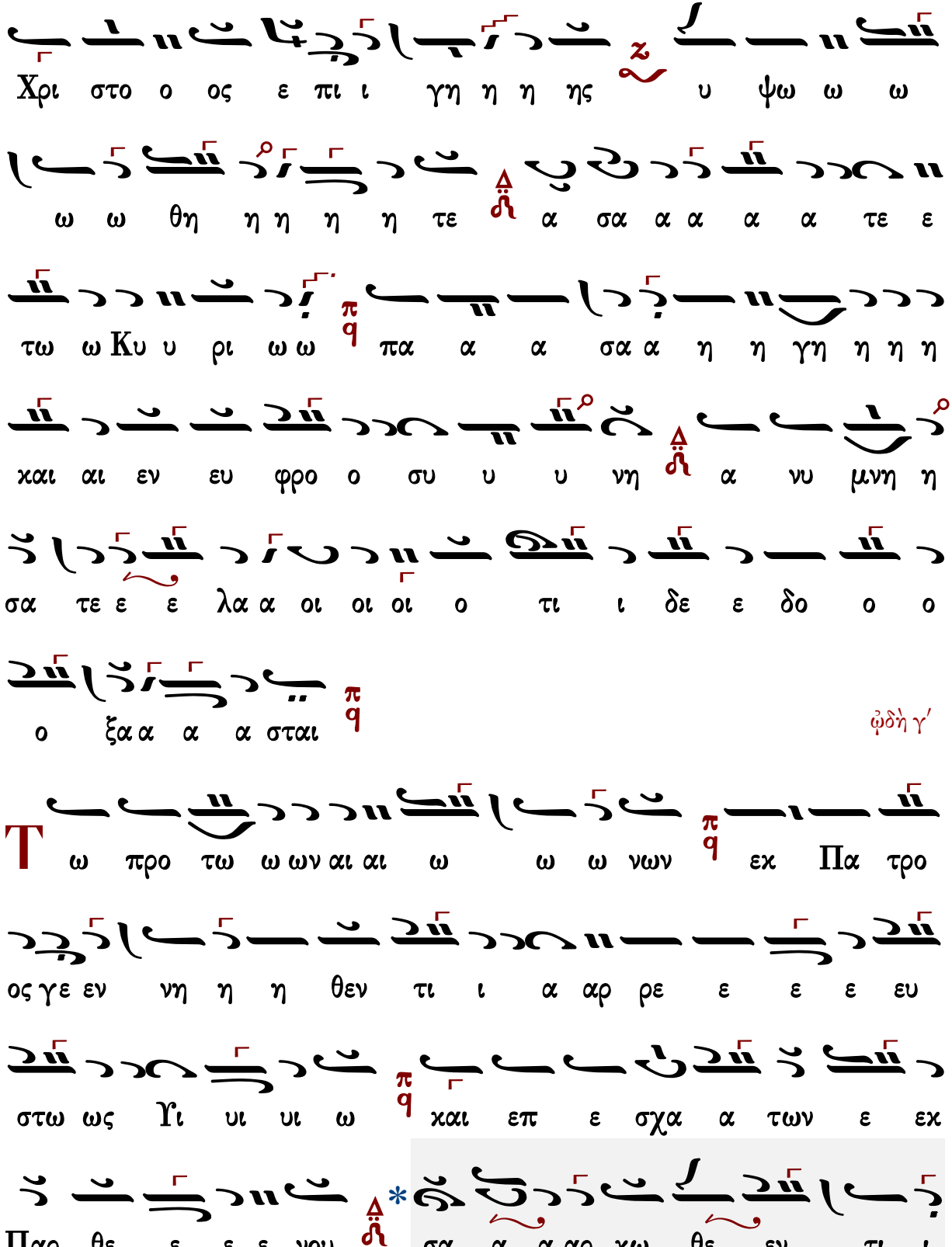
Χρι στο ο ος ε πι ι γη η η ης υ ψω ω ω
ω ω θη η η η η τε α σα α α α α τε ε
τω ω Κυ υ ρι ω ω πα α α σα α η η γη η η η
χαι αι εν ευ φρο ο συ υ υ νη α νυ μνη η
σα τε ε ε λα α οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο
ο ξα α α α σται
ᾠδὴ γ′
Τ ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εκ Πα τρο
ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ
στω ως Υι υι υι ω χαι επ ε σχα α των ε εκ
Παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ κω θε εν τι ι

α α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο

α νυ ψω ω σας το κε ε ε ρας η η μων χορὸς α΄ α

α γι ο ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

σαρ κω θεν τι ι α α σπο ο ο ρως Χρι

στω ω ω τω Θε ε ω βο η η η η σω

ω ω ω ω μεν ο α νυ ...

ᾠδὴ δ΄

Pα α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α

αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι

στε εκ της Παρ θε ε νου α α νε ε βλα στη η σας

* διασκευὴ π.Κ.Παπαγιάννη

εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σκι ου δα

α σε ε ε ο ος ηλ θες σαρ κω ω θει εις εξ α α α

πει ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε

ε ος δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

ᾠδὴ ε′

Θε ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης Πα

τη η η η ηρ οι οι κτι ιρ μων της με γα

α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ

γε ε λο ον ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α

πε ε στει ει λας η η μιν ο ο θε ε ε εν θε ε ο

ο γνω σι ι ι ι ι ας προ φω ω ω ως ο ο

δη η γη η θεν τε ες εκ νυ κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον

τε ε ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α

α α αν θρω ω ω ω πε

ᾠδὴ ς′

C πλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ

βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν εν α α α λι ι

ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα

α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι κη η

σα ας ο ο ο Λο γο ος και αι σα α α α αρ

κα α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα

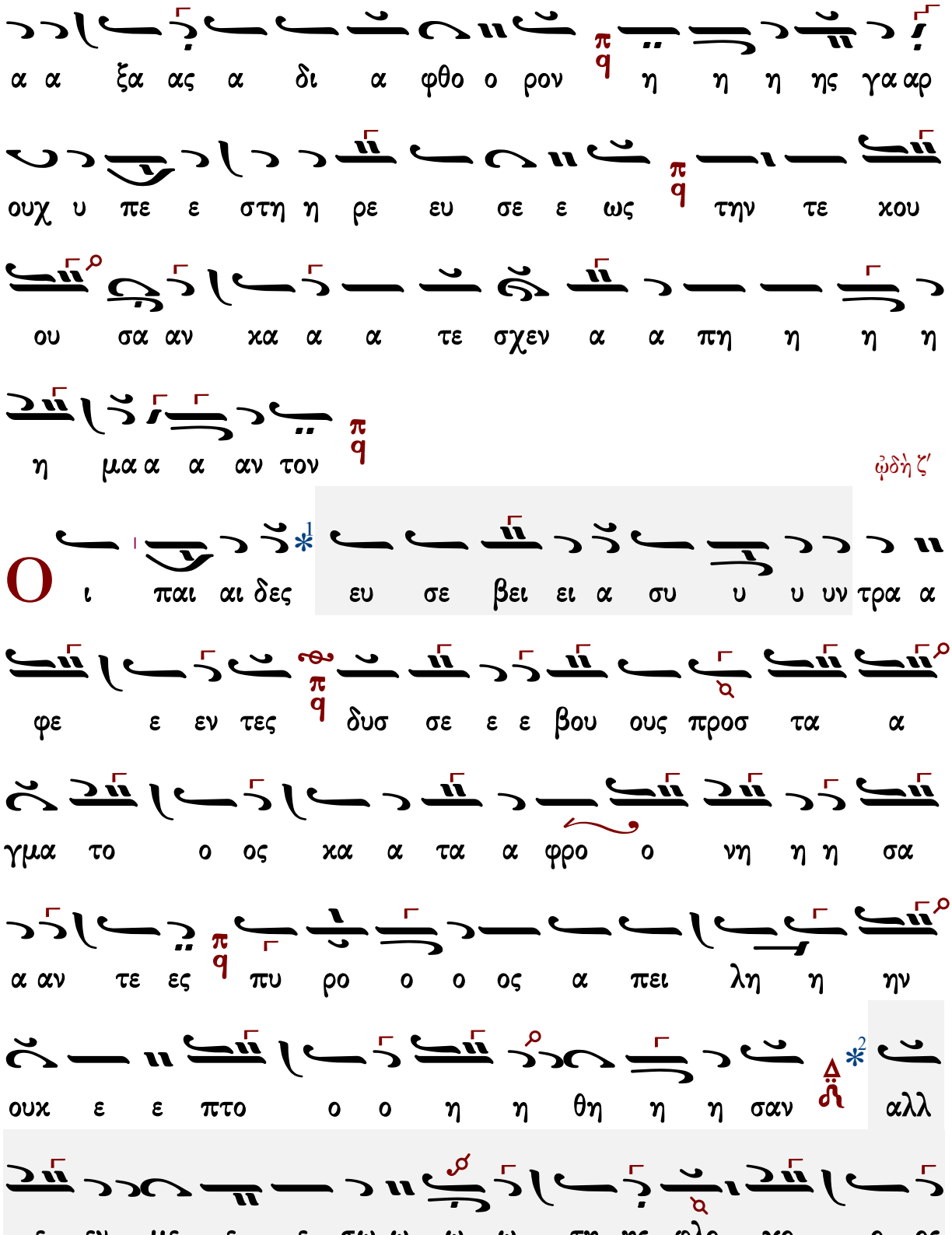
α α ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ
ουχ υ πε ε στη η ρε ευ σε ε ως την τε χου
ου σα αν κα α α τε σχεν α α πη η η η
η μα α α αν τον
ῳδὴ ζ′
Ο ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α
φε ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α
γμα το ο ος κα α τα α φρο ο νη η η σα
α αν τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην
ουκ ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ
ε εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος

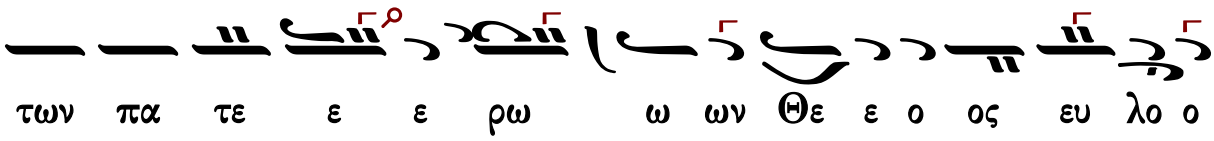

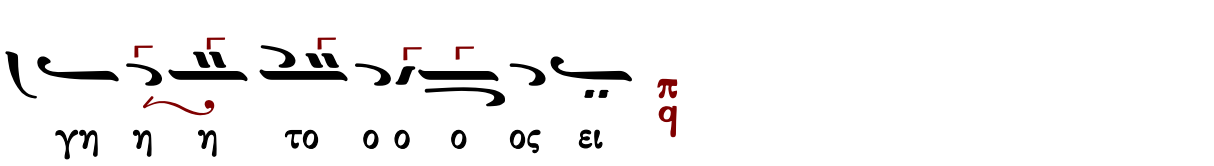

διασκευές π.Κ.Παπαγιάννη

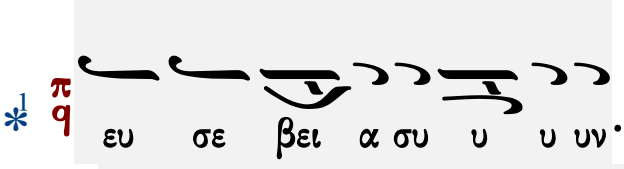

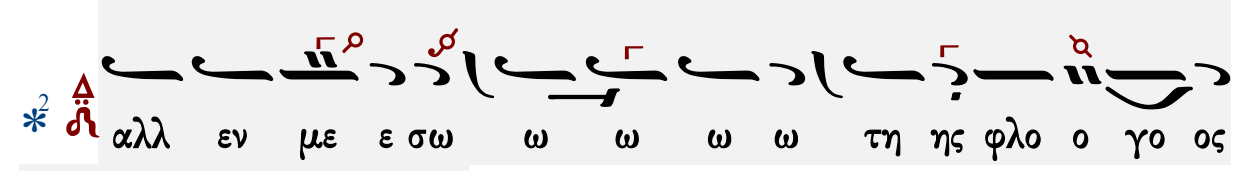

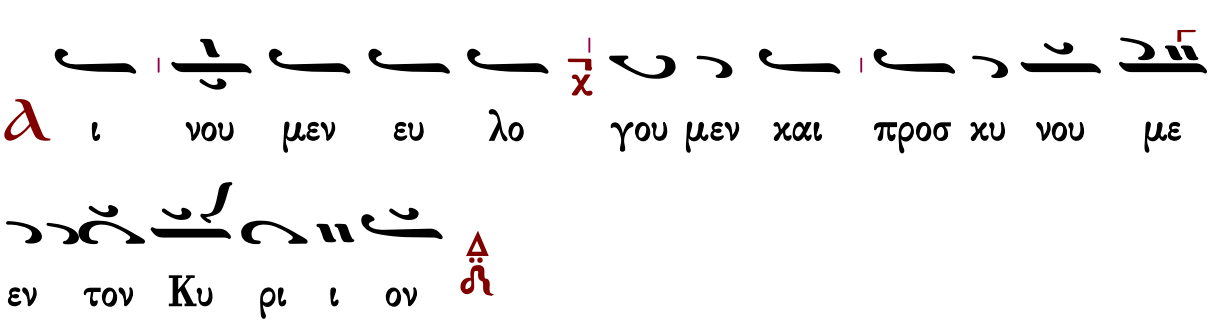

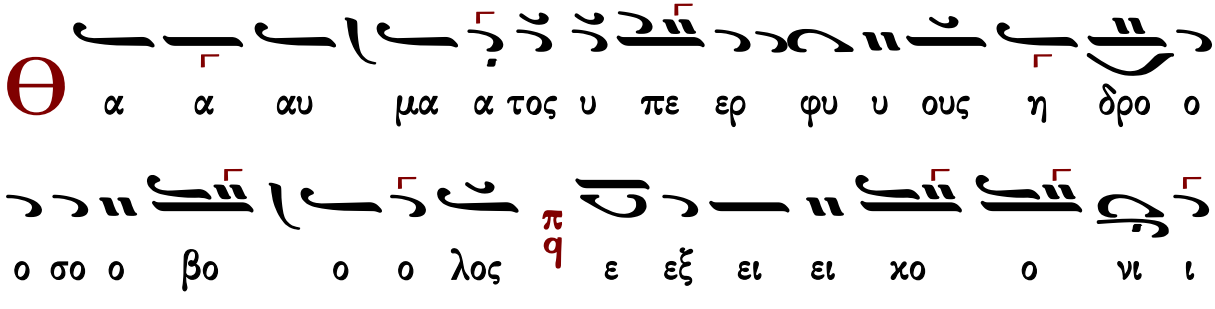

σε ε ε χα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε
ους ως ου δε ε πυρ τη ης Θε ο τη η τος Παρ
θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ
υ νη η η δυν δι ο ο ο ο α νυ μνου ουν
τες α α να μελ ψω με εν ευ γο γει τω ω η κτι
ι σι ις πα α α α σα α το ον Κυ υ υ ρι
ι ι ο ον χαι αι υ πε ερ υ ψου ου ου ου τω
ω ει εις πα αν ταις του ου ους αι ω ω ω ω ω
να α α ας

Τιμιωτέρα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Λουκᾶ κεφ. 1 — Ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος δ΄ Πα — Πανδέκτη Ὄρθρος 1850 σ.501*

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.19#

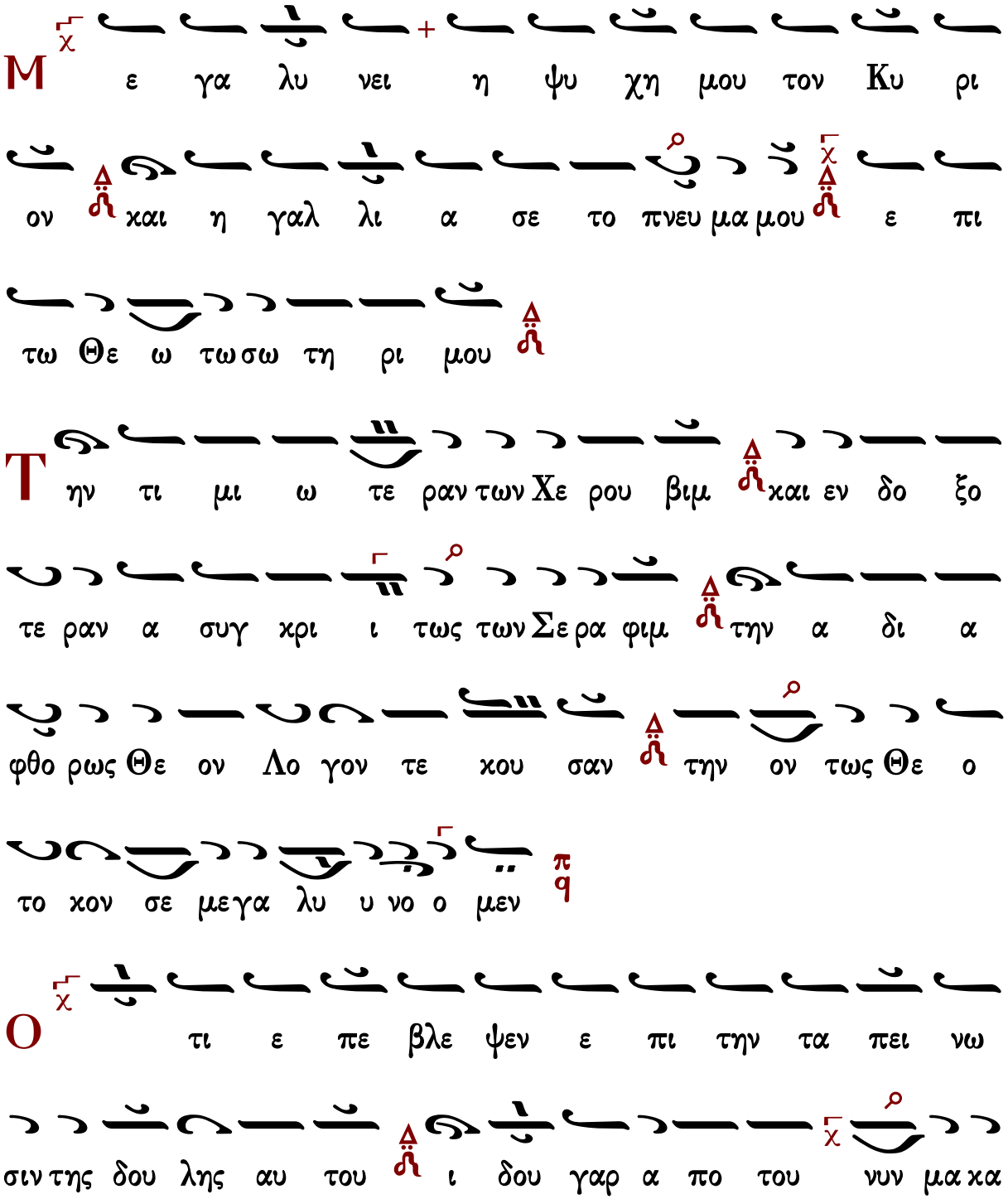

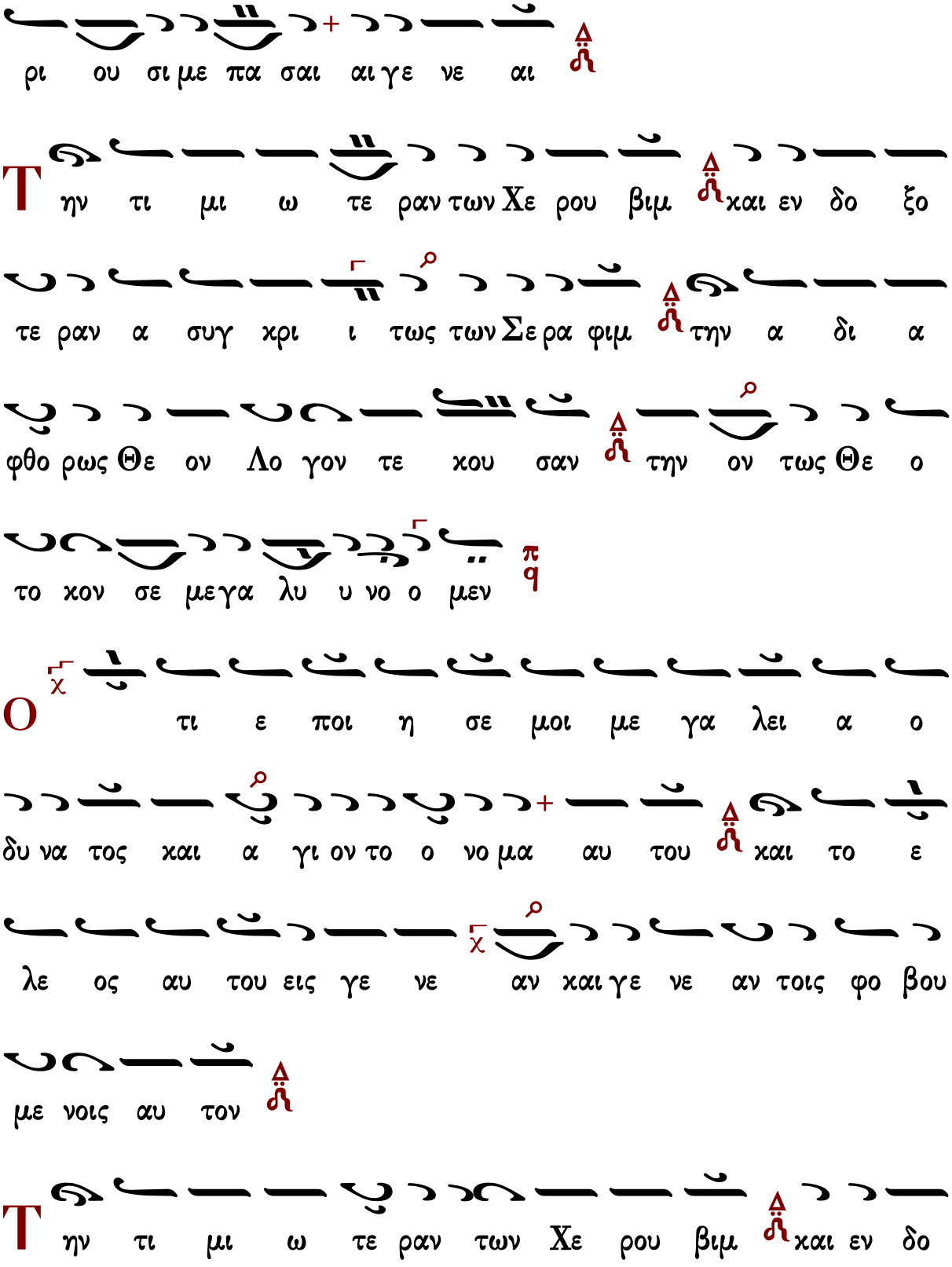
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

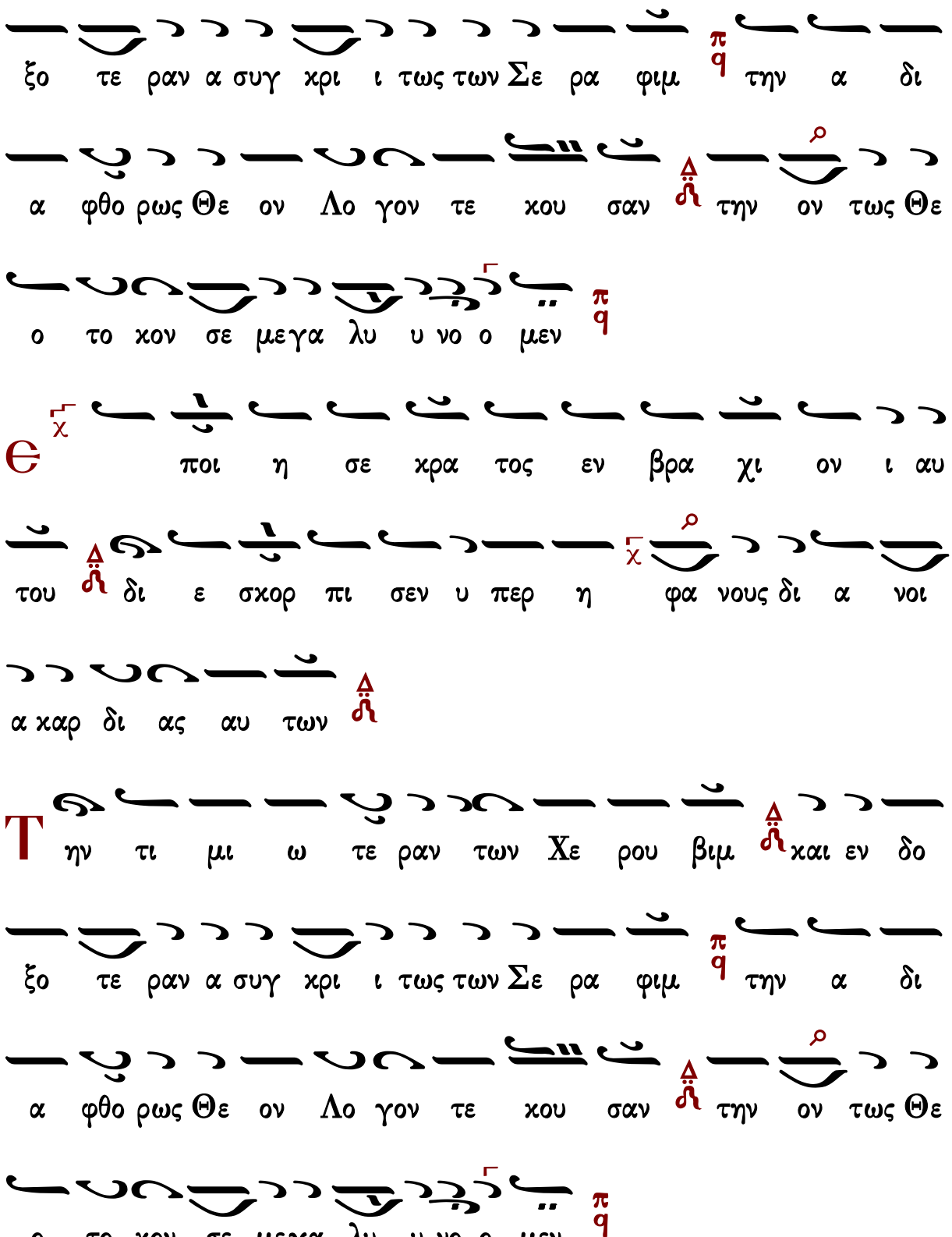
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ πq την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν Δ ℳ την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν πq
Є χ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ον ι αυ
του Δ ℳ δι ε σκορ πι σεν υ περ η χ φα νους δι α νοι
α καρ δι ας αυ των Δ ℳ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ ℳ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ πq την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν Δ ℳ την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν πq

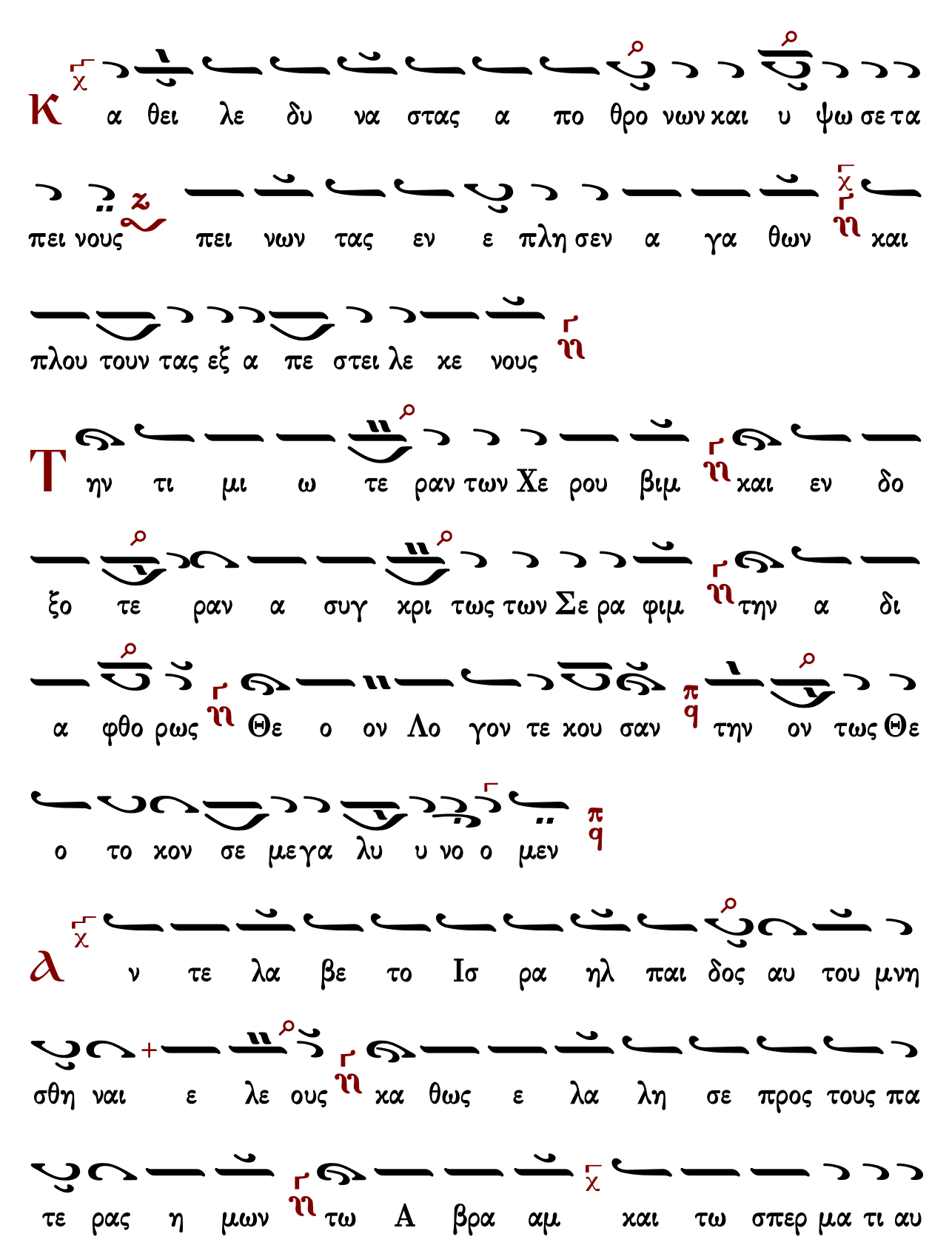
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων και
πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη
σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

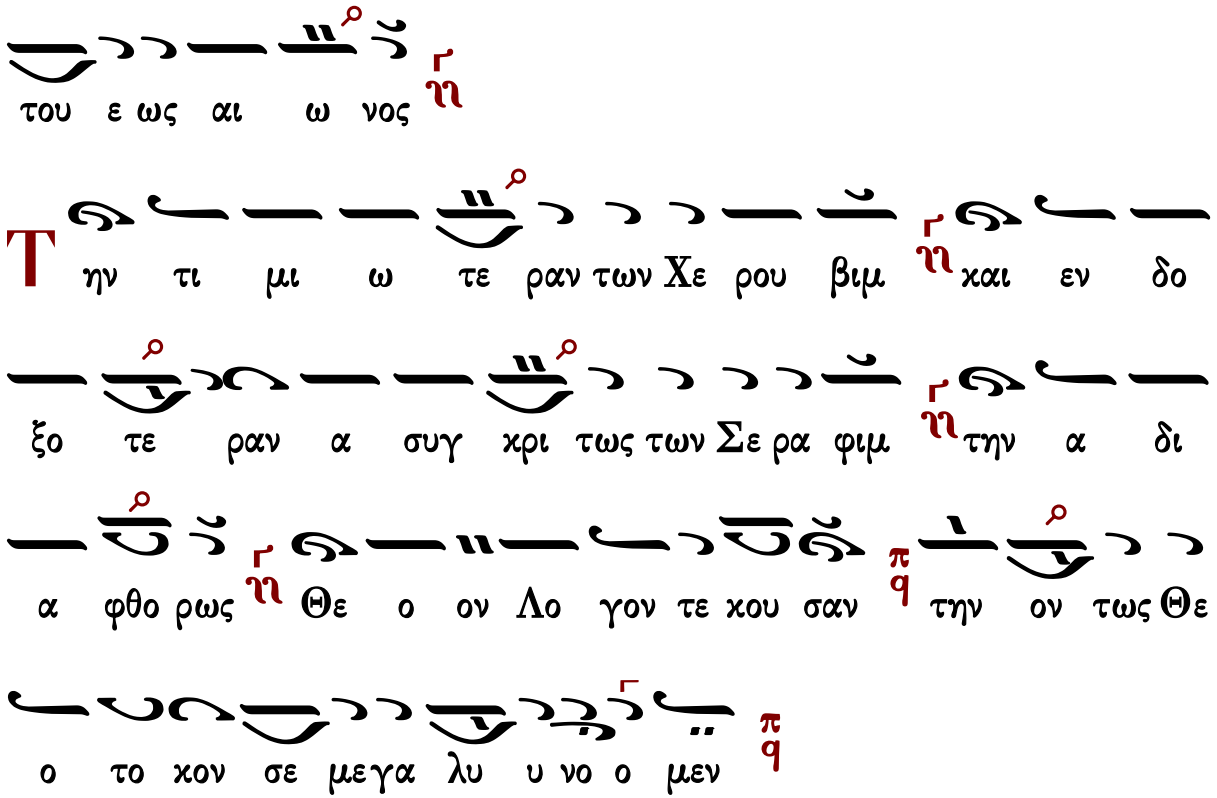

καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

σύντομος

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.265#

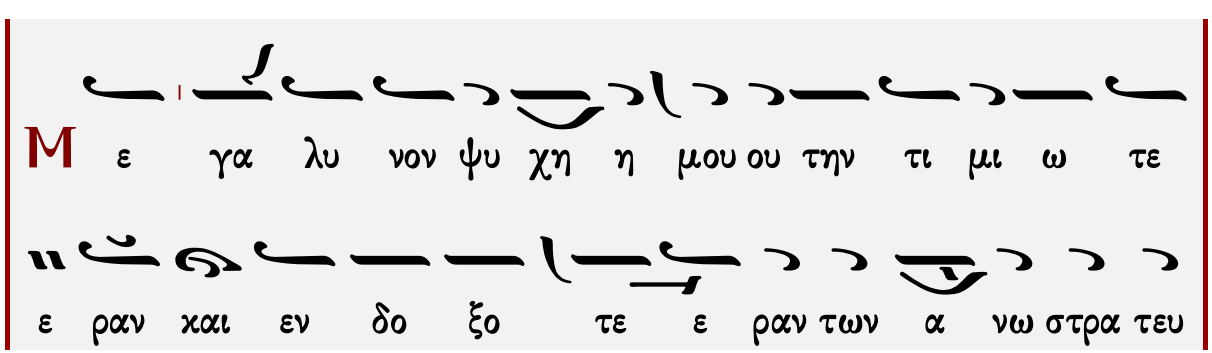

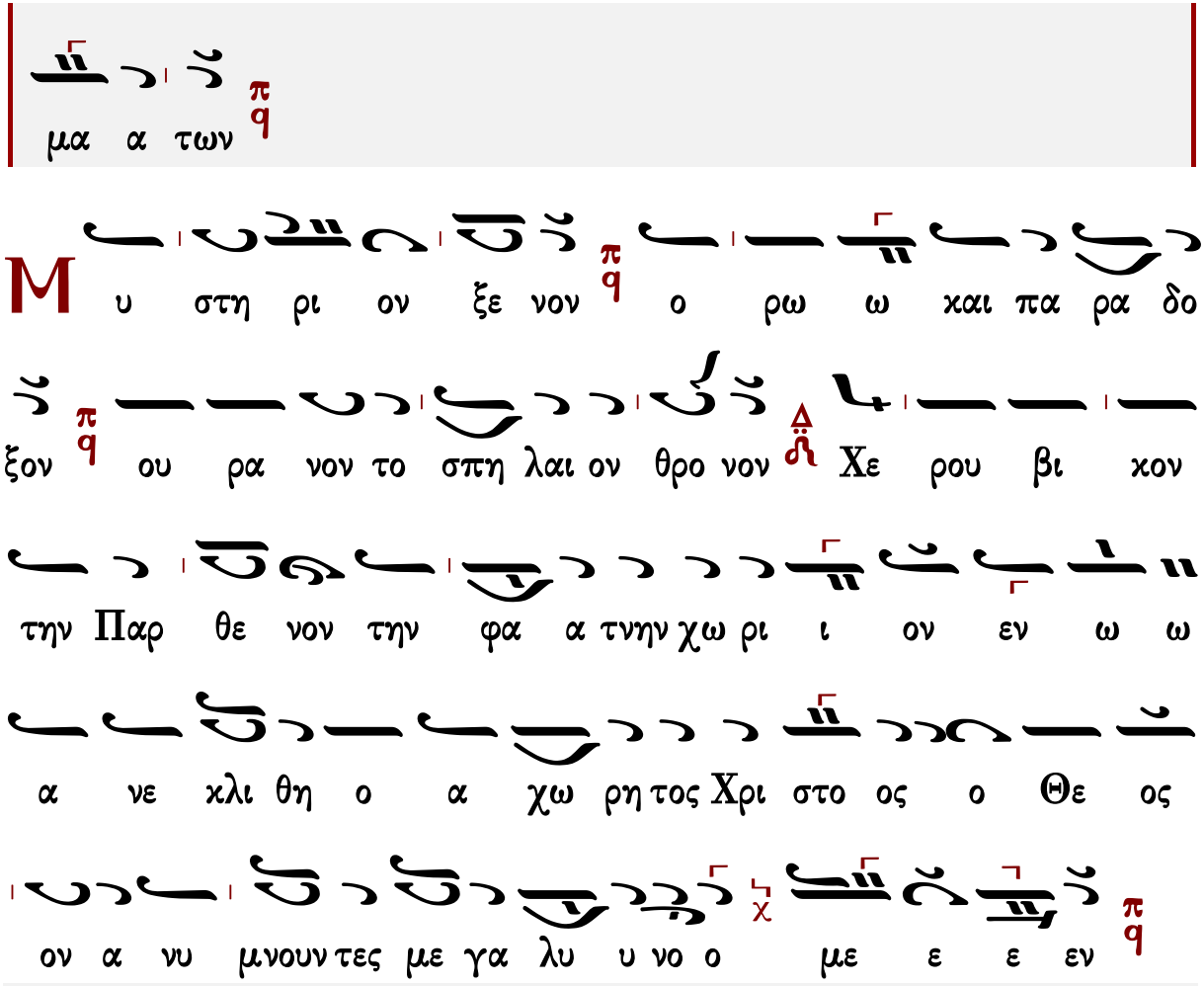

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀργὴ

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.15#

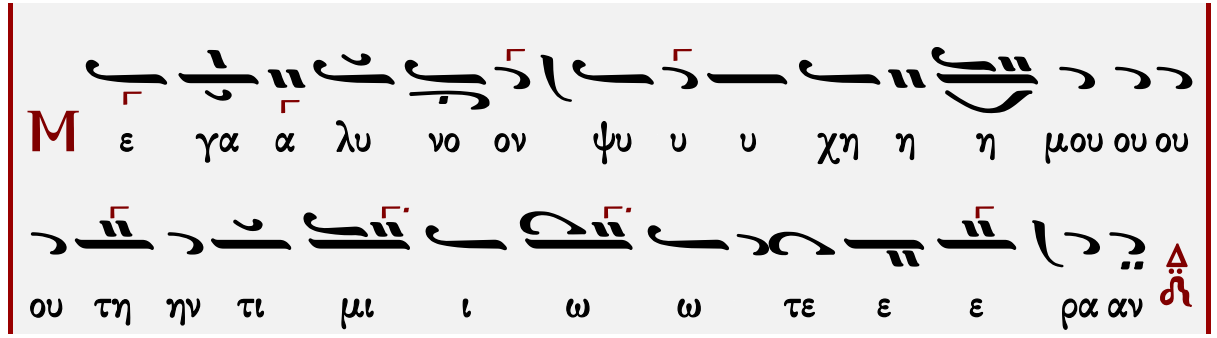

και αι ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ρα αν τω ων α
α νω στρα α α τευ μα α α α των

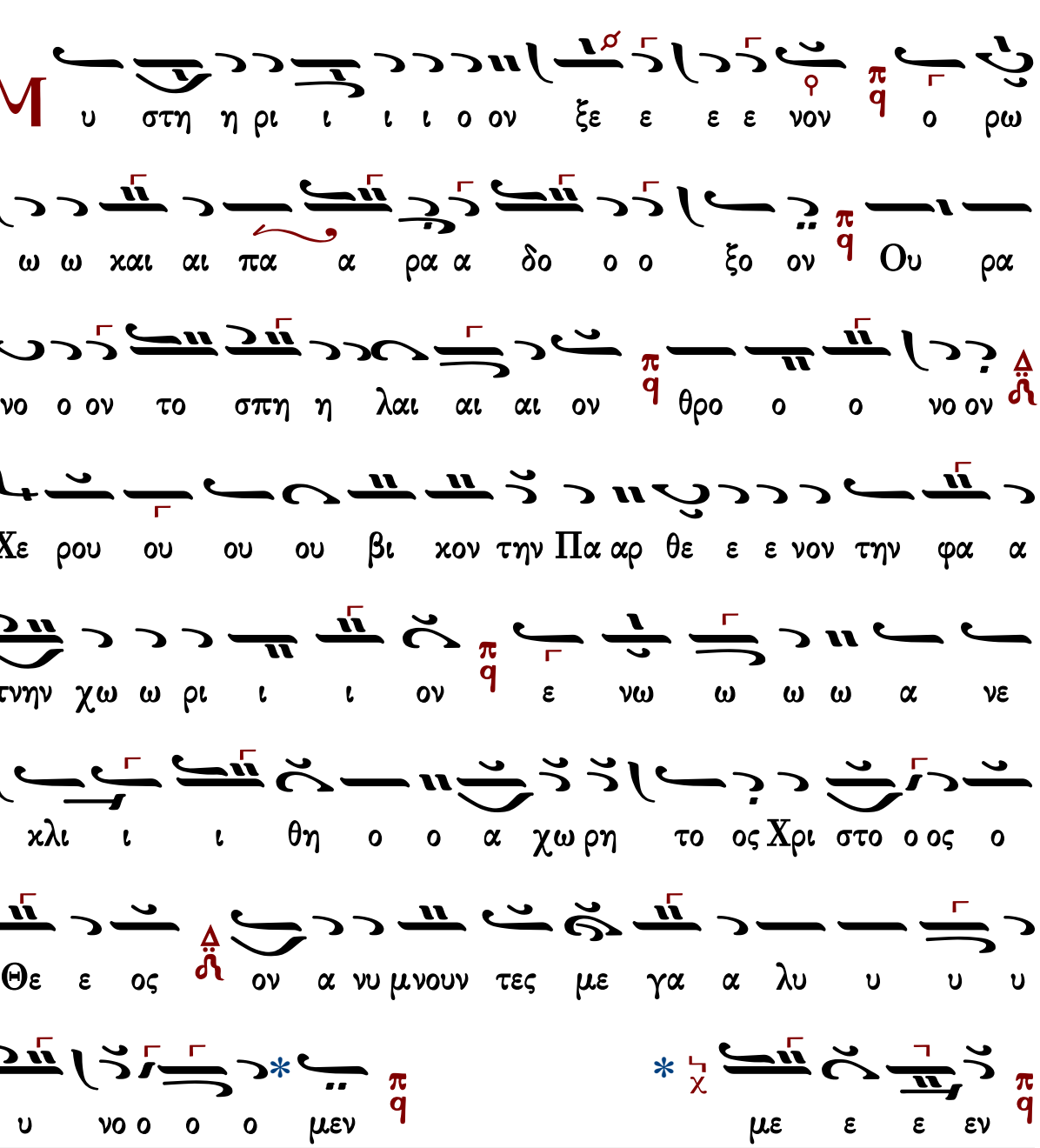
Μ υ στη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε ε νον ο ρω
ω ω και αι πα α ρα α δο ο ο ξο ον Ου ρα
νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο ον
Χε ρου ου ου ου βι χον την Πα αρ θε ε ε νον την φα α
τνην χω ω ρι ι ι ον ε νω ω ω ω α νε
κλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι στο ο ος ο
Θε ε ος ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ υ υ
υ νο ο ο ο μεν
με ε ε εν

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.379/2716*

Μ χ ε γα α λυ νο ον ψυ υ υ χη η η μου ου

ου ου τη ην τι μι ι ω ω τε ε ε ρα αν

χαι αι ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν τω ων α α

νω στρα α α τευ μα α α α των

Μ χ υ στη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε ε νν ο

ρω ω ω χαι αι πα α ρα α δο ο ο ξο ον ου

ρα νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο

ον χε ρου ου ου ου βι κον την Πα αρ θε ε ε νον την φα

α τνην χω ω ρι ι ι ον εν ω ω ω ω α νε

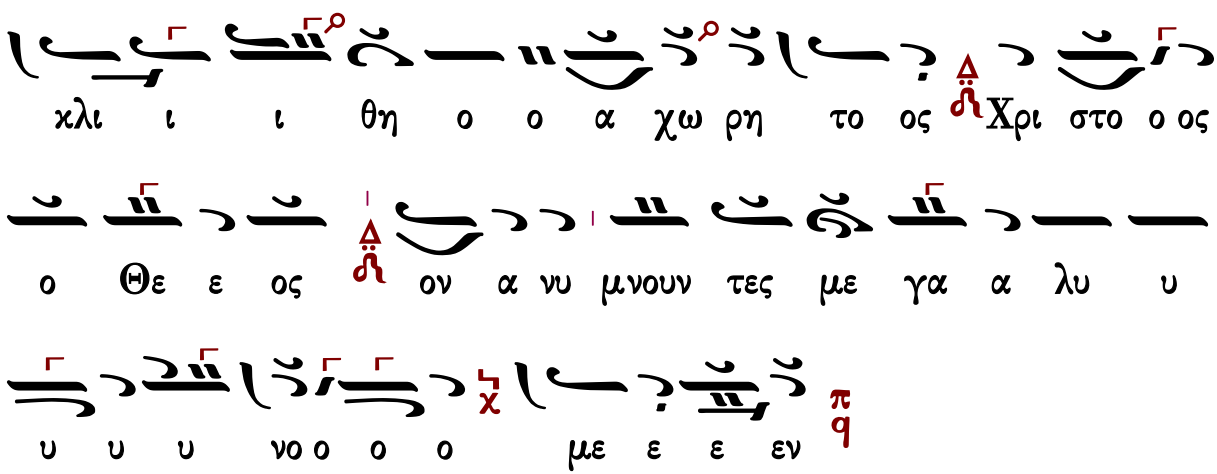

Ἐξαποστειλάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.237#

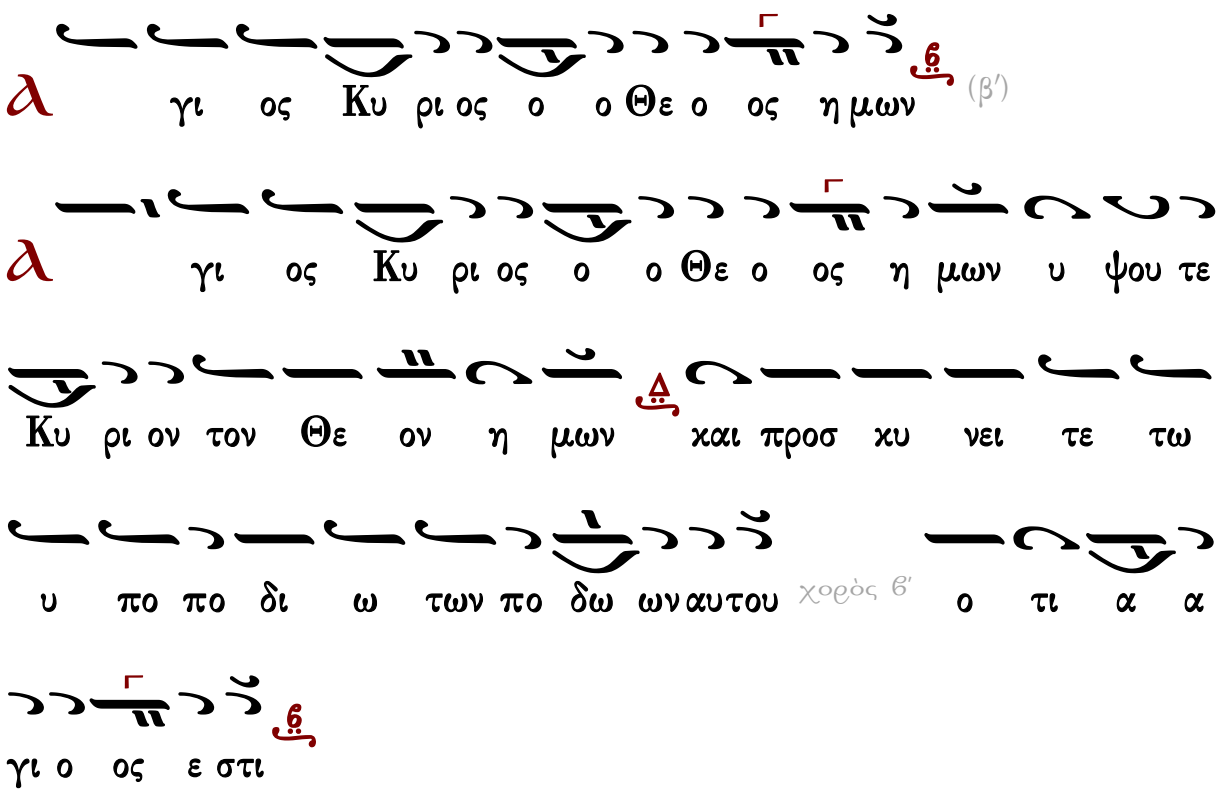

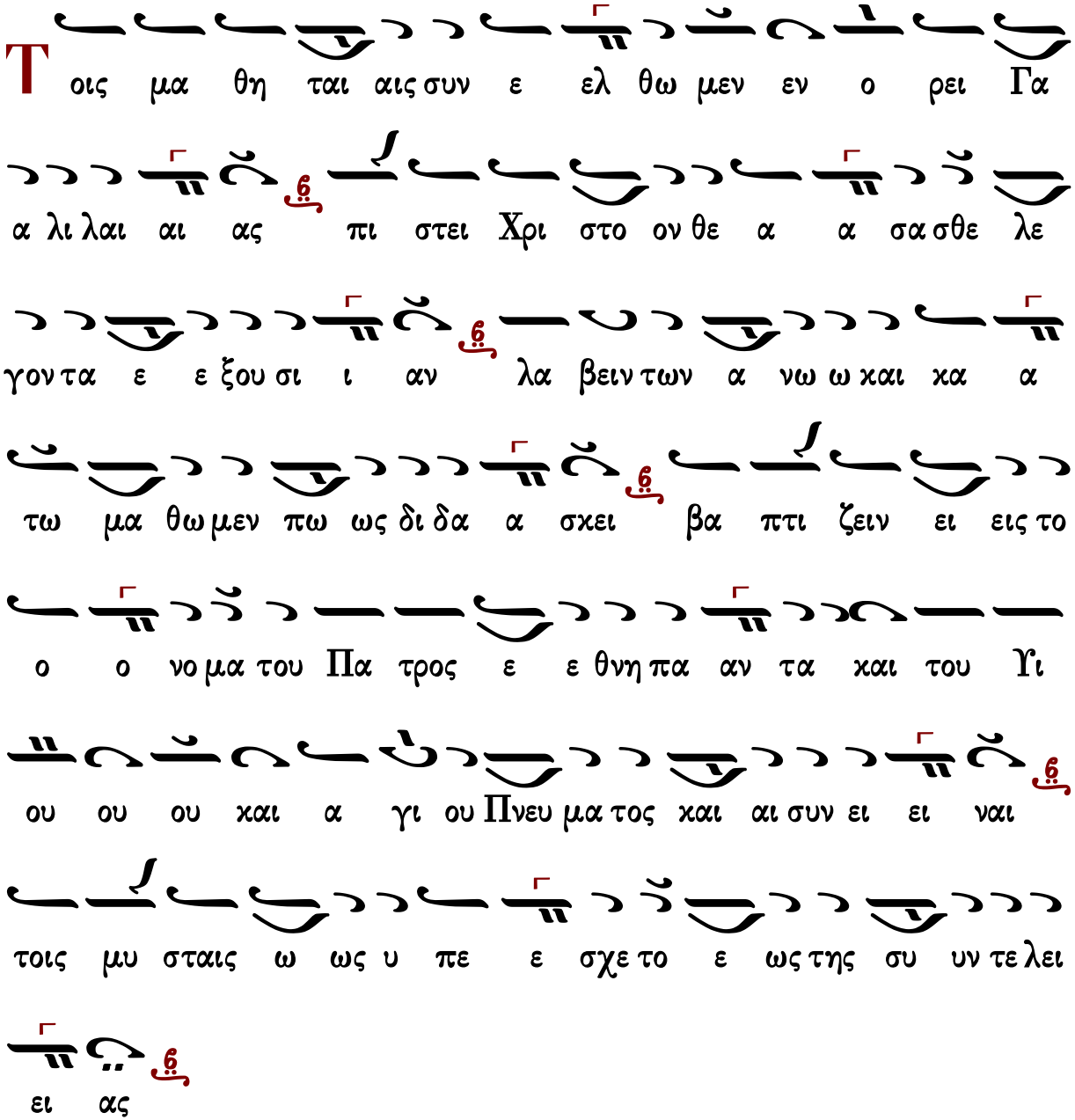
Τοις μαθηταις συνελεγομεν εν ορει Γαλιλαιας πιστει Χριστον θεασασθε λεγοντες ξουσι ιαν λαβειν των ανωθεν και καταπαυσωμεν πως δι δασκει βαπτιζειν εις το ονομα του Πατρος εθνη παντα και του Υιου και αγιου Πνευματος και συνειναι τοις μυσταις ως υπεσχετο εως της συντελειας

Θεοτοκίον

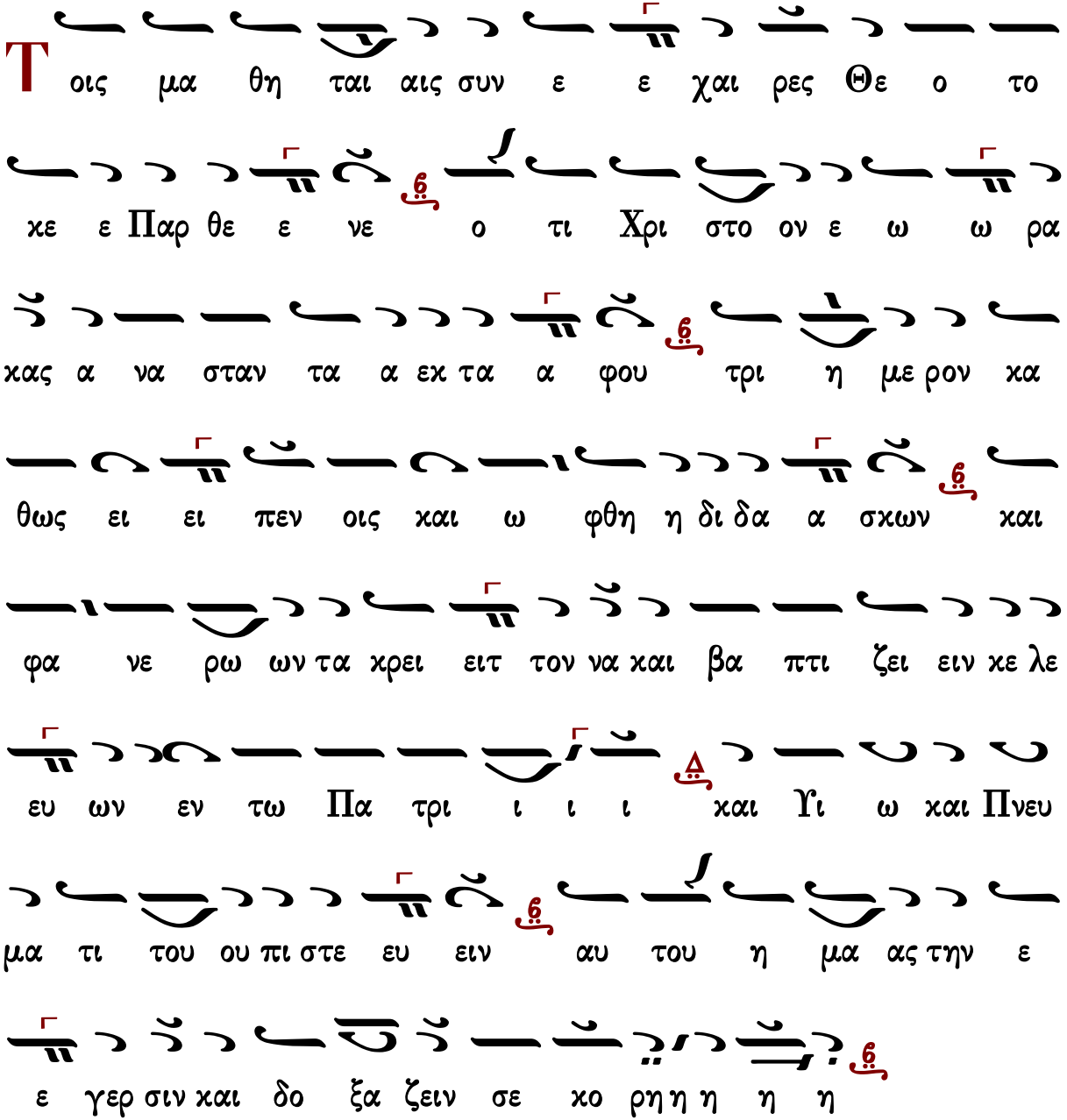

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Αἶνοι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδη ιερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.514*

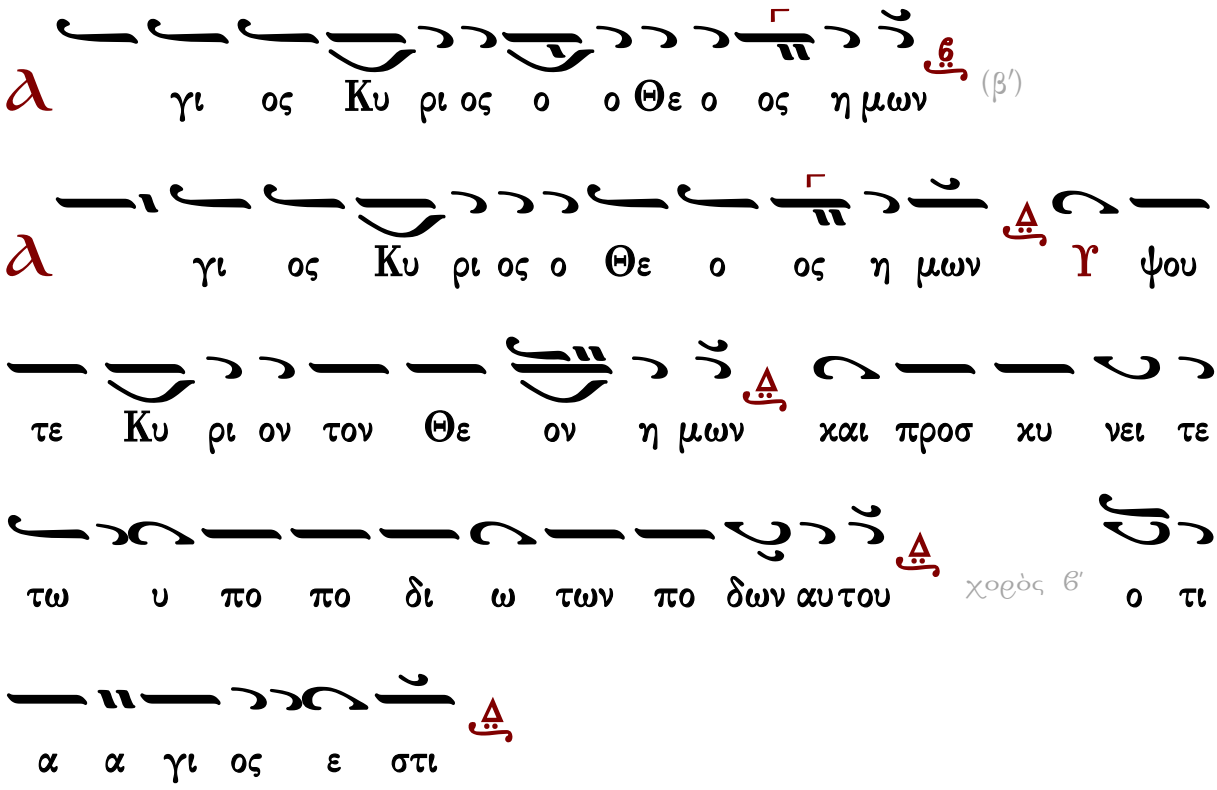

ἀναστάσιμον α′

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.514*

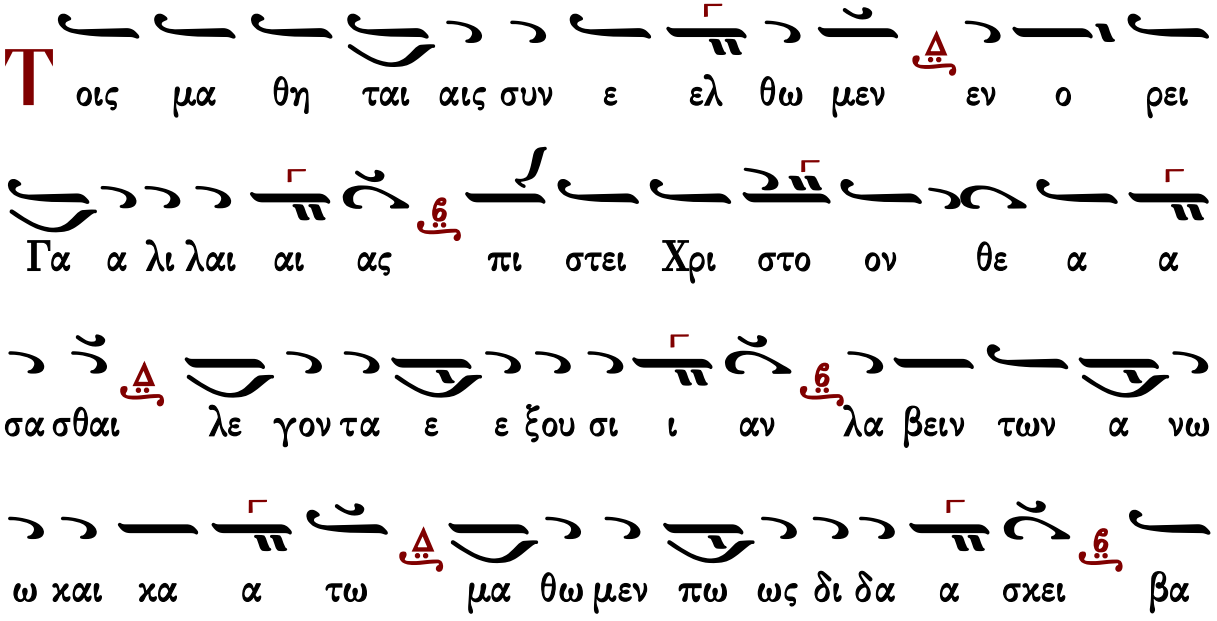

πτι ζειν ει εις το ο ο νο μα του Πα τρος ε ε θνη

πα αν τα και του Υι ου ου ου ου ου και α γι ου

Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μυ σταις ω ως υ

πε σχε το ο ο ε ως της συ υν τε λει ει α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.467/1334*

α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (γ΄)

γ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προσ κυ νει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ του χορὸς β΄ ο τι

α α γι ο ος ε στι ι

Ἦχος Βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.467/1337#

Θεοτοκίον

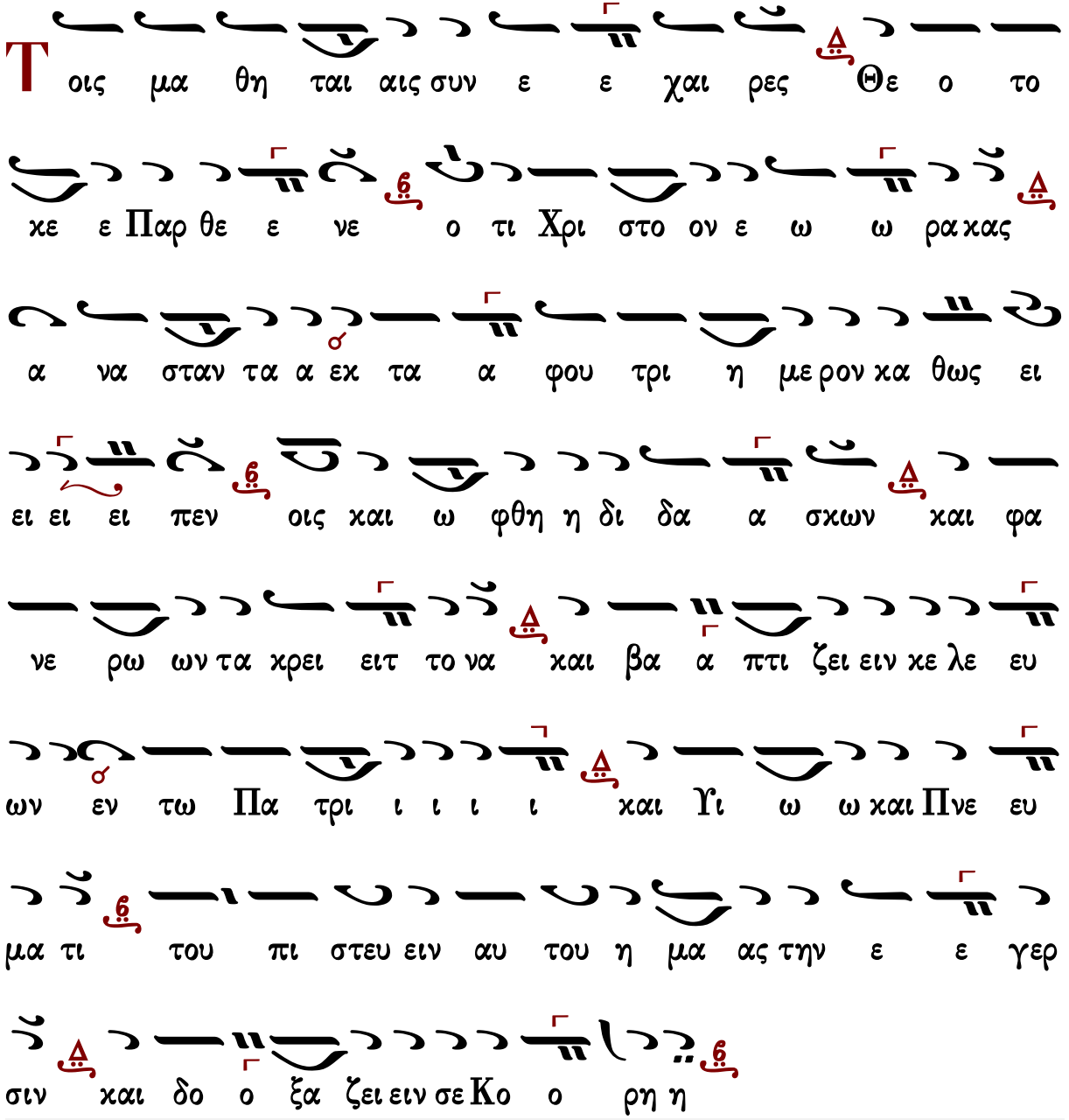

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Αἶνοι | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.5*

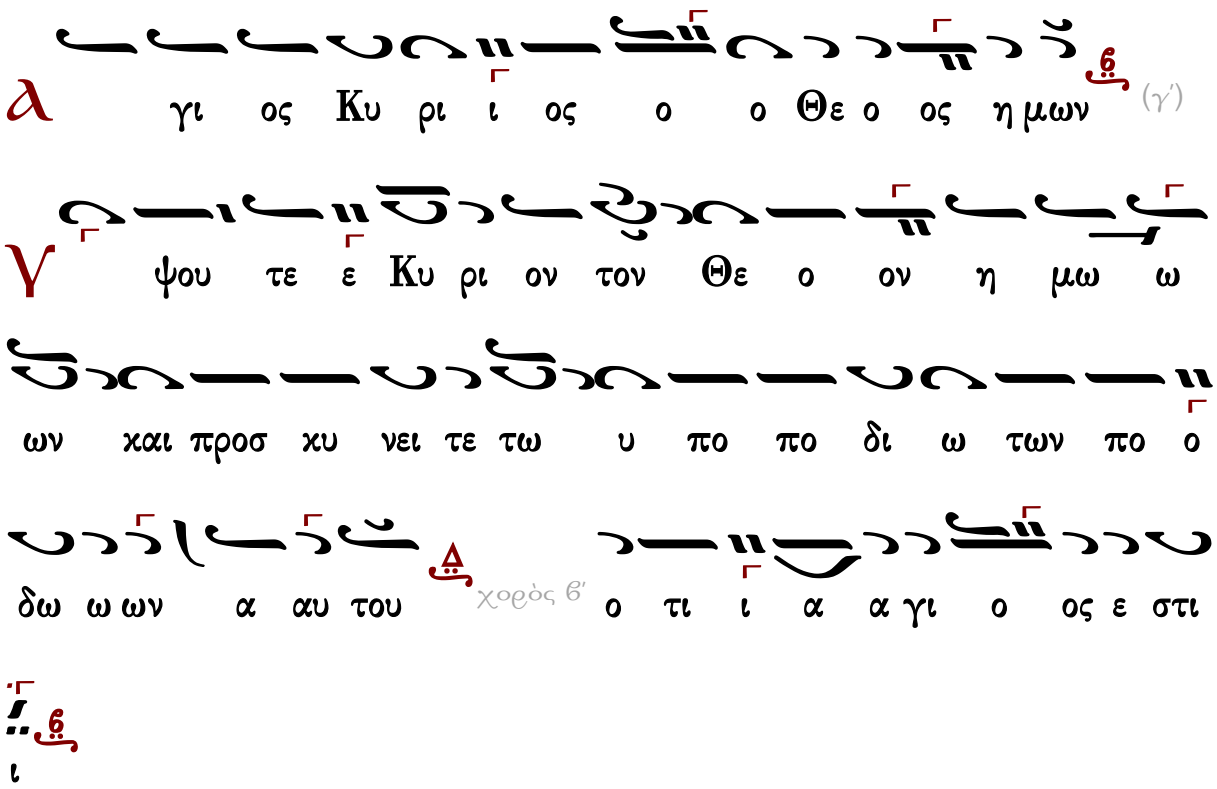

Ἦχος Δι

Άθανασίου Παναγιωτίδη
Έπίτομον Άναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.5#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.224#

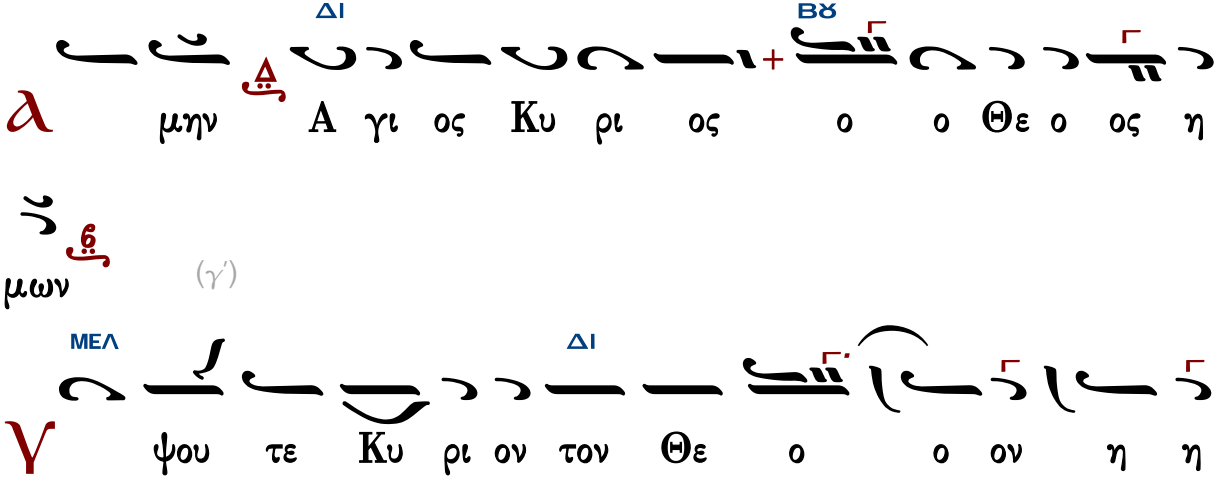

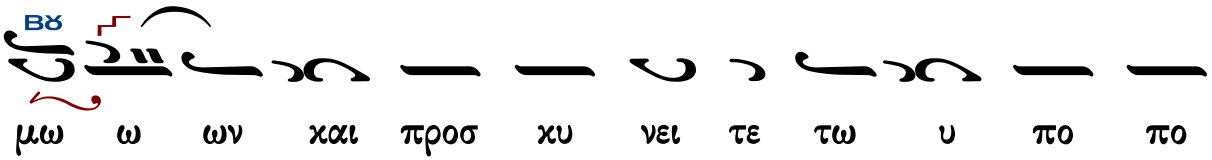

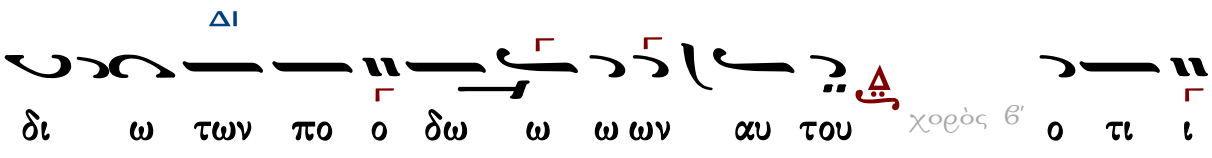

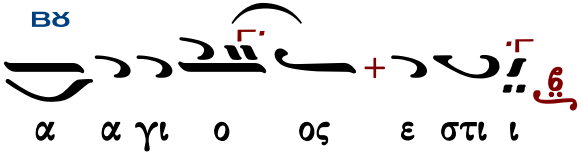

Ἦχος Βϋ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.224#

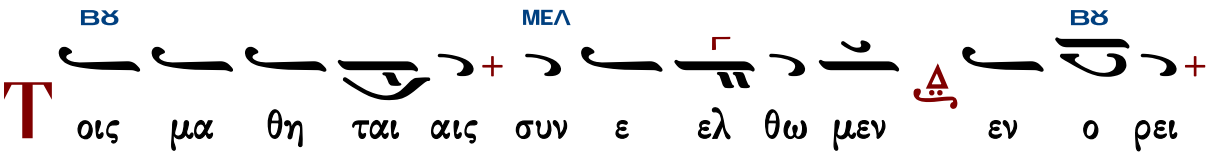

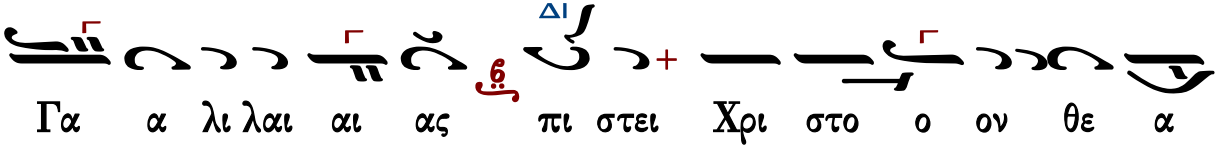

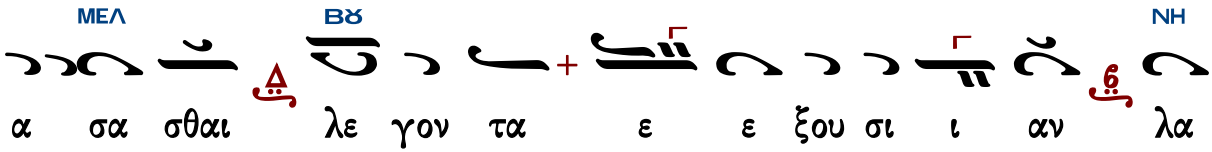

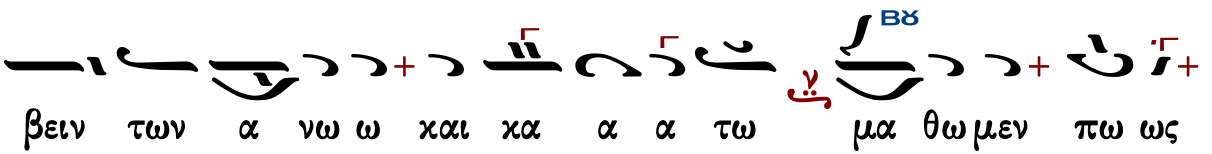

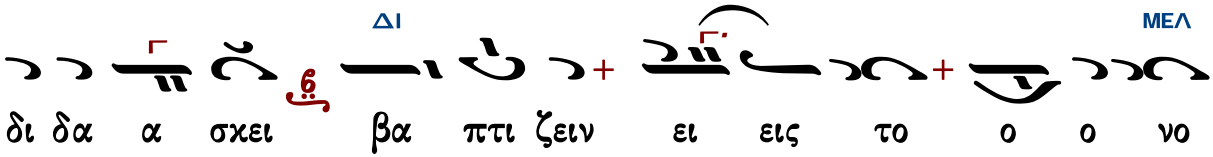

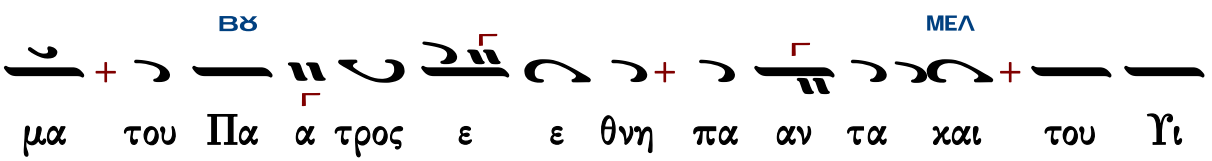

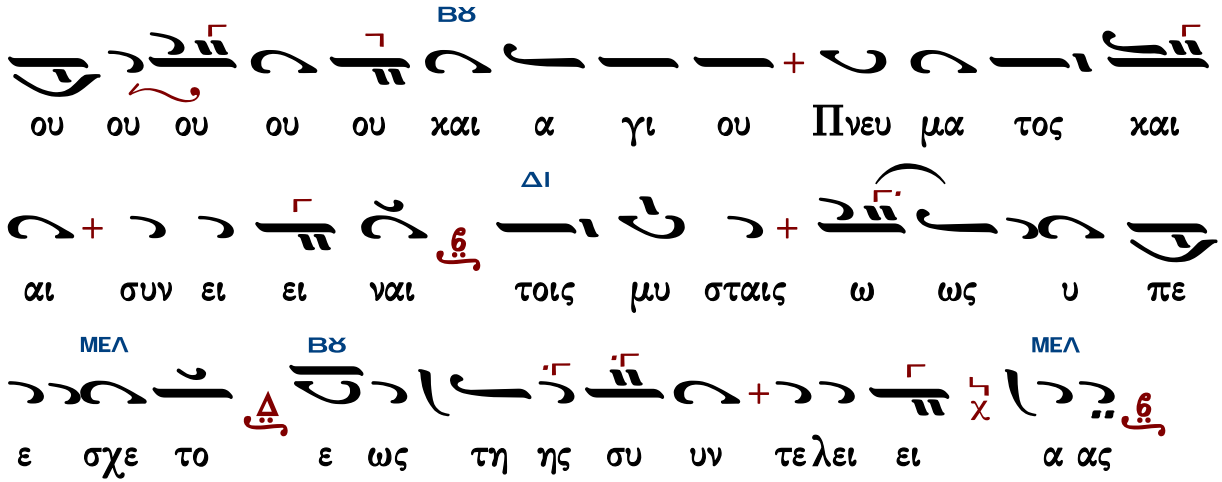

Θεοτοκίον

Ἦχος Βϋ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.225#

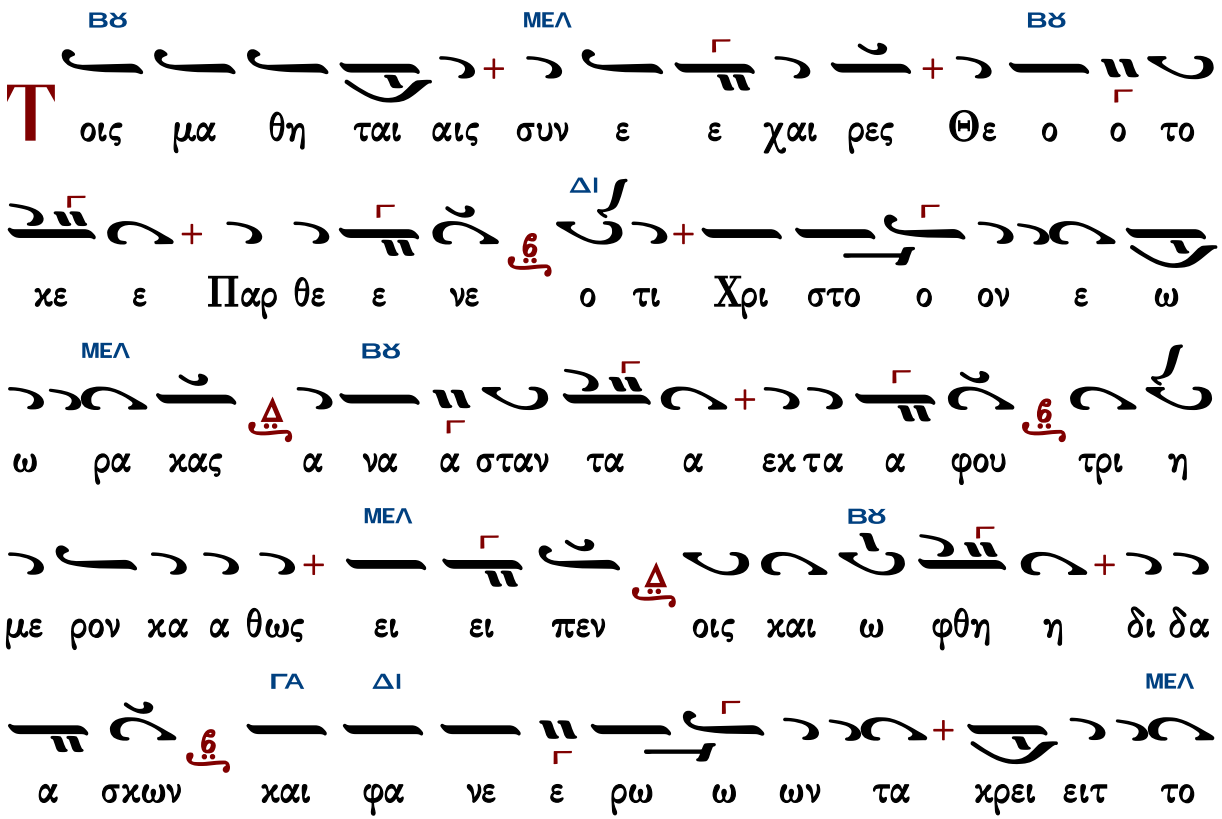

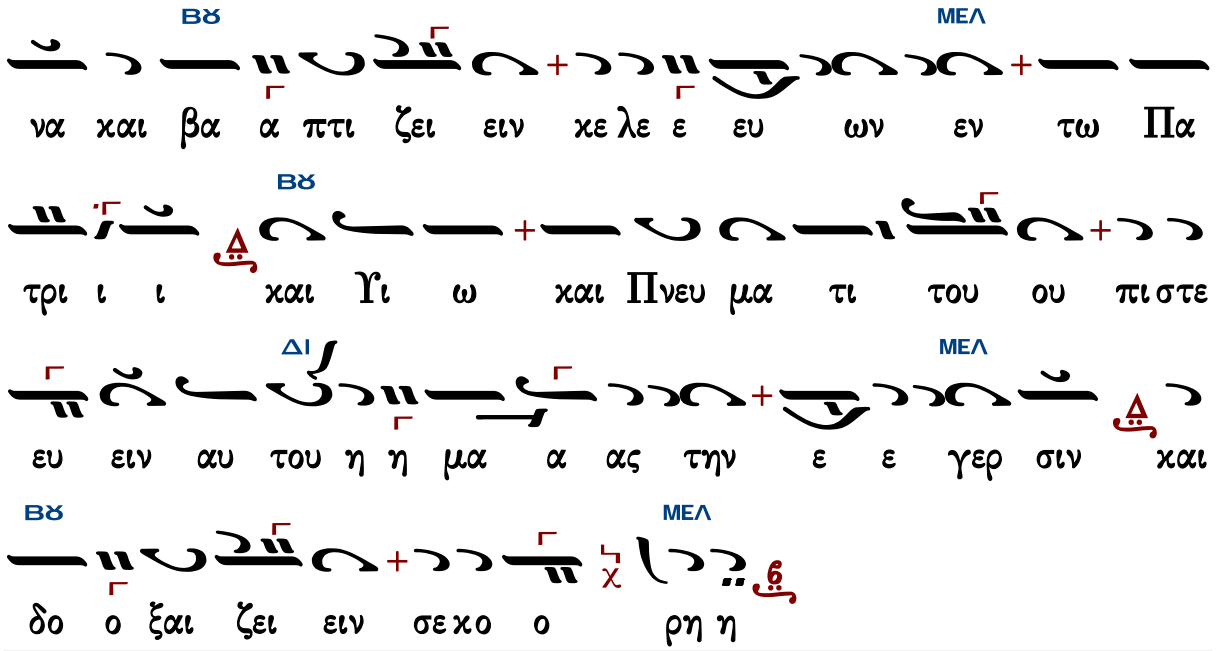

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.532*

ω
α α τε ε ει ει ειι ει ει ειν ι
ιο εις τε αν α α α α πα α ο ο ο ον
αυ το ιο ο ο ο ο ιο ιο ιο ιο ιο ιο
ε ε ε ε ε ε ε ε ε γε γι αγ α α α α α α α ιο ιο ιο ιο
ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο
ιο ιο του αυ α α α α α α ιο ιο ιο ιο ιο ιο λοι
ο ιο ο τι αυ α α ε τε ει ει ει ει ει ει ειν
α α α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ον πα α α α α ια α α α α α α α
ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν
ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν ειν
α α σαι αι δυ να α α α α α α μει
α α α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ον πα α α α α ια α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε ε ε πρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο
του σοι ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο
ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο
ιο ιο ιο α α α α α α α γε γι αγ α α α α α α α ιο ιο ιο ιο
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο

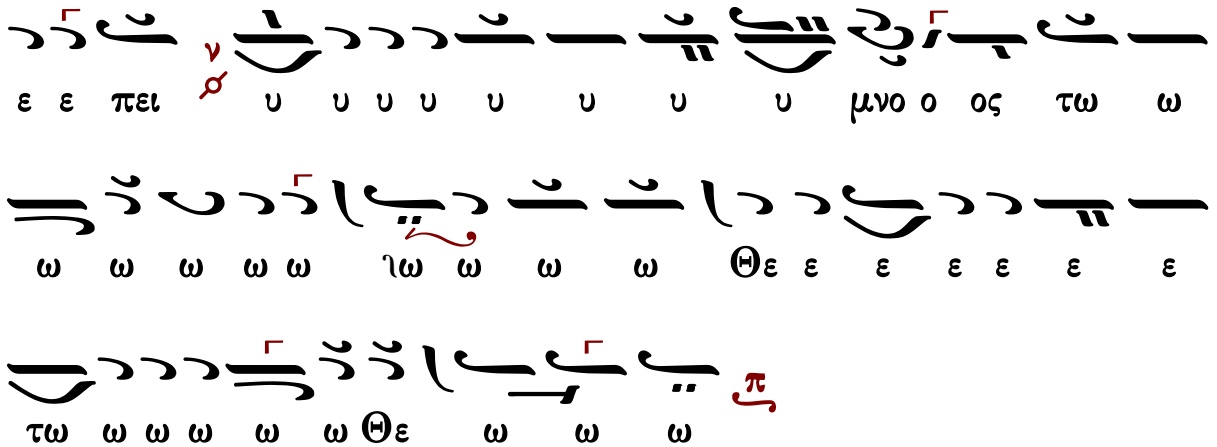

Πέτρου Βυζαντίνου

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.171*

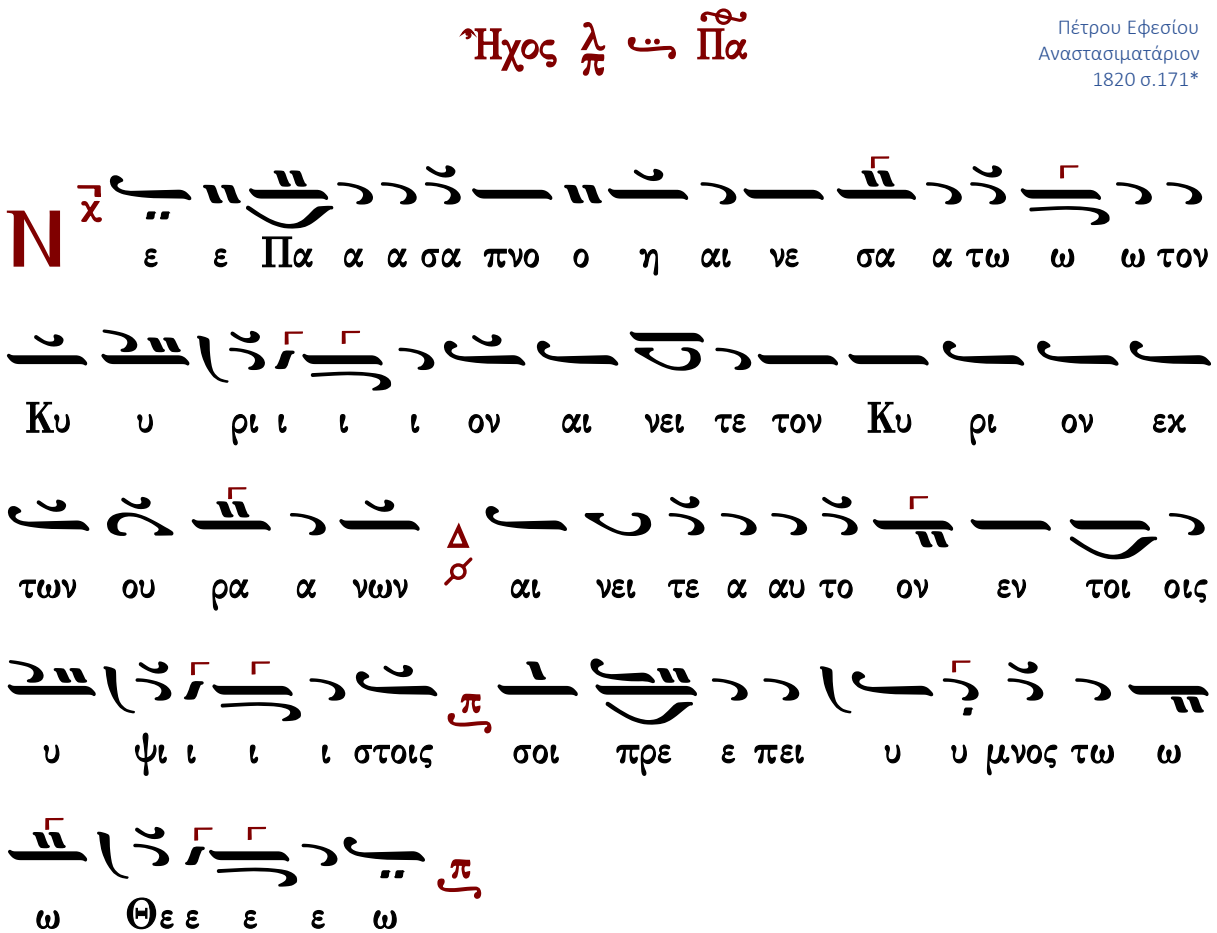

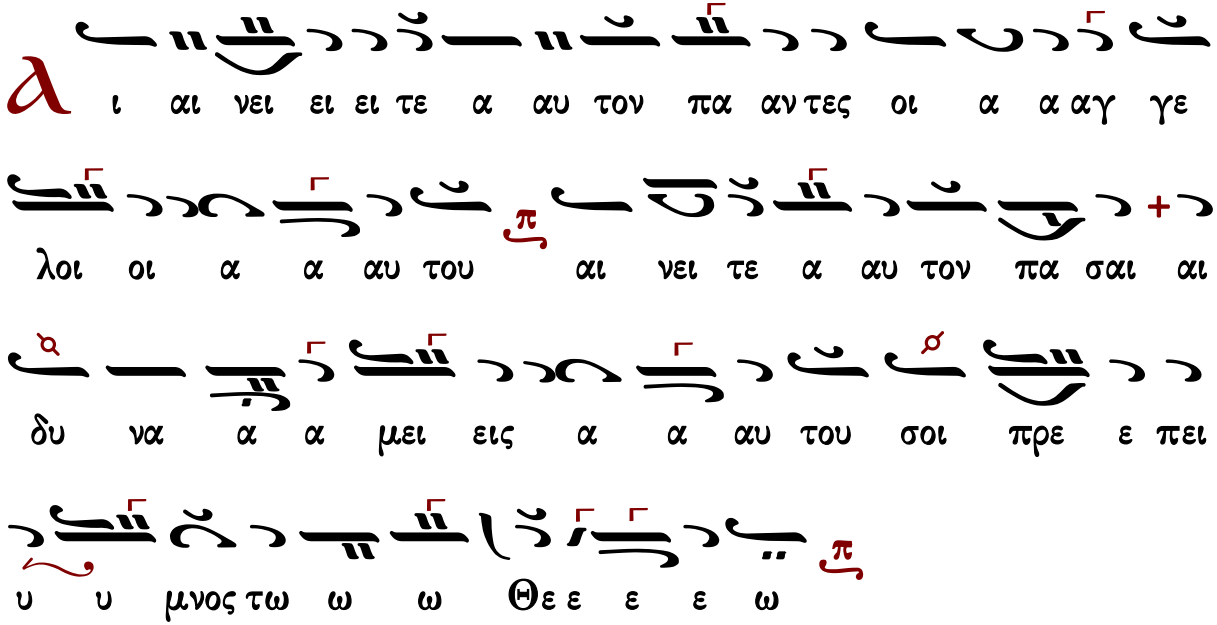

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸓ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.298#

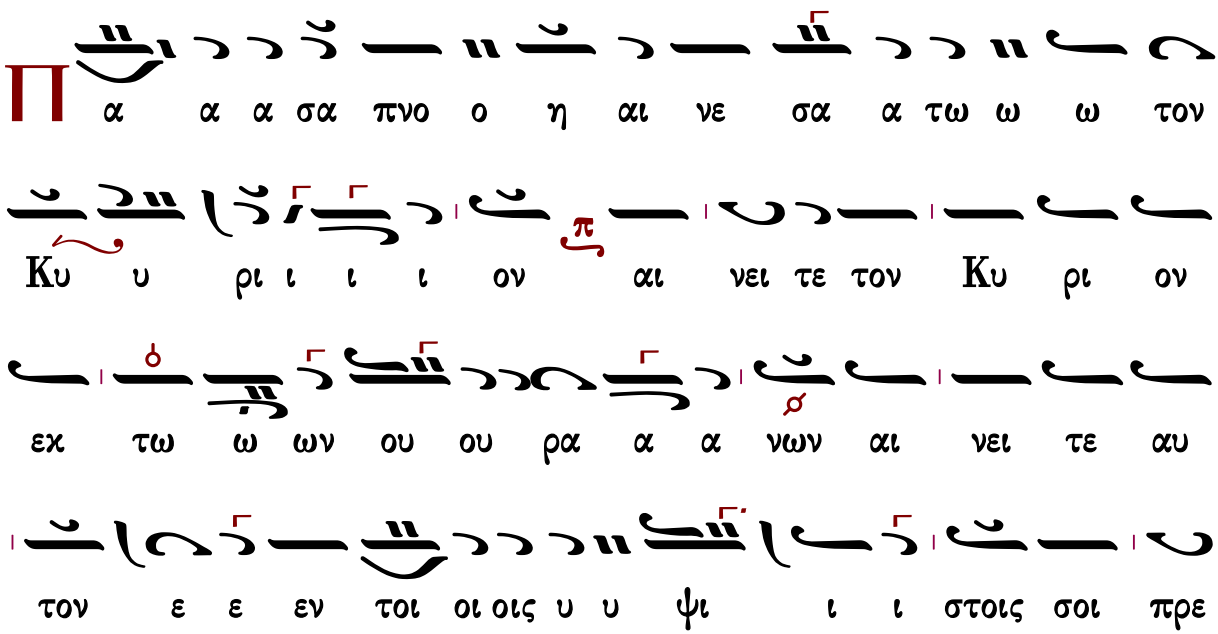

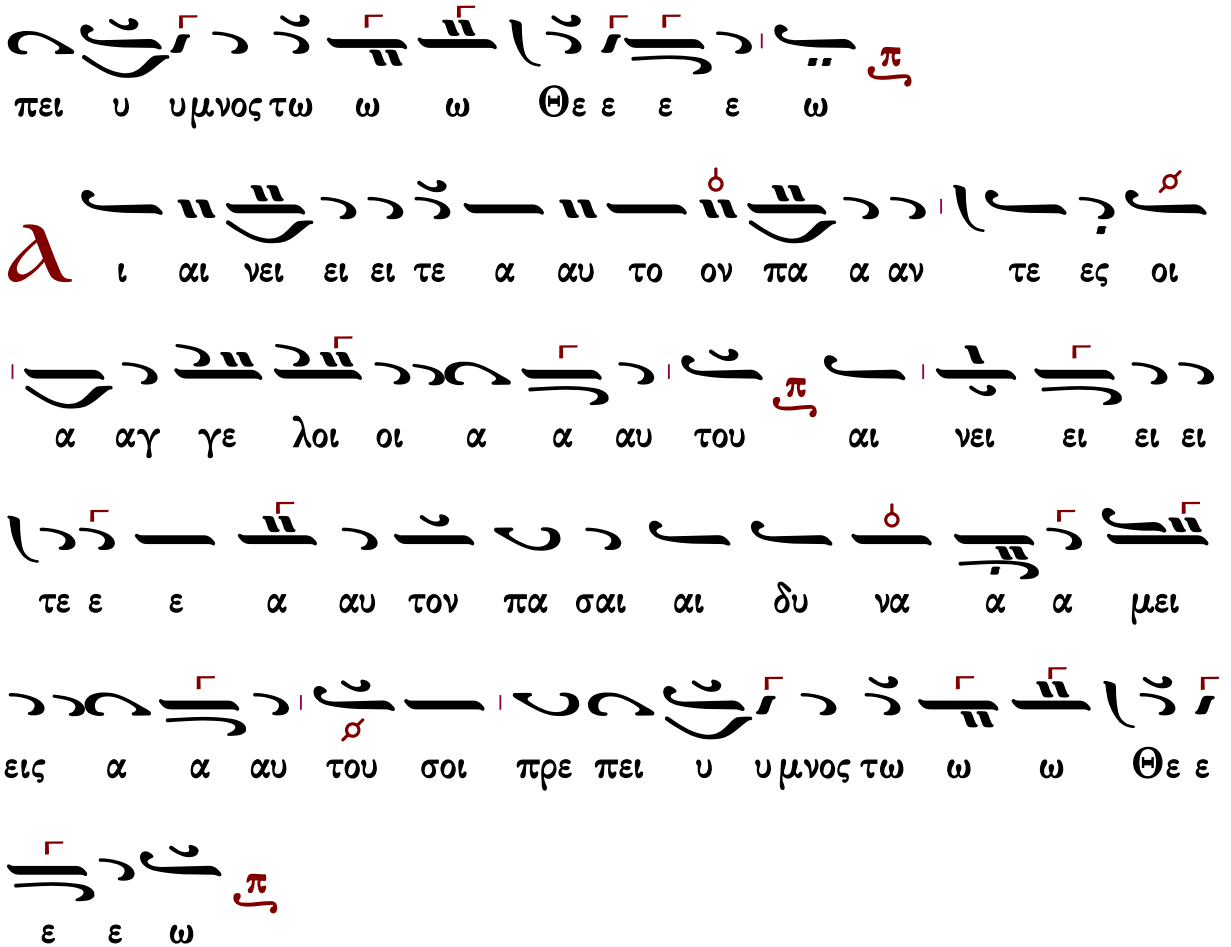

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.109*

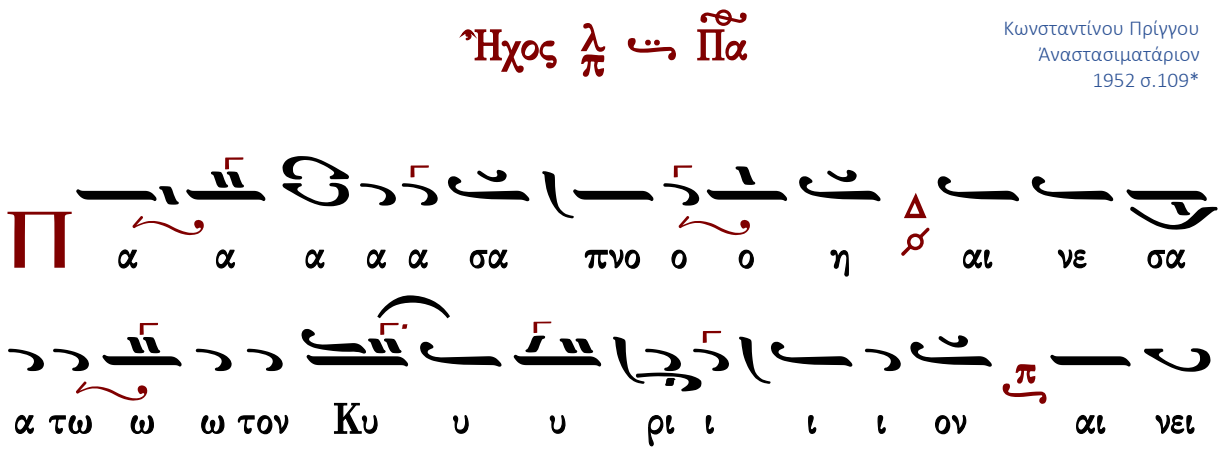

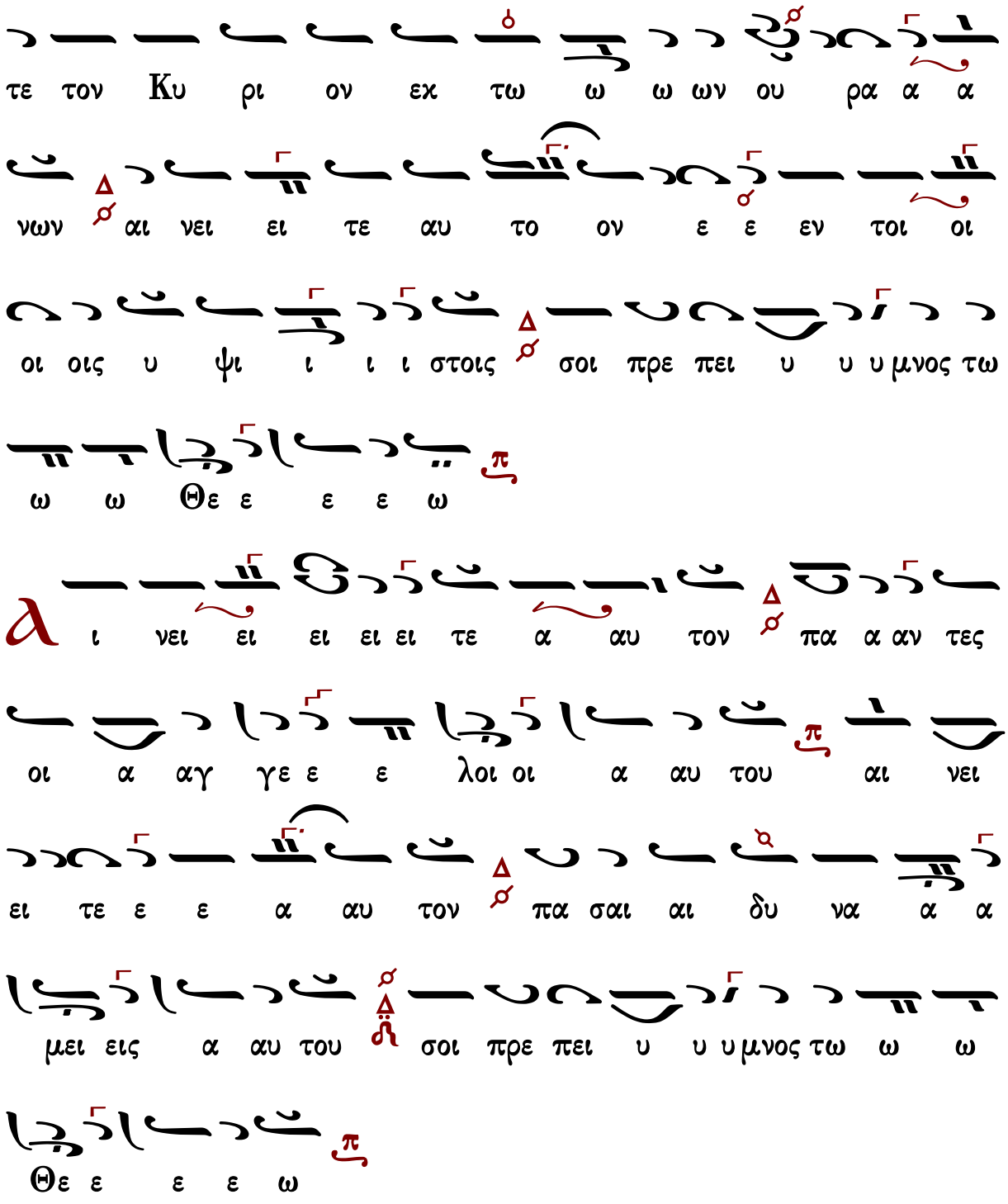

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ πλ. δ΄ Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ

υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι

ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε

ε ε ω

Δ ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι α α αγ γε

λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ τον Δ

πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του Δ σοι

πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἦχος λ π Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.81*

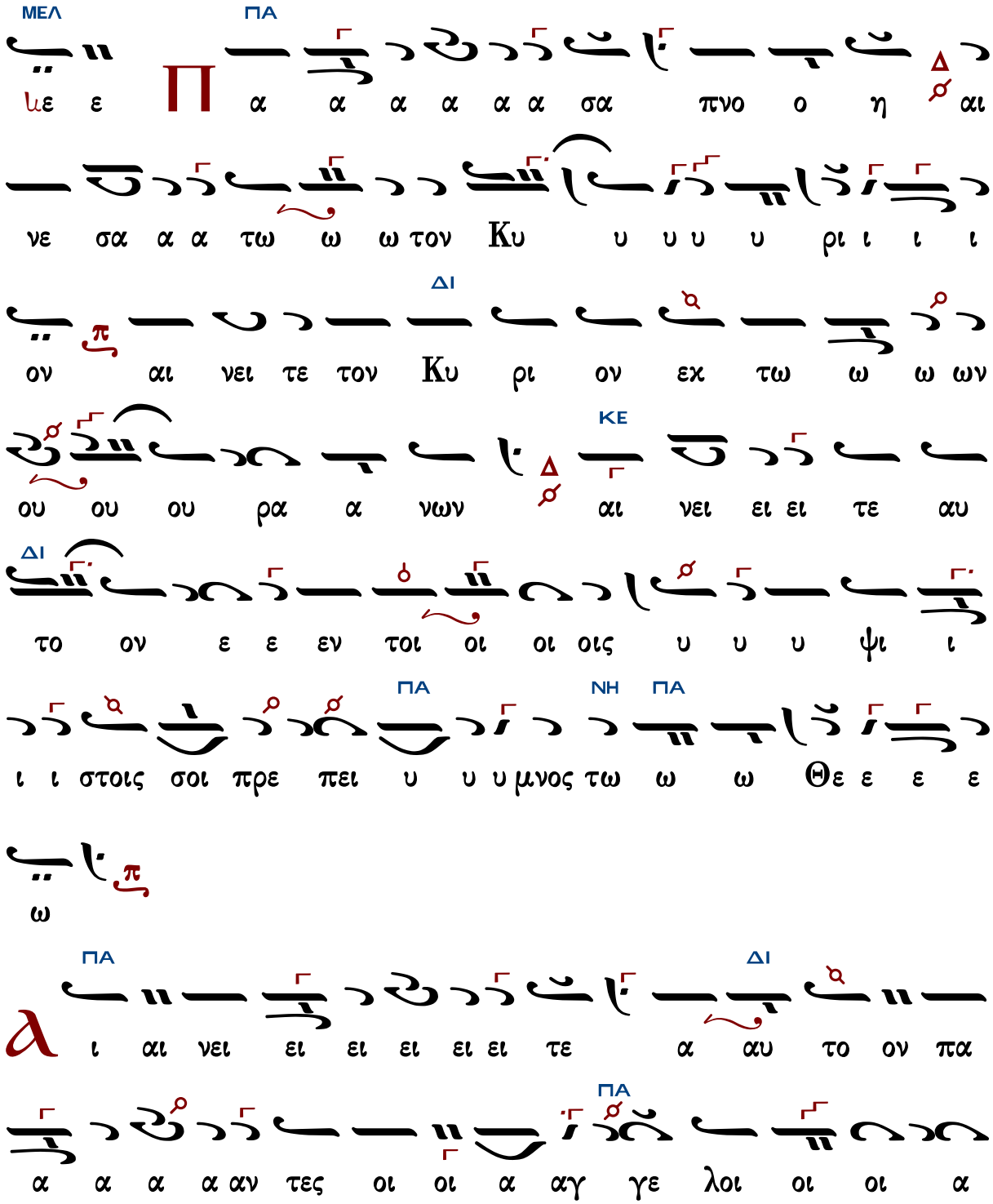

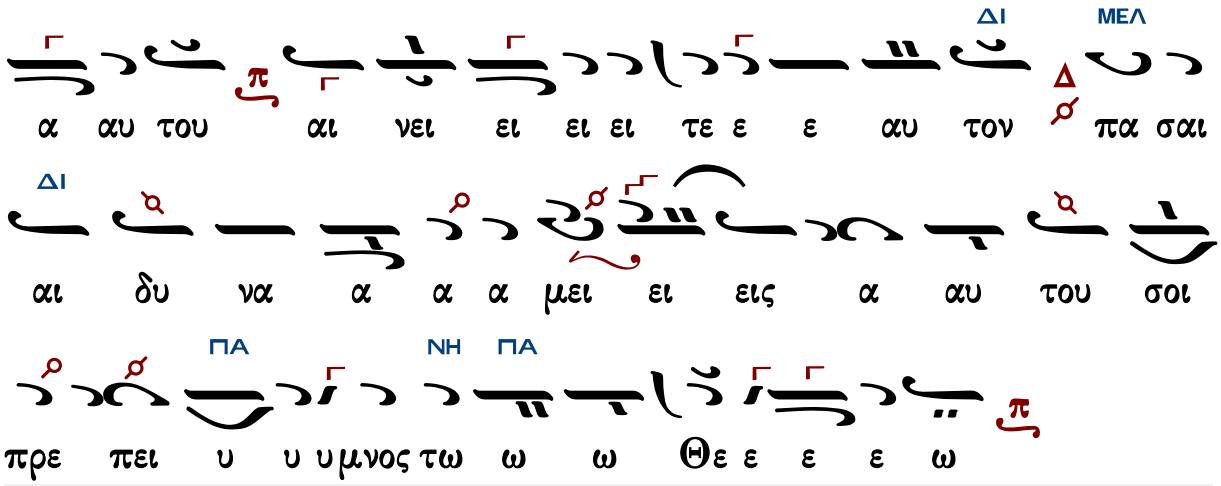

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.106*

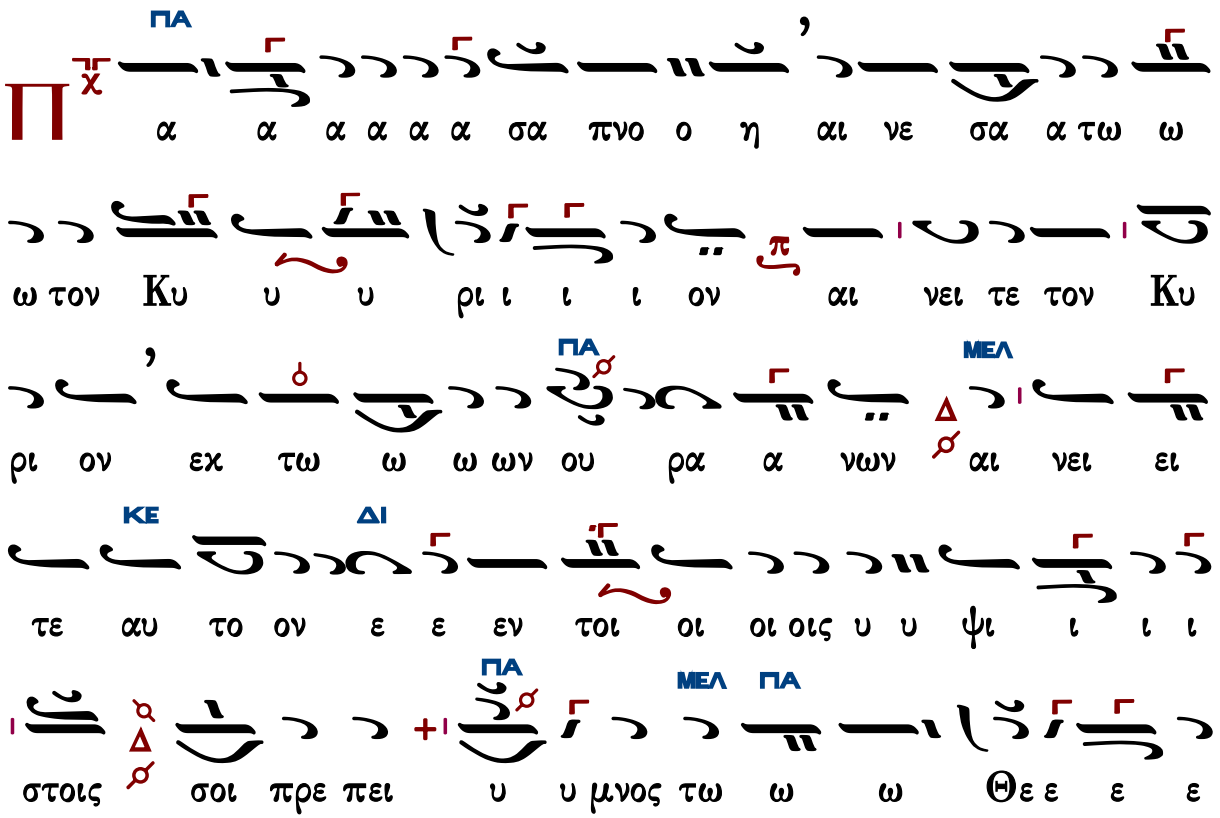

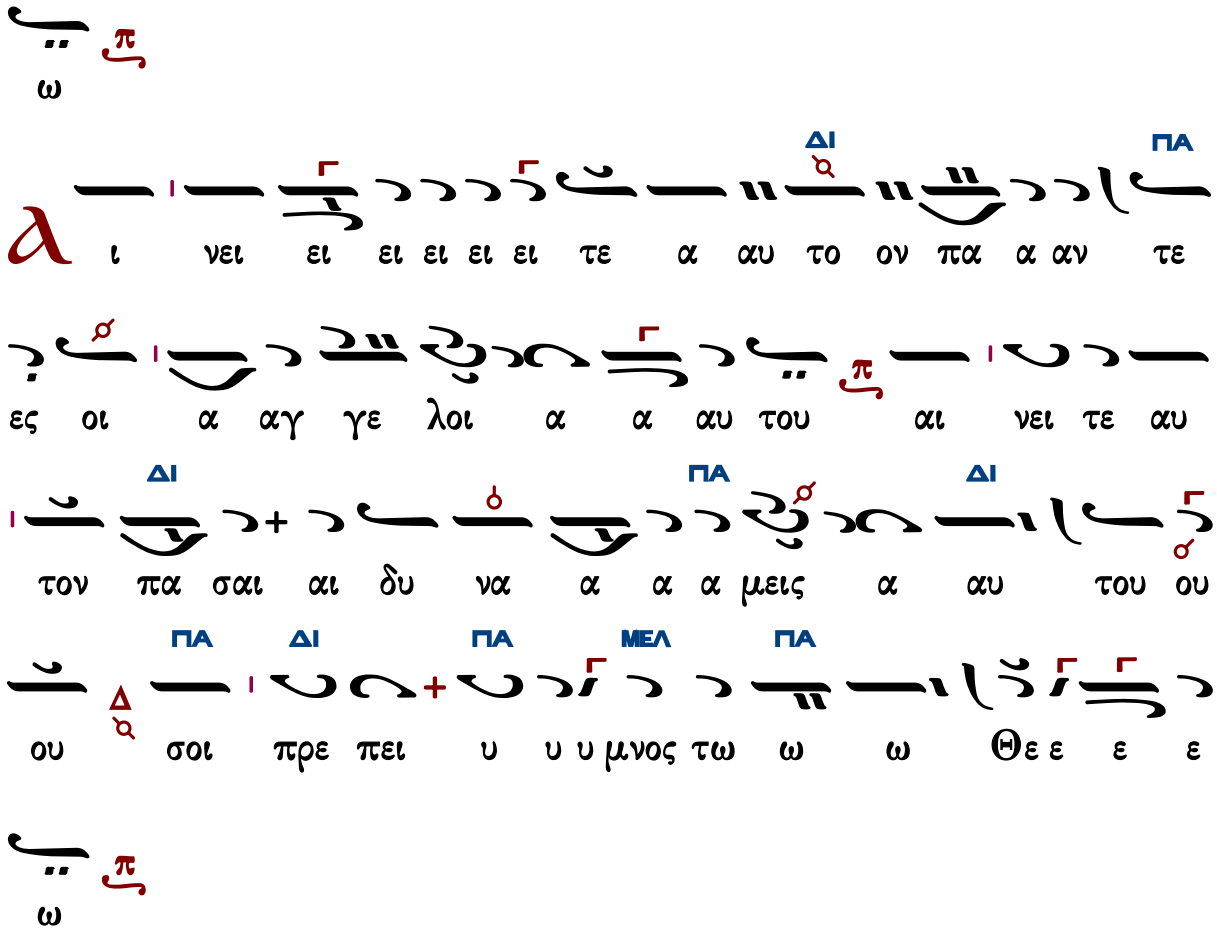

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2005 σ.Γ79*

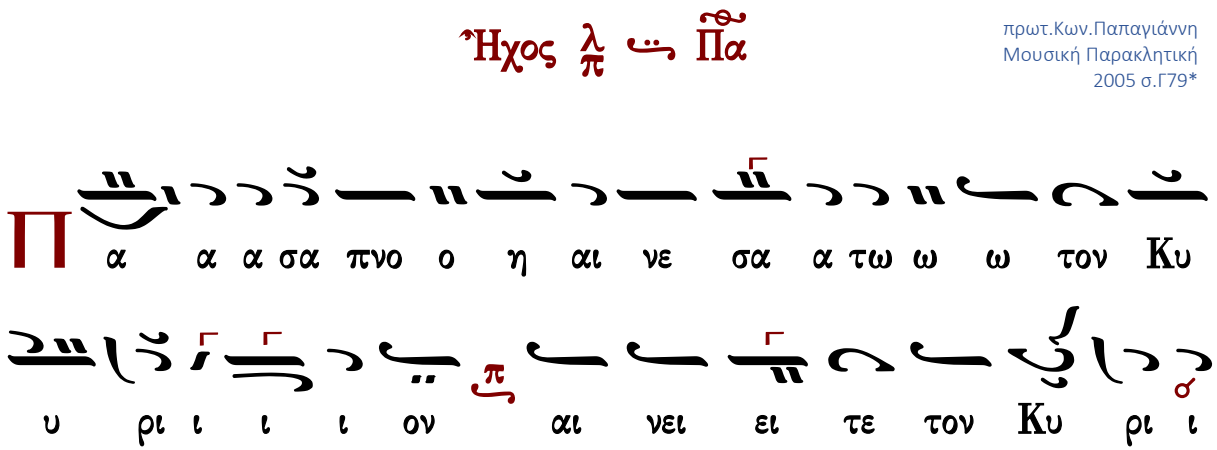

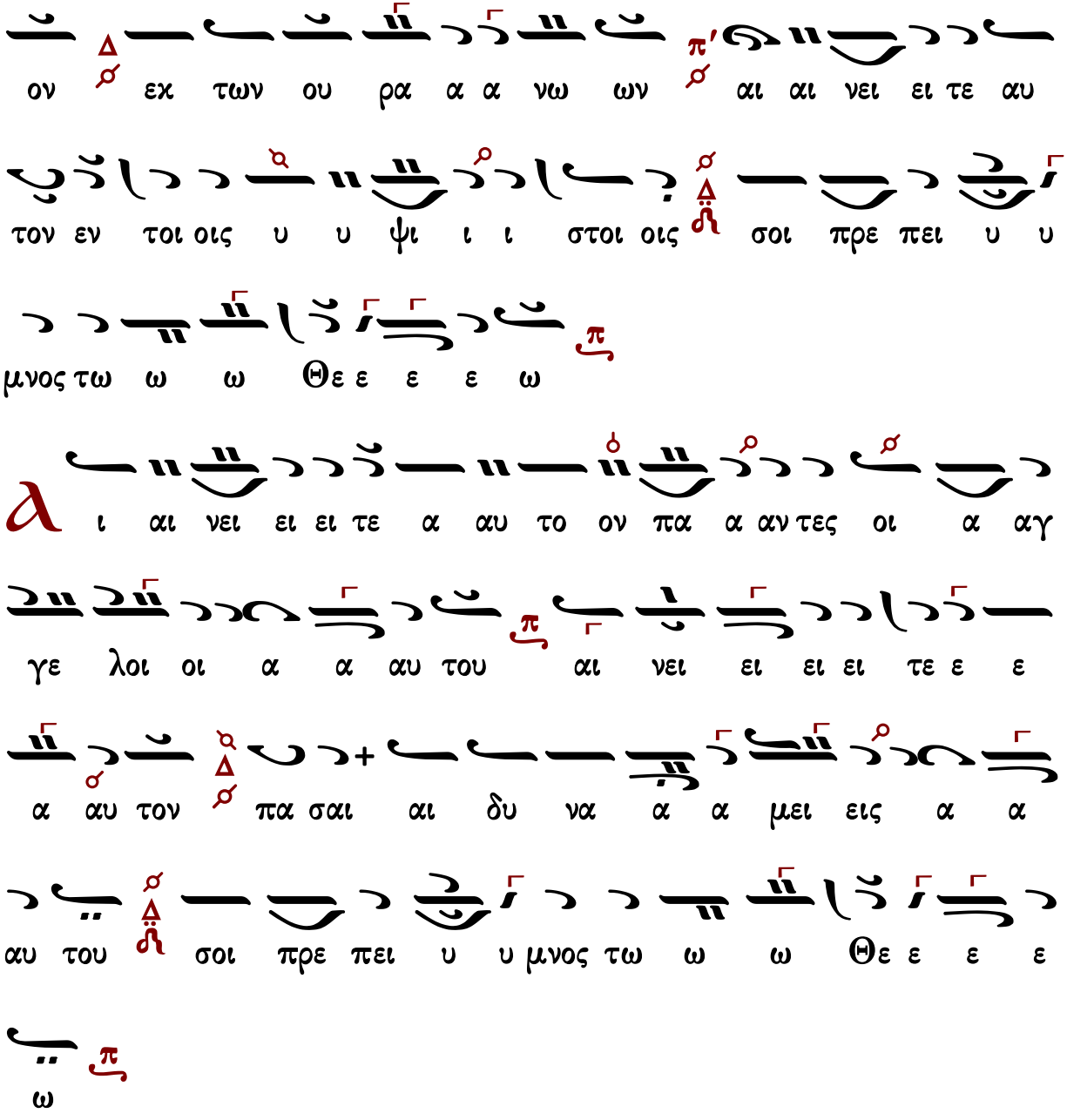

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ π Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.271*

ΠΑ

με ε Πα α α α α σα πνο ο η αι νε σα

α α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α α

ΚΕ ΔΙ

νων αι νει ει τε αυ το ον ε ε εν τοι οι

ΠΑ ΝΗ

οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ υμνος τω ω

ΠΑ

ω Θε ε ε ε ω

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

ΠΑ

λ ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι οι

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει ει

ΔΙ

τε ε ε α αυ τον πα α α σαι αι αι αι δυ να

ΠΑ

α α μει εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ υ

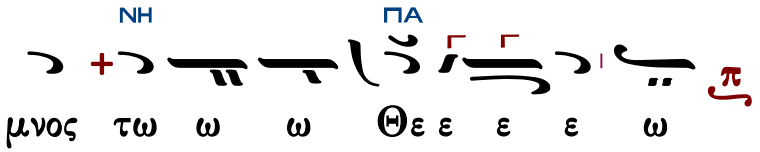

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος λ ⸎ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.273*

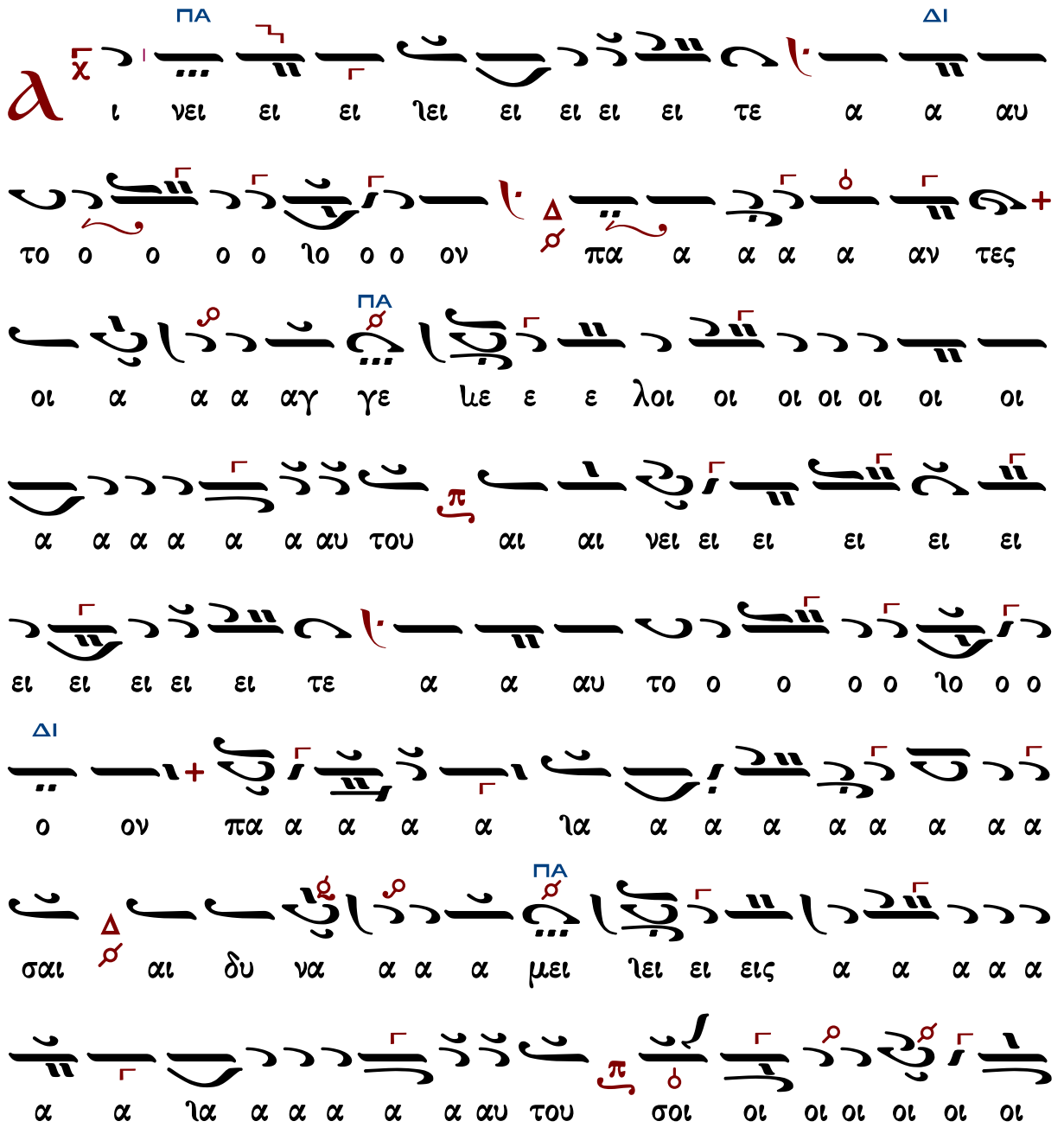

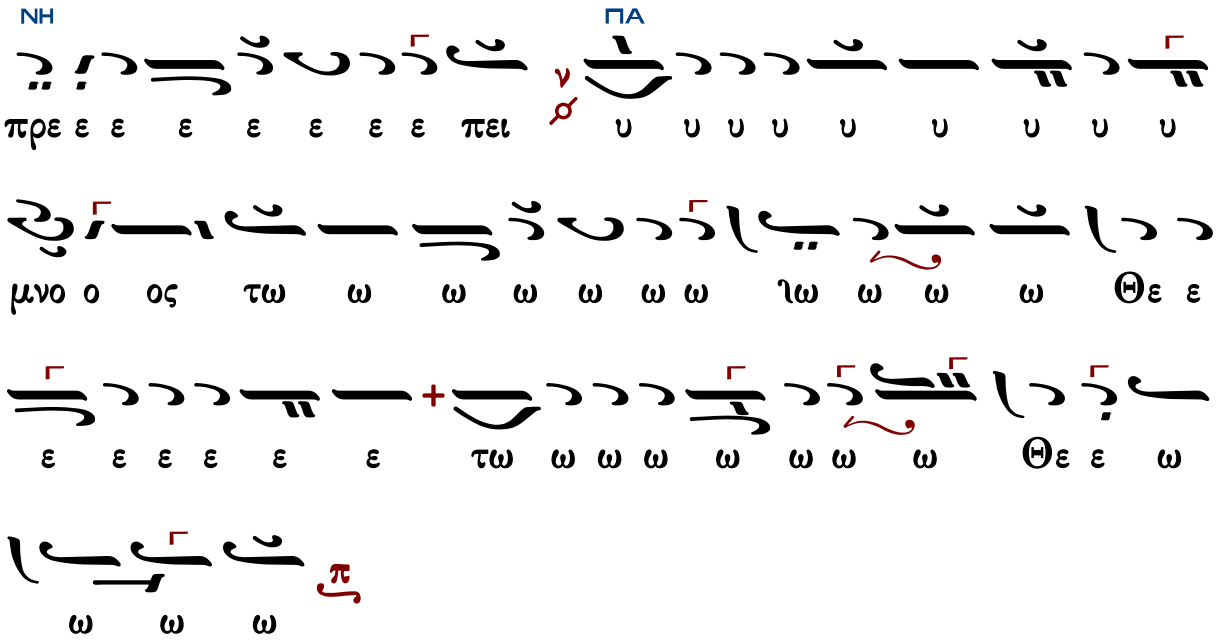

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2005 σ.Γ80*

α

ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ

το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει λα το και

ε κτι σθη σαν

ϵ

στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι ω

να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου ου πα ρε λευ

σε ται

α

ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

πα σαι α βυσ σοι

Π

υρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι ι

δος τα ποι ου ουν τα τον λο γον αυ του

Τ α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο

ρα και πα σαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα α τα κτη νη ερ πε τα και

πε τει να πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες

και πα αν τες κρι ται αι γης

Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ υ τε ροι με τα

νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του

ου μο νου

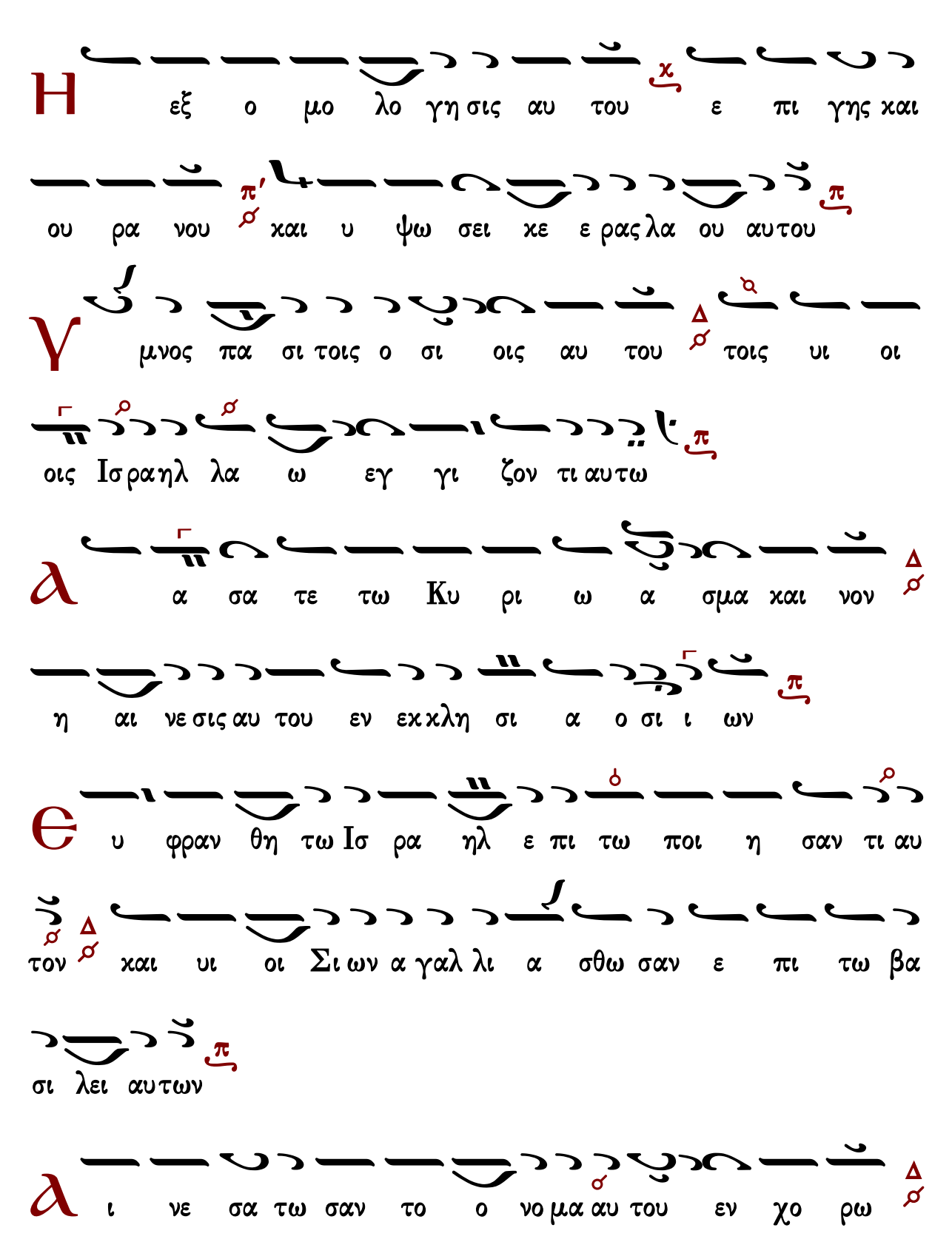
Η
εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυτου
Γ
μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οι
οις Ισ ραη λ λα ω εγ γι ζον τι αυτω
α
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον
η αι νε σις αυ του εν εκ κλη σι α ο σι ι ων
Θ
υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ
τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε πι τω βα
σι λει αυ των
α
ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο ρω

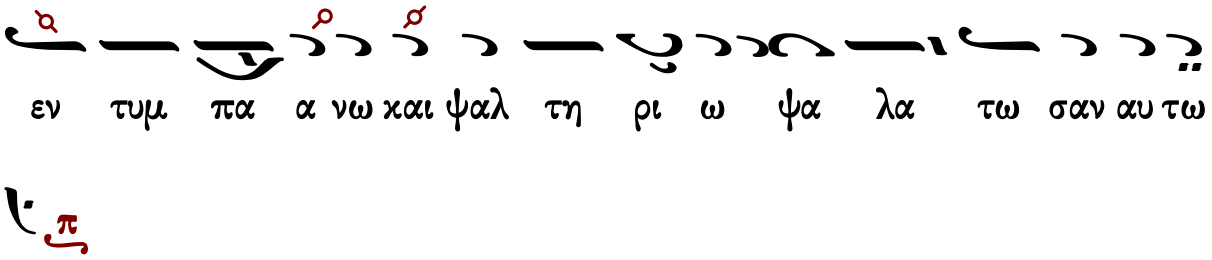
εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ τω

Ο 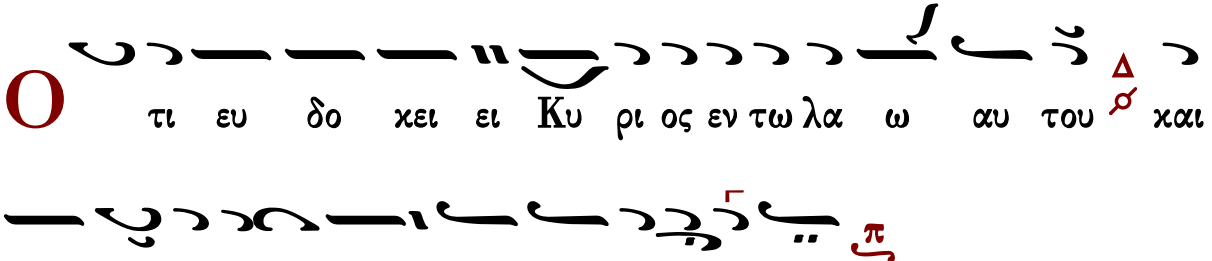
τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και
υ ψω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α

Κ 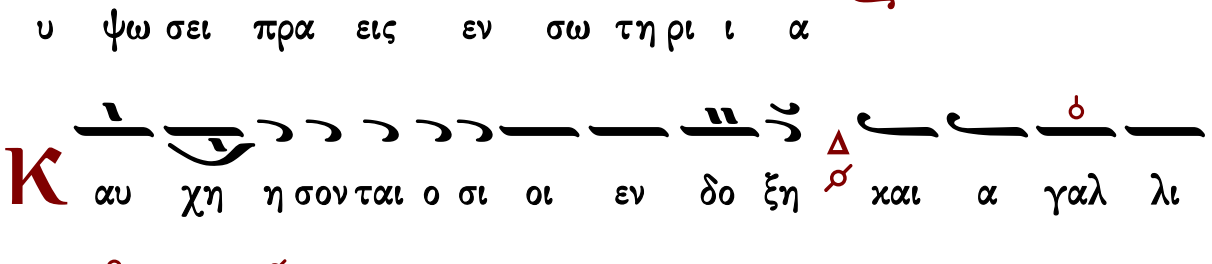
αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ λι
α σο ον ται ε πι των κοι των αυ των

Δ 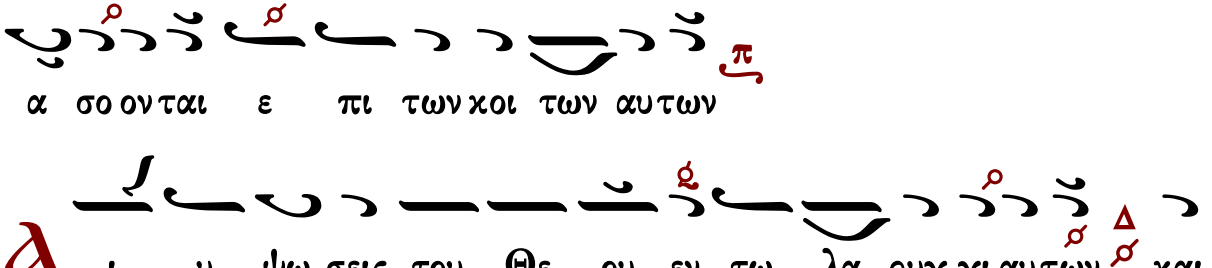
ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και
ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ 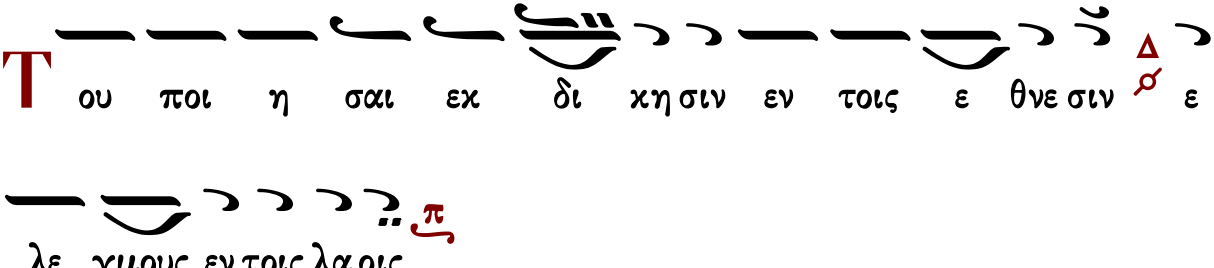
ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε
λε γμους εν τοις λα οις

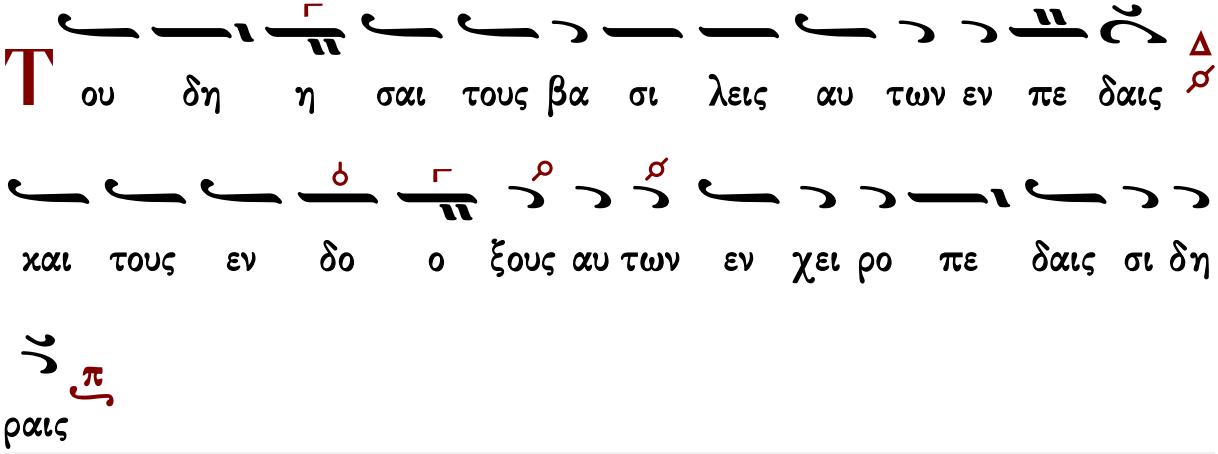

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.172*

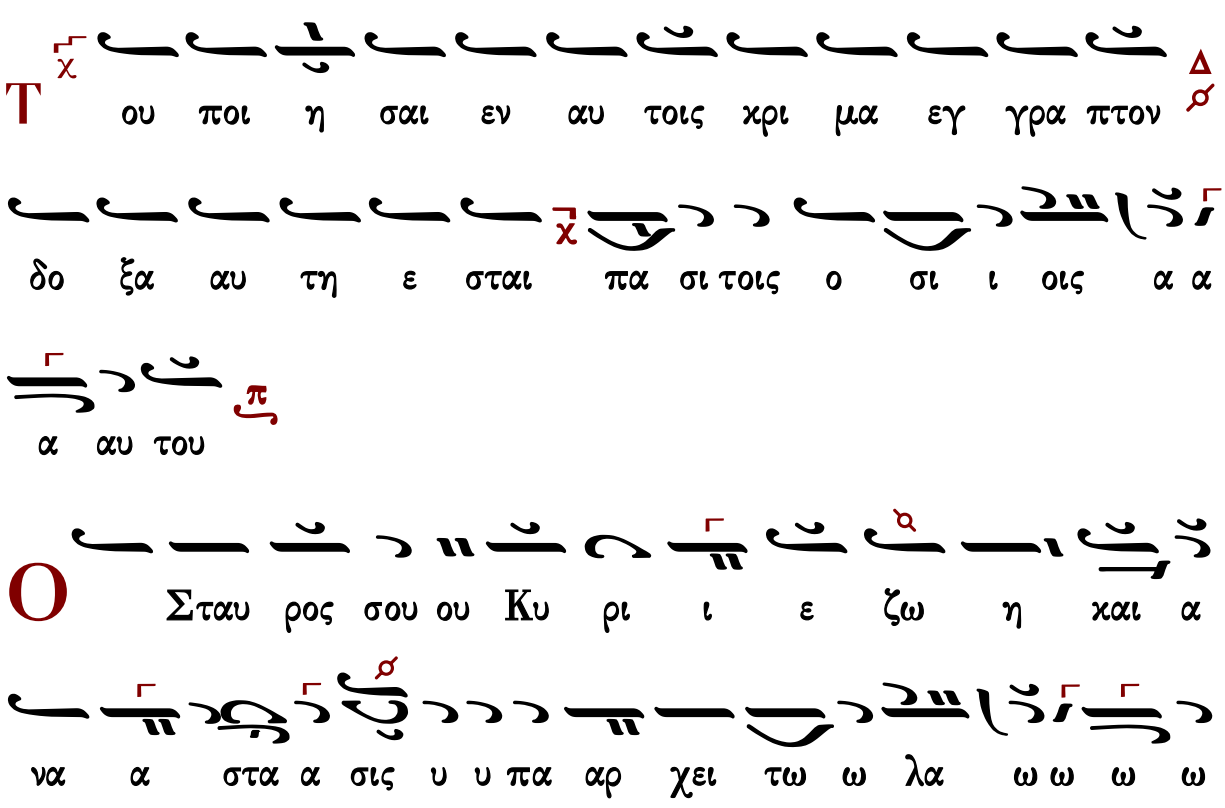

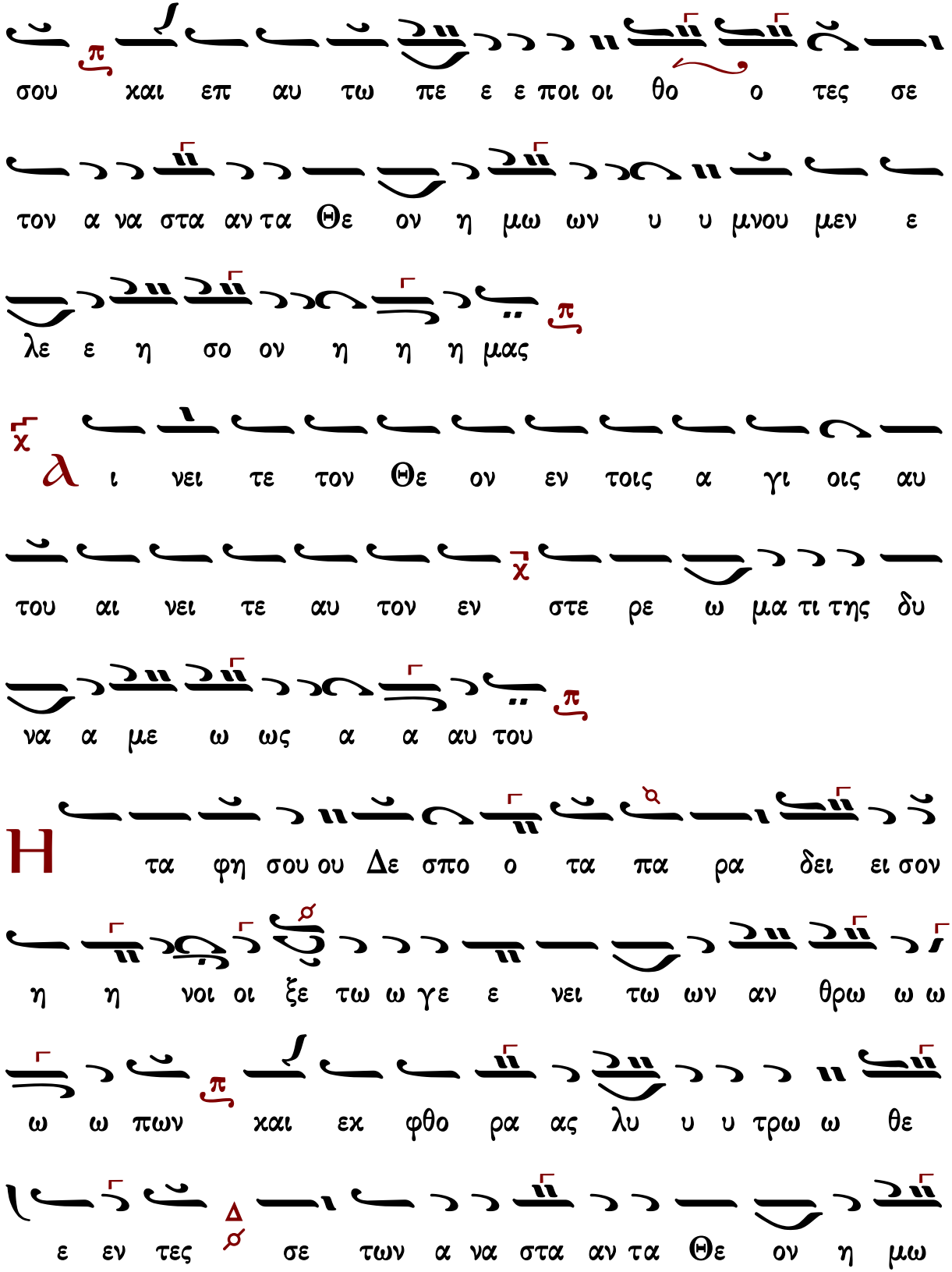
σου χαι επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε
τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε
λε ε η σο ον η η η μας
ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ
να α με ω ως α α αυ του
τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει σον
η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω
ω ω πων χαι εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε
ε εν τες σε των α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της

με γα λω συ υ νης α α α αυ του

C υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα αν τα ε εκ νε ε ε

χρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ ζω

η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α στα α

α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα
Τ ρι η με ρος α νε ε ε ε στης Χρι ι στε ε εκ
τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α α πται συν
ε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η η μων
δι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο ξα α α α
ζει το ο ο ο ο γε ε ε νος τω ω ων αν θρω
ω ω ω ω πω ων και α νυ μνει σου τη η ην
Α α να α στα α σι ιν
Στιχηρά Ἀνατολικά
Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα α α α

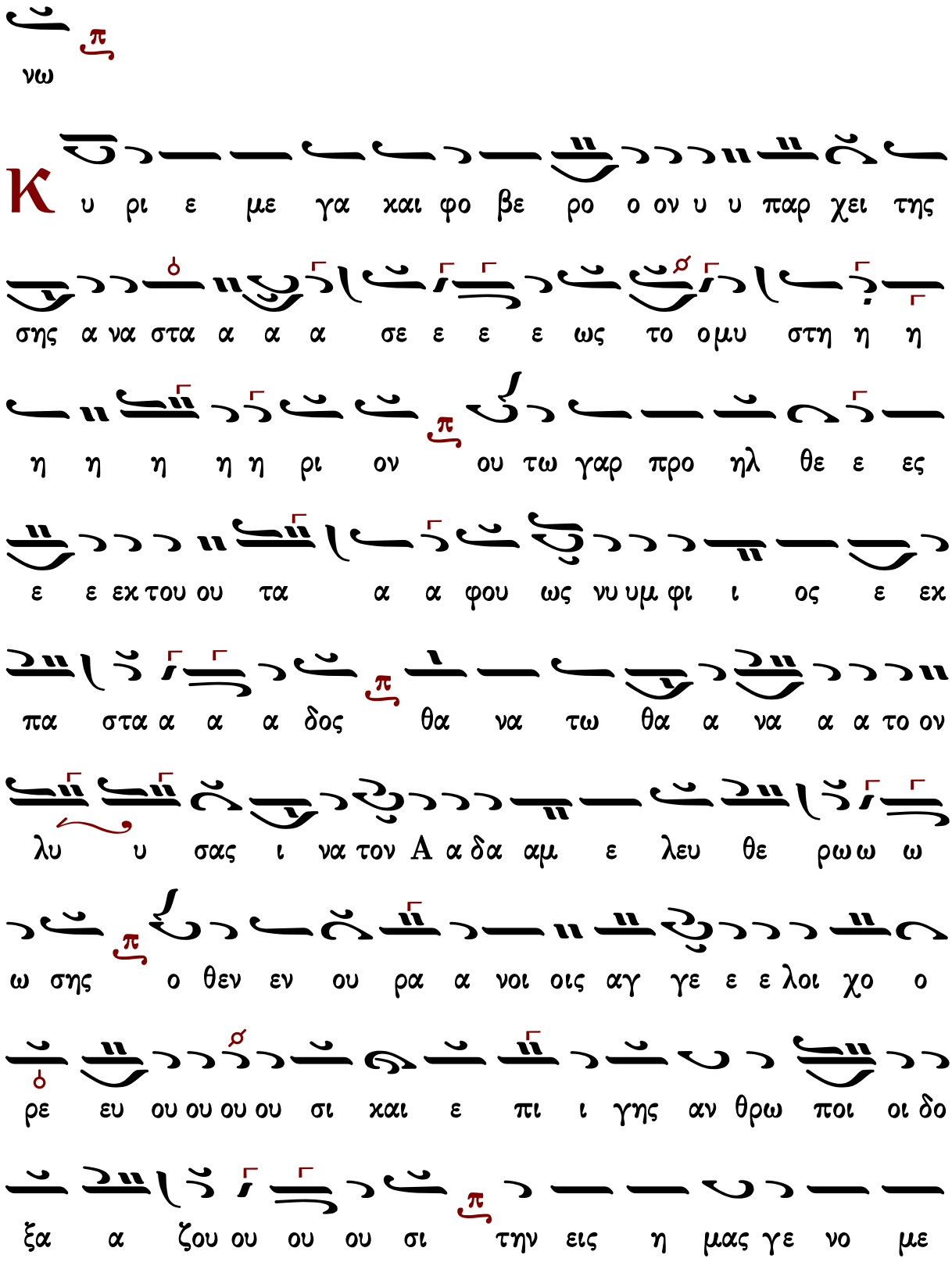
νω
Κ υ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει της
σης α να στα α α α σε ε ε ε ως το ομυ στη η η
η η η η η ρι ον ου τω γαρ προ ηλ θε ε ες
ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ φι ι ος ε εκ
πα στα α α α δος θα να τω θα α να α α το ον
λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε λευ θε ρω ω ω
ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οις αγ γε ε ε λοι χο ο
ρε ευ ου ου ου ου σι και ε πι ι γης αν θρω ποι οι δο
ξα α ζου ου ου ου σι την εις η μας γε νο με

νην ευ σπλαγ χνι αν σου ου φι λα α αν θρω ω ω ω

πε

λ ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου

πα σα πνο η αι νε σα τω ω τον Κυ υ ρι ι ι ι

ον

ω πα ρα α νο μοι οι οι Ι ι ι ου ου δαι οι που

ει σιν αι σφρα γι δες και τα αρ γυ υ ρι ι α α

ε δω ω κα α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ω ταις ουκ

ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα α νε ε στη η η

ως δυ υ να α α α τος αυ τοι δε κα τη σχυν θη η

τε αρ νη σα με ε νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι ο ο ον τη

ης δο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν τα και

α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε κρων αυ

το ο ο ον προ οσ κυ νη η η η σω ω ω ω μεν

χ λ να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε

νη των σου ου εις τε ε ε ε λος

C φρα γι σθεν τος του μνη μα τος πως ε συ λη η θη

τε ε ε Ι ι ι ου ου δαι αι οι φυ λα κας κα τα

στη σα αν τες χαι ση μει ει α θε ε ε εν τες των θυ

ρων χε χλει σμε νων προ ηλ θεν ο βα σι ι λευς η ως νε

χρον πα ρα στη η η η σα α α α τε η ως Θε ο ον

προ ο οσ χυ νη η σα α α α τε συν η μιν με

ε ε λω ω δου ου ουν τες δο ξα Κυ ρι ε τω Στα αυ

ρω σου χαι τη Α α να στα α α α σει ει ει ει

σου

Θ ξ ο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα

θαυ μα α α σι α α α α σου

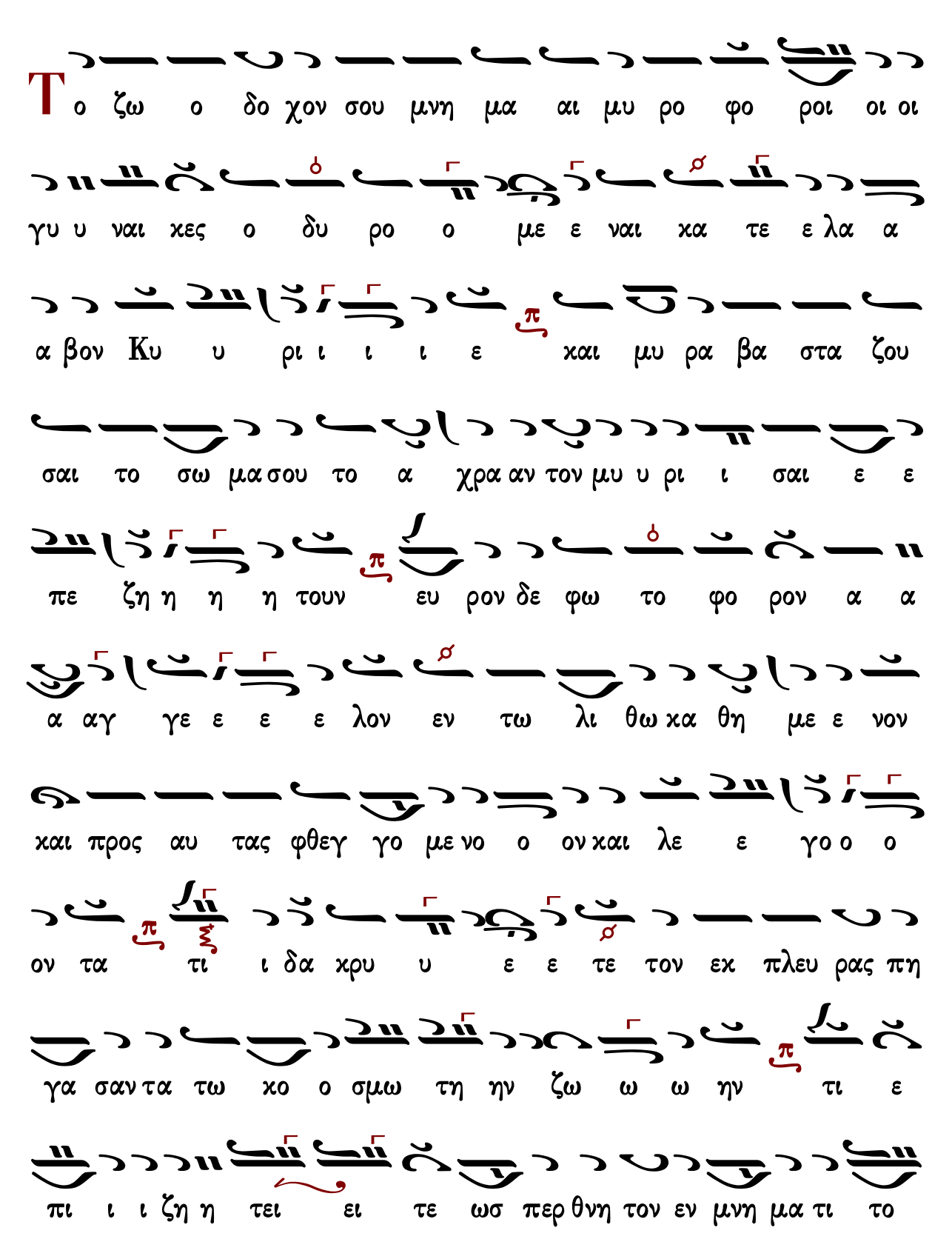
Το ζω ο δο χον σου μνη μα αι μυ ρο φο ροι οι οι
γυ υ ναι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα τε ε λα α
α βον Κυ υ ρι ι ι ι ε και μυ ρα βα στα ζου
σαι το σω μα σου το α χρα αν τον μυ υ ρι ι σαι ε ε
πε ζη η η η τουν ευ ρον δε φω το φο ρον α α
α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα θη με ε νον
και προς αυ τας φθεγ γο με νο ο ον και λε ε γο ο ο
ον τα τι ι δα κρυ υ ε ε τε τον εκ πλευ ρας πη
γα σαν τα τω κο ο σμω τη ην ζω ω ω ην τι ε
πι ι ι ζη η τει ει τε ωσ περ θνη τον εν μνη μα τι το

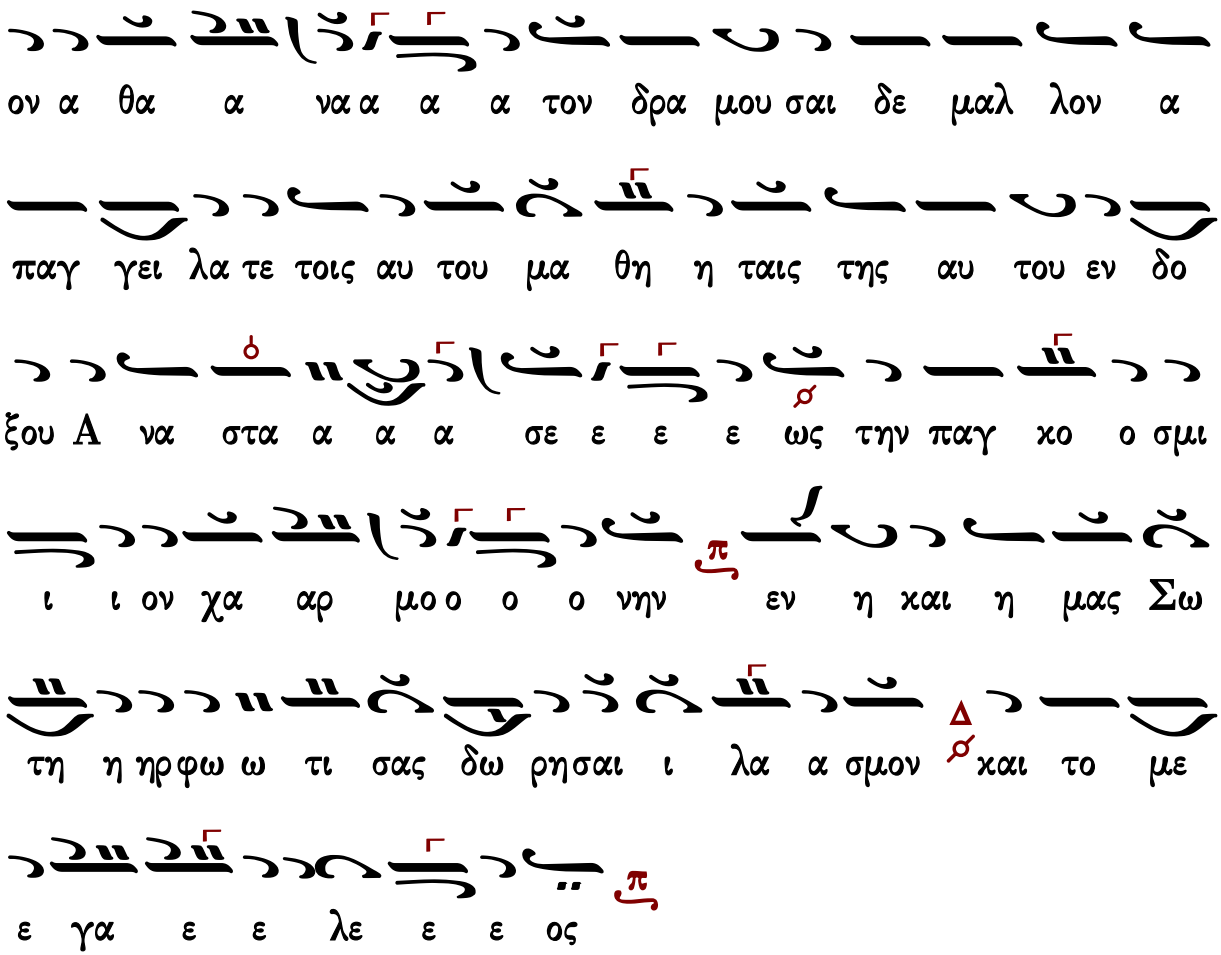

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑωθινὸν δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον
1905 σ.299#

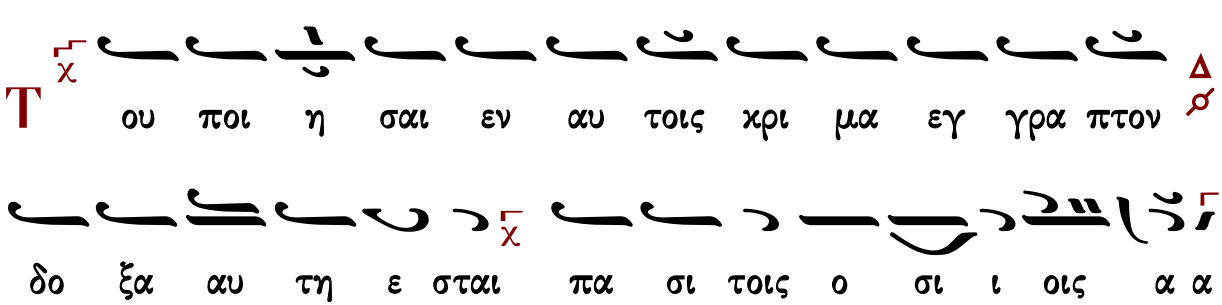

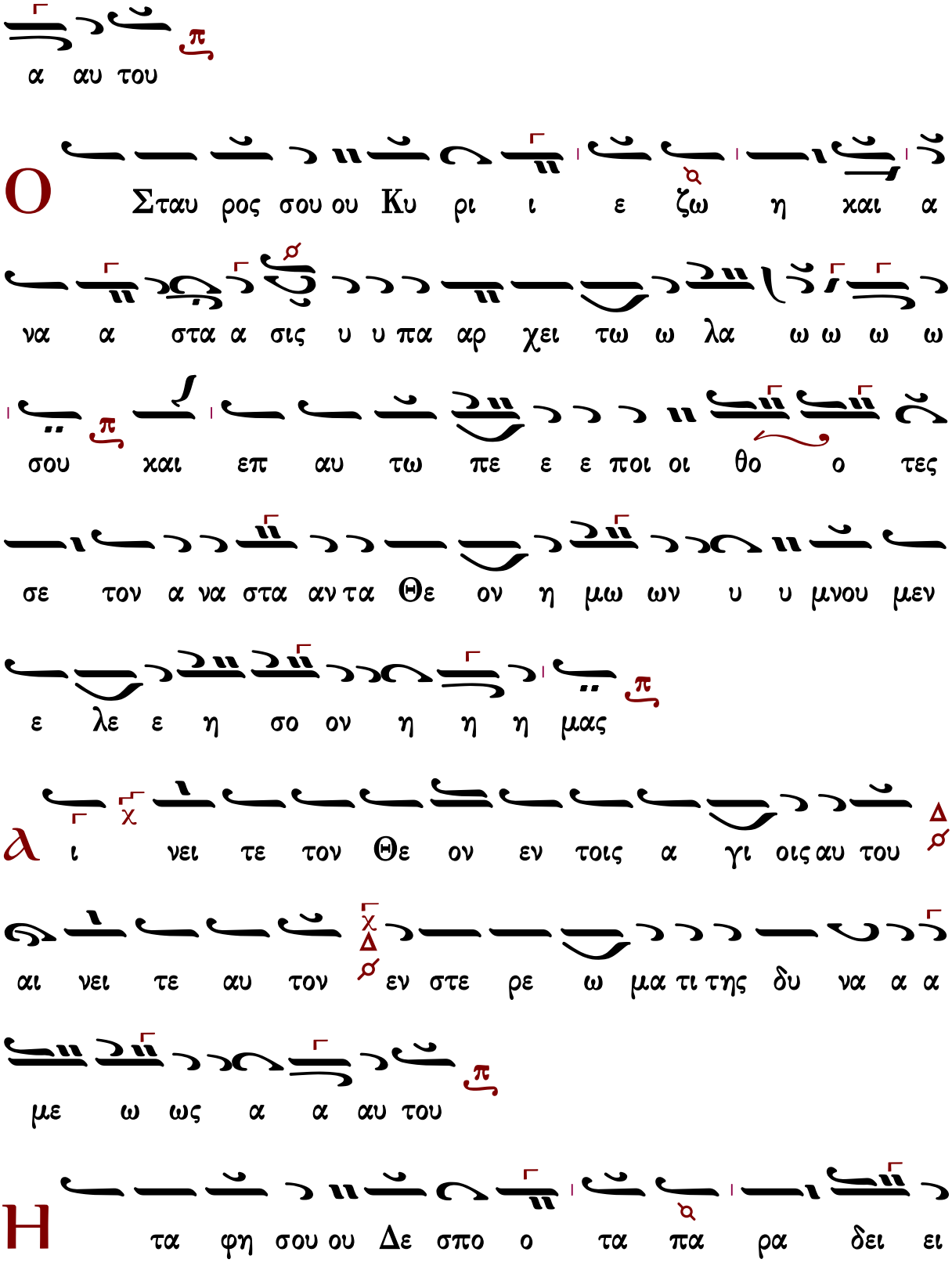
α αυ του
Ο Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α
να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω ω ω
σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες
σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν
ε λε ε η σο ον η η η μας
λ ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να α α
με ω ως α α αυ του
Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω

ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα αν τα ε εκ νε ε ε

χρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ ζω

η υ πα αρχεις η μων χαι αι α να α α α στα α

α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι αι χι

θα α ρα

ρι η με ρος α νε ε ε ε στης Χρι ι στε ε

εχ τα φου χα θω ως γε ε ε γρα α α α

πται συν ε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η

η η μων δι ι ι ι ο ο ο σε χαι αι αι δο

ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω

πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α α να

α στα α σι ιν

ἕτερον

Ἦχος λ π Πα

Θεοδώρου Π.Π.Φωκαέως
Μουσική Μέλισσα Α’
1847 σ.238#

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα

α α α ρα

Τ ρι η με ρος α νε ε ε στης Χρι ι ι στε

εκ τα φου κα θως γε ε γρα α α α πται συν ε γει

ει ει ρας τον Προ πα α το ρα α η η η μων δι

ο ο σε ε και δο ξα α α ζει το γε νο ο ος

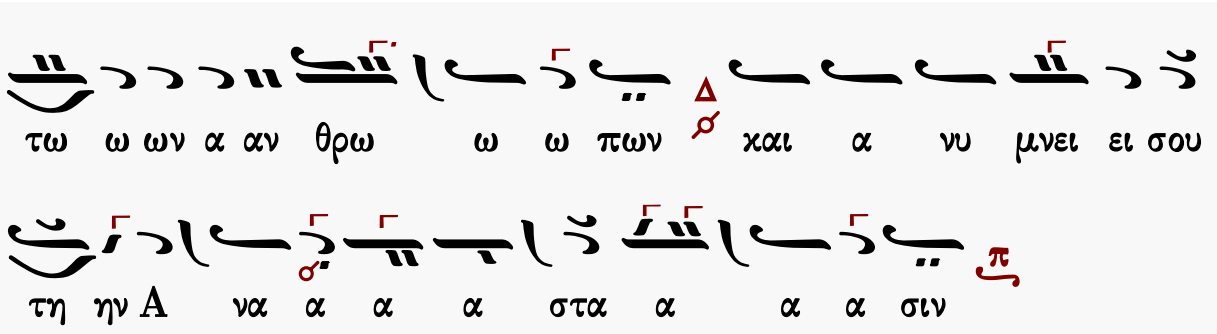

Στιχηρά Ἀνατολικά

Ἦχος λ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.300#

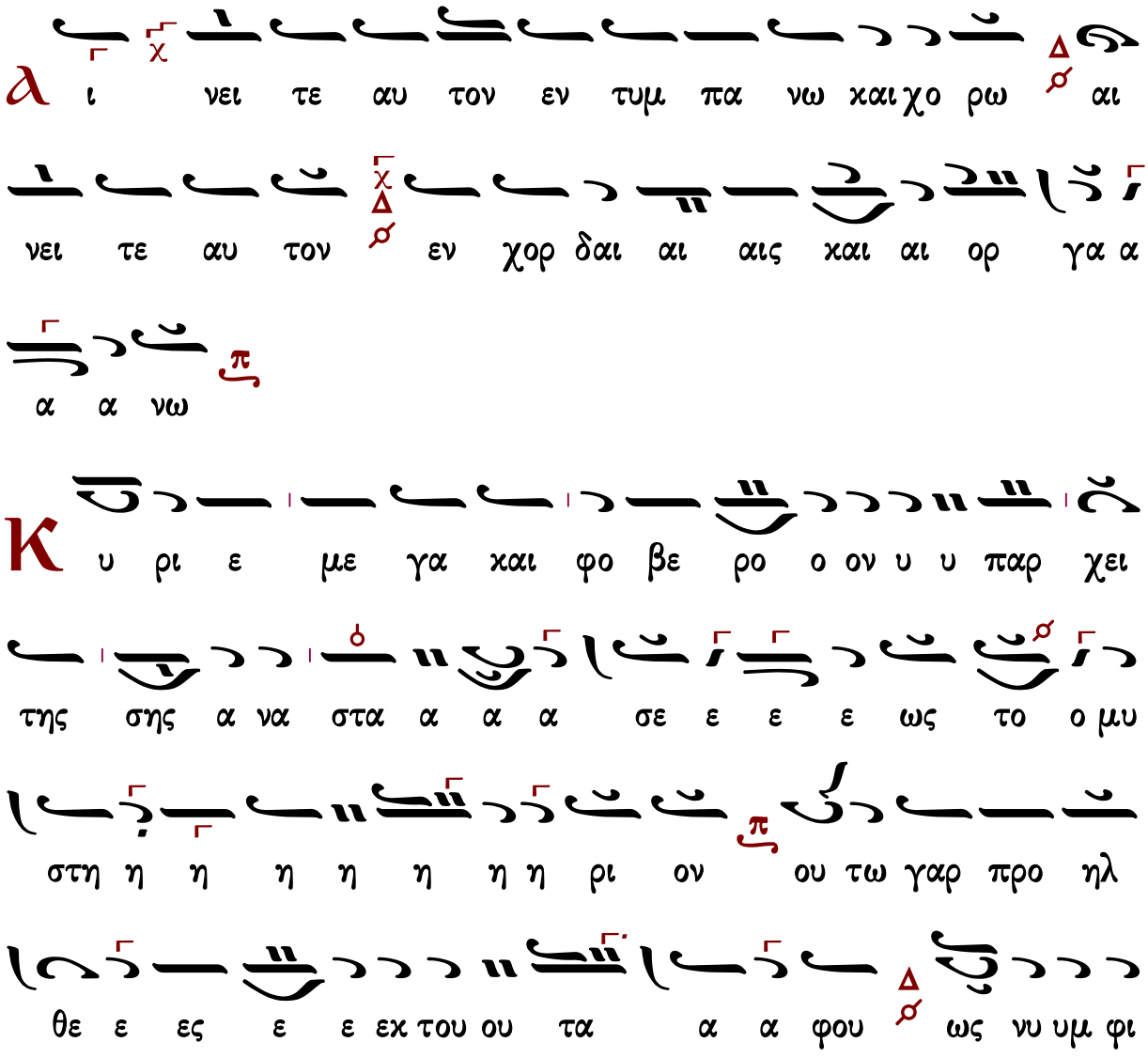

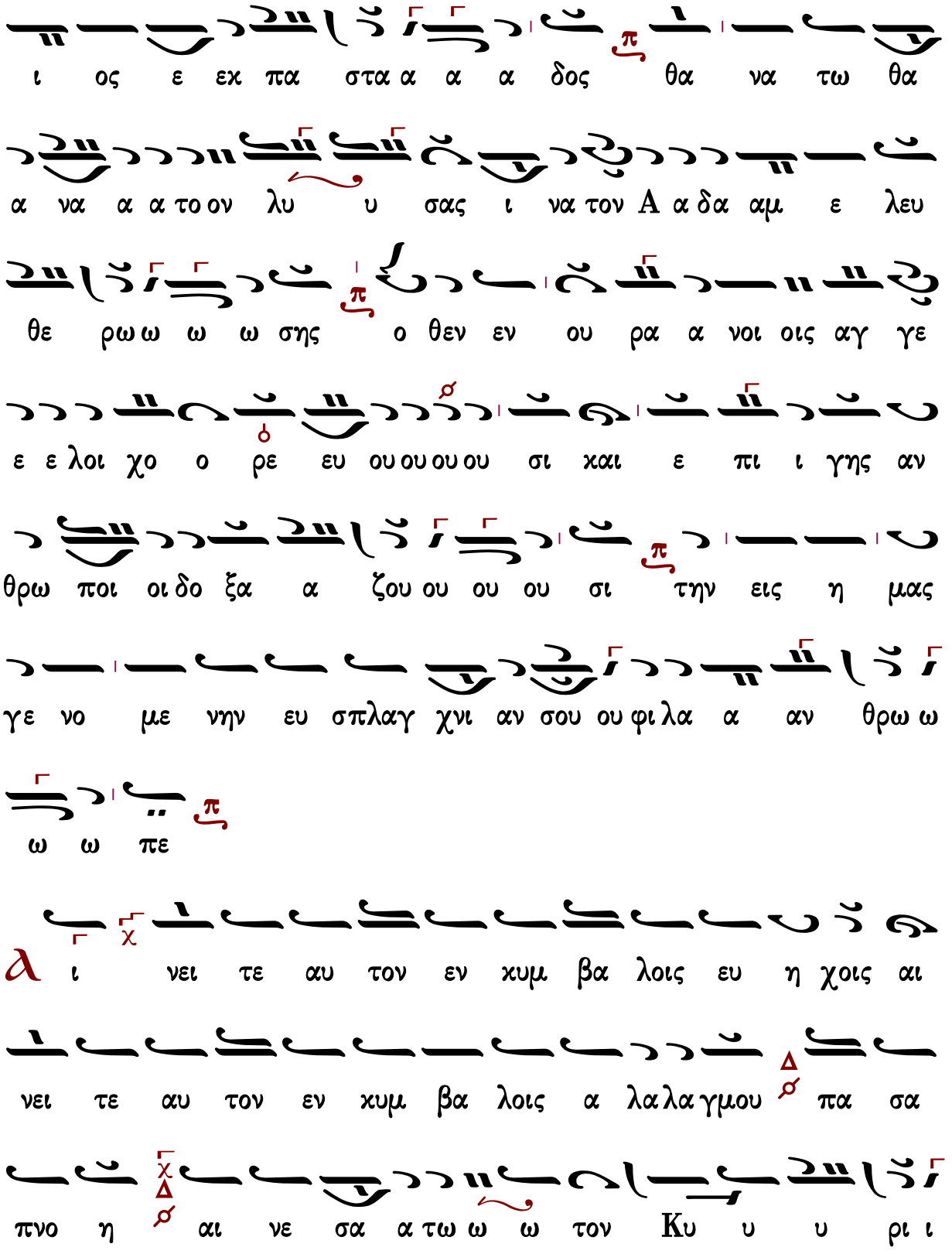
ι ος ε εκ πα στα α α α δος θα να τω θα
α να α α το ον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε λευ
θε ρω ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οις αγ γε
ε ε λοι χο ο ρε ευ ου ου ου ου σι και ε πι ι γης αν
θρω ποι οι δο ξα α ζου ου ου ου σι την εις η μας
γε νο με νην ευ σπλαγ χνι αν σου ου φι λα α αν θρω ω
ω ω πε
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα
πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον

ω
πα ρα α νο μοι οι οι Ι ι ι ου ου δαι οι που

ει σιν αι σφρα γι δες και τα αρ γυ υ ρι ι α α

ε δω ω κα α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ω ταις ουκ

ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα α νε ε στη η

η ως δυ υ να α α α τος αυ τοι δε κα τη σχυν

θη η τε αρ νη σα με ε νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι ο

ο ον τη ης δο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν τα

και α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε κρων

αυ τον προ οσκυ νη η η σω ω ω ω μεν

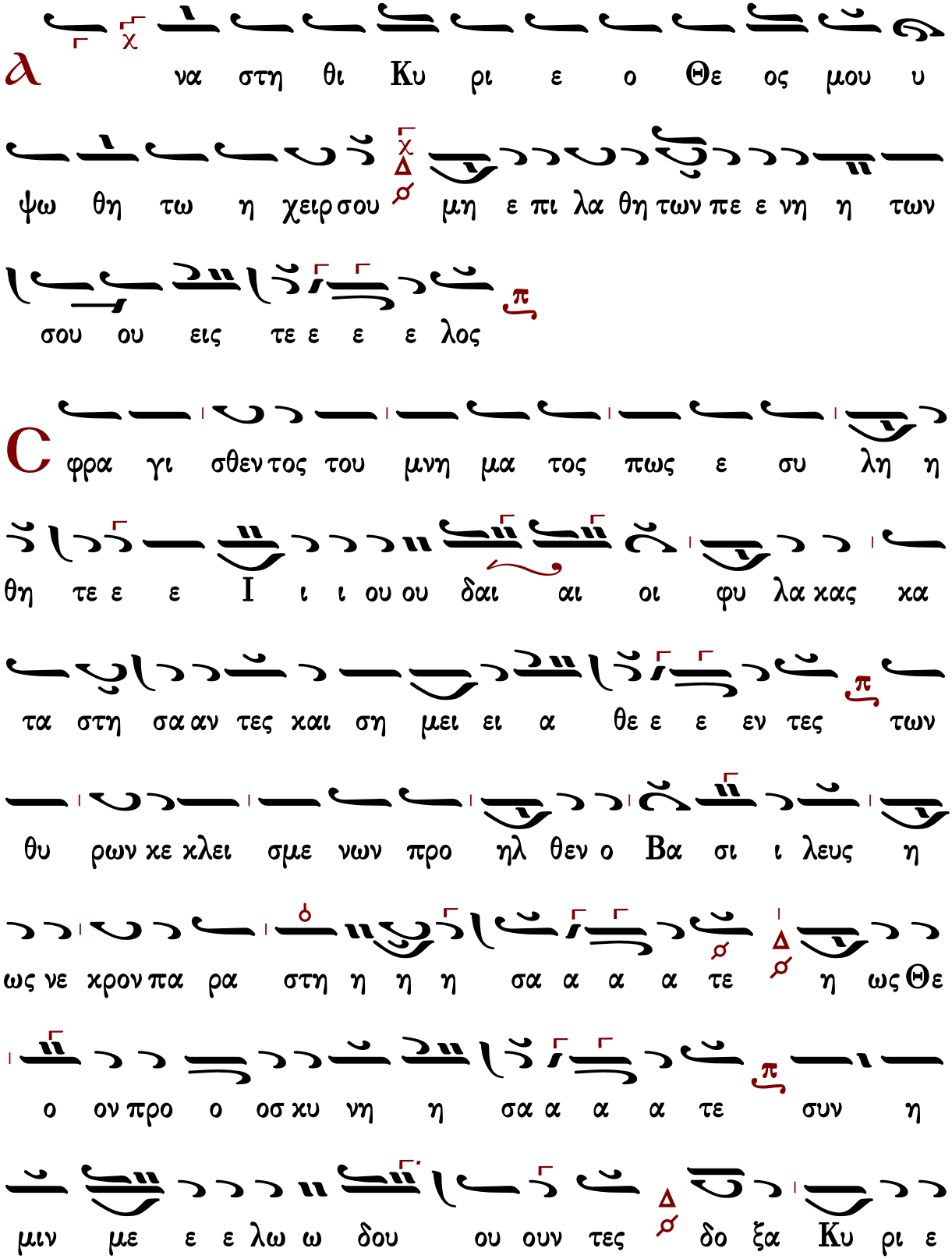
α
να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη η των
σου ου εις τε ε ε ε λος
C
φρα γι σθεν τος του μνη μα τος πως ε συ λη η
θη τε ε ε Ι ι ι ου ου δαι αι οι φυ λα χας κα
τα στη σα αν τες και ση μει ει α θε ε ε εν τες των
θυ ρων κε κλει σμε νων προ ηλ θεν ο Βα σι ι λευς η
ως νε κρον πα ρα στη η η η σα α α α τε η ως Θε
ο ον προ ο οσ κυ νη η σα α α α τε συν η
μιν με ε ε λω ω δου ου ουν τες δο ξα Κυ ρι ε

τω Στα αυ ρω σου και τη Α ναστα α α σει ει

ει ει σου

Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα

θαυ μα α σι α α α α σου

Το ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ροι

οι οι γυ υ ναι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα τε ε λα

α α βον Κυ υ ρι ι ι ι ε και μυ ρα βα στα

ζου σαι το σω μα σου το α χρα αν τον μυ υ ρι ι σαι

ε ε πε ζη η η η τουν ευ ρον δε φω το φο ρον

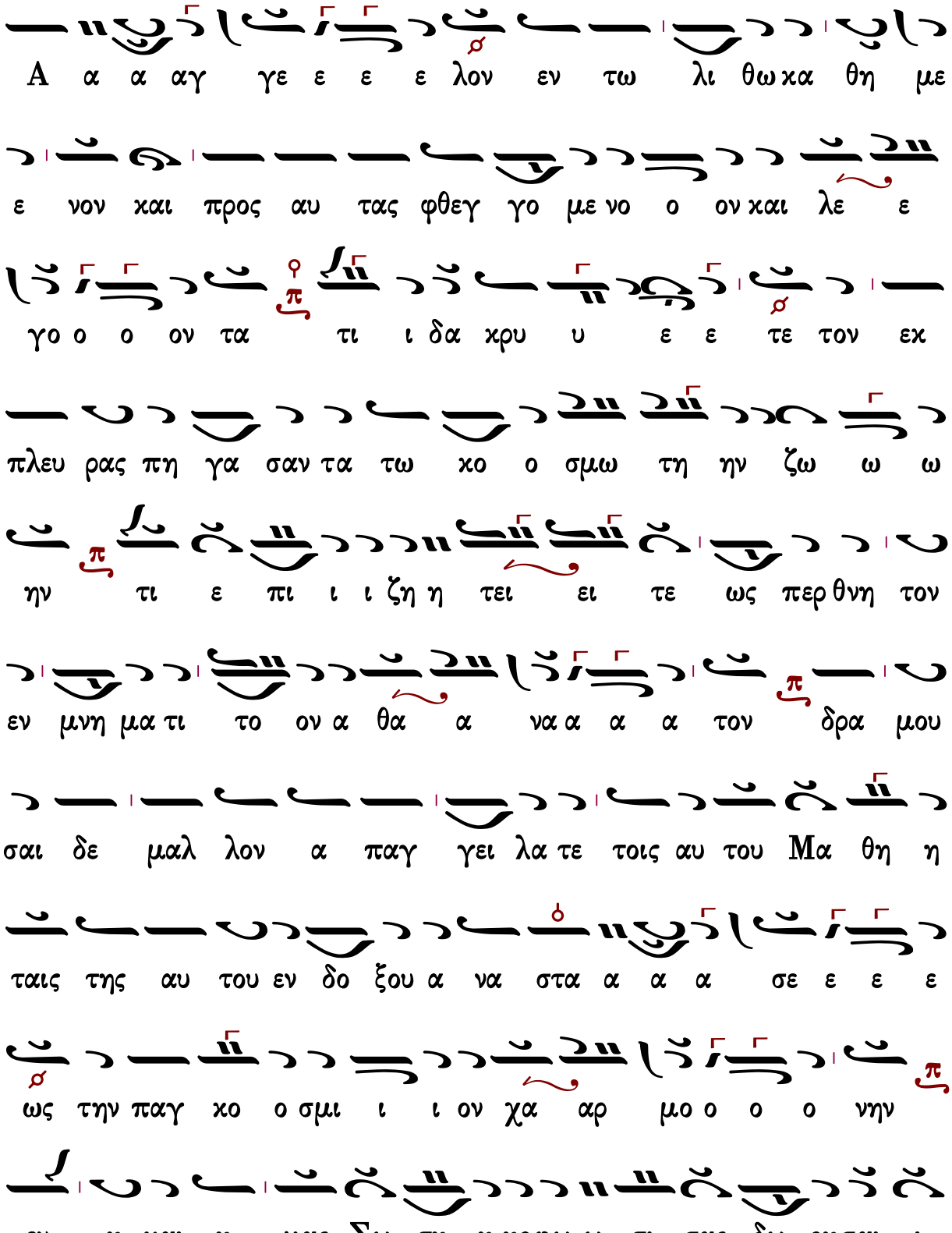
A α α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα θη με
ε νον και προς αυ τας φθεγ γο με νο ο ον και λε ε
γο ο ο ον τα τι ι δα κρυ υ ε ε τε τον εκ
πλευ ρας πη γα σαν τα τω κο ο σμω τη ην ζω ω ω
ην τι ε πι ι ι ζη η τει ει τε ως περ θνη τον
εν μνη μα τι το ον α θα α να α α α τον δρα μου
σαι δε μαλ λον α παγ γει λα τε τοις αυ του Μα θη η
ταις της αυ του εν δο ξου α να στα α α α σε ε ε ε
ως την παγ κο ο σμι ι ι ον χα αρ μο ο ο ο νην
εν η και η μας Σω τη η ηρφω ω τι σας δω ρησαι ι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.110*

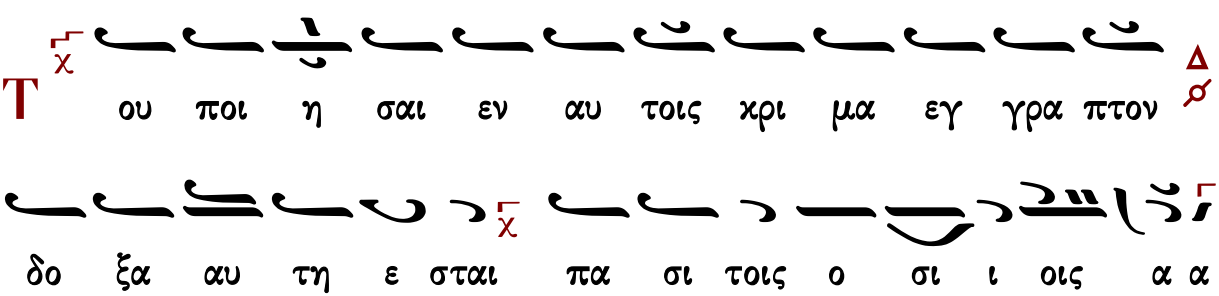

ω ων υ μνου ου ου μεν ε λε ε η η η σον

η η η μας

ℓ ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να α α

με ω ως α α αυ του

H τα φη σου ου Δε ε σπο ο τα πα ρα δει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν

θρω ω ω ω πων χαι εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω θε

ε εν τες σε τον α να στα α αν τα Θε

ο ον η η η μω ω ων υ μνου ου ου μεν ε λε

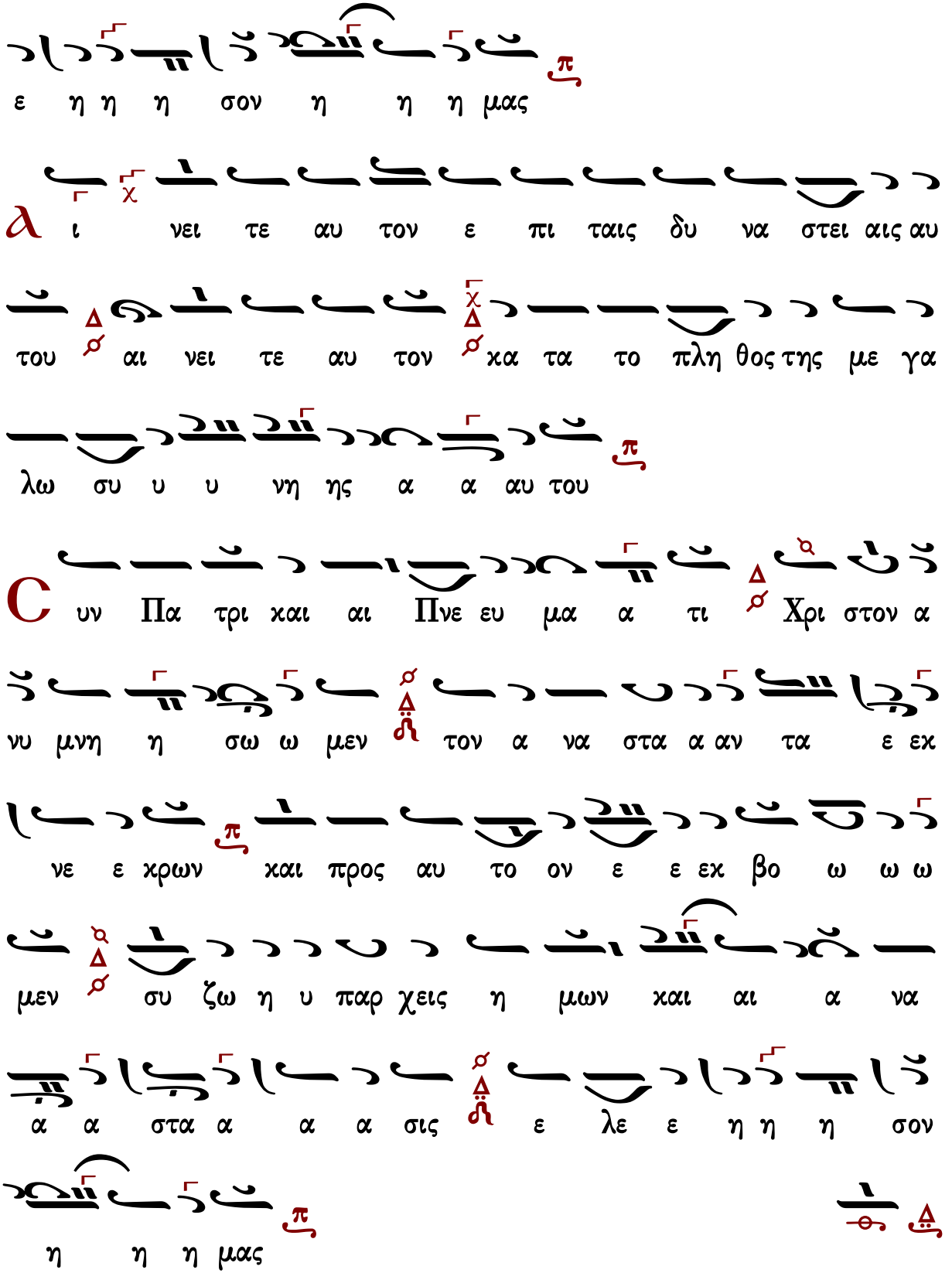
ε η η η σον η η η μας
α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ υ νη ης α α αυ του
C υν Πα τρι και αι Πνε ευ μα α τι Χρι στον α
νυ μνη η σω ω μεν τον α να στα α αν τα ε εκ
νε ε χρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ω ω ω
μεν συ ζω η υ παρ χεις η μων και αι α να
α α στα α α α σις ε λε ε η η η σον
η η η μας

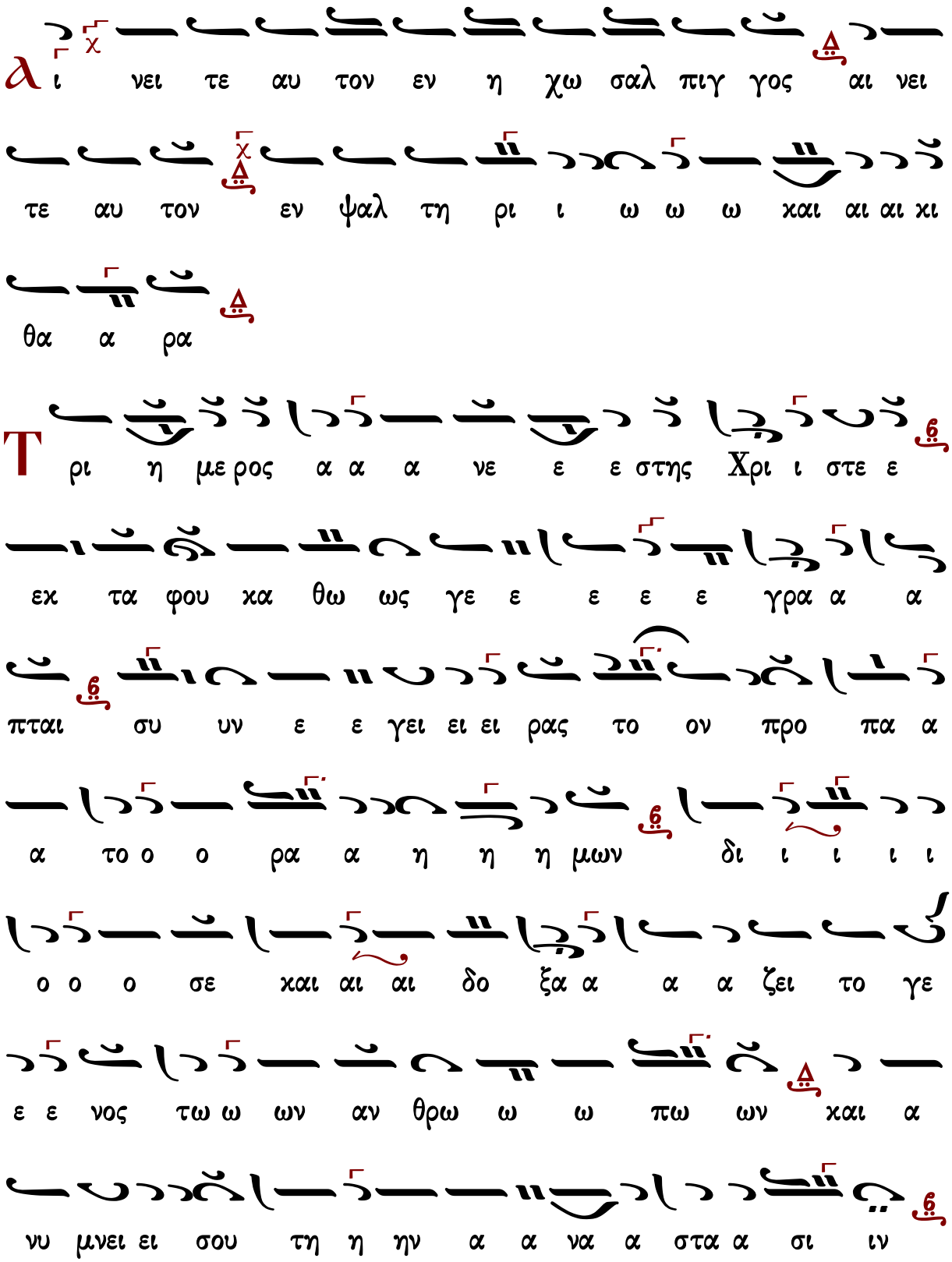
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι αι χι
θα α ρα
ρι η με ρος α α α νε ε ε στης Χρι ι στε ε
εχ τα φου χα θω ως γε ε ε ε γρα α α
πται συ υν ε ε γει ει ει ρας το ον προ πα α
α το ο ο ρα α η η η μων δι ι ι ι ι
ο ο ο σε χαι αι αι δο ξα α α α ζει το γε
ε ε νος τω ω ων αν θρω ω ω πω ων χαι α
νυ μνει ει σου τη η ην α α να α στα α σι ιν

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ανθολογία
Ὄρθρος 1952 σ.280*

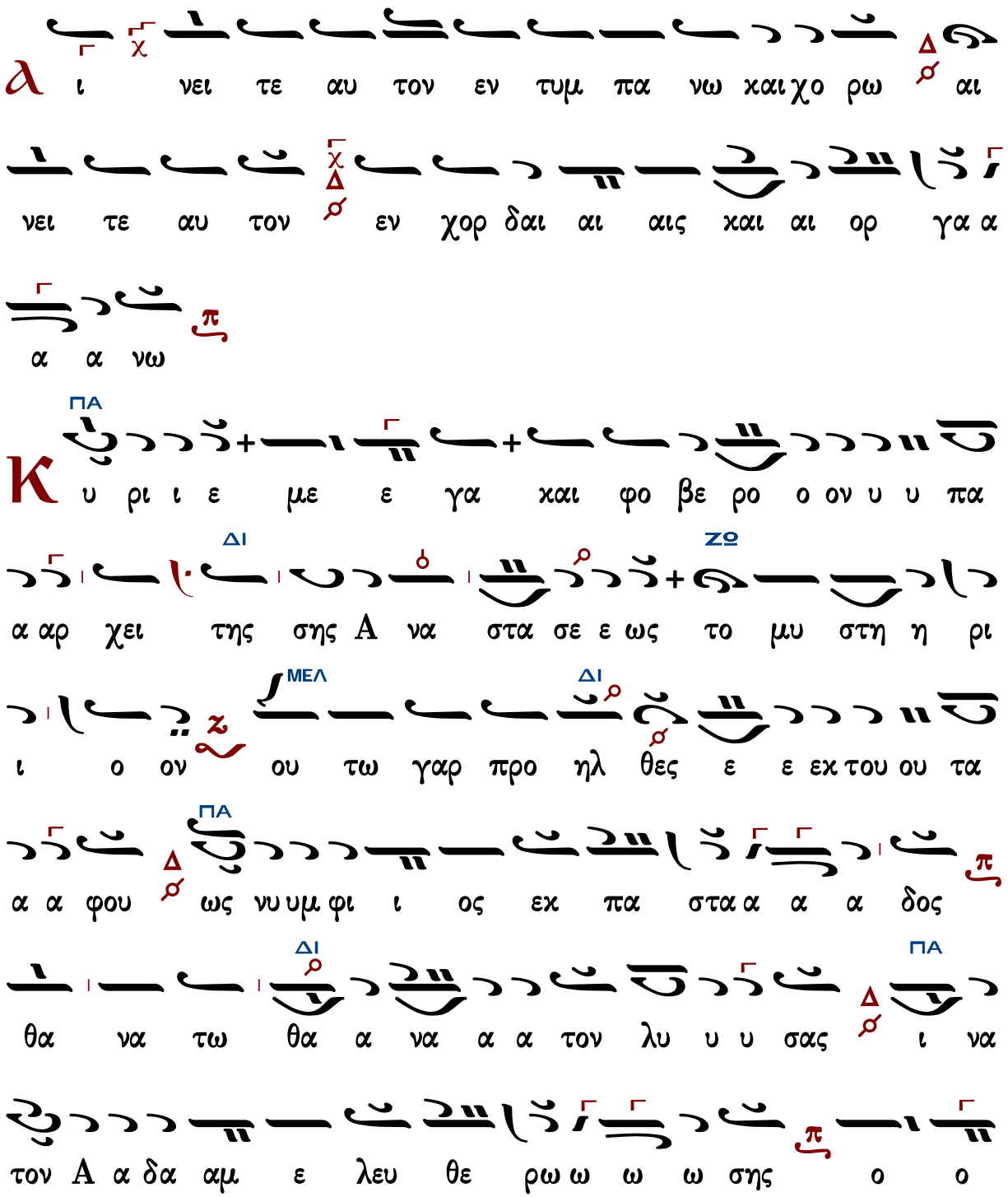

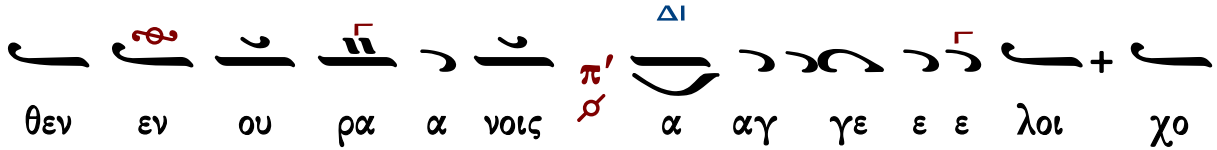
ΔΙ
θεν εν ου ρα α νοις α αγ γε ε ε λοι χο

ΠΑ
ρε ε ε ευ ου ου ου σι χαι ε πι ι γης αν θρω

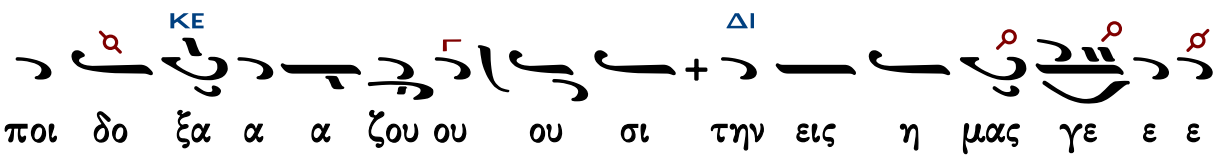
ΚΕ
ΔΙ
ποι δο ξα α α ζου ου ου σι την εις η μας γε ε ε

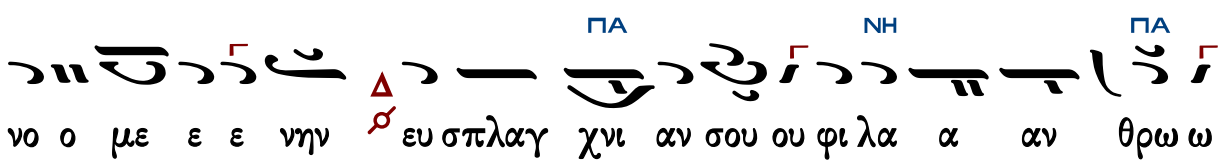
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
νο ο με ε ε νην ευ σπλαγ χνι αν σου ου φι λα α αν θρω ω

ω ω πε

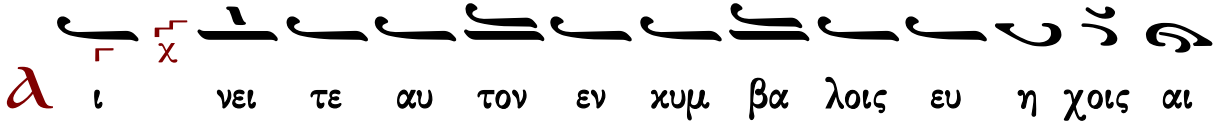
α
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις αι

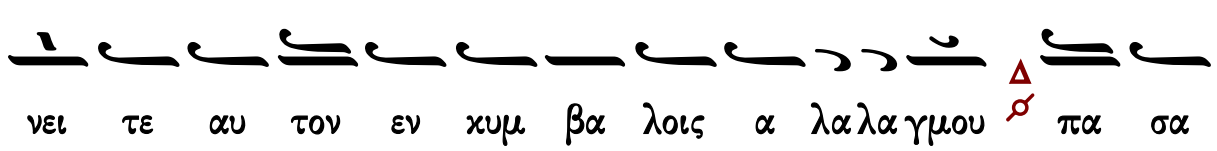
νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

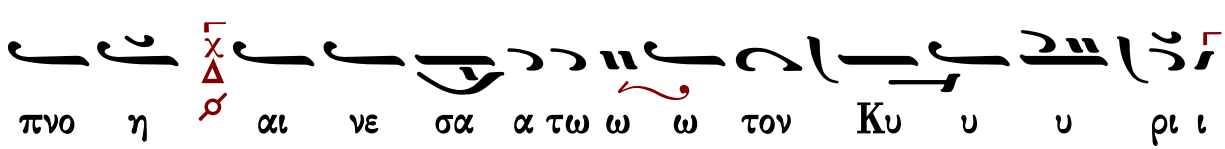
πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον

ΚΕ
ω
πα ρα νο μοι Ι ου ου ου δαι αι αι οι

ΔΙ ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΚΕ ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΝΗ ΠΑ

που ει σιν αι σφρα γι δες και τα αρ γυ υ υ ρι ι

ι ι α α ε δω ω κα α τε ε τοις στρα τι ω ω ω

ω ταις ουκ ε κλα πη ο θη η σα αυ ρος αλ

λα α νε ε στη ως δυ να α τος αυ τοι δε

κα τη σχυν θη η τε αρ νη σα α με νοι οι Χρι ι

στον τον Κυ ρι ι ι ο ο ον τη ης δο ο ο ξης τον πα

θον τα και τα α φε εν τα και α να στα αν

τα α ε ε εκ νε ε ε κρων αυ τον προ οσ κυ νη

η η σω ω ω ω μεν

α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

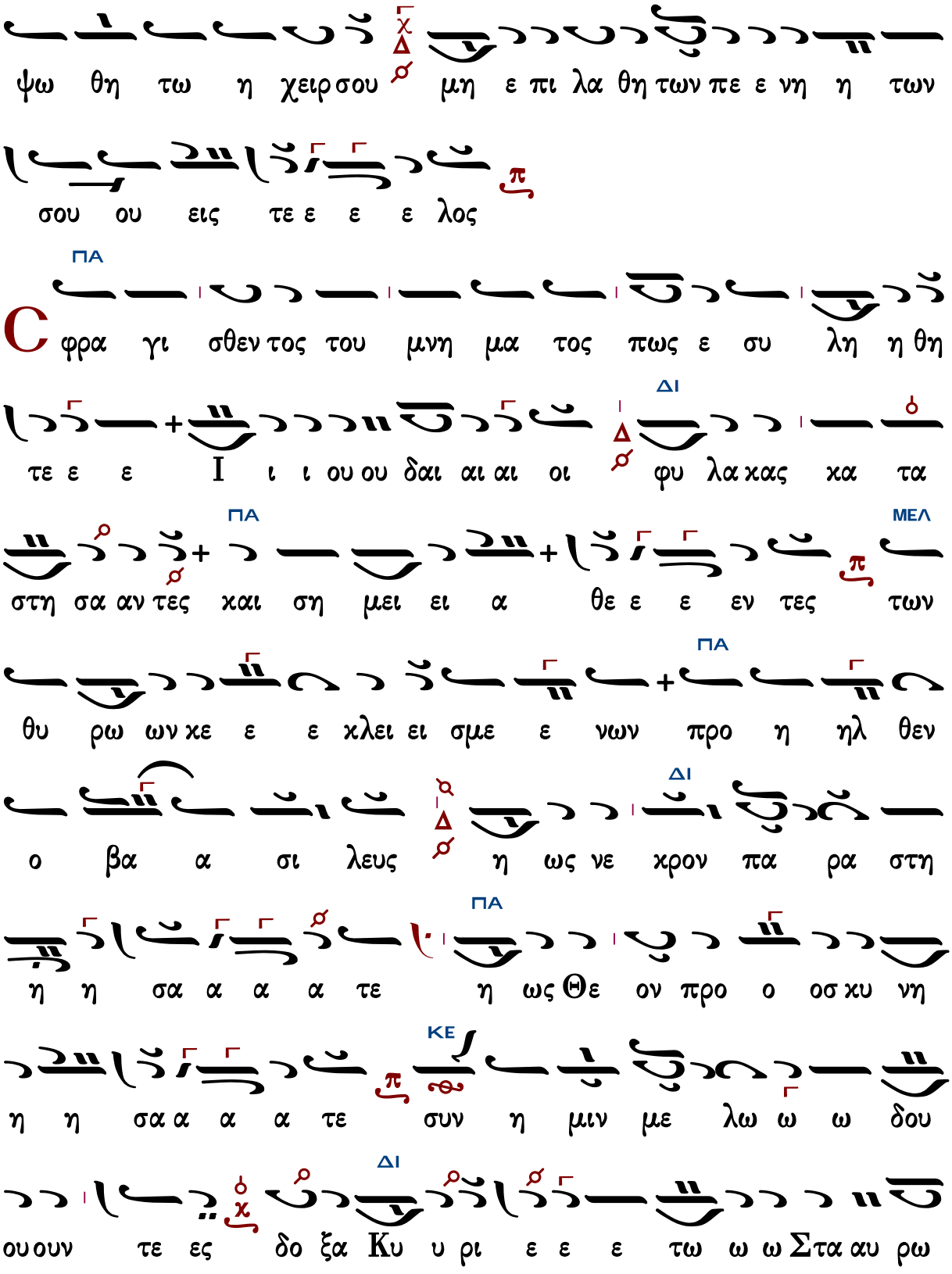
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη η των
σου ου εις τε ε ε ε λος
ΠΑ
C φρα γι σθεν τος του μνη μα τος πως ε συ λη η θη
τε ε ε I ι ι ου ου δαι αι αι οι φυ λα κας κα τα
ΔΙ
στη σα αν τες και ση μει ει α θε ε ε εν τες των
ΠΑ
ΜΕΛ
θυ ρω ων κε ε ε κλει ει σμε ε νων προ η ηλ θεν
ΠΑ
ΔΙ
ο βα α σι λευς η ως νε κρον πα ρα στη
η η σα α α α τε η ως Θε ον προ ο οσ κυ νη
ΠΑ
η η σα α α α τε συν η μιν με λω ω ω δου
ΚΕ
ΔΙ
ου ουν τε ες δο ξα Κυ υ ρι ε ε ε τω ω ω Στα αυ ρω

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

ω ω σου και τη Α αναστα α α σει ει ει ει σου

Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα

θαυ μα α σι α α α α σου

ΠΑ

Το ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ο ροι

οι οι γυ υ ναι αι αι κες ο δυ ρο μεναι κα τε ε λα α

α βον Κυ υ υ ρι ι ι ι ε και μυ ρα βα στα

ζου σαι το σω μα σου το α αχ ραν τον μυ υ ρι ι σαι

ΔΙ

ε πε ζη η η η τουν ευ ρον δε φω το φο ο ο

ΠΑ

ρον α α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα

θη η με νον Δ ϡ και προς αυ τας φθεγ γο με νο ο ον και

λε ε ε γο ο ο ον τα π τι δα α α χρυ ε ε τε

ΠΑ

τον εκ πλευ ρας πη γα σαν τα τω κο ο σμω τη ην ζω

ω ω ην π τι ε πι ι ι ζη τει ει τε ωσ περ θνη τον

εν μνη μα τι το ο ον α θα α α να α α α τον π

δρα μου σαι δε μαλ λον α παγ γει λα τε τοις αυ του μα

ΔΙ

θη ταις Δ ϡ της αυ του εν δο ξου α να στα α α α σε

ΠΑ

ε ε ε ως Δ ϡ την παγ κο ο σμι ι ι ον χα αρ μο ο

ο ο νην π εν η και η μας Σω τη η ηρφω ω τι ι

σας Δ ϡ δω ρη σαι αι αι αι αι ι ι ι λα σμον Δ ϡ και το

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν α΄

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.238*

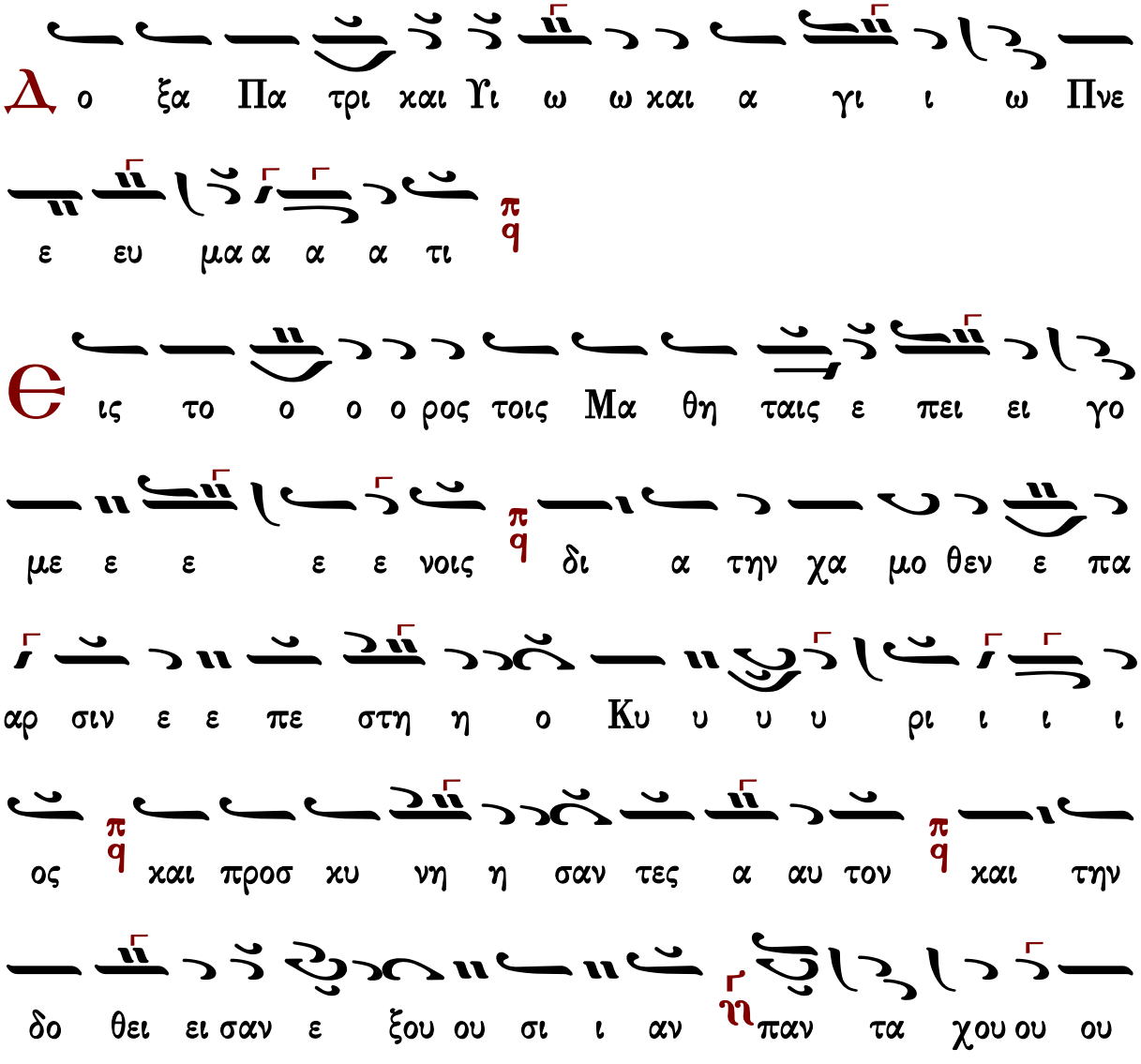

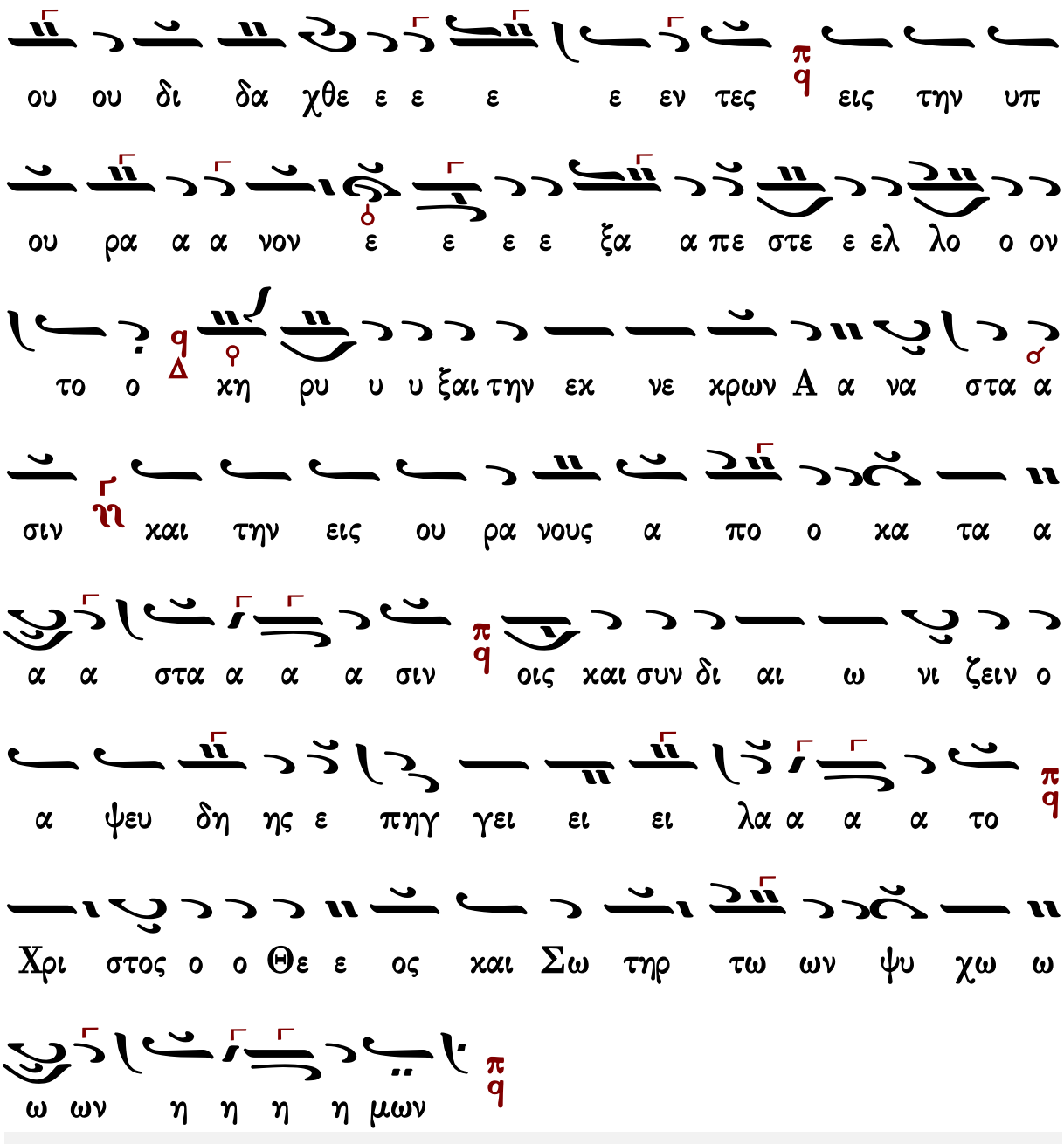

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος πλ. δ Πα

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1865 σ.68*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω π/q και α γι ω Πνε ε ε

ευ μα α α α τι π/q

Θ ις το ο ο ο ο ο ο ο ρο ος τοις μα θη ταις ε

πει ει ει ει γο ο με ε ε νοις π/q δι α την χα μο ο

θε εν ε πα αρ σιν η ε πε ε ε στη η ο ο ο

Κυ υ ρι ι ι ος π/q και προσ κυ νη σα αν τες α αυ

τον π/q και την δο θει ει σα αν ε ξου σι ι ι ι ι ι

ι ι ι α α αν η παν τα χου ου ου δι ι δα α

α χθε ε ε ε εν τες π/q εις την υπ ου ρα α νον ε

ξα πε ε στε ε ε ε ελ λο ο ο ον το Δ κη ρυ

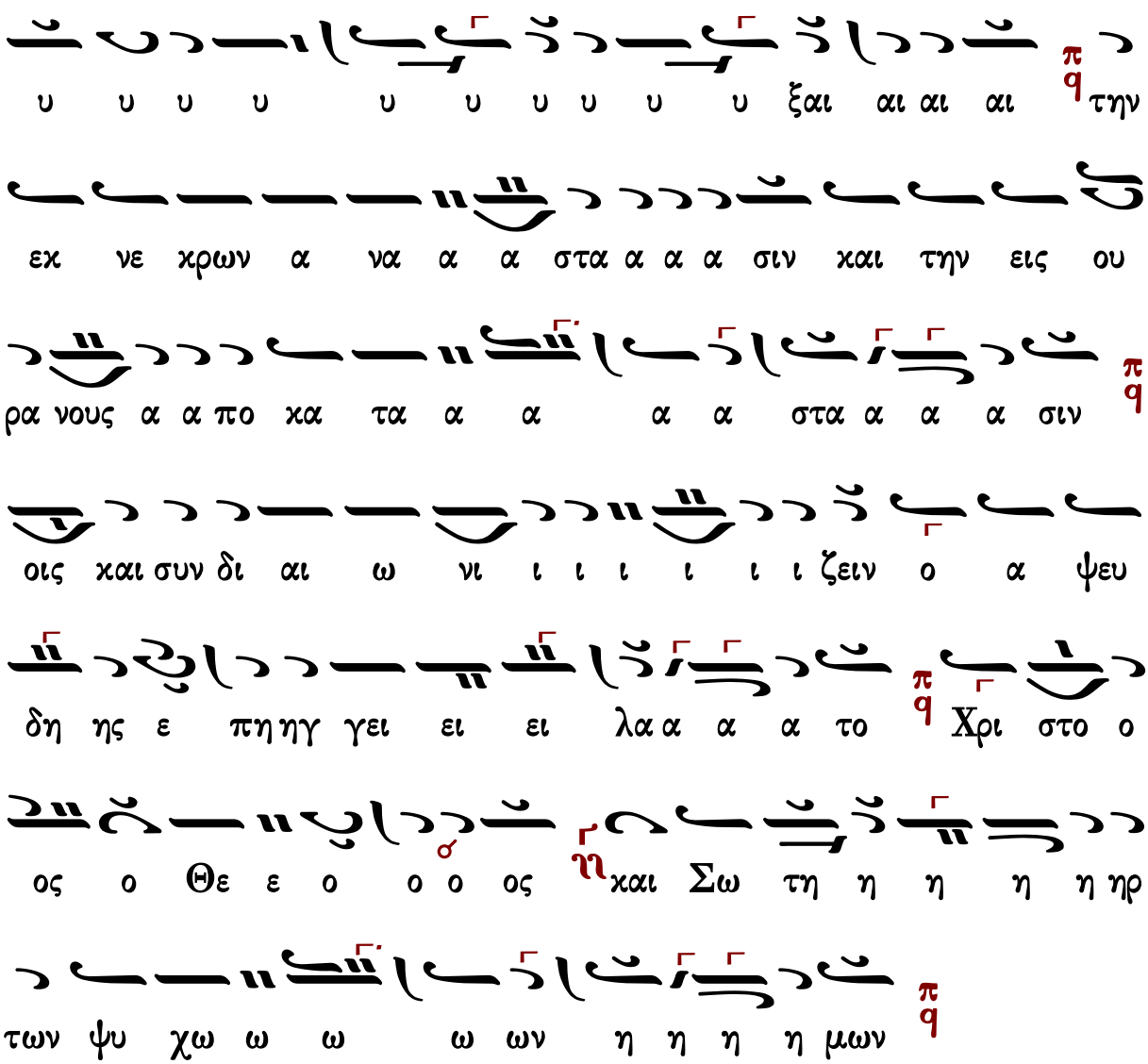

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος ⸗q Πα

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.43*

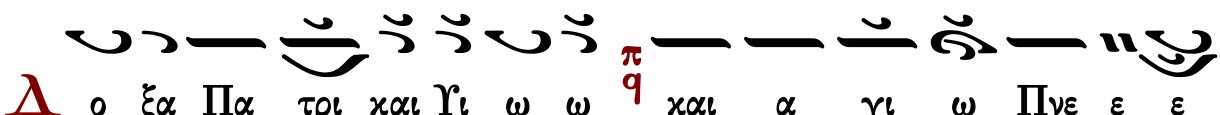

ευ μα α α α τι
e ις το ο ο ο ρο ος τοις Μα θη ται αις ε
πει ει ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
ε με ε ε ε νοις δι α την χα μο θεν ε ε πα αρ
σι ιν ε ε πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ος και προσ κυ νη η η σα α αν τες α αυ τον
και την δο θει σαν ε ξου ου σι ι αν παν τα α
χου ου ου ου δι δα χθε ε ε εν τες εις την υπ
ου ρα α α νο ον εξ α πε ε στελ λο ον το ο
κη η ρυ υ υ υ υ ξαι αι την εκ νε κρων Α να

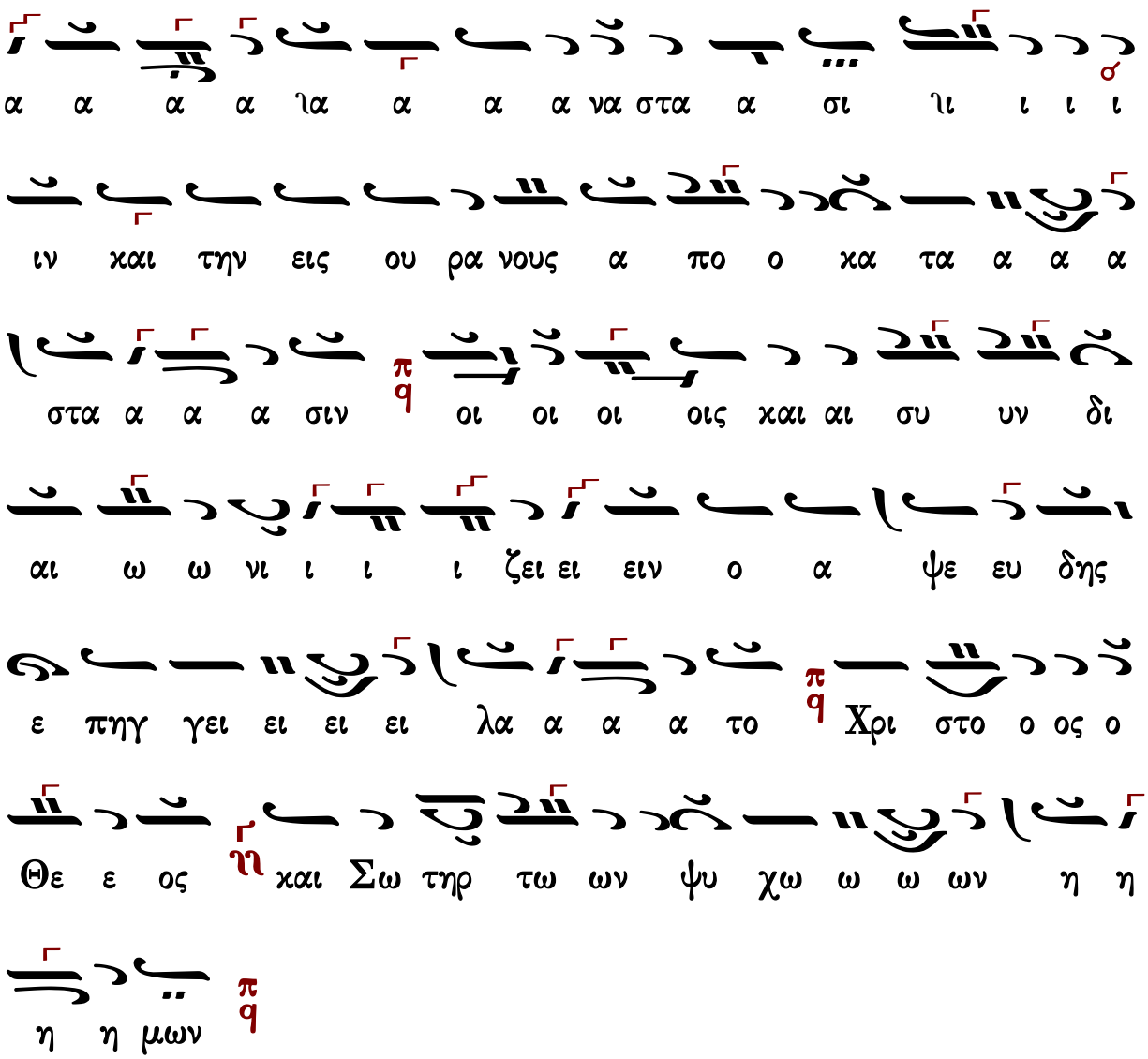

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος Κε

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Διονυσιάτικη Μουσική Ανθολογια
Άγιον Όρος 2009 σ.355*

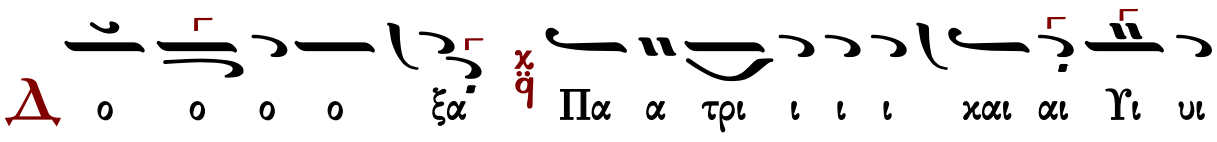

α α α μα υ ε ε Πνε ω ι γι α χαι ω ω

τι

μα τοις ος ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ις

ε ε ε με ο γο ε ε ε ε ε ε ε πει αις ται θη

χα την α δι νοις ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε

ι ι ι σι αρ πα ε ε θεν ο ο ο ο μο

ο η στη ε πε ε ιν ι ι ι ι ι ι ιι ι ι

ν η η σαν προσ χυ και ος ι ι ι ρι υ υ Κυ

ν η η σαν και ον ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο το α αυ τες

ι ι ι ι ι ι ι ξου ου σι ι ι ι ι ι ι σαν ε ε ε θει δο

α δα ι ι δι ου ου ου ου χου τα παν αν α ι

α ρα ου υπ ην τη εις ες εν τε ε ε ε χθε

ο ον το ο ο ον ε ξα πε στε ε ελ λο ο ον ε ο ο ο νο

αι αι ξαι υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρυ χη

α στα α α α α α να α ων χρω νε εχ την αι

ου ρα α νου ου ην εις ου ρα α και τη ην και σιν α α

α α α α α τα α α ους ου ου ου

ω αι αι ι δι συν και οις οι οι σιν α α α στα

η δη ψευ α ο ειν ει ζει ι ι ι ι ιν νι ω

η η η η η η η η η η ης η πη ηγ γει ει

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Πεντηκοστάριον
1886 σ.148*

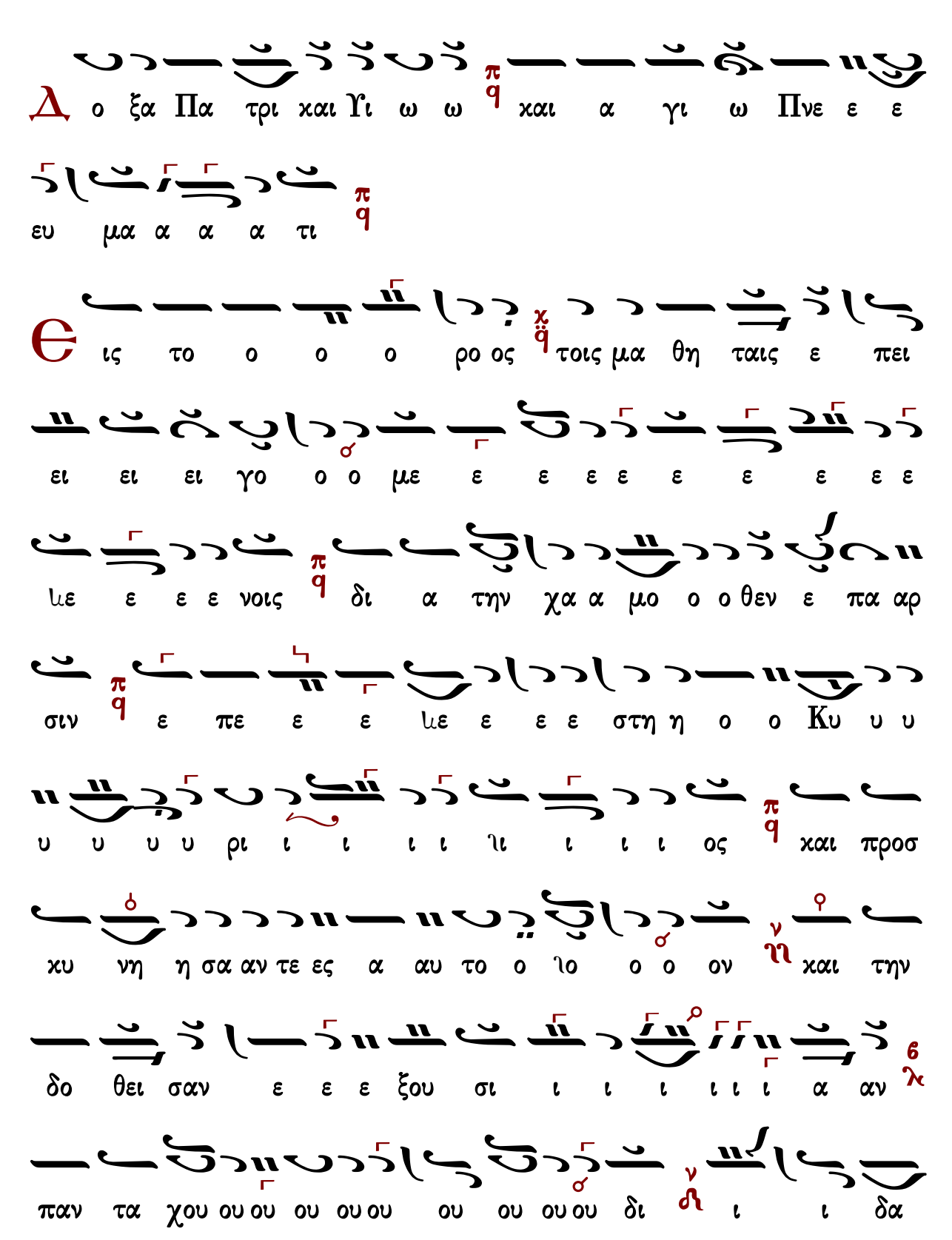
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω Πνε ε ε
ευ μα α α α τι
Θ
ις το ο ο ο ρο ος τοις μα θη ταις ε πει
ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ε ε νοις δι α την χα α μο ο ο θεν ε πα αρ
σιν ε πε ε ε με ε ε ε στη η ο ο Κυ υ υ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ιι ι ι ι ος και προσ
κυ νη η σα αν τε ες α αυ το ο ιο ο ο ον και την
δο θει σαν ε ε ε ξου σι ι ι ι ι ι ι α αν
παν τα χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου δι ι ι δα

α α α α α χθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε ε εν τες π/q εις την υπ ου ου ρα α νο ον χ/q ε

ξα α πε ε στε ε ελ λο ο ον το ο q/Δ χη ρυ υ υ υ

υ ξαι η/n την εχ νε χρων α α να α α α στα α

α α σιν π/q και την εις ου ου ρα α νου ους χ/q α πο

ο χα α τα στα α σι ιν ζ/z οις και συν δι ι αι ω ω

νι ι ιι ι ι ι ζειν π/q ο α ψευ δη η η ης

ε ε πειγ γει ει λα α το η/n Χρι στο ο ο ος ο ο Θε ε

ο ο ιο ο ο ος η/n και Σω τηρ τω ων ψυ χω ω ω ων η η

η η μων π/q

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

Ἦχος ⲗ ϥ̈ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Πεντηκοστάριον 1899 σ.572*

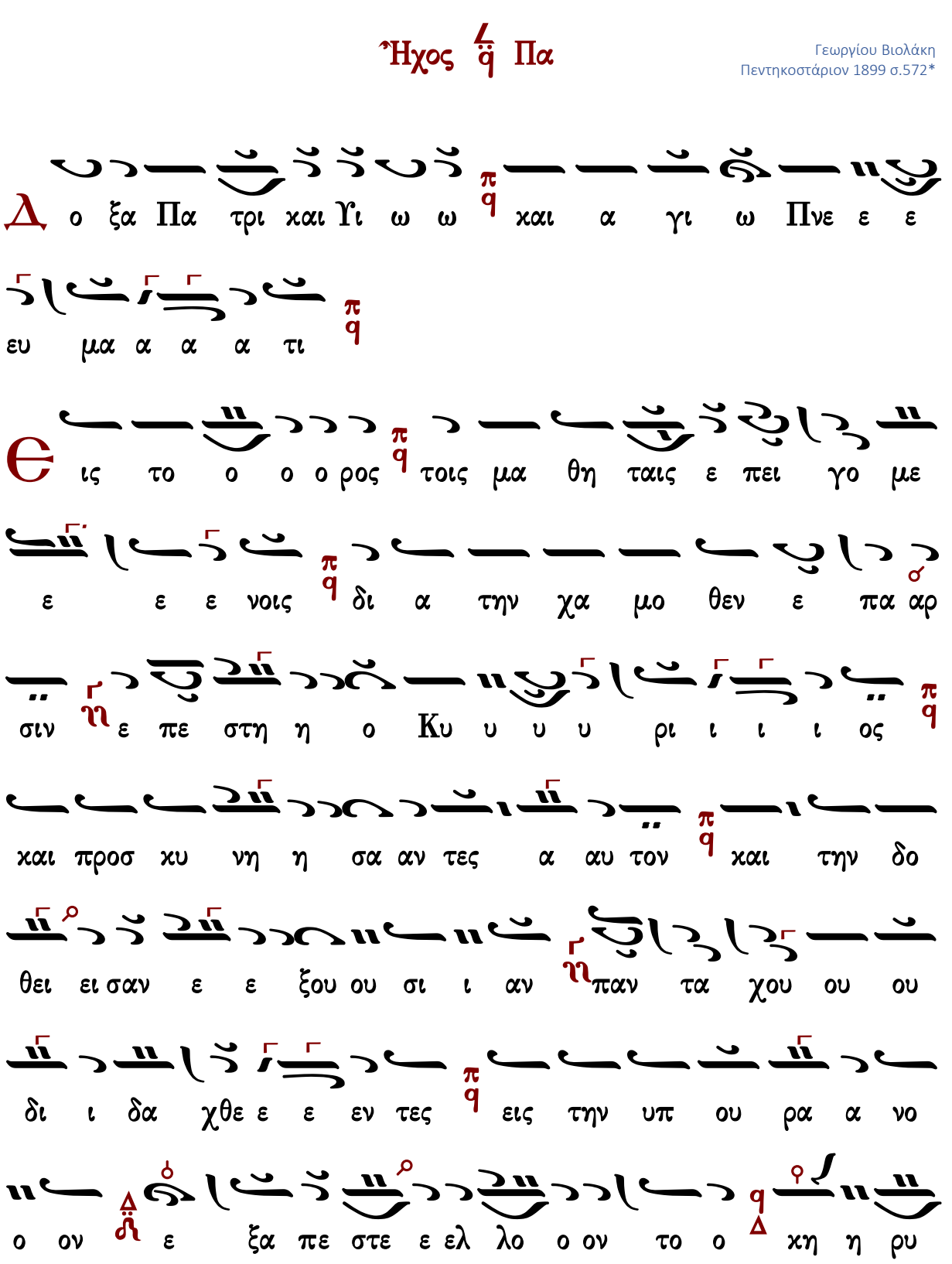

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος ἐ q Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Τά Ἕνδεκα Ἑωθινά 1886 σ.3*

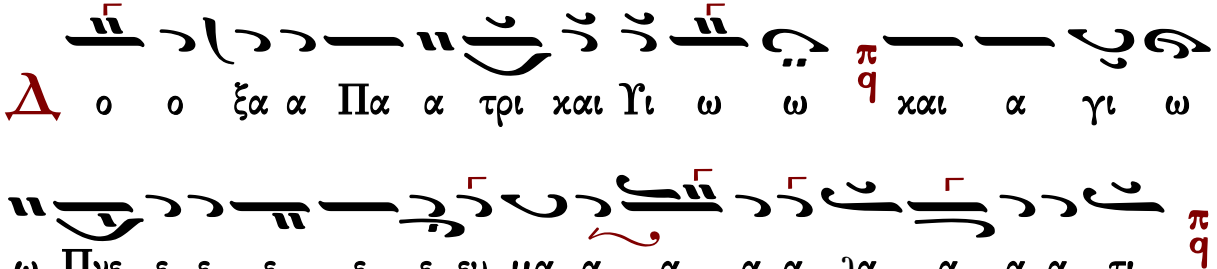

θ ις το ο ο ο ο ρο ος χ q τοις μα α θη η ταις ε

πει ει ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε

ε ε με ε ε ε νοις π q δι α την χα μο ο ο ο θε εν

ε ε ε πα α α α αρ σι ι ιν η ε ε πε στη η ο Κυ

υ υ ρι ι ι ι ος π q και προσ κυ νη η σα α αν

τες Δ α αυ το ο ο ον π q και την δο ο θει ει ει

ει σαν ε ε ε ξου ου σι ι ι ι ι ι α αν 6 λ

πα αν τα α χου ου ου ου δι δα χθε ε ε ε

ε εν τες π q εις τη ην υ υπ ου ρα α νο

ον ε ε ξα α πε ε στελ λο ον το ο ζ κη η ρυ υ

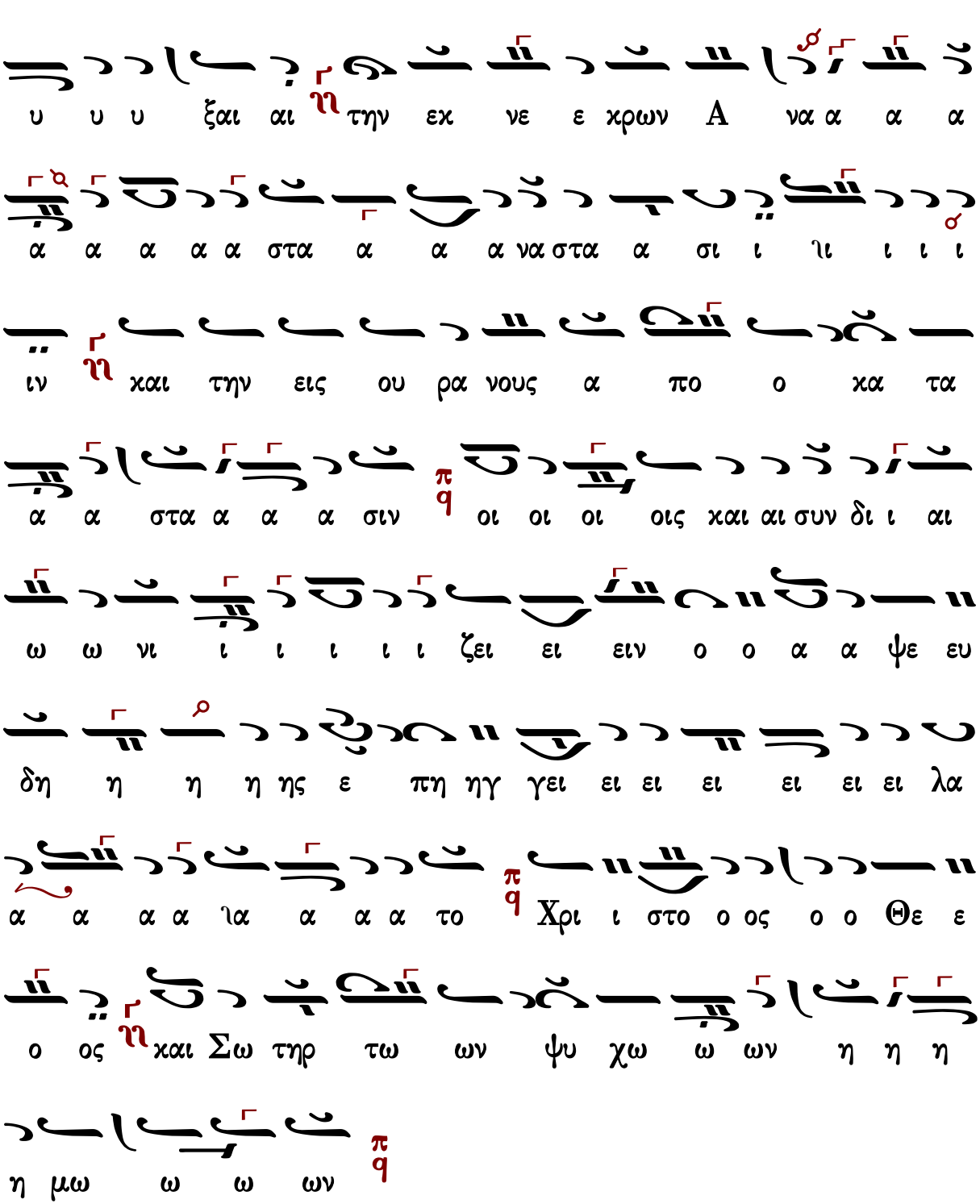

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος ζ̈ πο χ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.20*

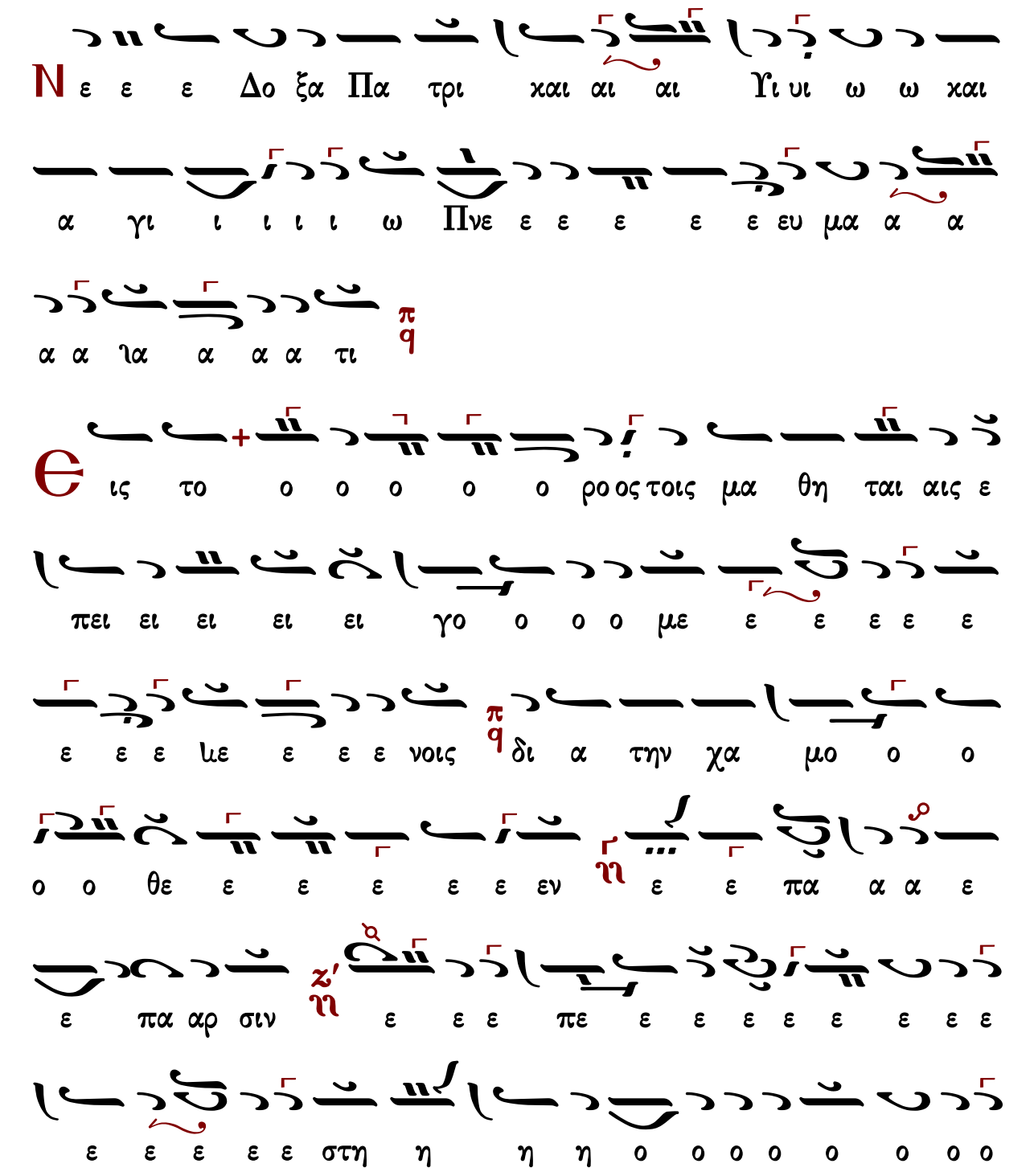

Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο ο Κυ υ υ

ρι ι ος π/q και προσ κυ νη η σα α αν τες α α αυ

τον π/ϕ και την δο θει ει σαν ε ε εξ ου ου ου σι

ι αν η/ϩ παν τα χου ου ου ου ου ου ου ου ου δι ι ι ι

ι ι ι δα α α α α χθε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε εν τες π/q εις την υ υπ ου ου ρα α νο ον χ/ϭ

εξ α α πε ε στε ελ λο ον το ο Δ/q χη η η

ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ξαι αι αι την εκ νε

χρων Α α να α α α α στα α α Α να στα α

σι ι ιι ι ι ι ιν η/ϩ και την ει εις ου ου ρα α νου

ιω ω ω ω ω ω ω ων η η η η η η η
η ηρ τω ω ων ψυ υ υ χω ω ω ω ω ω ω
ιο ο ο ος ο ο ο Θε ε ος κ̅ν̅ αι αι Σω ω τη
στο ο ο ος ο Θε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
πηγ γει ει ει ει ει ει ει ει ει λα α το Χρι
ω νι ι ι ι ι ζει ει ειν ο α ψε ευ δης ε ε ε
ω ι ι ι ι

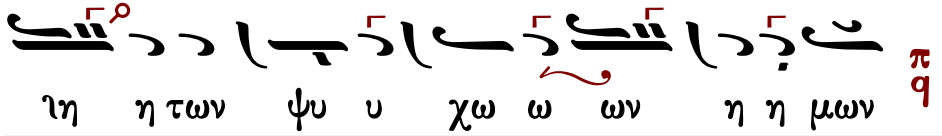

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος πλ. δ' Πα

Τα 11 εωθινά
κατ' εκτέλεση Κ. Πρίγγου
Παναγιώτης Φιλίππου, 2017*

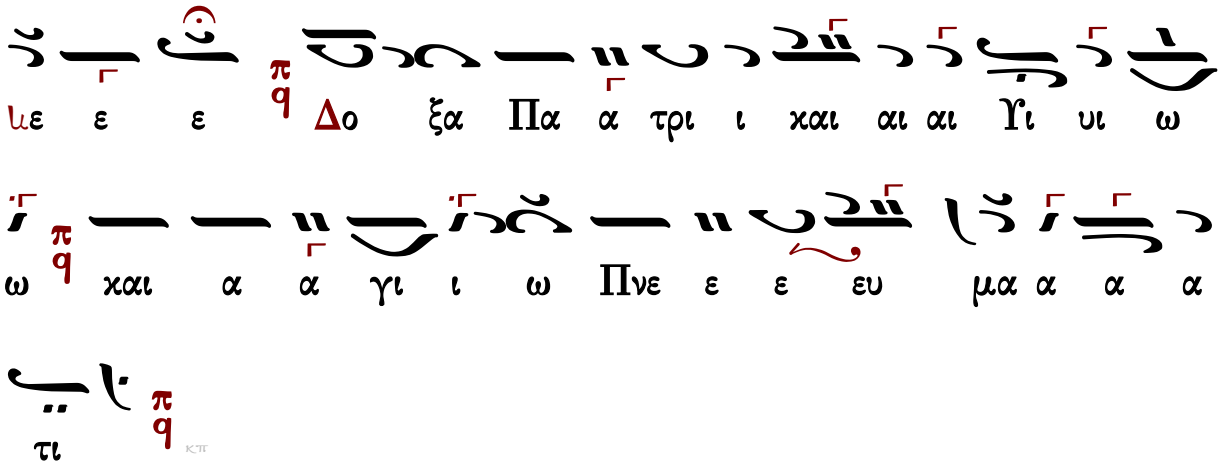

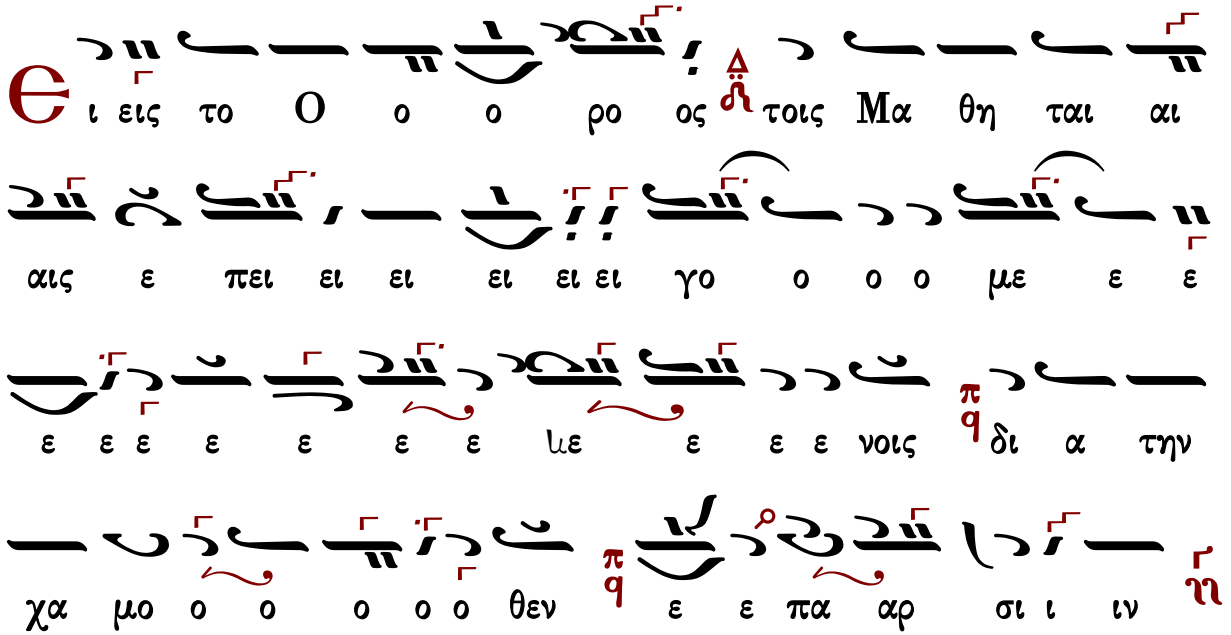

ι ι ι ρι υ υ υ Κυ ο η η στη ε ε ε πε

ου αυ ε ες α ε τε αν σα η η νη κυ προσ και ος

ι ι δι ου ου ου ου χ α α τα α αν πα ι αν

ι ι σι ου ου ε σαν ει ει θει δο την και το ον

ν ο ου ου ου ρα νο ις την υπ ει ε ε εν τες χθε δα

ν ο ο ο λο ε λ ε στε πε α α ξα ε ον ο

ρω χε νε εκ τη ν ξαι υ υ υ υ υ ρυ η κη ο το

ις και τη ν ι ν σι α στα α να α α Α ων ω

α α α κα τα ο ο πο α ους ου ου ου ρα ου

αι και οις οι οι οι οι οι οι οι οι σιν α α α στα

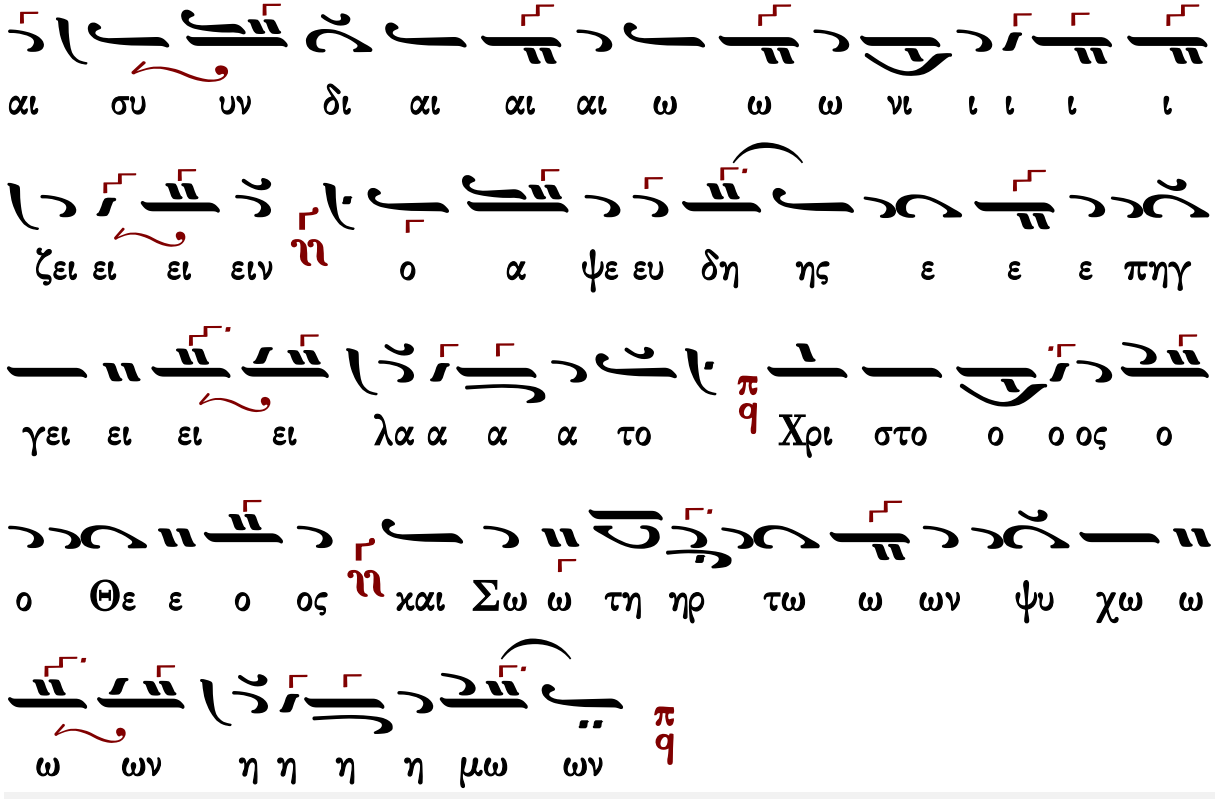

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος ἐν̇ q Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.520*

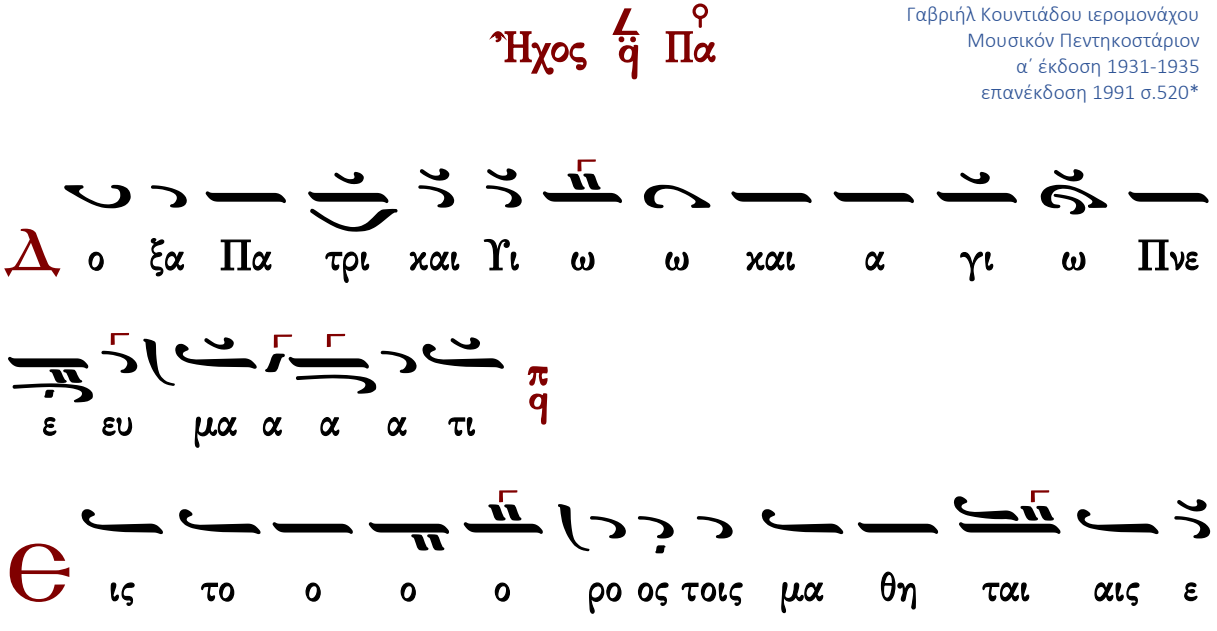

πει ει ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε

ε ε ιε ε ε ε ε νοις δι α την χα μο θεν

ε ε πα αρ σι ιν ε ε πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ος και προσ κυ νη η η σα αν τες α αυ το

ον και την δο θει ει σαν ε εξ ου ου σι ι αν παν

τα α χου ου ου ου δι ι δα χθε ε ε εν τες εις

την υπ ου ρα α α νο ον εξ α πε ε στε ε ε

ε ελ λο ο ο ον το χη η ρυ υ υ υ υ ξαι αι

την εκ νε κρω ων Α να α α α α α α στα

α α Α να στα α σι ιι ι ι ι ιν και την εις

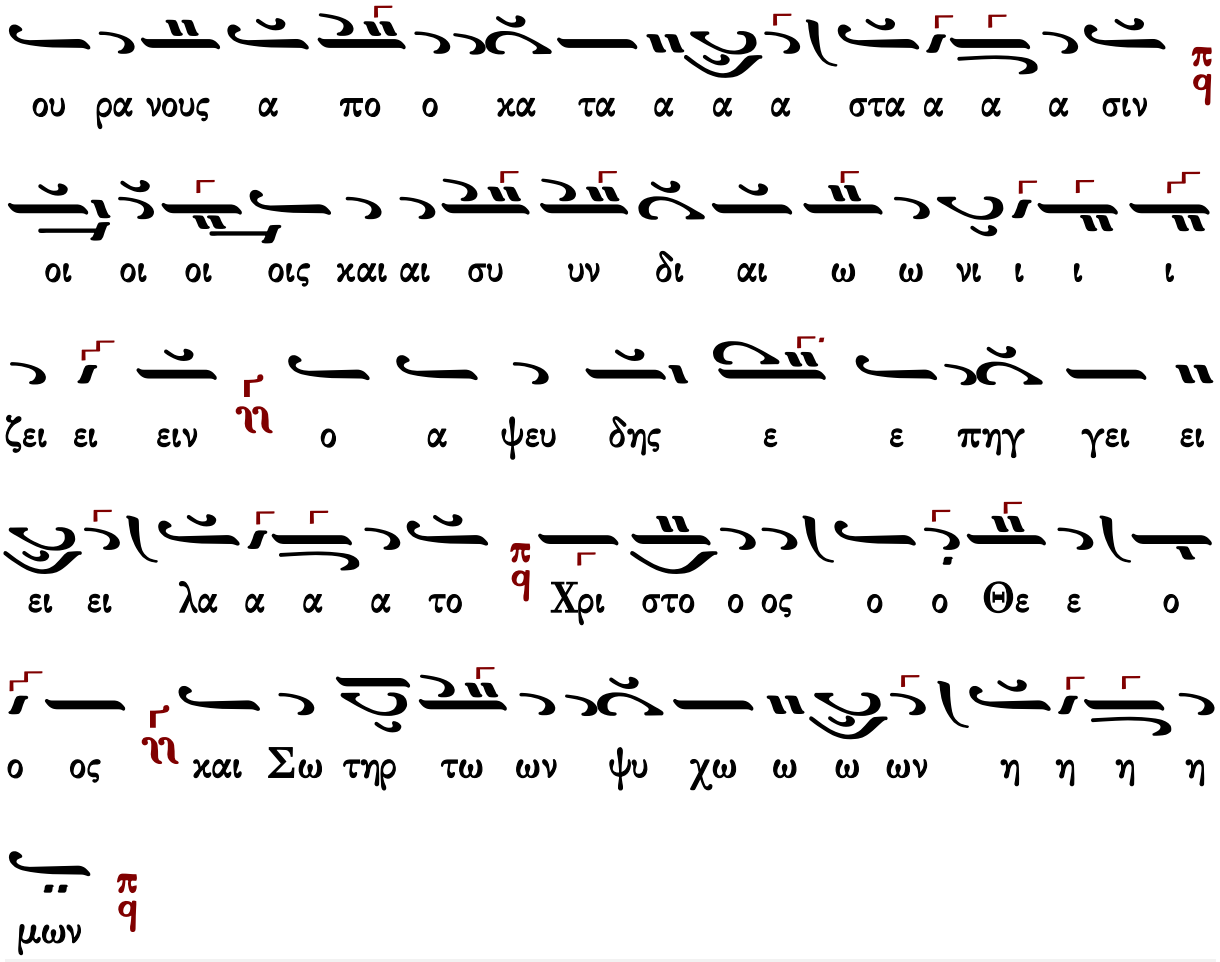

Θεοτοκίον

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου (†1988)

Ἦχος ἡ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.282*

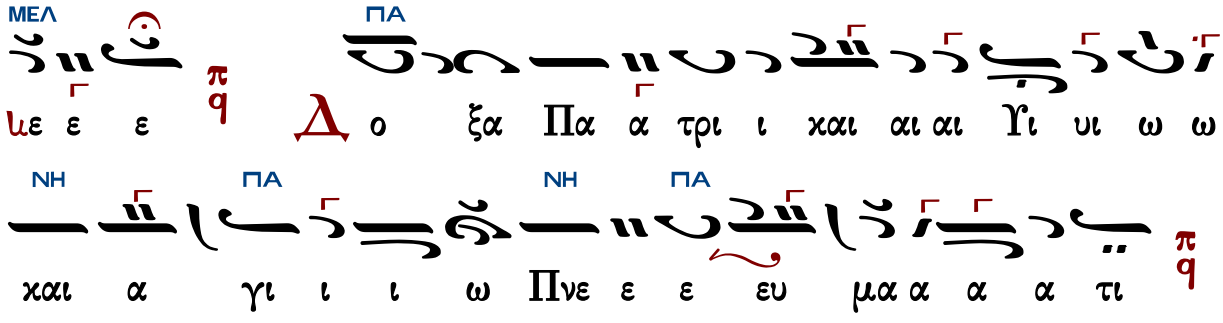

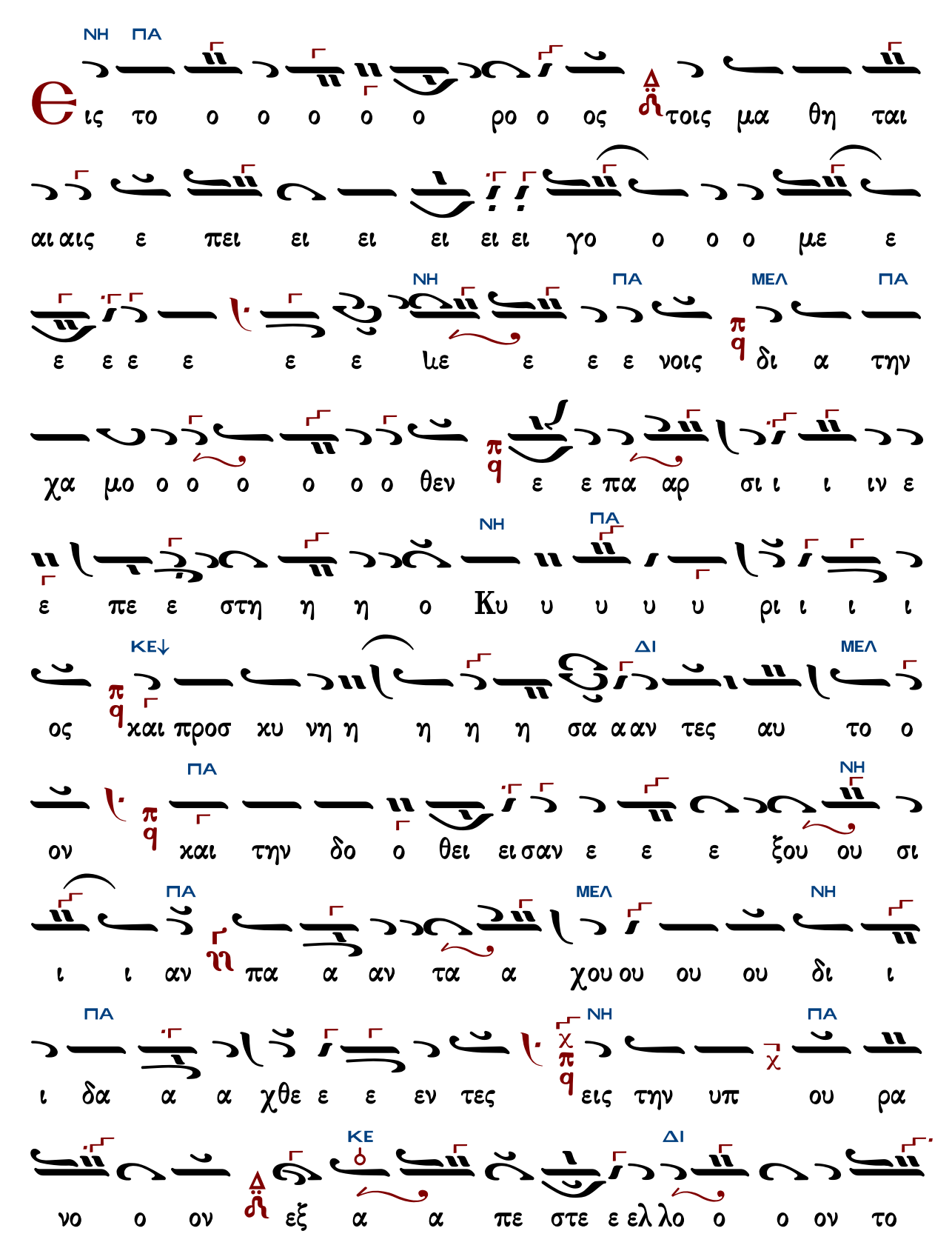
ΝΗ ΠΑ
ις το ο ο ο ο ο ρο ο ος τοις μα θη ται
αι αις ε πει ει ει ει ει ει γο ο ο ο με ε
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε με ε ε ε νοις δι α την
χα μο ο ο ο ο ο ο θεν ε ε πα αρ σι ι ι ιν ε
ΝΗ ΠΑ
ε πε ε στη η η ο Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ΚΕ↓ ΔΙ ΜΕΛ
ος και προσ κυ νη η η η η σα α αν τες αυ το ο
ΠΑ ΝΗ
ον και την δο ο θει ει σαν ε ε ε ξου ου σι
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ι ι αν πα α αν τα α χου ου ου ου δι ι
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
ι δα α α χθε ε ε εν τες εις την υπ ου ρα
ΚΕ ΔΙ
νο ο ον εξ α α πε στε ε ελ λο ο ο ον το

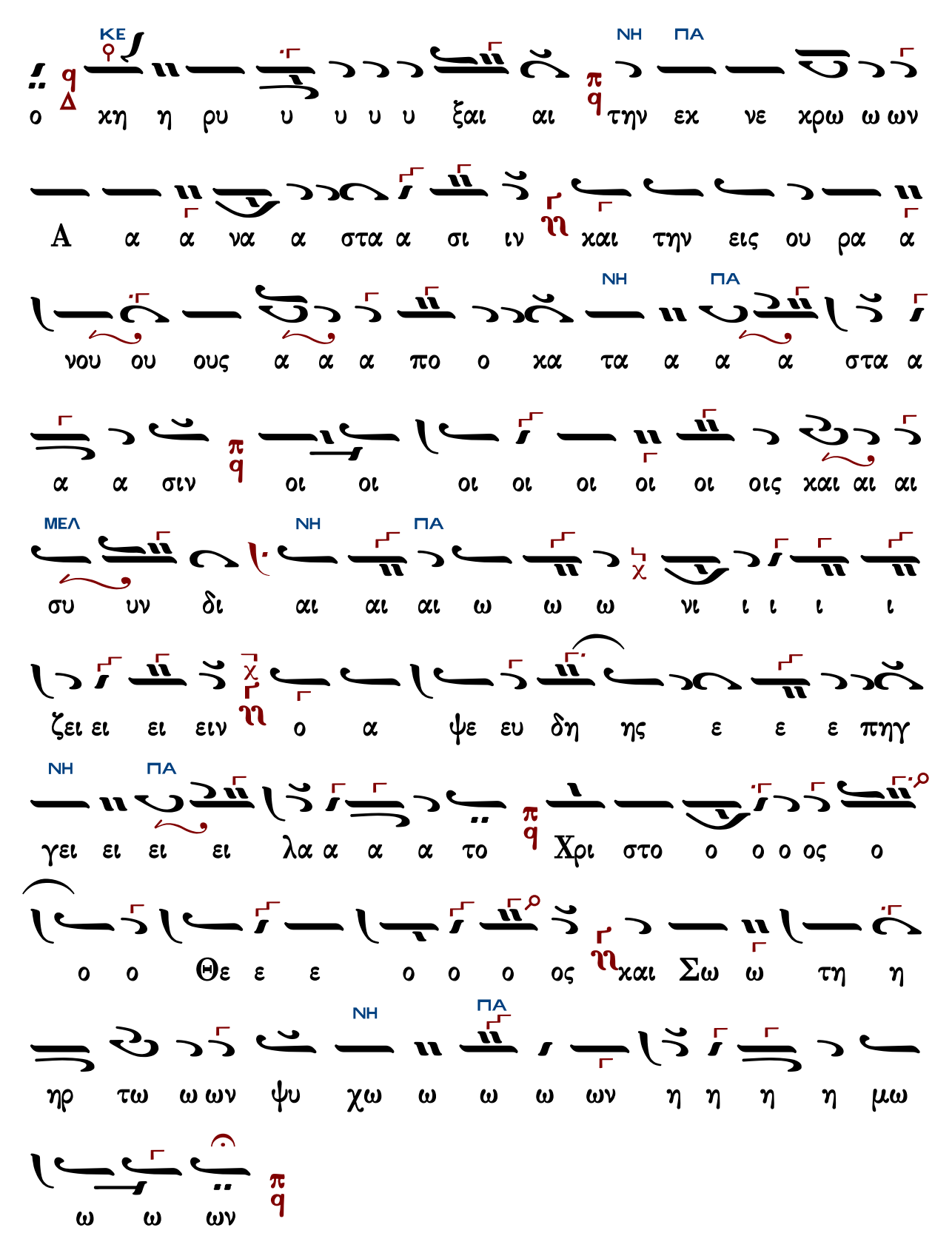
ΚΕ ΝΗ ΠΑ
ο χη η ρυ υ υ υ υ ξαι αι την εχ νε χρω ω ων
Α α α να α στα α σι ιν και την εις ου ρα α
νου ου ους α α α πο ο κα τα α α α στα α
α α σιν οι οι οι οι οι οι οι οι οις και αι αι
ΜΕΛ ΝΗ ΠΑ
συ υν δι αι αι αι ω ω ω νι ι ι ι ι
ζει ει ει ειν ο α ψε ευ δη ης ε ε ε πηγ
ΝΗ ΠΑ
γει ει ει ει λα α α α το Χρι στο ο ο ο ος ο
ο ο Θε ε ε ο ο ο ος και Σω ω τη η
ΝΗ ΠΑ
ηρ τω ω ων ψυ χω ω ω ω ων η η η η μω
ω ω ων

Θεοτοκίον

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος ⸗ Πα

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Α' 1955 σ.140*

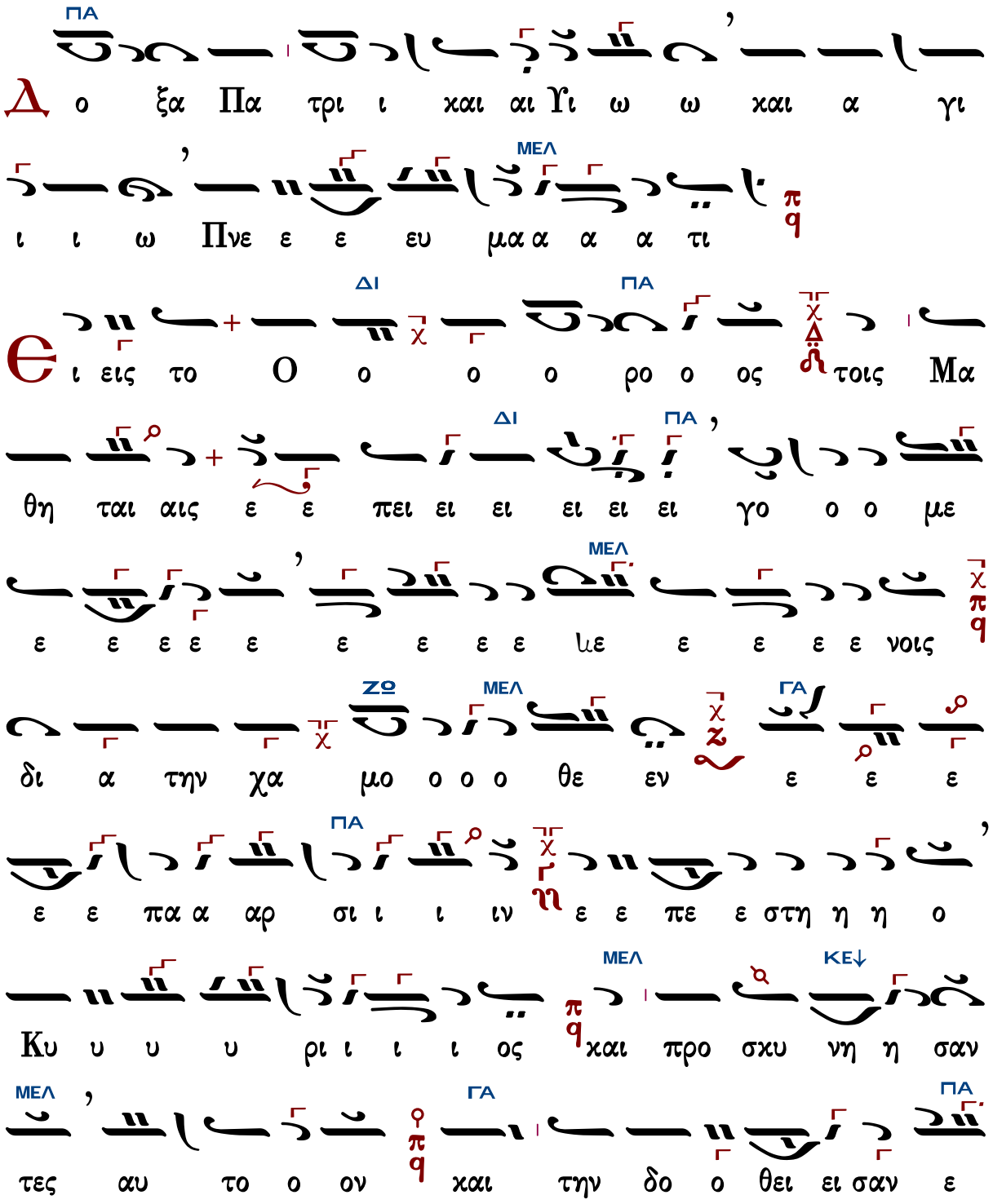

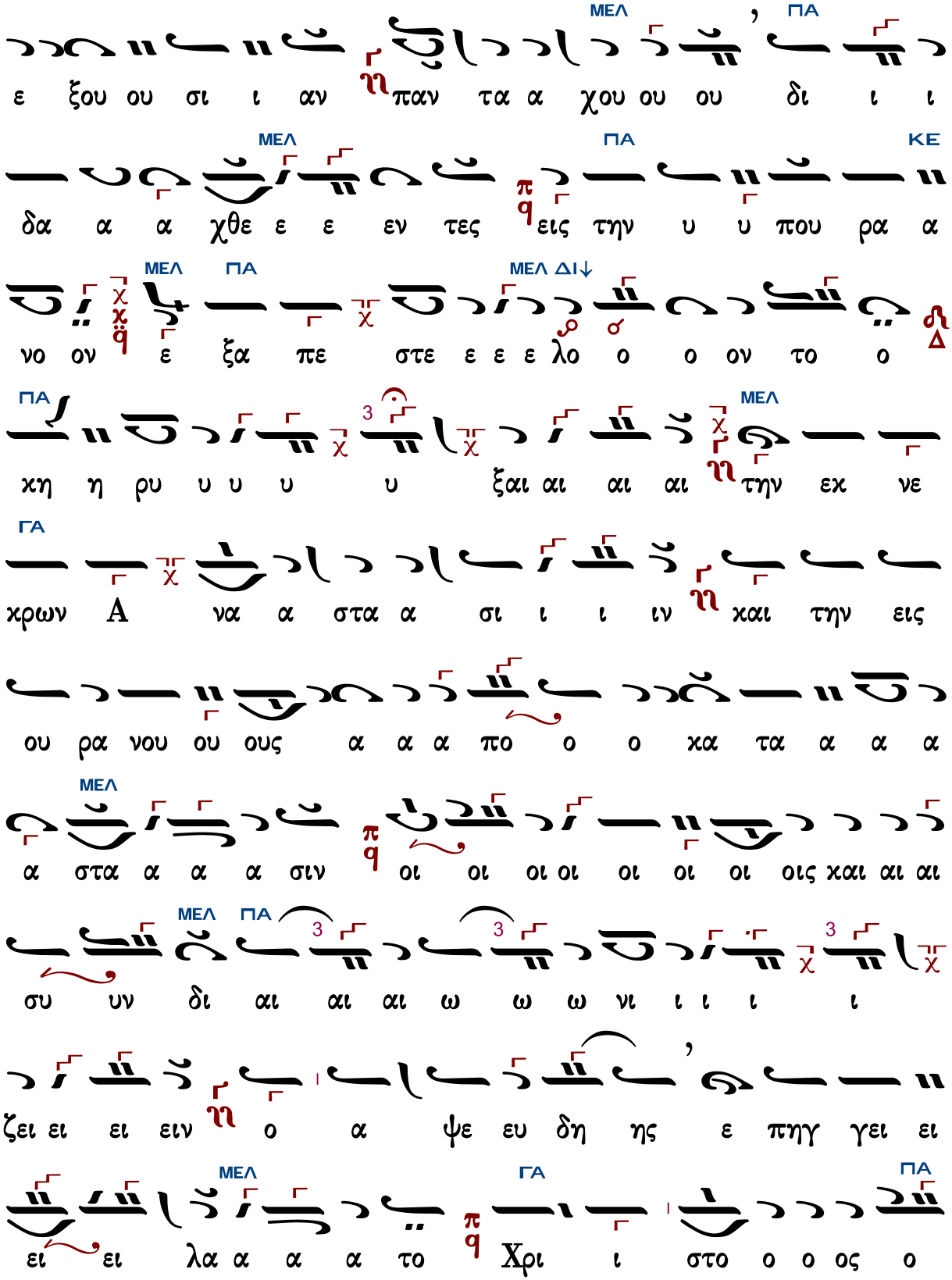
ε ξου ου σι ι αν η παν τα α χου ου ου δι ι ι
δα α α χθε ε ε εν τες π εις την υ υ που ρα α
νο ον ε ξα πε στε ε ε ε λο ο ο ον το ο
χη η ρυ υ υ υ υ ξαι αι αι αι η την εχ νε
χρων A να α στα α σι ι ι ιν η και την εις
ου ρα νου ου ους α α α πο ο ο κα τα α α α
α στα α α α σιν π οι οι οι οι οι οι οι οις και αι αι
συ υν δι αι αι αι ω ω ω νι ι ι ι ι
ζει ει ει ειν η ο α ψε ευ δη ης ε πηγ γει ει
ει ει λα α α α το π Χρι ι στο ο ο ος ο
ΜΕΛ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ↓
ΓΑ

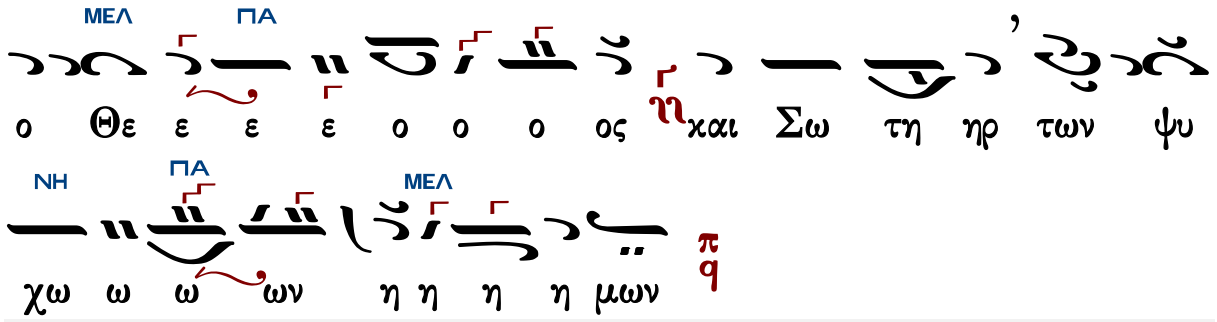

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.557/571#

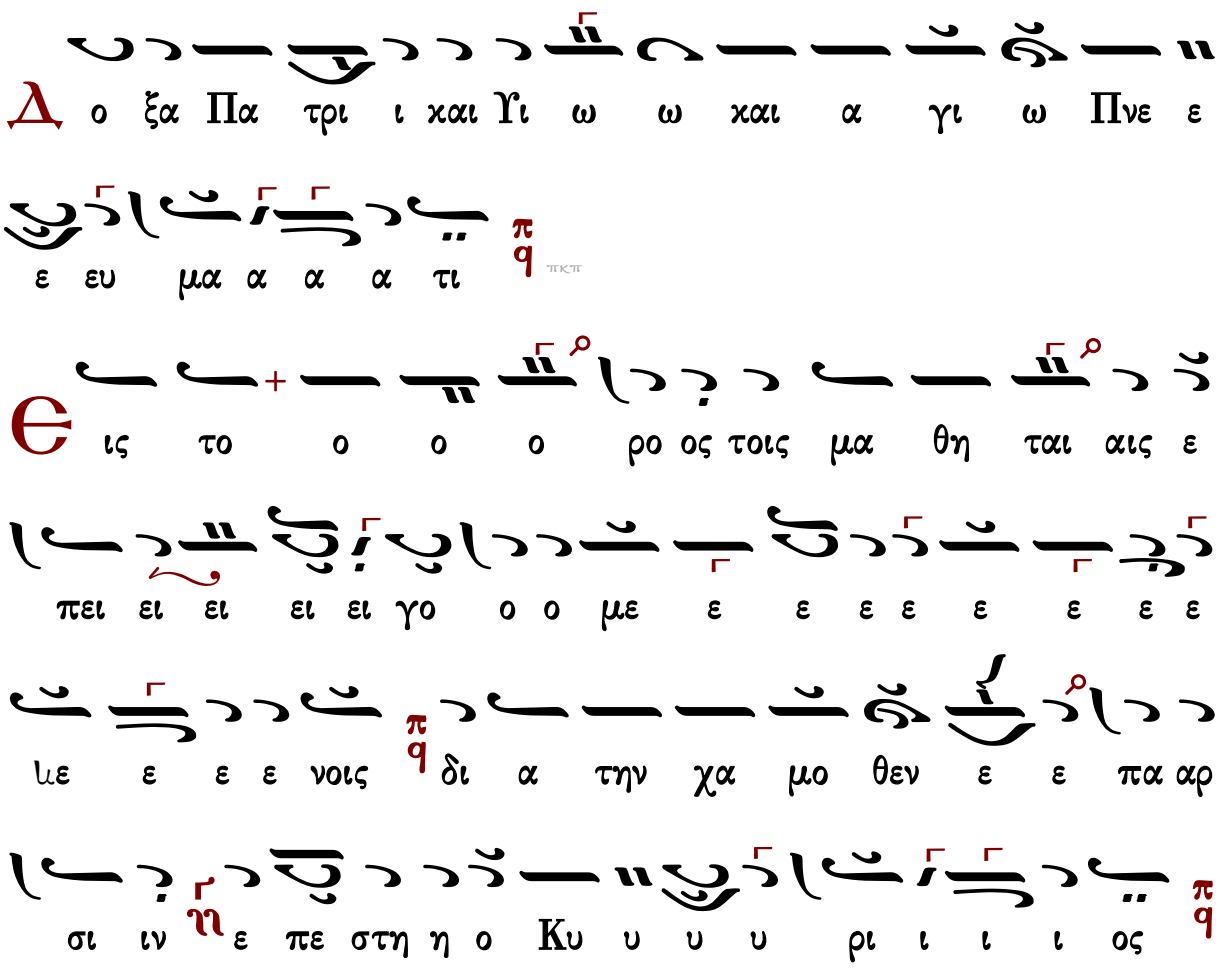

Χρι στο ο ος ο Θε ε ο ο ος και σω ω τη ηρ τω

α ψε ε ευ δης ε πηγ γει ει ει ει λα α α α το

ο ι ζει ει ειν ι ι ι ι ζει ει ειν ι ι ι ι ζει ει ειν ι ι ι

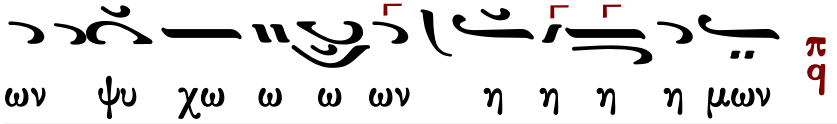

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος πλ. δ' Πα

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος ανθολογία τ. Β'
Ὄρθρος 1987 σ.556*

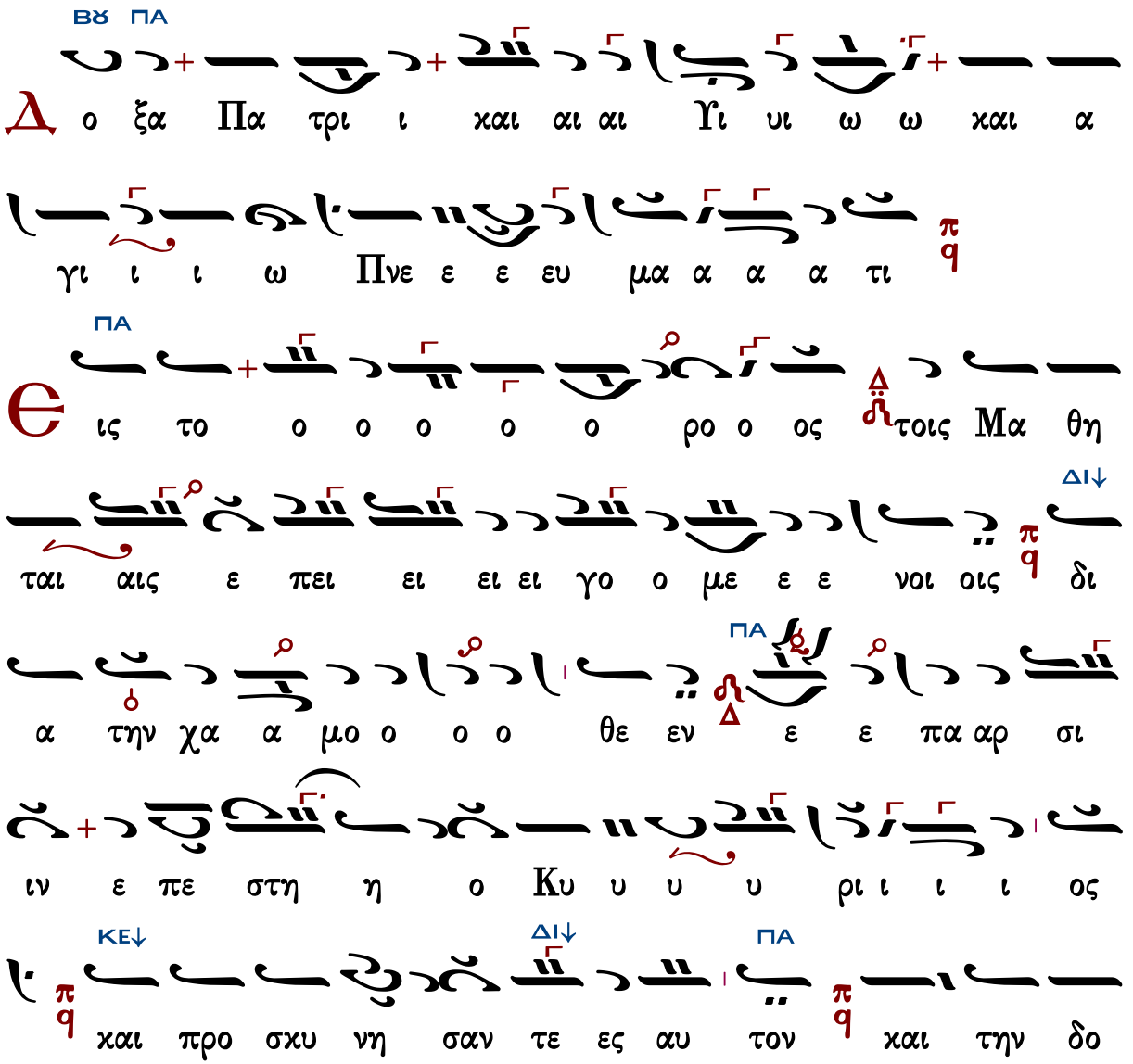

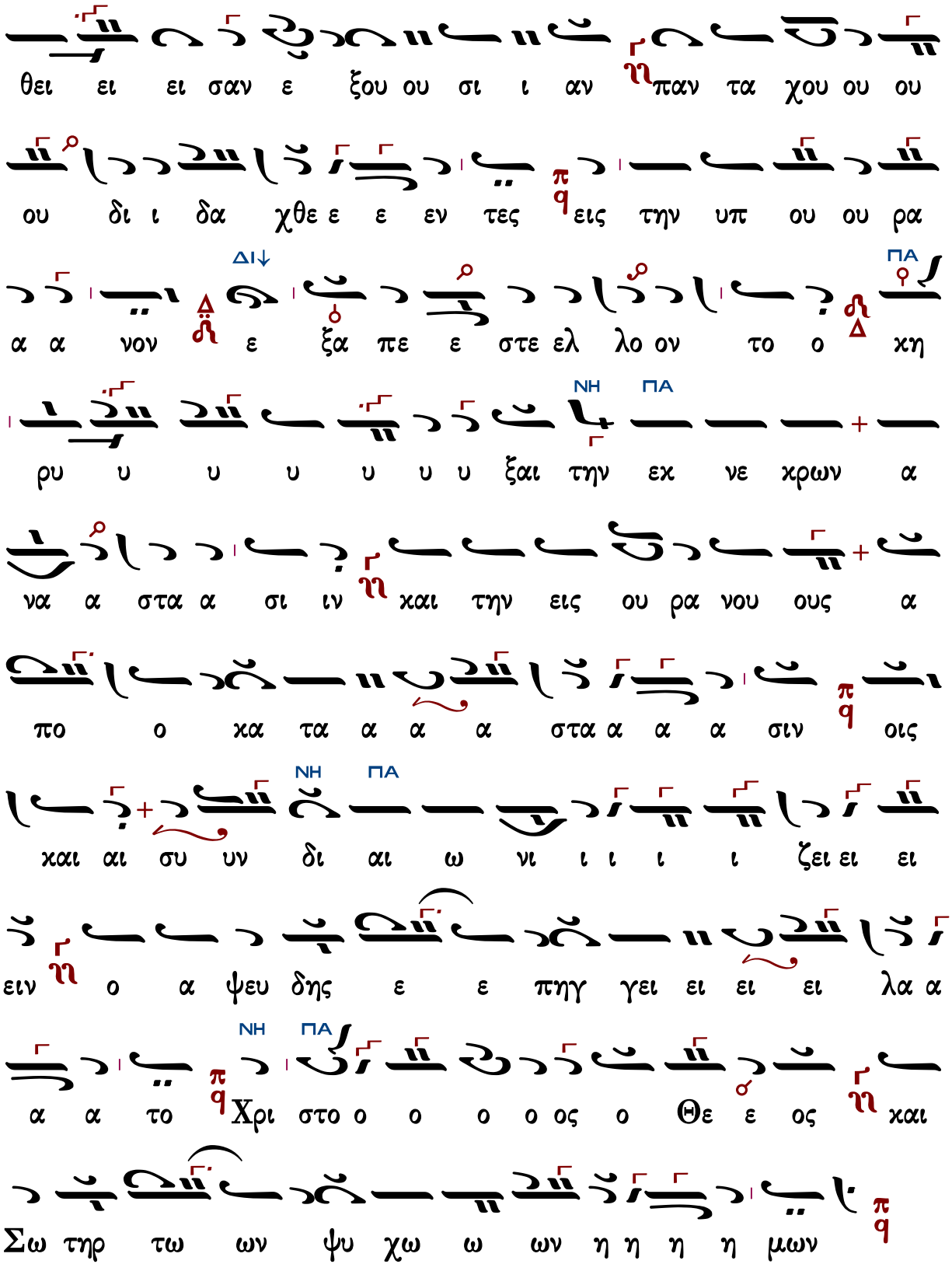
θει ει ει σαν ε ξου ου σι ι αν παν τα χου ου ου
ου δι ι δα χθε ε ε εν τες εις την υπ ου ου ρα
ΔΙ↓ ΠΑ
α α νον ε ξα πε ε στε ελ λο ον το ο χη
ΝΗ ΠΑ
ρυ υ υ υ υ υ υ ξαι την εκ νε κρων α
να α στα α σι ιν και την εις ου ρα νου ους α
πο ο κα τα α α α στα α α α σιν οις
ΝΗ ΠΑ
και αι συ υν δι αι ω νι ι ι ι ι ζει ει ει
ειν ο α ψευ δης ε ε πηγ γει ει ει ει λα α
ΝΗ ΠΑ
α α το Χρι στο ο ο ο ο ος ο Θε ε ος και
Σω τηρ τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Ἦχος ⸗ ϟ ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Πεντηκοσταρίου
2020 σ.56*

Δ ο ο ο ξα Πα τρι ι και αι αι Υι υι ω ω και α

γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Θ ις το ο ο ο ο ρο ος τοις μα θη ταις ε

πει γο ο με ε νοις δι α την χα μο θεν ε ε

πα αρ σι ιν ε ε πε ε στη η ο Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ος και προσ κυ νη η

η η σα α αν τες αυ τον και την δο θει ει ει

σαν εξ ου ου σι ι αν παν τα α χου ου ου ου δι

ι δα χθε ε ε εν τες εις την υπ ου ου ρα α α

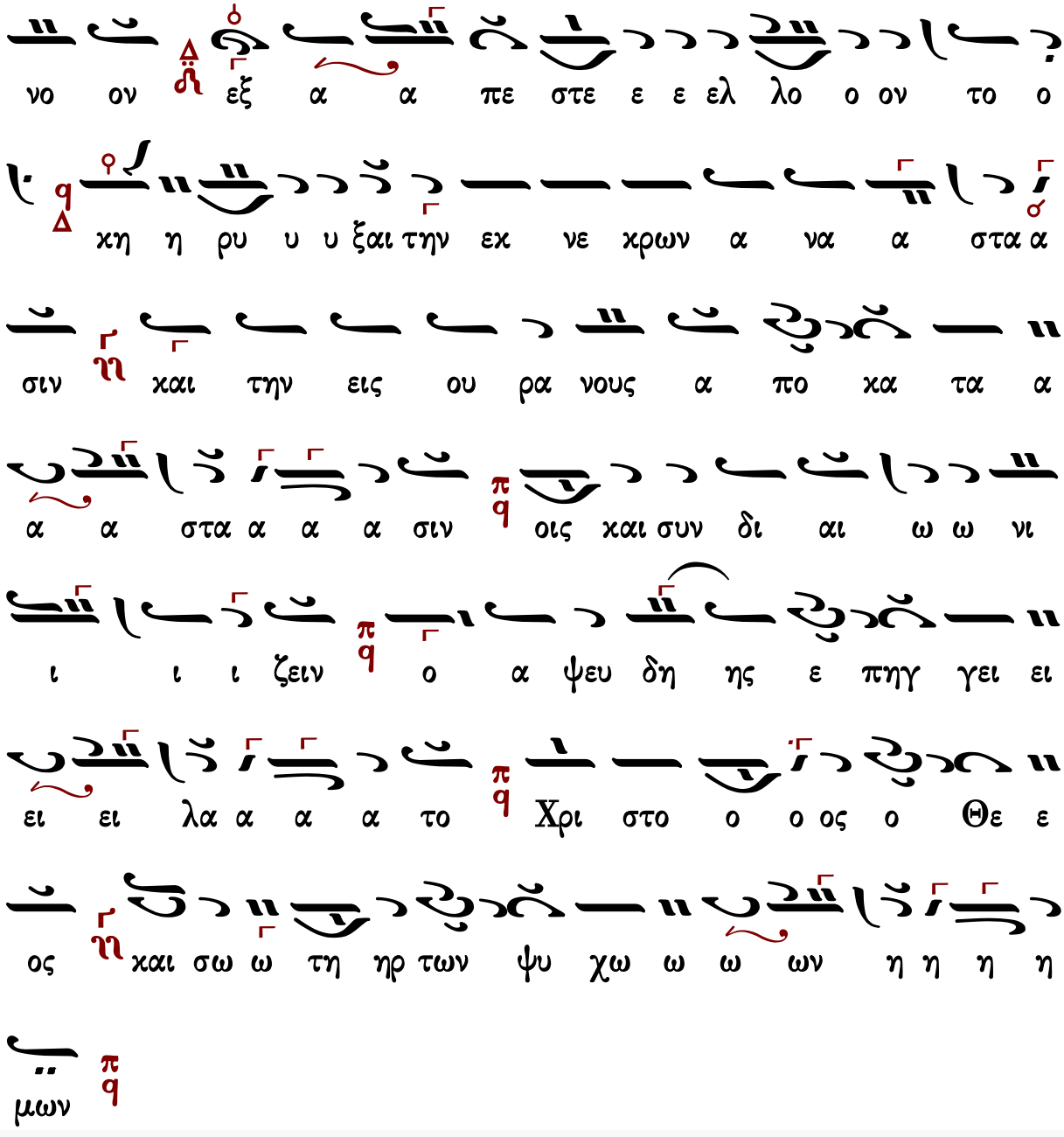

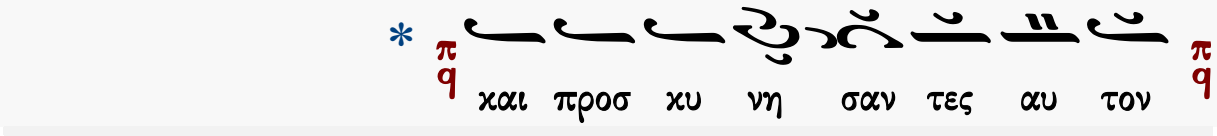

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε ε ε νε δι α γαρ του

εκ σου σαρ κω θε εν τος ο Α δης η χμα λω ω

τι σται ο Α δαμ α να κε χλη ται η κα τα ρα νε νε

κρω ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η

η θη μεν δι ο α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ

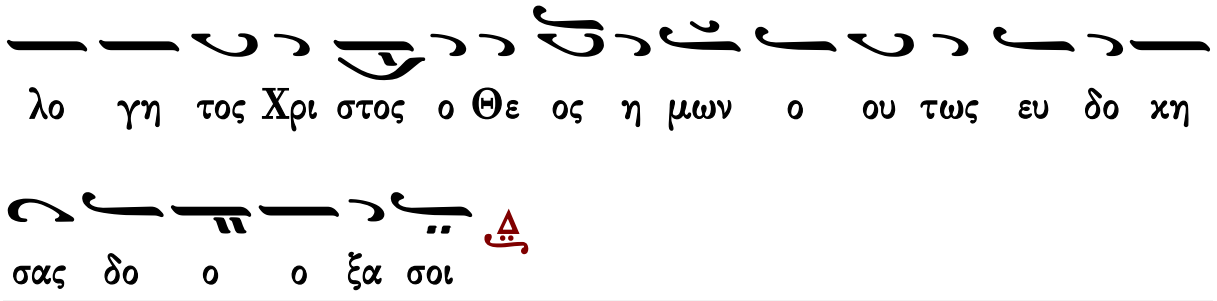

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

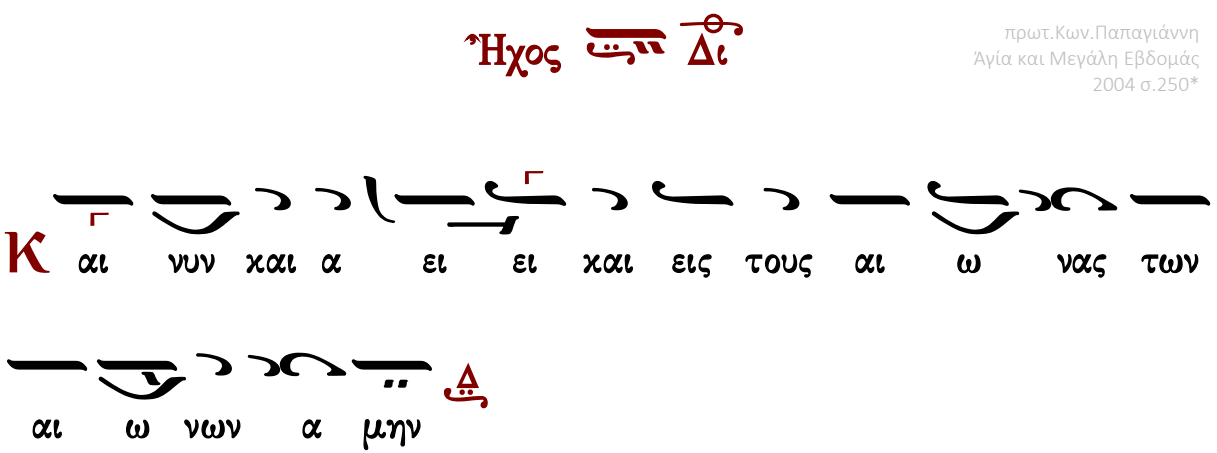

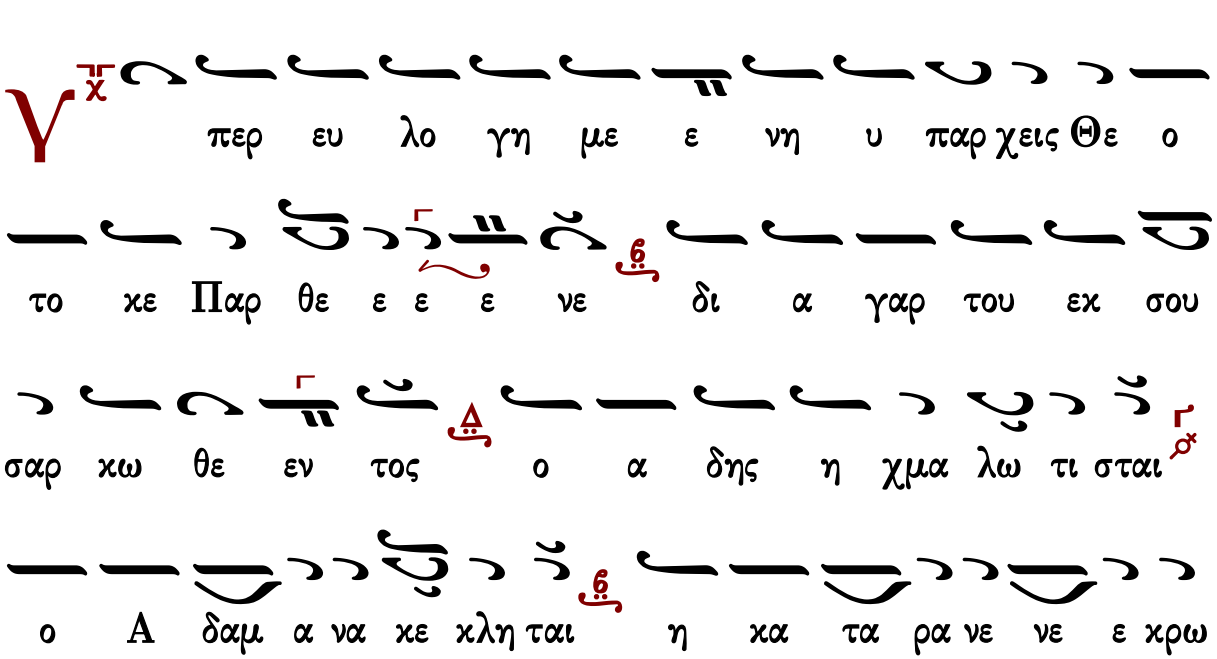

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ π Πα

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 595*

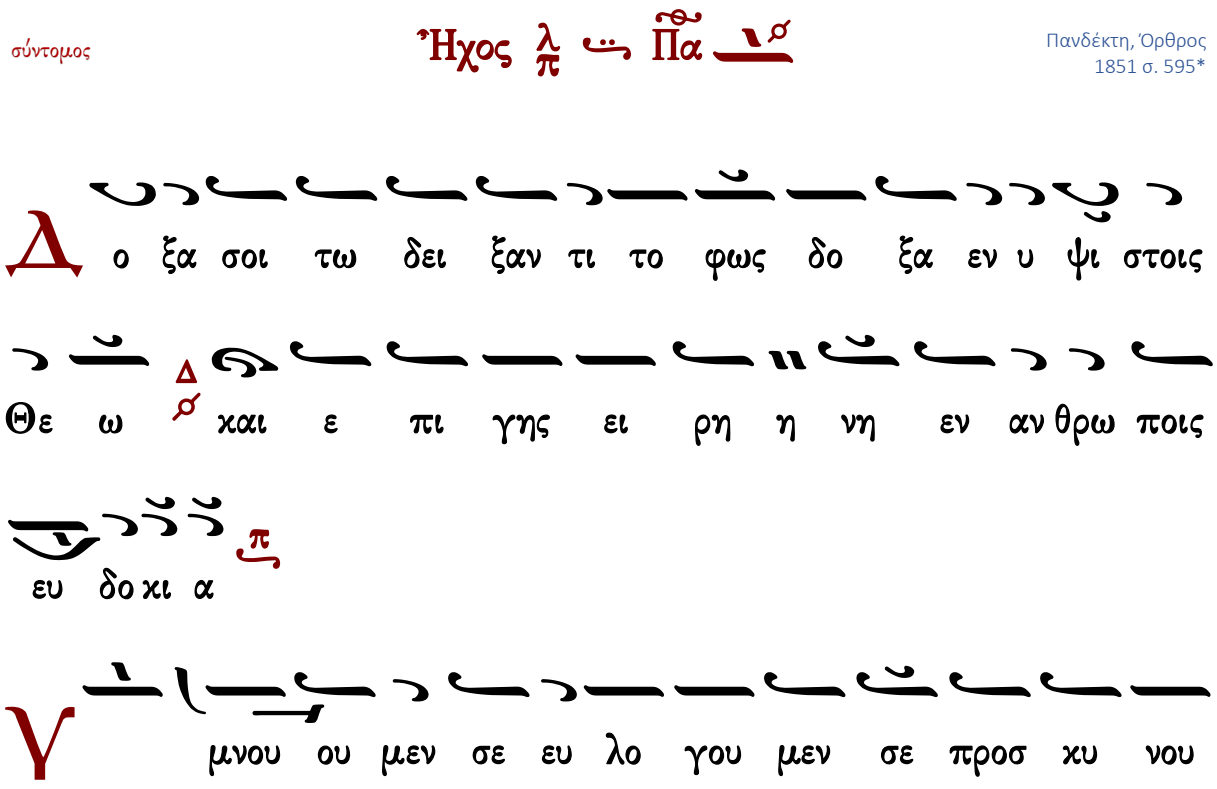

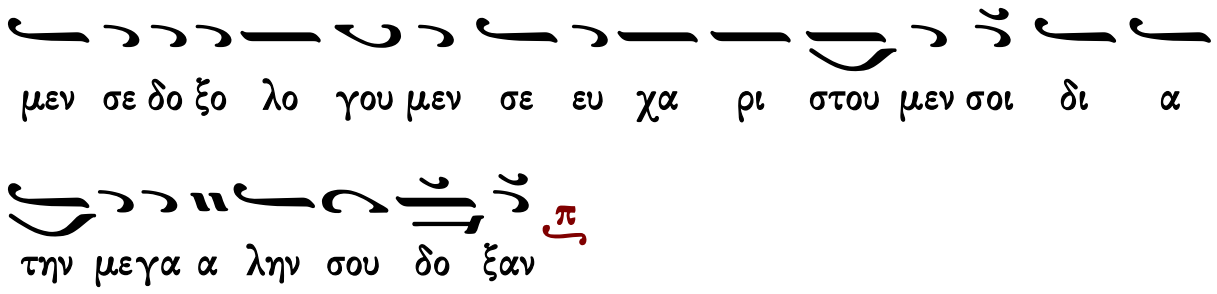
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την μεγα α λην σου δο ξαν

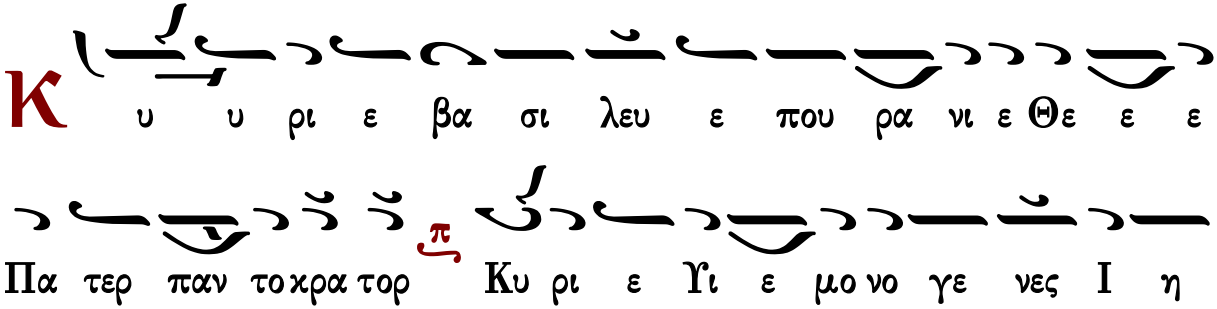
Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε
Πα τερ παν τοκρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

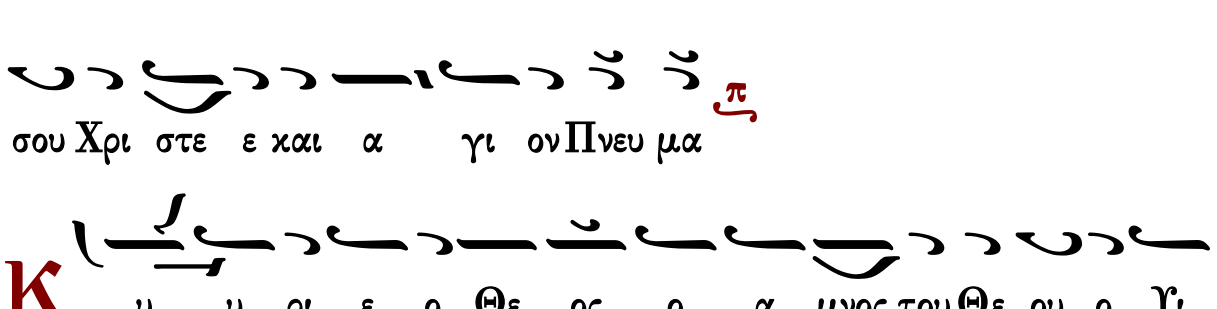
σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα

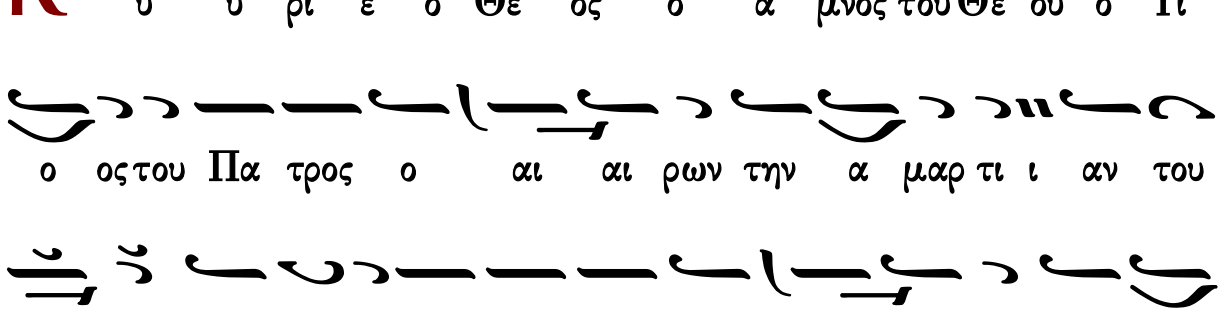
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ι ας του κο σμου

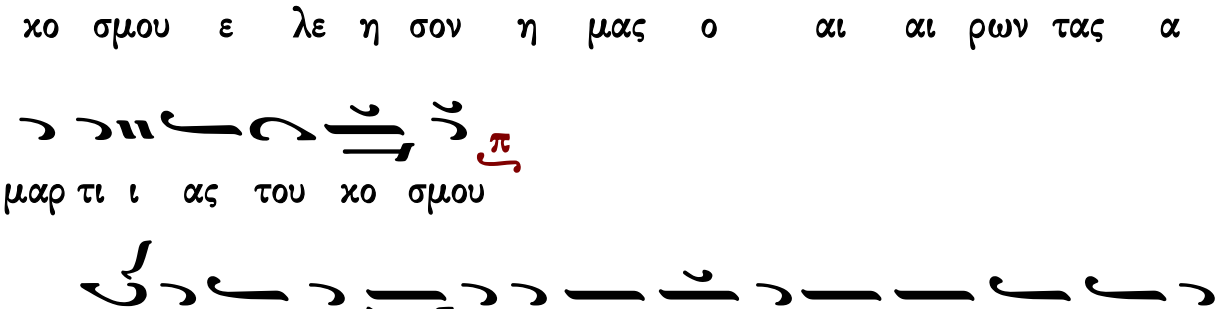
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

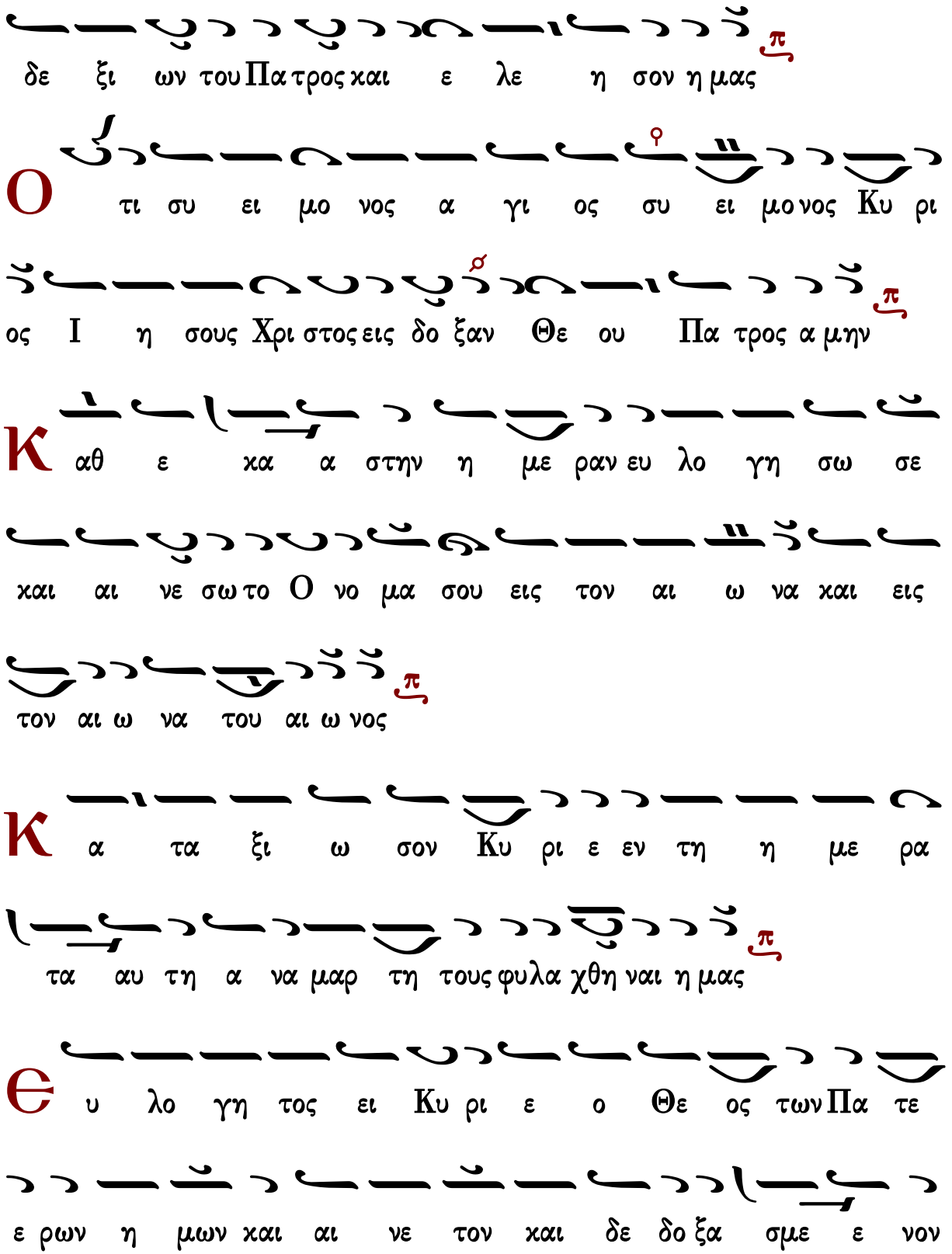
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

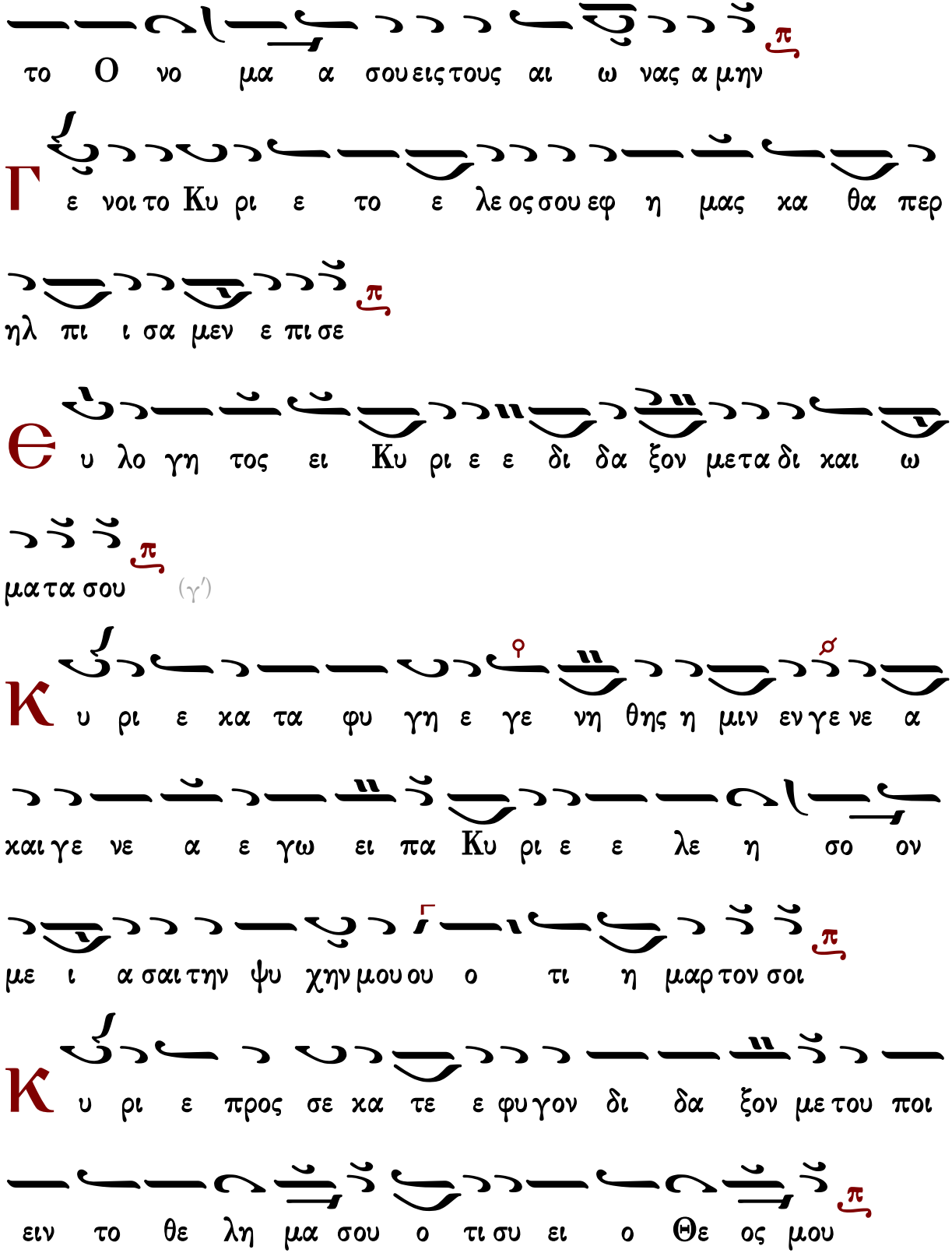
το Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και ω
μα τα σου (γ′)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον
με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

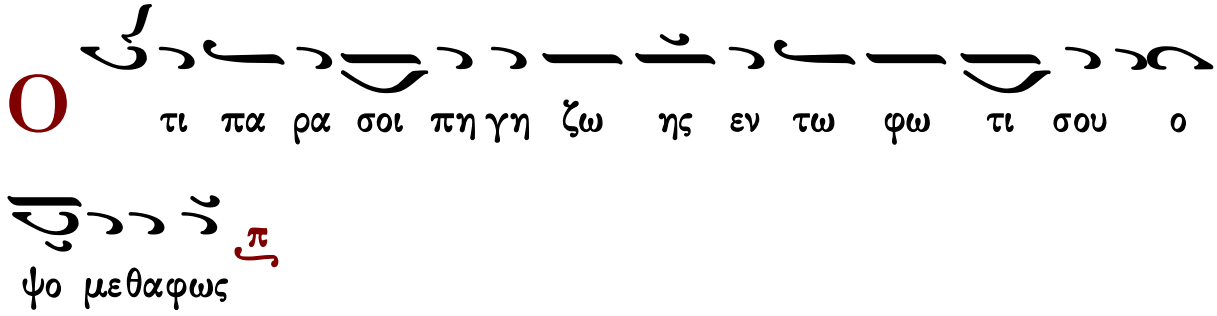
Ο
τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φως

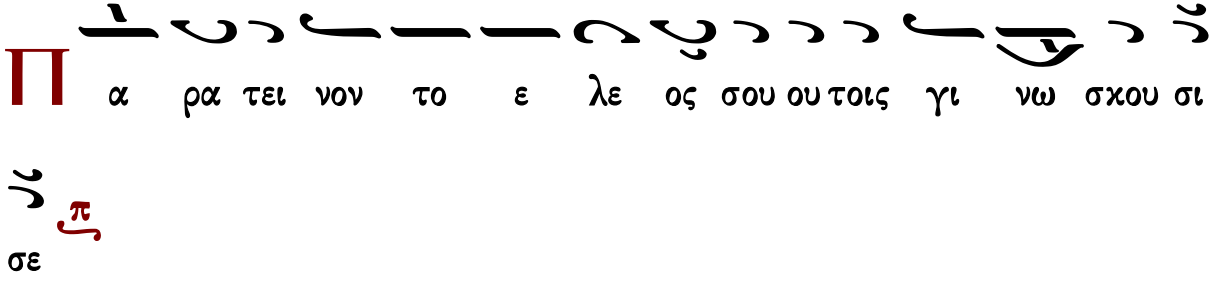
Π
α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι
σε

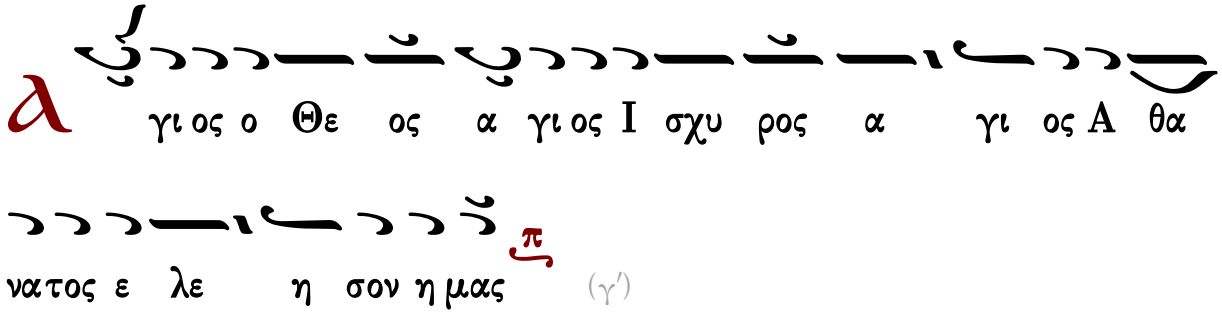
Α
γι ος ο Θε ος α γι ος Ι σχυ ρος α γι ος Α θα
νατος ε λε η σον η μας
(γ΄)

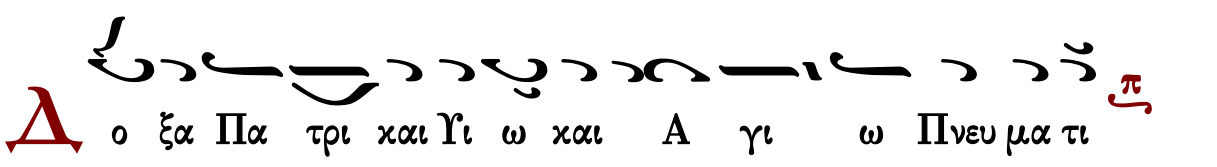
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

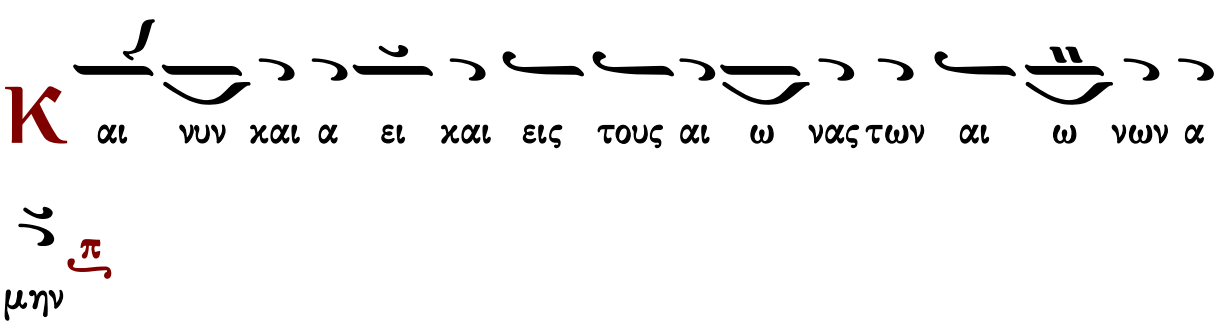
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

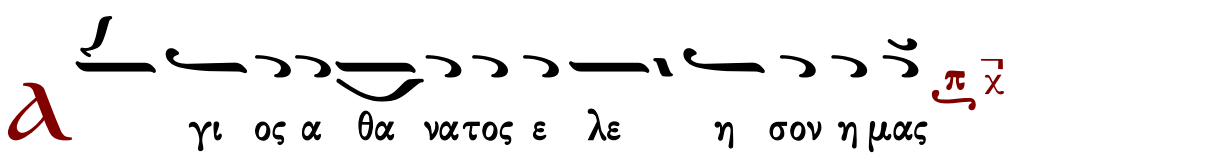
Α
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Μανουήλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ π

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.305*

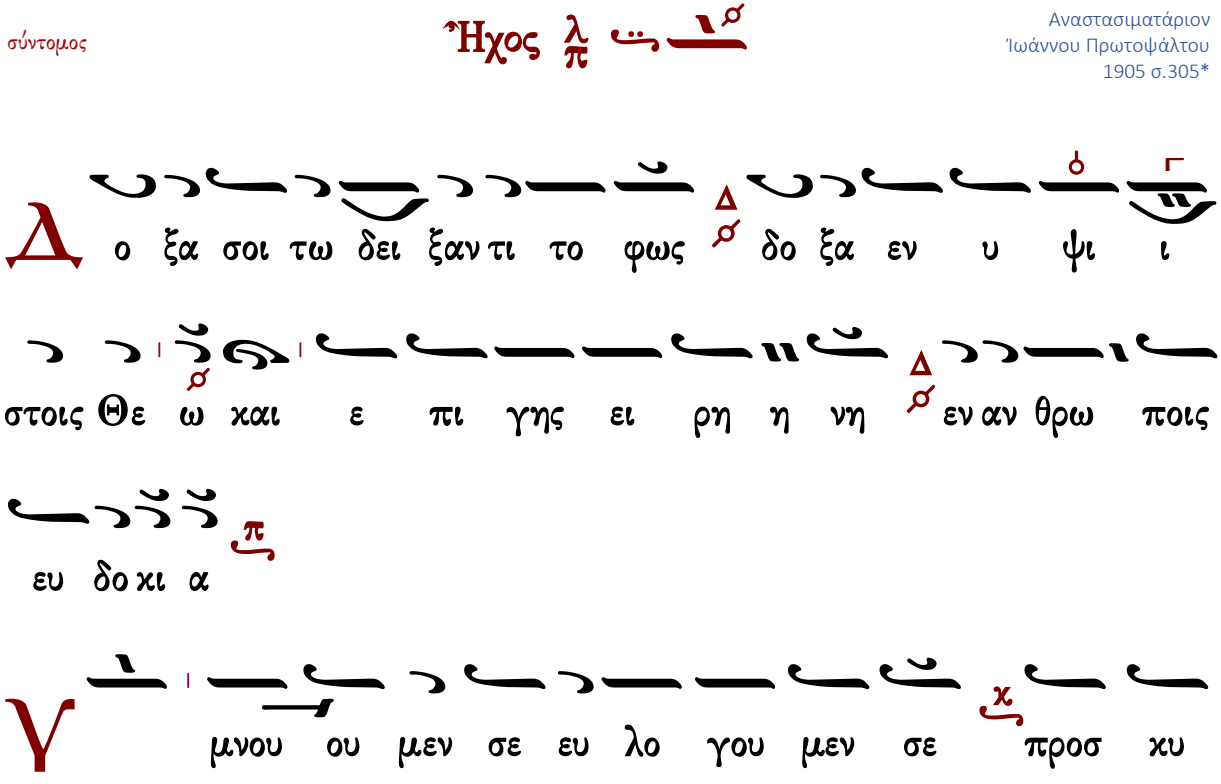

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

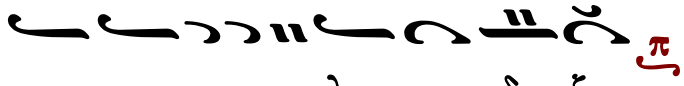

α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ

υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το χρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

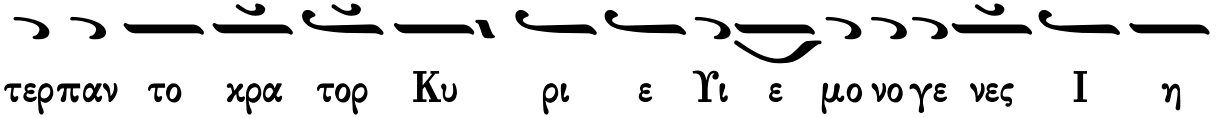

σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κ

υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

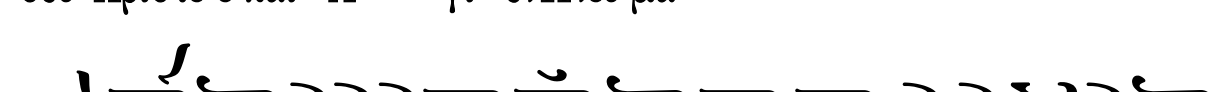

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

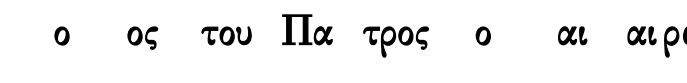

ι ας του κο σμου

Π

ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

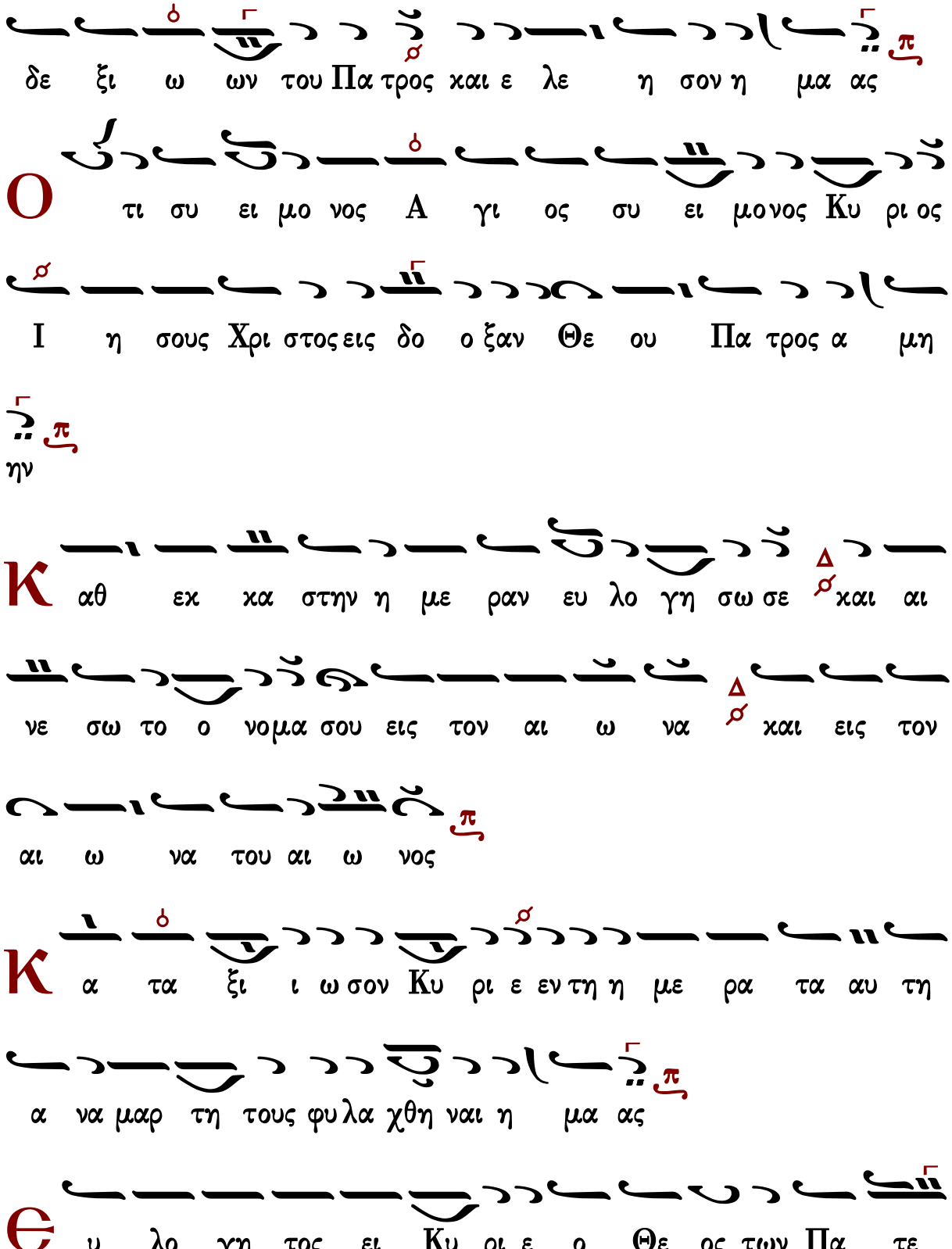
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη
ην
Κ αθ εκ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

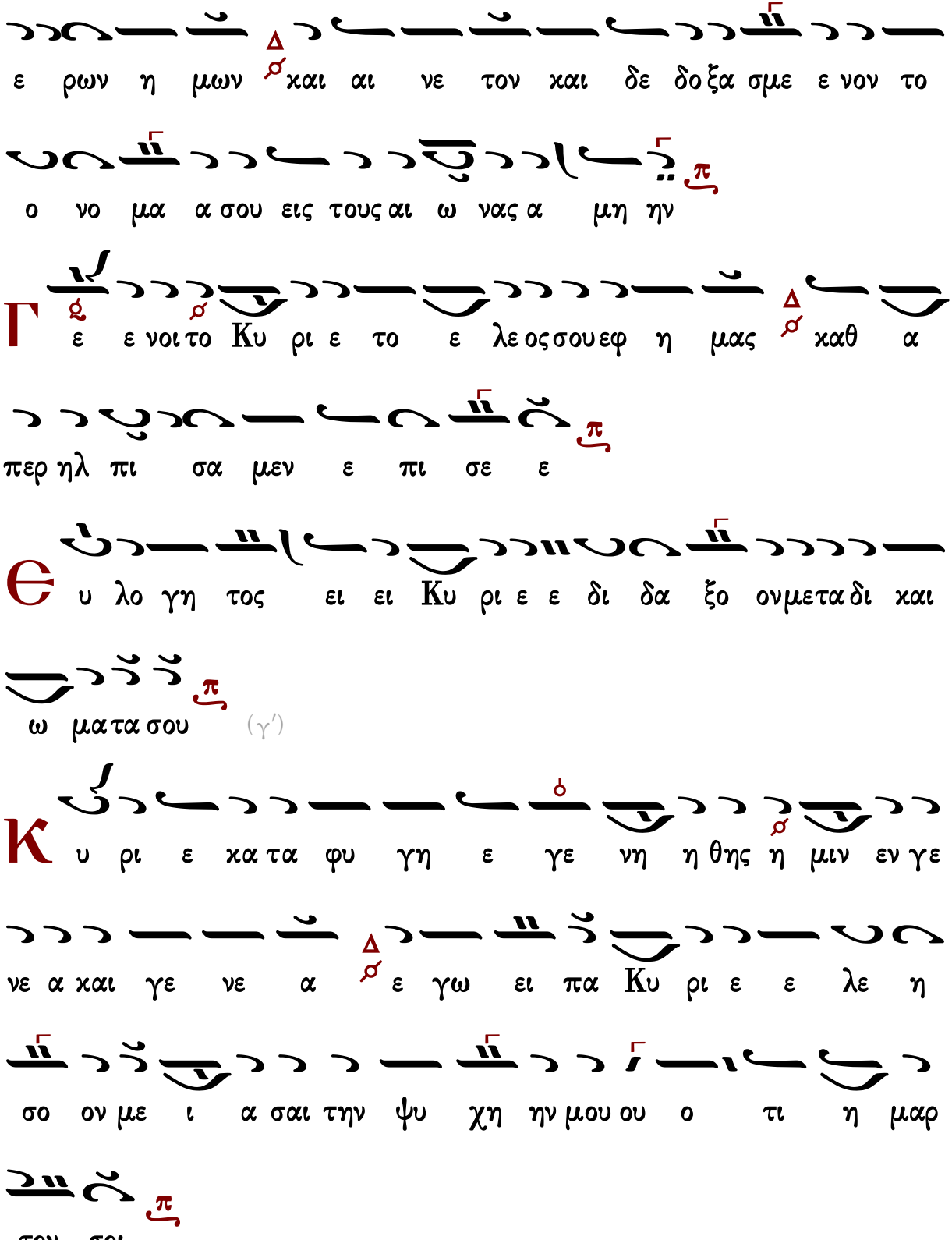
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ
ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Θ
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι και
ω μα τα σου (γ′)
Κ
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ
τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σον η μα ας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

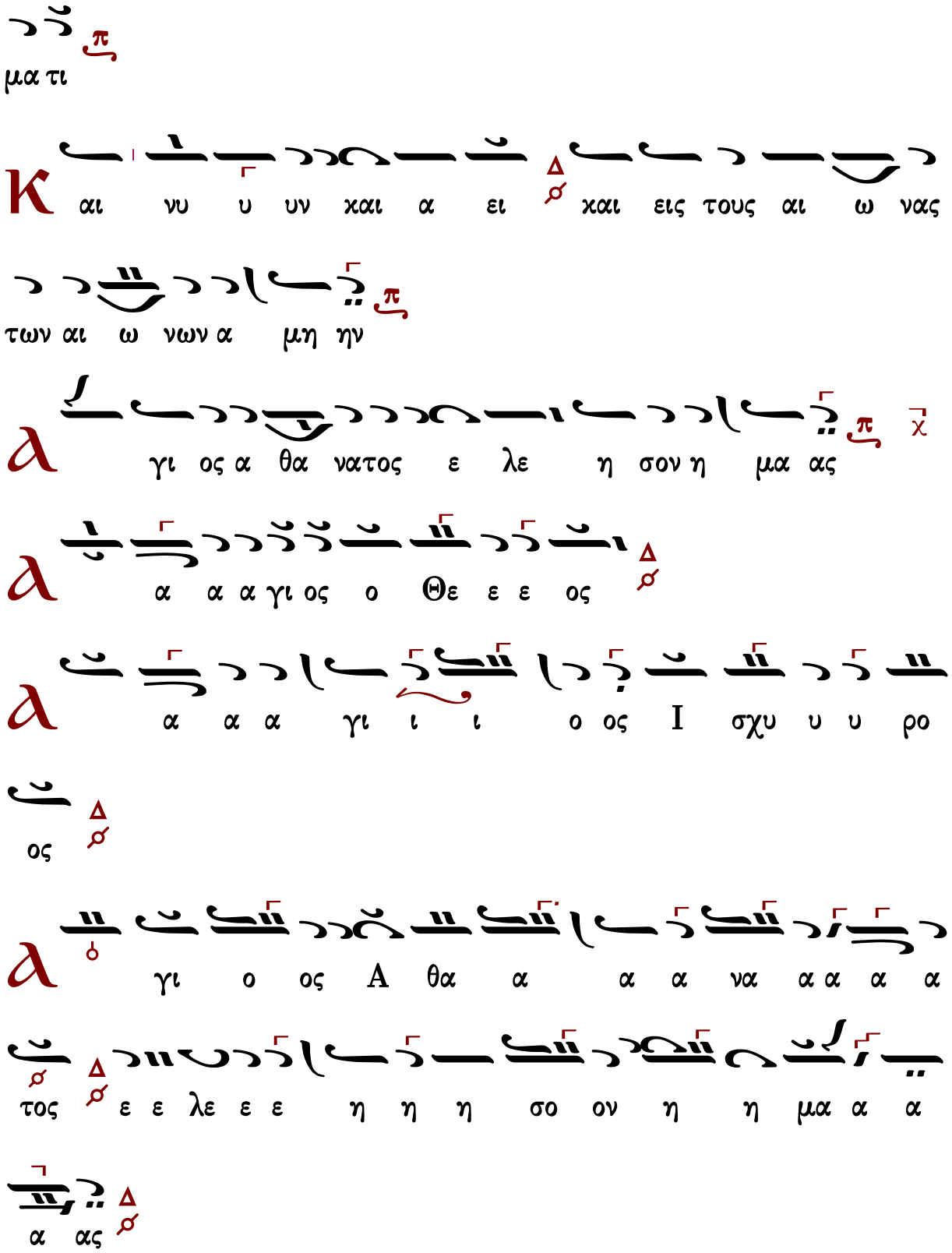
μα τι
Κ αι νυ υ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας
α α α γι ος ο Θε ε ε ος
α α α γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο
ος
α γι ο ος Α θα α α α να α α α α
τος ε ε λε ε ε η η η σο ον η η μα α α
α ας

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.63*

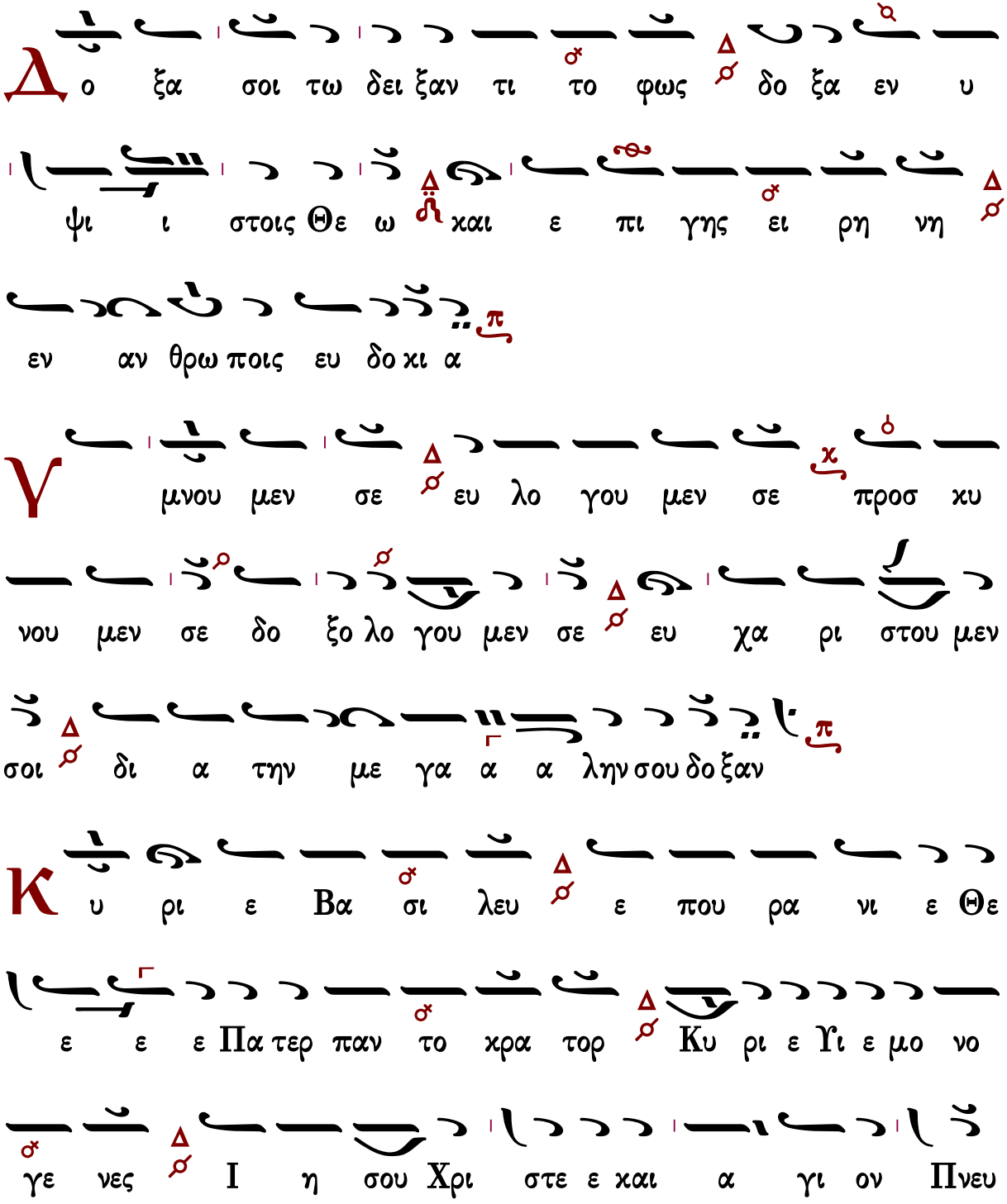

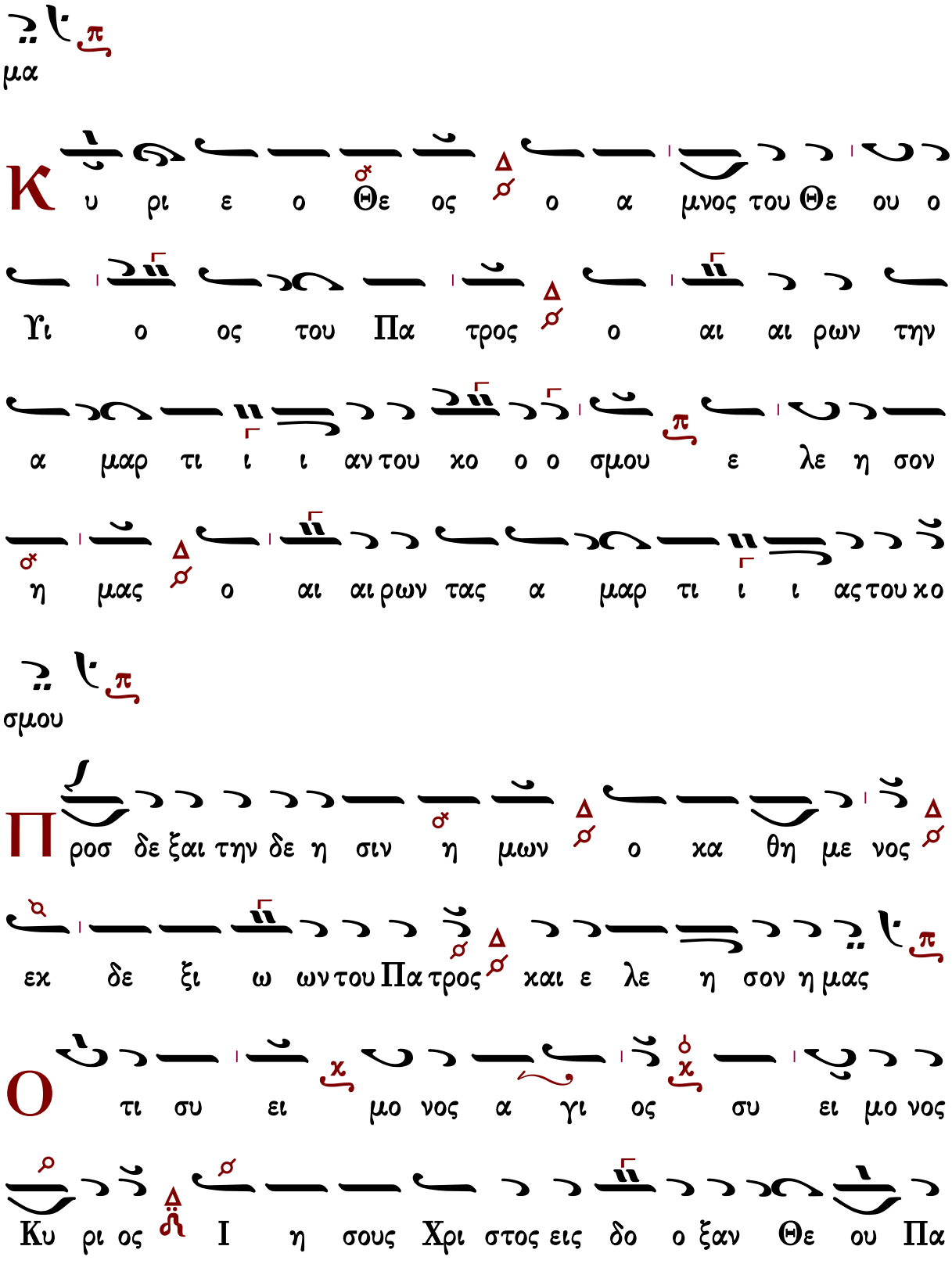
μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την
α μαρ τι ι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η σον
η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ας του κο
σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

κται αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω

ω να κται εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ

τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον κται δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι

ω ω νας α μην

Γ

ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ

υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου

(6')

Θ

υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

ε δι δα ξο ο ο ον με τα δι και ω μα τα σου

Κ

υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α

και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο

τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε

Ϡ γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα νατος ε λε η σον η μας

(β')

Ϡ γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ος
α α α γι ι ος ι ι σχυ υ ρος
α α γι ο ο ο ο ος α θα α α α
α α να α α α α τος ε λε ε η σο ο

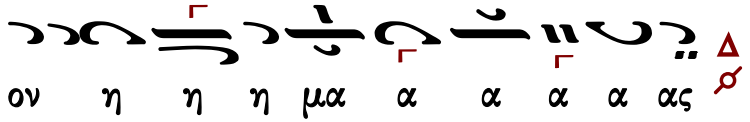

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ πλ. Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.456*

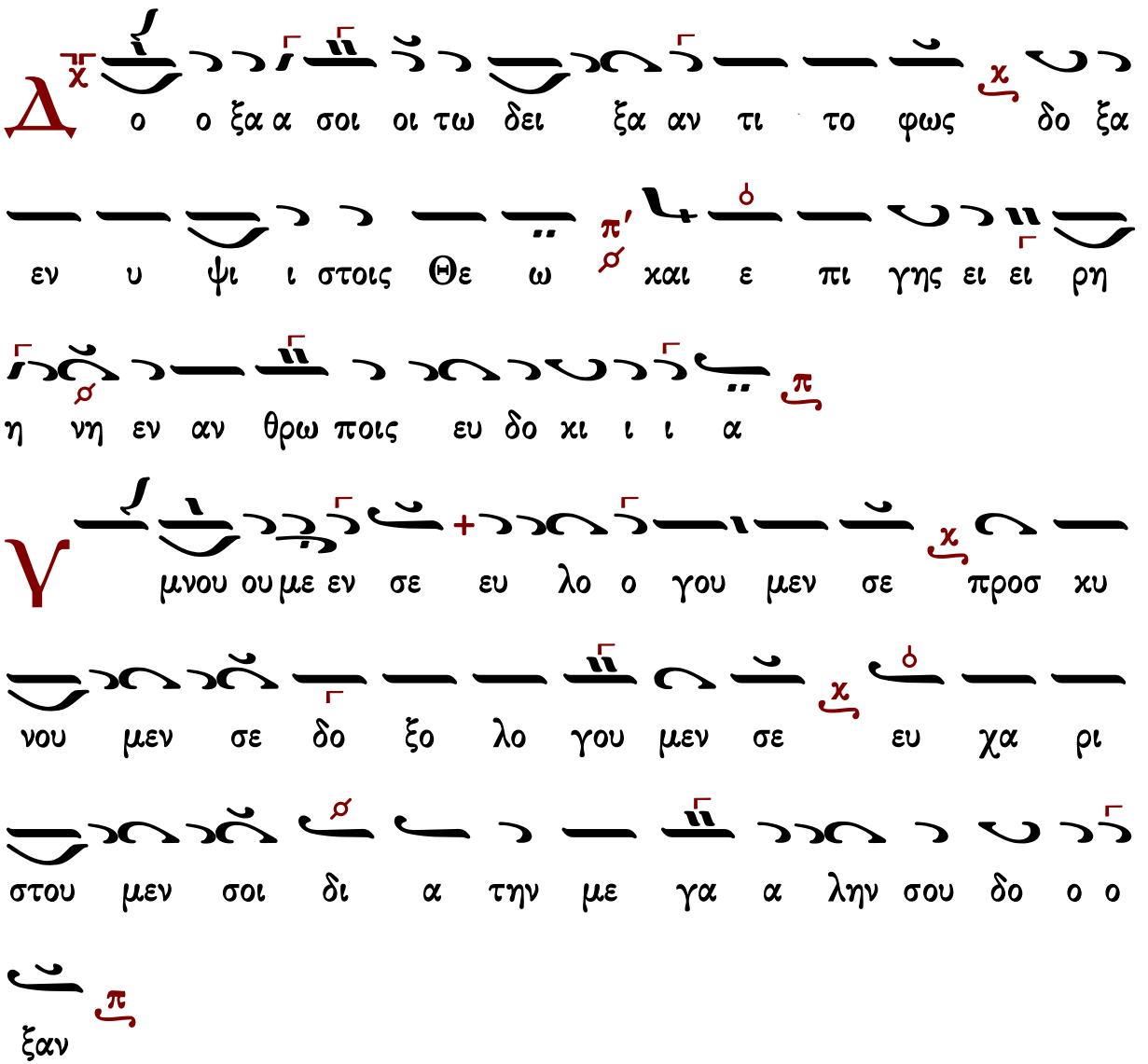

Κ υ υ ρι ε ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι

ε μο ο νο γε νες Ι η η σου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η η

σον η μα ας ο ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ι ας του κο ο ο σμου

Π ρο οσ δε ε ξαι αι την δε η η σιν η μων ο κα

α θη με νος εκ δε ξι ω ω ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α α γι ι ος συ

ει ει μο νο ος Κυ υ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν ευ λο γη

σω σε και αι νε ε σω το ο ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του αι

ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη

η με ρα α τα αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι η μα ας

Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε

ο Θε ο ος των πα τε ε ε ρων η μω ων και αι

νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο ο

μα α σου εις τους αι ω ω ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα

τα α σου

(6')

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ε ε

ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα

τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μι ιν

εν γε νε α και γε νε α α ε γω ει ει ει ει

πα Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ον με ι ι

α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η η μαρ

το ον σοι

Κ υ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο

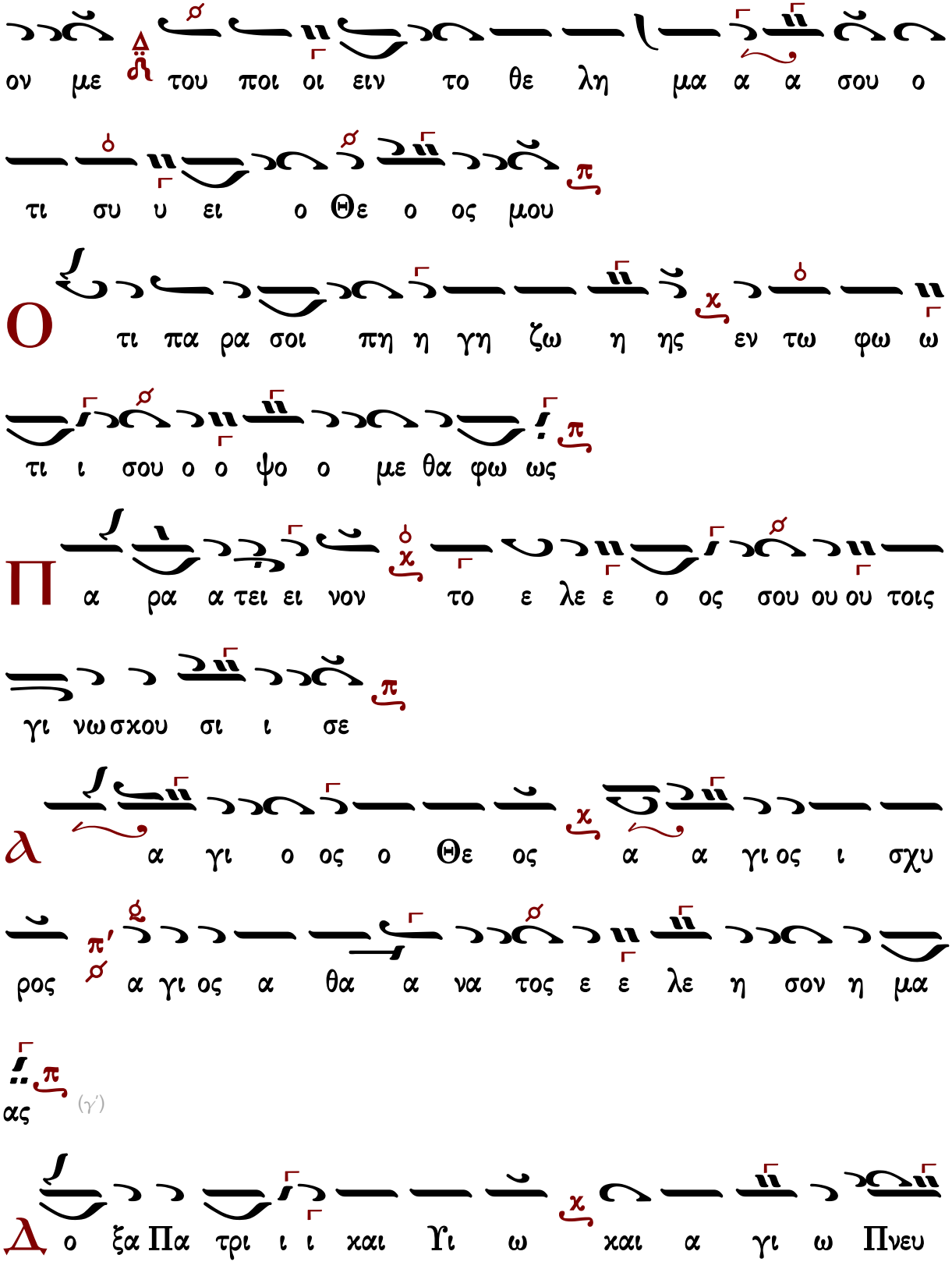
ον με του ποι οι ειν το θε λη μα α α σου ο
τι συ υ ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω φω ω
τι ι σου ο ο ψο ο με θα φω ως
Π α ρα α τει ει νον το ε λε ε ο ος σου ου ου τοις
γι νω σχου σι ι σε
α α γι ο ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ
ρος α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα
ας (γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

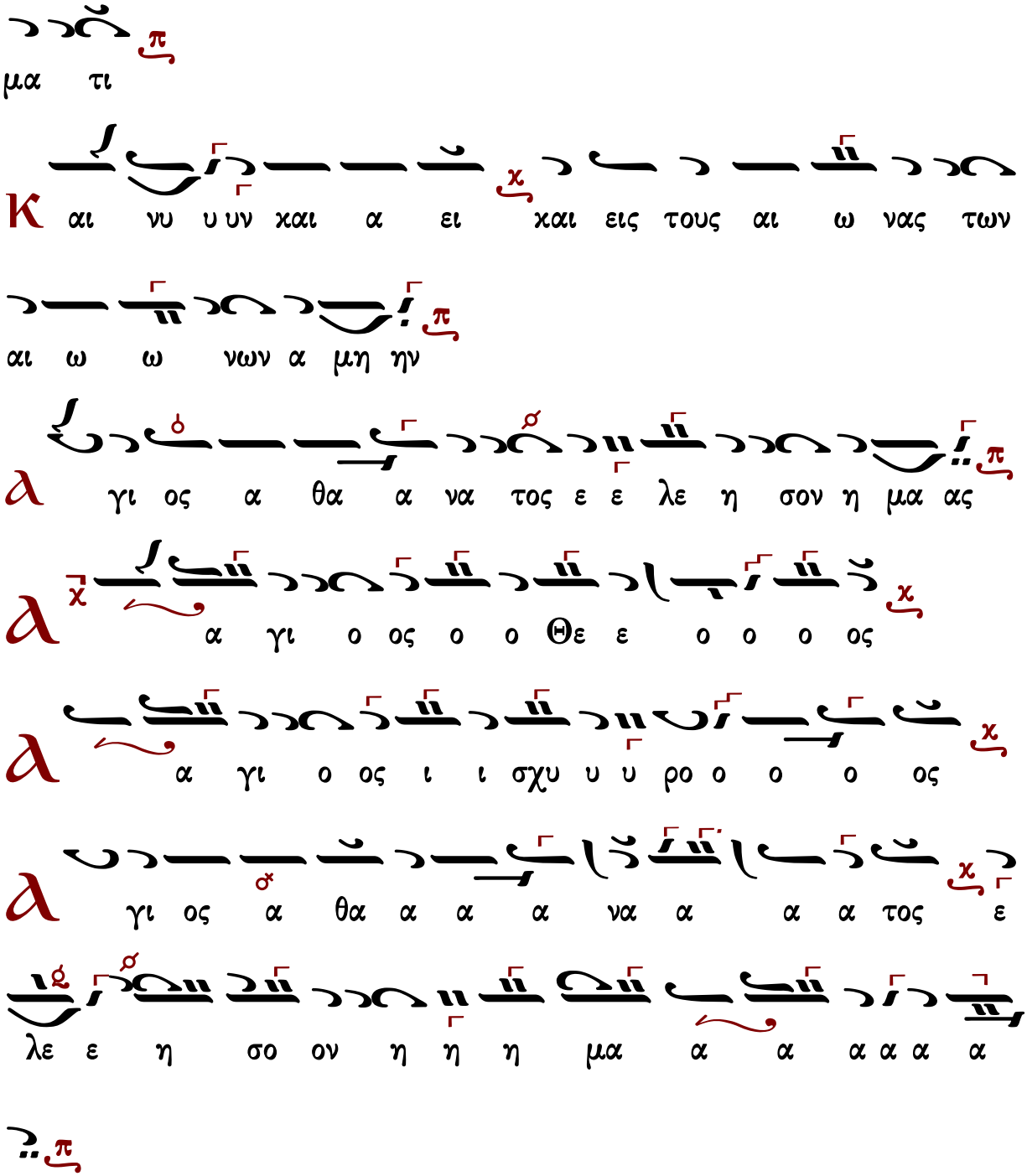

Γεωργίου Βιολάκη (1820-1911)

ἀργὴ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Όρθρος 1909 σ.307*

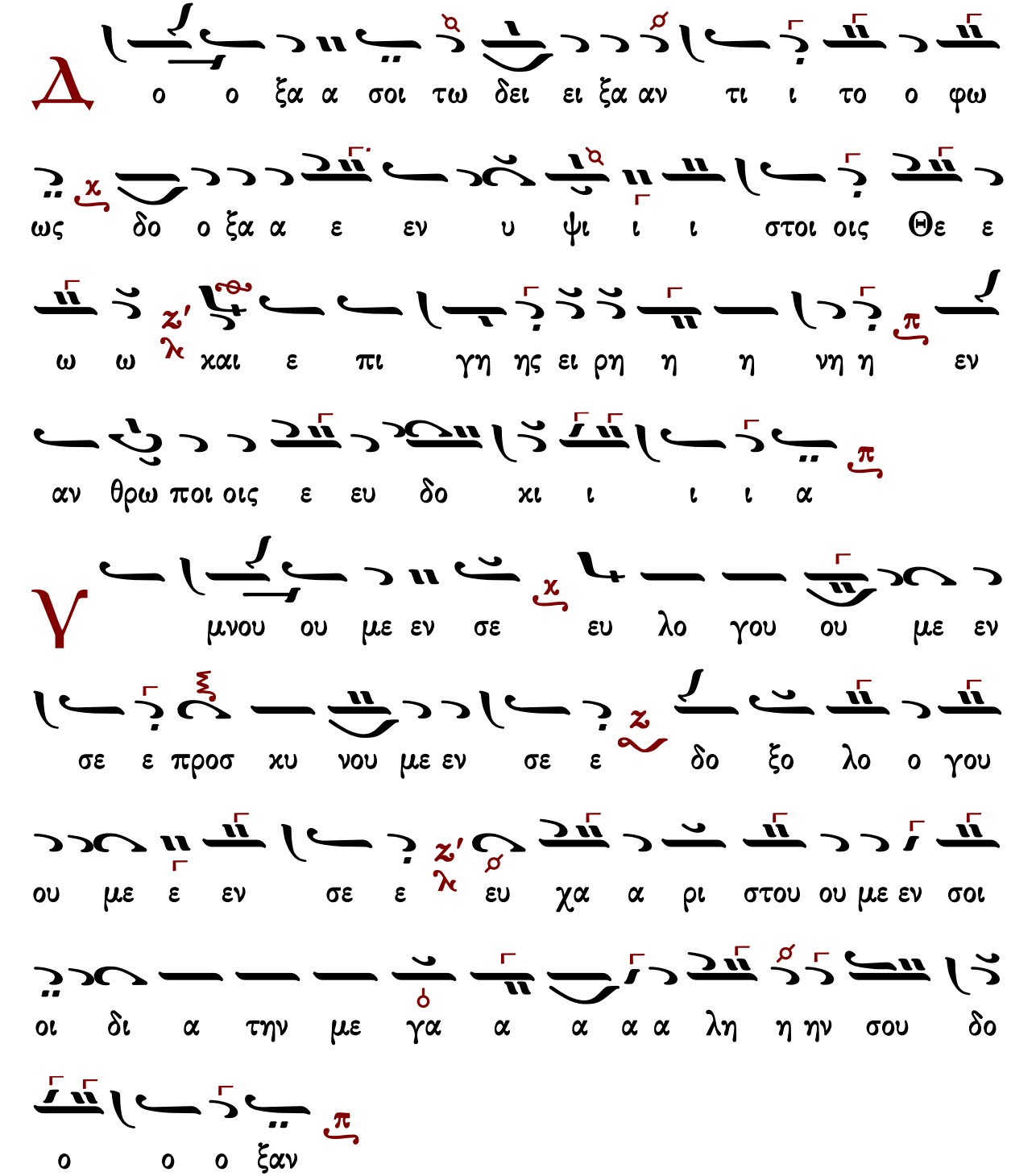

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα

α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο

γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α

α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α

μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του

ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι ρω ων την α μαρ

τι ι ι ι α αν του ου ου κο ο ο ο σμου ε

λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι αι

αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ι ας του χο ο

ο ο σμου

Π ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων ο

κα θη η με ε νος εκ δε ξι ω ω ων του

ου Πα α α τρος και ε λε ε η η σο ον η

η η μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος α α γι ι ι ος

συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου

ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος α α α μην

Κ
αθ ε χα α στην η με ε ε ε ε
ραν ευ λο γη η η σω ω ω σε ε χαι αι νε
ε σω ω ω το ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω
ω να α χαι εις τον αι ω ω να α του ου ου
αι αι ω ω ω ω νος
Κ
α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι
ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α
να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η
η η μας
Θ
υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

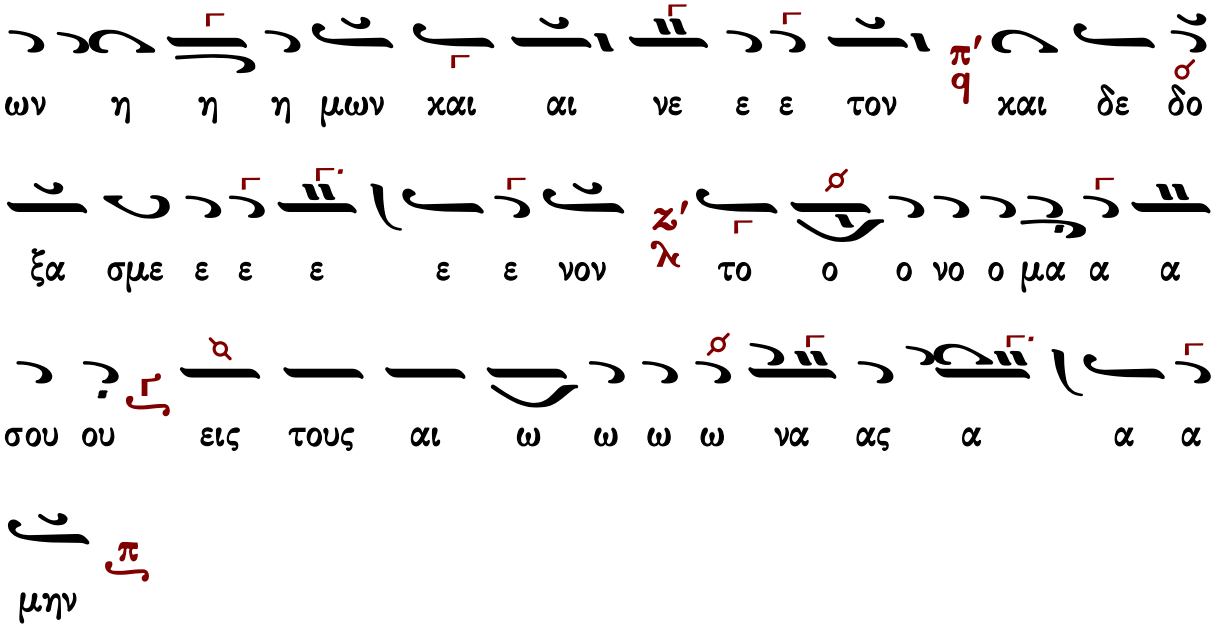

ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε ε τον και δε δο

ξα σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α

σου ου εις τους αι ω ω ω ω να ας α α α

μην

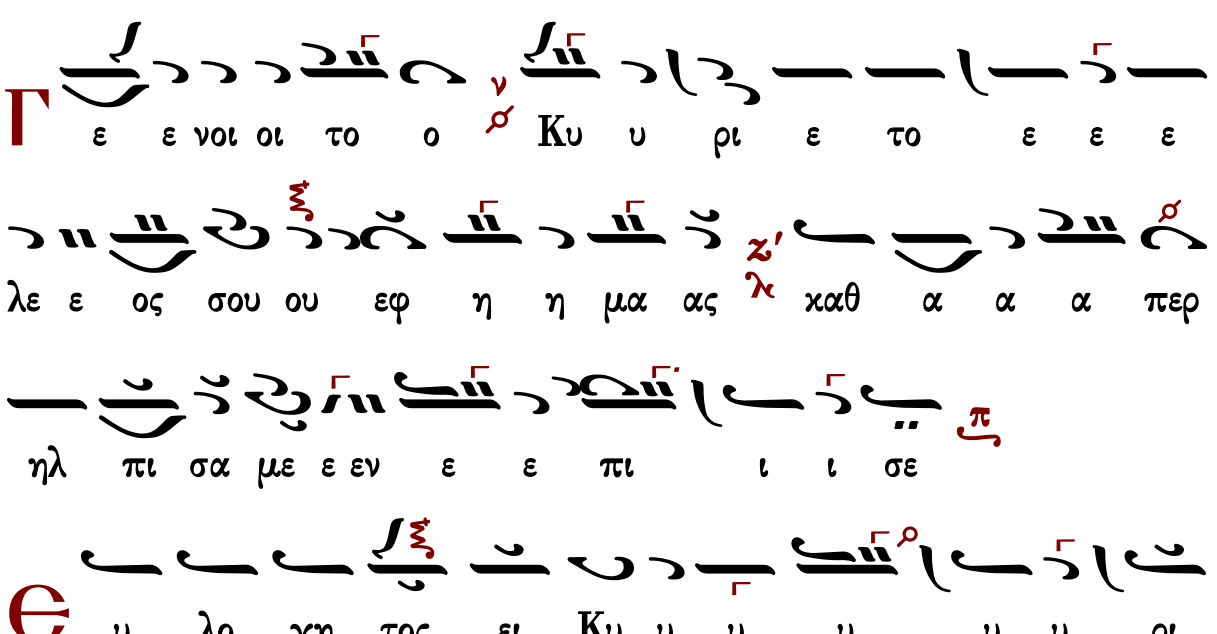

Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε το ε ε ε

λε ε ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α περ

ηλ πι σα με ε εν ε ε πι ι ι σε

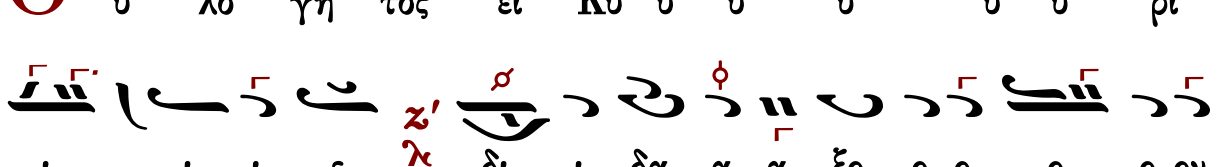

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ε δι ι δα α α ξο ο ο ο ο ον

Κ
με τα δι και ω ω μα α τα α α α σου ου
υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η ε γεν νη
θη ης η μι ιν εν γε νε α και αι γε ε νε ε
α ε γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε
λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι
αι την ψυ χη η ην μου ου ου ο ο τι ι η
η μα αρ το ο ο ον σοι οι
Κ
υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ γο ον δι δα
α ξο ο ον με του ποι ει ειν το ο θε λη η
μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο

π
ο ο ος μου

Ο
τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω η ης εν τω
φω τι ι ι ι ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε
θα α α φω ως
π

Π
α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει
νον το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου ου σι
ι ι ι σε
π χ

Α
γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο ος
Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α τος ε
λε ε η η σο ον η η η μας
π

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι ω ω χαι α

γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει ει χαι εις τους αι

ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η η μας

α γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ε ε ε ε

ε με ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος

α γι ι ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

ἀργὴ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Αγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Ἐν ἄνθος... 1896 σ.198*

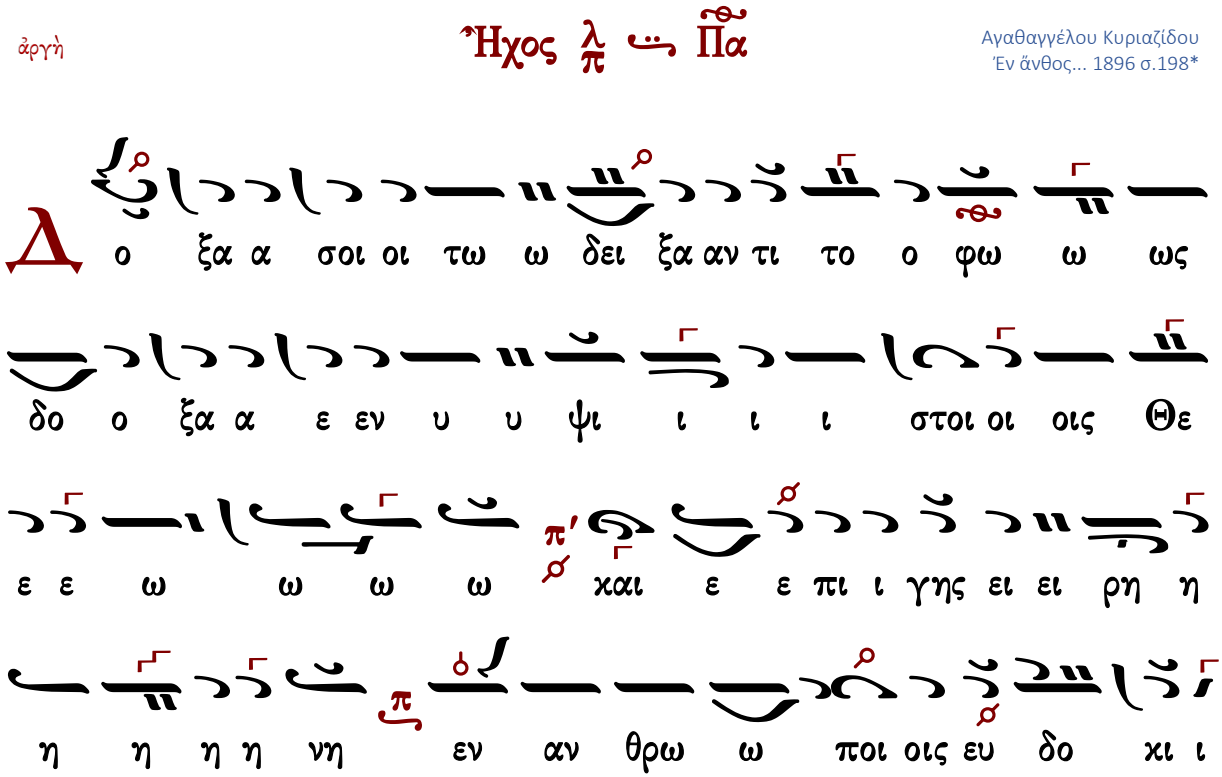

ι ι α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου ου ου ου ου με ε

ε εν σε προ οσ χυ υ νου ου ου ου με ε εν

σε ε δο ξο λο γου ου ου με ε εν σε ε

ευ χα ρι ι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α α λην σου δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι

ε ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α τε ερ Πα αν το

ο κρα α α α τορ Κυ ρι ε Υι υι ε μο ο νο ο

ο γε ε νες Ι η σου Χρι ι στε χαι αι α α α α

γι ον Πνε ε ε ευ μα

Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο

ο ος του ου ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του Πα

α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την α μα αρ τι

ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε λε η η

σον η η μας ο ο αι αι αι αι αι ρω ων τας α

μαρ τι ι ι ι ας του χο ο ο ο σμου

Προσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο χα

θη η η η η με ε ε ε νος εχ δε ξι ω

ω ω ων του ου ου Πα α τρο ο ο ος και ε

λε ε η σον η η η μα α α ας

O ο ο ο ο τι συ υ ει μο ο νο ος

α α α α α γι ι ι ι ος συ ει ει ει

ει ει ει μο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου Πα α τρος α α μη ην

K αθ ε κα α α στη ην η η με ε ε ε

ραν ε ευ λο ο γη η η η σω ω ω σε ε

και αι αι αι νε ε ε ε ε σω το ο ο ο

νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω να

α χαι εις τον αι ω ω να α του ου αι ω ω

ω ω νος

Κ α τα ξι ι ι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ε ρα α τα α αυ

τη α να μα αρ τη η η του ους φυ λα χθη η η

η ναι αι η η μα α ας

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ο Θε ο ο ο ος των Πα α τε

ε ε ε ρω ω ων η η η μω ω ω ων

χαι αι αι αι αι νε ε τον χαι δε δο ξα α σμε ε ε

Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ος

σου εφ η η μας καθ α α α α α περ ηλ

πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι

ε ε δι δα α ξο ο ον με ε τα δι και ω ω

μα τα α α α α σου α α α σου

Κ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

θης η η η μι ιν εν γε νε α α α και γε

ε νε ε α ε γω ει παα Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ε ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ο ον

με ι α α σαι αι αι τη η ηνψυ χη η ην μου

ο τι ι η η μααρ το ο ο ον σοι

Κ υ υ ρι ι ι ε ε προς σε χα τε ε

ε φυ υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ον με του

ποι ειν το ο θε λη η μα α α σου ου ο τι συ υ

ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω η ης εν τω φω

τι ι ι ι ι σου ο ψο ο ο με θα α φω ω

ως
Π
α ρα α α α α α α α α α τει ει πα
ρα α α τει ει νον το ε λε ο ο ος σου ου
τοις γι νω ω σχου σι ι ι ι ι σε
ι ι ι σε
Α
γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο ος
Ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ο ος Α α θα
α να α το ος ε λε η η σο ον η η η
μα α α ας
Δ
ο ξα α Πα α α τρι ι ι ι και Υι υι ω

χαι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι
ω ω ω ναις των αι ω ω ω νω ων α α α μην
α γι ος Α α θα α να α το ος ε
λε η η σον η η η μα α α ας
α α α α α α α α α γι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι α α α α γι ι ο ος ο ο ο ο
ο ο Θε ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο
ος
ο ο ο ο ο ο ο ος

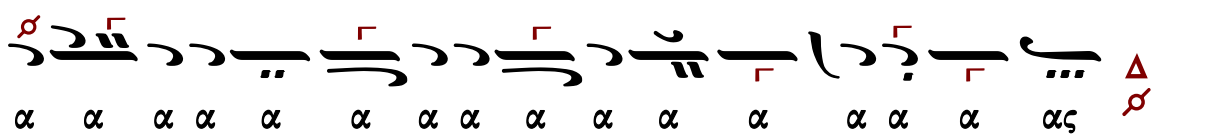

Ἀναστάσιμον τροπάριον

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἀγγελικὸς Χορὸς, Ὄρθρος
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 2001 σ.364*

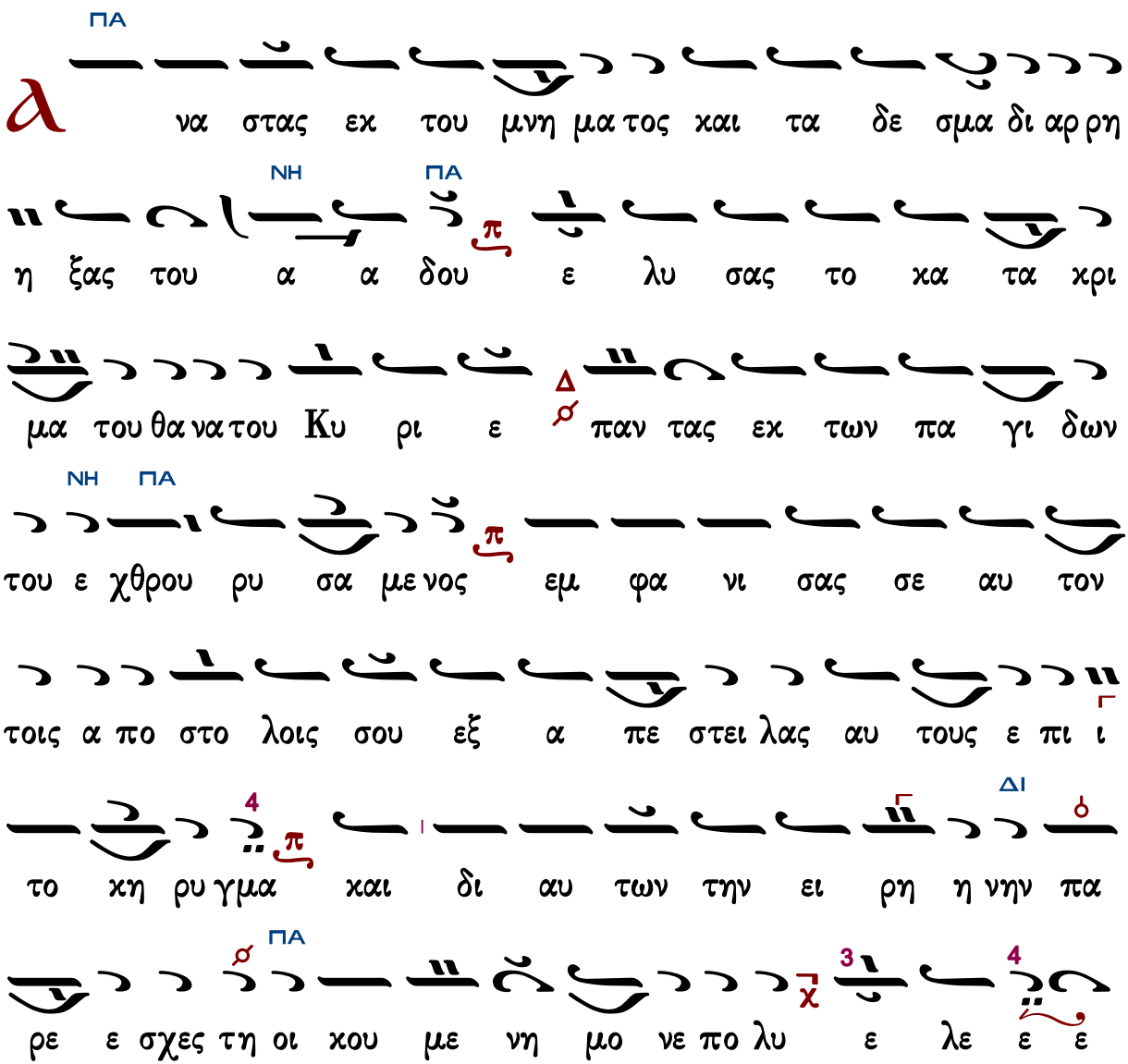

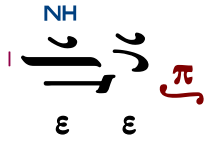

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ π

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 5991034*

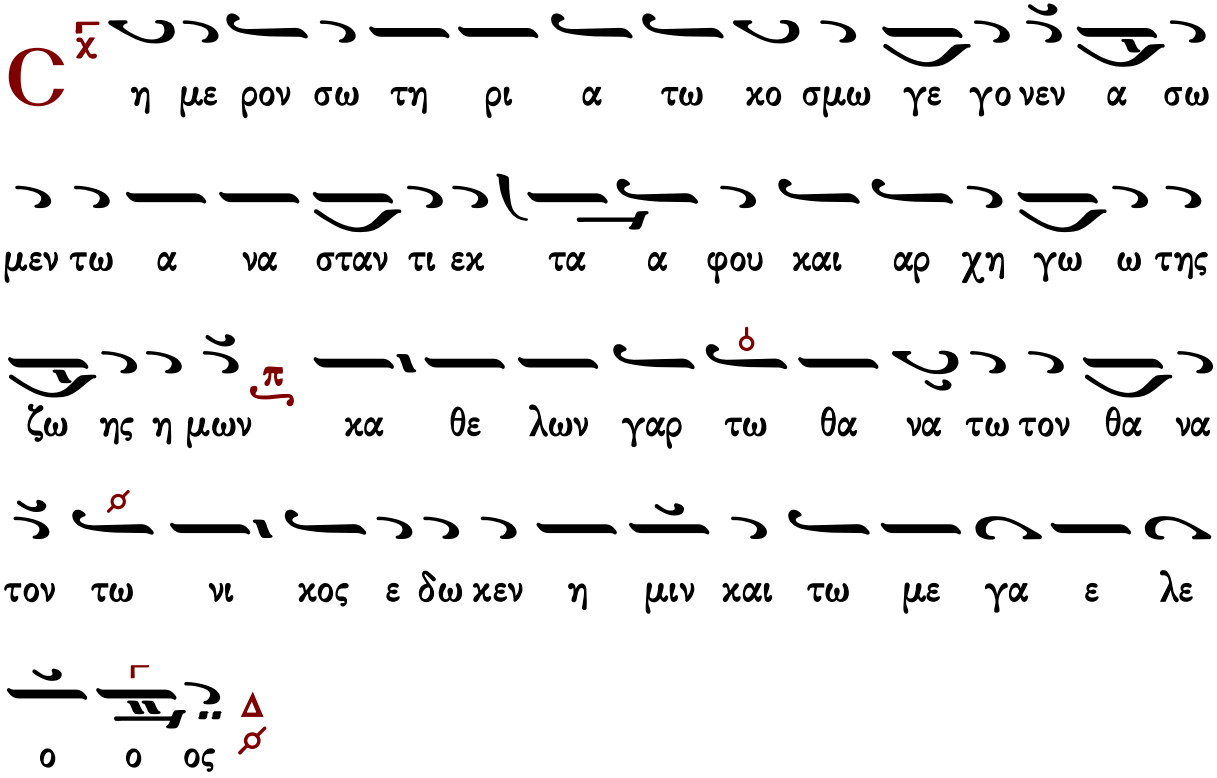

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.68*

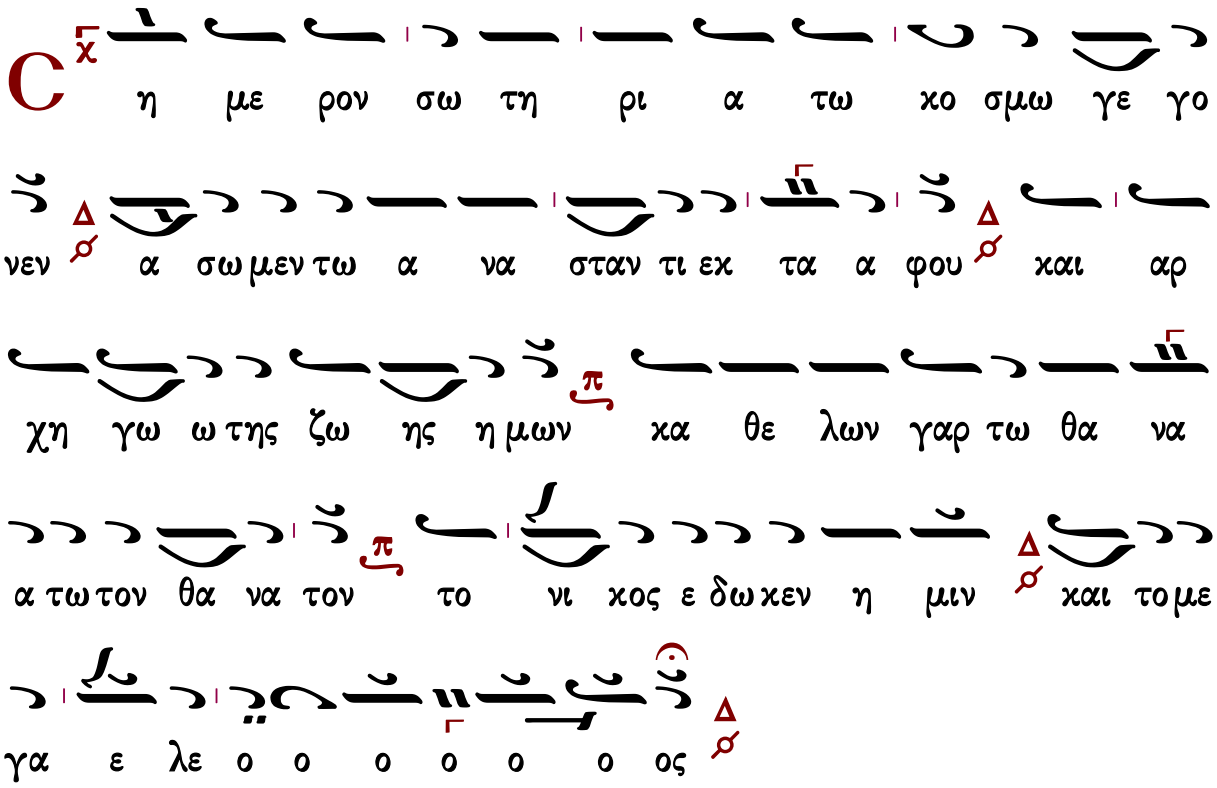

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

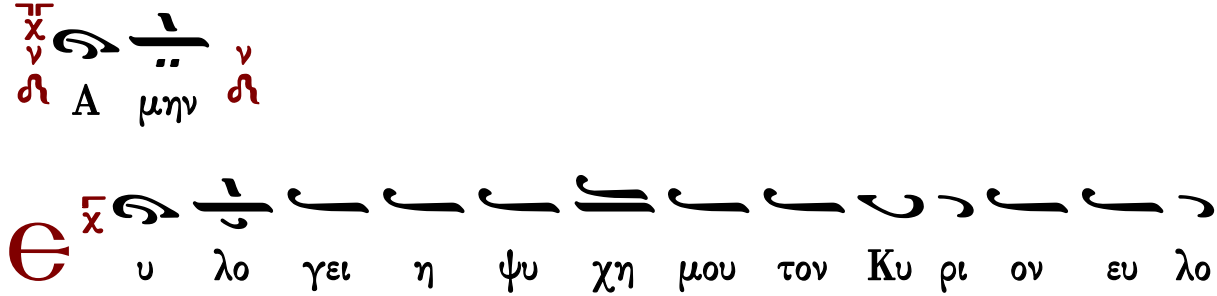

γη τος ει Κυ ρι ε ν ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ

ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα σ το α γι

ον αυ του ν

Є υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον π q και μη

ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του ν

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου σ τον ι ω με νον σ πα σας τας νο σους σου ϩ ν

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου π q τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και σ οι κτιρ μοις ν

Τ ον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

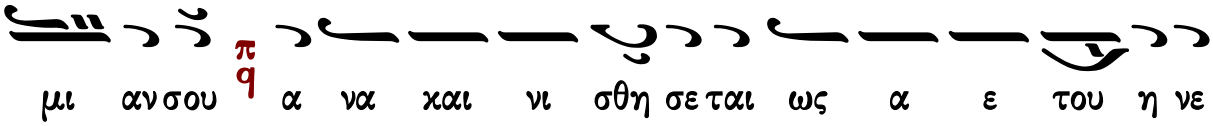
μι αν σου α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου

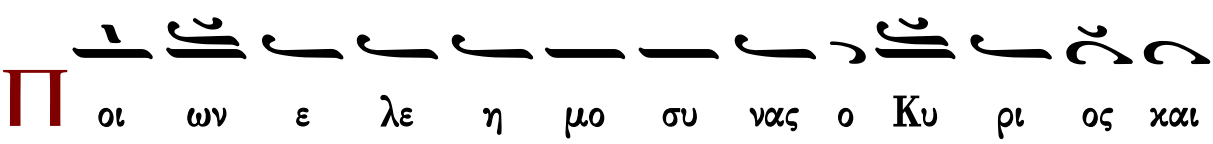
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

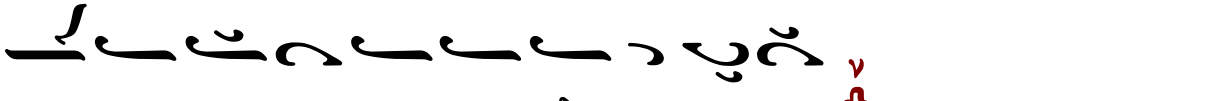
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

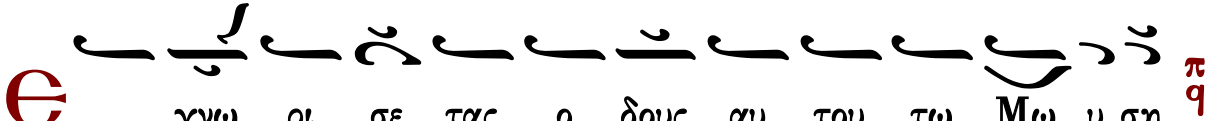
Є γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση

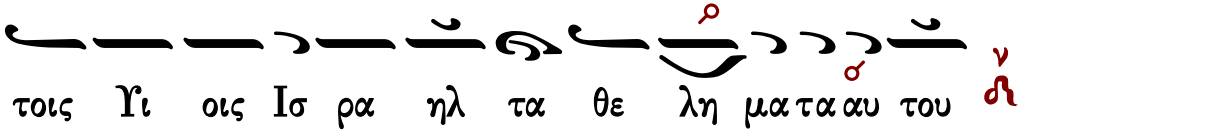
τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

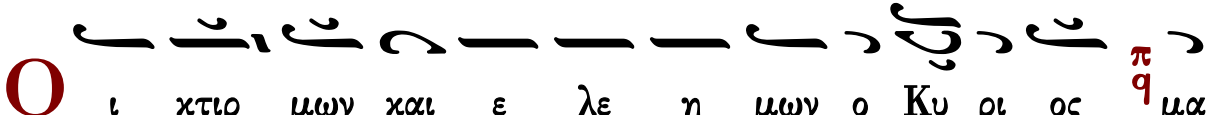
Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

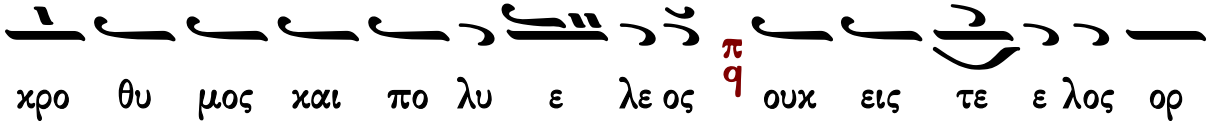
χρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ

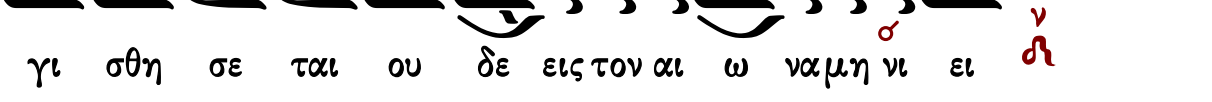
γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

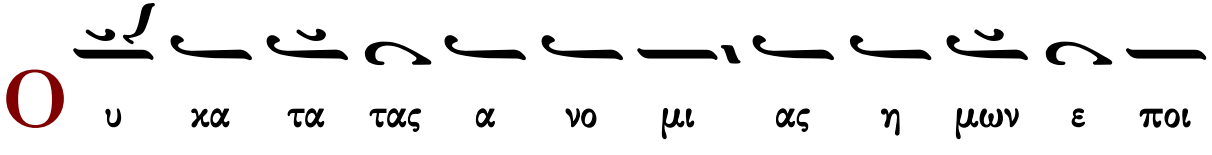
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων ε μα κρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η

μων

Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ

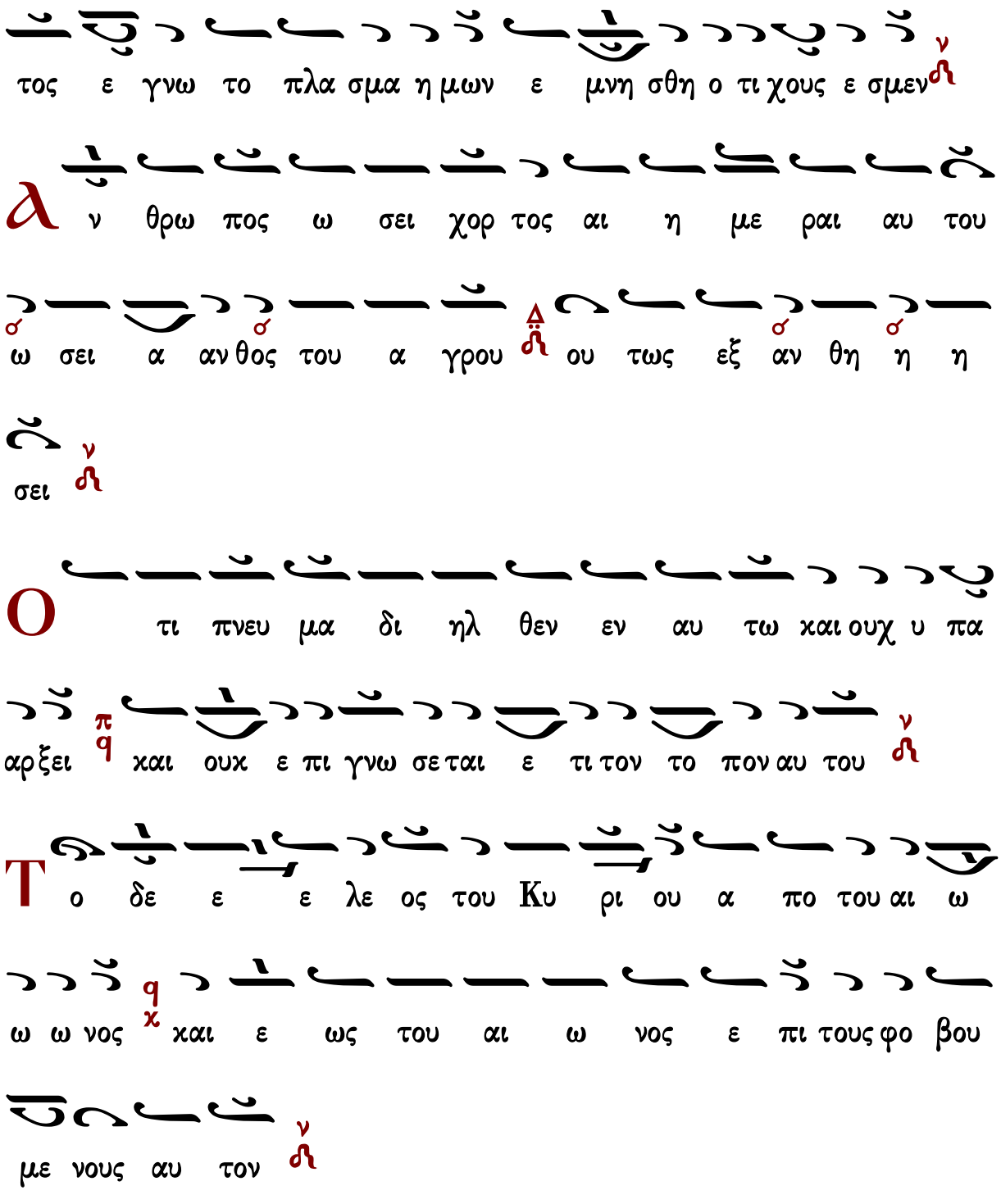
τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν
ν
Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του
ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η
σει
ν
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα
αρ ξει
π
q
και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του
ν
Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω
ω ω νος
q
χ
και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου
με νους αυ τον
ν
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη χην αυ του ου

χαι με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

αυ τας

Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο

νον αυ του ου χαι η βα σι λει α αυ του παν των δε

σπο ο ο ζει

Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε

λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

γον αυ του του α κου ουσαι της φω νης των λο γων

αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων Α μην

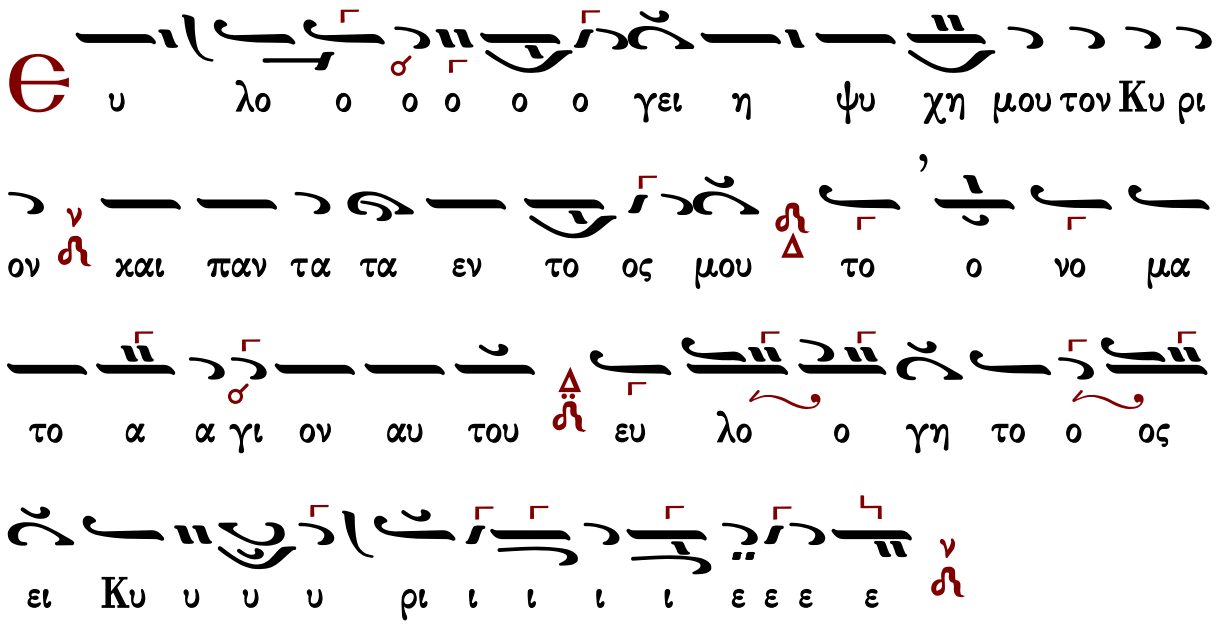

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

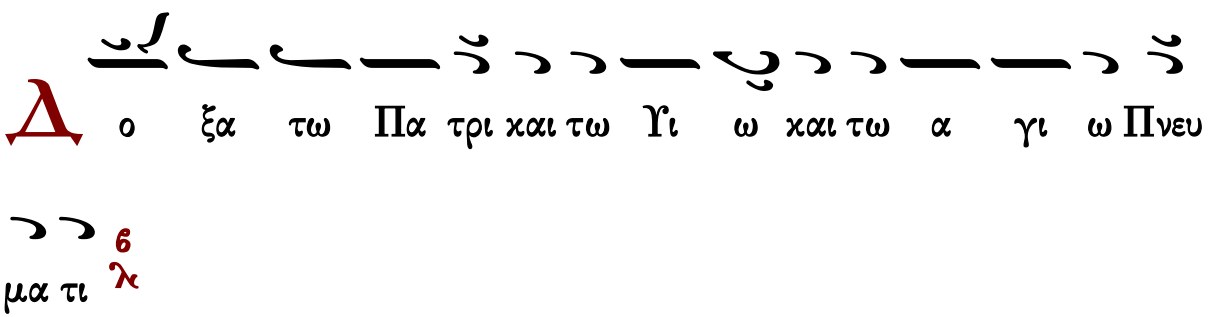

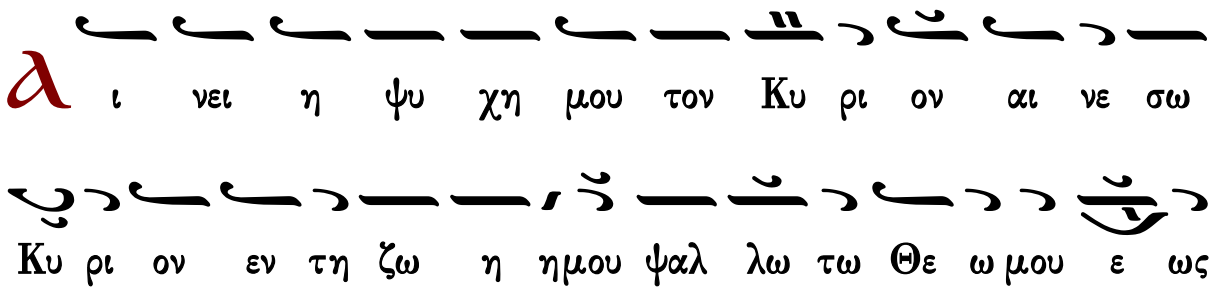

υ πα αρ χω

Μη πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω

ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α

Θξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε

ψει εις την γην αυτου

Θν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες

οι δι α λο γι σμοι αυ του

Μα κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του

Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους

Ορ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο

δον α μαρ τω λων α φα νι ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε

ος σου Σι ων εις γε νε αν χαι γε νε αν

Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος χαι Λο γος του Θε ου

Α θα να τος υ παρ χων χαι κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

της α γι ας Θε ο το κου χαι α ει παρ θε νου Μα ρι

ι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ε ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη

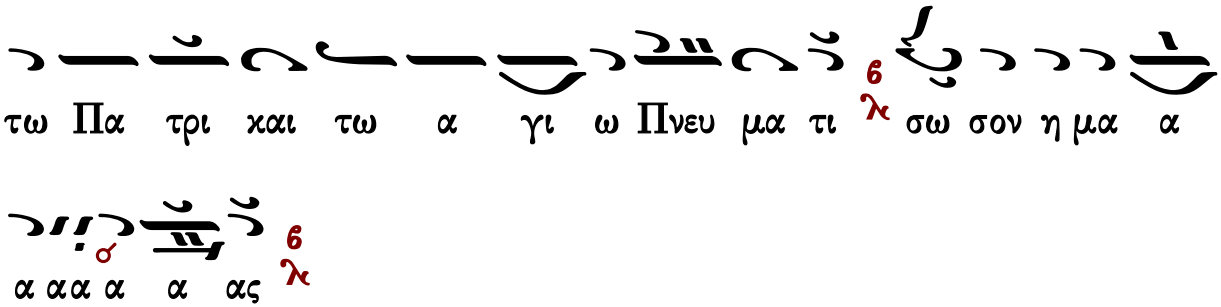

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ πα ἡ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

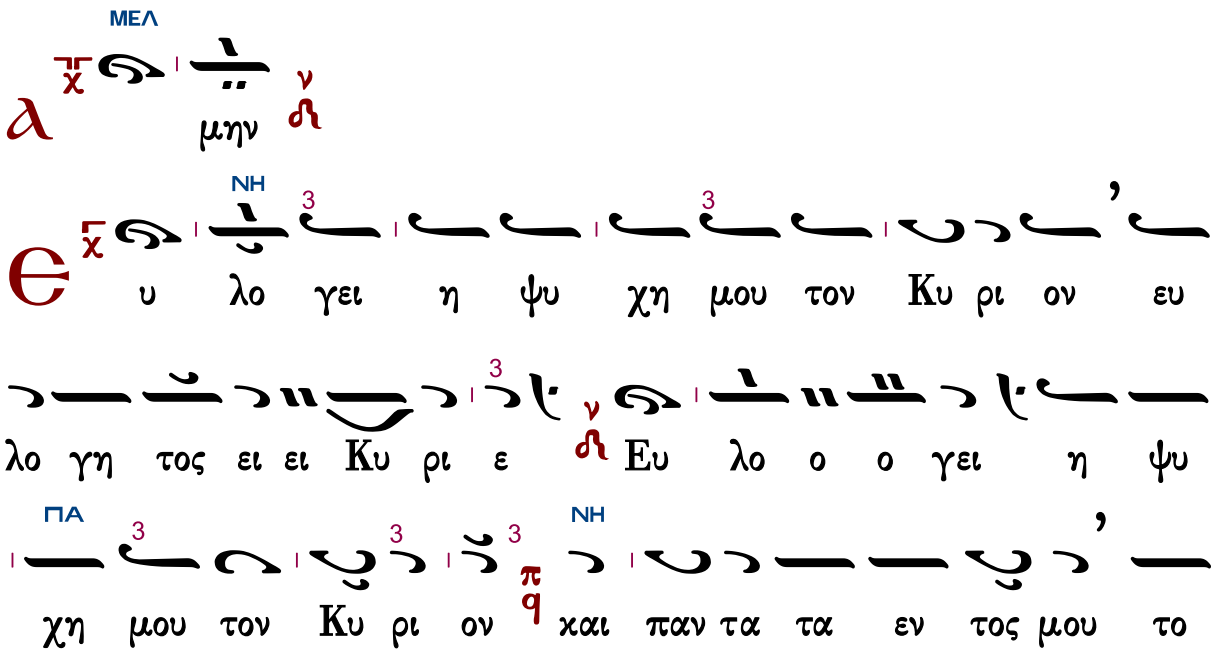

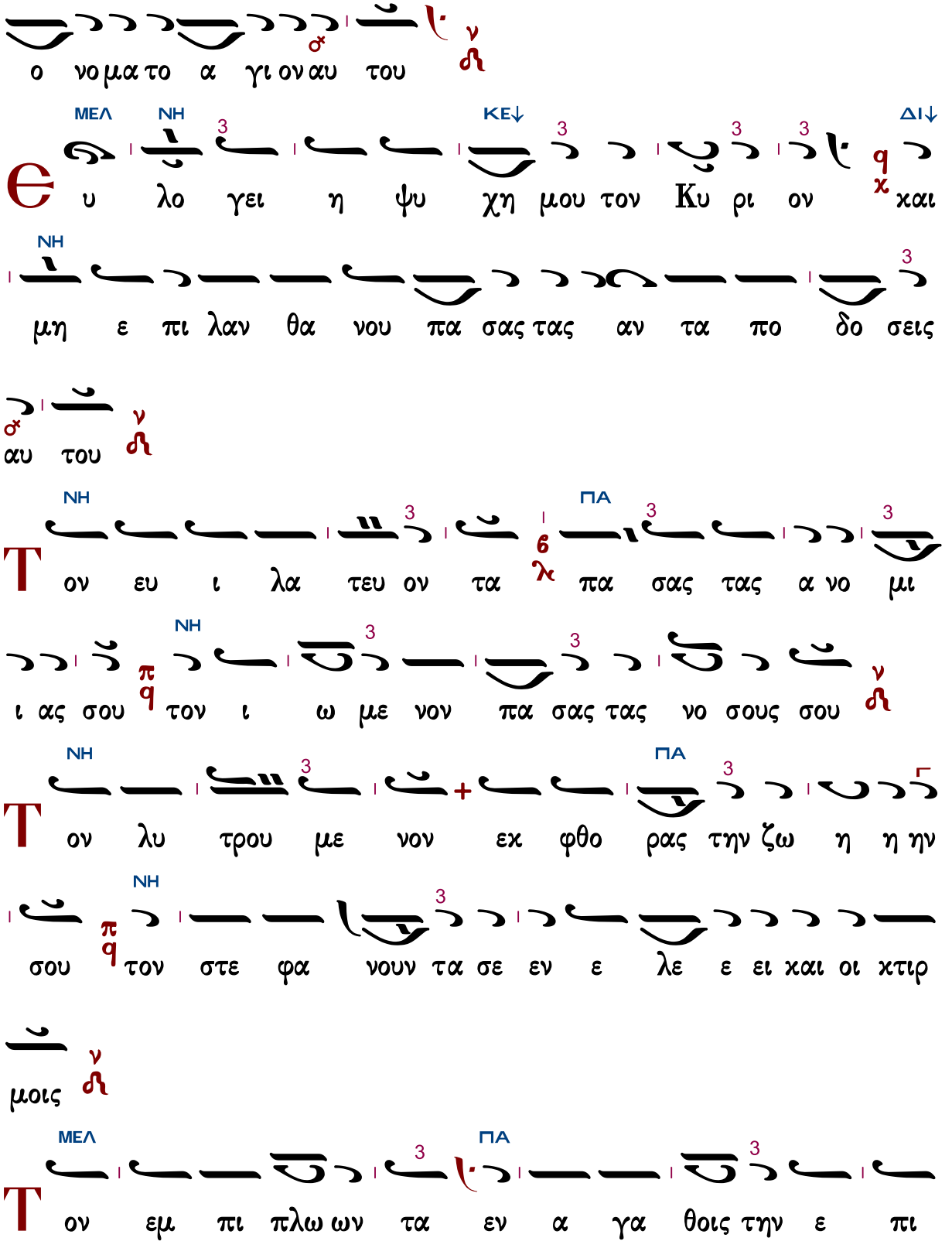
ο νο μα το α γι ον αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
ΝΗ
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
ΝΗ ΠΑ
ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ι ας σου ΝΗ τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
ΝΗ ΠΑ
ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην
σου ΝΗ τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ
μοις
ΜΕΛ ΠΑ
ον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι

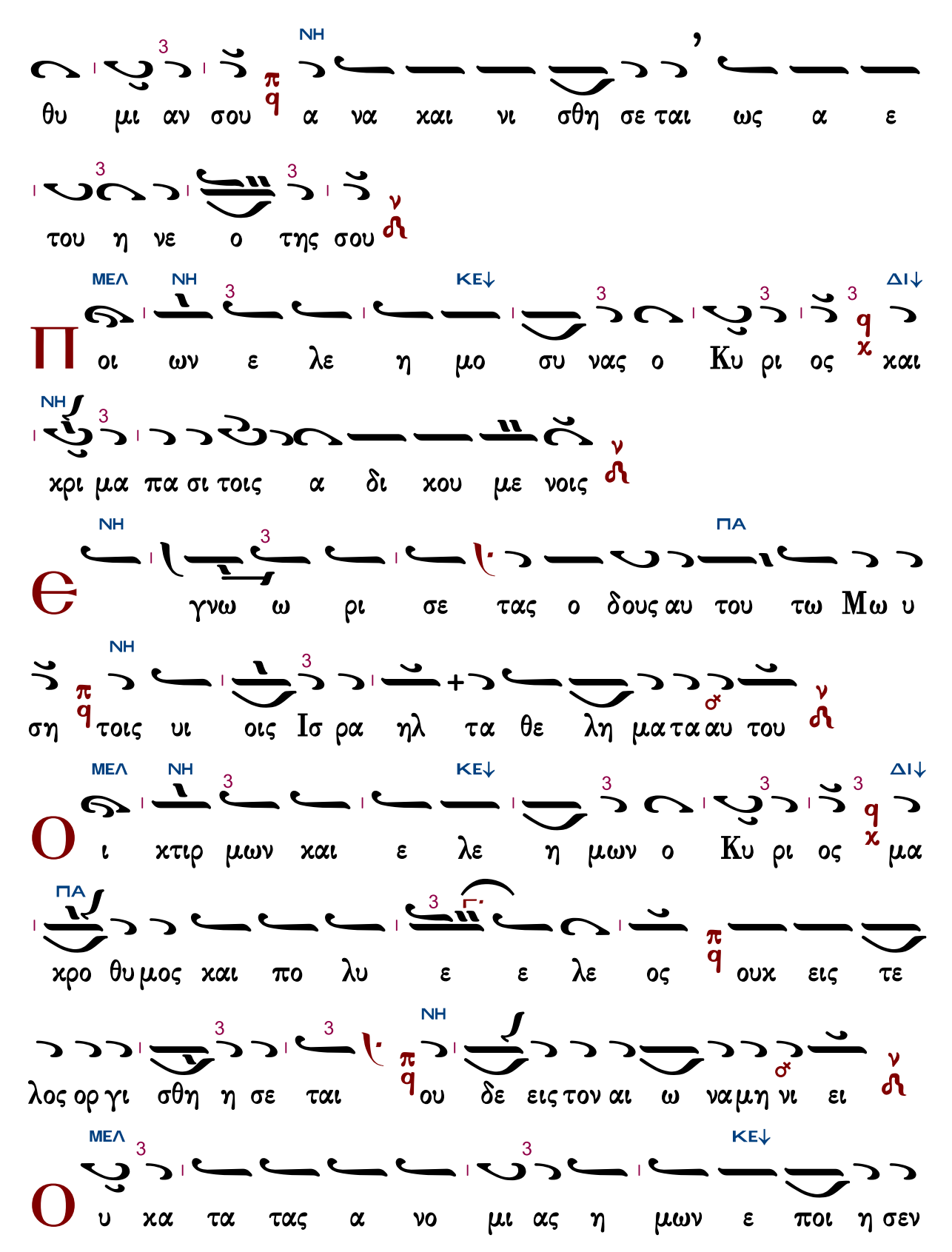
NH
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε
του η νε ο της σου
ΜΕΛ NH ΚΕ↓ ΔΙ↓
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος χαι
NH
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις
NH ΠΑ
Θ γνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ
NH
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του
ΜΕΛ NH ΚΕ↓ ΔΙ↓
Ο ι κτιρ μων χαι ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα
ΠΑ
χρο θυ μος χαι πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε
NH
λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
ΜΕΛ ΚΕ↓
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν

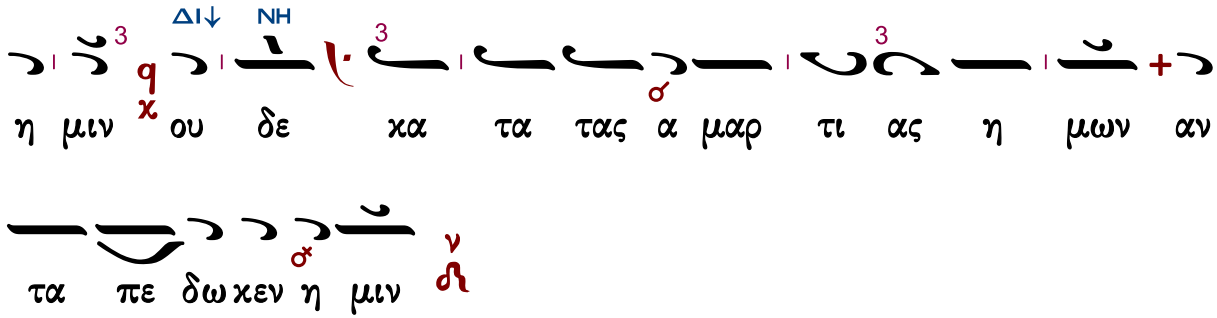
ΔΙ↓ ΝΗ
η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν
τα πε δω κεν η μιν

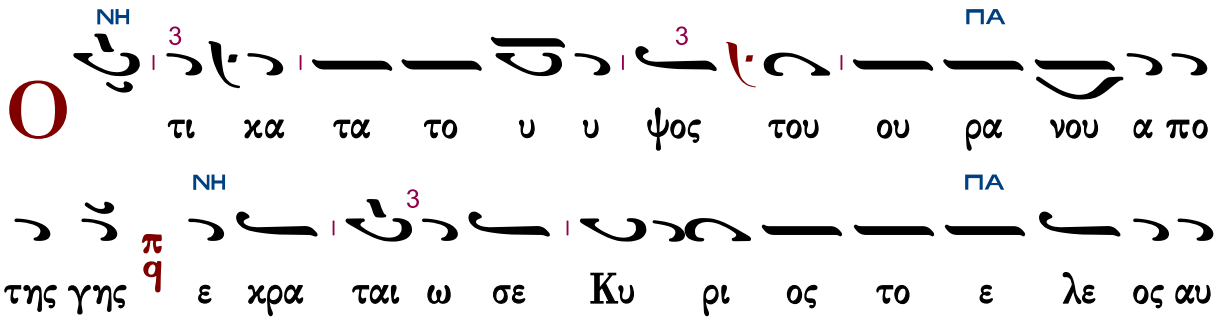
Ο
ΝΗ ΠΑ
τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο

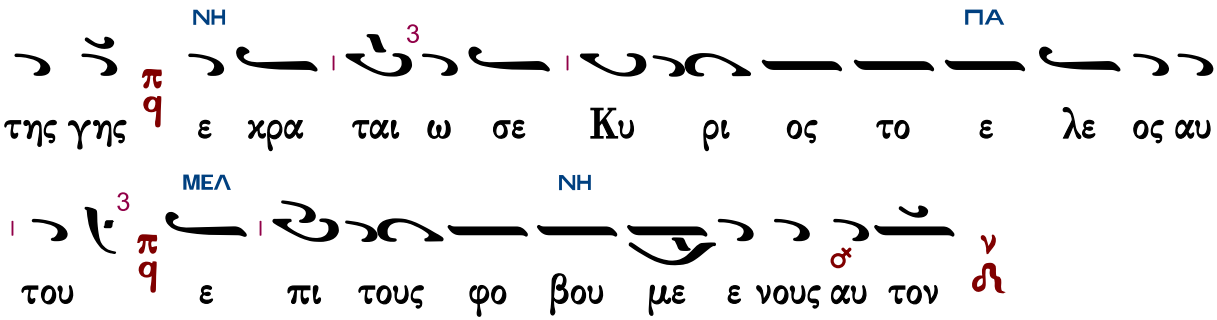
ΝΗ ΠΑ
της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ

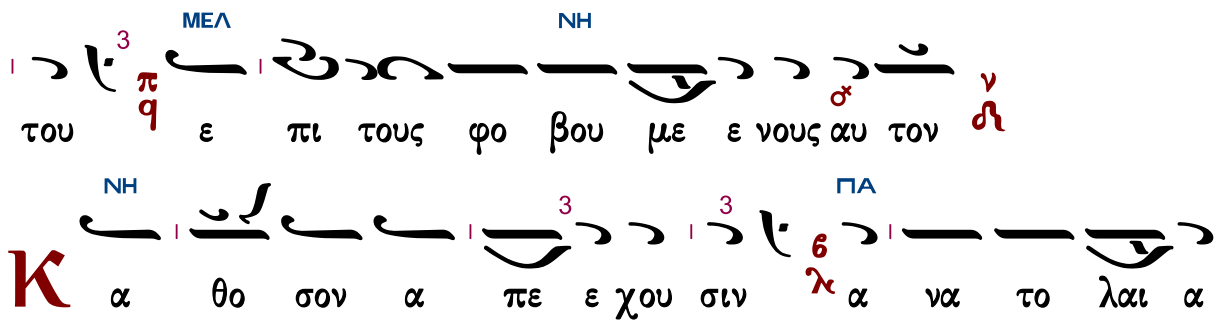
ΜΕΛ ΝΗ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον

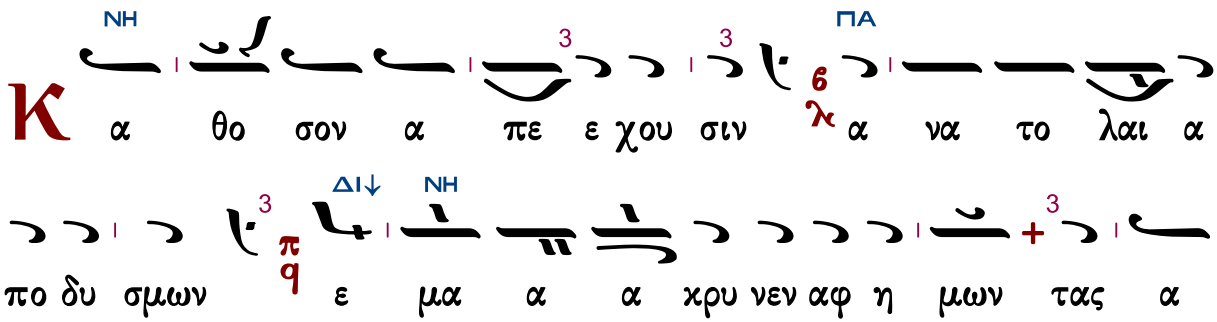
Κ
ΝΗ ΠΑ
α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α

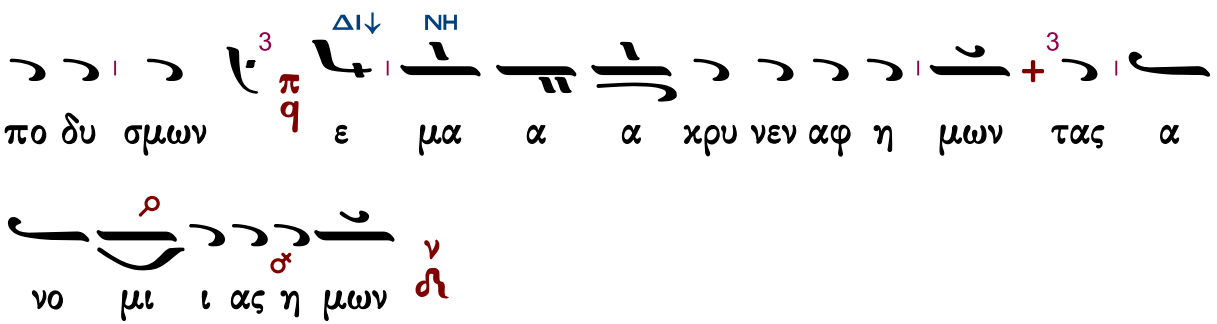
ΔΙ↓ ΝΗ
πο δυ σμων ε μα α α κρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων

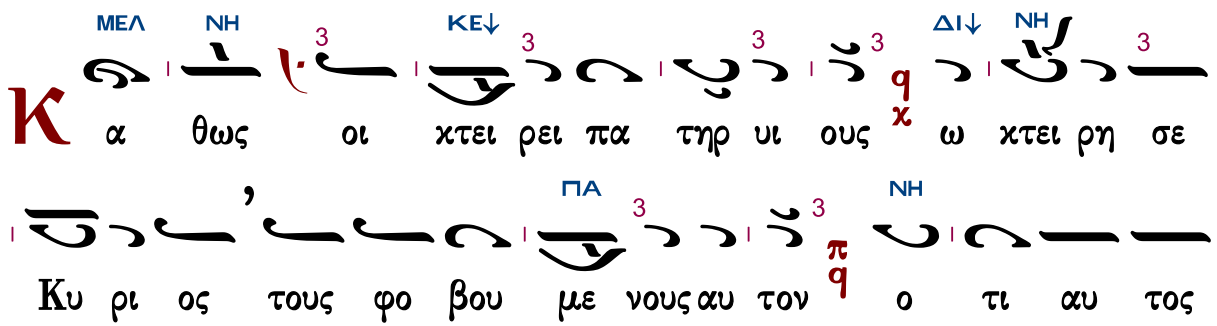
Κ
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
α θως οι κτει ρει πα τηρ υι ους ω κτει ρη σε
ΠΑ ΝΗ
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος

ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ

ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε

σμεν

ΝΗ ΠΑ

Α ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ

ΝΗ

του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓,

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ

ΔΙ↓ ΝΗ

ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ

του

ΝΗ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι

ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ

ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο

βου με ε νους αυ τον

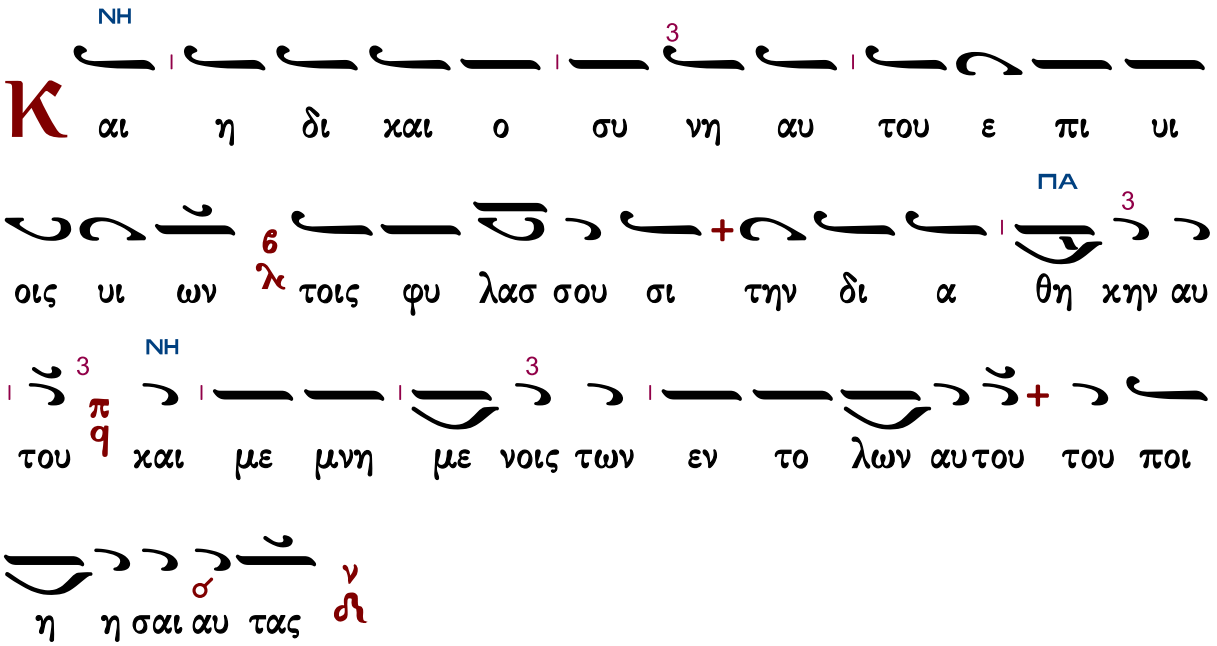
Κ
αι η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη χην αυ
του χαι με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
Κ
υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
σε τον θρο νον αυ του χαι η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει
Ε
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
αγ γε λοι αυτου δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο

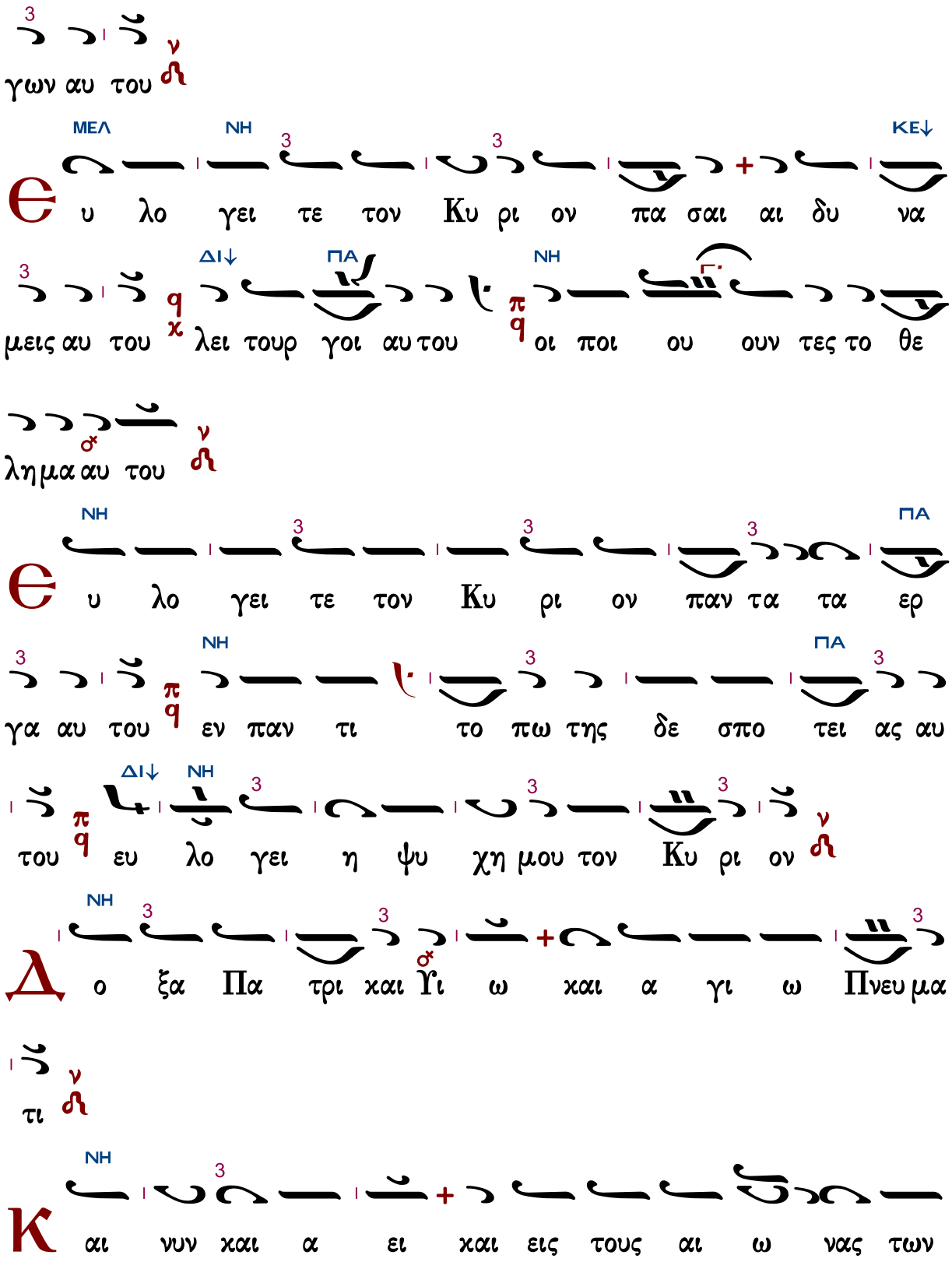
γων αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
ΔΙ↓ ΠΑ ΝΗ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
ΝΗ ΠΑ
Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
ΝΗ ΠΑ
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
ΔΙ↓ ΝΗ
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
ΝΗ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
ΝΗ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

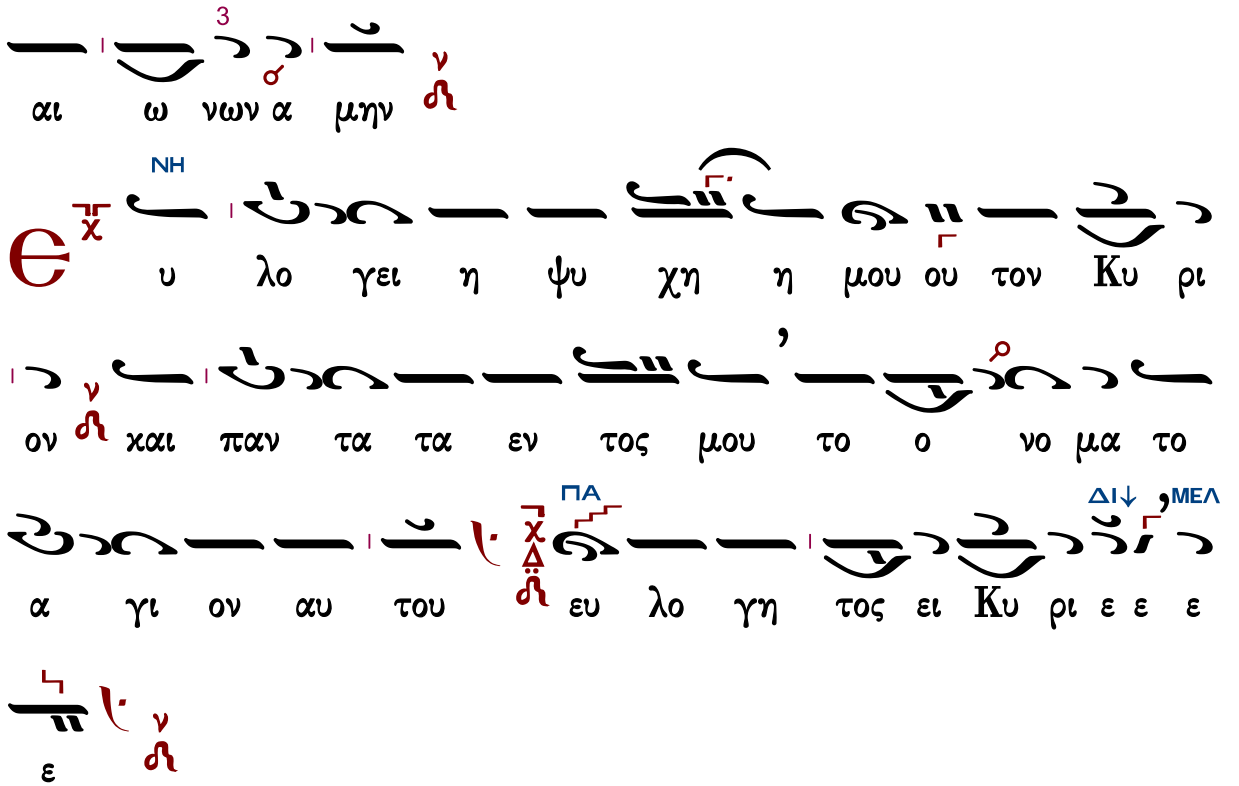

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

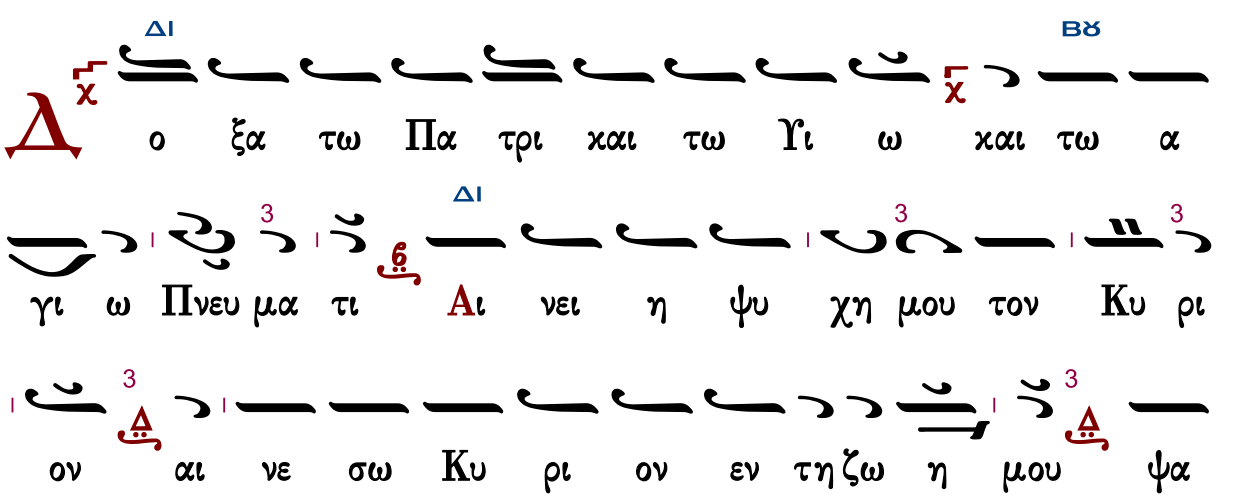

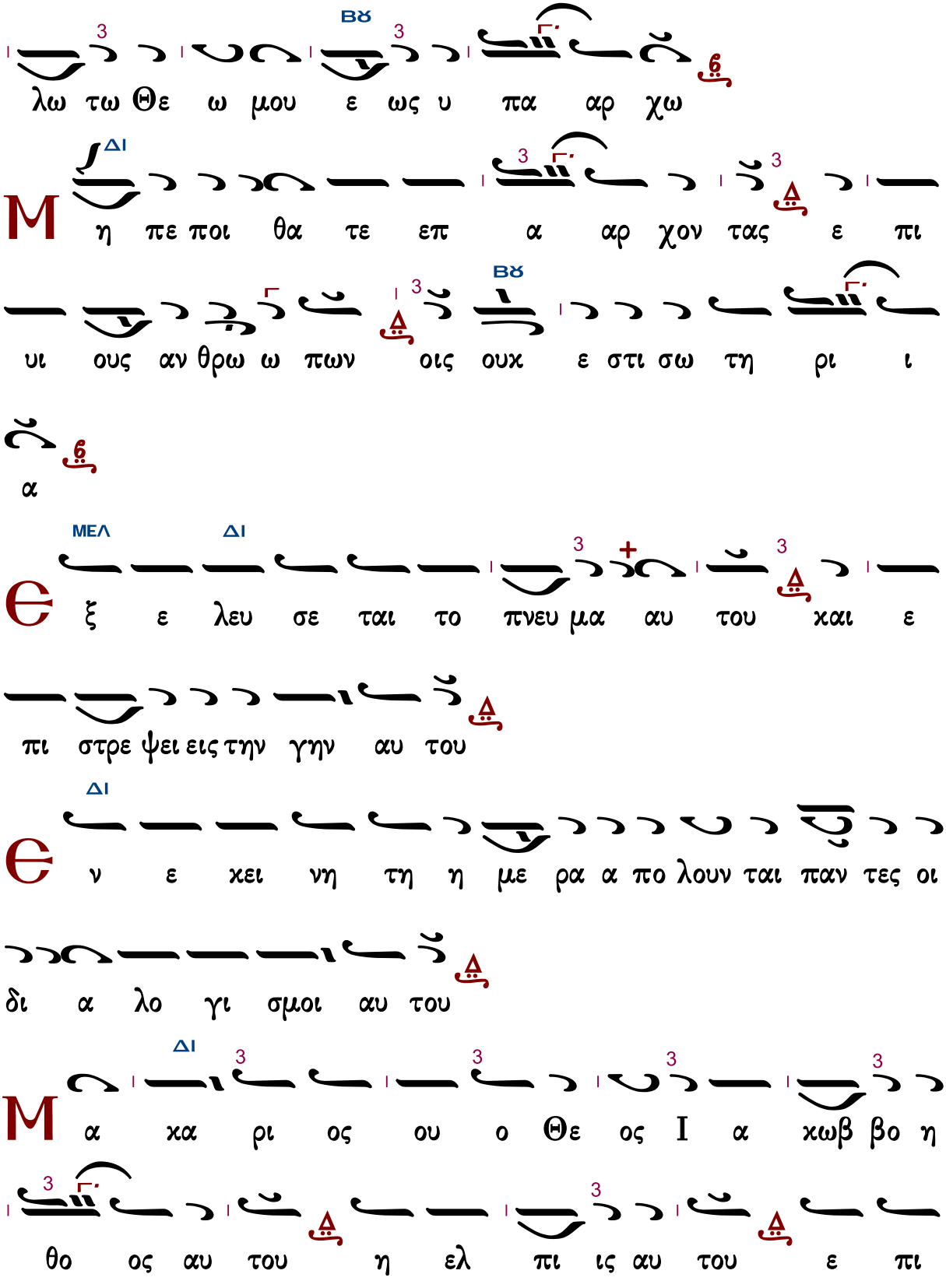
ΒΫ
3
3
λω τω Θε ω μου ε ως υ πα αρ χω
ΔΙ
3
3
Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας ε πι
ΒΫ
υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι
α
ΜΕΛ
ΔΙ
3
3
Θ ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του
ΔΙ
Θ ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι
δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
3
3
3
3
Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η
3
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι

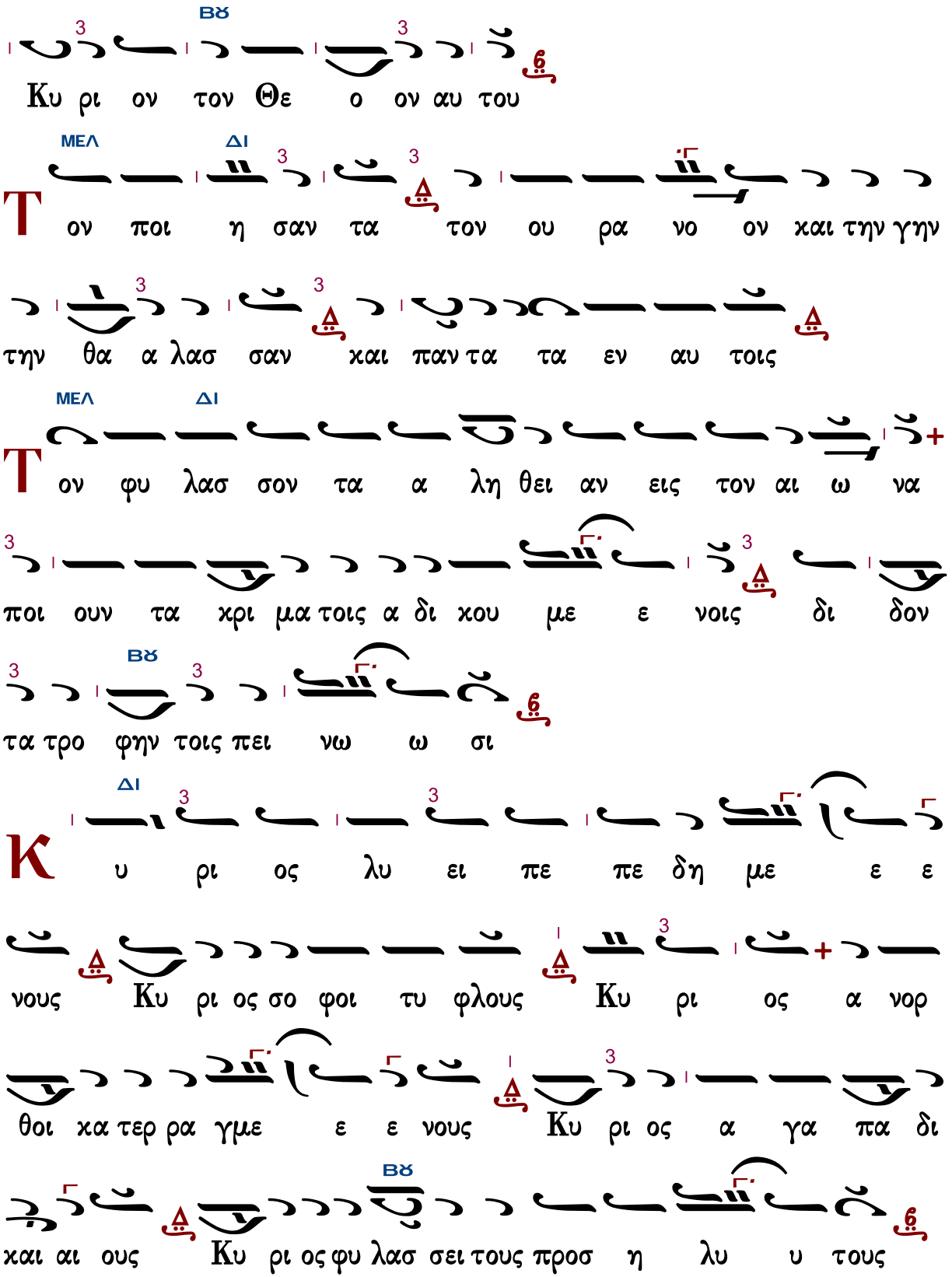
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΔΙ
Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε
νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ
θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι
ΒΫ
και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

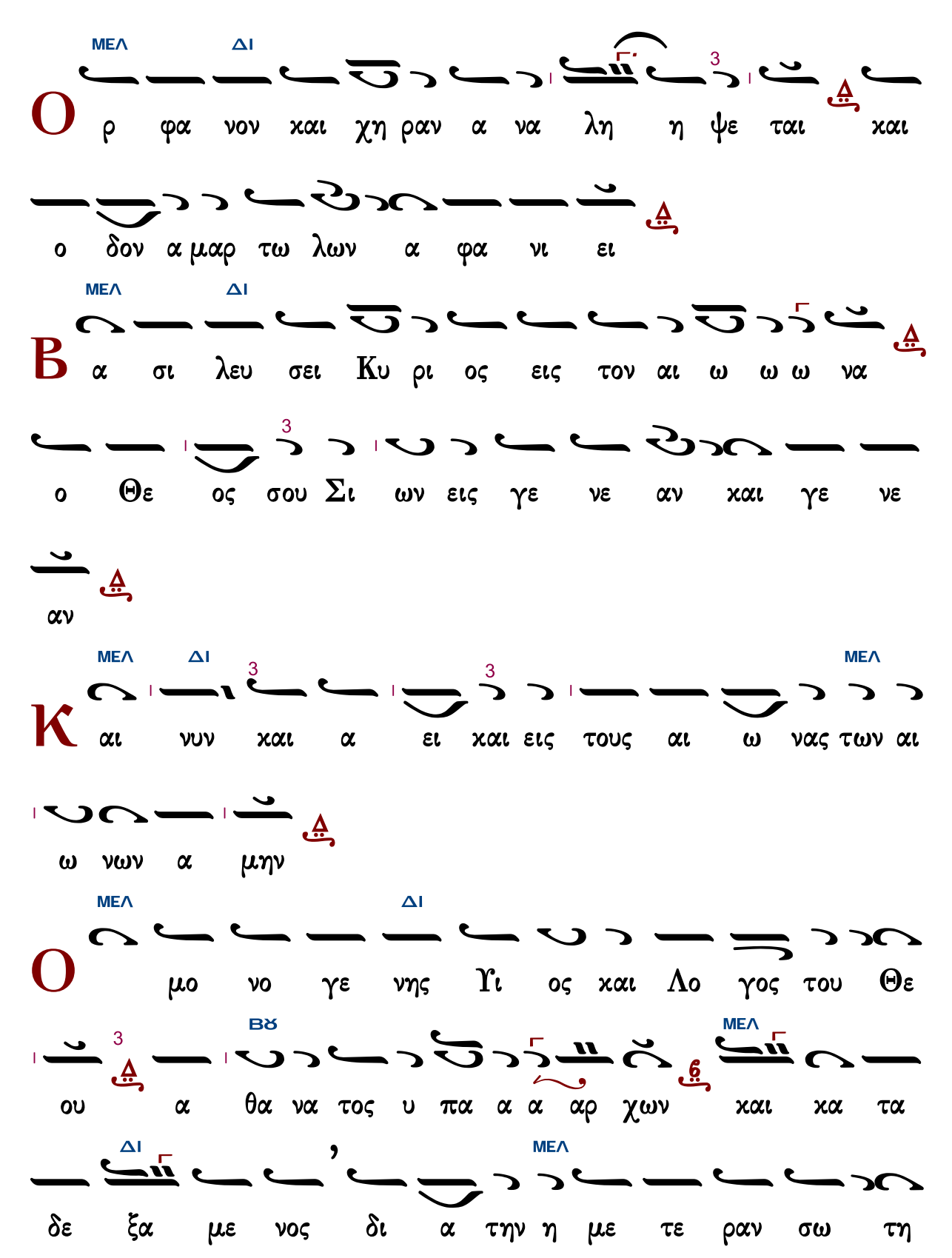
ΜΕΛ ΔΙ
Ο
ρ φα νον χαι χη ραν α να λη η ψε ται χαι
ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει
ΜΕΛ ΔΙ
Β
α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν χαι γε νε
αν
ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
Κ
αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΜΕΛ ΔΙ
Ο
μο νο γε νης Υι ος χαι Λο γος του Θε
ΒΘ ΜΕΛ
ου α θα να τος υ πα α α αρ χων χαι χα τα
ΔΙ ΜΕΛ
δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

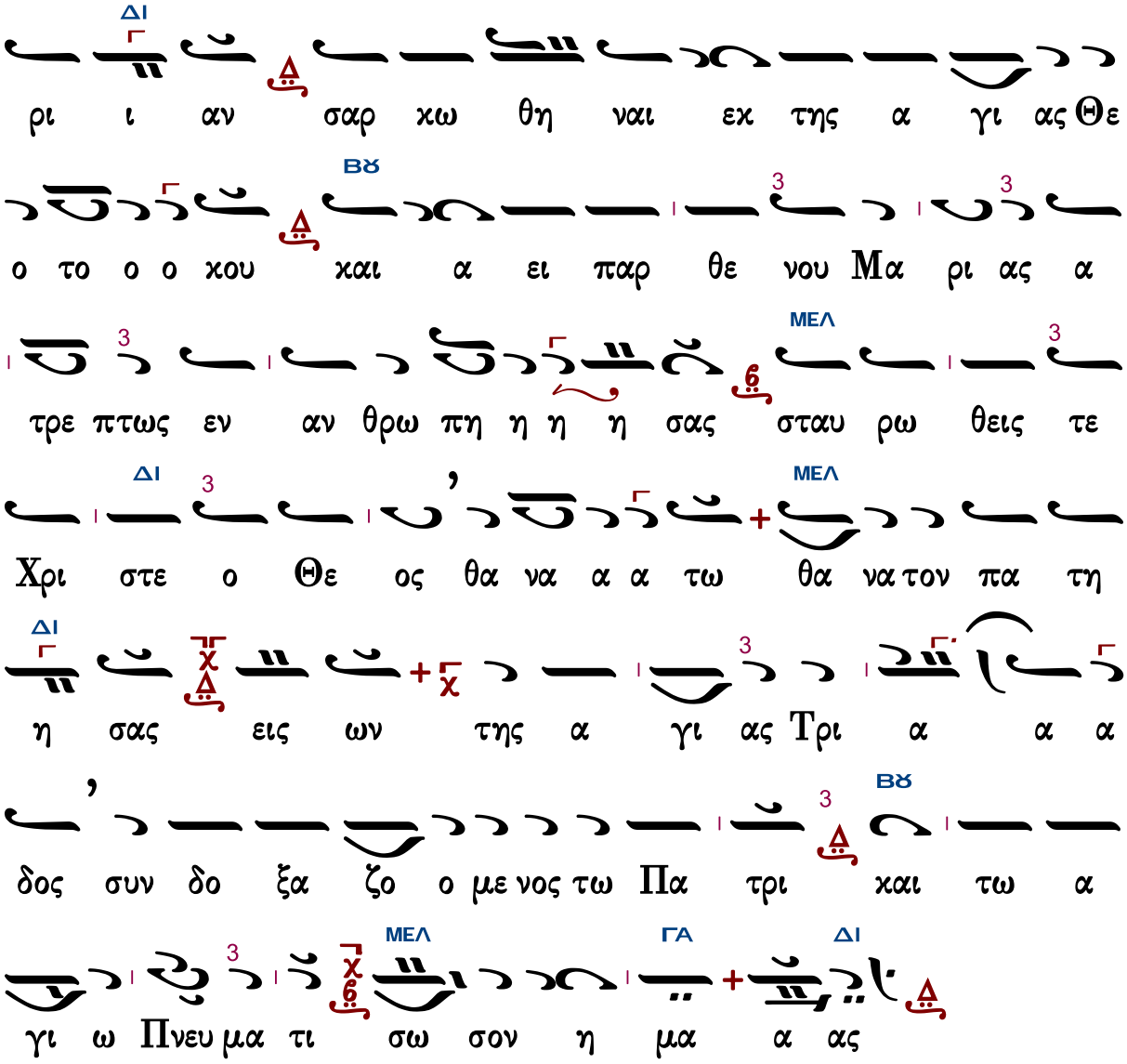

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος λ̀ π̀ ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.177*

Θν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων

Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου

μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι

αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων

Μα κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ τοι

πα ρα κλη θη σον ται

Μα κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σου σι την γην

Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον νται

Μ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ

τοι ε λε η θη σον ται

Μ νη σθη τι μου ο Θε ος ο ο Σω τηρ μου ο ταν ε

ε ελ θης εν τη βα σι λει α σου και σω σον με ως

μο ο νος φι λαν θρω ω πο ος

Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α

ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον ται

Δ ι α ξυ λου τον Α δαμ α πα α τη θεν τα δι α

ξυ υ υ λου σταυ ρου πα λιν ε σω σας λη στην βο

ω ων τα μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει α

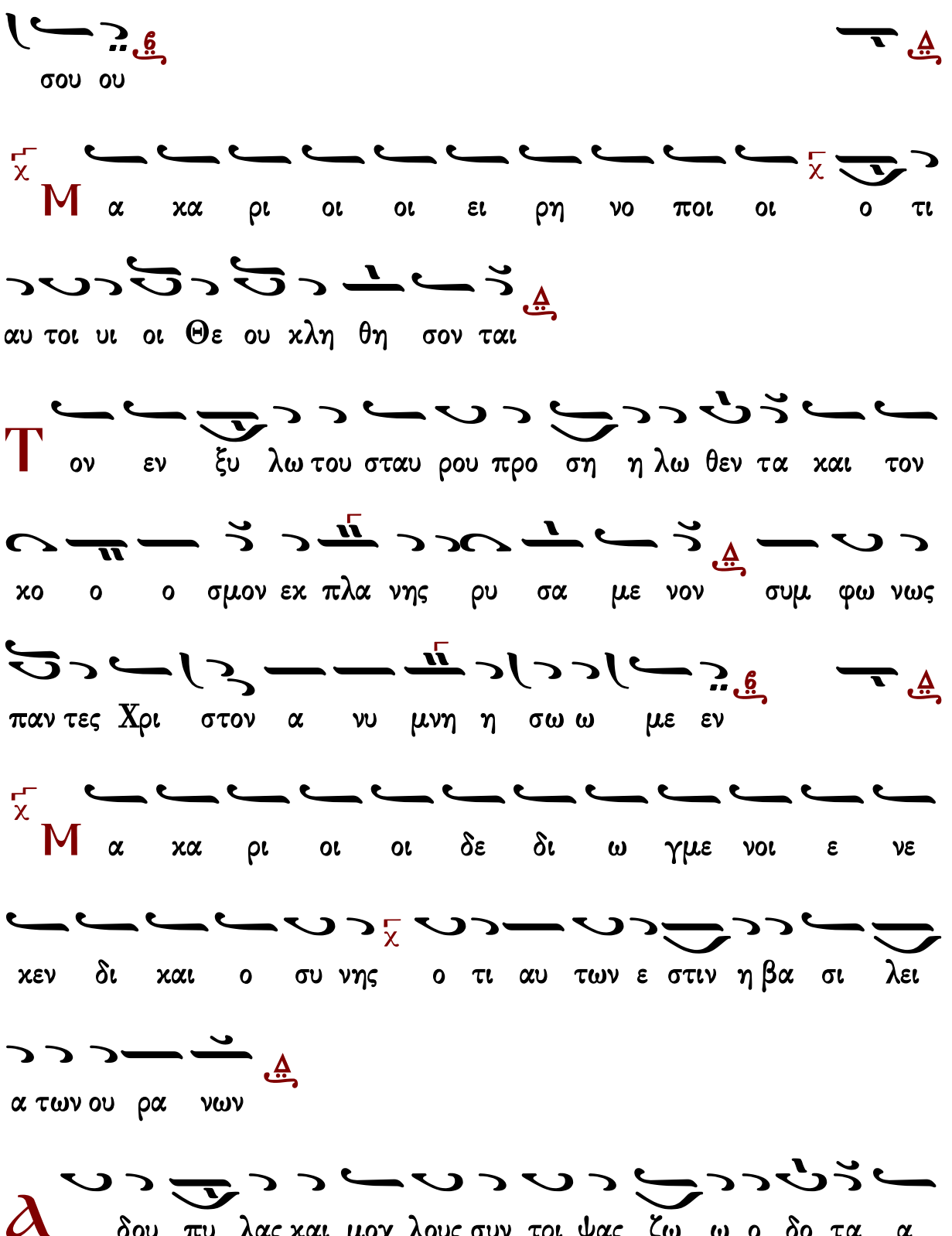
σου ου
Μα χα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι
αυ τοι υι οι Θε ου χλη θη σον ται
Τον εν ξυ λω του σταυ ρου προ ση η λω θεν τα και τον
χο ο ο σμον εκ πλα νης ρυ σα με νον συμ φω νως
παν τες Χρι στον α νυ μνη η σω ω με εν
Μα χα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε
κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι λει
α των ου ρα νων
δου πυ λας και μοχ λους συν τρι ψας ζω ω ο δο τα α

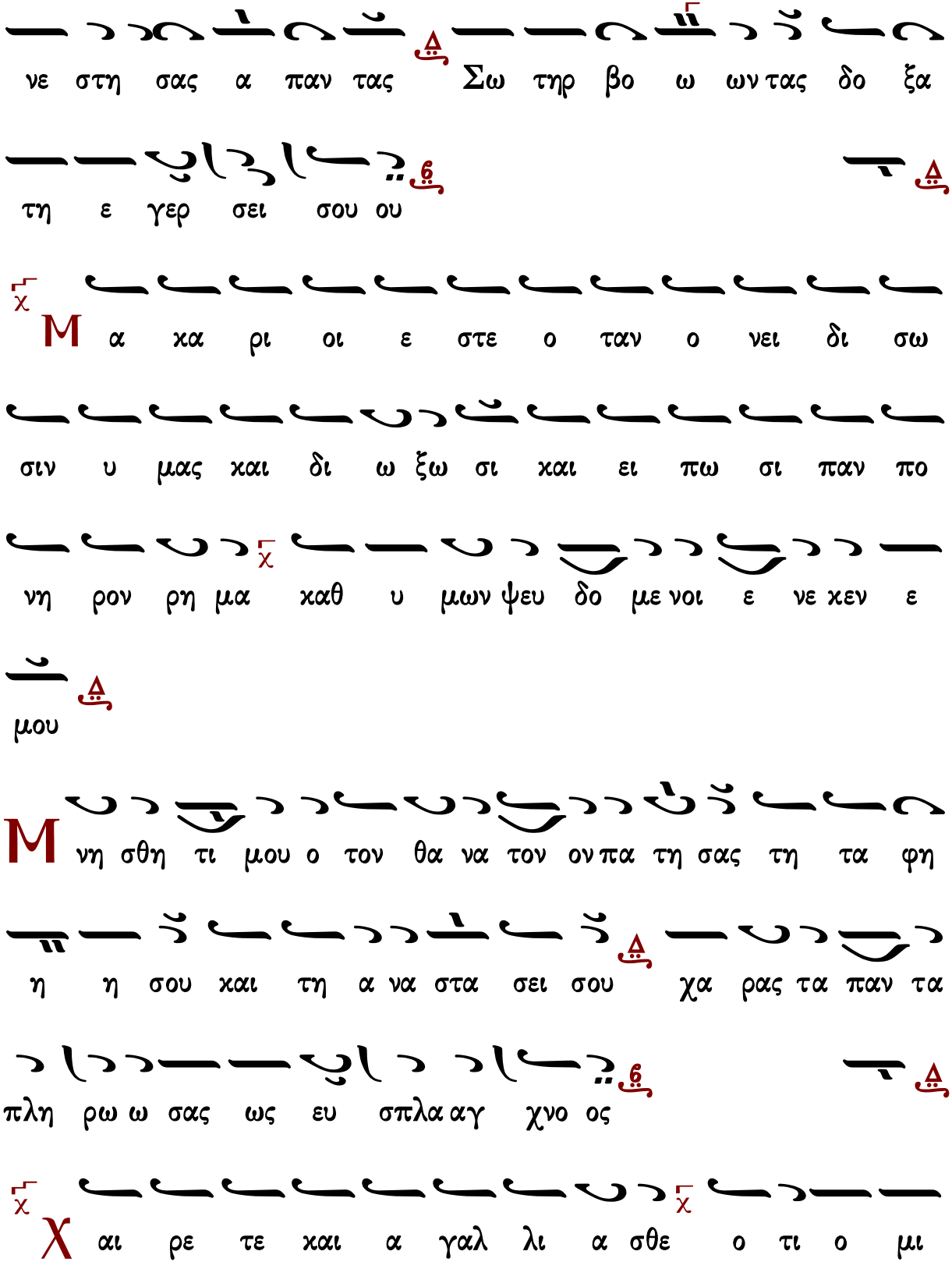
νε στη σας α παν τας Σω τηρ βο ω ων τας δο ξα
τη ε γερ σει σου ου
Μ α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω
σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο
νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε
μου
Μ νη σθη τι μου ο τον θα να τον ον πα τη σας τη τα φη
η η σου και τη α να στα σει σου χα ρας τα παν τα
πλη ρω ω σας ως ευ σπλα αγ χνο ος
Χ αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι

σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις

Μ υ ρο φο ροι εν τω μνη μα τι ι ελ θου σαι του αγ

γε ε ε λου κραυ γα ζον τος η κου ον Χρι στος α

νε ε στη φω τι ι σας τα συμ πα αν τα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Τ ον Πα τε ρα και Υι ον δο ξο ο λο γου μεν και το Πνευ

ε ευ μα το Α γι ον λε γον τες Τρι ας Α γι ι α

σω σον τας ψυ χα ας η η μω ων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

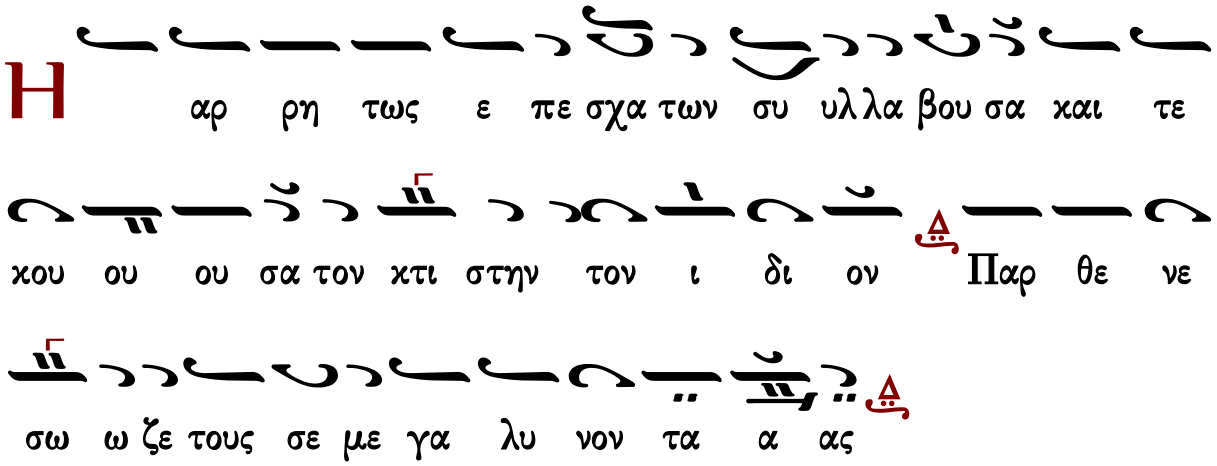

Εἰσοδικὸν

Σύντομον (κλασικό)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

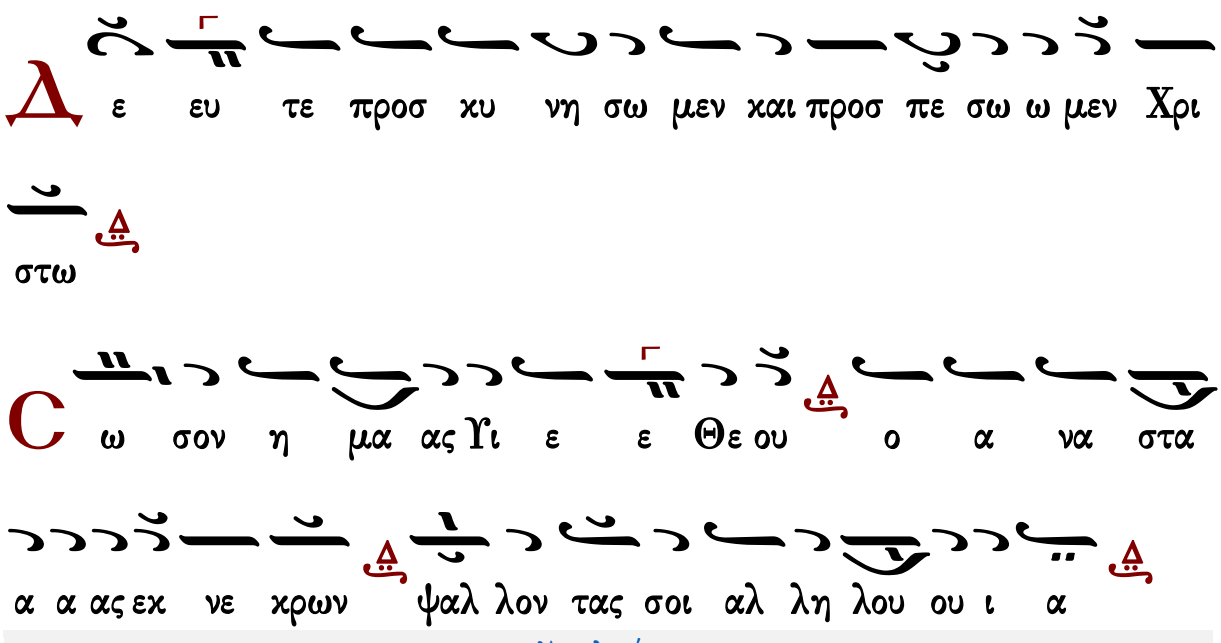

π. Ἀγαθονίκου Λαξόγλου

ἀργὸν

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.23*

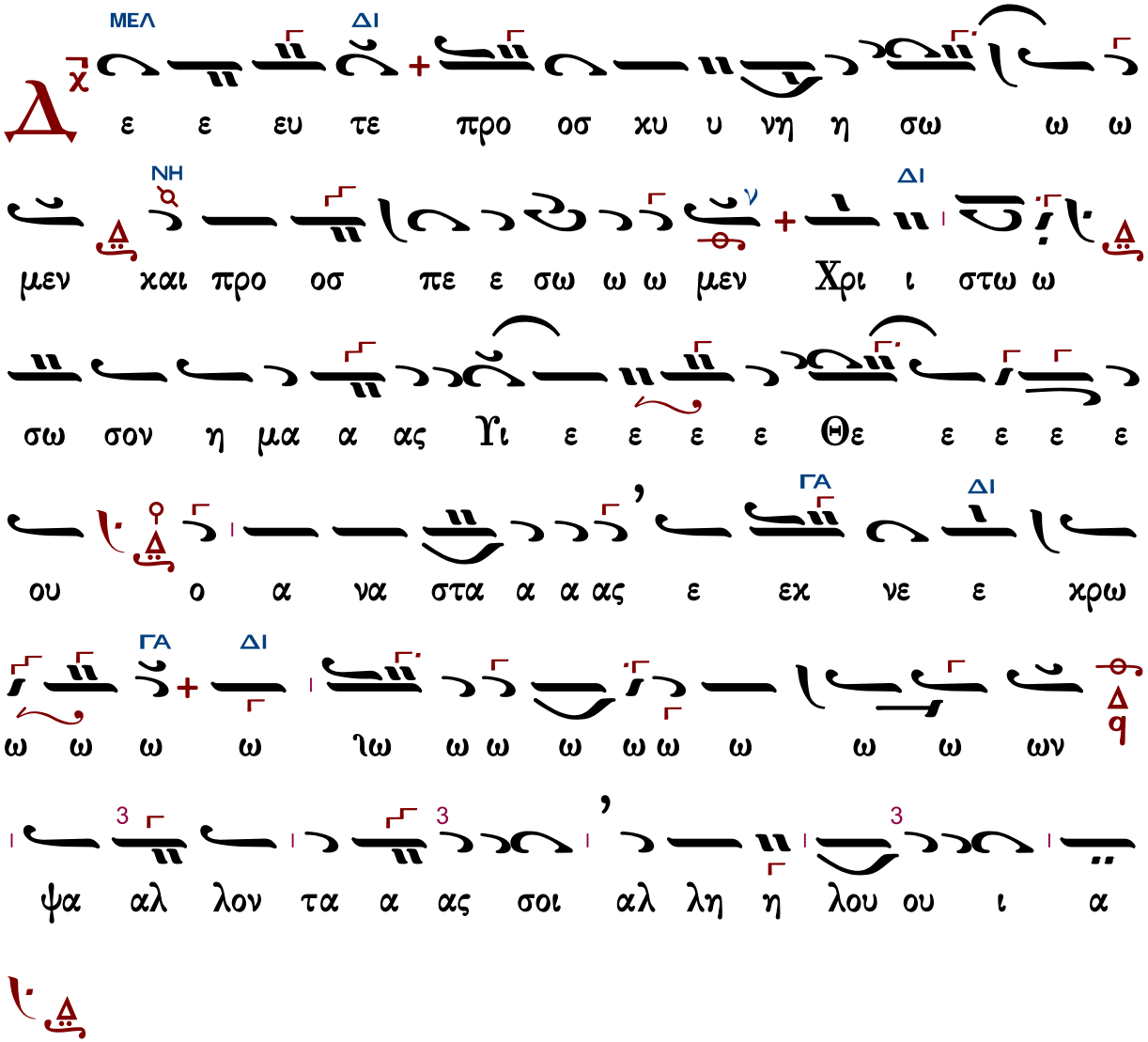

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον προεόρτιον Χριστουγέννων

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Γα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
1883 σ.123#

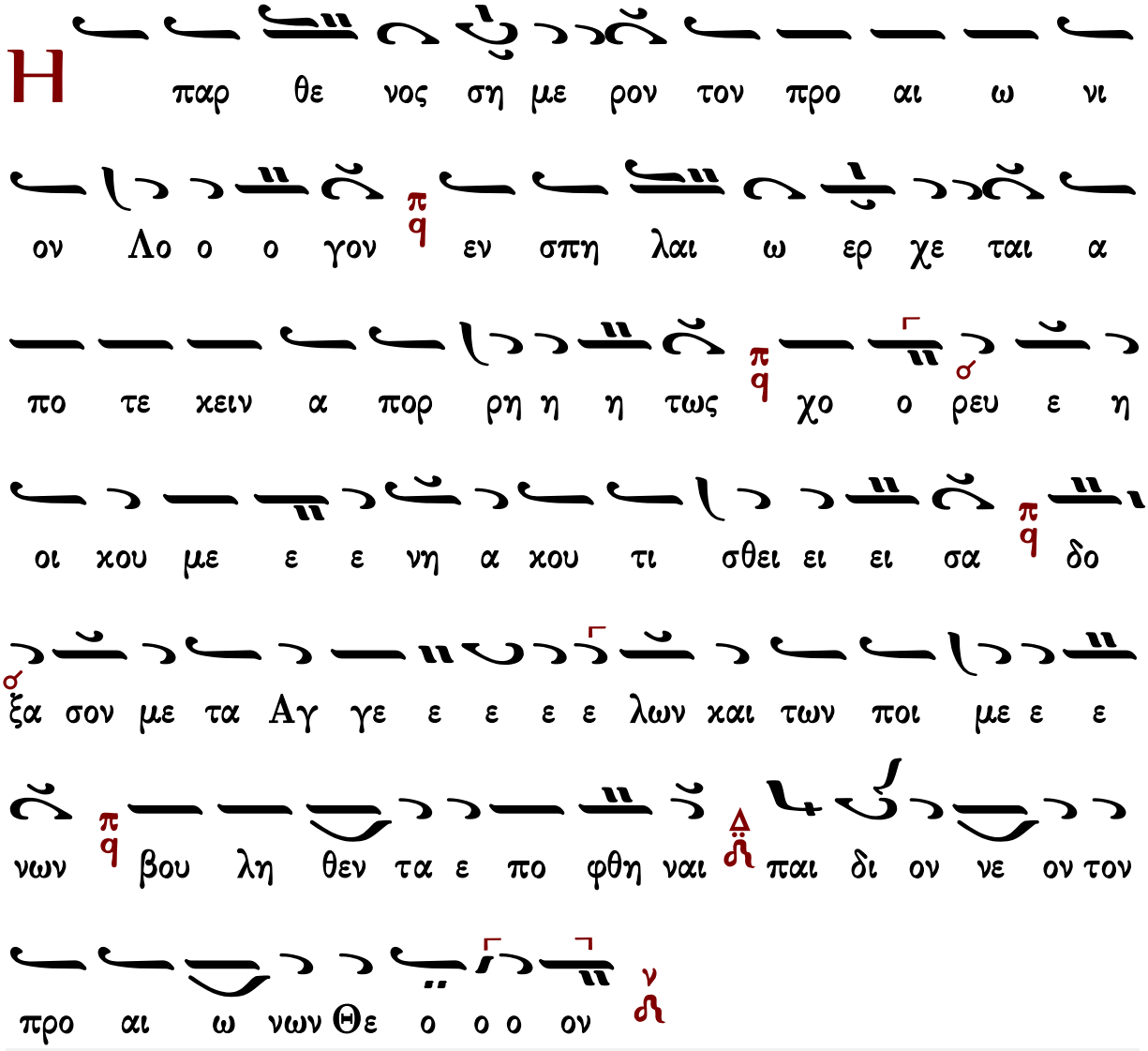

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ἡ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.353#

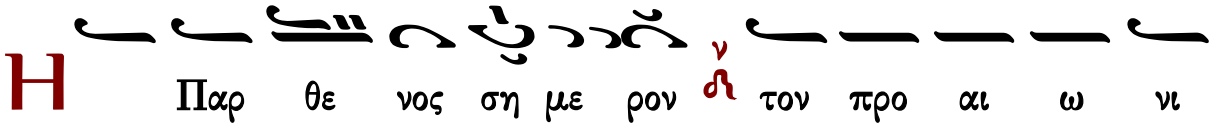

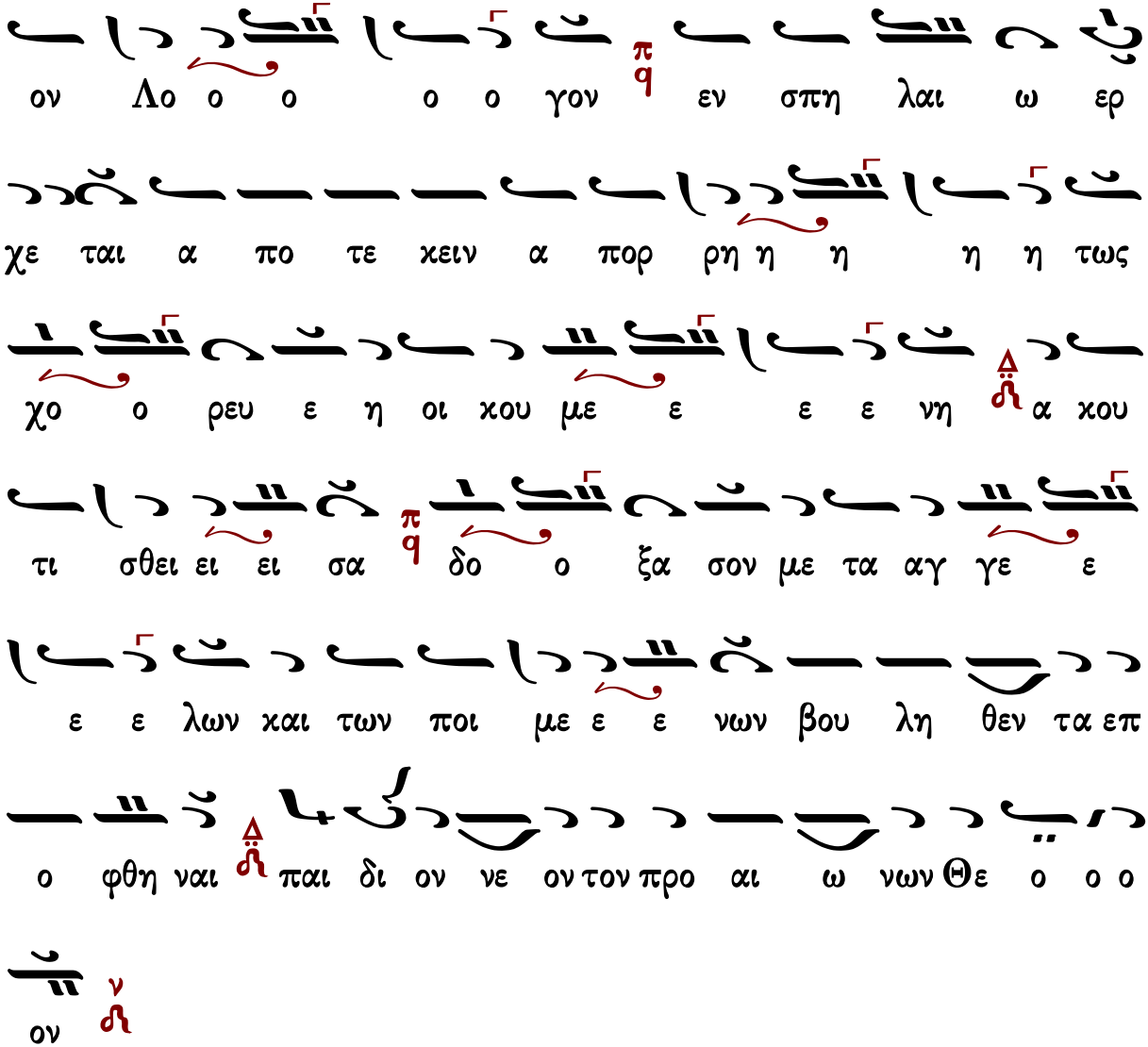

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.269#

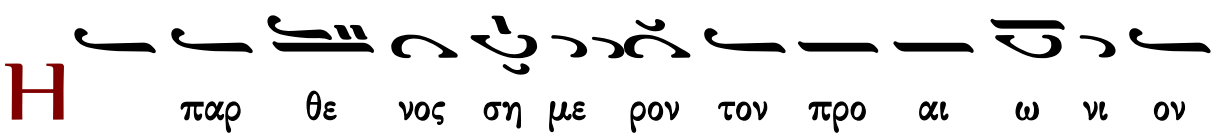

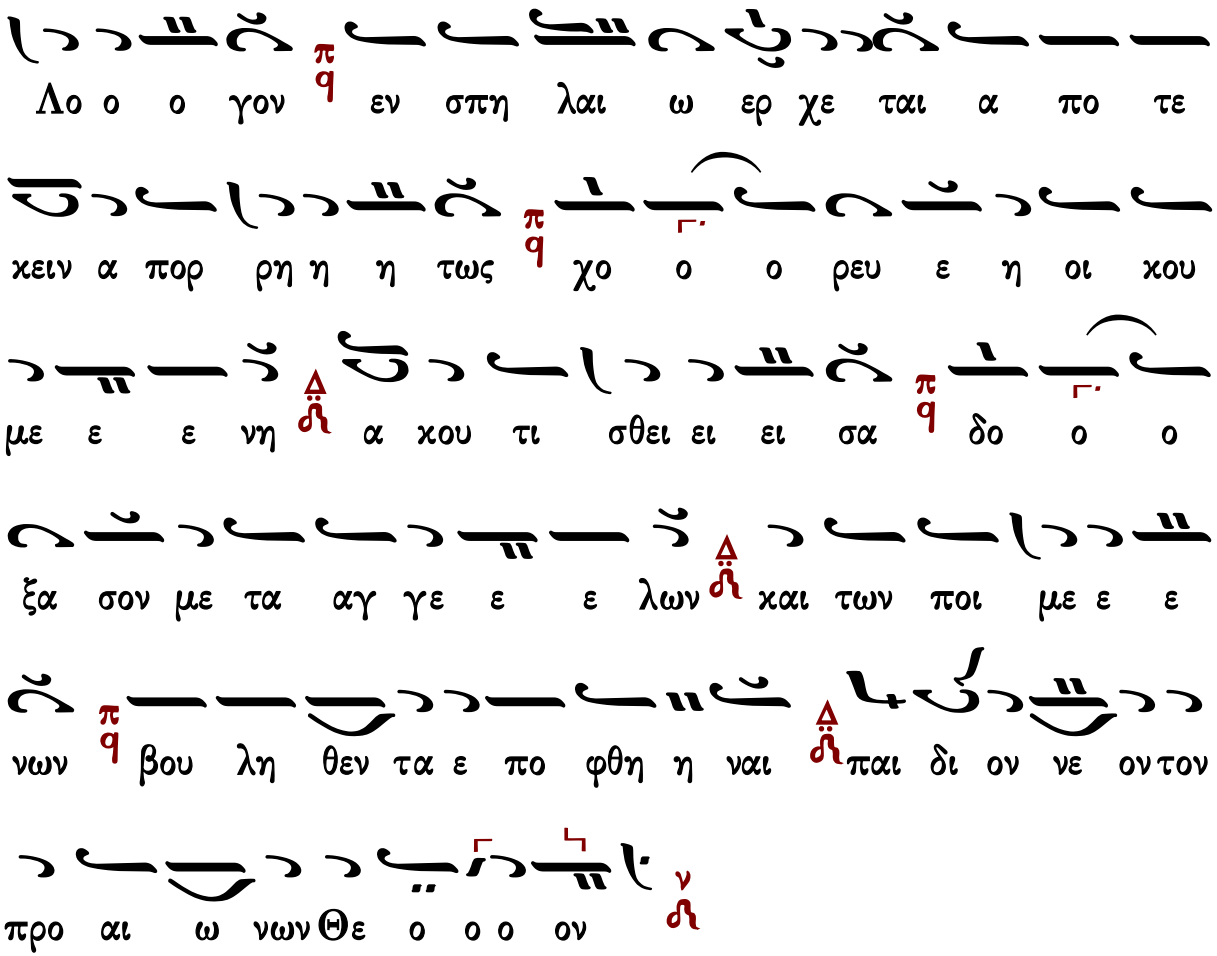

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.385/2722*

Ἦχος ἡ Γα

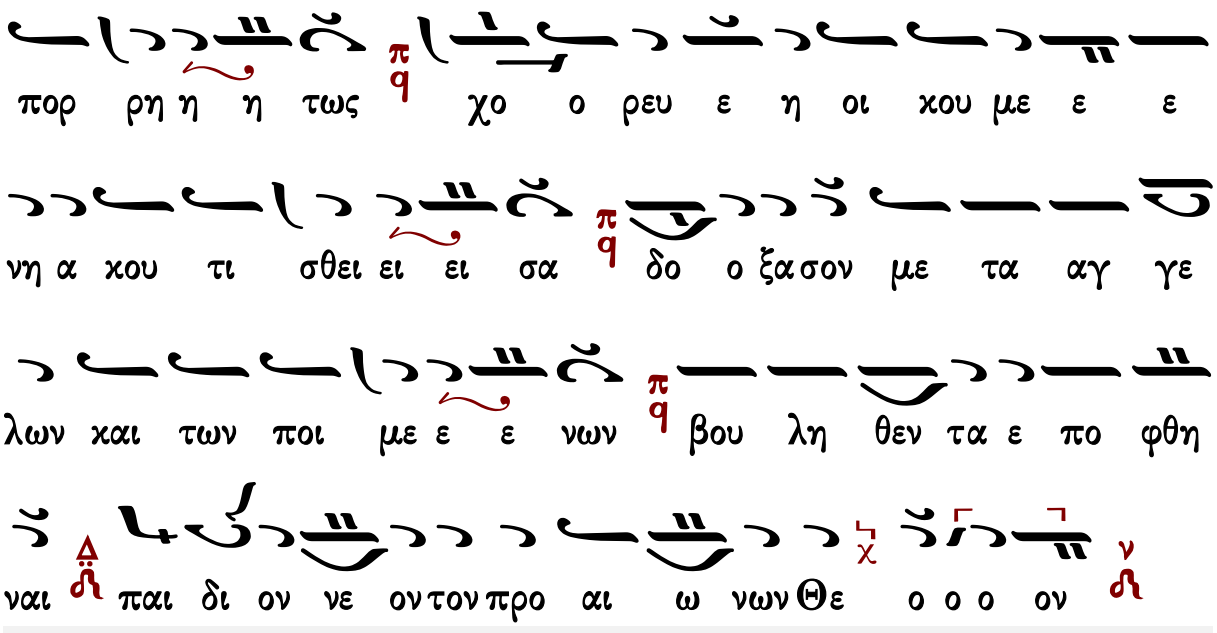

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

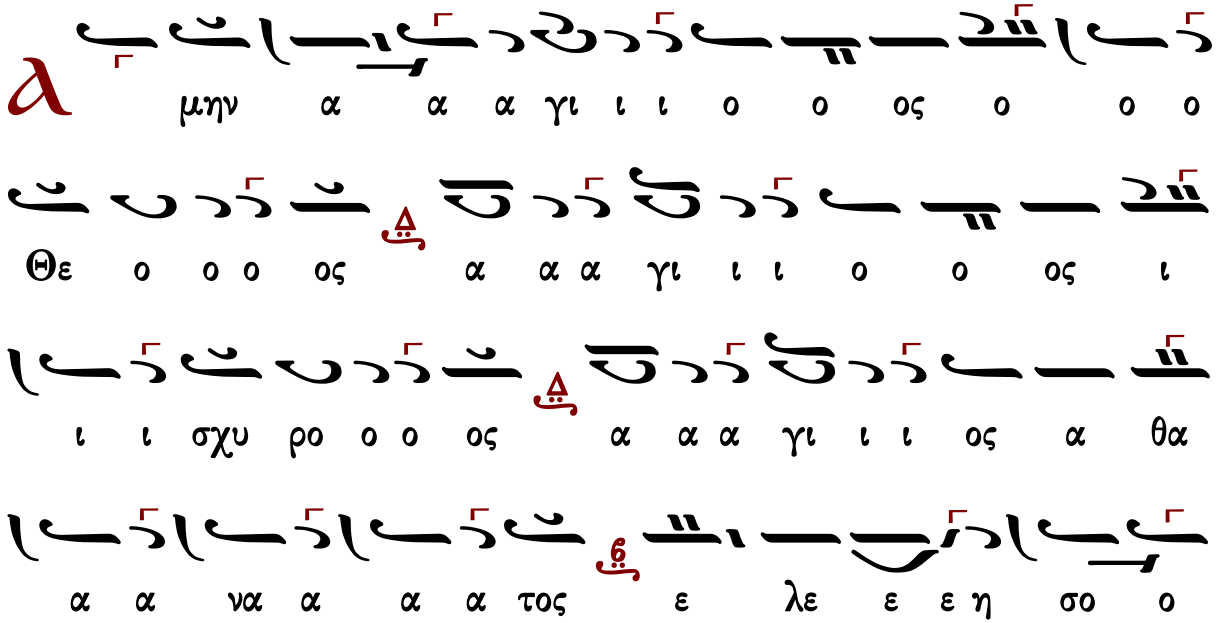

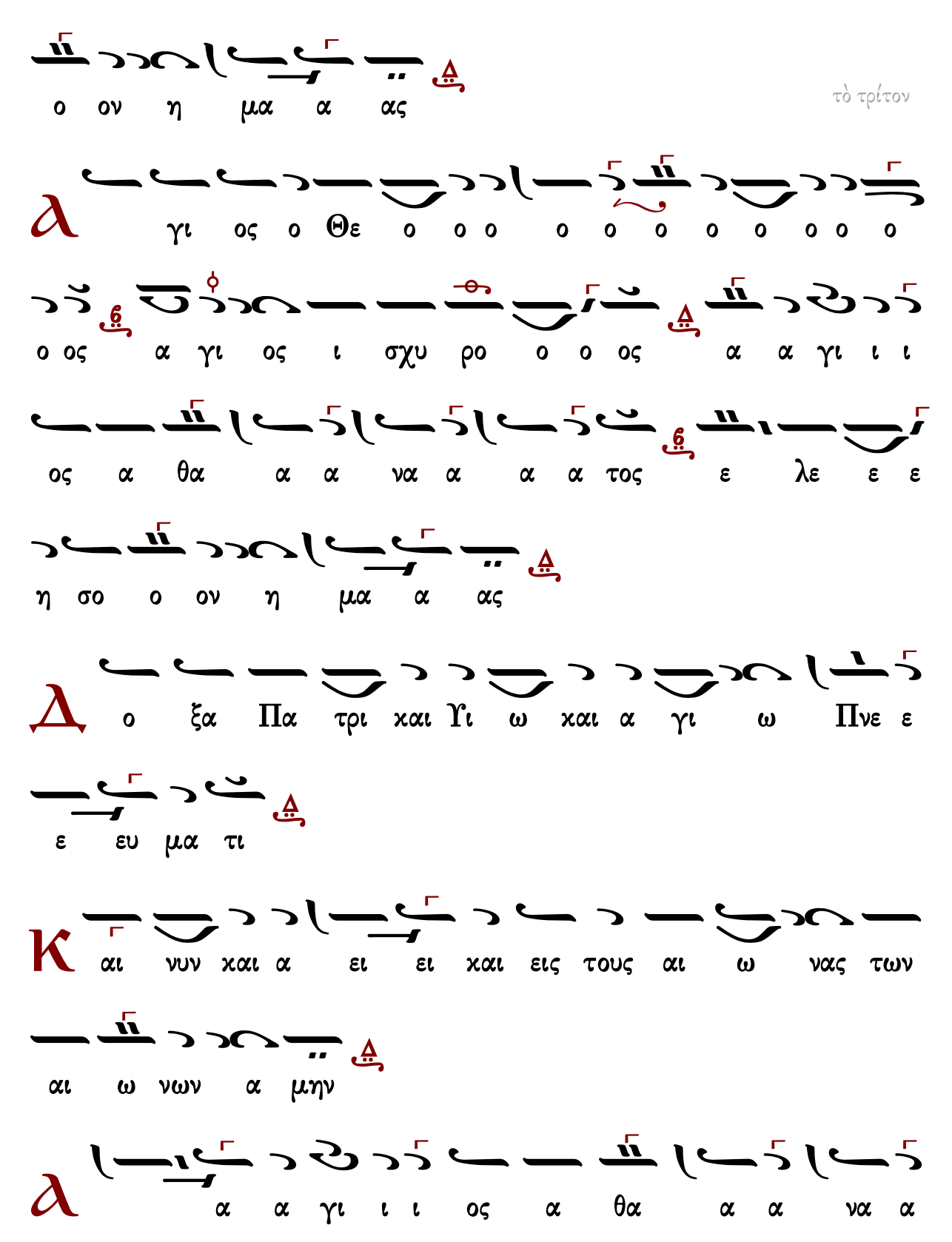
ο ον η μα α ας
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α α γι ι ι ος α θα α α να α

τὸ τρίτον

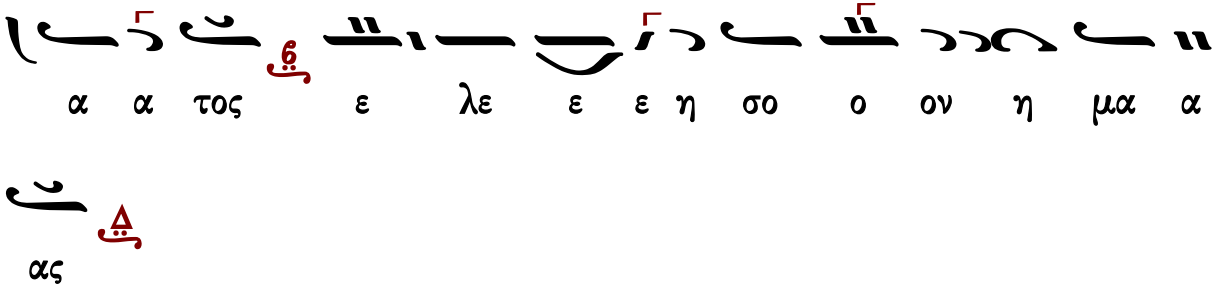

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

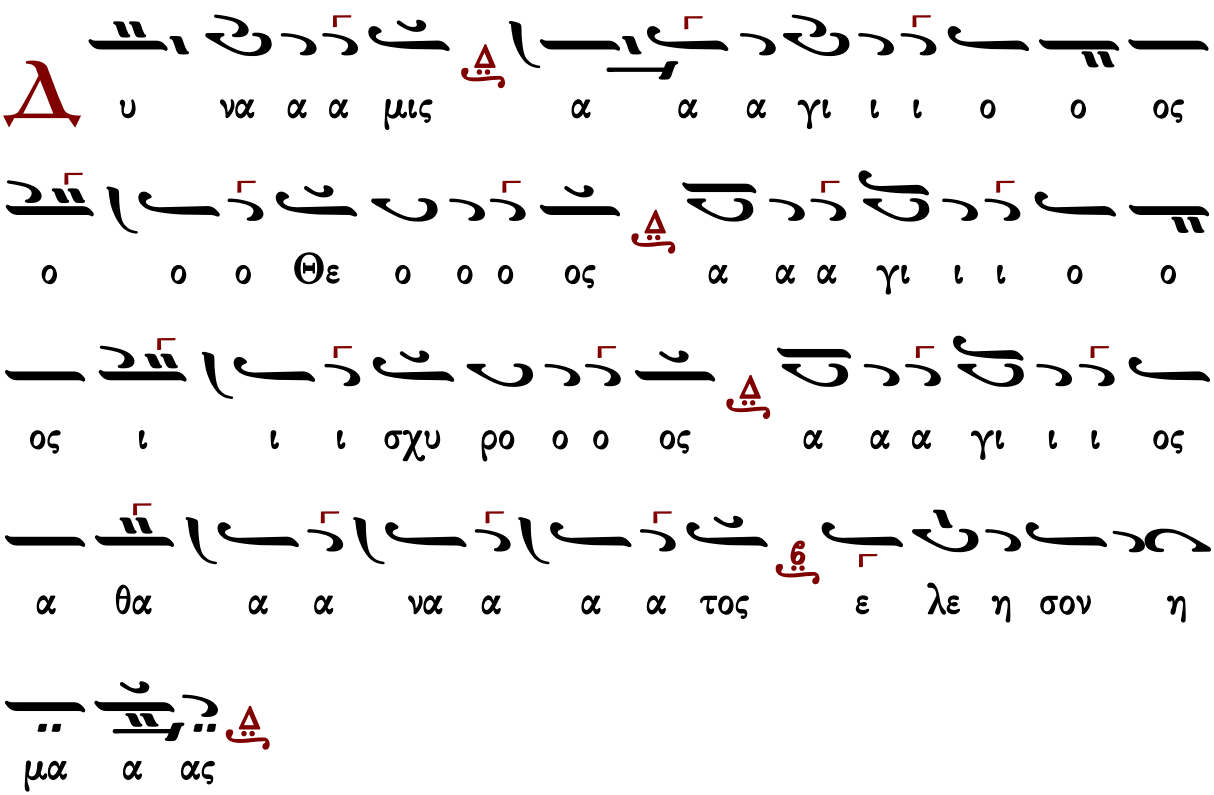

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος δ΄

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

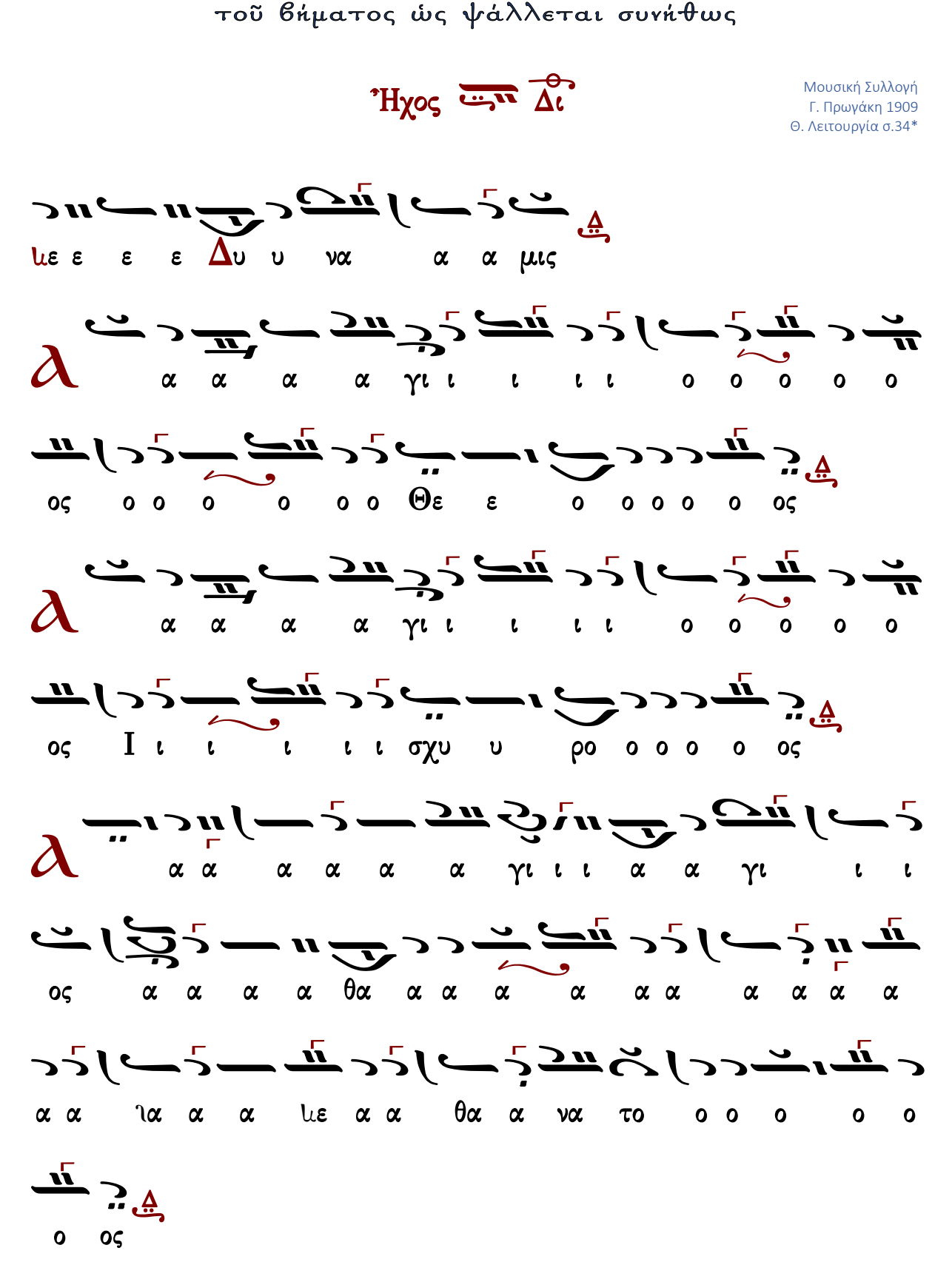

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

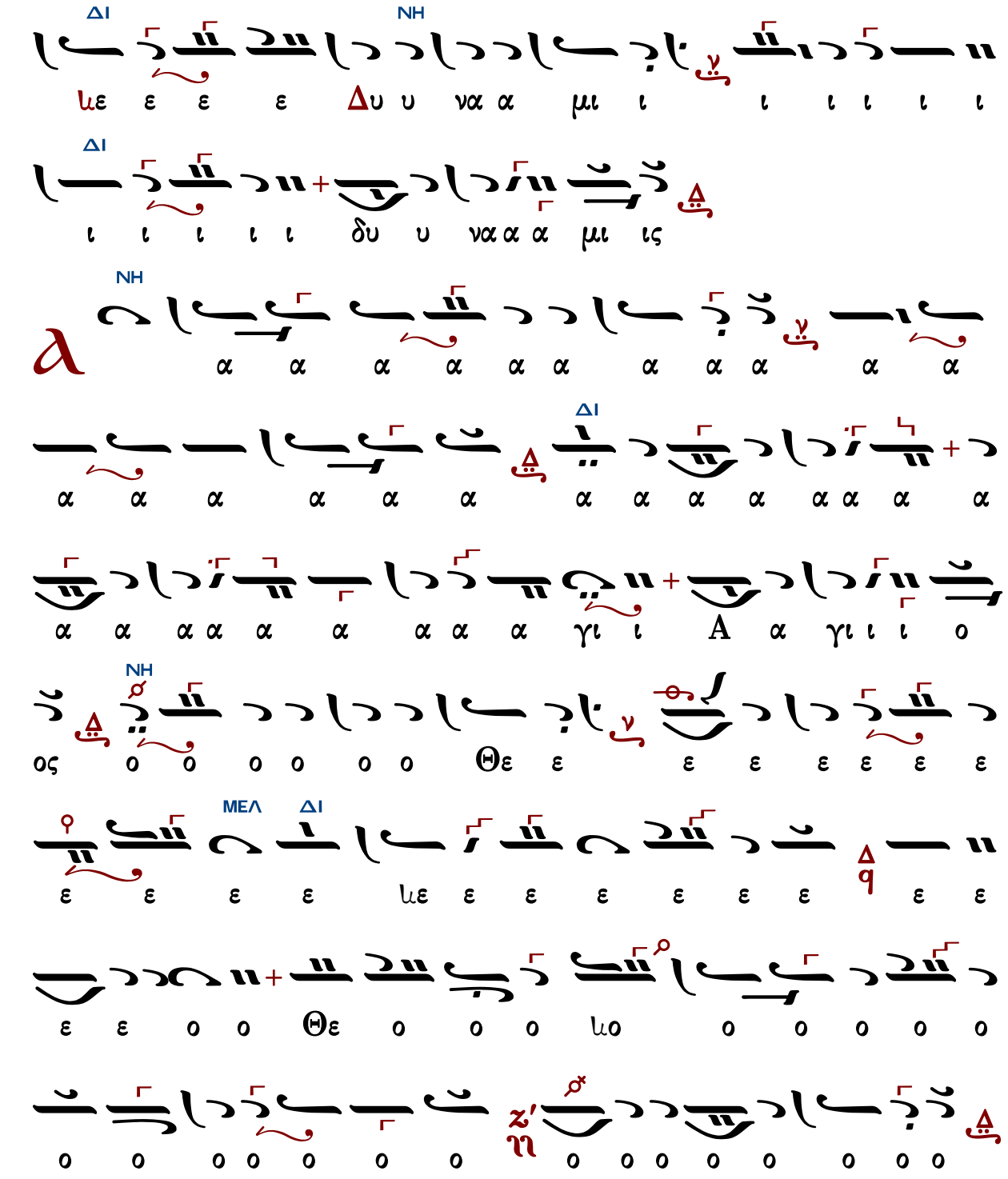

ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ

ΔΙ
ΒΘ
6
ΔΙ
6
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ

Νικέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α γι ι ι ι
α α α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ

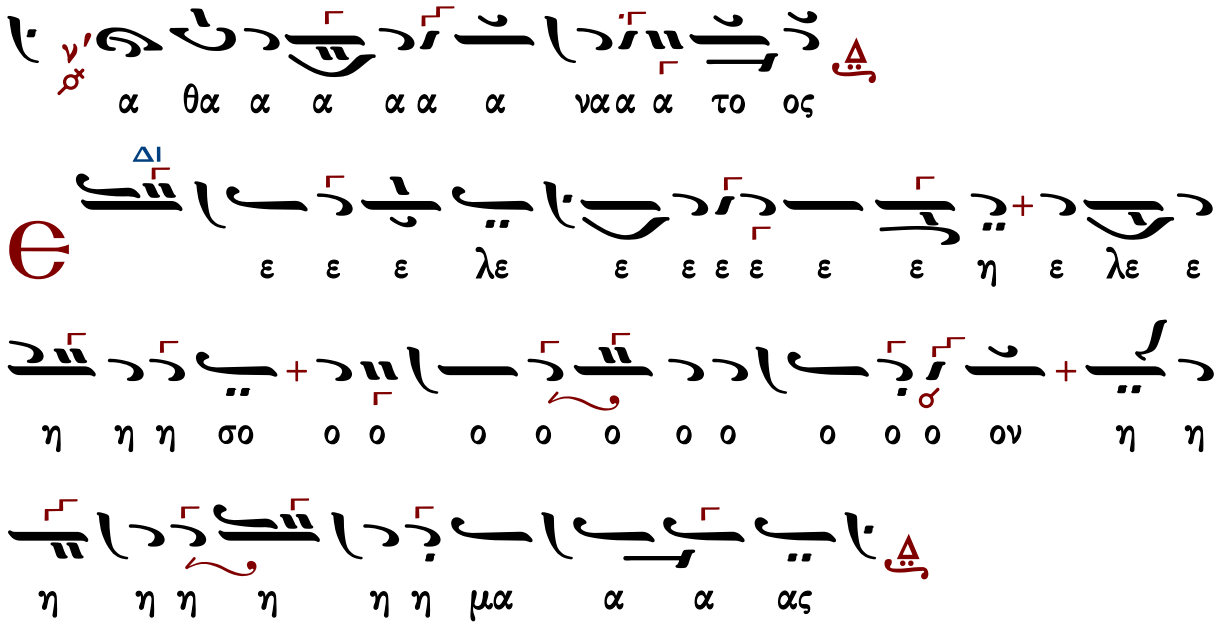

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου τοῦ Κρητός (ἀκμή περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

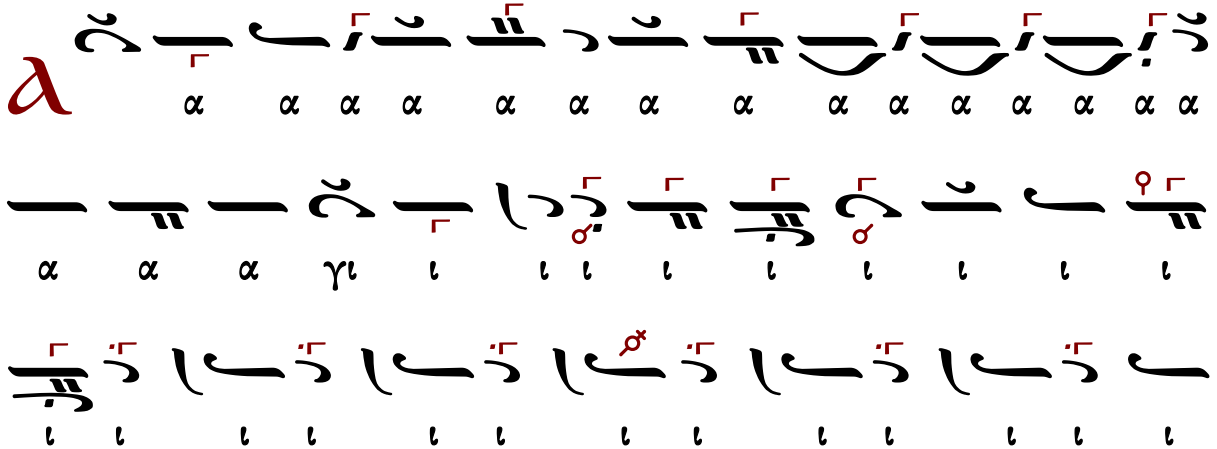

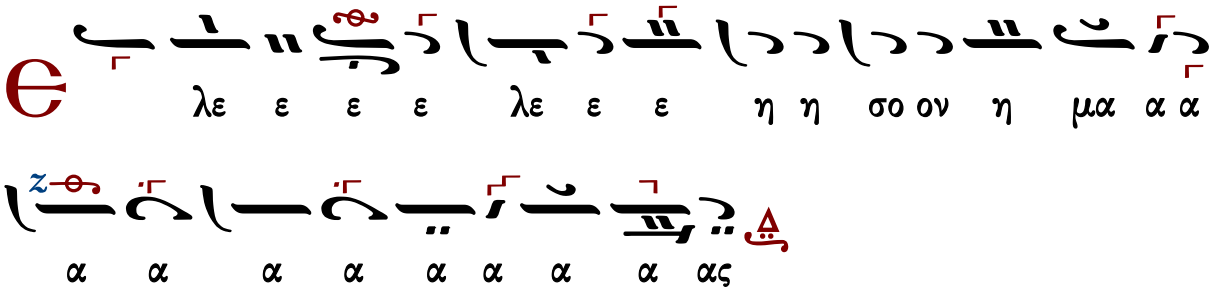

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

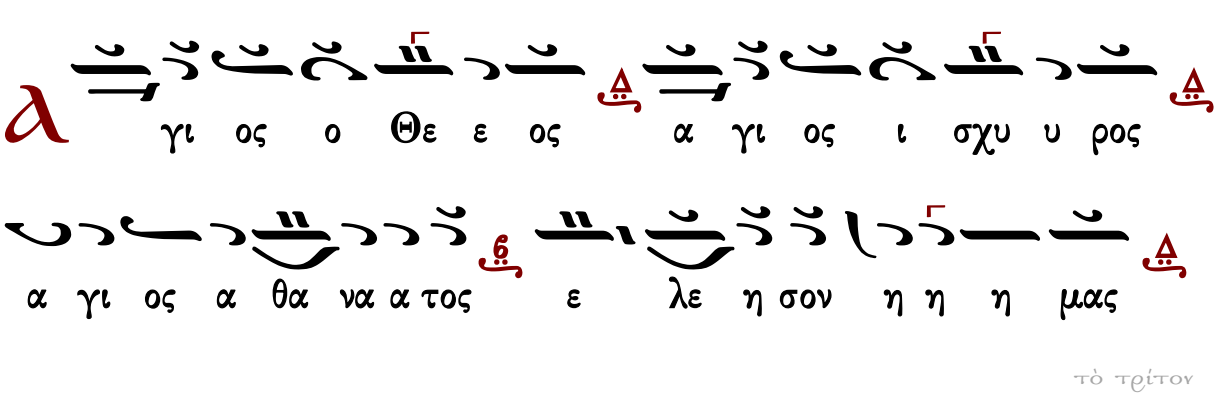

τὸ τρίτον

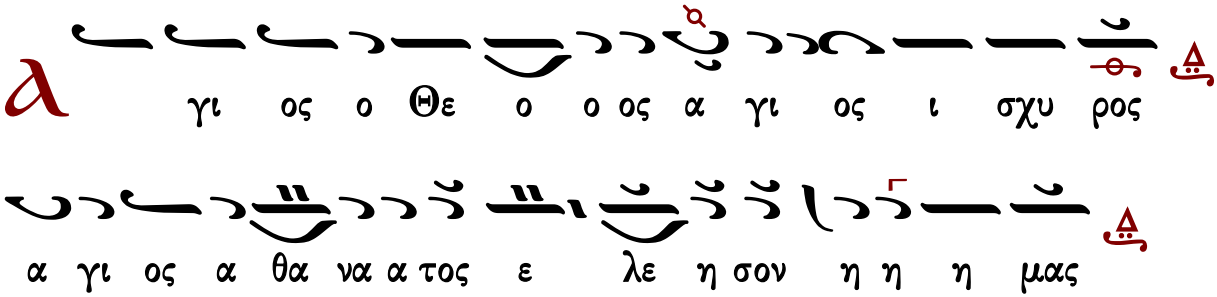

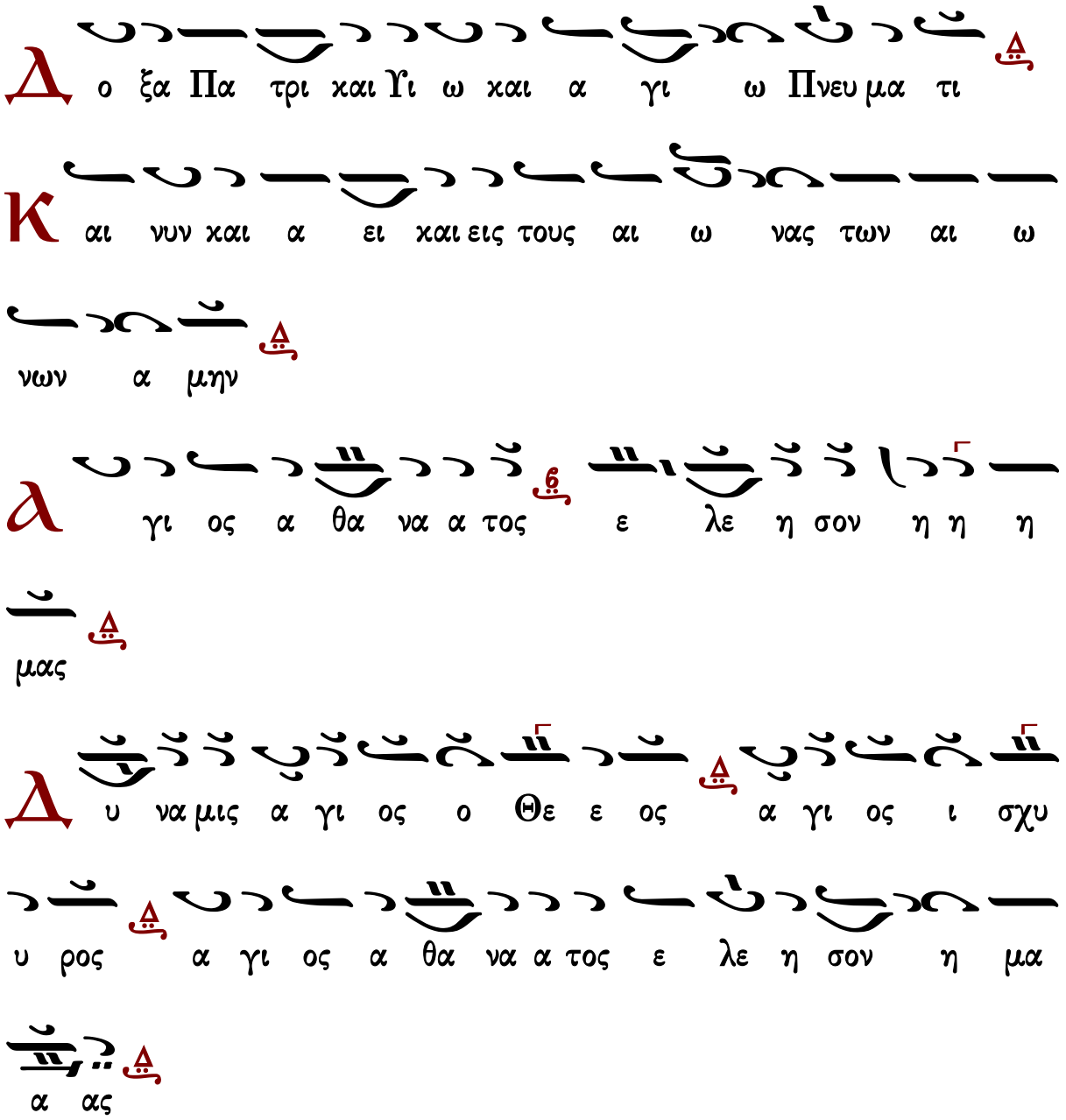

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας
(γ′)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
υ να μις
γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

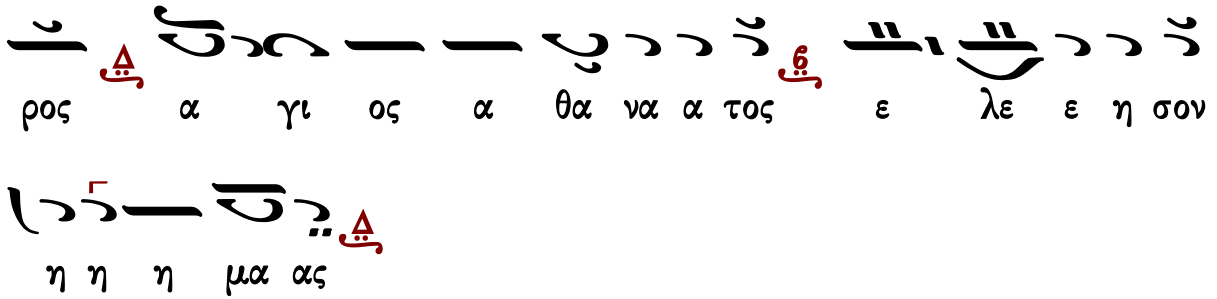

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

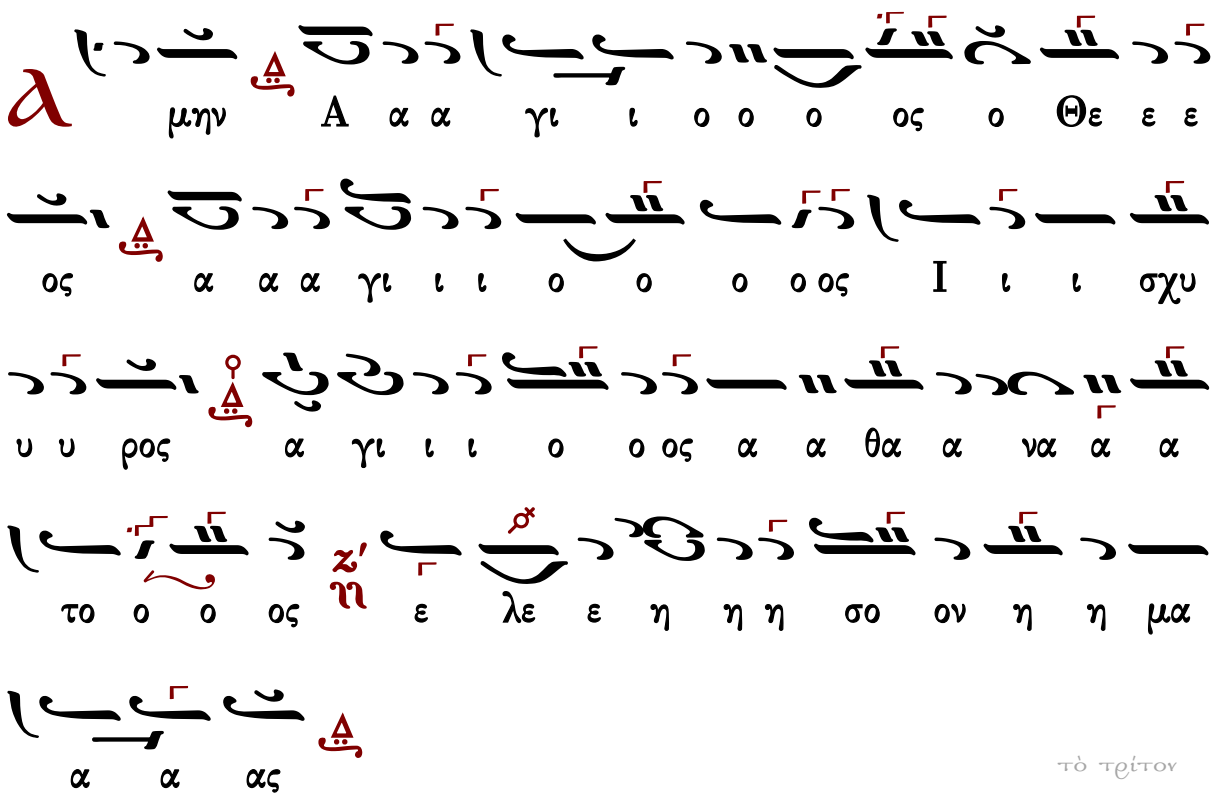

τὸ τρίτον

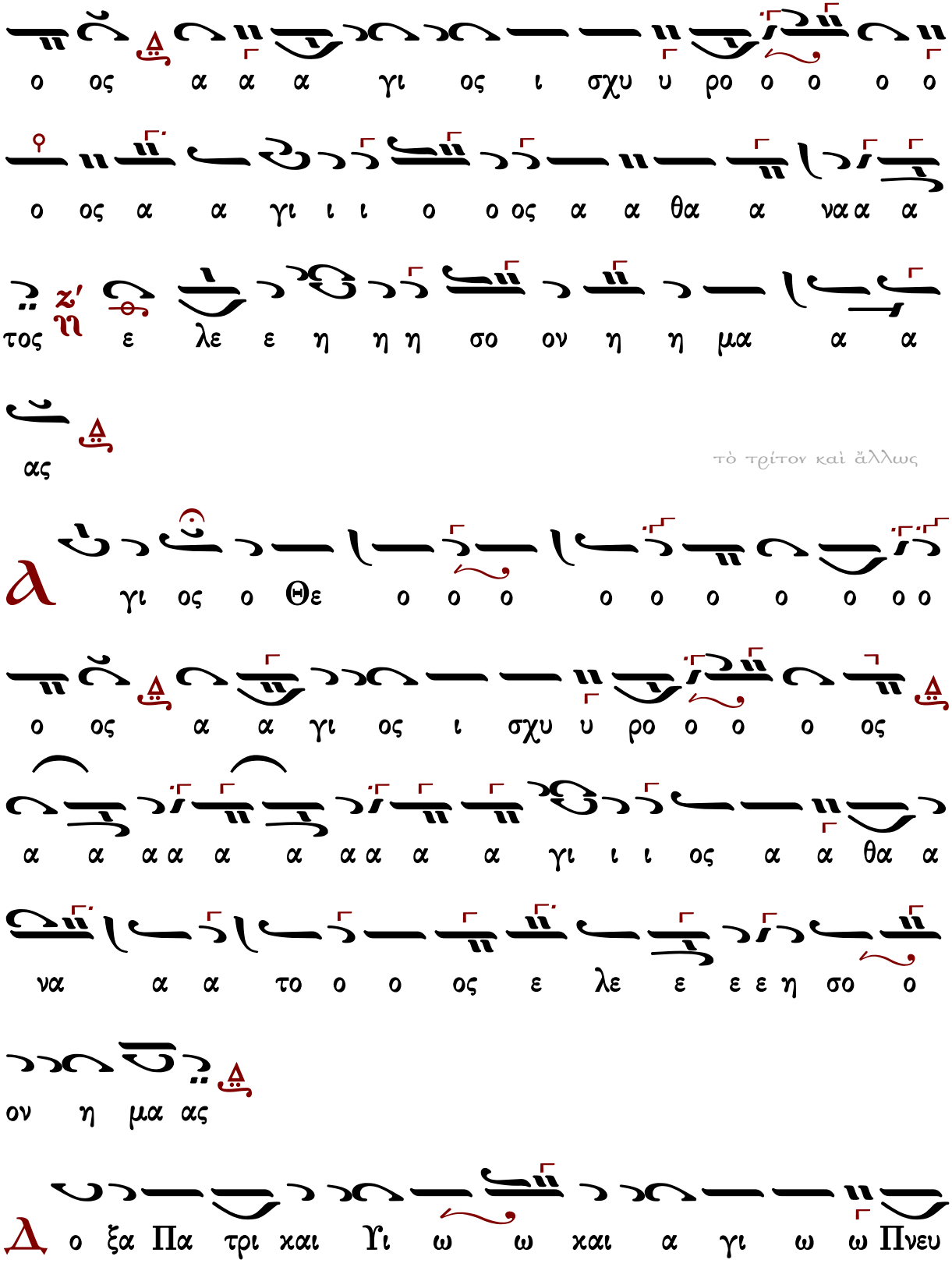
ο ος α α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
ο ος α α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ζ' ιη ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α

τος η ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ

υ ναα α μι ις

α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Ἦχος λ̅ π̅ ⸗ Πα̅

Ψαλτολόγιον*

α̅ ΠΑ

α γι ι ι ος ο ο Θε ο ο ος

Α α γι ο ο ο ος Ι σχυ ρο ος Α α γι ι

ο ος Α α α θα α να α α τος ε ε ε

ε ε λε ε ε η σο ον η η η μας

α̅ ΠΑ

α γι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ος

Α α γι ο ο ο ος Ι σχυ ρο ο ο ος Α α

γι ι ι ος Α α θα να το ος ΠΑ ε ε ε ε

ε λε ε ε η σο ον η η η μα ας

Δ̅ ΠΑ

ο ξα Πα τρι ι ι και αι αι Υι ω και Α

γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

ΠΑ

Κ αι νυ υ υ υν χαι αι αι α ει Δ χαι εις τους

αι ω ω να ας Δ των αι ω ω νων α α α α

α μην

α

ΔΙ ΠΑ

α γι ι ος Α α θα να το ος Δ ε

ε ε ε ε λε ε ε η σο ον η η η μας

ΠΑ

με ε Δυ υ υ υ υ να μι ι ις

α

ΔΙ

α α α α α χα α α γι Δ ι ι ι ι

ΠΑ

ι ι ι ι Α α α α α γι ο ο ος ο ο

Θε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Δημοσθένους Παϊκόπουλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής Γ΄΄
Θεία Λειτουργία Αθήναι 2006 σ.71#

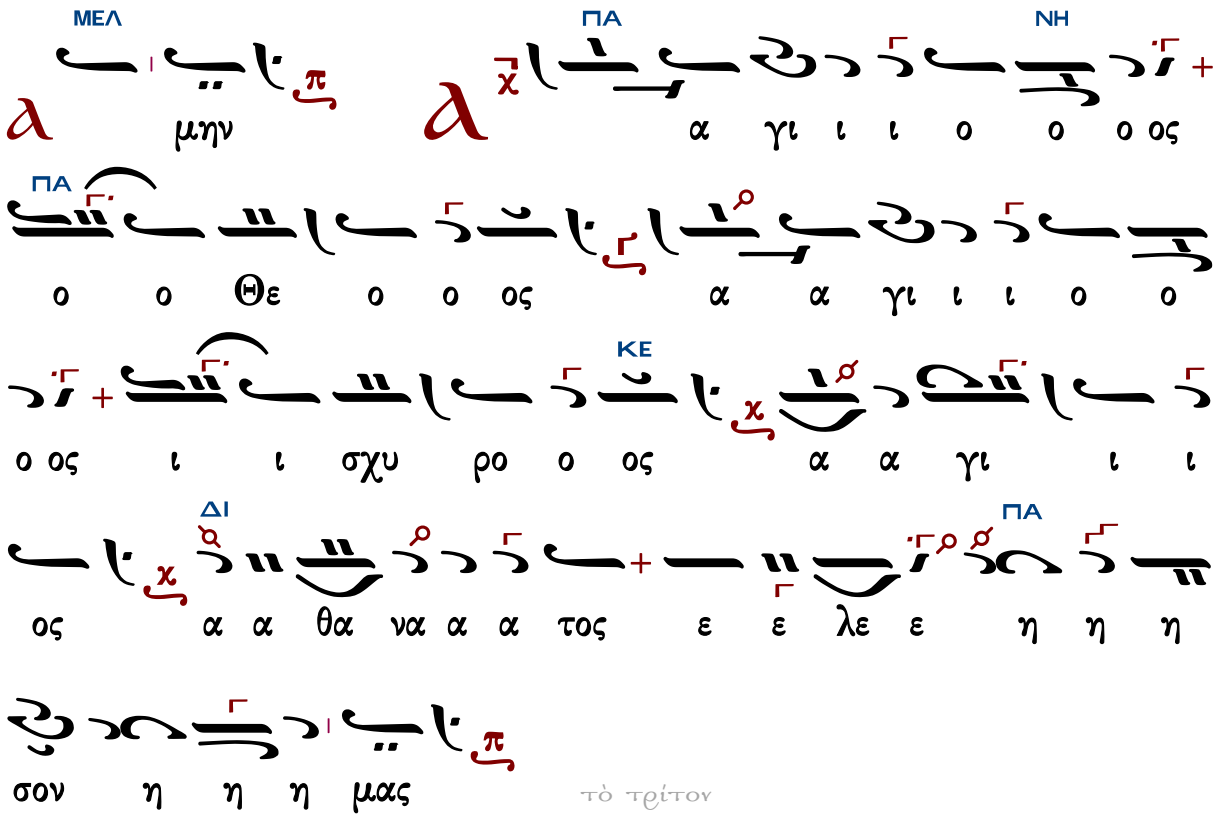

τὸ τρίτον

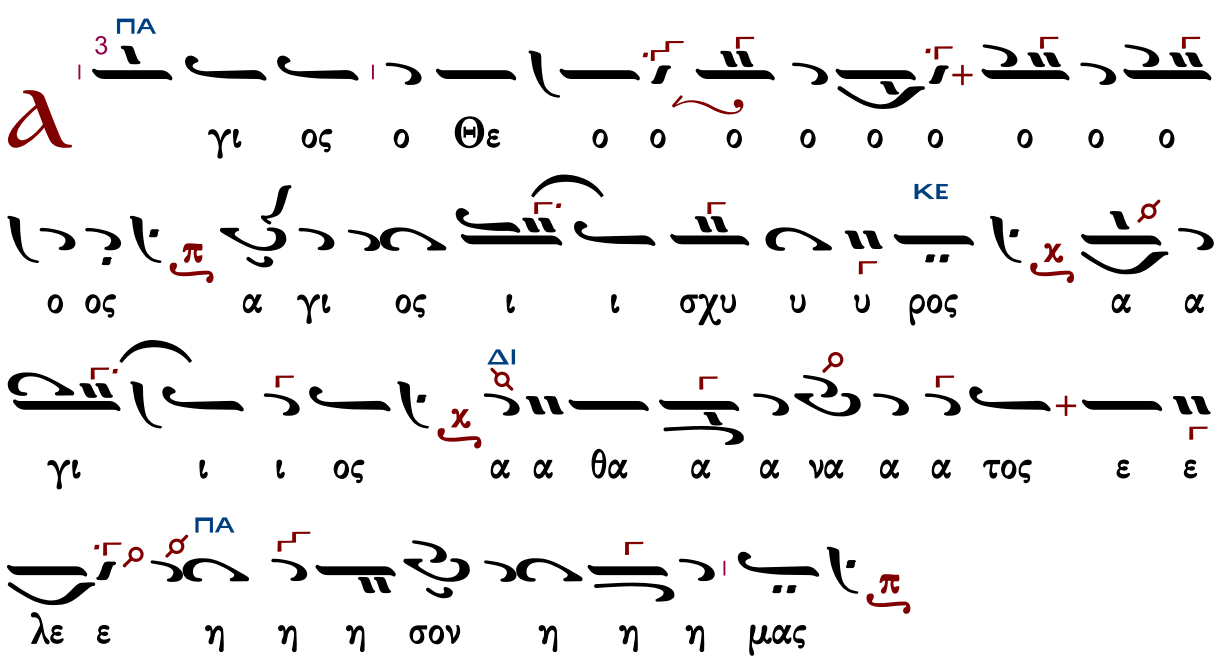

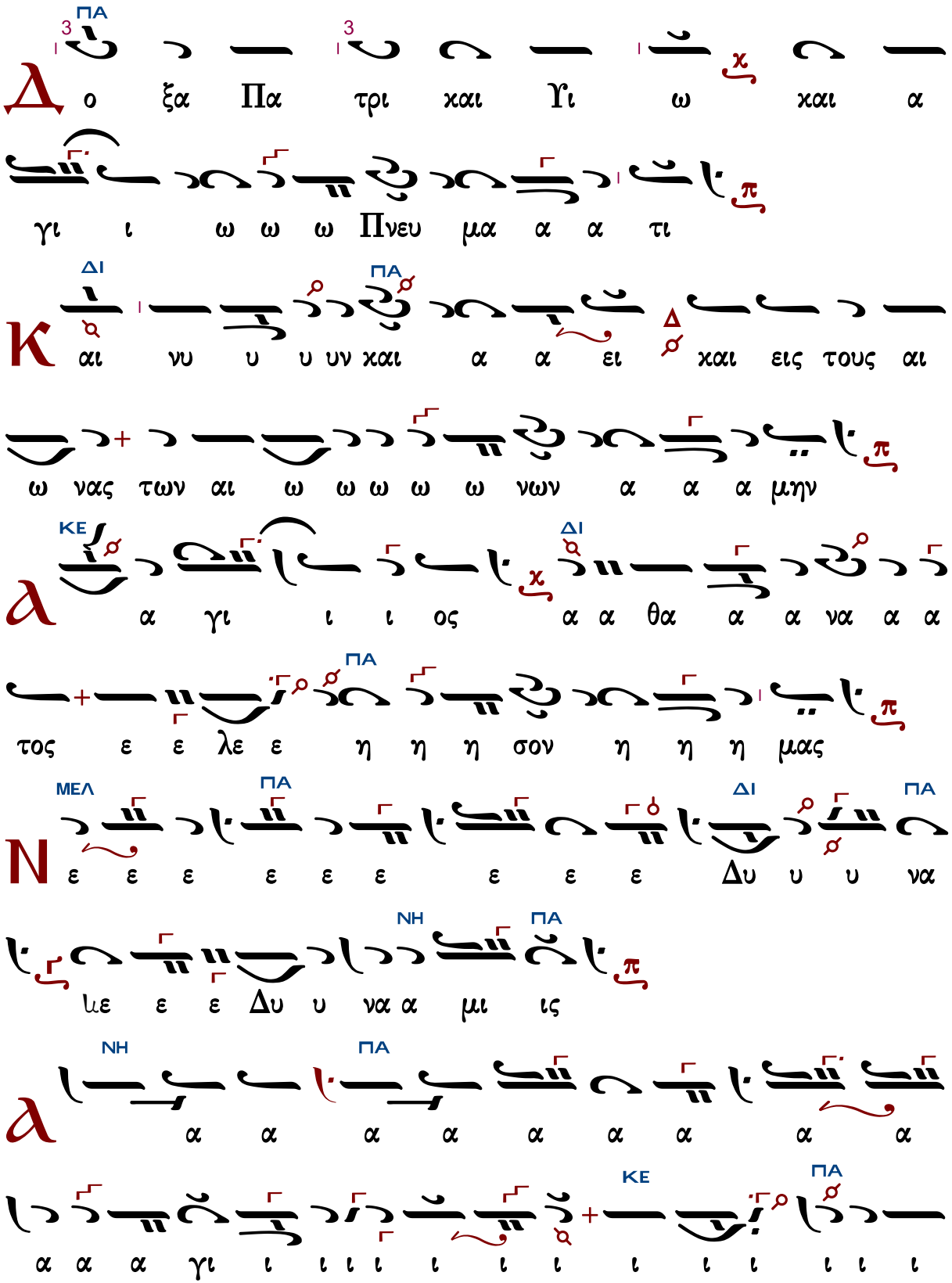
Δ
ο ξα Πα τρι χαι Υι ω χαι α
γι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι
Κ
αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι
ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α α μην
α
α γι ι ι ος α α θα α α να α α
τος ε ε λε ε η η η σον η η η μας
Ν
ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ να
ιε ε ε Δυ υ να α μι ις
α
α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ

ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΖΩ
ΚΕ

ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ

Χερουβικὸν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ/π ⸏ **Πα**

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.71#

αι αι αι τη η η η

ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε ρι ι μνα
αν
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα
α α σι λε ε ε ε ε ε με ε ε ε βα
σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο ο
ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι
αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α τω
ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α α α
ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α

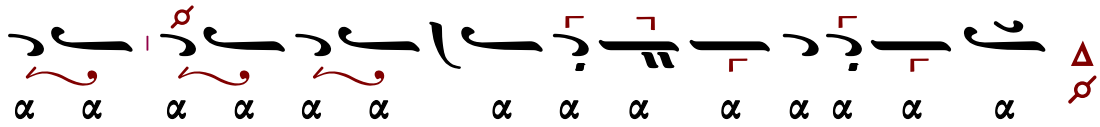

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.339#

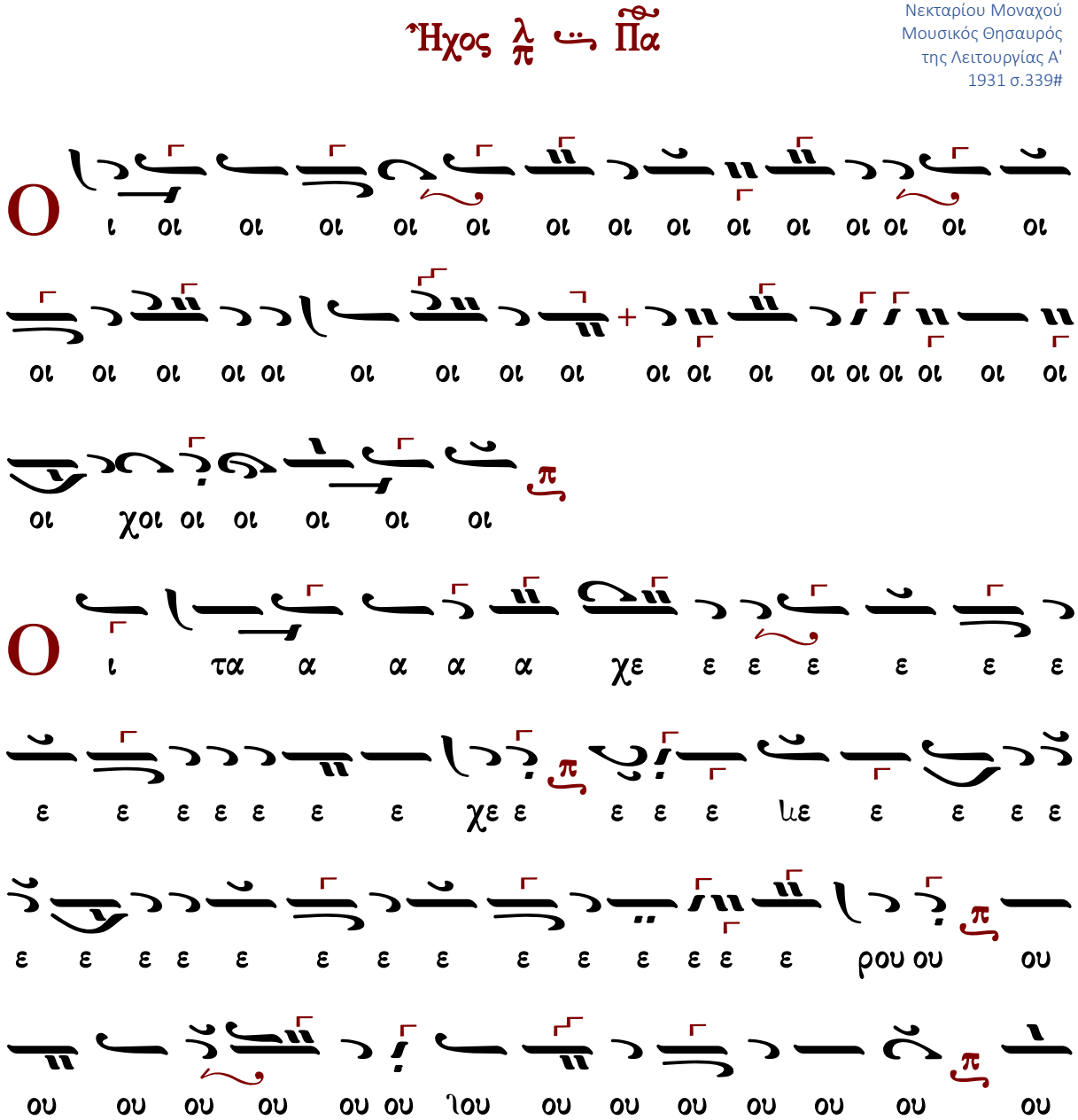

χα α α α α α α α α α τρι α α α α

δι ι τον τρι ισ α α α α α ια α α α

α α α α τον τρι ισ α α α α α α α α γι ι

ι ι υ υ ον ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ι ι

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο ομν υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ον προσ α α α α α χα α α α α α α α

α α α α α α προ ο οσ α α α δο ον τε ες πα

α α α α α α τη η ην βι ι ι ο τι χη η η η η η η

α σα αν τη η ην βι ι ι ο τι χη η η η η η η

η ην α α πο ο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.83#

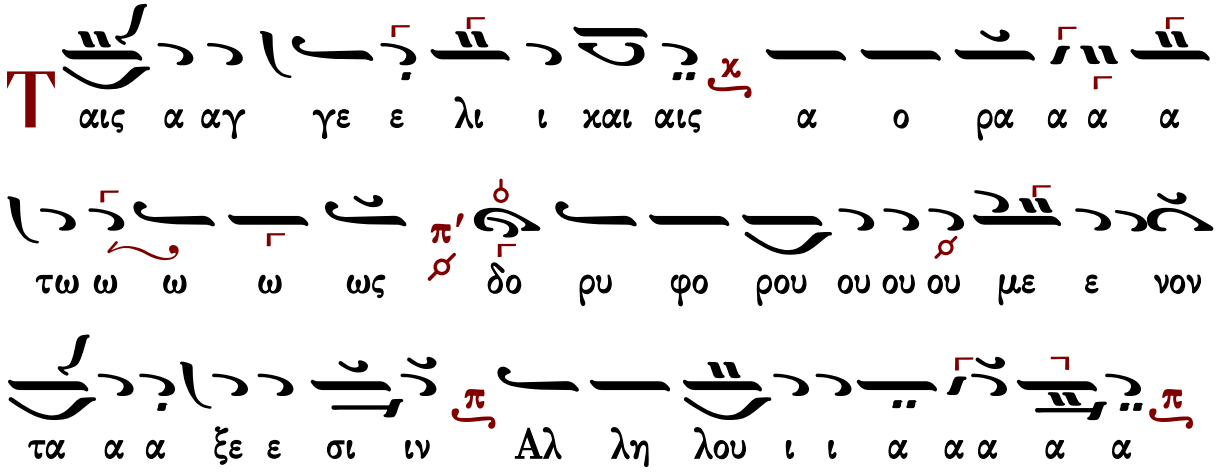

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

δ-Β′

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.81#

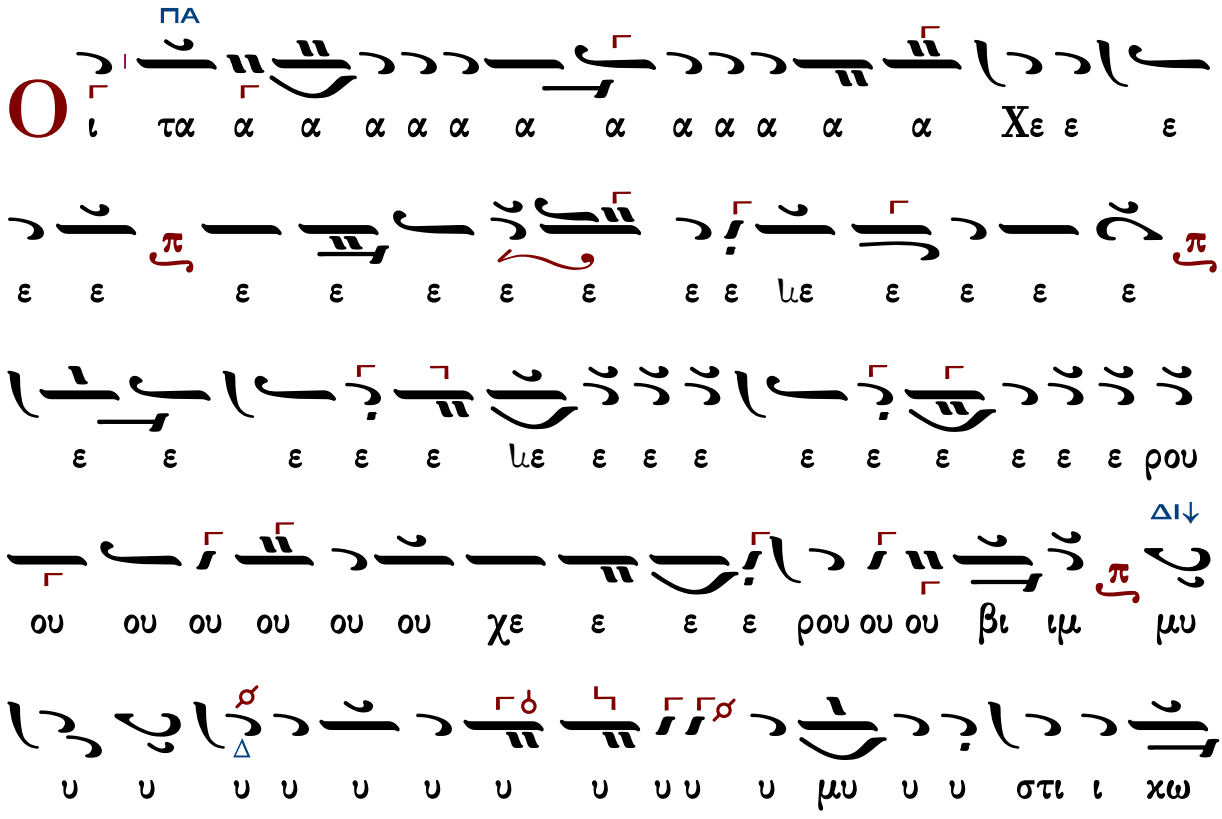

ΠΑ
π
Δ
ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
π
ιι ι ι ι ι ει χο νι ι ι ι ζο ο ο ο
π
ει χο ο νι ι ι ι ι ζο ον τε ες χαι αι αι αι αι αι
ΔΙ
αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι
ΠΑ
οι οι οι οι οι οι οι τη ζω ο ποι ω ω ω ω
ΔΙ
ΚΕ
Δ
ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
χα α α α α τρι ι α α α α α α
χ
δι τον τρισ α α α α γι ι ον υ υ υ
χ
ΠΑ
υ υ μνον προσ α α α α α α α δο ο υ μνον

ΔΙ
π
προ οσ α α α α α δον τε ες πα σαν τη
ην βι ι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι την
ΚΕ
ΔΙ
π
βι ο ο τι ι χη ην α πο θω ω ω ω με θα α
ΚΕ
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι
π
χ
ι ι με ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα αν
ω
ω ω ω ω ως το ον βα α α σι λε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε χε ε ε ε βα σι ι ι λε ε
π
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα α
π
σι λε ε ε ε ε ε α α των ο ο ο ο ο

λων υ πο δε ξο ο ο με νοι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι χαι αις α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον

τα α α ξε ε σι ιν Αλ λη λου ι ι α α α α α

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ ⸓ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.66#

Οι τα α α α α α α α α α α α α χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου χε ε

γι α α α α τρισ τον ι ι ι δι α α

α α α α α τρι α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο
ον προσ α α α α α α α α α α α δο ο ο υ
μνο ον προσ α α α α α α α α α α α
δο ον τες πα α α α α σαν τη ην βι ο τι
ι ι χην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε θα
α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι
με ε ε ε ε ε ρι μνα αν
ς τον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

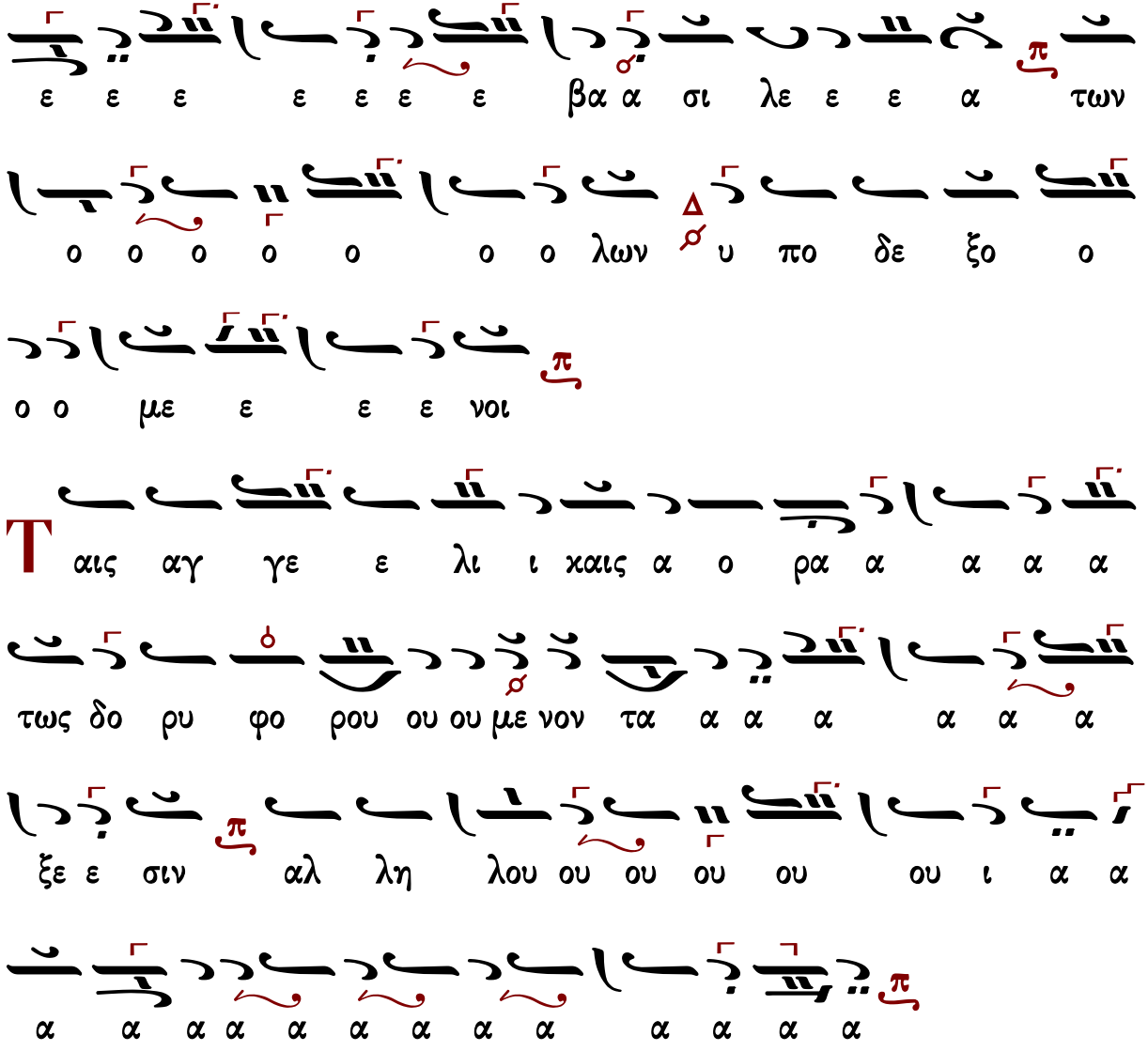

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ/π ⇝ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.105#

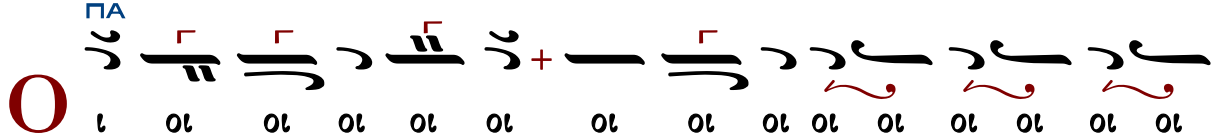

ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ↓
ΠΑ

ΔΙ

Δ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α

ΚΕ

α α α α α α α α α α χα Τρι α α

ΠΑ

α α α α α δι ι τον τρι ισ α α α α

ΖΩ

γι ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προσ α

ΠΑ

α α α α α α α α α α δο ο ον τε ες πα α α

α α α σαν την βι ο τι ι ι κη ην α

πο θω ω ω με ε ε ε θα α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ρι μνα αν

ΠΑ

ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε βα σι

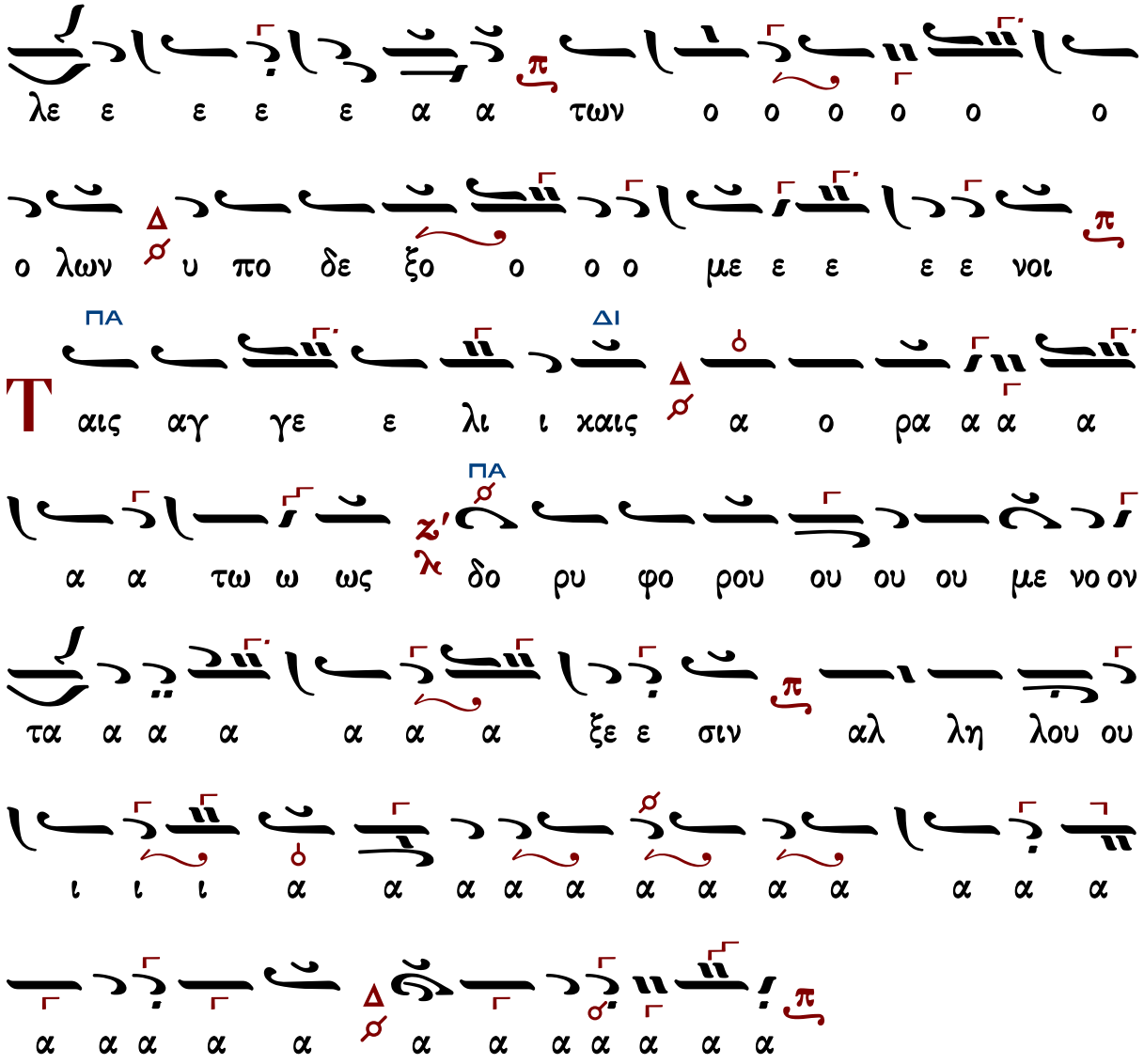

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.153*

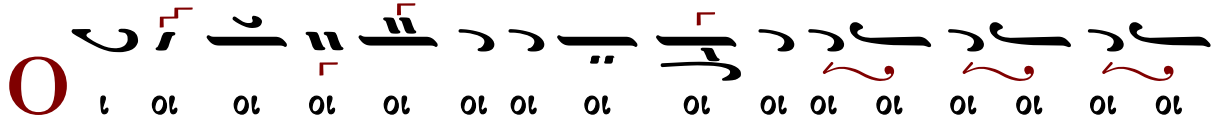

α α πα α α ες τε ον ο ο δο α α α α ος προ μνον υ

α α α α α α α α α α α α

η η χη ι ι ι ι τι ο ο βι τη ν αν α α σα

η η ν η ω ω ω ω ω ω ω ω ο θω ω ω ω ω α ο ο π η ν η

α α α α α α α α α θα α α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α με

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ε ε ε ε ε ε ε

με ε ρι ι μνα αν

ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι ι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ ⸓ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.65#

O

ι τα α α α α α α α α α α α α α α α α α

α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε

ε ε ρου ου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ρου ου

ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ μυ υ υ στι ι ι χω ω μυ στι χω ως

ει ει ει ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει ει χο νι ι ι ι ζο ον τε ες χαι αι αι ι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω

ω ω Τρι ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα Τρι α α α α α δι ι το ον

τρι ισ α α α α α α γι ο ον υ υ υ υ

υ υ μνο ον προ ο οσ α α α α α α α α α

α δο ο ο υ μνον προ οσ α α α α α δο ον τε ες

πα α α α α α α α α α α α α α σα αν τη ην βι

ι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι

χη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω

με ε ε θα α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε με ε ε ρι ι ι μνα αν

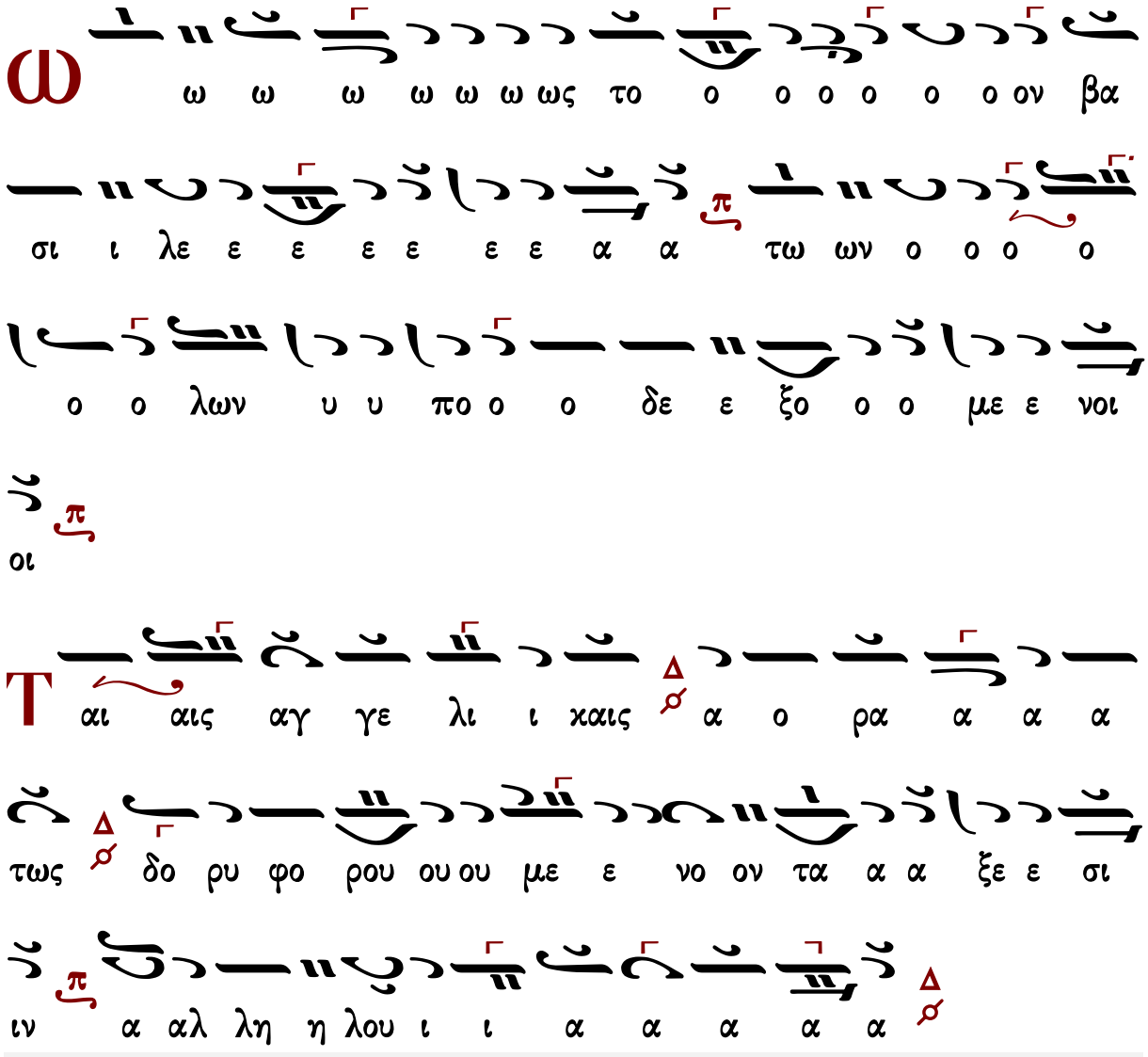

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ ⸓ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.30#

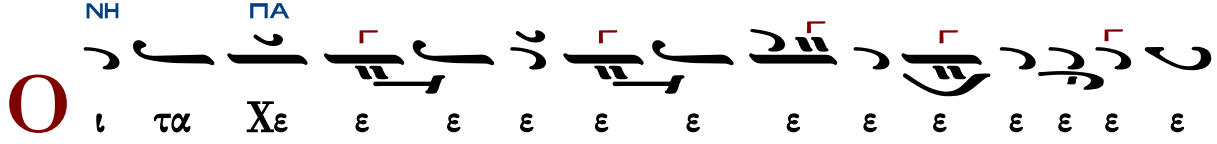

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ε ε

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ε ε ε ε ε ε

ΜΕΛ

ρου ου βι ιμ μυ στι χω ω ω ω ω ως ει χο

ΠΑ

νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο

νι ι ι ι ζο ο ο ον τες χαι τη ζω ο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω

ΚΕ

ω ω Δ Τρι ι ι ι α α α α α α α α α

α α χα τρι ι α α α α α α α α α α

ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ ΠΑ

α α με ε τρι α α α α α α δι ι τον τρισ α

α γι ι ον υ υ υ υ μνο ον προ ο οσ

α α α α α α α δο ον τες πα α

σαν τη η ην βι ι ο τι ι χη η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με θα α α με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με

ε ε ρι ι μνα αν

Ω ς τον βα σι λε ε ε ε α τω ων ο ο ο

λω ων υ πο δε ξο ο ο με νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι χαι αι αις α ο ρα α α

α α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.115#

α α α α ι ι ι Τρι ω ω ω ω ω ω ω ω

ποι ο ζω ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζω ο ποι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α
α α α χα α α α α Τρι ι ι ι ι
α α α α α α α χα α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α Τρι ε ιε α α α α α α α δι
ι τον τρισ α α α α γι ι ον υ υ υ υ υ υ
μνον προσ α α α ια α α α α α α δο ο ο ο
ο ο υ μνον προ οσ α α α δο ο ον τε ες πα σαν
την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η ην α
πο θω ω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε

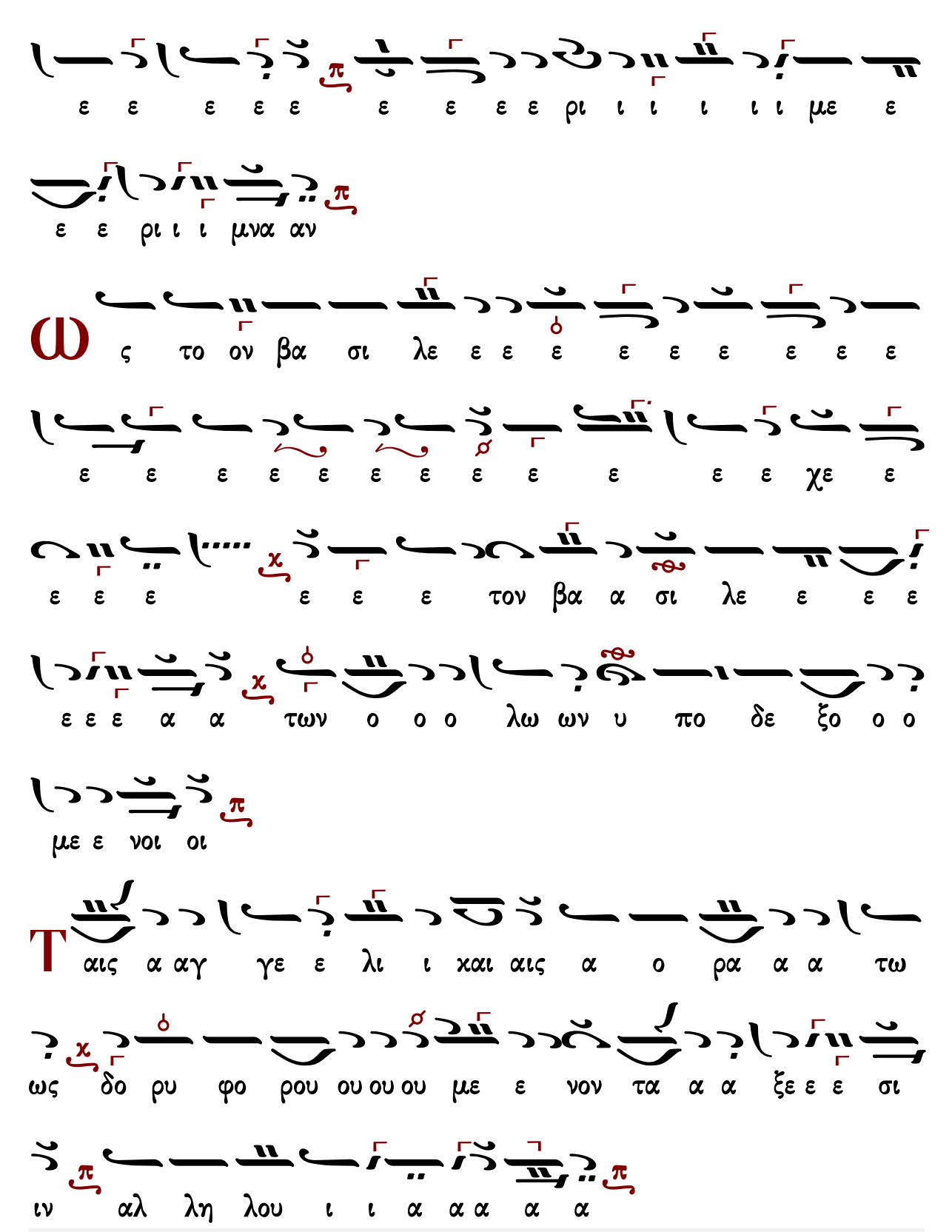
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι με ε
ε ε ρι ι ι μνα αν
ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε τον βα α σι λε ε ε ε
ε ε ε α α των ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο
με ε νοι οι
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαι αις α ο ρα α α τω
ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α ξε ε ε σι
ιν αλ λη λου ι ι α α α α α

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ρυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.50*

ΚΕ

αι χαι [ς ες ε τε ον ζο ι ι ι ι ι ι νι ο

ΠΑ

ζω η η η

έτέρα θέσις συντομοτέρα

Ἦχος λ̅ π̅ ⸗ Πα̅

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.14*

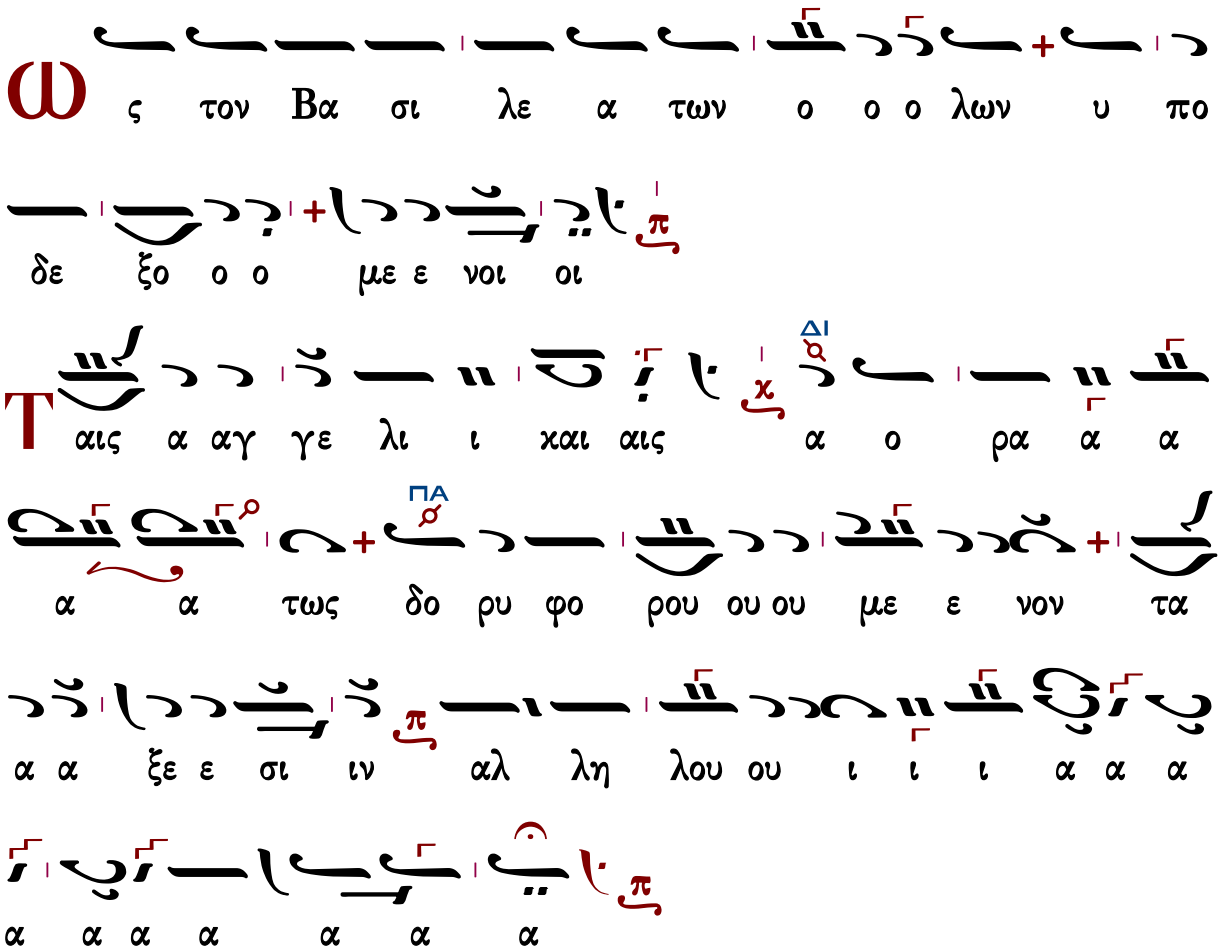

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ̅ π̅ ⸗ Πα̅

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.94#

ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ

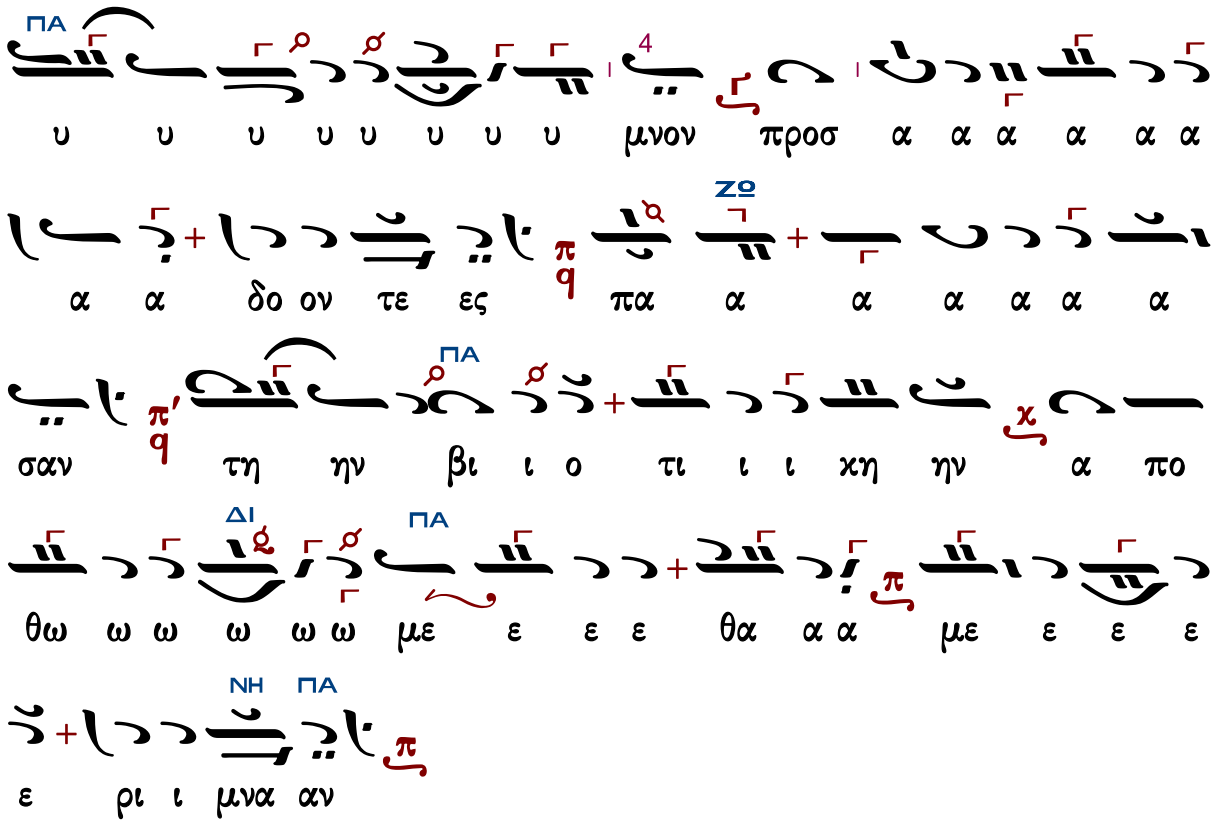

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.324#

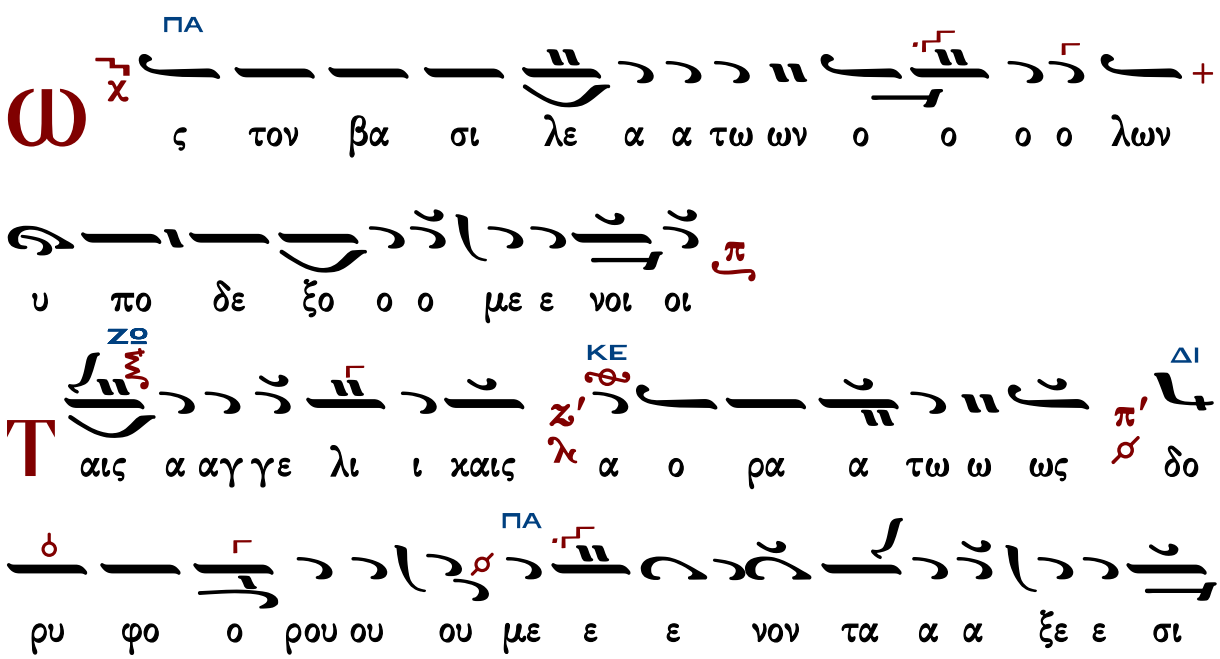

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.65*

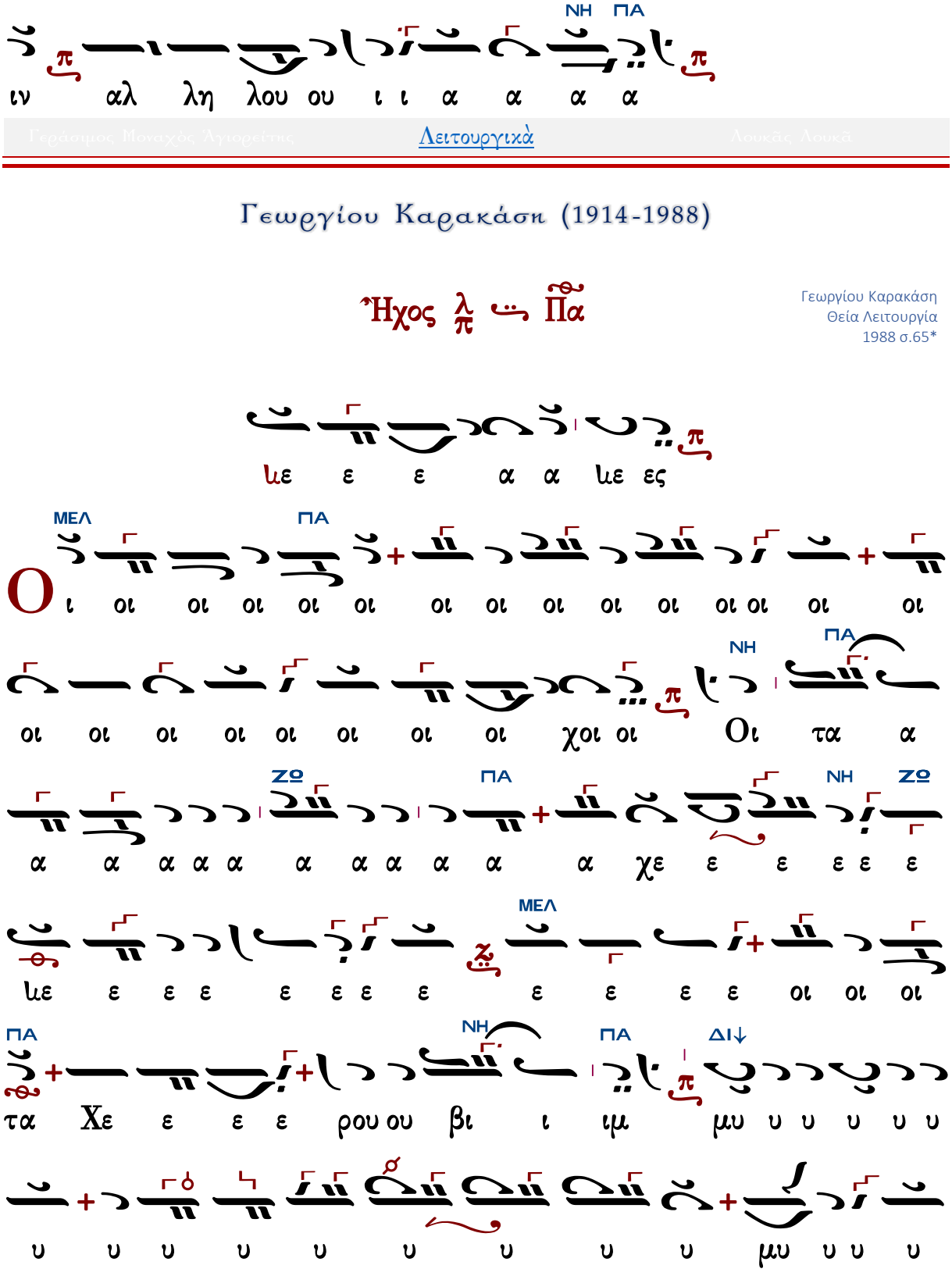

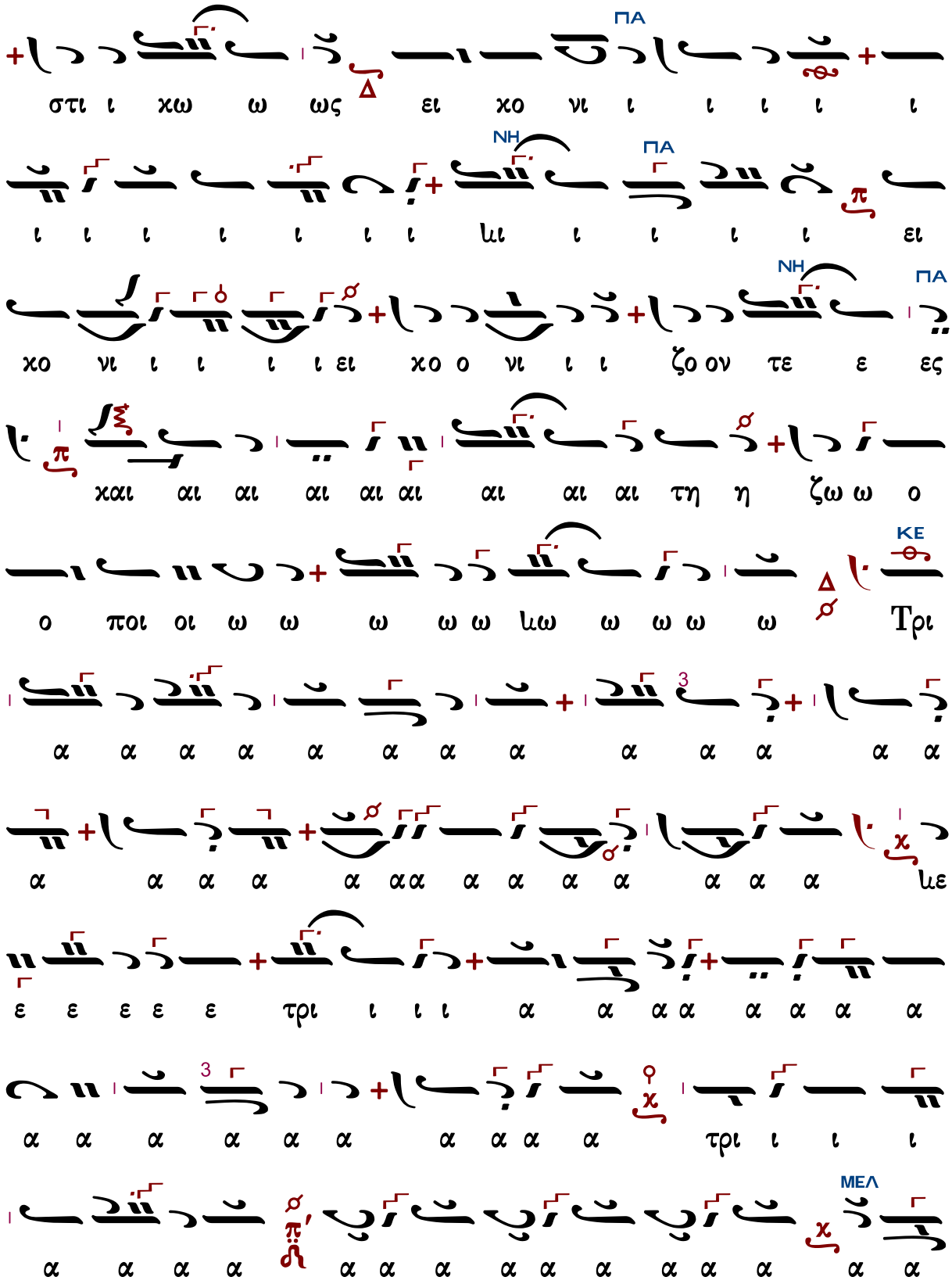
ΠΑ
Δ
ΝΗ
ΠΑ
π
ΝΗ
ΠΑ
π
ΚΕ
Δ
Τρι
3
χ
3
χ
ΜΕΛ
χ

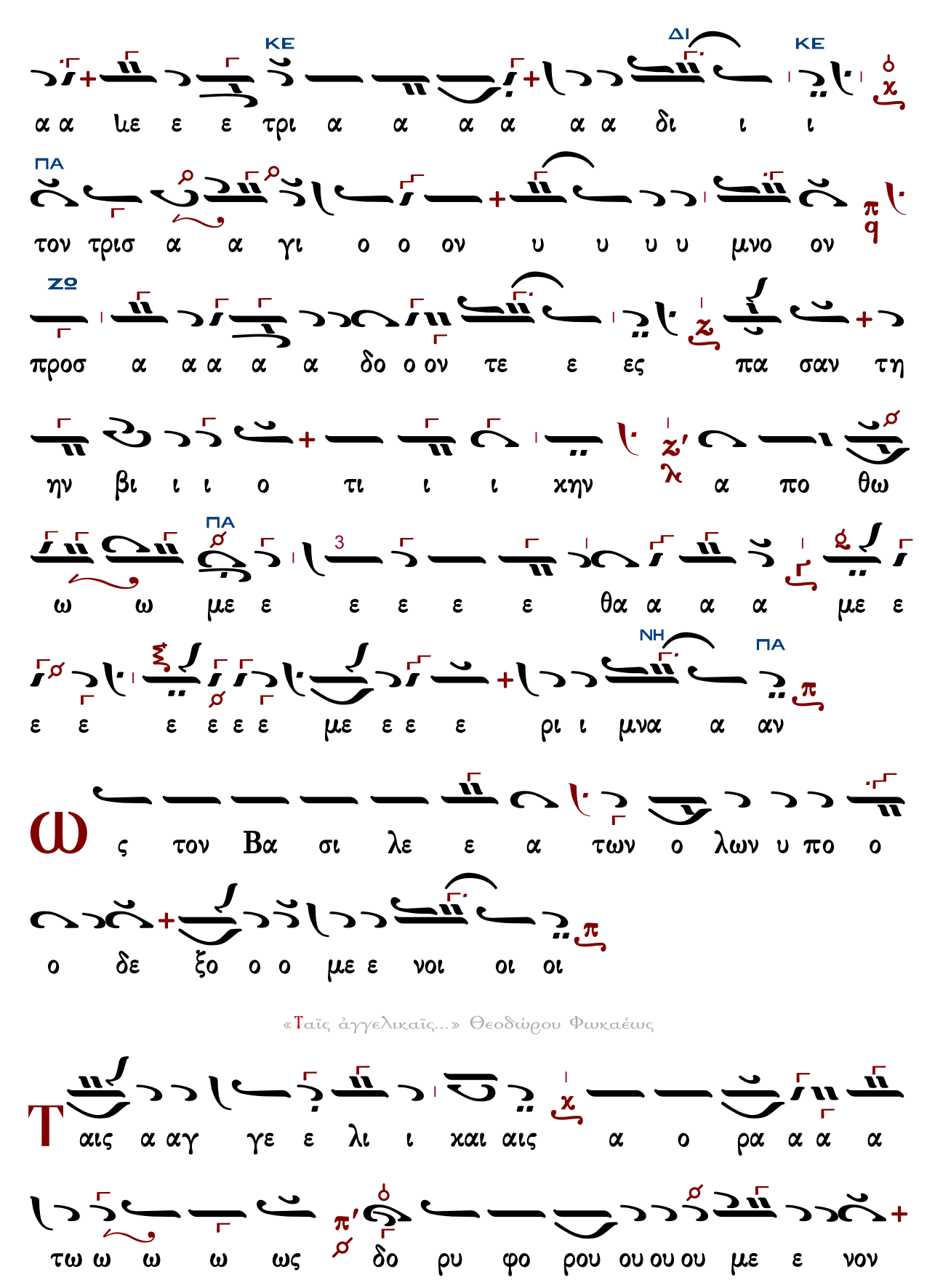
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
α α ιε ε ε τρι α α α α α α δι ι ι
ΠΑ
τον τρισ α α γι ο ο ον υ υ υ υ μνο ον
ΖΩ
προσ α α α α α δο ο ον τε ε ες πα σαν τη
ην βι ι ι ο τι ι ι χην α πο θω
ΠΑ
ω ω με ε ε ε ε ε θα α α α με ε
ΝΗ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ρι ι μνα α αν
ς τον Βα σι λε ε α των ο λων υ πο ο
ο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι
«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως
αις α αγ γε ε λι ι χαι αις α ο ρα α α α
τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον

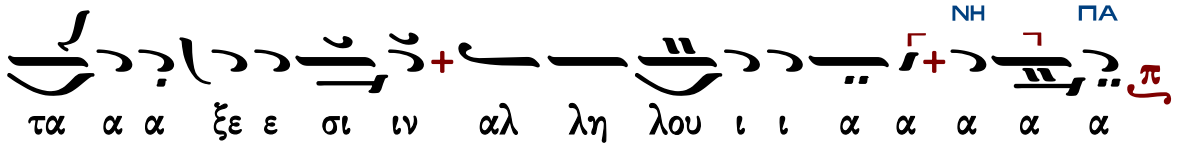

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.43#

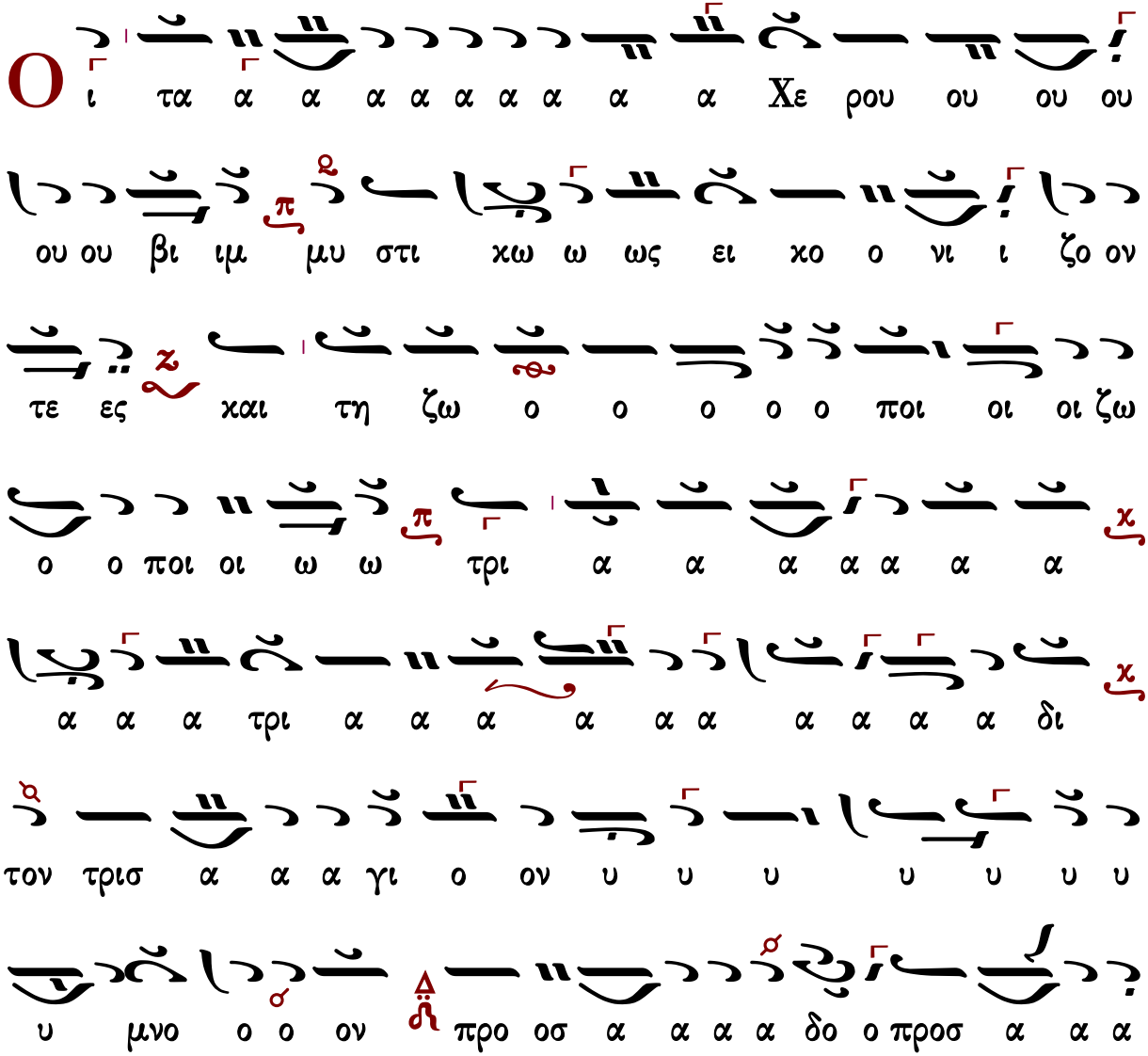

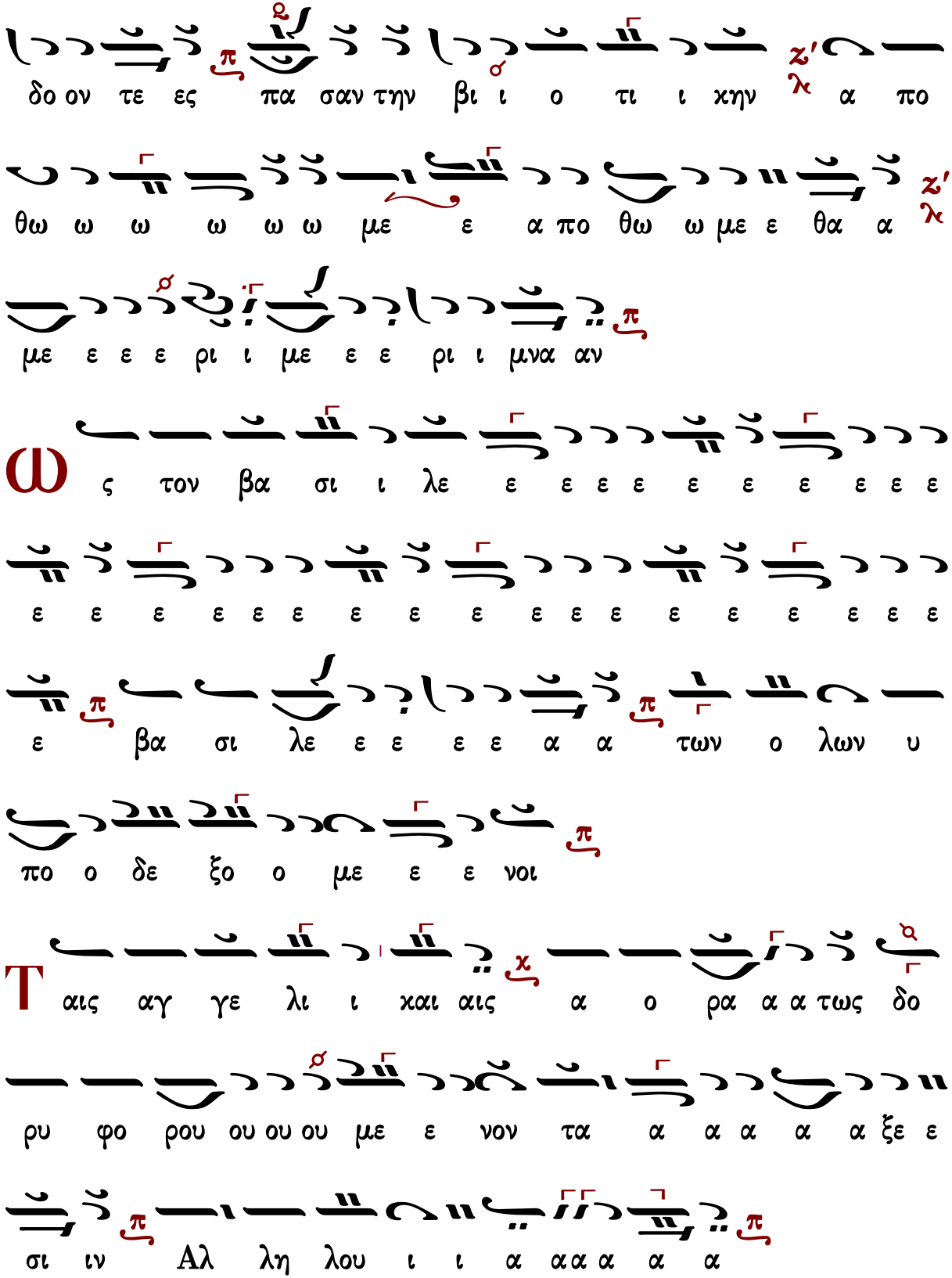
δο ον τε ες πα σαν την βι ι ο τι ι χην α πο
θω ω ω ω ω ω με ε α πο θω ω με ε θα α
με ε ε ε ρι ι με ε ε ρι ι μνα αν
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε βα σι λε ε ε ε ε α α των ο λων υ
πο ο δε ξο ο με ε ε νοι
αις αγ γε λι ι χαι αις α ο ρα α α τως δο
ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α α α α ξε ε
σι ιν Αλ λη λου ι ι α αα α α α

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ν-Γ′

Ἦχος λ/π ⸒ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ:129#

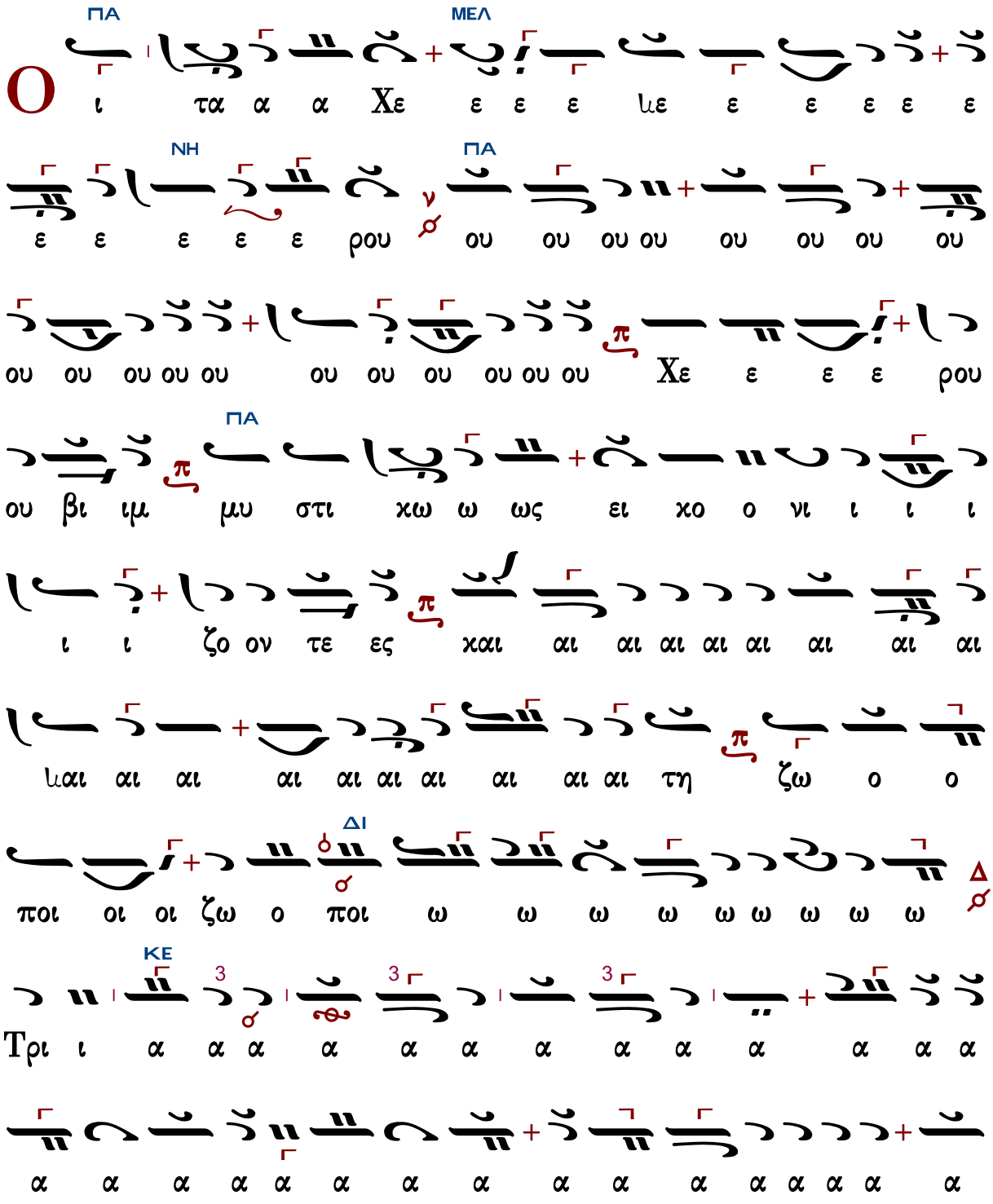

α α α α α α Τρι ι α α α α α α

ΔΙ ΠΑ 3

α α δι ι τον τρισ α γι ι ον υ υ υ μνον προσ

α α α α δο ον τε ες πα σαν την βι ο ο

τι ι ι χην α πο θω ω ω ω με ε θα με ε

ε ε ρι ι μνα αν

ΠΑ

ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε α

ΔΙ ΠΑ

α τω ων ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο ο με

ε νοι οι

ΠΑ

Τ αις α αγ γε λι ι και αις α ο ρα α α τως

δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α ξε ε σι

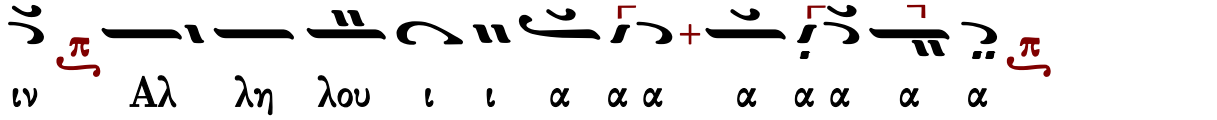

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ π ... Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.347#

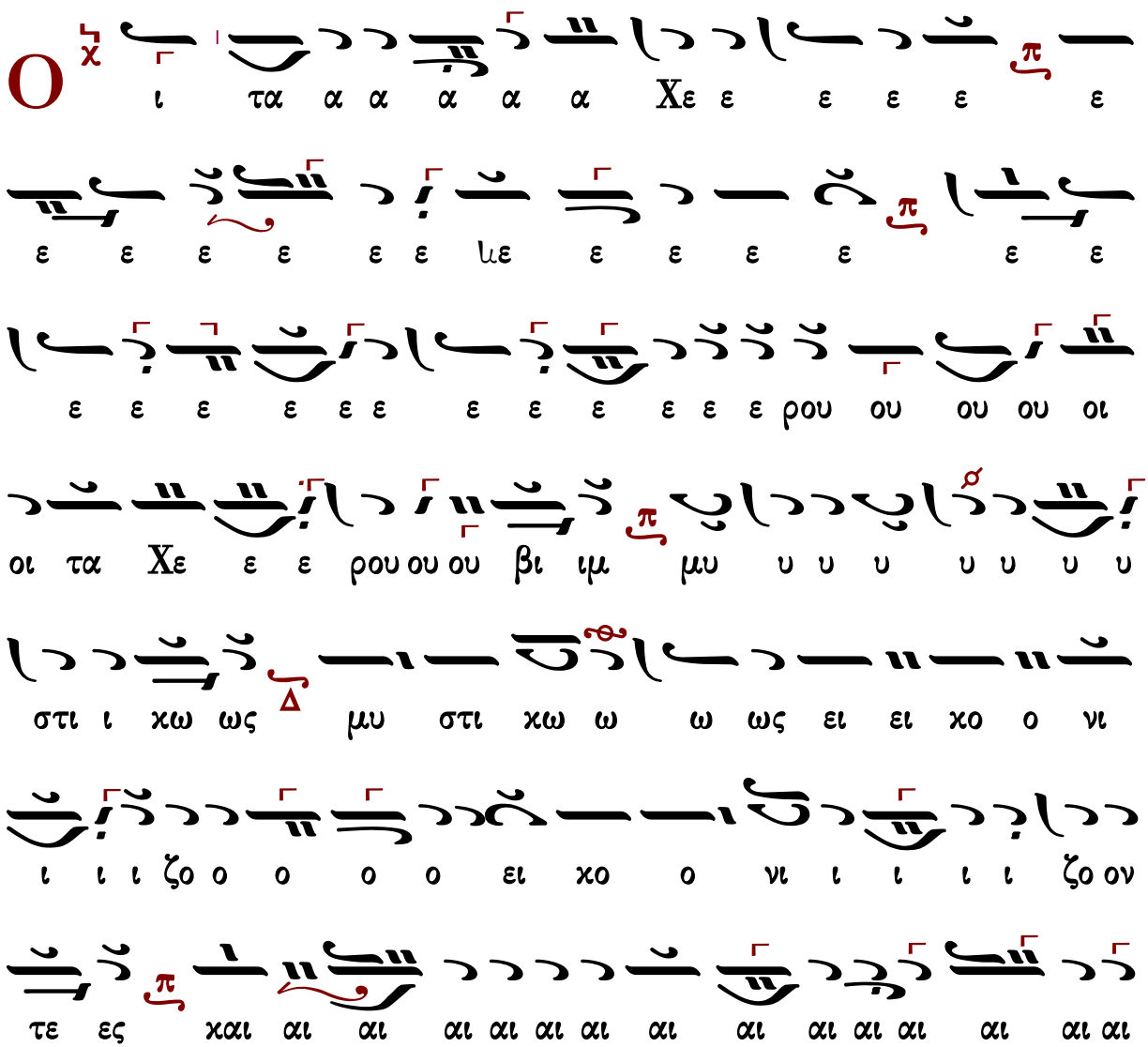

ι ι ι

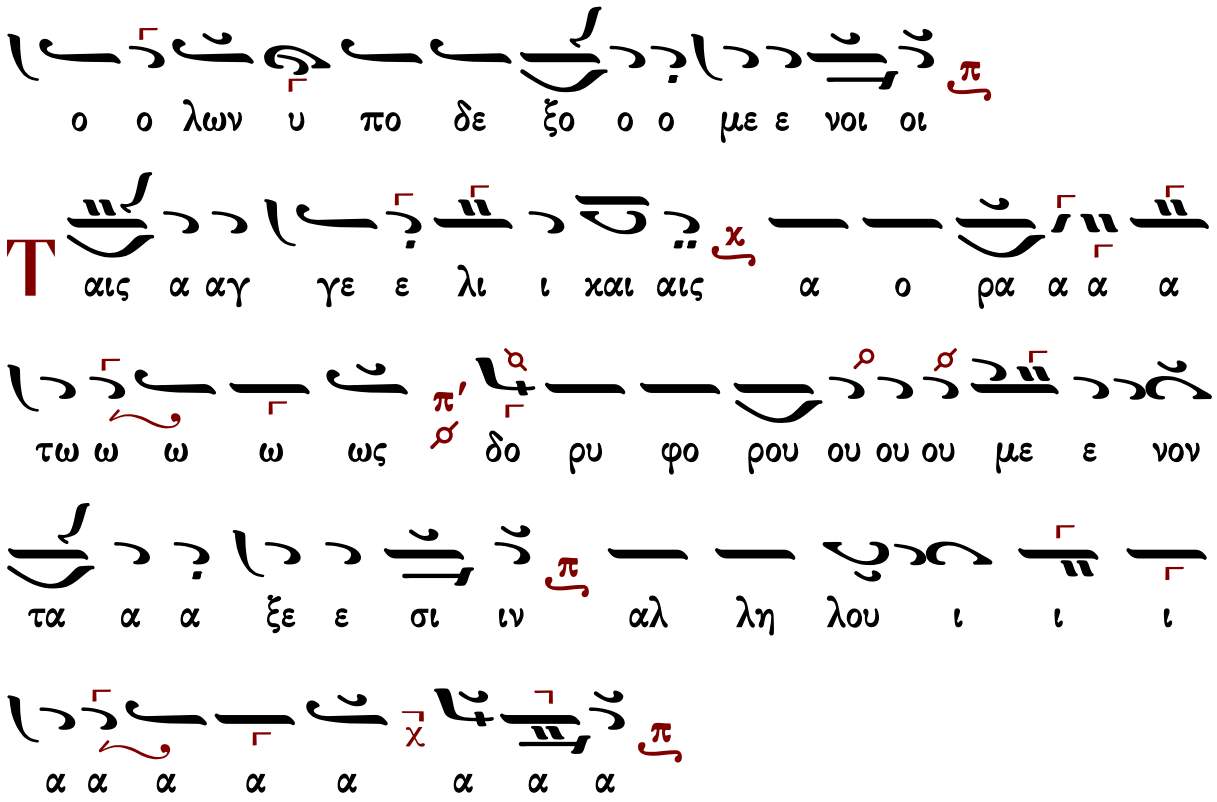

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.322*

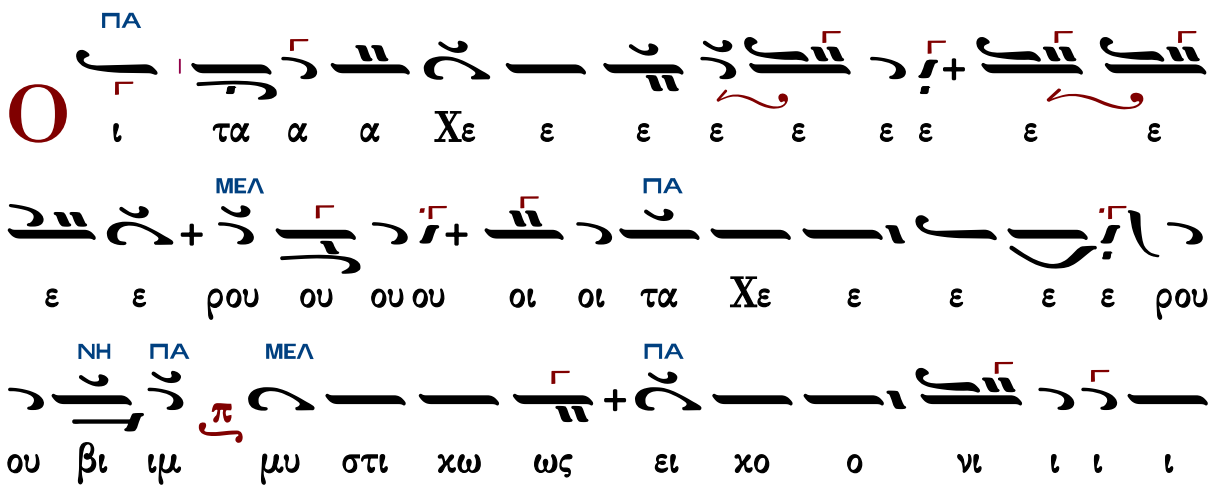

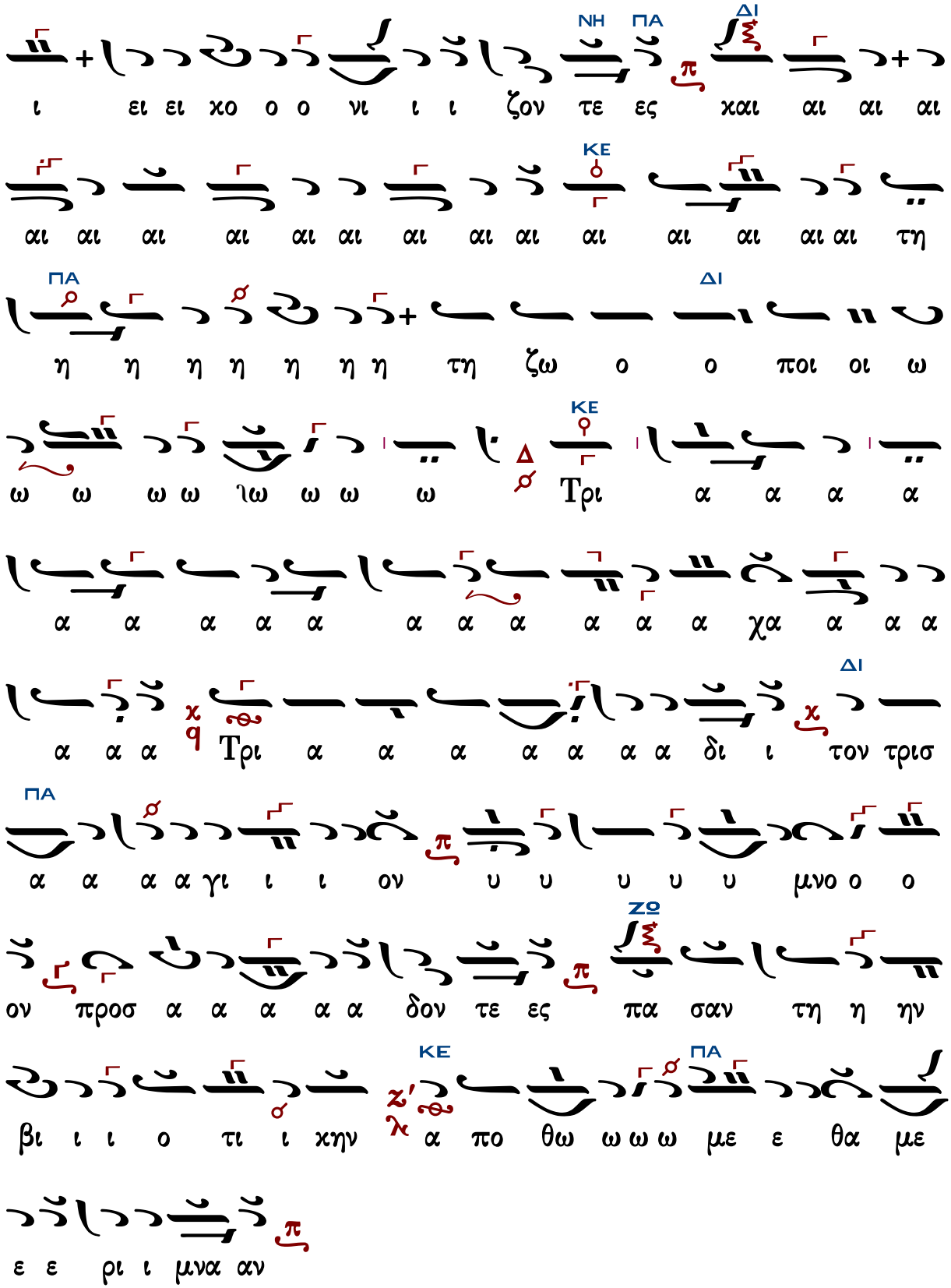
ΝΗ ΠΑ ΔΙ
ι ει ει χο ο ο νι ι ι ζον τε ες χαι αι αι αι
ΚΕ
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη
ΠΑ ΔΙ
η η η η η η η τη ζω ο ο ποι οι ω
ΚΕ
ω ω ω ω ιω ω ω ω Δ Τρι α α α α
α α α α α α α α α α χα α α α
ΔΙ
α α α Τρι α α α α α α α δι ι τον τρισ
ΠΑ
α α α α γι ι ι ον υ υ υ υ υ μνο ο ο
ΖΟ
ον προσ α α α α α δον τε ες πα σαν τη η ην
ΚΕ ΠΑ
βι ι ι ο τι ι χην α πο θω ω ω ω με ε θα με
ε ε ρι ι μνα αν

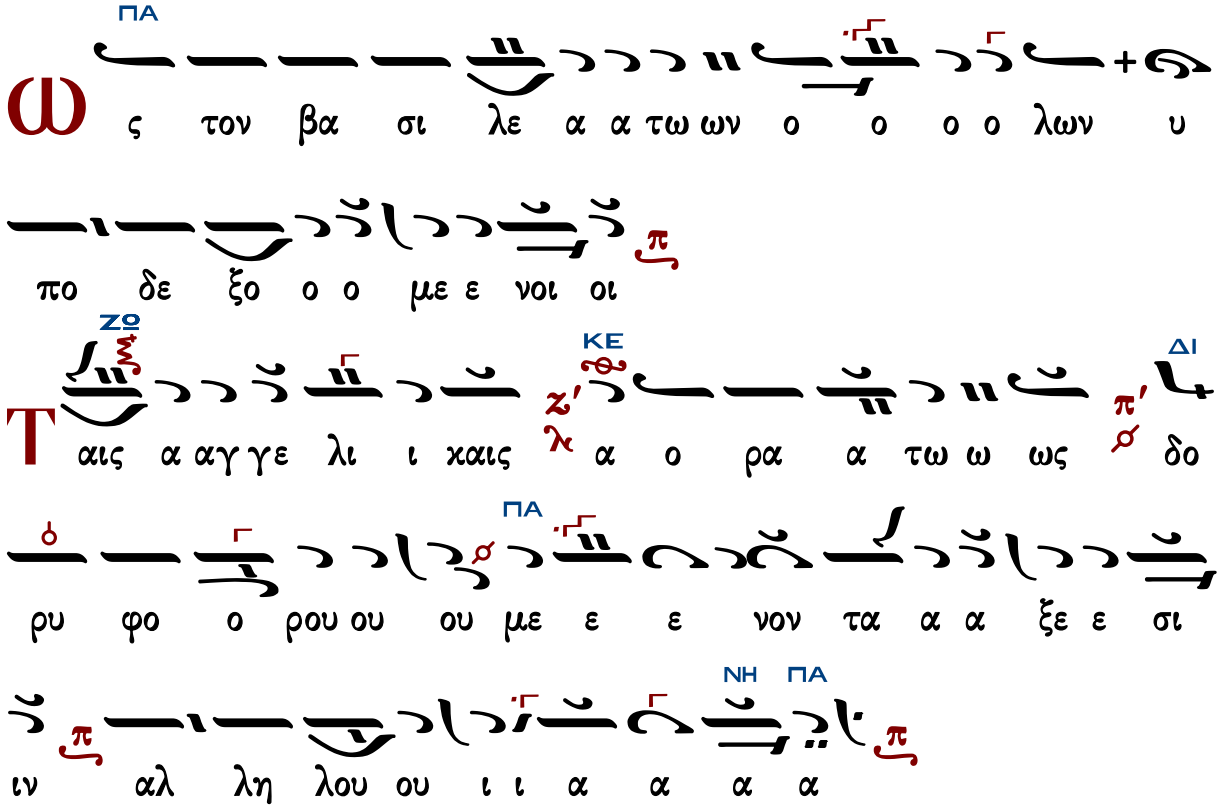

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.82*

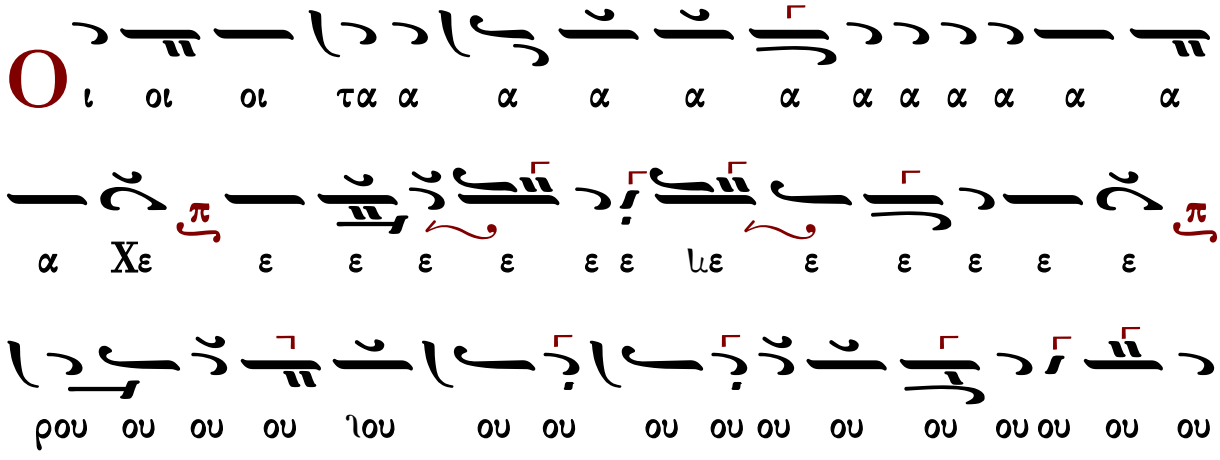

ου χε ε ε ε ρου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ
υ υ ιυ υ υ υ υ υ υ μυ υ στι ι ι χω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει χο νι ι ι ι χι
ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο ο νι ι ι
ι ι ζο ο ον τε ες χαι τη ζω ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω Δ Τρι α α α α α α α ια α α α
α α α α α ια α α α α α α α
α α α α ια α α α α α α α α ιε ε ε Τρι
α α α α α α δι ι τον τρισ α α α α γι ι

τον τρισ α α γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον
προ οσ α α α α δο ον τε ες πα α α α α α
α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι βι ο τι χη η η η η η η ην α πο θω ω
ω ω με ε ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι
ι ι με ε ε ε ρι ι ι μνα αν
ς τον βα σι λε α των ο ο ο ο λων υ πο
δε ξο ο ο με ε νοι οι
αις αγ γε λι χαις α ο ρα α α α τω ως δο

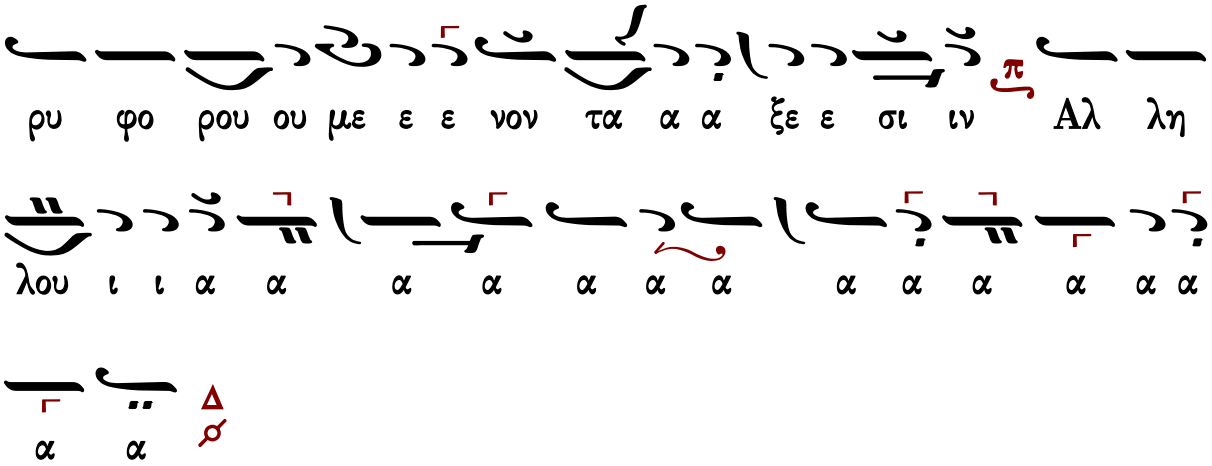

Λειτουργικὰ - Ἄξιόν ἐστιν...

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ/π ... Πα χ

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975, σ.207#

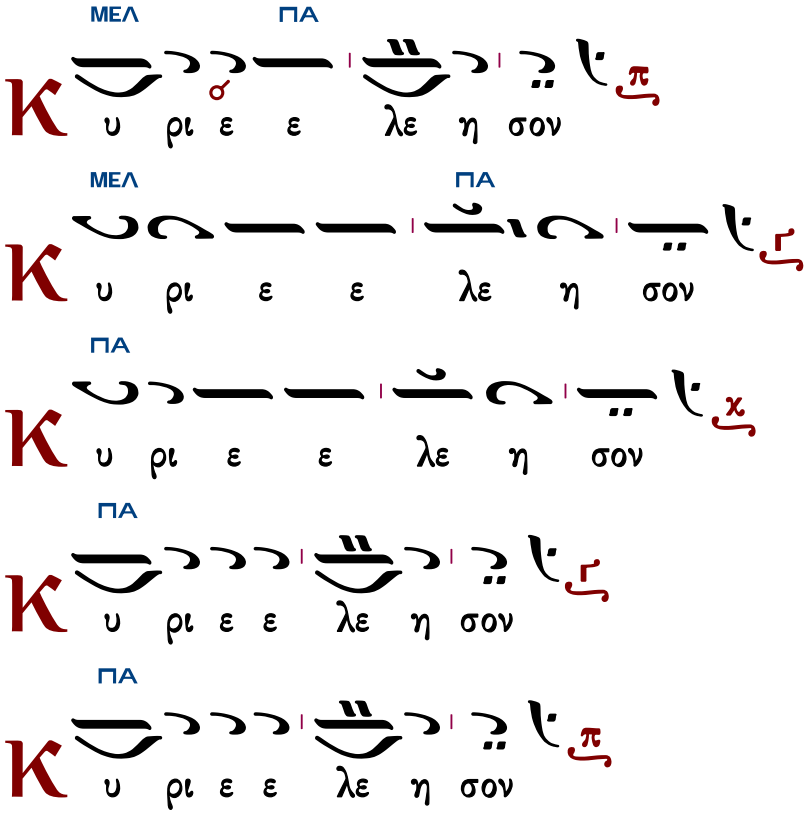

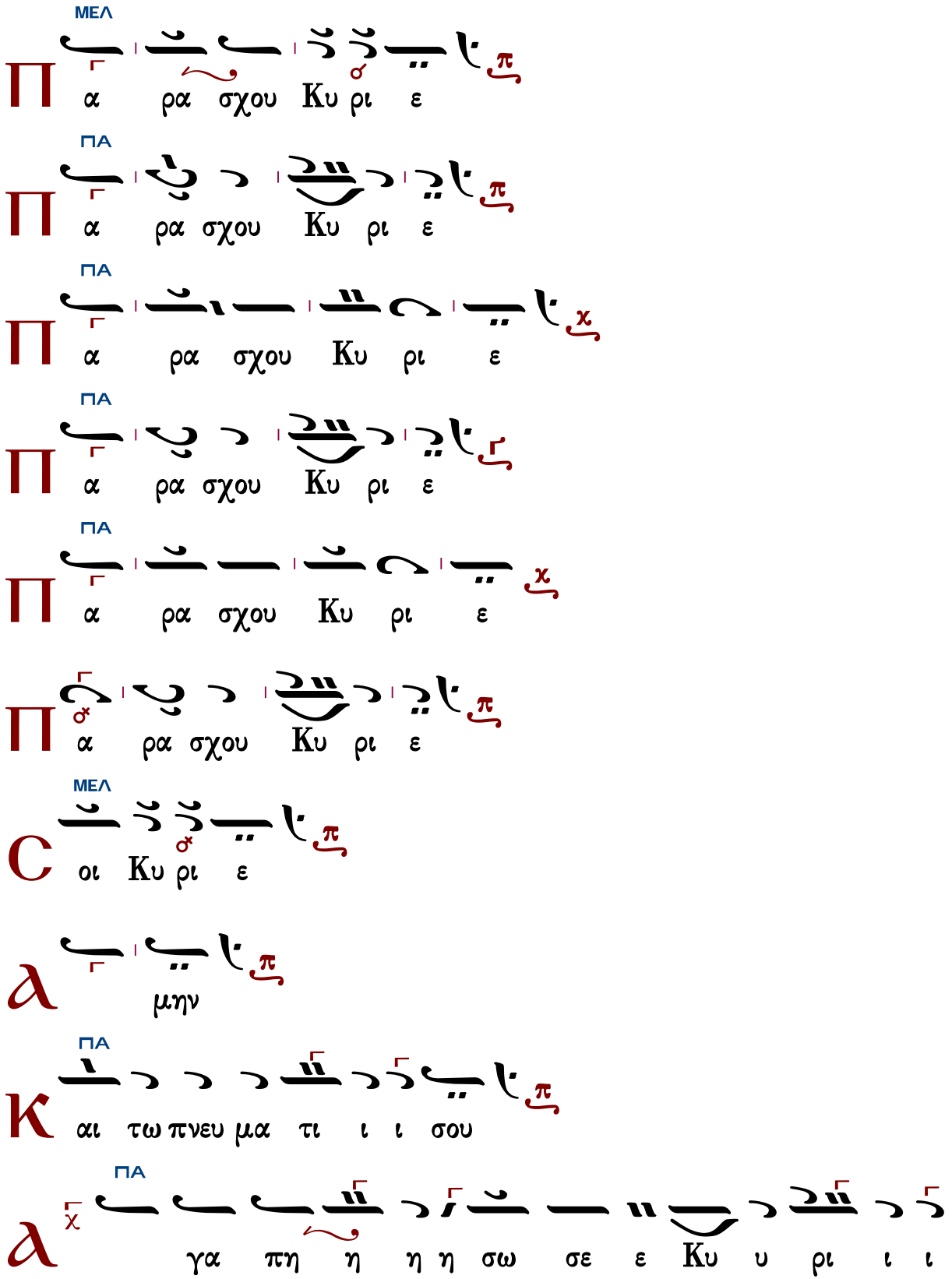
ΜΕΛ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε π
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε π
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε χ
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε γ
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε χ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε π
ΜΕΛ
C οι Κυ ρι ε π
a μην π
ΠΑ
K αι τω πνευ μα τι ι ι σου π
ΠΑ
a χ γα πη η η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι

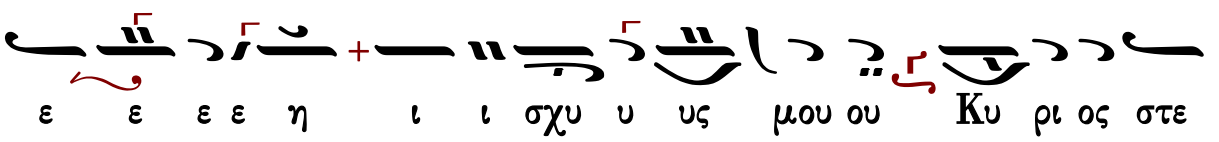

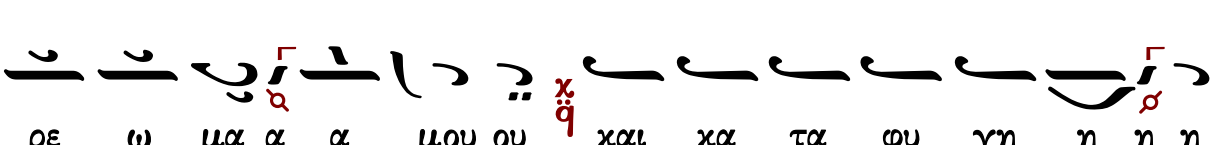

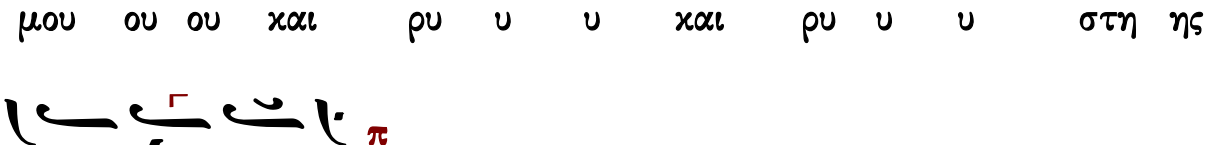

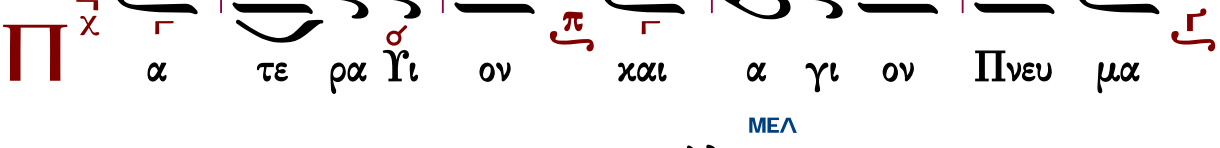

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

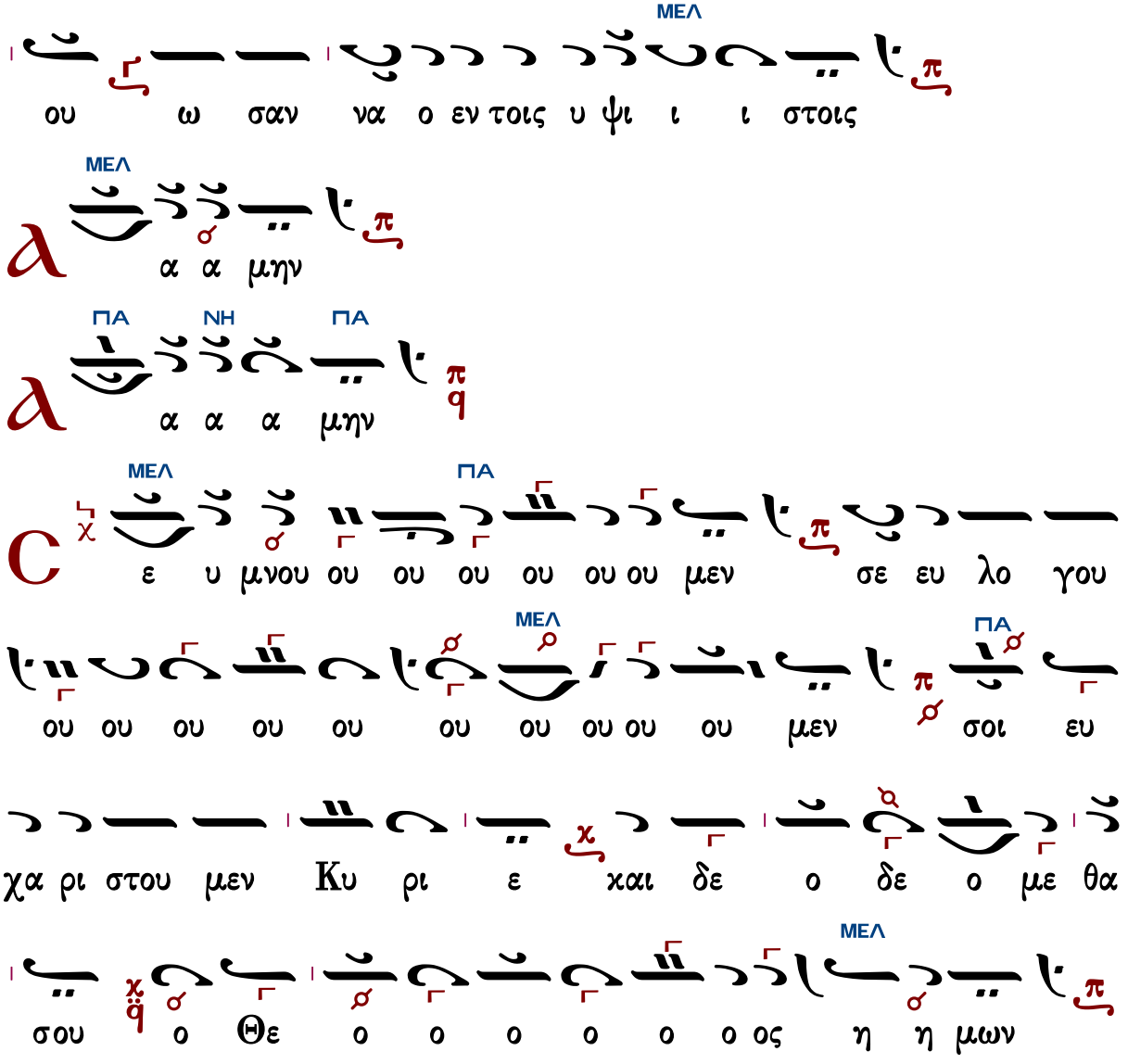

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Νικολάου Πρωτοψάλτου Σμύρνης
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Θεοδώρου Φωκαέως	Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου
Ἀνωνύμου	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ̅ π̅ ⸏ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.242#

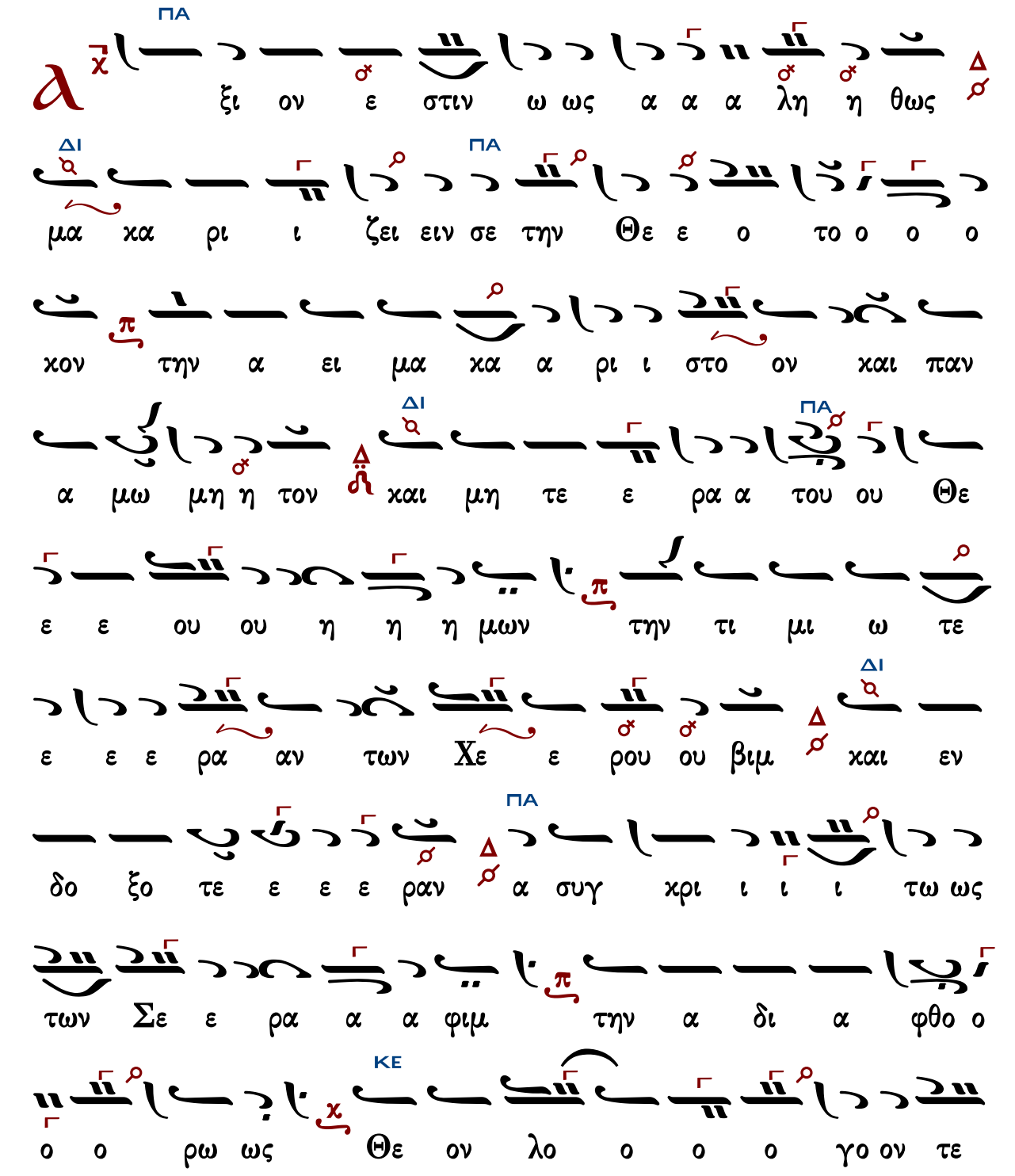

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Ιερατικόν Εγκόλπιον
1870 σ.49#

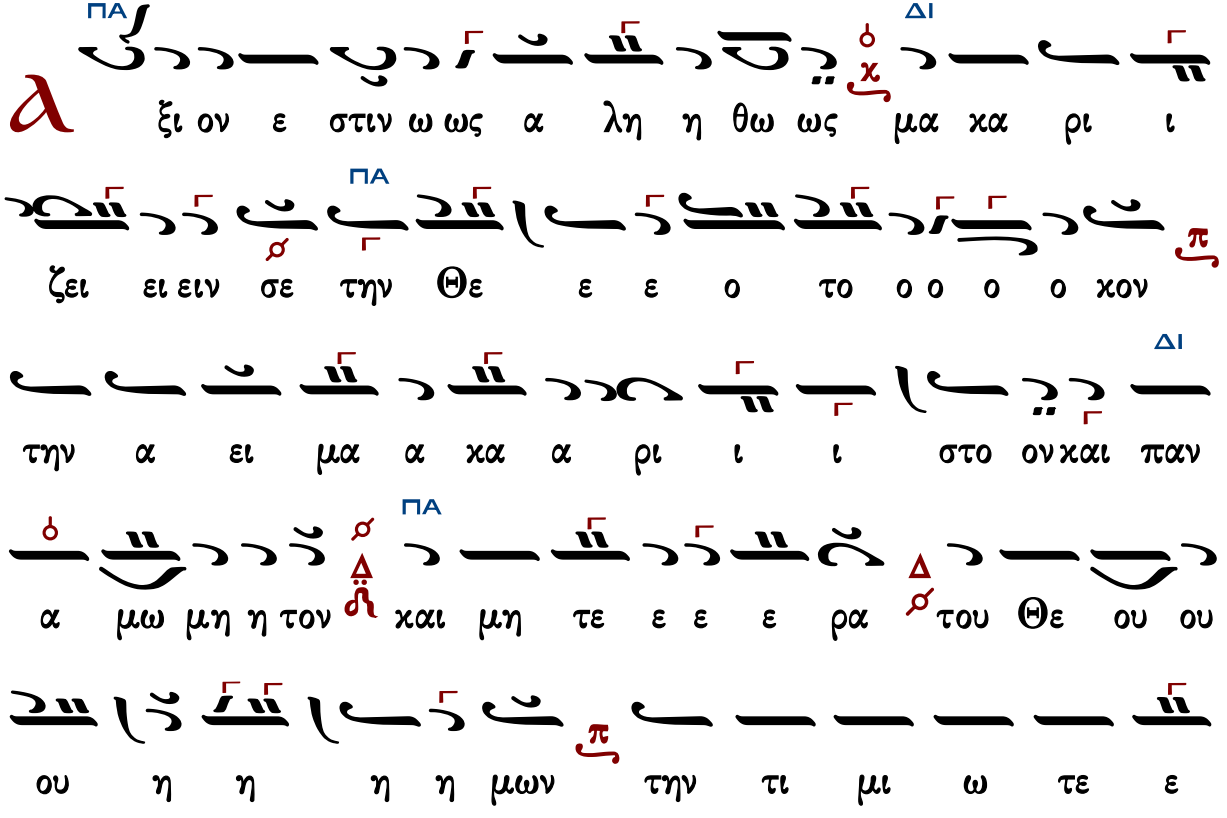

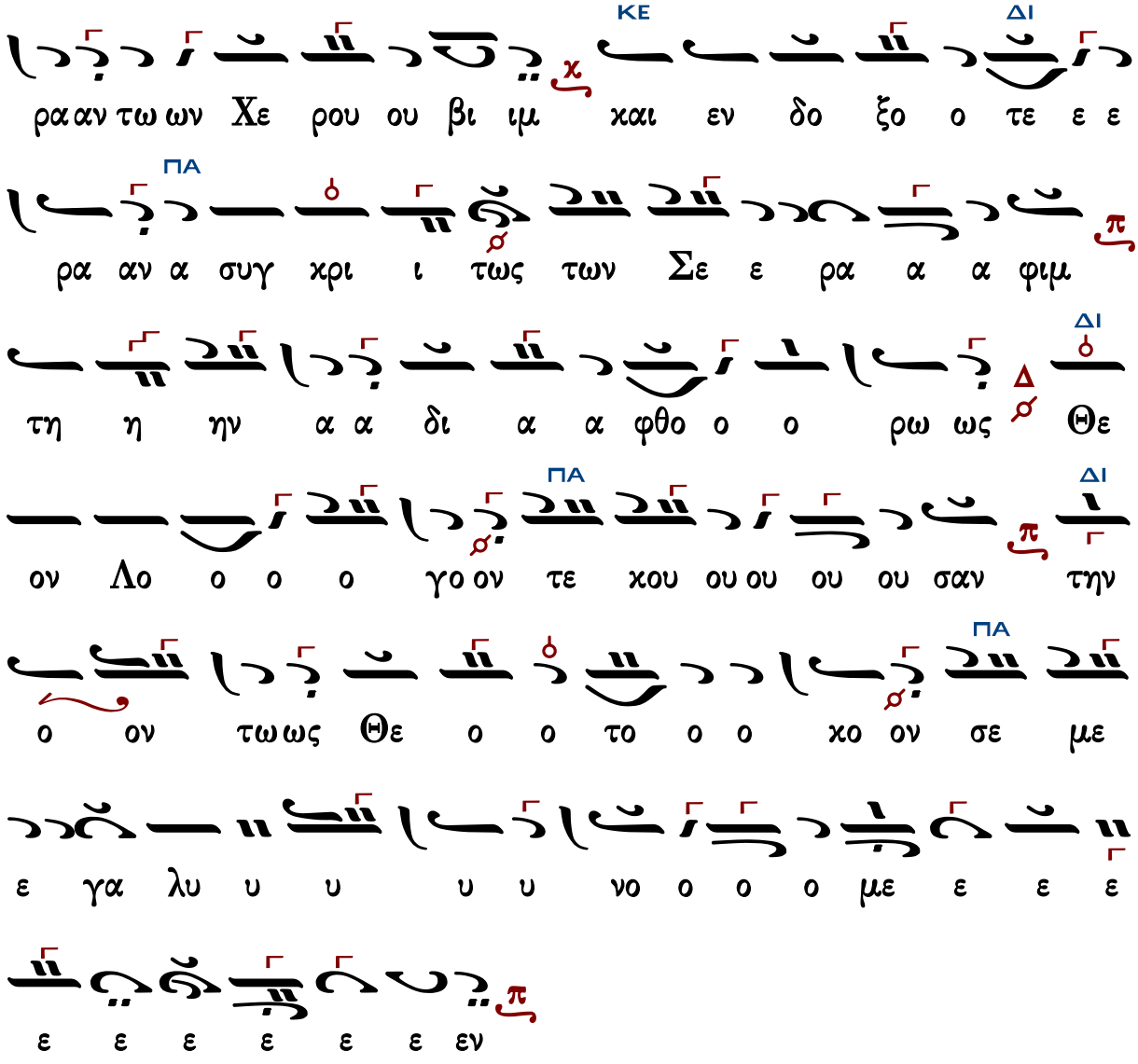

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νικολάου Πρωτοψάλτου Σμύρνης

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Μουσικὸς Θησαυρὸς
Θείας Λειτουργίας
Νεκταρίου Μοναχοῦ 1931 σ.486#

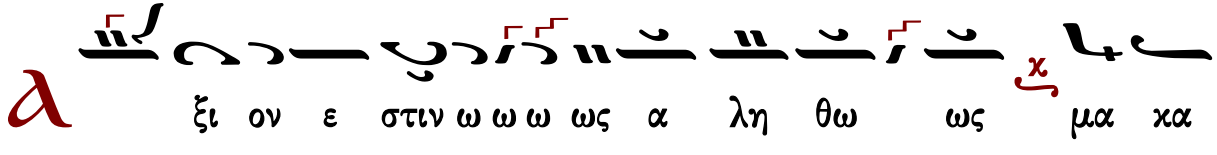

ρι ι ζει ειν σε ε ε την Θε ε ο ο το ο ο ο χο ο

ον τη ην α ει ει μα κα α ρι ι στον και αι παν

α μω μη η η η το ο ο ον λ ζ και μη η τε ε ε ε

ε ε ε ρα του ου Θε ε ε ε ου ου η η μω

ων την τι ι μι ω τε ε ε ρα αν τω ων Χε ρου ου

βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ρα αν η α συγ

χρι ι ι ι τω ω ως τω ων Σε ε ρα α φι ιμ την

α δι α φθο ο ο ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο ο

ο ο ο γο ον τε ε ε ε κου ου ου ου σα αν την

ο ον τωως Θε ο ο ο ο κο ο ον σε ε ε ε

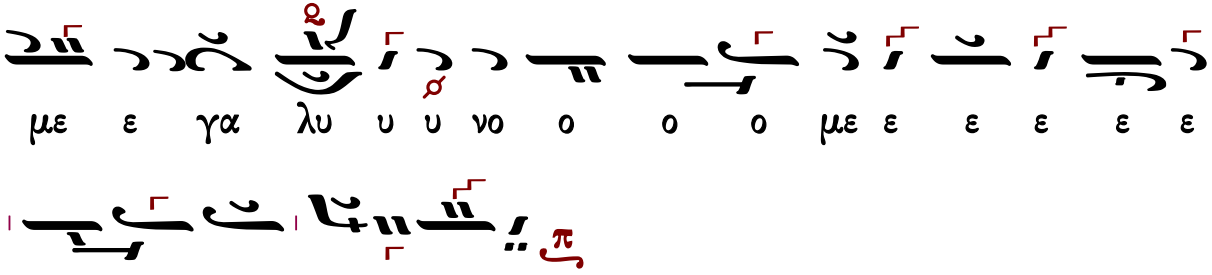

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ⸗ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ. 451#

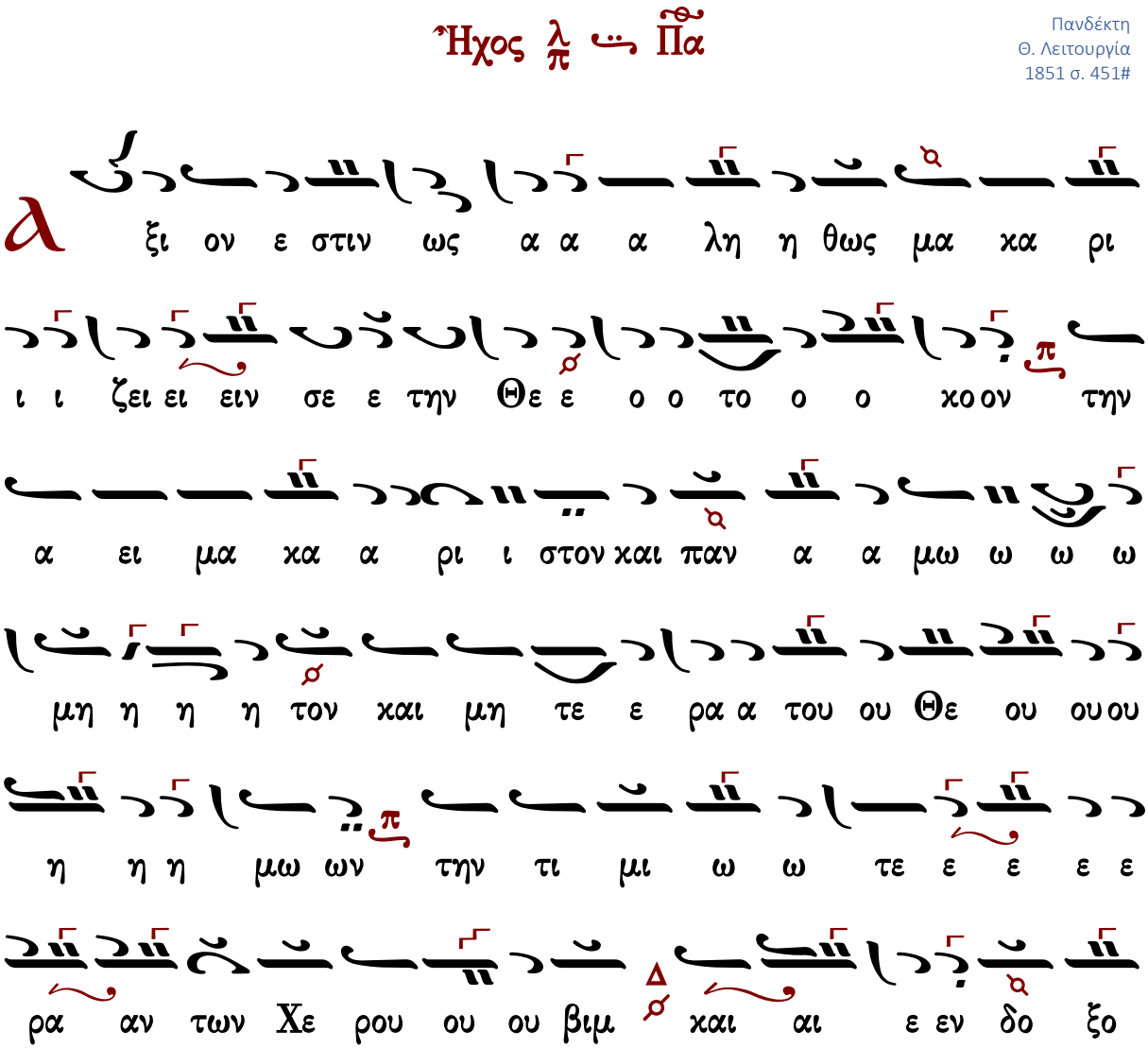

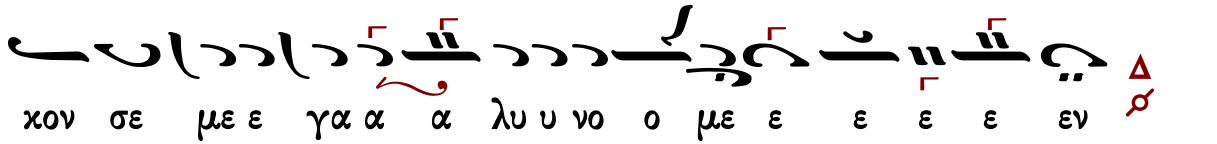

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
τόμος β΄ 1988 σ.498/56*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος λ̅ π̅ ⸏ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Καλλίφωνος Αηδών
Ἅγιον Ὄρος 1984 σ.166*

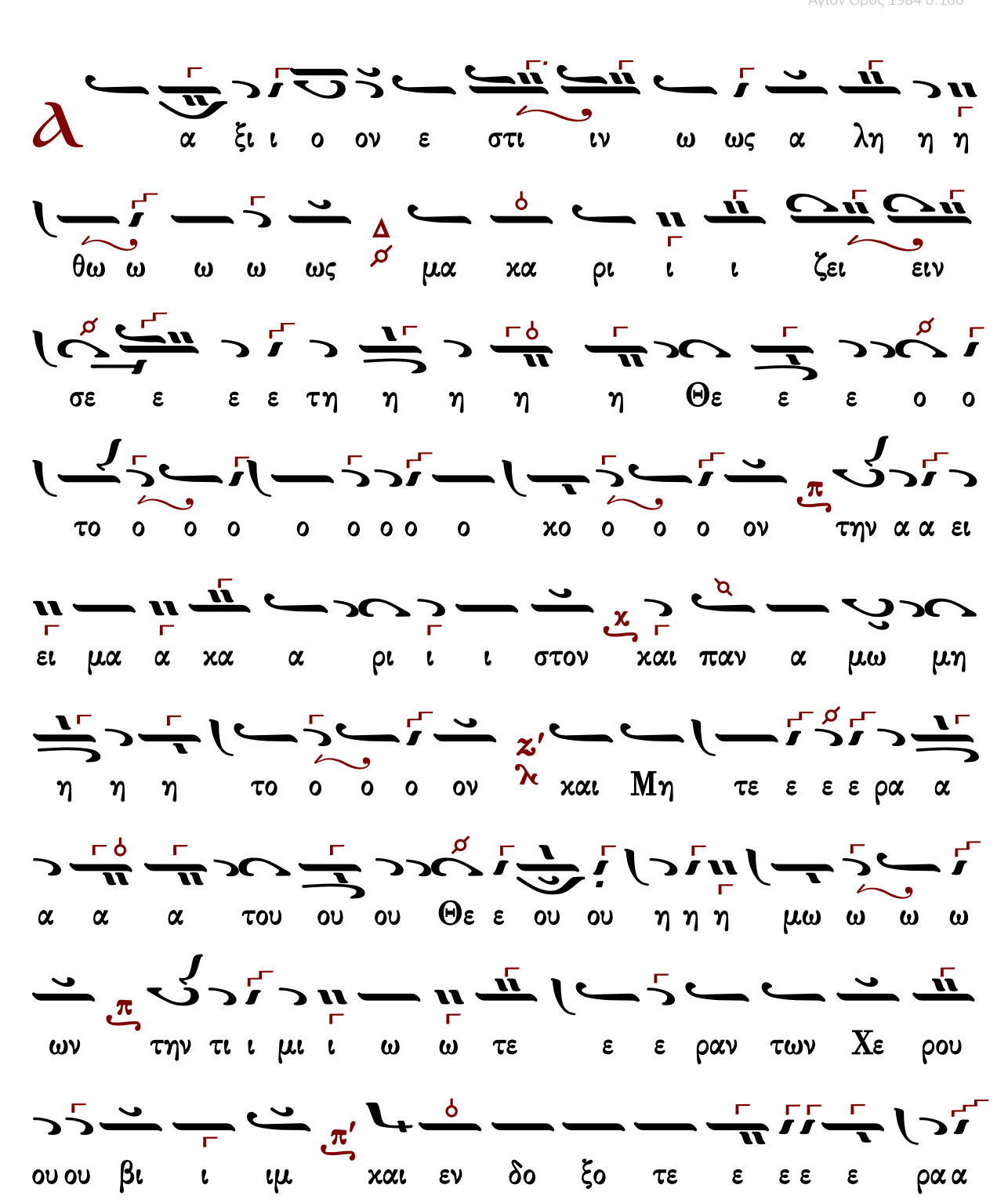

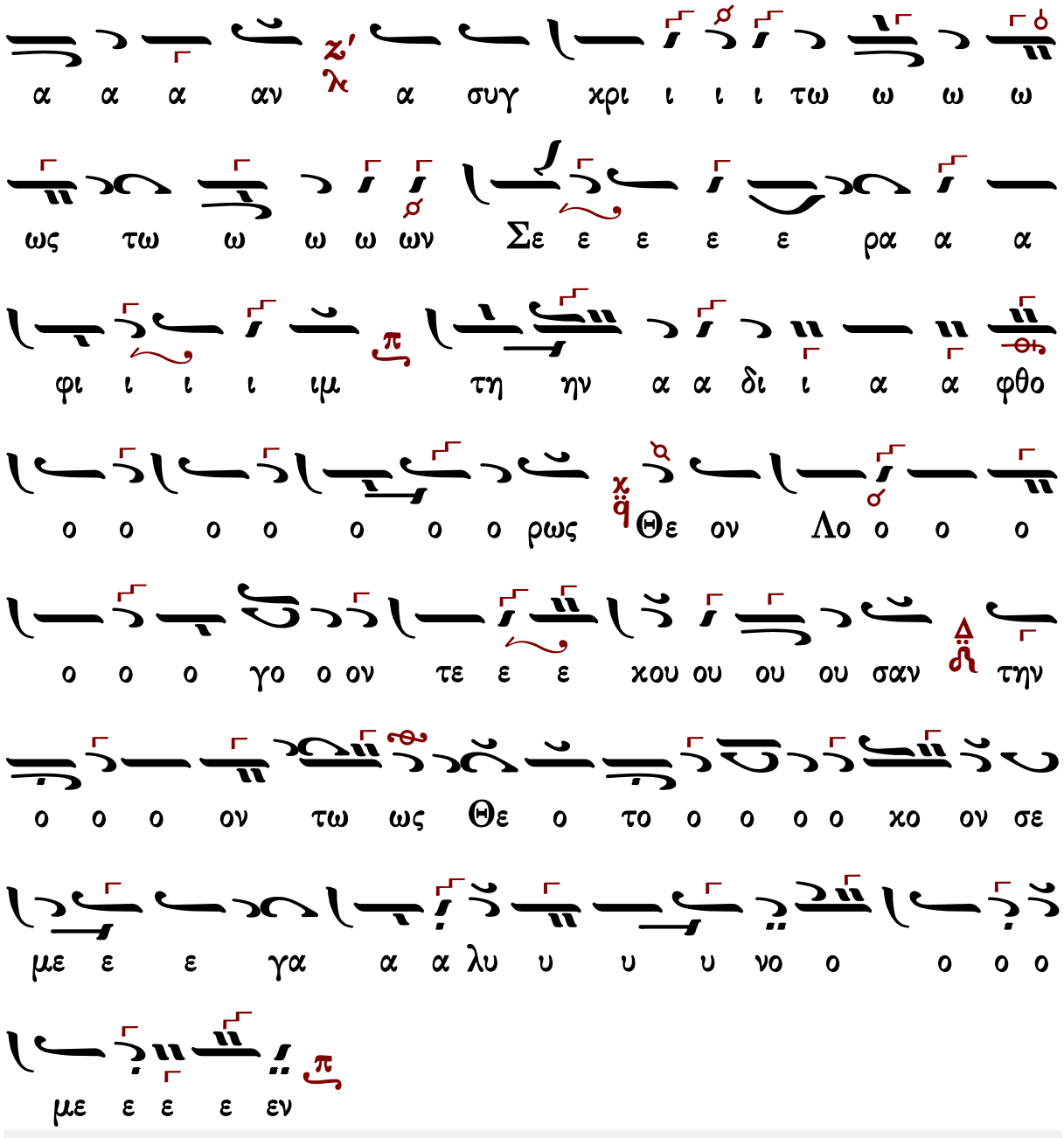

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀνωνύμου

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Μουσικό Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας Β΄
Νεκταρίου μοναχοῦ
1931 σ.481#

α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α

α λη η θω ω ω ως μα χα ρι ι ι ζει

ειν σε ε ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο χον την α ει μα

χα α ρι ι στον χαι παν α μω ω μη η

το ο ον χαι μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε

ου ου ου ου ου ου ου ου η η η μων την τι μι

ω τε ε ε ε ε ε ραν των Χε ε ε ρου βι

ιμ χαι αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα

α α αν α συγ χρι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε

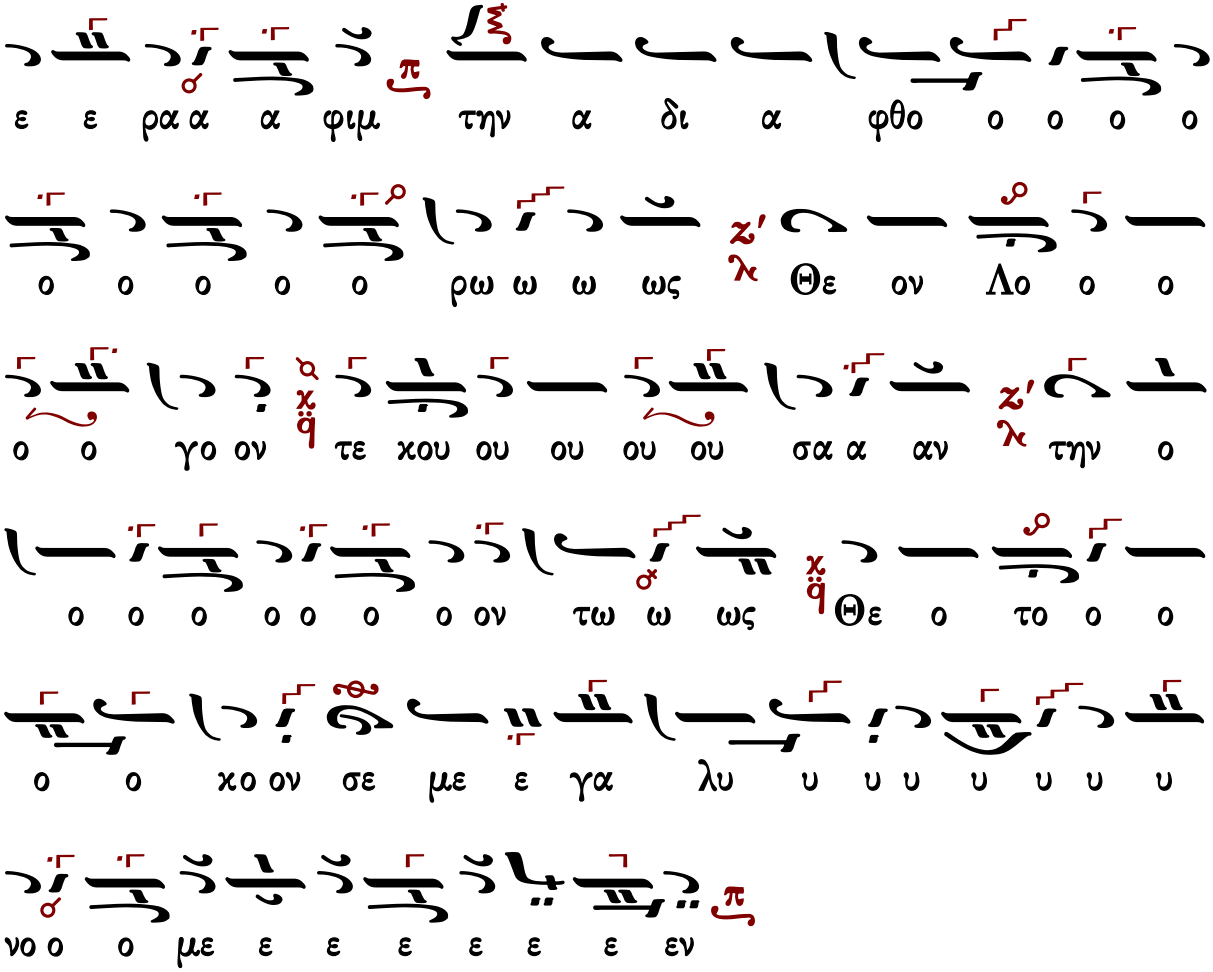

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος λ π Πα

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.517*

μα ει α την ον ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο

το η η η μη ω ω ω ω μω α ρι ι στον και παν α χα

ου ου ε ε Θε ου ου ου τη η τε ε ρα α του ου ον και μη η

ω ι μι ω ων ω ω μω η η ου ου ου ου τη ν

ε και ι ιμ ου ου βι ι ρου Χε ων τω ν ε ε ρα τε

ι ι ι χρι υγ σου α ραν ε ε τε ξο δο εν

ιφ α ρα ε ε ε ε Σε ων τω ως τω

ω ω ρω ο ο ο ο φθο α δι α τη ν ιμ ι ι

ο ο το ο ο Θε ε ου τω ως τη ν ον α ν σα ου ου ου

ου ου ου ε χου ον τε ε γο ον ο ο ο ο Λο ον Θε ως

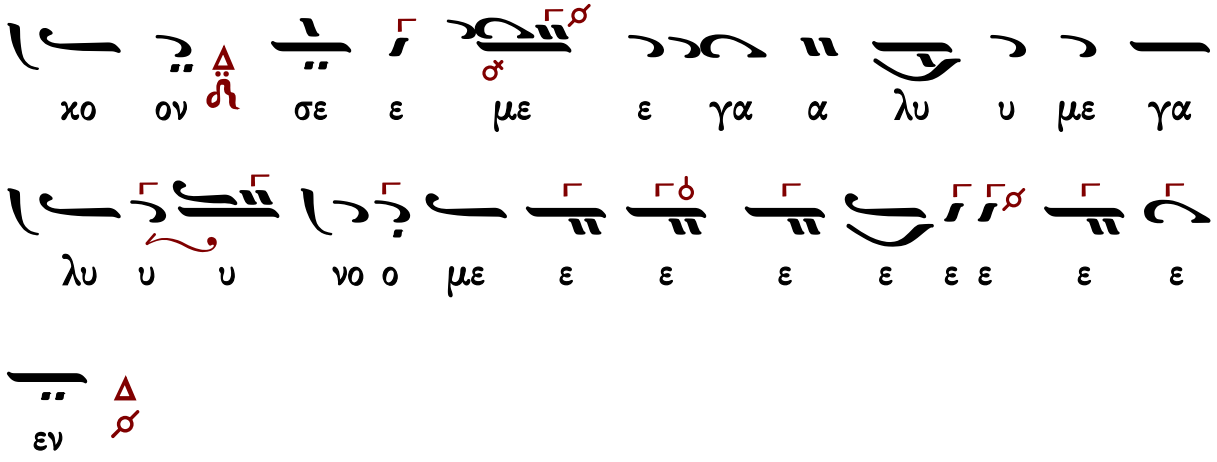
γα με υ λυ α γα ε με ε σε ον χο
ε ε ε

ΠΑ

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΠΑ

C οι οι Κυ ρι ε

ΜΕΛ

a μην

ΠΑ

K αι τω πνευ μα τι ι σου

Στανίτσα#

ΠΑ

a γα πη σω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η ι σχυ

υ υς μου ου ΔΙ Κυ ρι ος ΠΑ στε ΔΙ ρε ω μα α α μου

ΠΑ

ου και κα τα φυ γη η η η η η μου και

ρυ υ υ υ υ υ υ στης μου

Πρίγγου#

ΠΑ

Π α τε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ι ο ον και αι αι αι

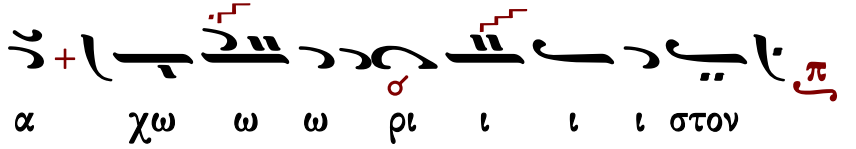

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

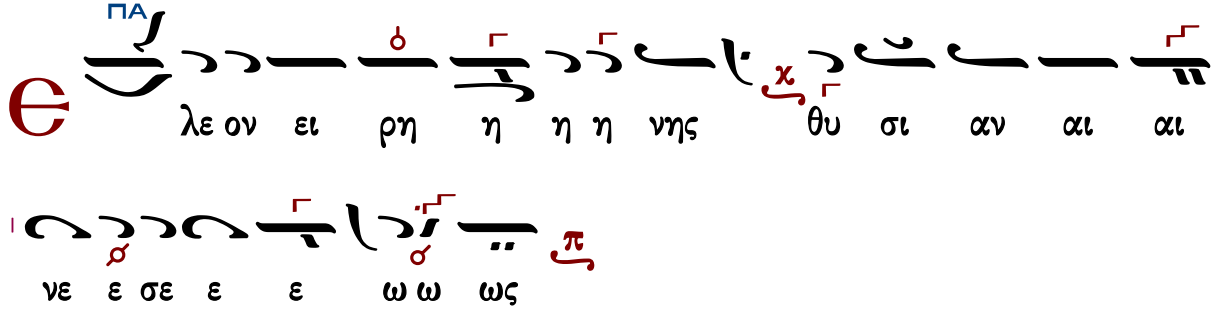

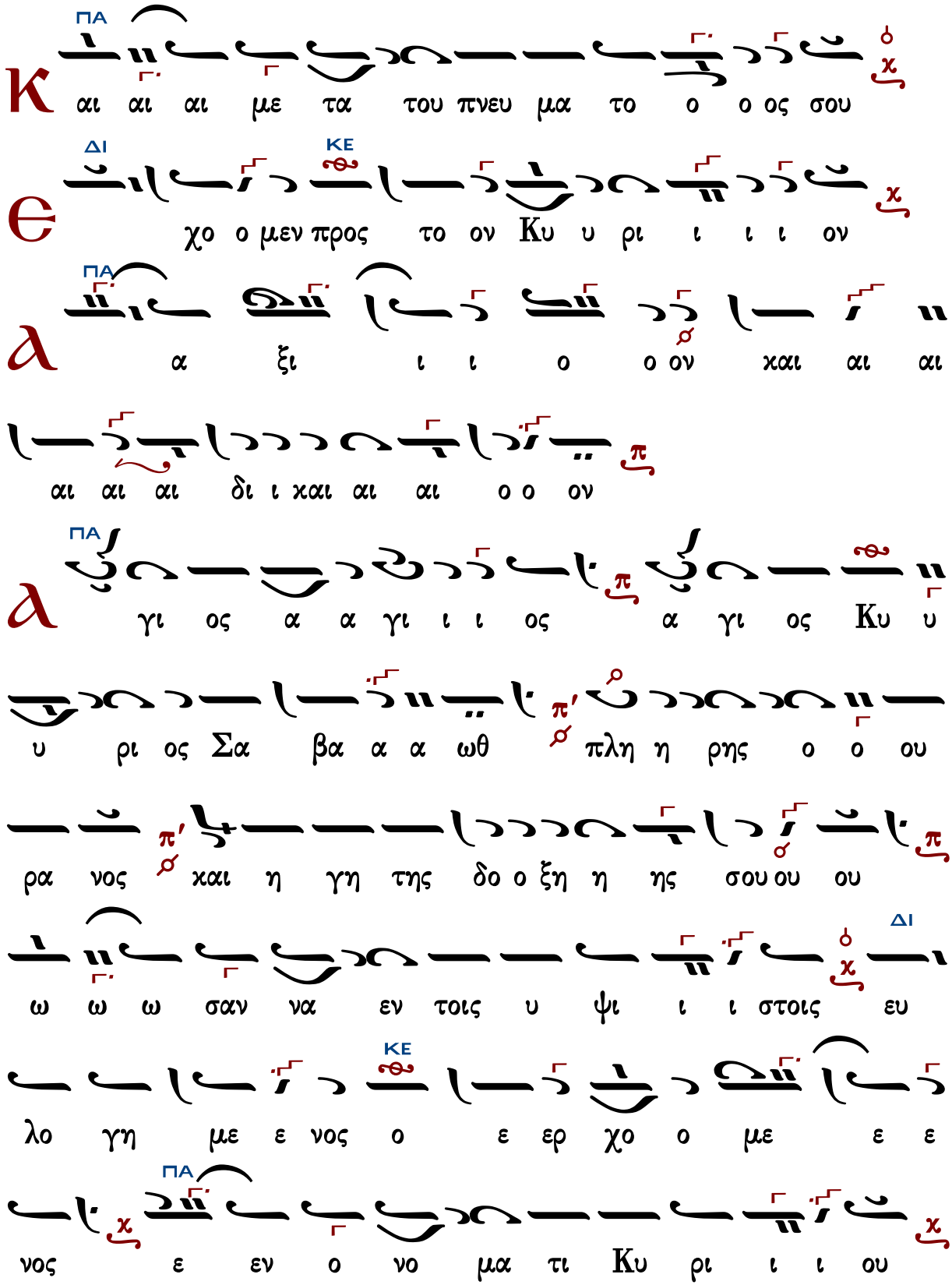
ΠΑ
κ
αι αι αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου
ΔΙ
ΚΕ
ε
χο ο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ι ι ον
ΠΑ
α
α ξι ι ι ο ο ον και αι αι
αι αι αι δι ι και αι αι ο ο ον
ΠΑ
α
γι ος α α γι ι ι ος α γι ος Κυ υ
υ ρι ος Σα βα α α ωθ πλη η ρης ο ο ου
ρα νος και η γη της δο ο ξη η ης σου ου ου
ΔΙ
ω ω ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ
ΚΕ
λο γη με ε νος ο ε ερ χο ο με ε ε
ΠΑ
νος ε εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

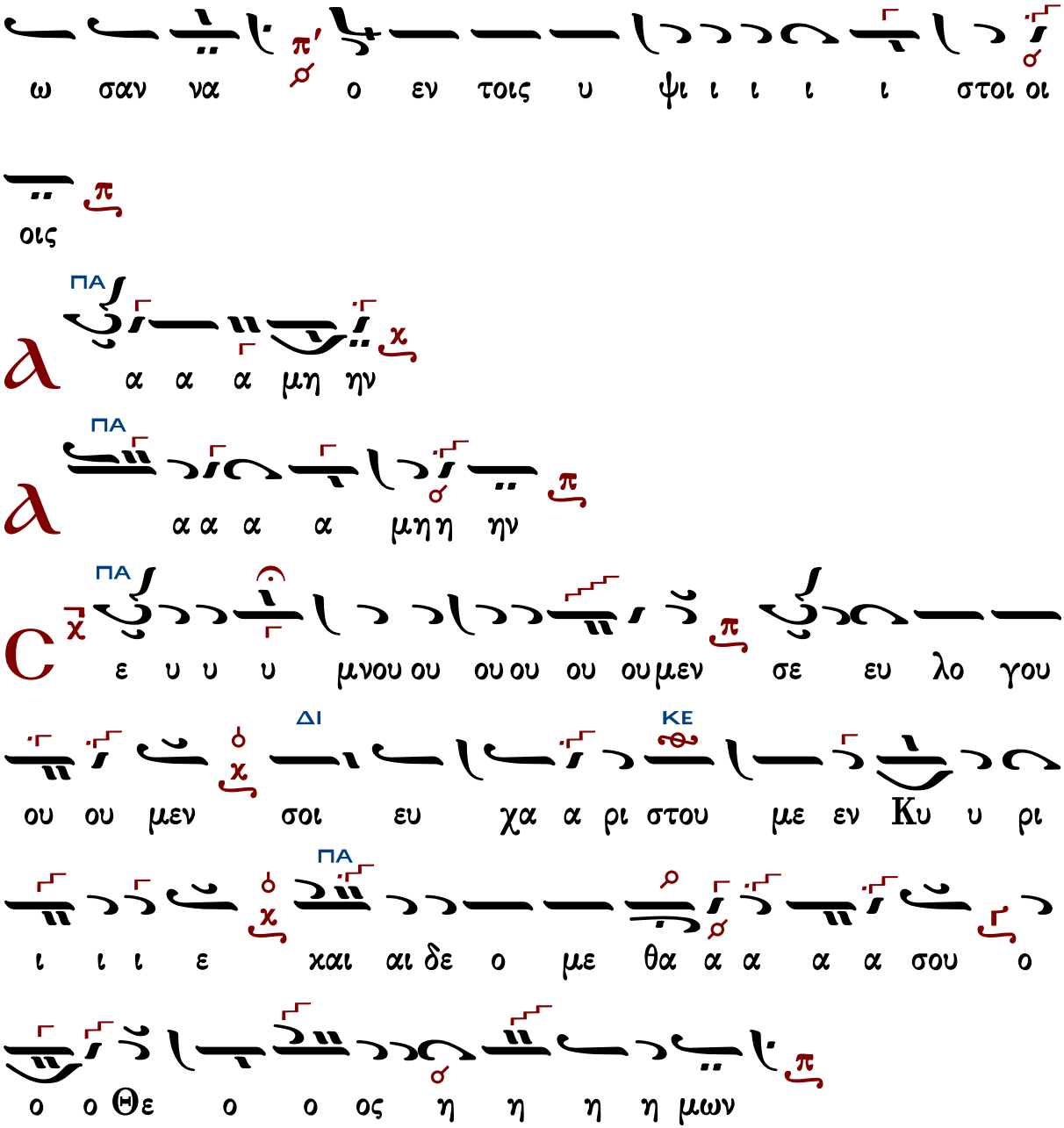

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Γεωργίου Καραντζεκκλησιώτου

Ἦχος λ/π ⸓ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.113#

α

ΠΑ

ξι ον ε στι ι ιν ω ω ω ως α α λη η θω

ΔΙ ΠΑ

ως μα κα ρι ι ι ζει ειν σε την Θε ε ο

το ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ι

ΔΙ

στο ον και παν α μω ω μη η η το ο ο ο

ΠΑ

ον και μη τε ε ε ρα α του ου ου Θε

ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε

ε ε ραν τω ων Χε ε ρου ου βι ιμ και αι ε εν

ΔΙ

δο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α α αν α

ΠΑ

συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε

ΔΙ ΖΘ

ρα α α φιμ τη ην α α δι α φθο ο ο

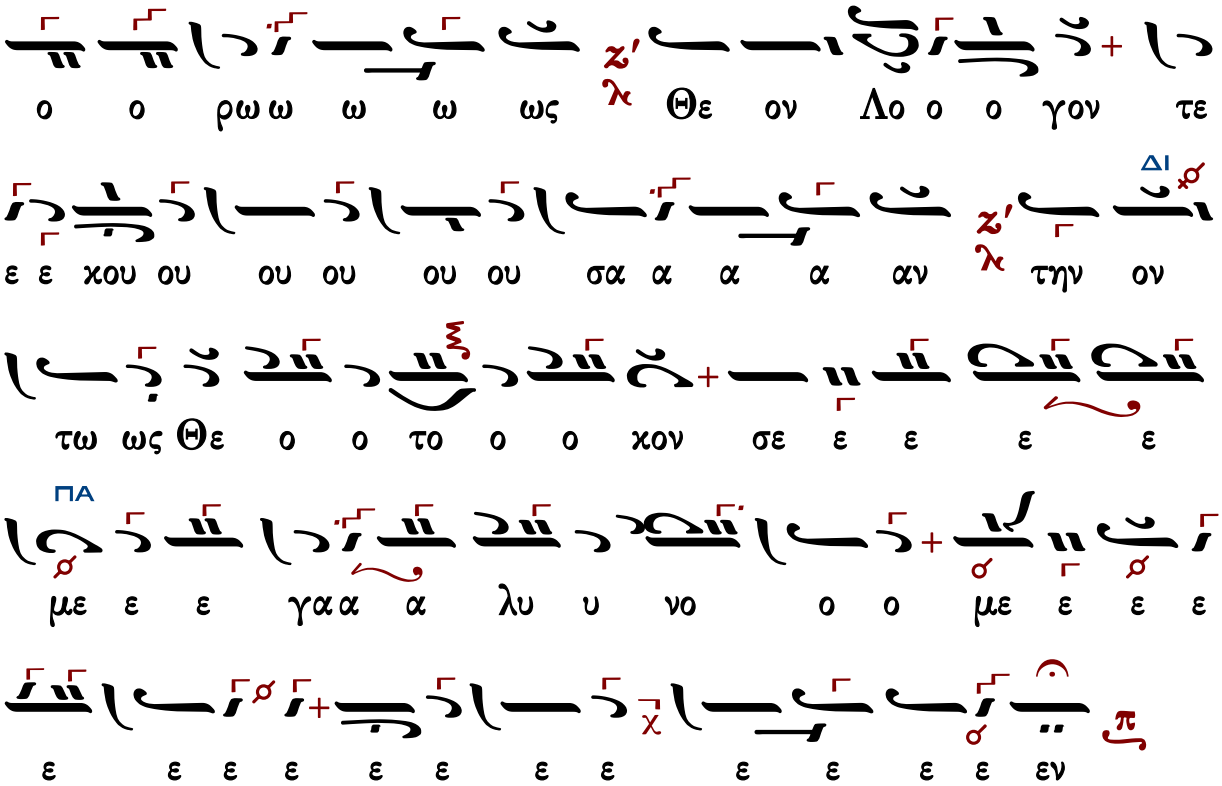

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ π ΠΑ

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.338#

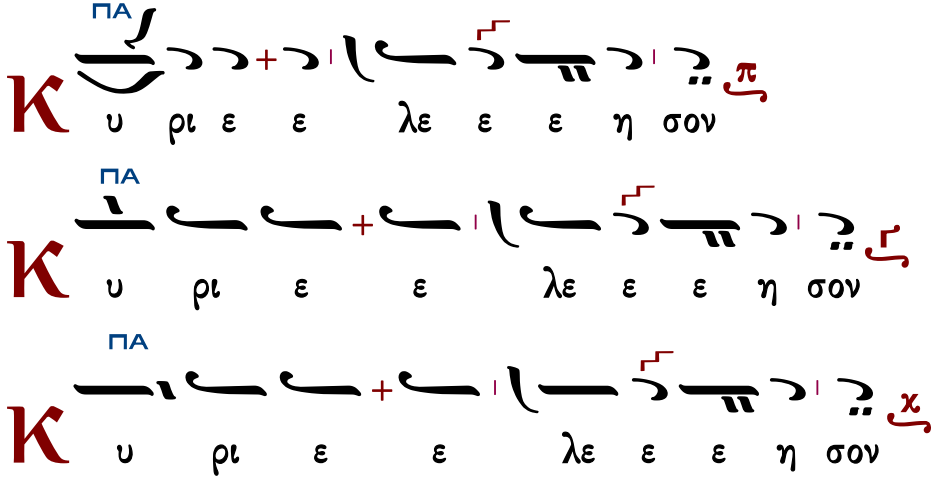

ΠΑ

Κ υ υ υ ρι ε ε λε ε ε η σον π

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε π

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε γ

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε χ

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε χ

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε γ

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε π

ΠΑ

C οι οι Κυ υ υ ρι ε π

ΠΑ

ϧ μη ην π

ΠΑ

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι ι ι σου π

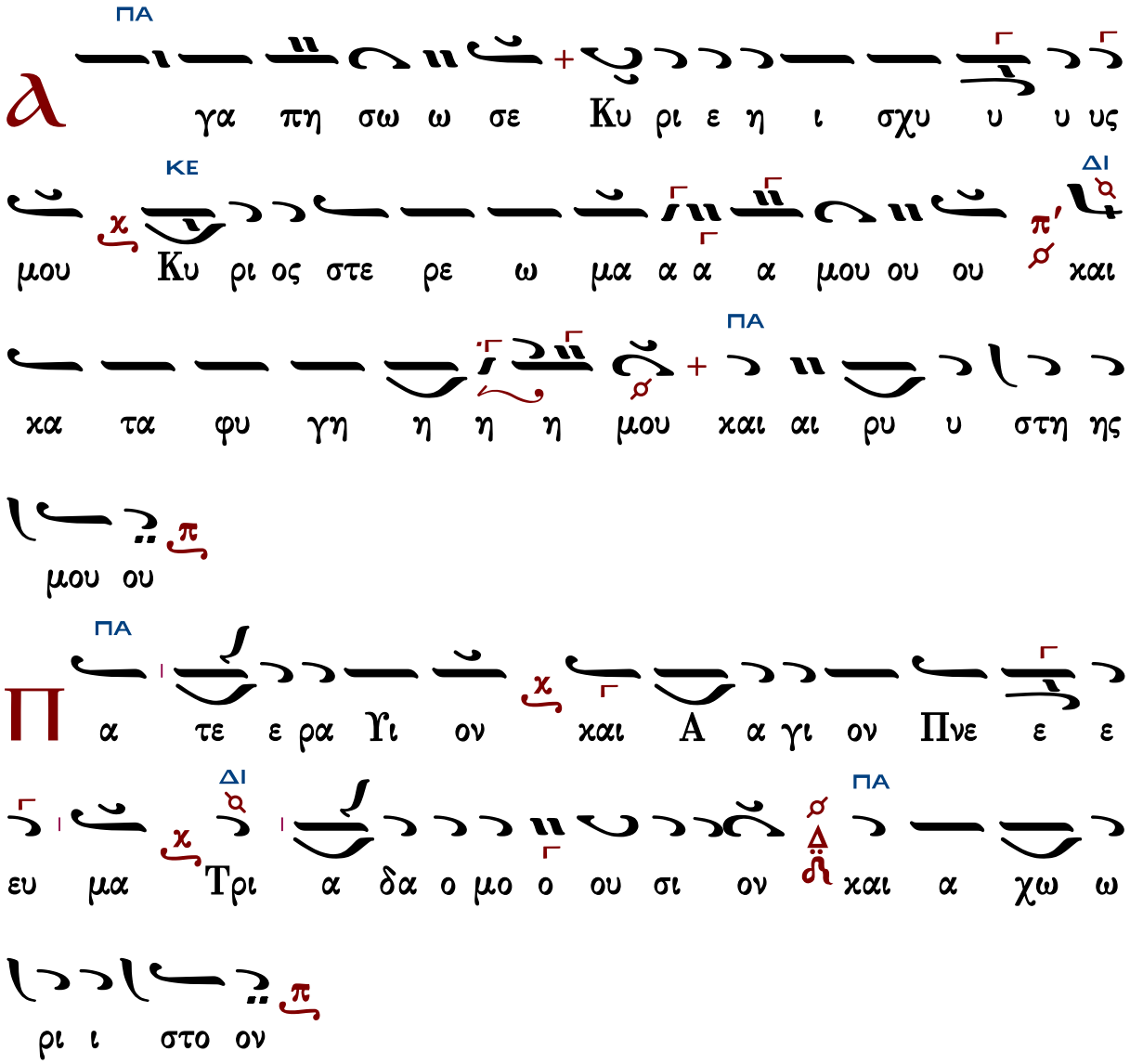

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

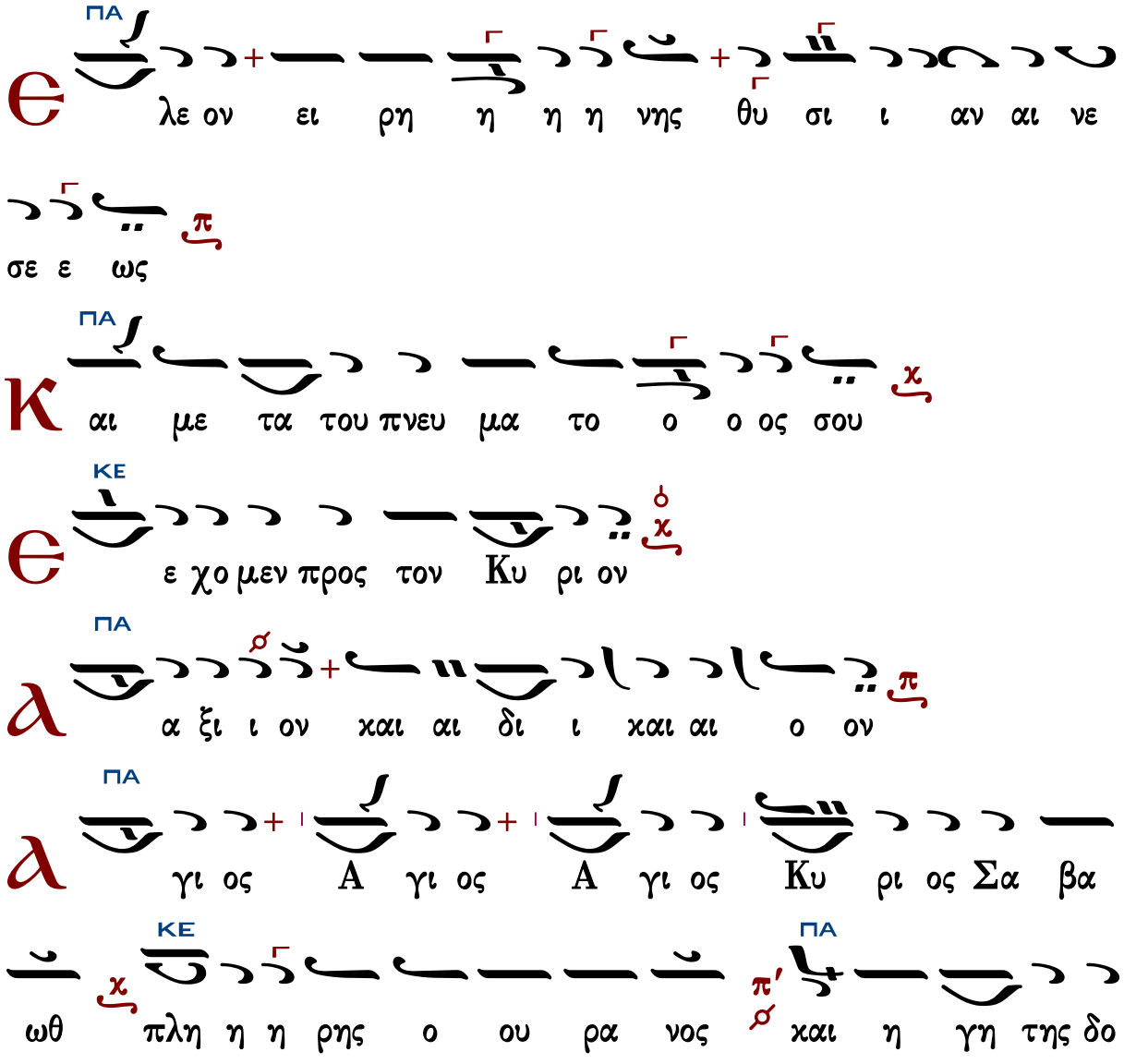

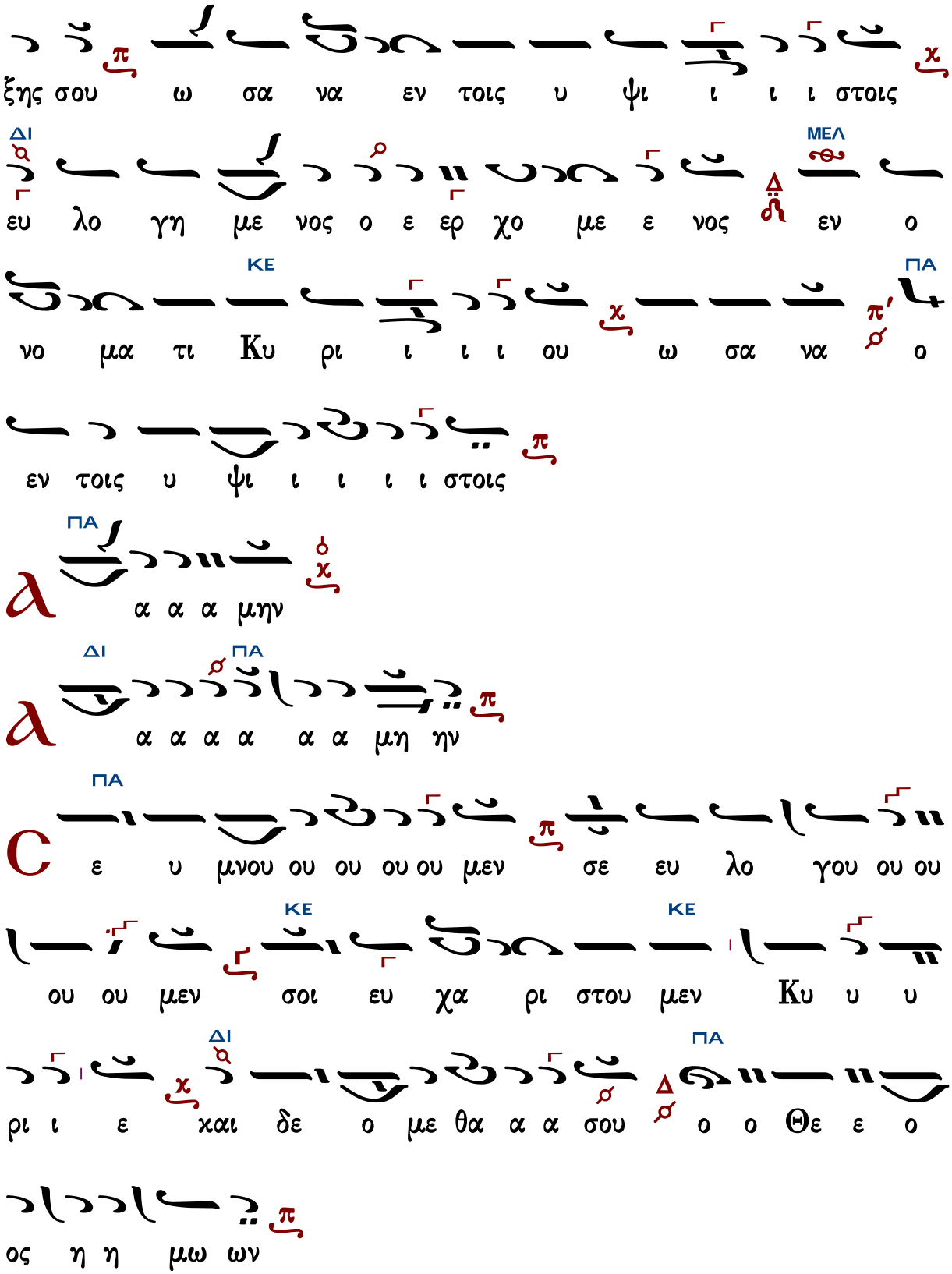

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

σ.344#

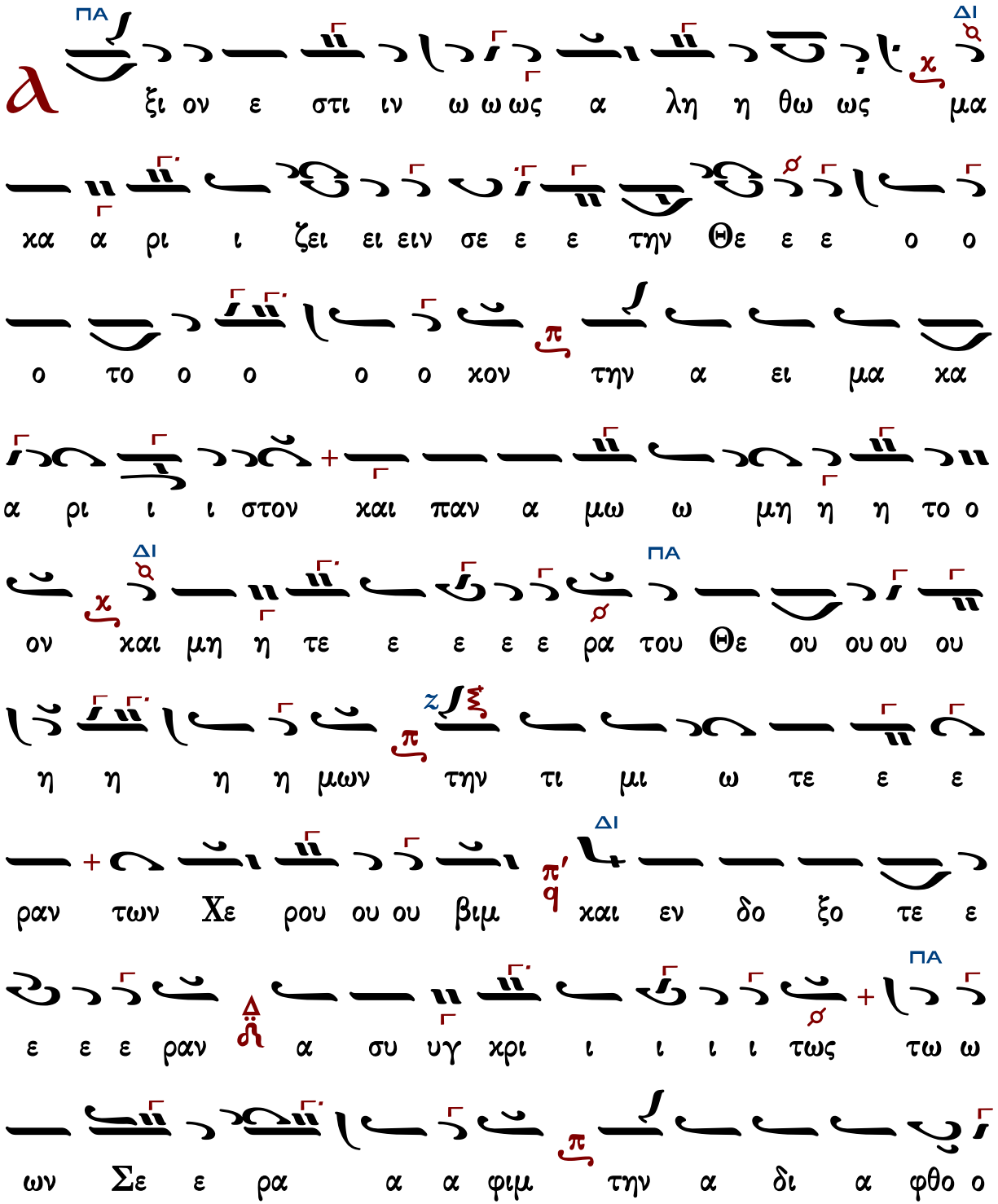

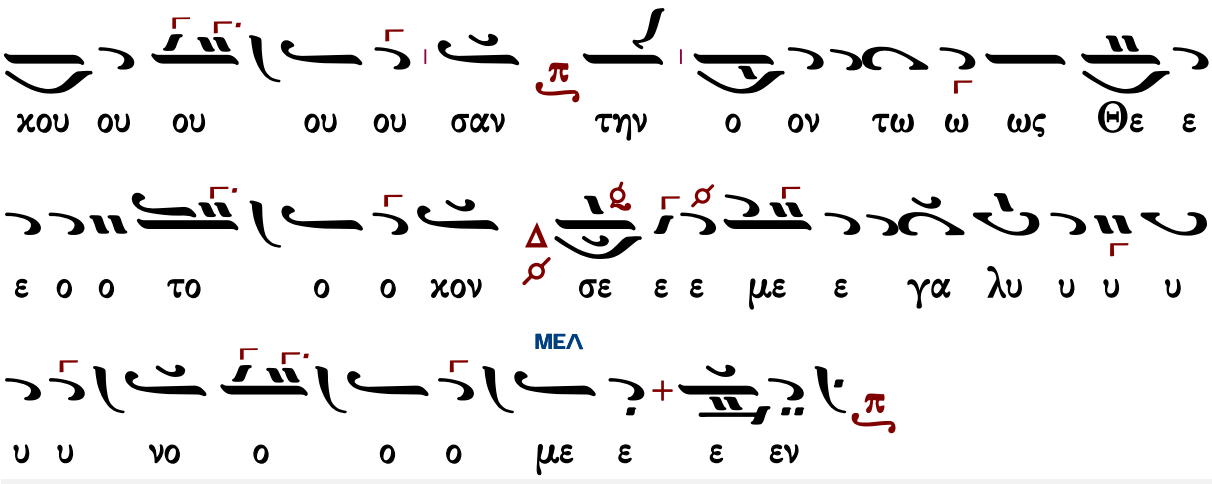

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἀθήνα 1972

Ἦχος λ π ⸎ Πα

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.267*

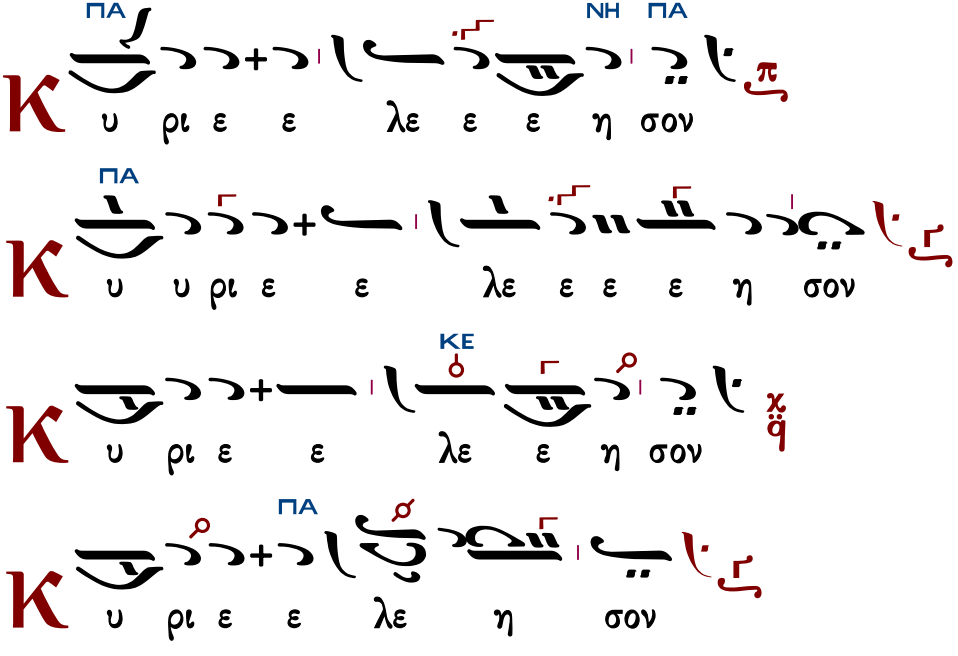

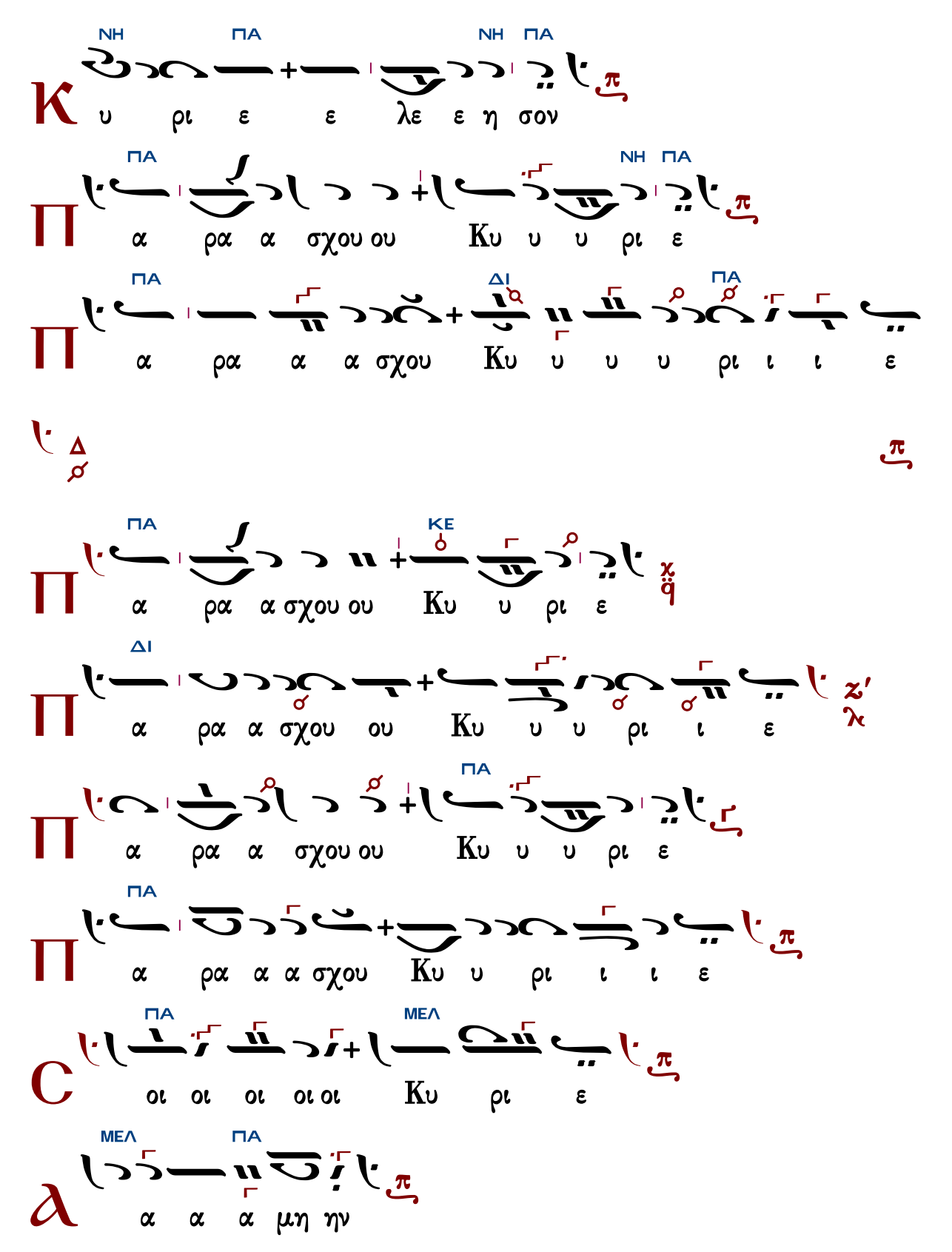
ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε
Δ
ΠΑ ΚΕ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ ρι ι ι ε
ΠΑ ΜΕΛ
C οι οι οι οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ ΠΑ
α α α μη ην

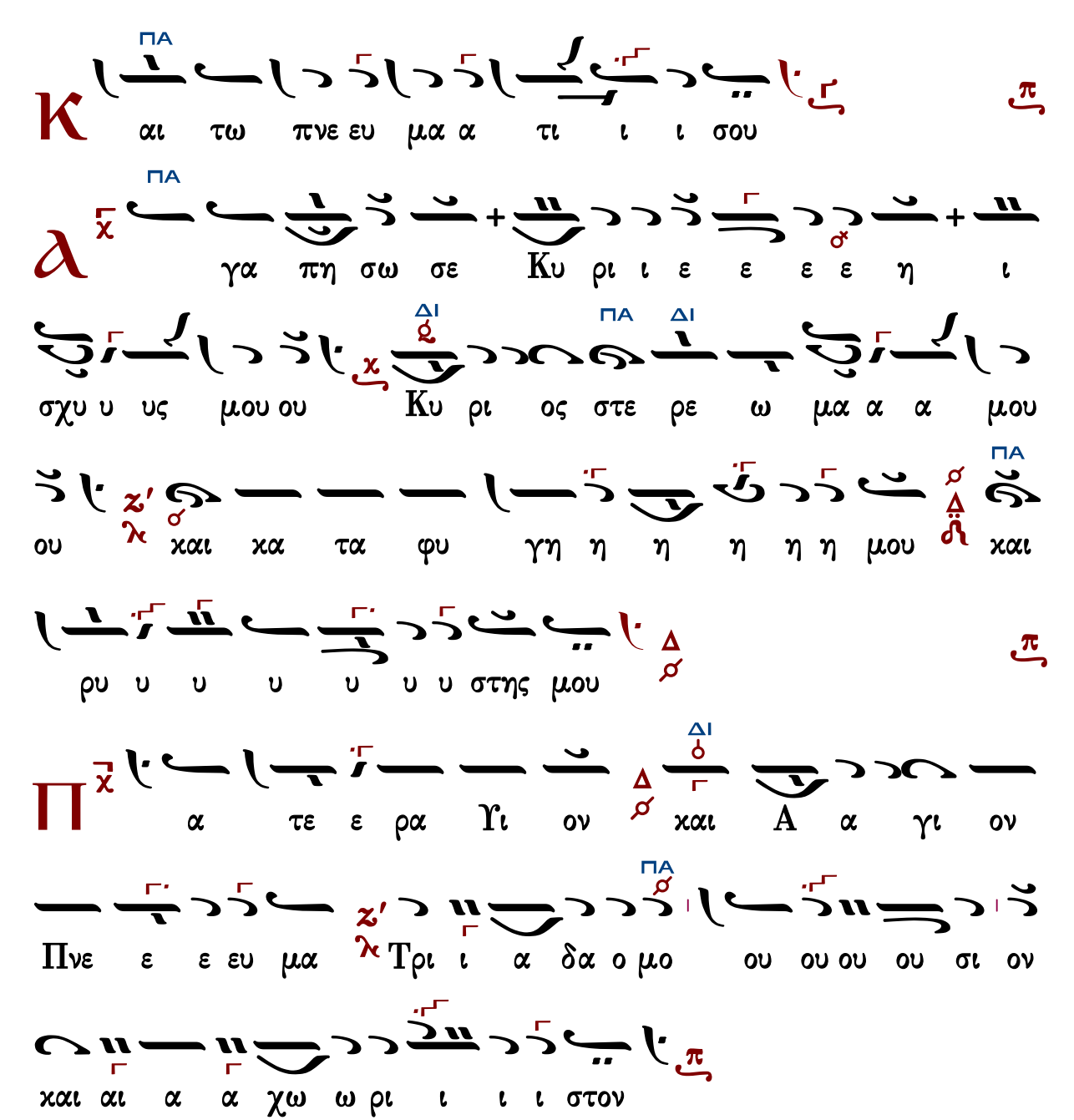

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

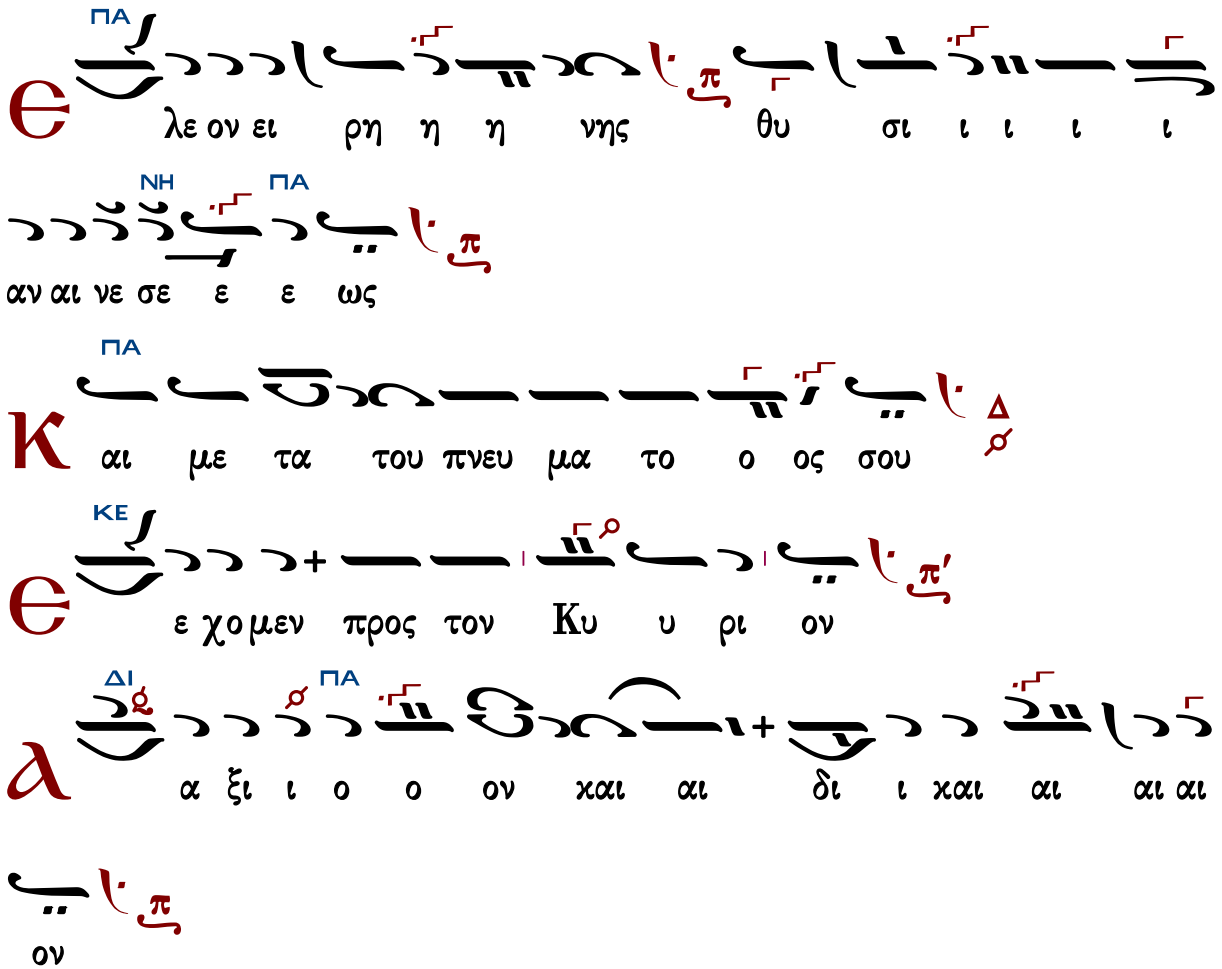

ΠΑ

γι ος α γι ος α α γι ος Κυ υ ρι ο ος

ΔΙ

Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ο ος και

ΠΑ

η γη της δο ξη ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι

ΣΙΓΑ

ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος

ΔΙ

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

να α α α εν τοις υ ψι ι ι στοις

ΠΑ

α α μη η η ην

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

α α α α α α α α α α μη ην

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

ε ε υ υ μνου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν

σε ε ε ευ λο γου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

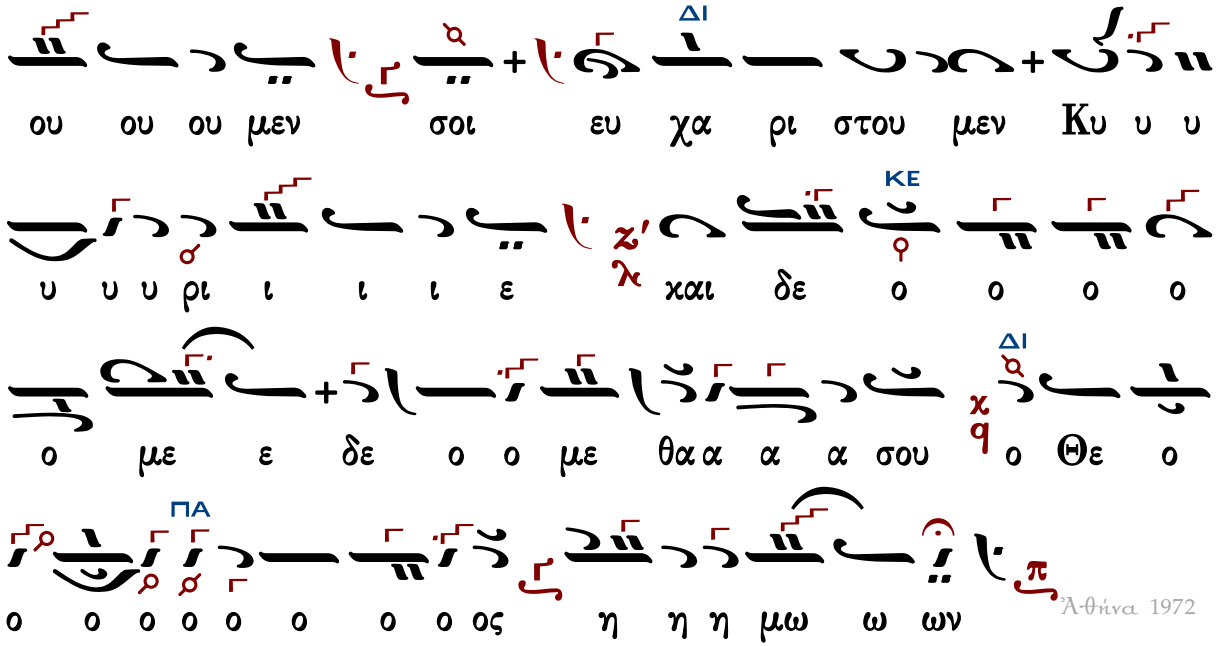

Ἀθήνα 1972

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ Πα

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.274*

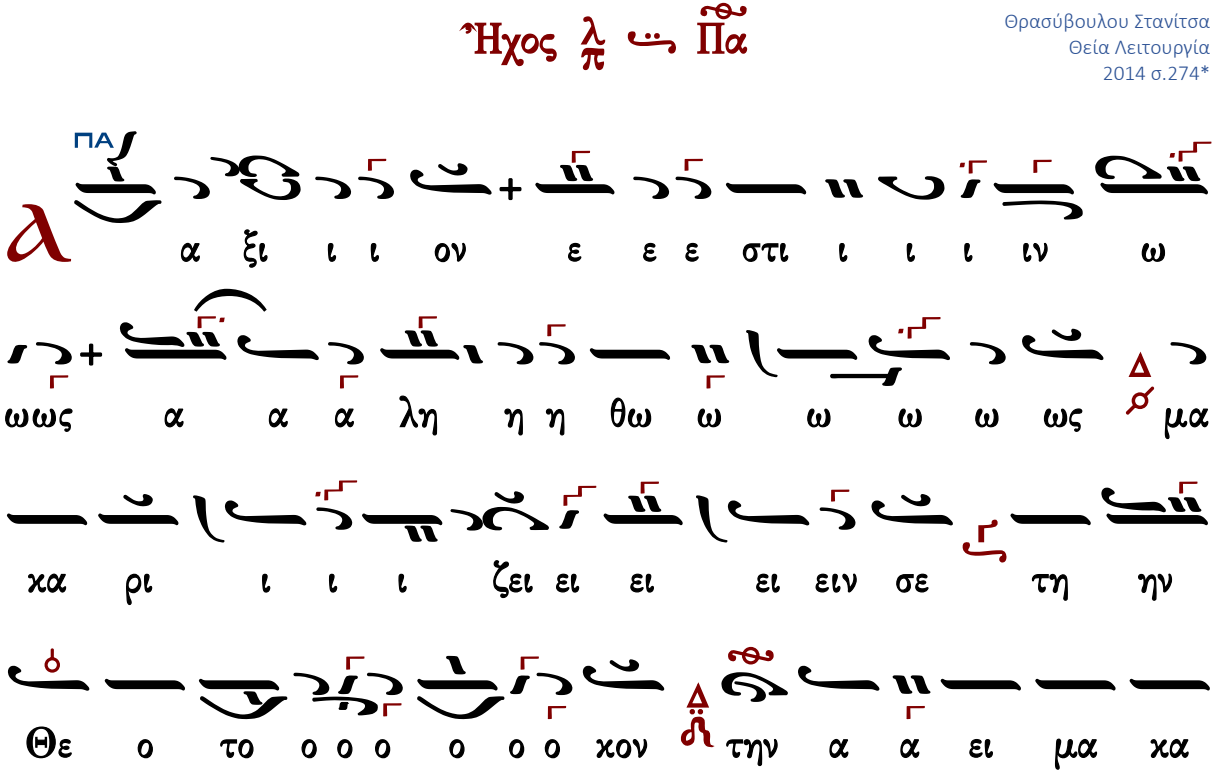

ω ω ω μω α α α παν αι και ο ο στο ρι α α

τε μη α α α ρα ε ε ε τε μη ΠΑ ΔΙ και τον η η η μη ω

ω ω ω η η η η η μω ρα του Θε ου ου ου ου ου ου ου η η η η η

ω ων τη τι μι ω τε ε ε ε ε ε ε ραν τω ΔΙ

ων Χε ρου ου ου βι ι ι ι ι ιμ και εν δο ΖΩ ΠΑ

ξο τε ε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι ΚΕ

ι ι ι ι ι ι ι τως τω ω ω ων Σε ε ρα ΠΑ ΝΗ

των Σε ρα α α α φι ι ι ιμ τη η ην α α ΠΑ ΔΙ ΓΑ

δι ι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ω ως Θε ε ΔΙ

ε ο ο ον Λο ο ο ο ο ο ο ο γο ο ον ΚΕ ΠΑ

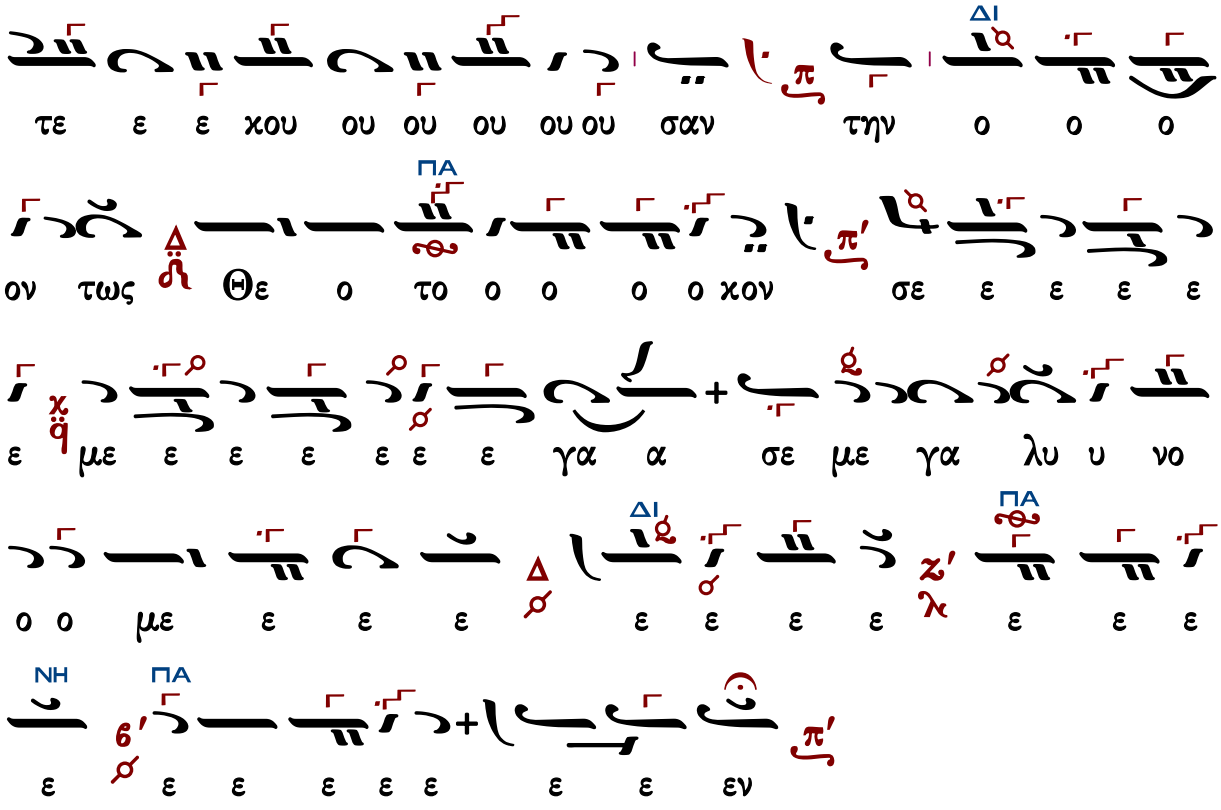

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα (ἕτερα)

Ἦχος λ π Πα

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.278#

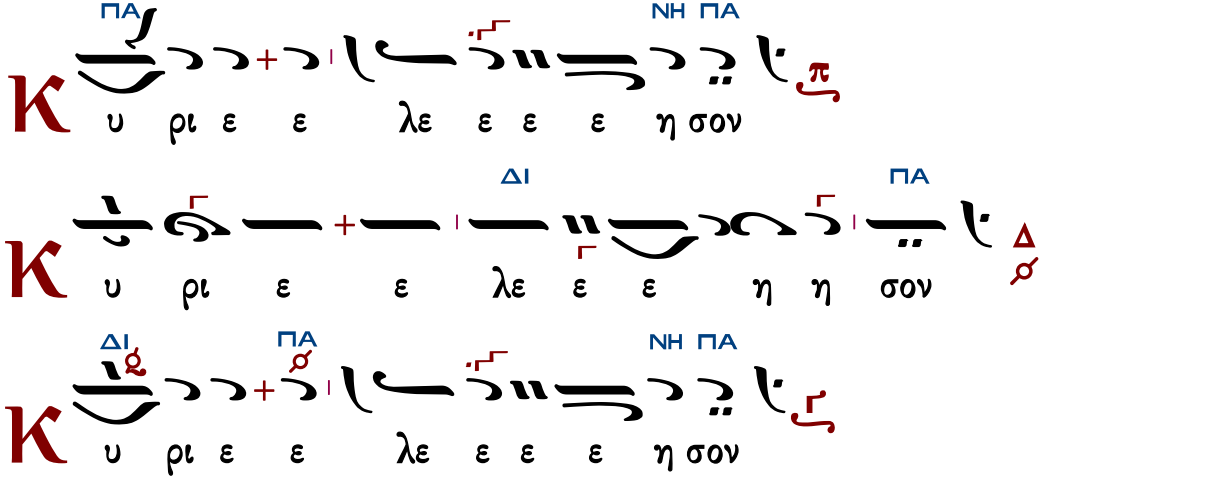

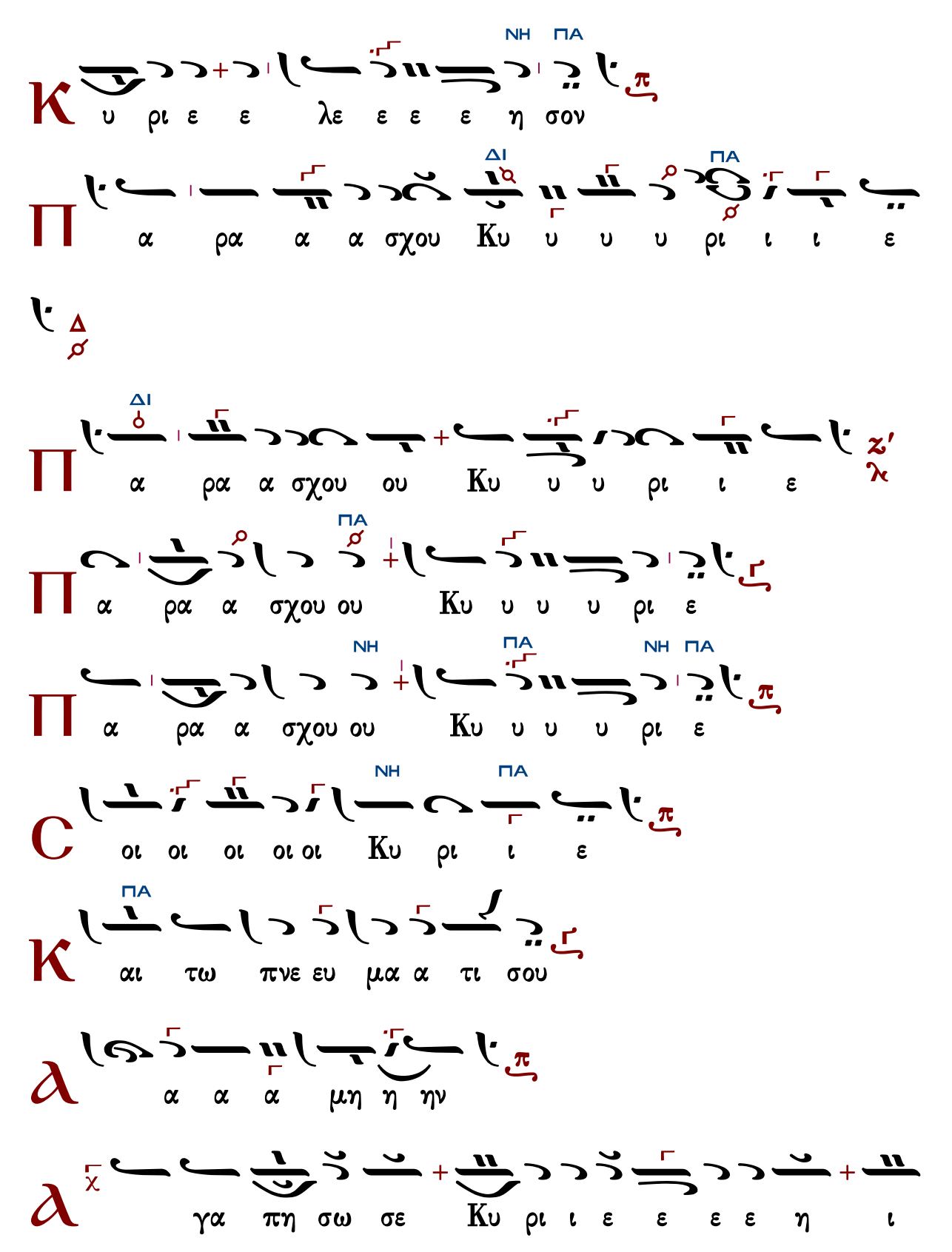
ΝΗ ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΔΙ ΠΑ
α ρα α α σχου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
ΝΗ ΠΑ
ΝΗ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
ΝΗ ΠΑ
οι οι οι οι οι Κυ ρι ι ε
ΠΑ
αι τω πνε ευ μα α τι σου
α α α μη η ην
γα πη σω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η ι

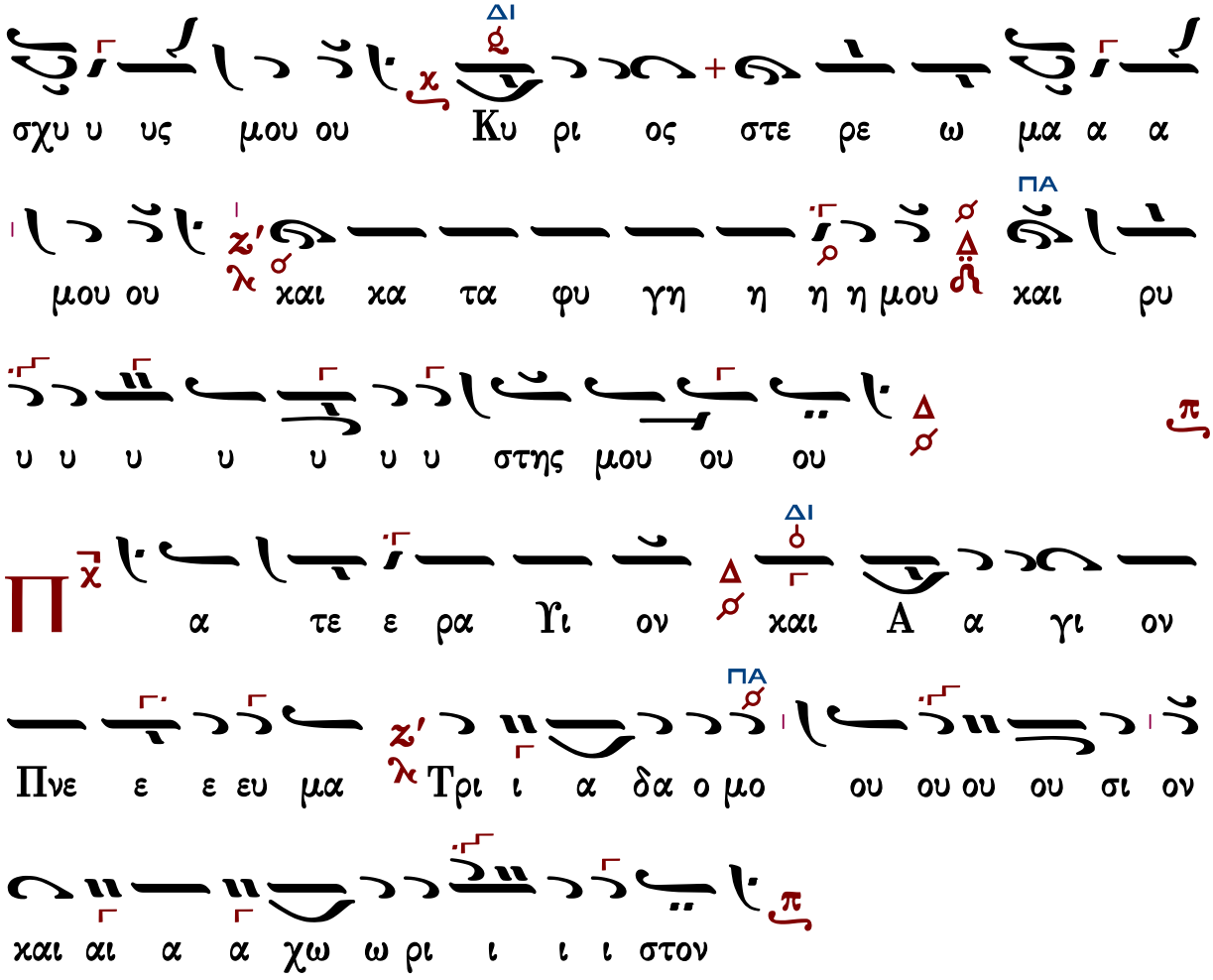

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

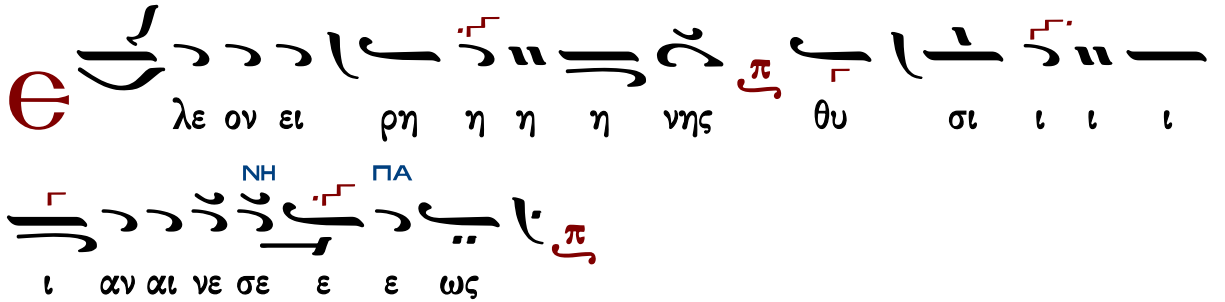

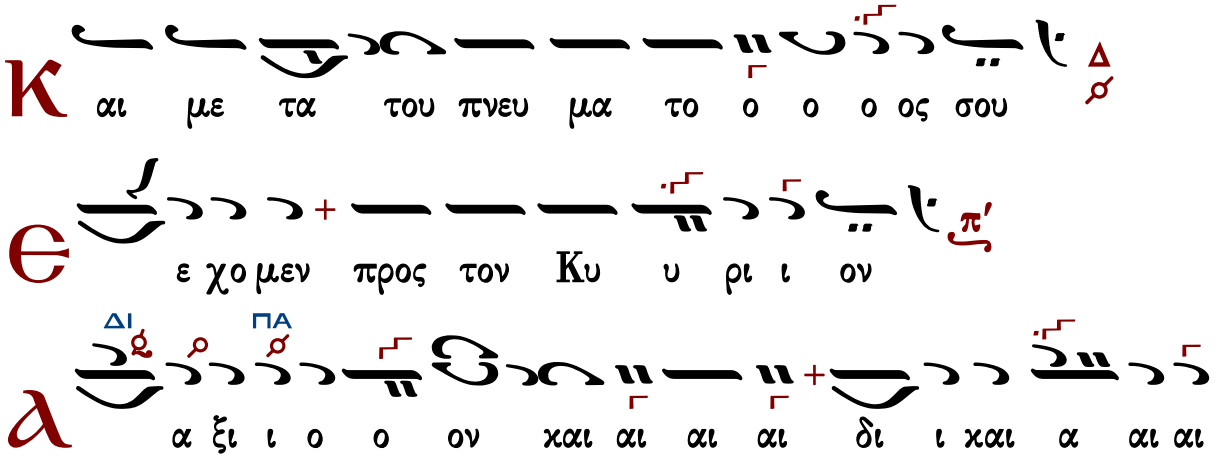

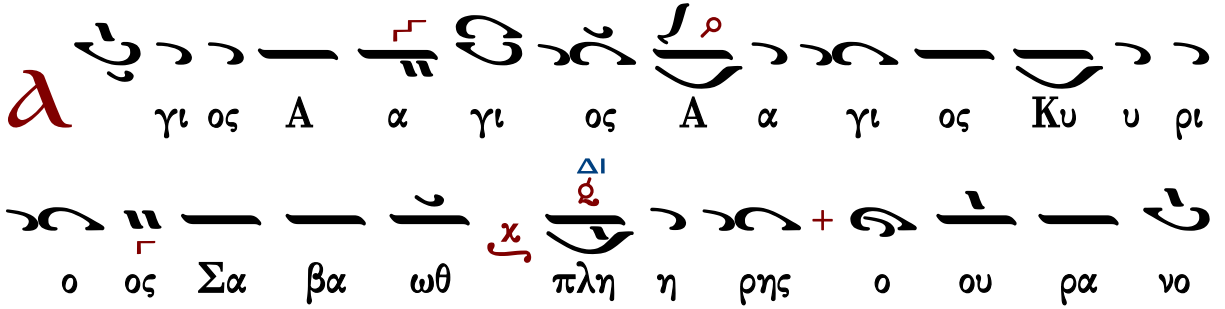

ΠΑ

ος χαι η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις

ΔΙ ΣΙΓΑ ΠΑ

υ ψι ι ι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ

ΔΙ

χο ο ο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ΠΑ

ι ου ω σαν να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι

στοις

α α μη η η ην

α α α α α α α α α α μη ην

ε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο

ΖΟ ΔΙ

γου ου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου ου ου

ΚΕ

με εν Κυ υ υ ρι ι ι ε ε χαι δε ο ο

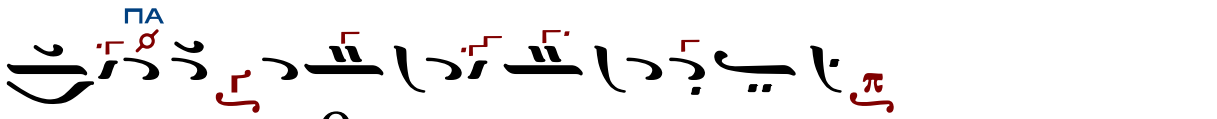

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.283*

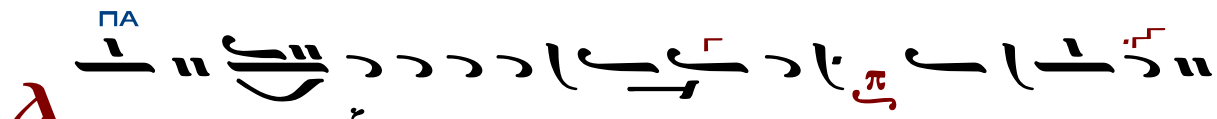

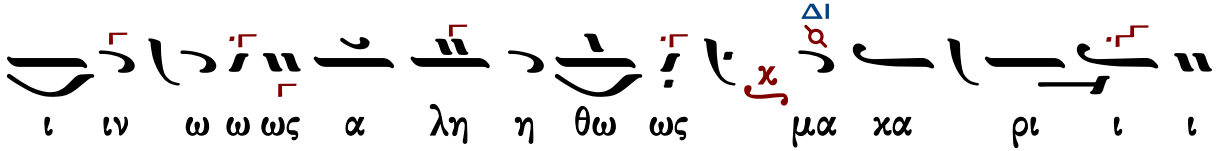

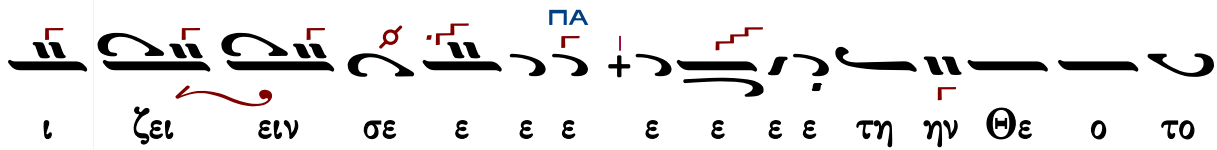

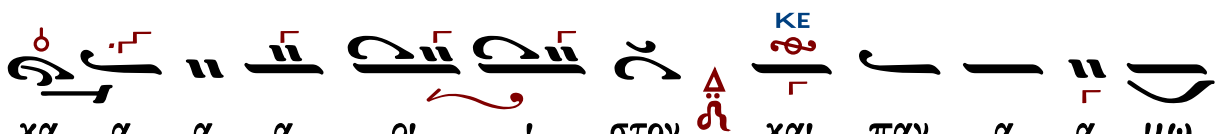

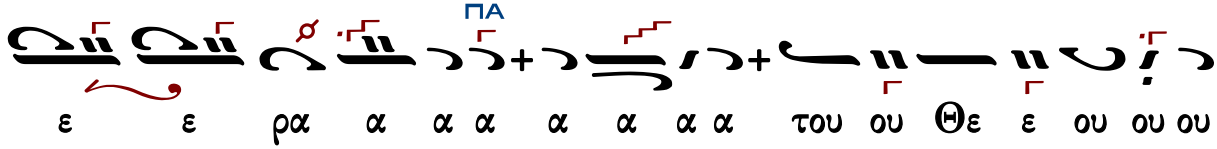

ου ου ου ου ου η η μων την τι μι ω τε ε

ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ιμ

χαι αι αι αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ε ε

ρα α α α α α α αν α συγ χρι ι ι τω ως τω ων

ΠΑ

ΔΙ

Σε ε ε ε ε ε ε ρα α φιμ την α δι

α α φθο ο ο ο ο ο ρω ω ω ω ως Θε ον

λο ο ο ο ο γον τε χου ου ου ου ου σα α α

α αν την ο ον τω ως Θε ε ε ο το ο ο ο ο

ΠΑ

ΔΙ

ΠΑ

ο ο ο χον σε ε ε ε ε ε με ε ε ε

ε ε ε ε σε με ε γα α λυ υ υ υ υ υ υ νο ο με

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.159*

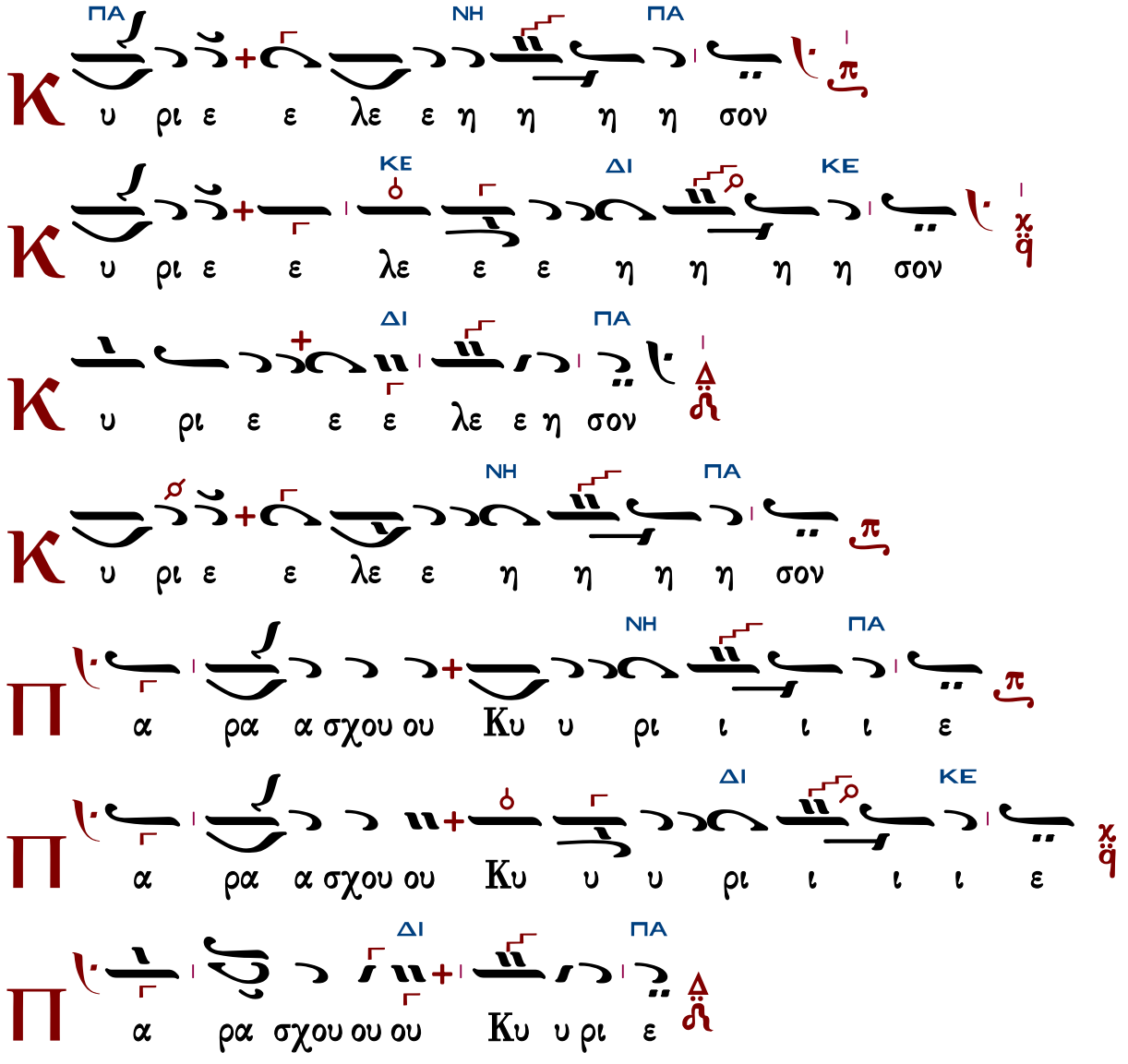

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε

Α μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Α γα πη η σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε ε

η ι ι σχυ υ υς μου ου ου Κυ ρι ι ος στε

ρε ε ω μα α α α μου ου ου ου και κα τα

φυ γη η η η μου ου ου ου και ρυ υ στη η η ης

μου

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

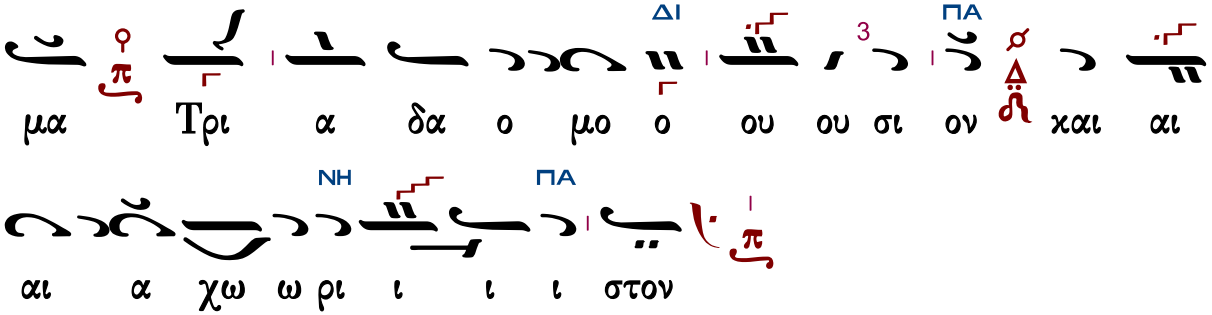

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

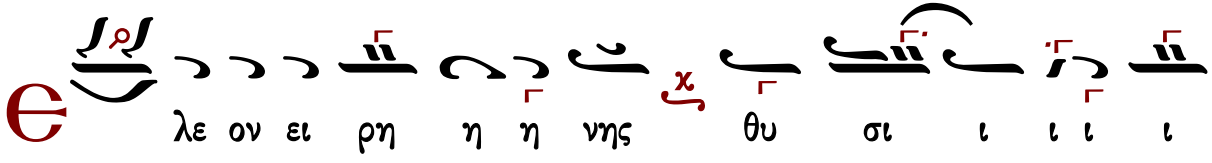

αν αι νε ε σε ε ε ε ως

κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον

ΚΕ 3

α ξι ι ο ο ον χαι δι ι χαι αι αι αι ον

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

α γι ος α γι ος α γι ος Κυ

υ ρι ο ος Σα βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα α

νο ο ος χαι η γη της δο ξης σου ω σαν να εν

τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο

3

ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα α

ΝΗ ΠΑ

αν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι

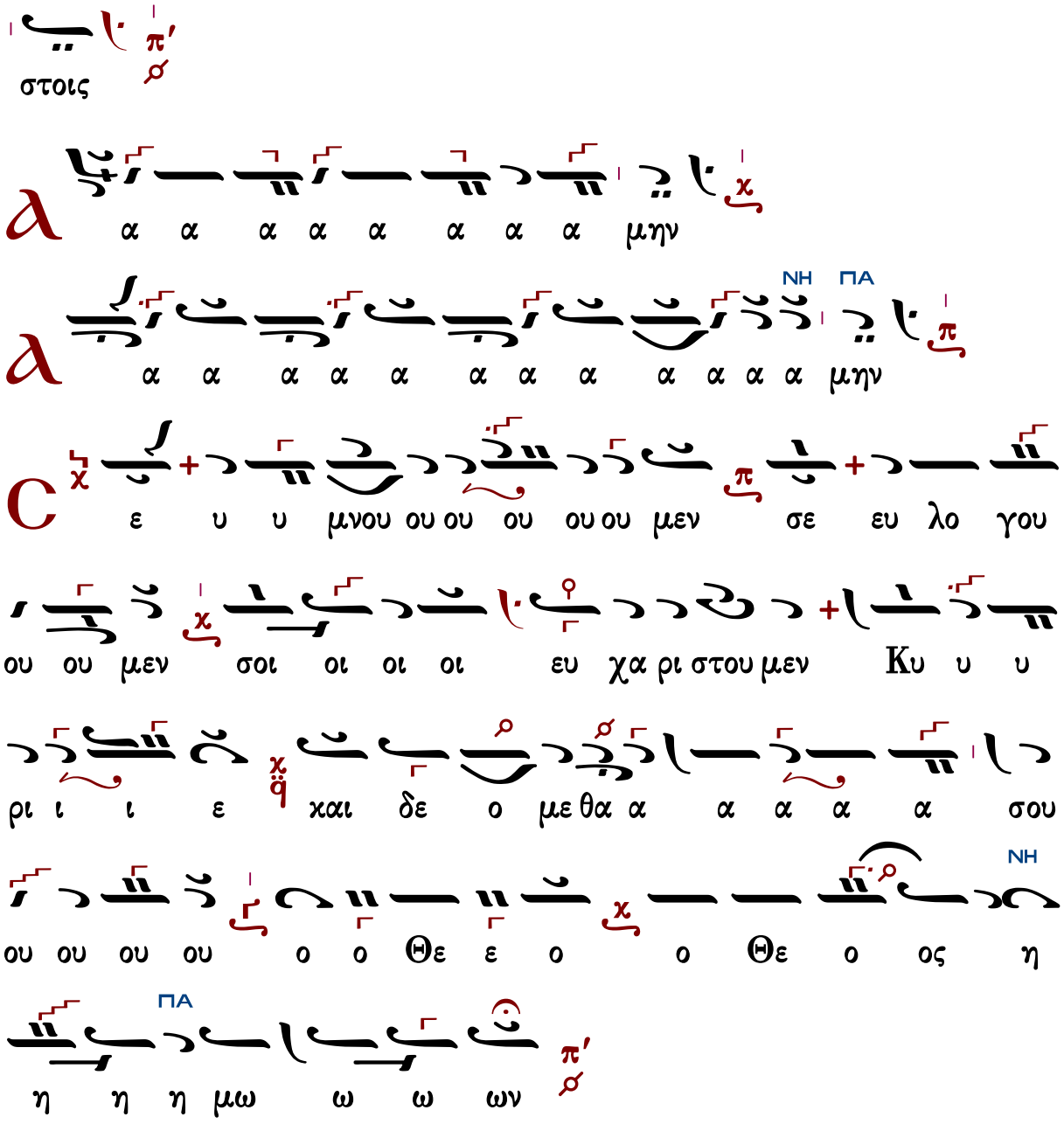

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.165*

α ξι ι ι ι ον ε στι ι ιν ως

α α λη η θω ω ω ως μα κα ρι ι

ζει ει ειν σε ε ε ε την Θε ε ε ε ο το ο ο

ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ι ι στον

και παν α μω ω μη η η η τον και μη

τε ε ε ε ρα α α α α του Θε ου ου η η η η

μων την τι μι ω τε ε ε ε ραν των

Χε ε ρου ου βι ι ι ιμ και εν δο ξο

ΚΕ

τε ε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι τω ω ω ω

ΠΑ ΖΟ

ως των Σε ε ε ε ρα α α α φιμ την α

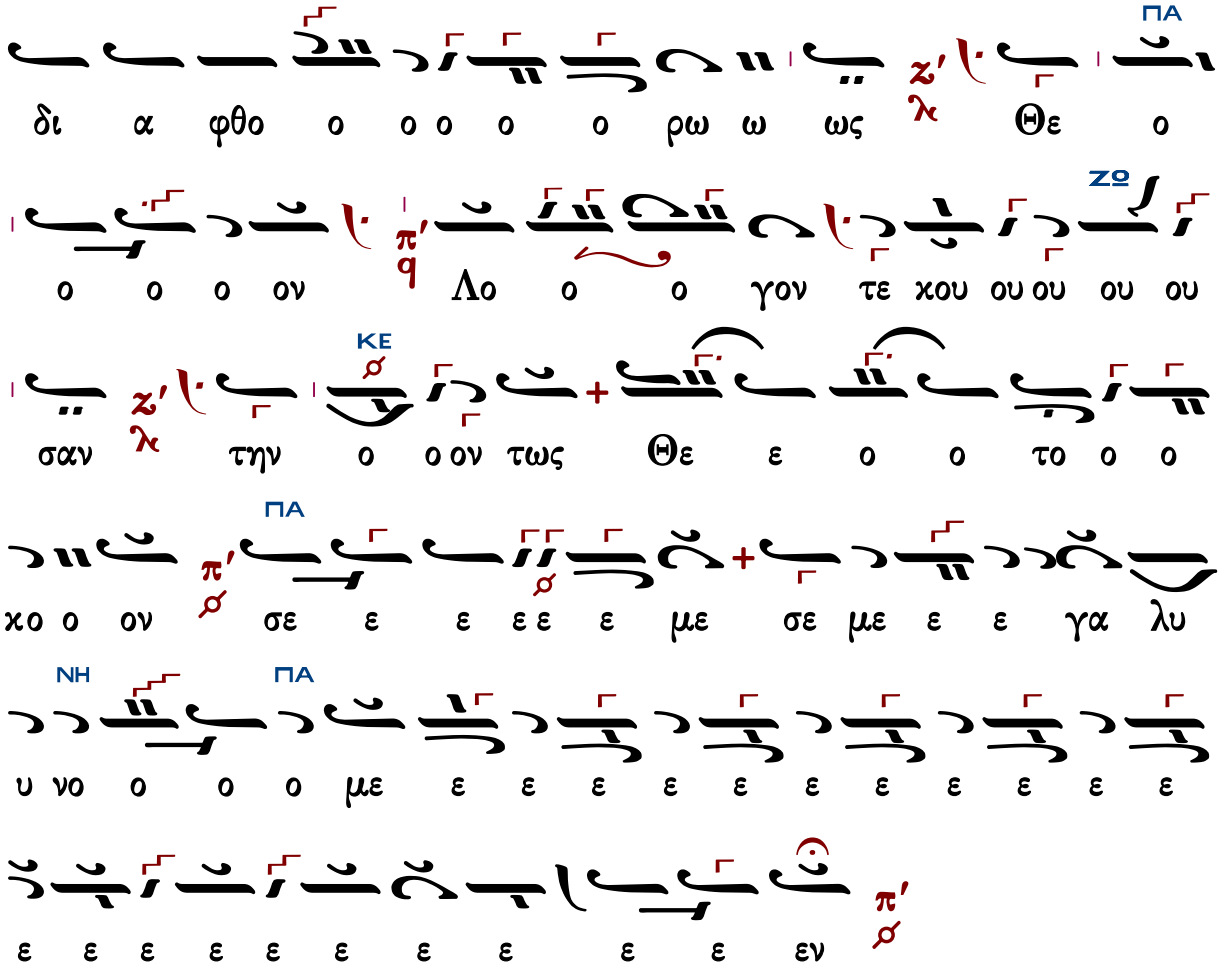

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ⸏ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.349#

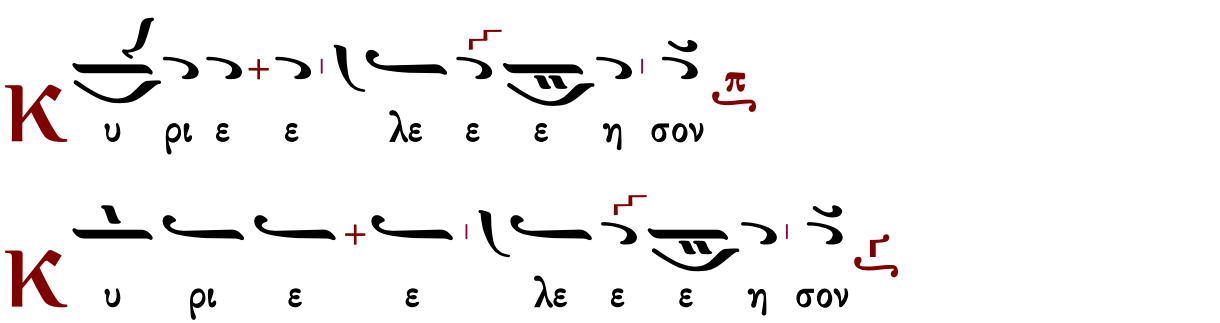

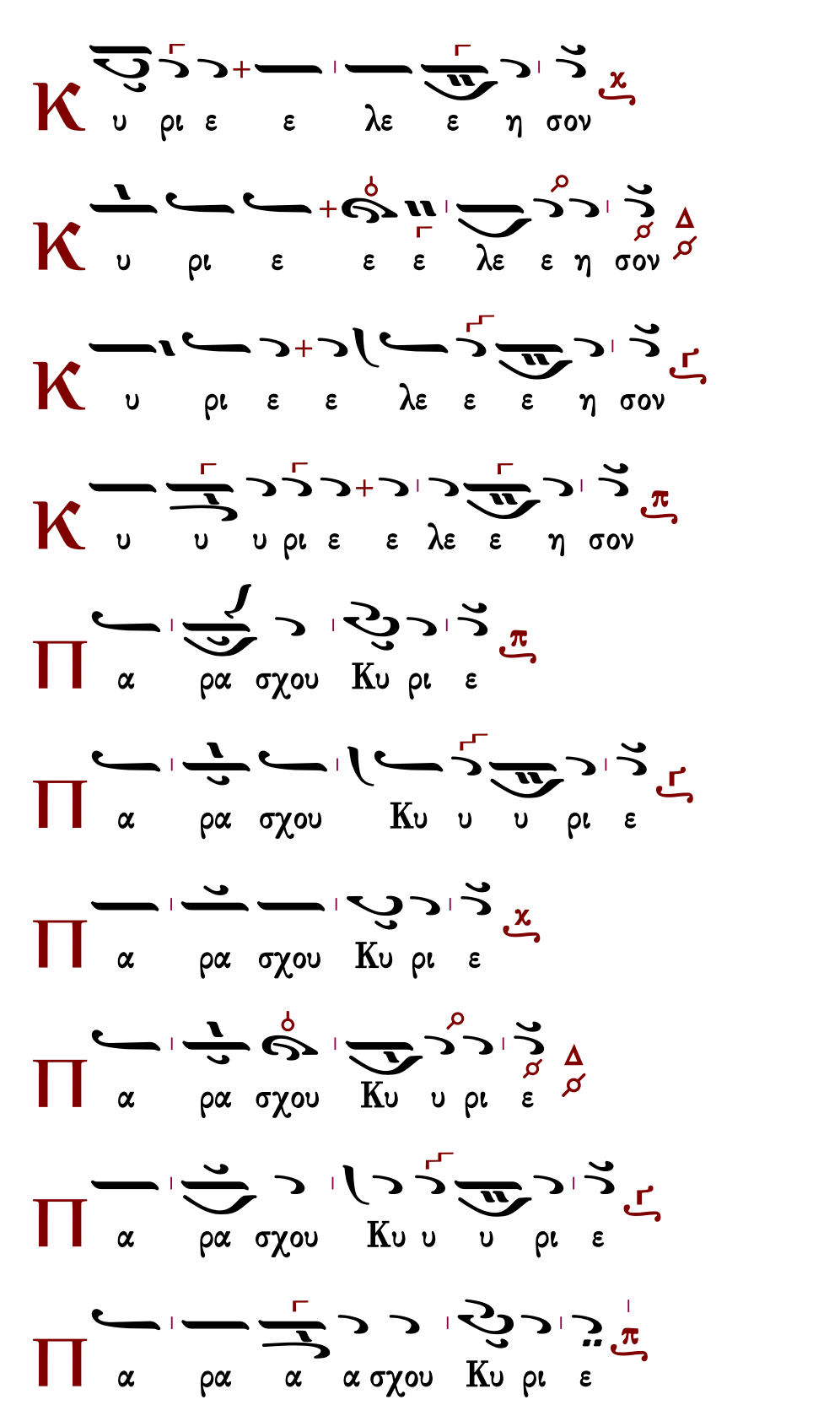
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον χ
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον Δ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον γ
Κ υ υ υ ρι ε ε λε ε η σον π
Π α ρα σχου Κυ ρι ε π
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε γ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε χ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε Δ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε γ
Π α ρα α α σχου Κυ ρι ε π

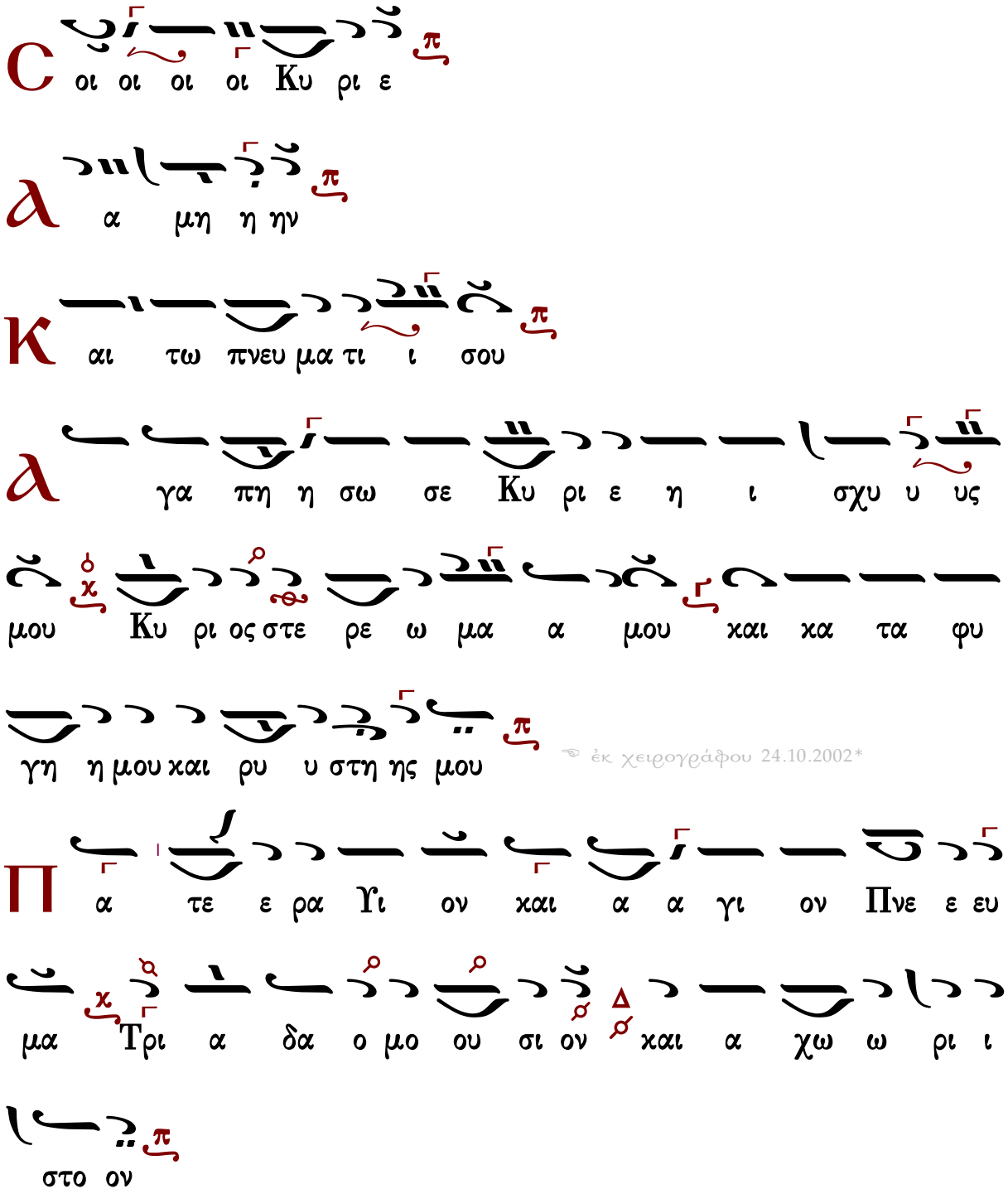

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

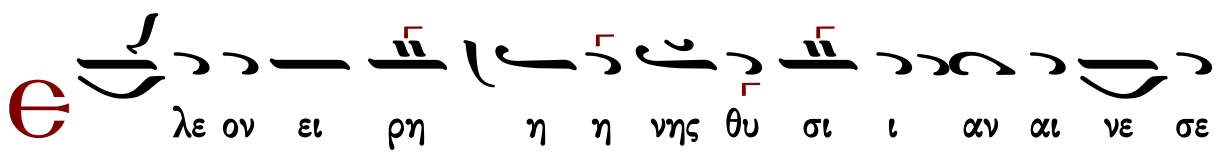

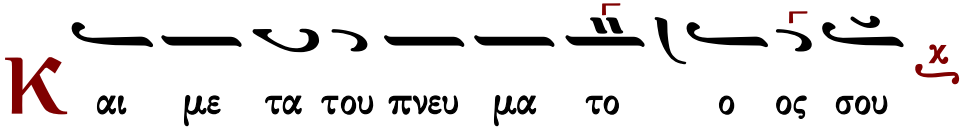

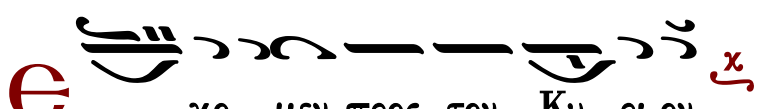

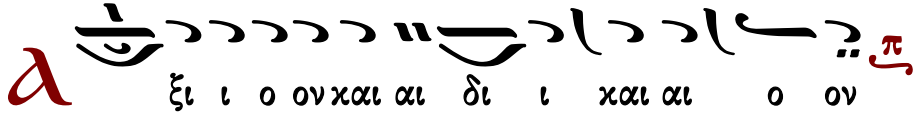

γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος και η γη της
δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις
ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ι
στοις
μη η η η η η ην
α α α α μη ην
ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ευ λο γου
ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ ρι ε και

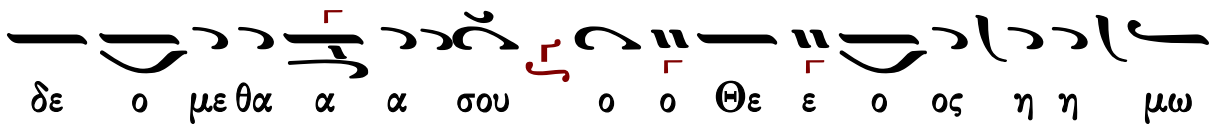

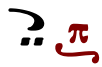

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

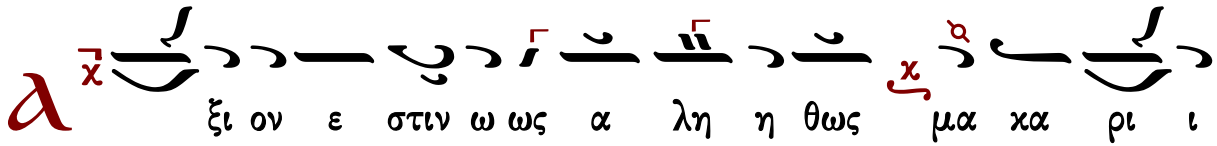

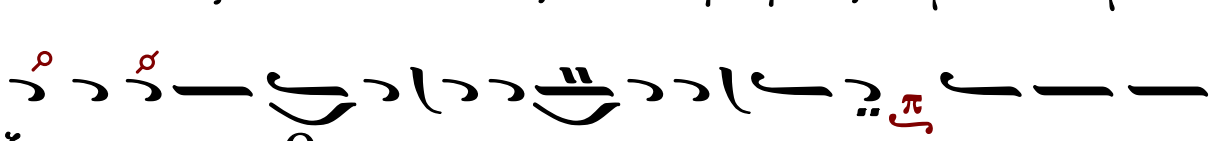

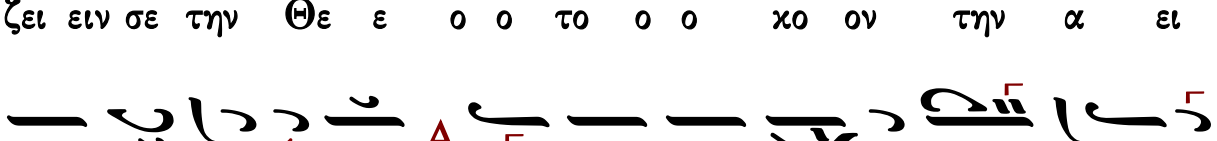

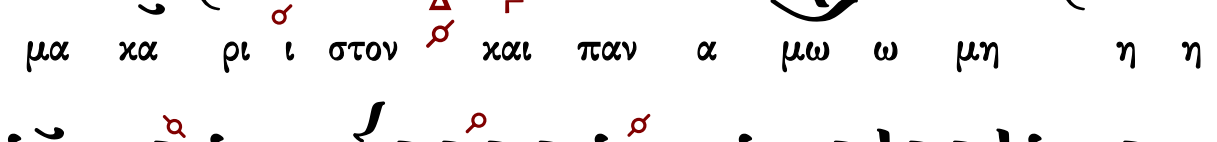

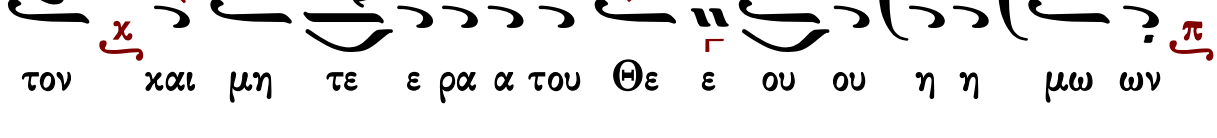

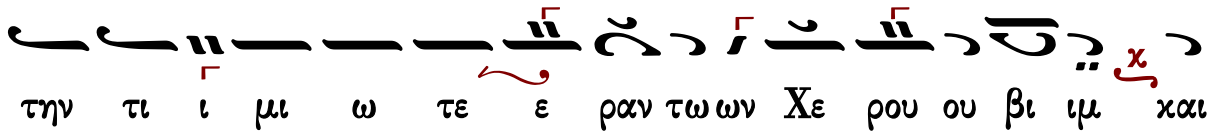

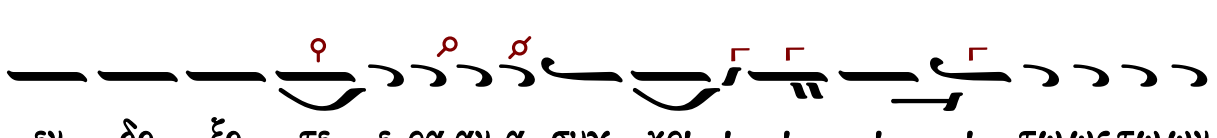

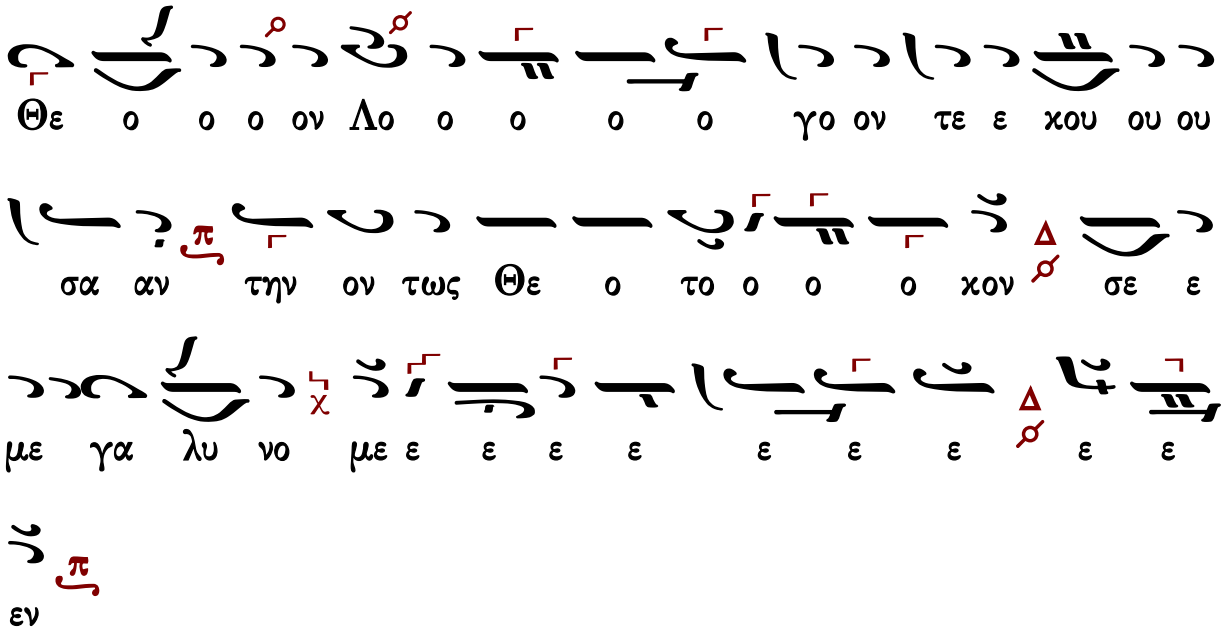

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ π ∽ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.341*

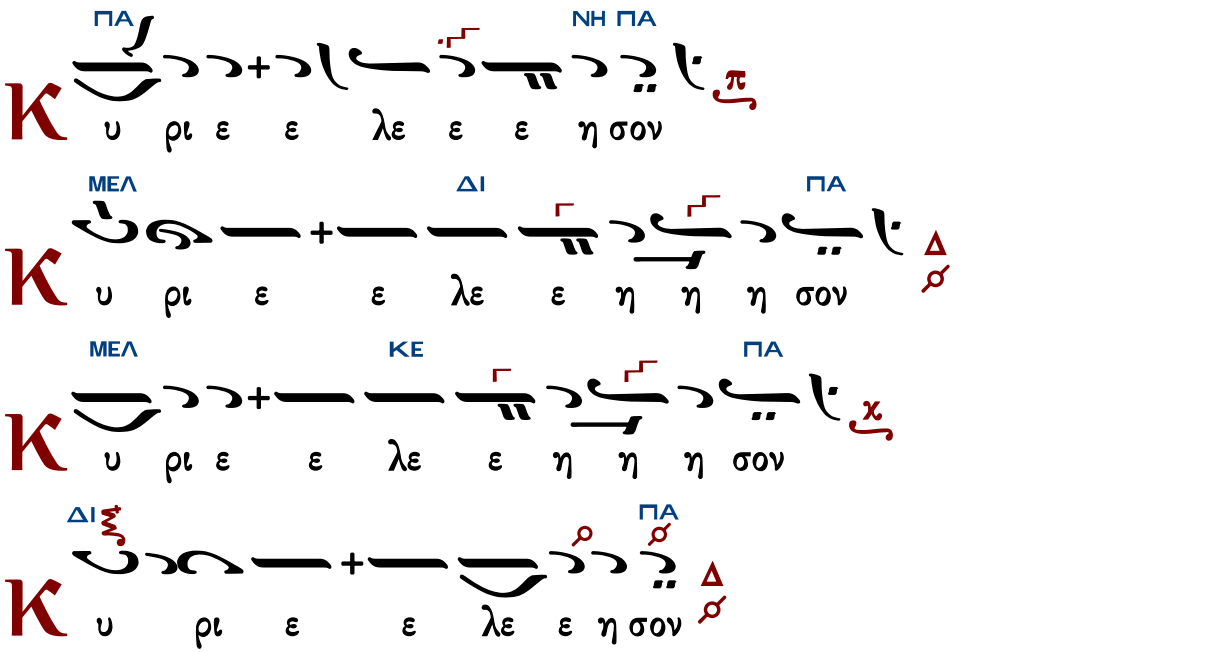

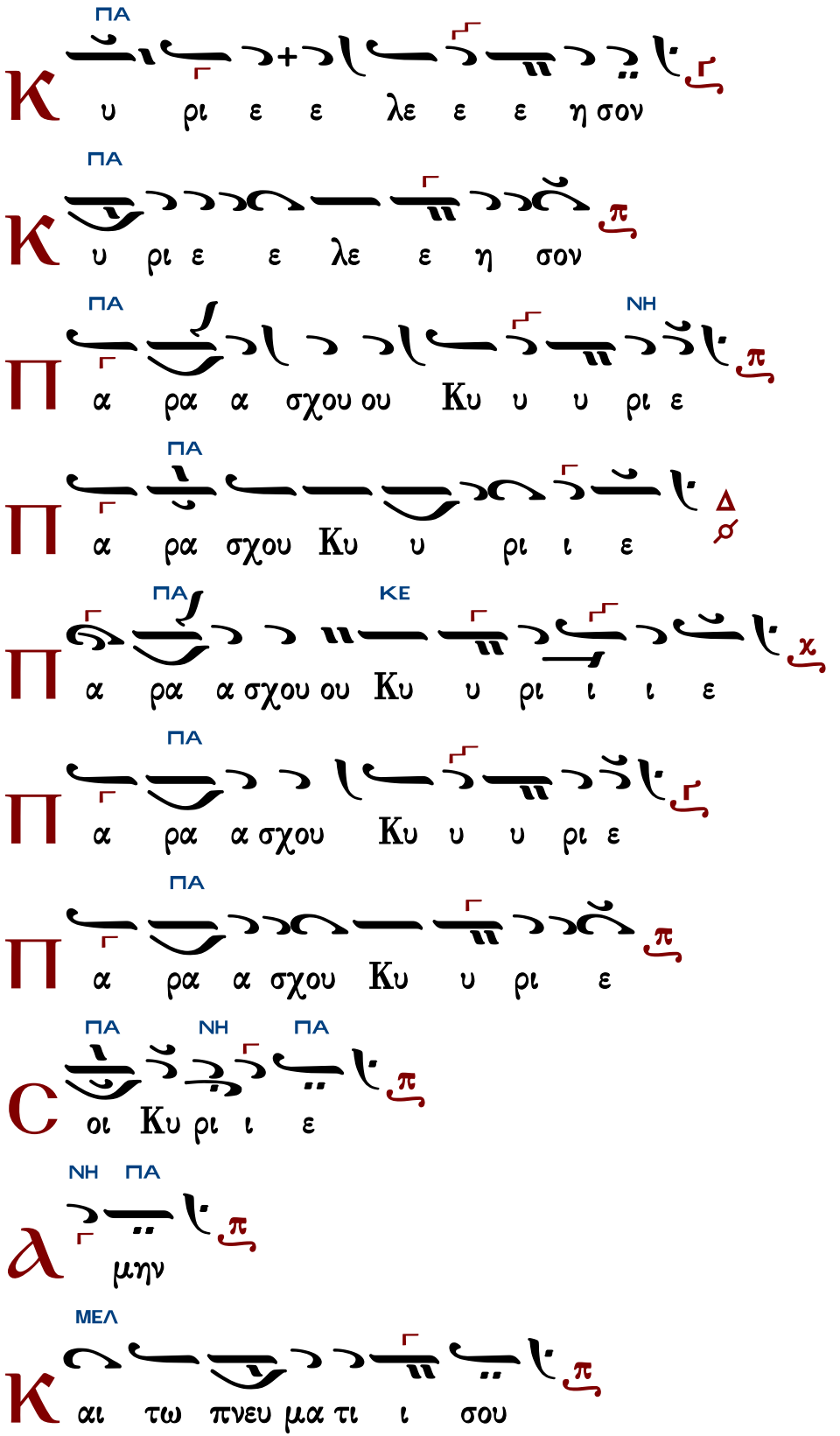
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ
ΚΕ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
C οι Κυ ρι ι ε
ΝΗ
ΠΑ
α μην
ΜΕΛ
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

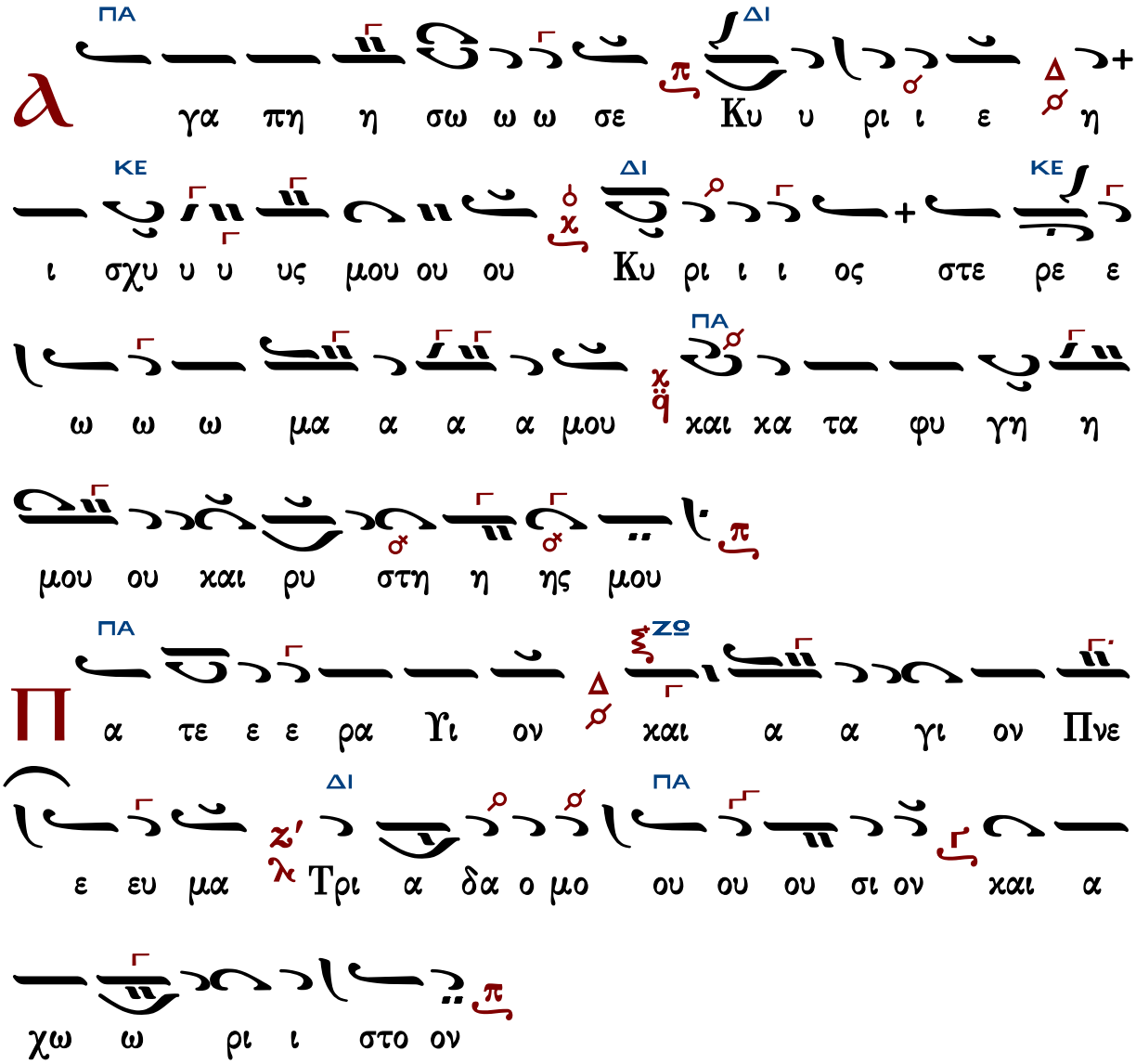

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

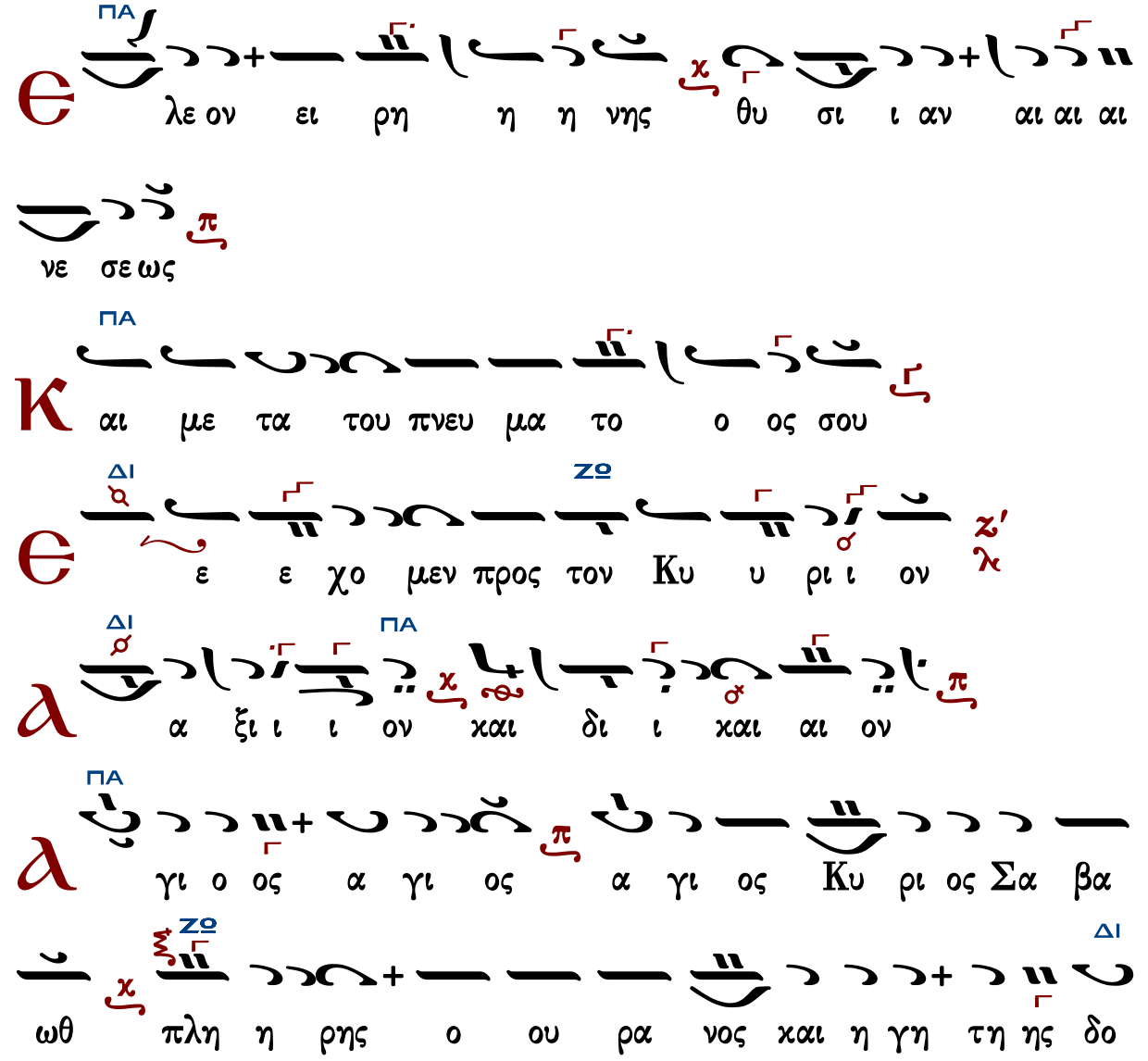

ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι ι

στοις

α α α α α μην

μη η η ην

ε υ υ υ μνου ου ου ου ου ου ου ου μεν σε ευ

λο γου ου ου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου

μεν Κυ υ υ ρι ι ι ε χαι δε ο με θα α

α α α α σου ο Θε ο ος η η η μων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

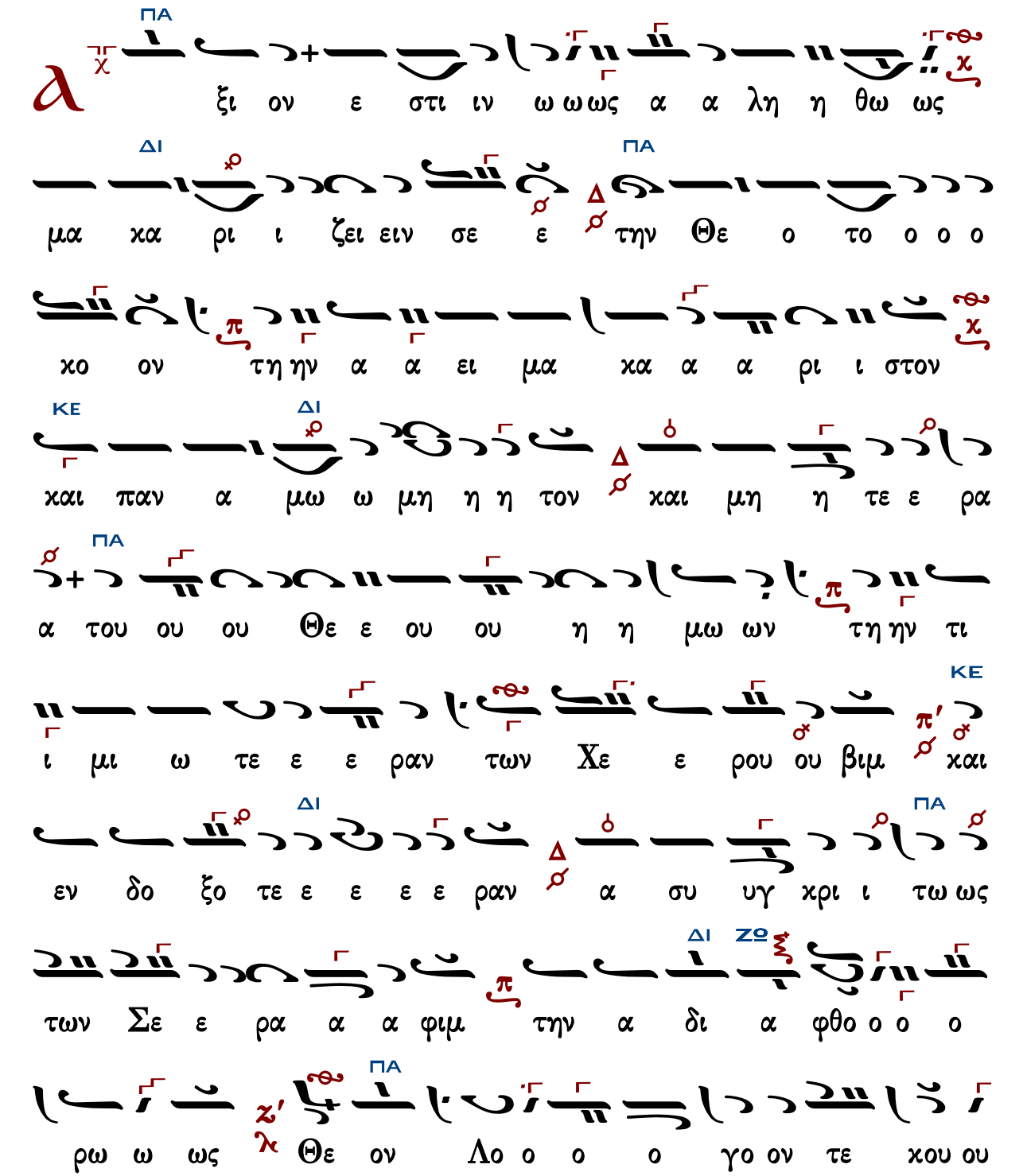

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

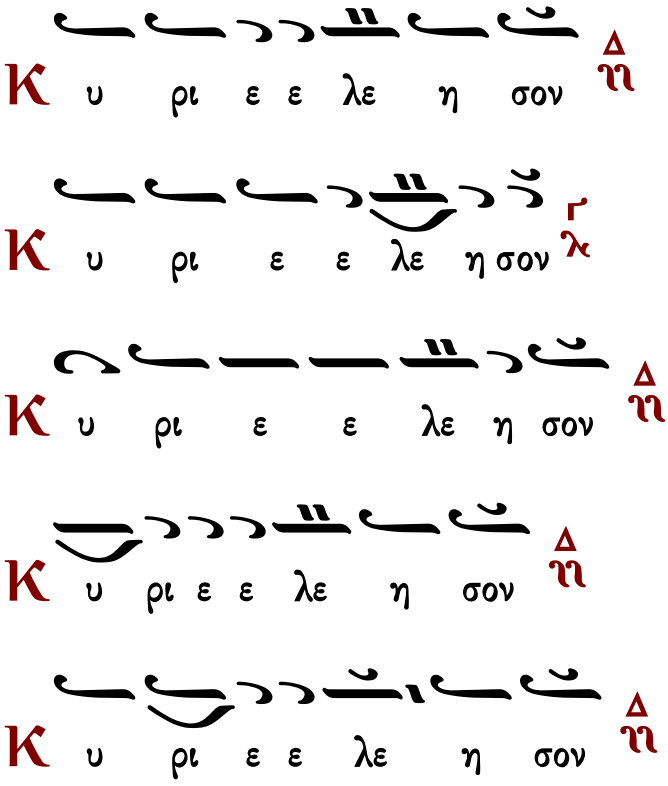

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ϩⲛ̀

Π α ρα σχου Κυ ρι ε ⲗ̀

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε ϩⲛ̀

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ϩⲛ̀

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ϩⲛ̀

C οι οι οι Κυ ρι ε ϩⲛ̀

ⲁ μην ϩⲛ̀

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου ϩⲛ̀

Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

μα ϩⲛ̀ Τρι α δα ο μο ου σι ον χαι α χω ρι στον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

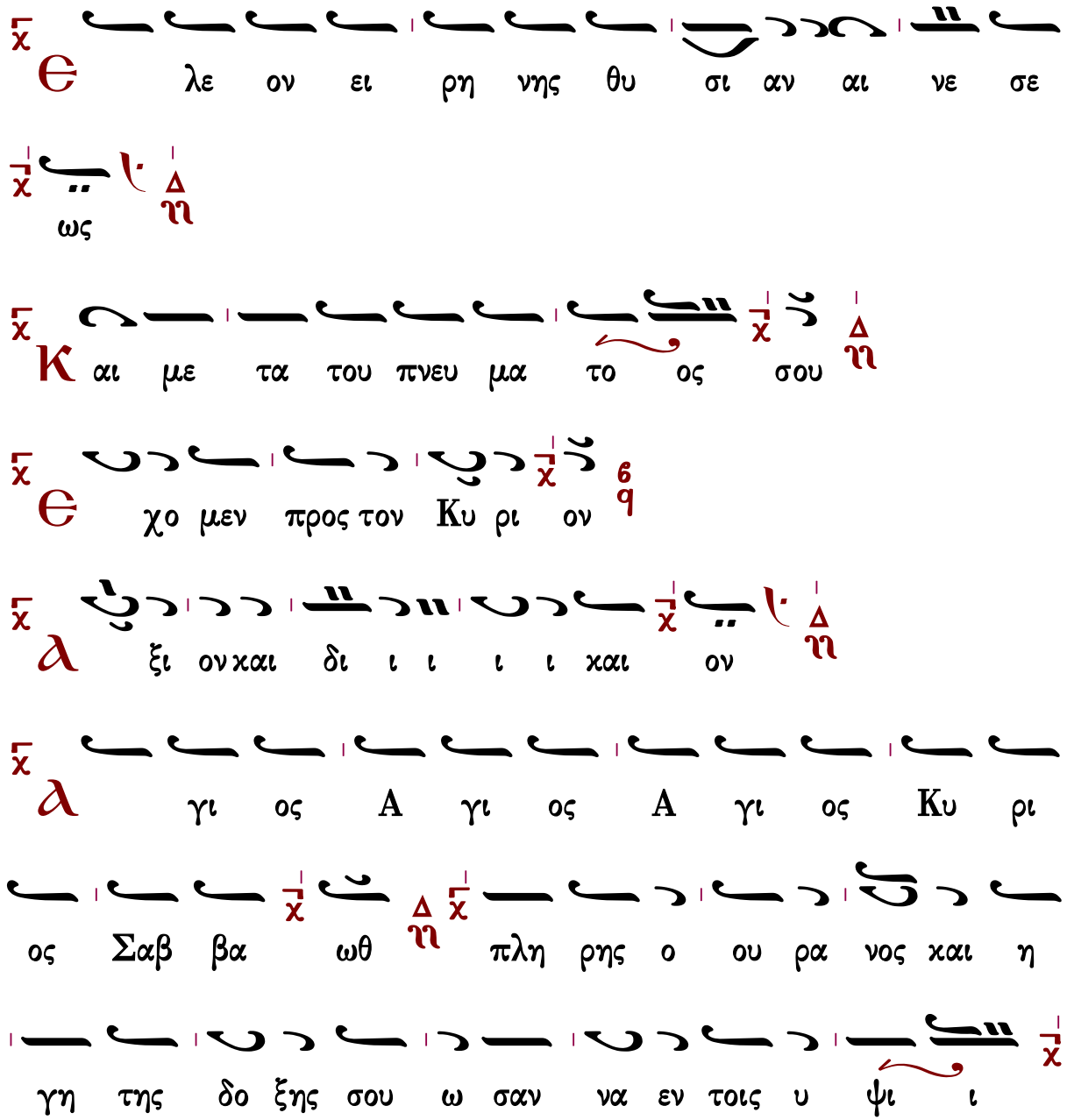

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

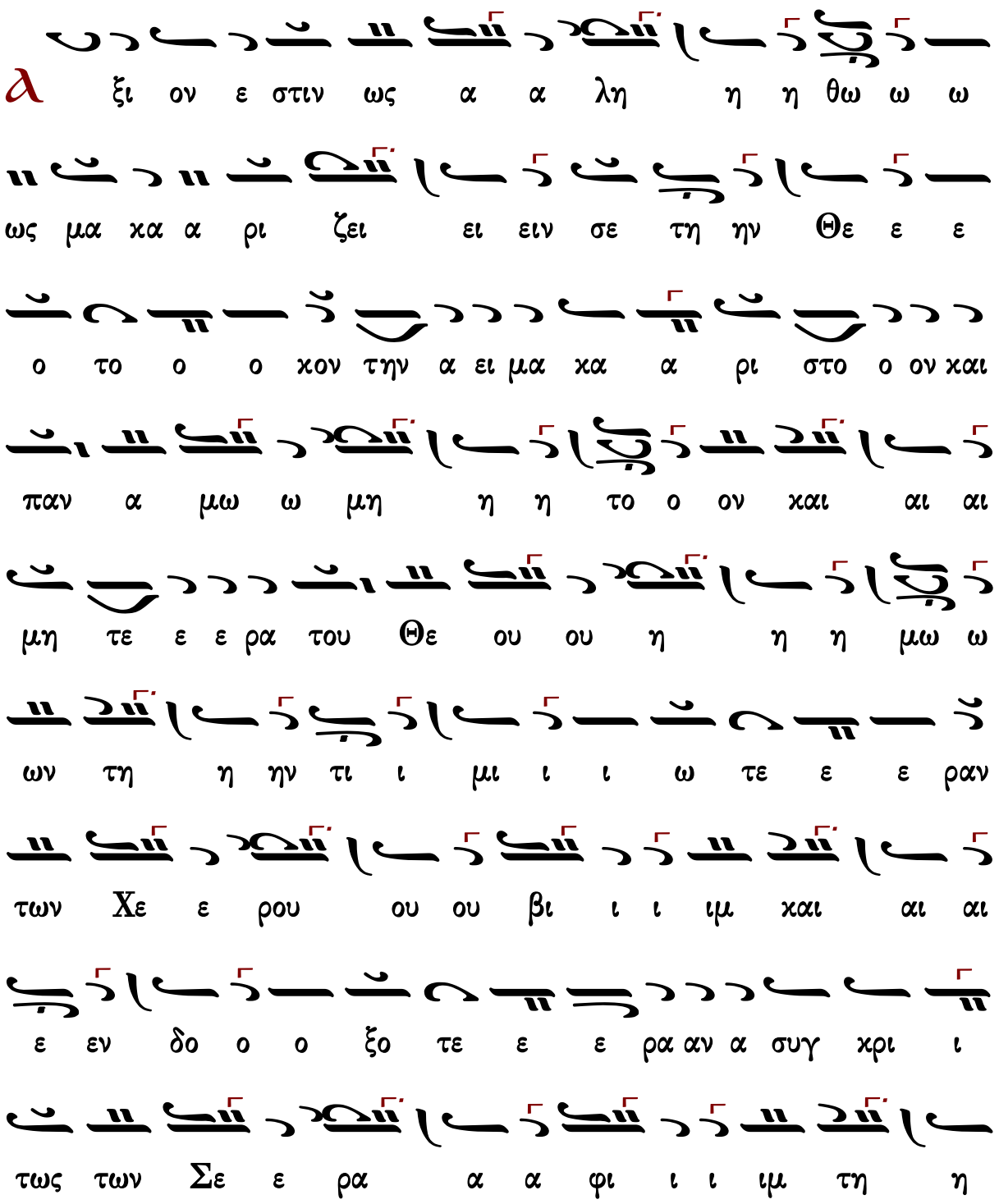
α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω
ως μα κα α ρι ζει ει ειν σε τη ην Θε ε ε
ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
παν α μω ω μη η η το ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω
ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν
των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι
τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

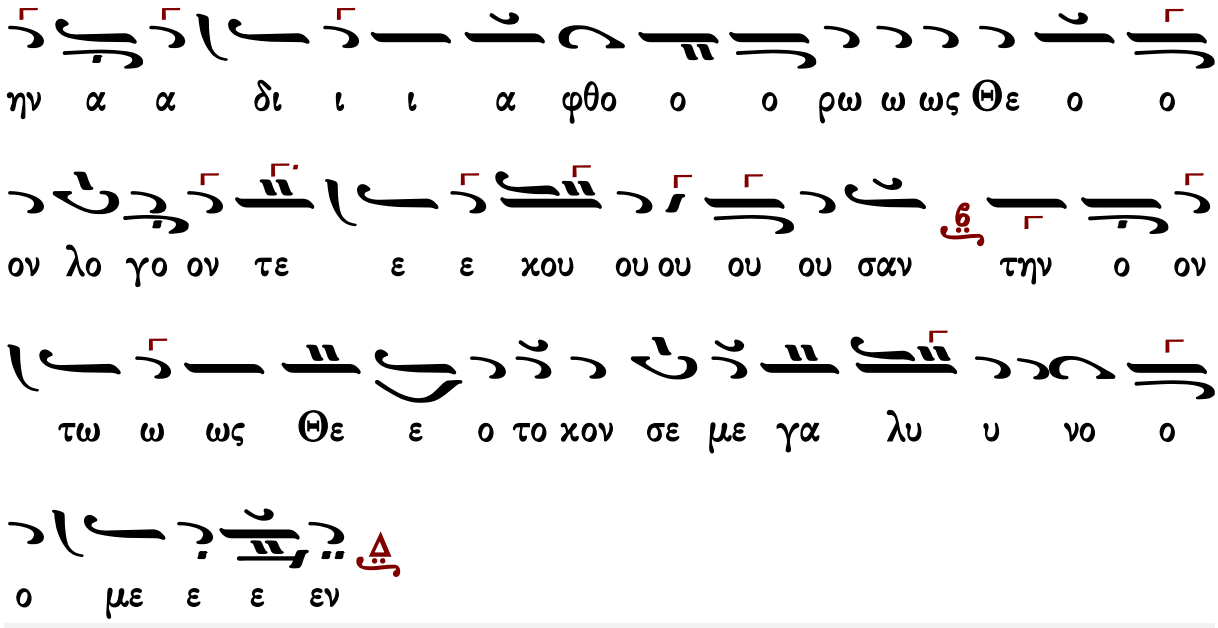

Κοινωνικὸ

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ (ιδ' αἰών)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος

Κοινωνικά παλαιών διδασκάλων Α
Ψαλτική Παράδοσις 2014 σ.110#

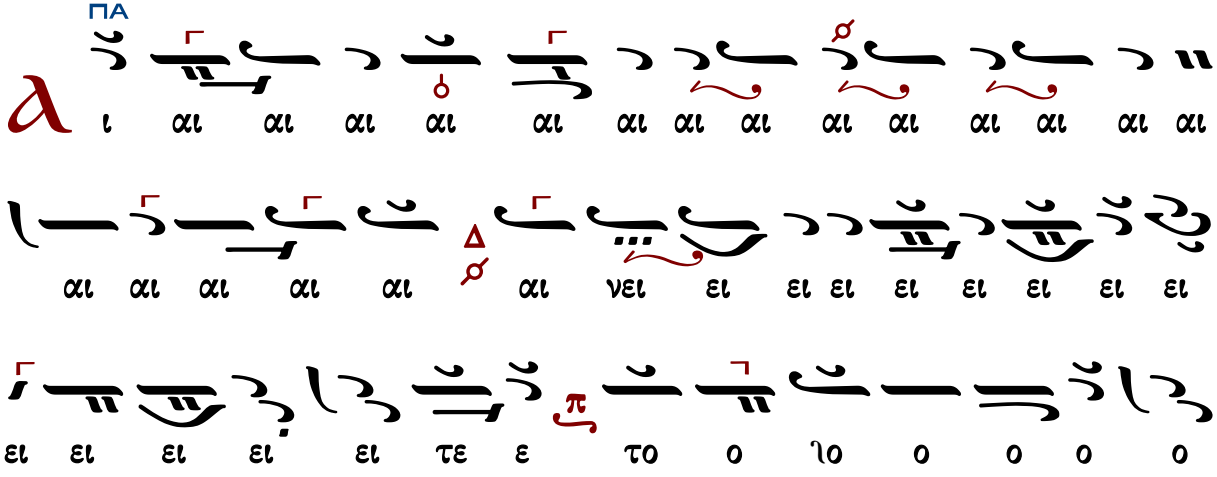

ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ

α α α α α α α ια η η η η η η η
α α α α α α α

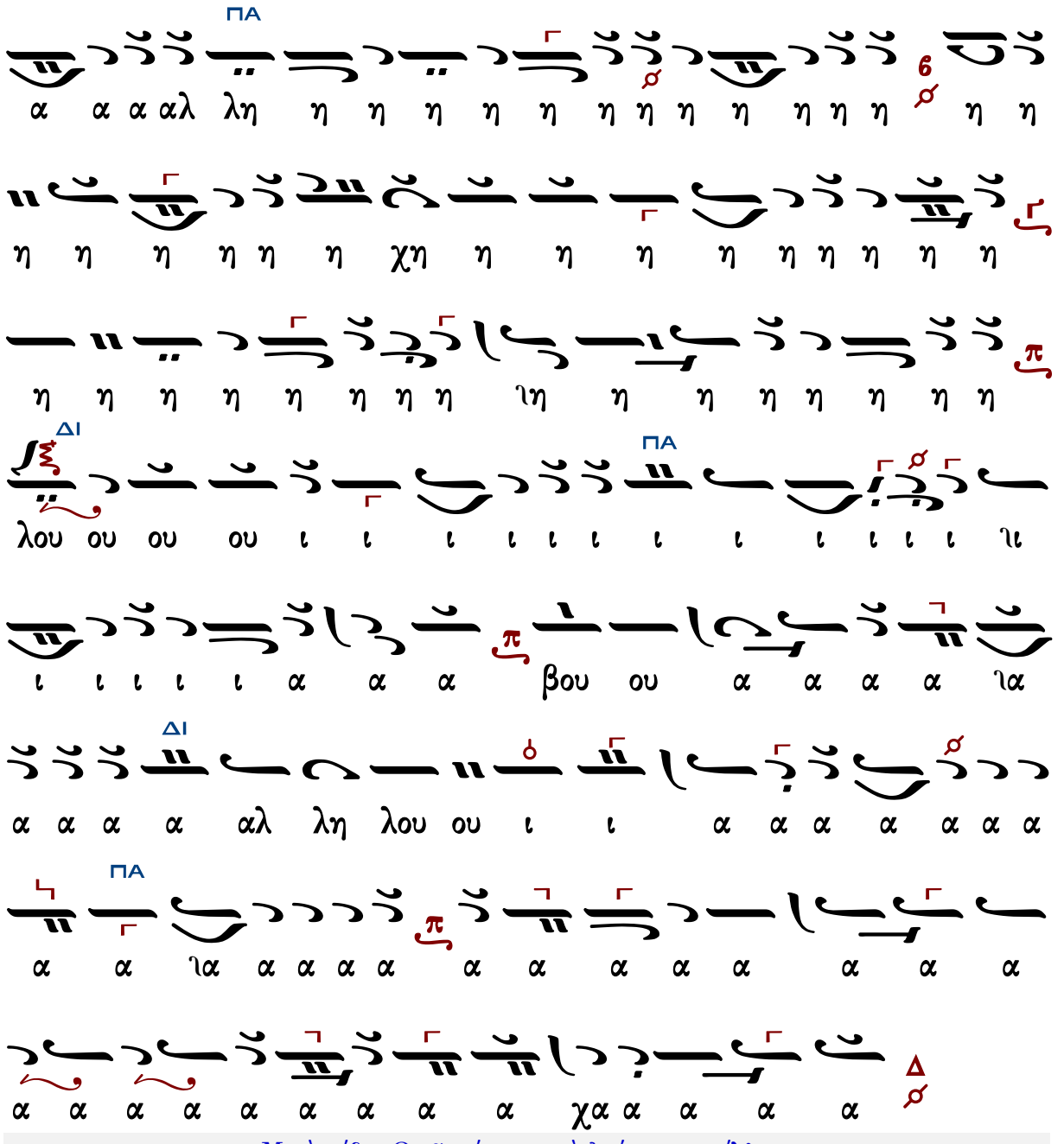

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι (1730-1777)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.486#

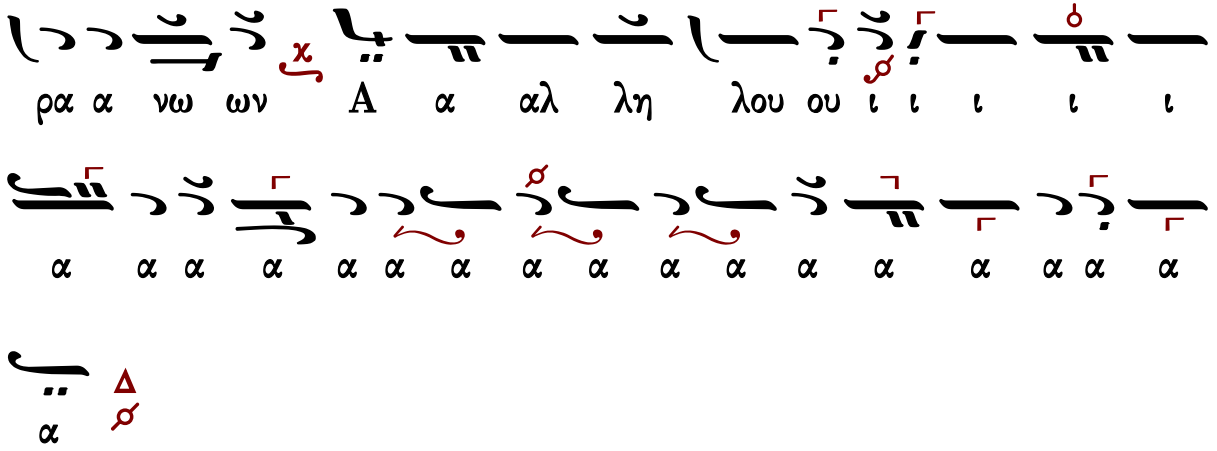

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου II (1730-1777)

Ἦχος λ π Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.501#

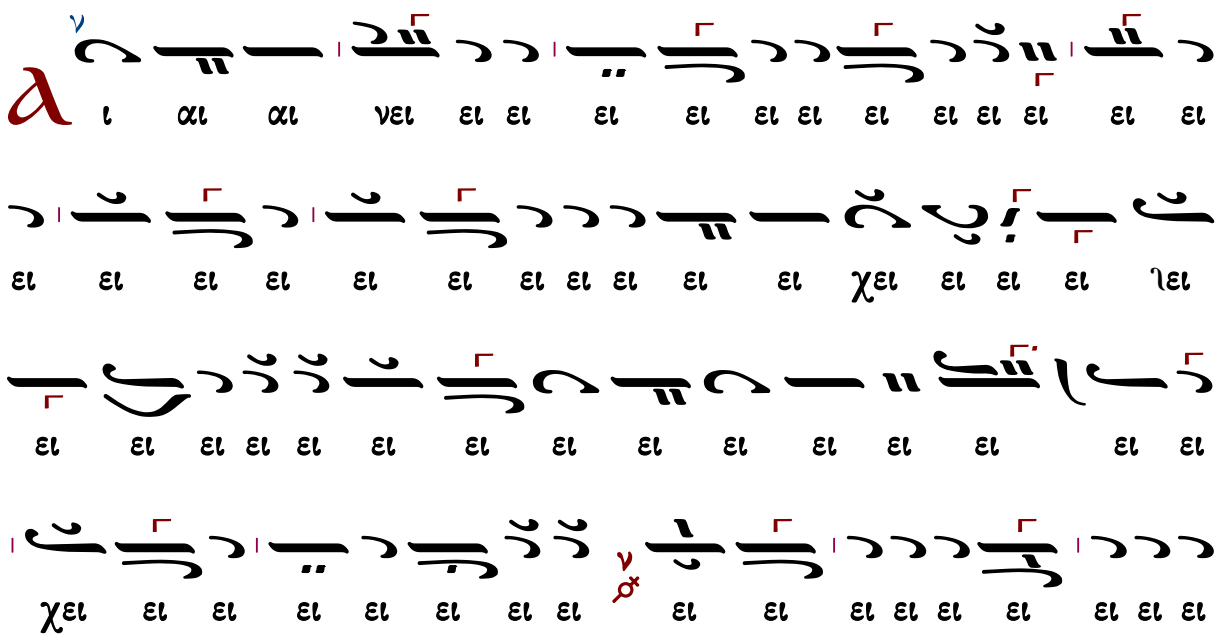

ε ε ο ι ρι υ υ υ Κυ ον ο ι ι ι ι ι το ον Κυ υ υ υ

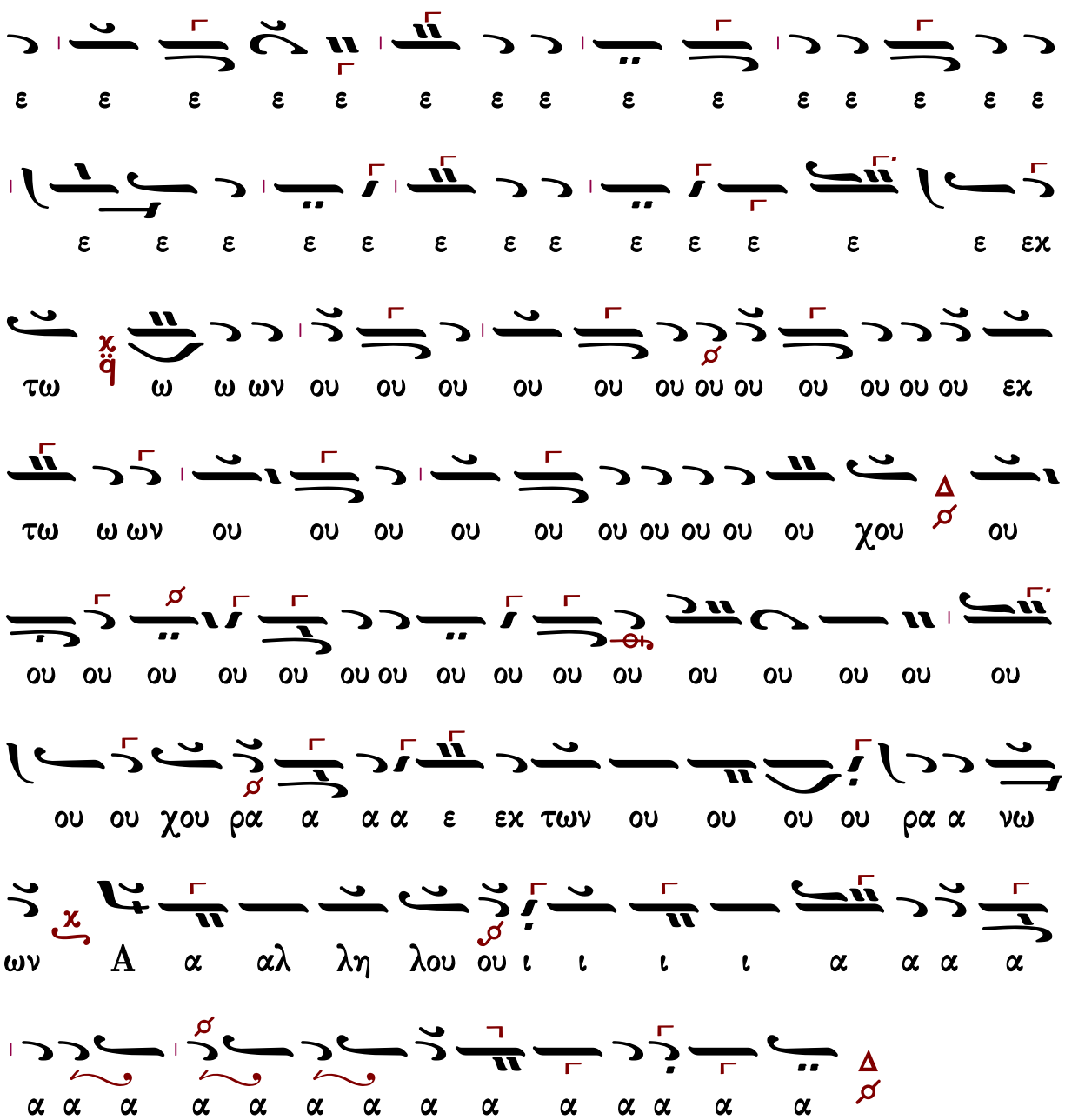

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου III (1730-1777)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.520*

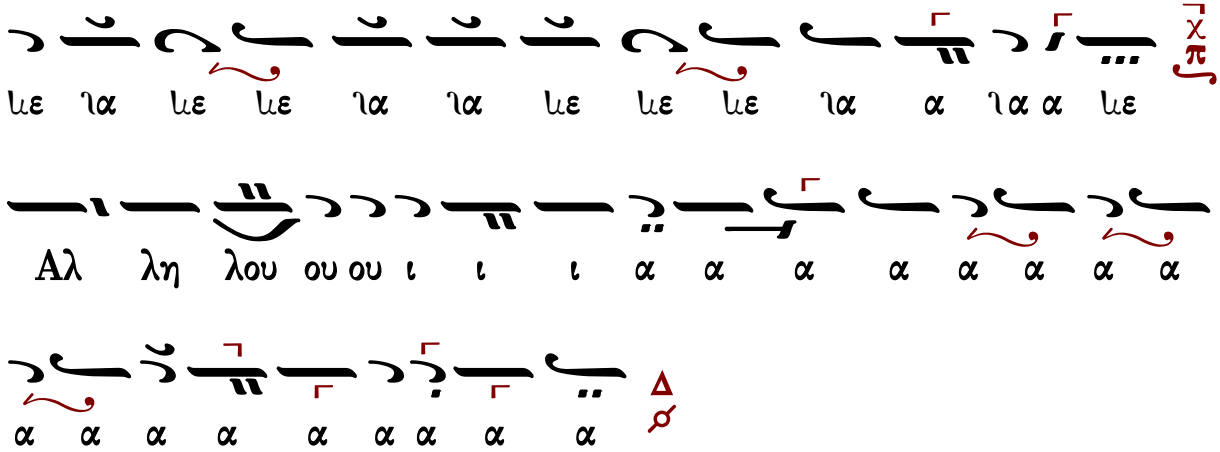

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιήλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος λ ⸓ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.469#

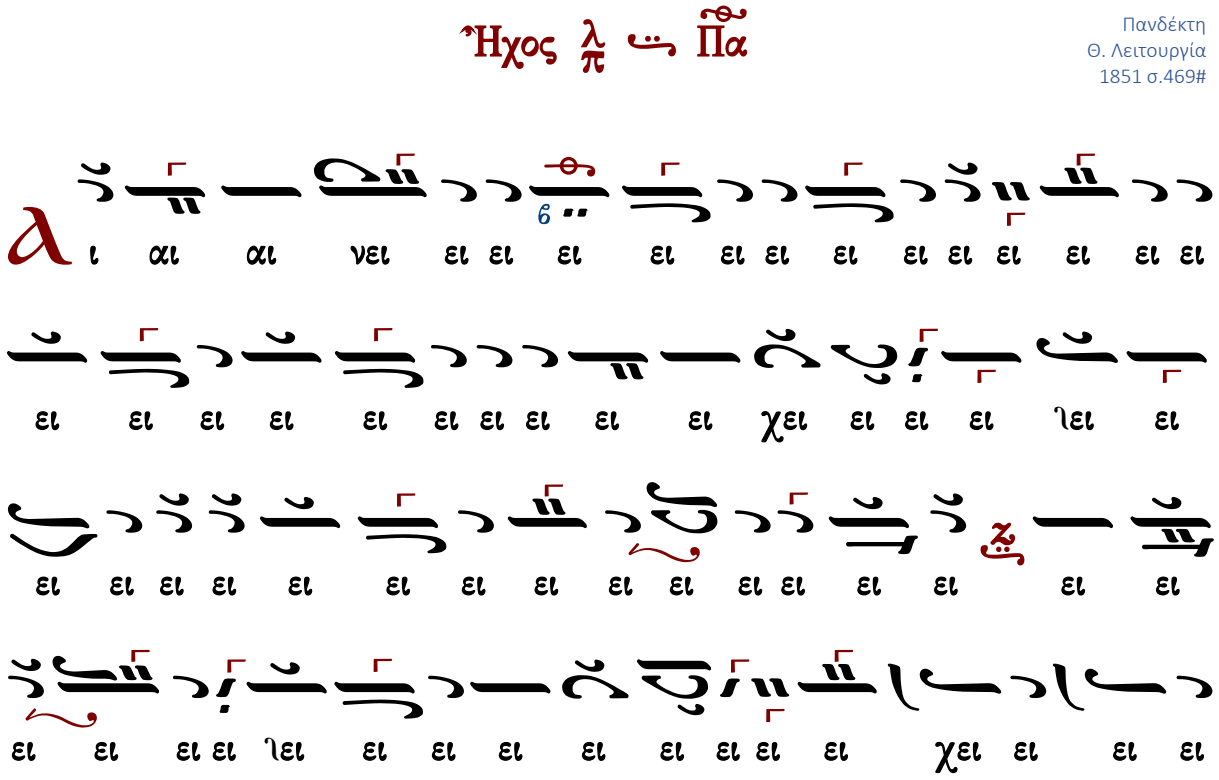

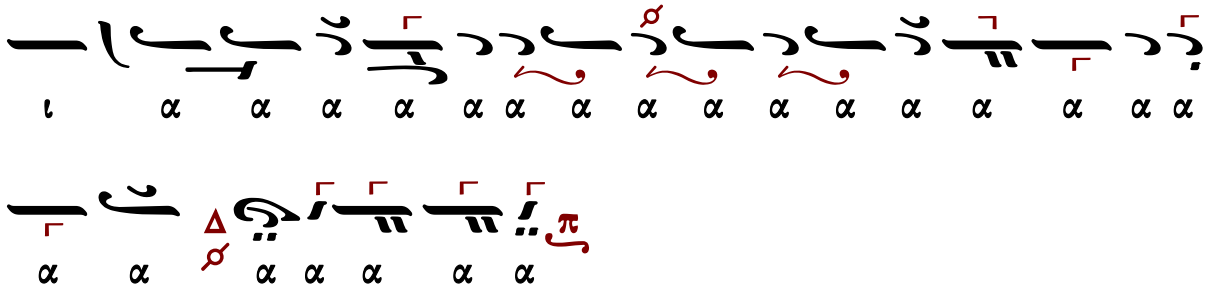

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος λ̇ ⸏ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.549#

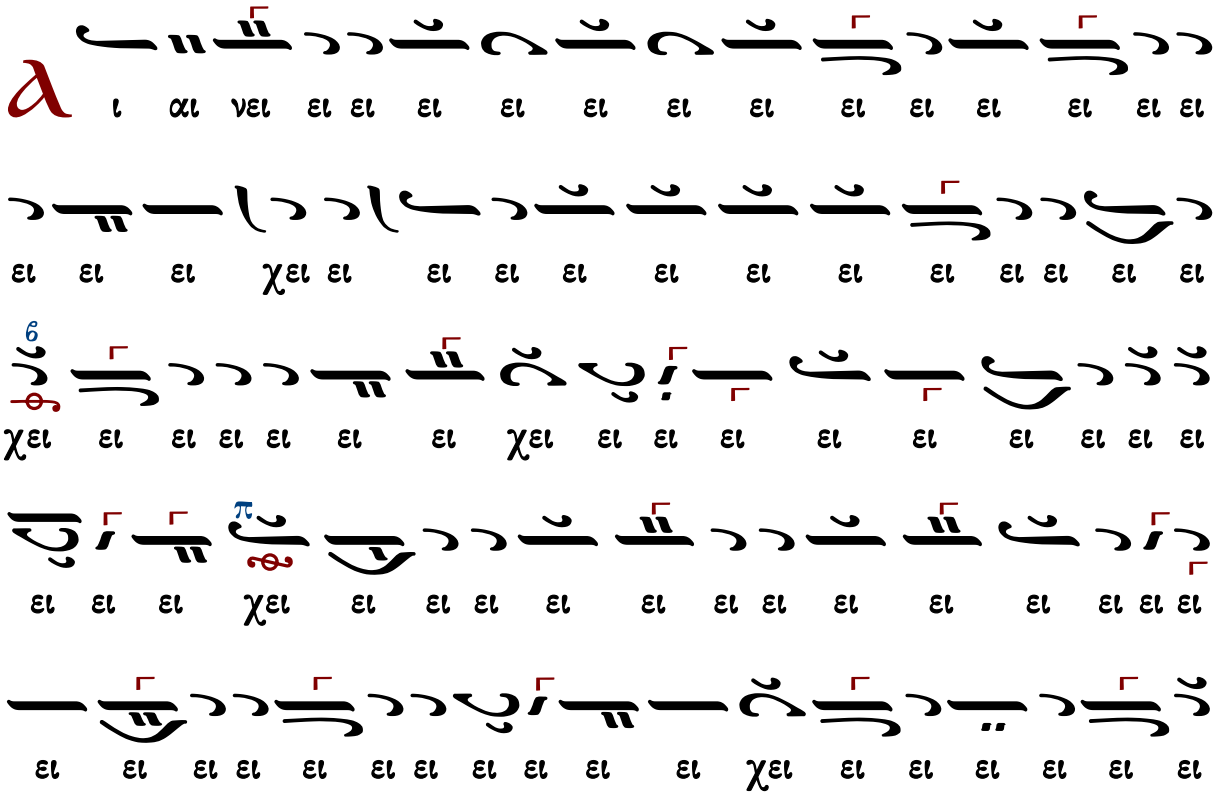

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Ταμείον Ανθολογίας Β
1834 σ.305
Πανδέκτη 1851 σ.576#

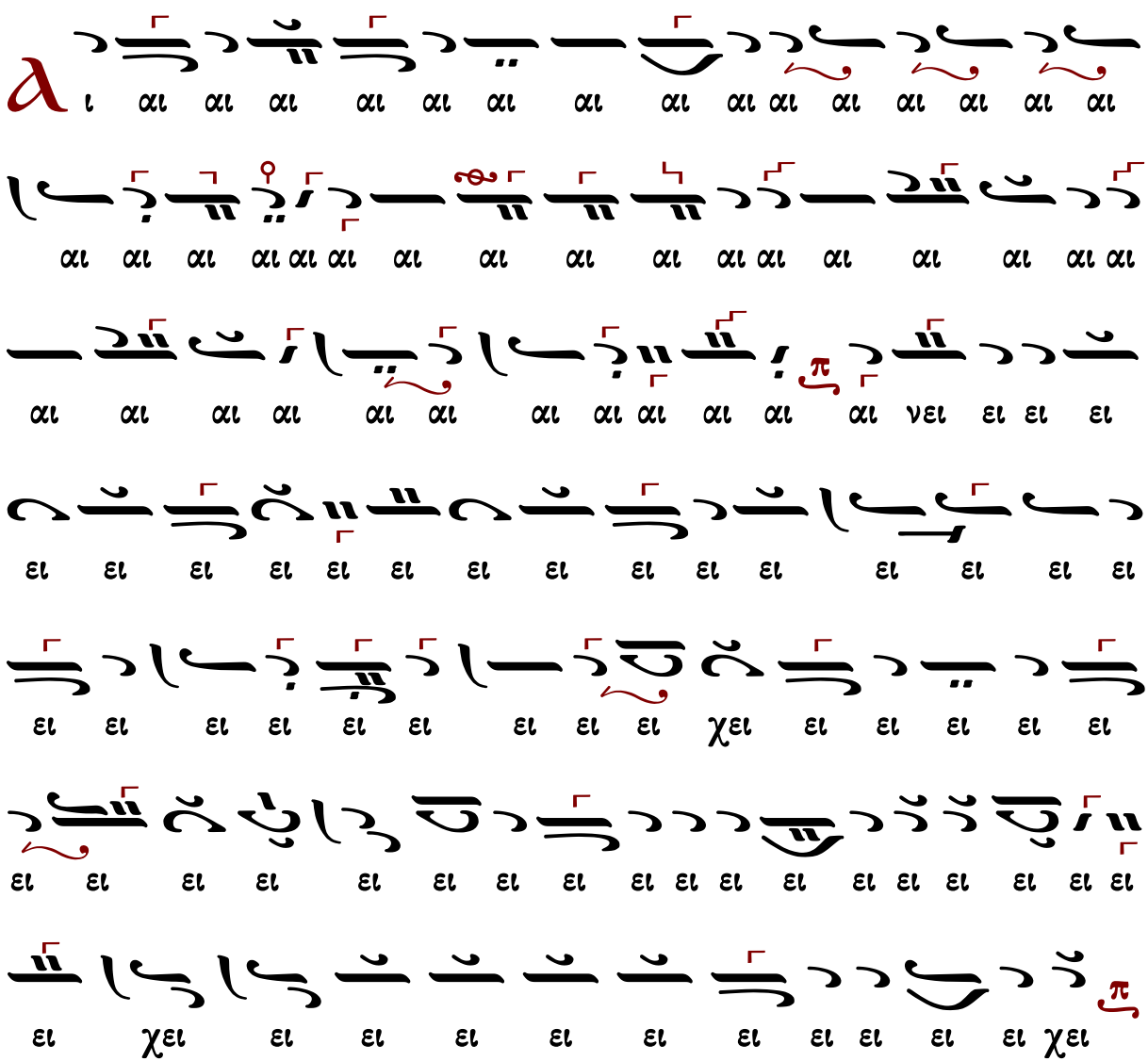

τον Κυ

α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Θεοδώρου Φωκαέως
τόμος Γ' 1869 σ.472#

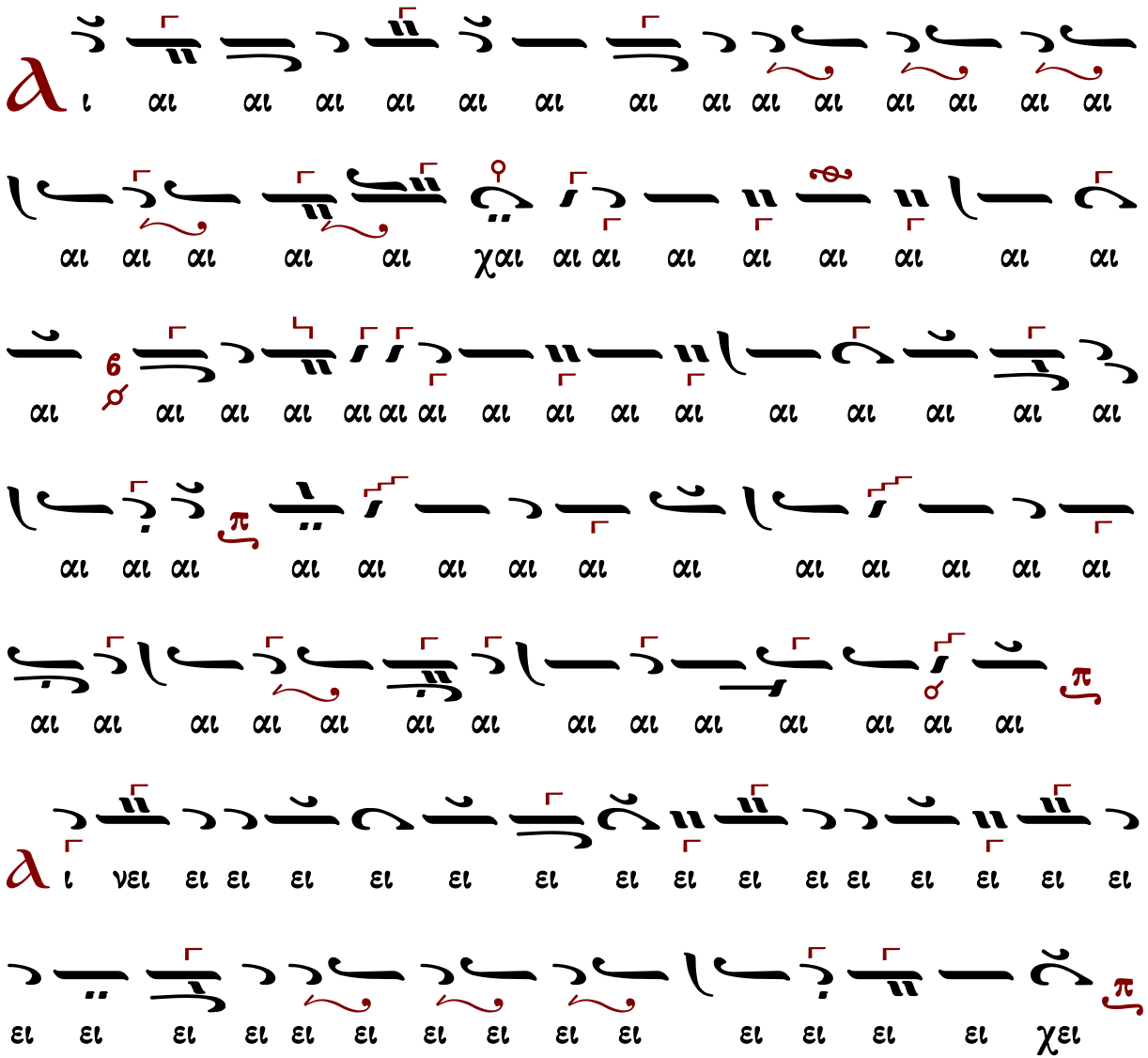

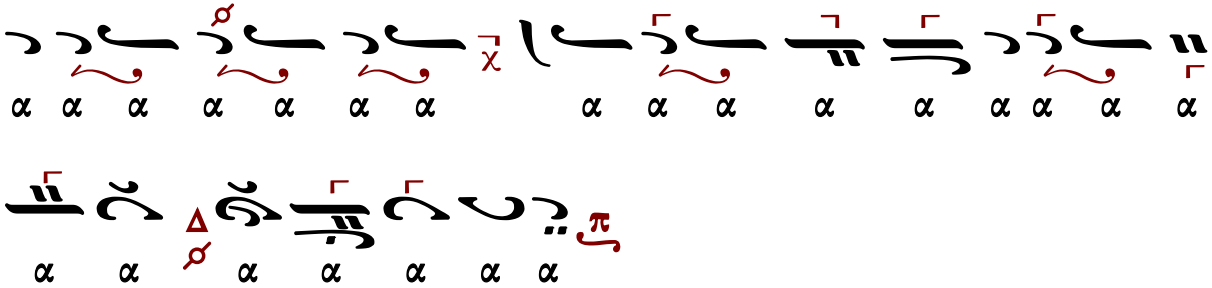

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (†1866)

Ἦχος λ π ... Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.598#

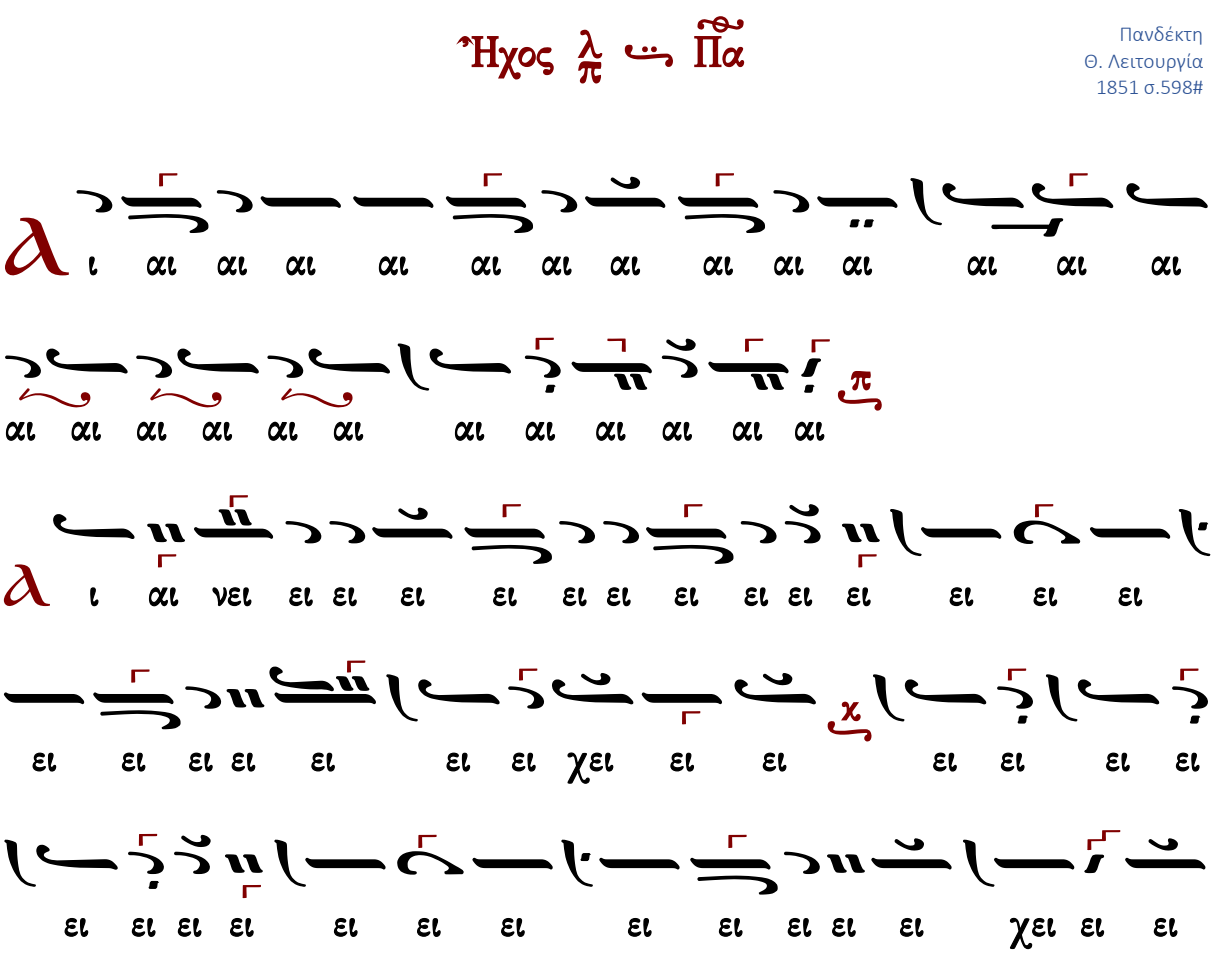

α

ϕ Δ ⸬

α α α ι ι ι ιο ιο ιο ιου ιου ηγ λγ Αλ λη λου ιου ιου ιο ιο ιο

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.218*

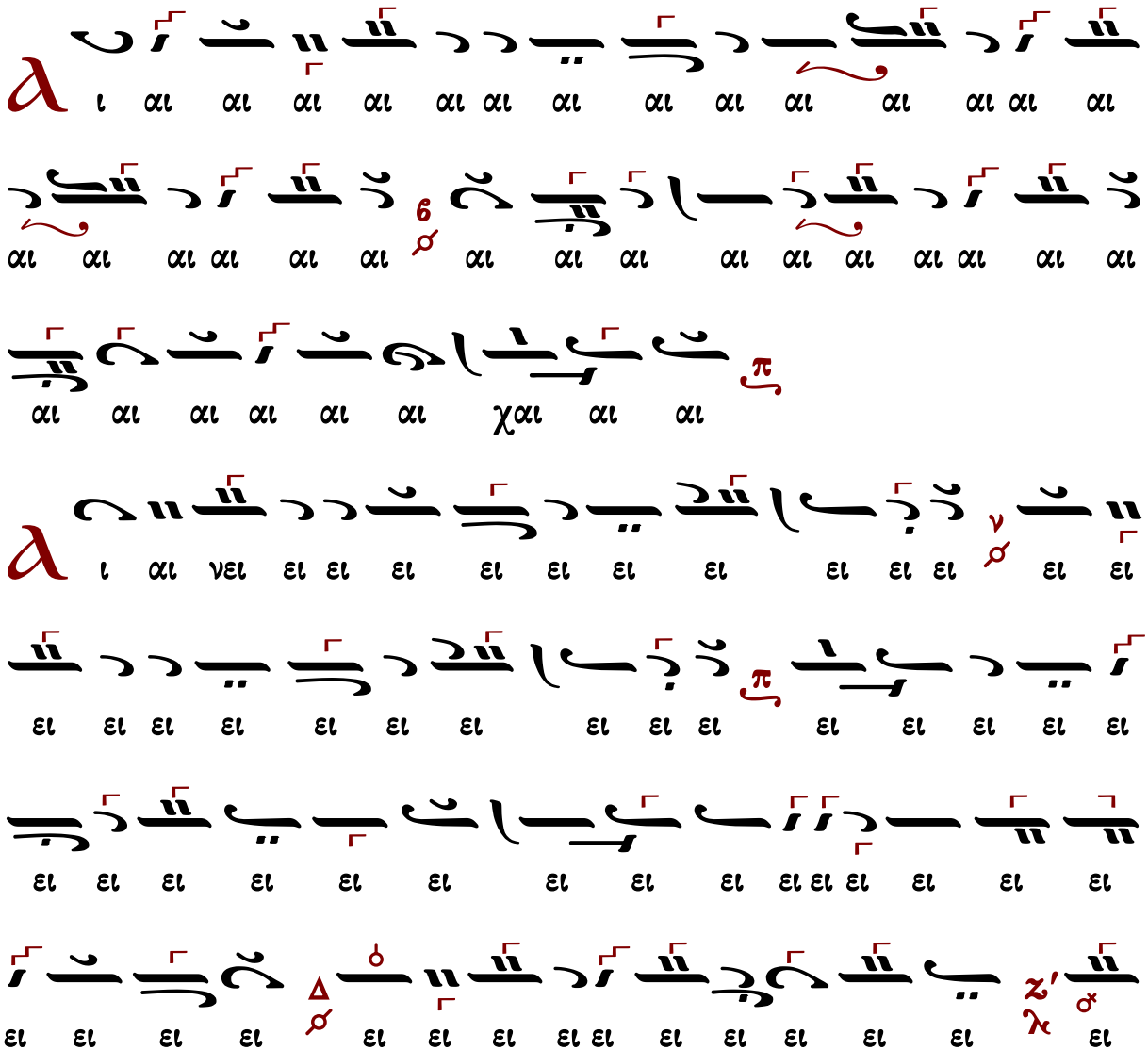

Ku
τον
Ku
τον
ε
τε
ναι
αι
ια

α ια ιη ιη ε ε ιε ιε α ων ωμ ιη ε ε α ρα ου ου

ου ου ου χου ου ου ου ρα α α α ε εχ των μα ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.114*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση I (†1988)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.216#

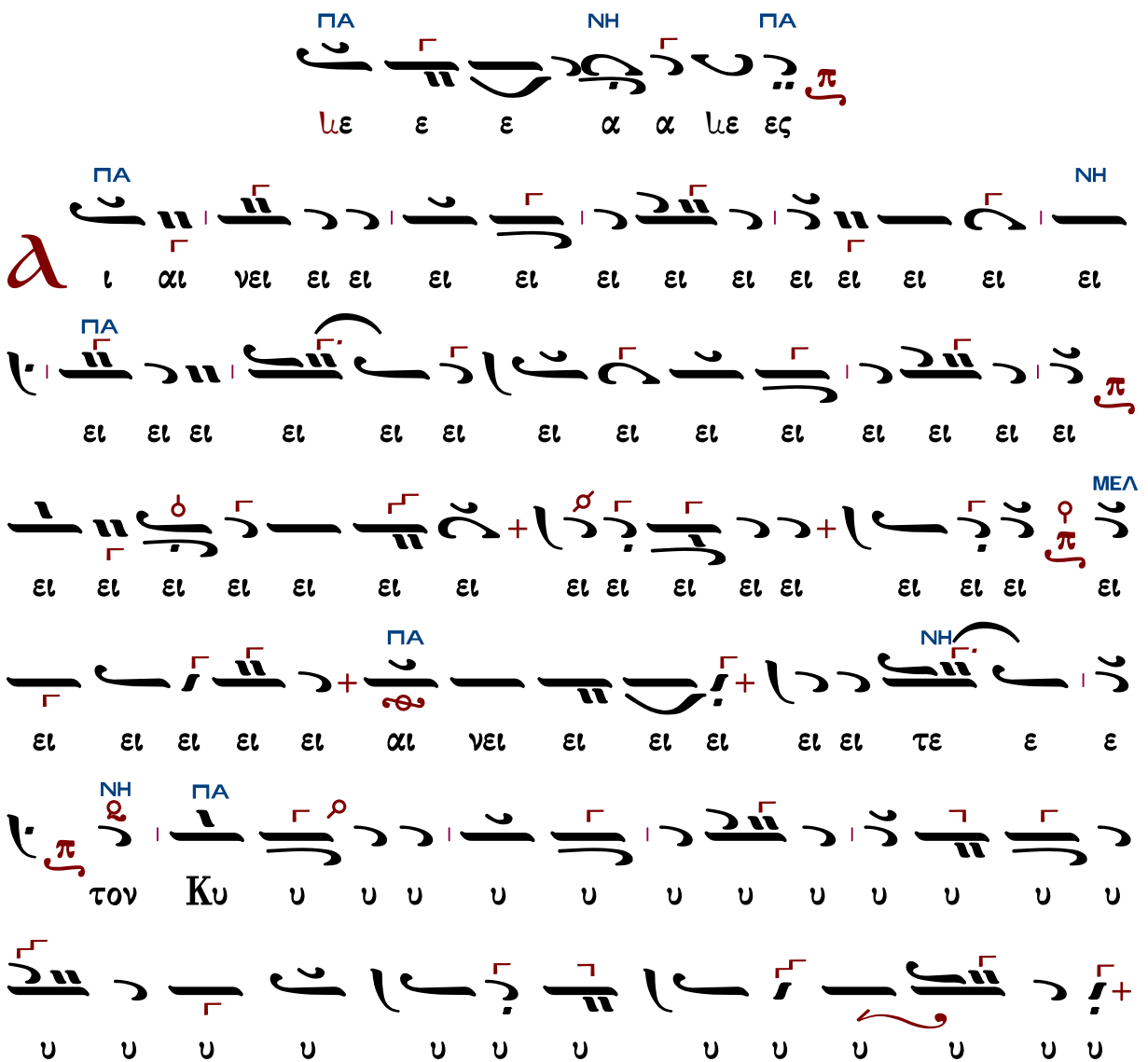

ιυ υ υ υ υ το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι

ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ρα α ναω ω ων αλ λη λου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α α α ε εχ των ου ου ου ου ου ου ρα

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση II (†1988)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.220#

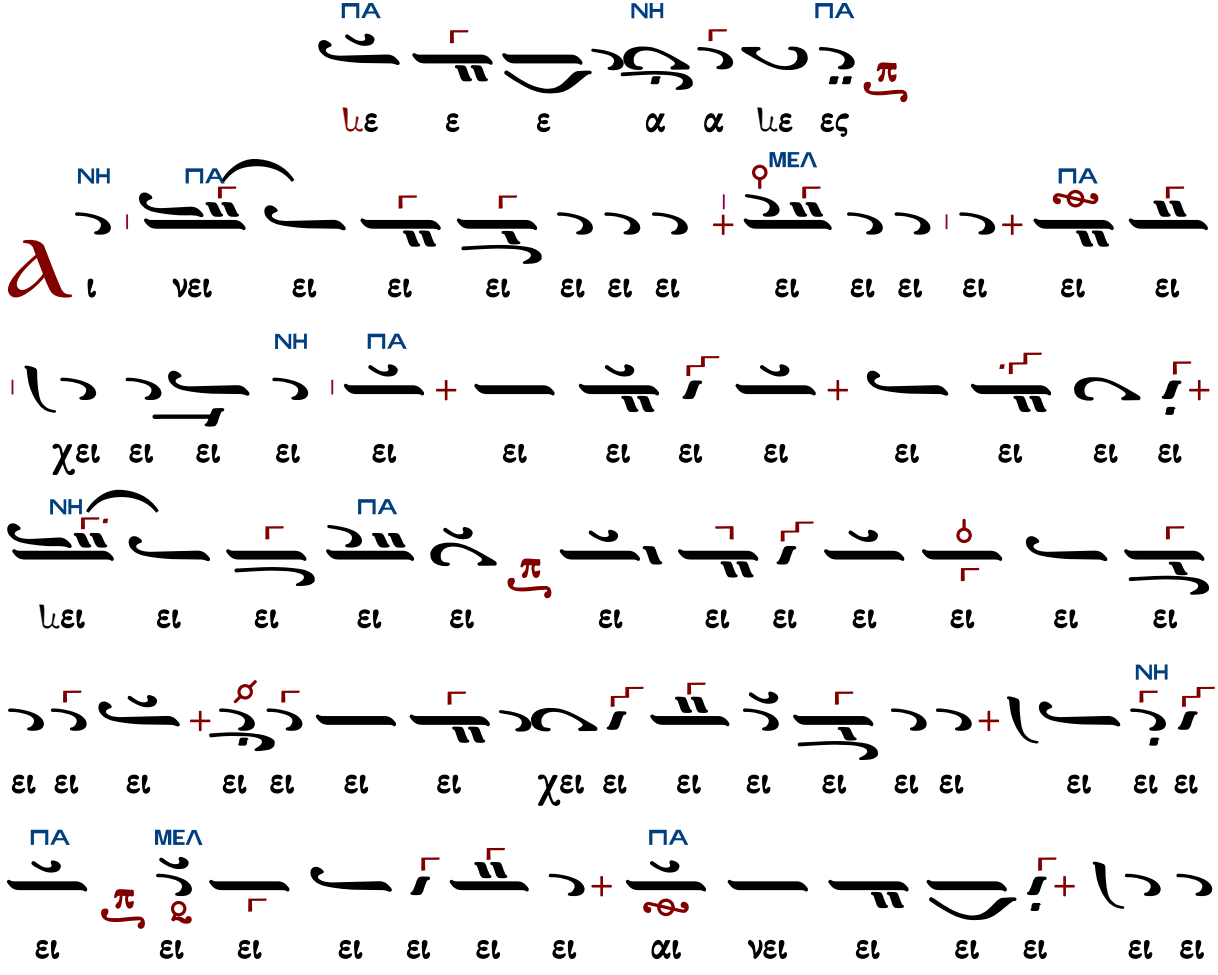

ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
τε ε ε τον χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ ϟυ υ υ υ υ το ον χυ υ υ
ΝΗ ΠΑ
υ υ υ το ον Ku υ ρι ι ο ο ο ον ε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ ΖΩ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ ΠΑ ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εχ τω ω
ων ε ε ε εχ τω ω ωων ου ου ου ου ου ου
ΜΕΛ
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ΚΕ
ου ου ου ου ου ου ρα α α α ε εχ των ου

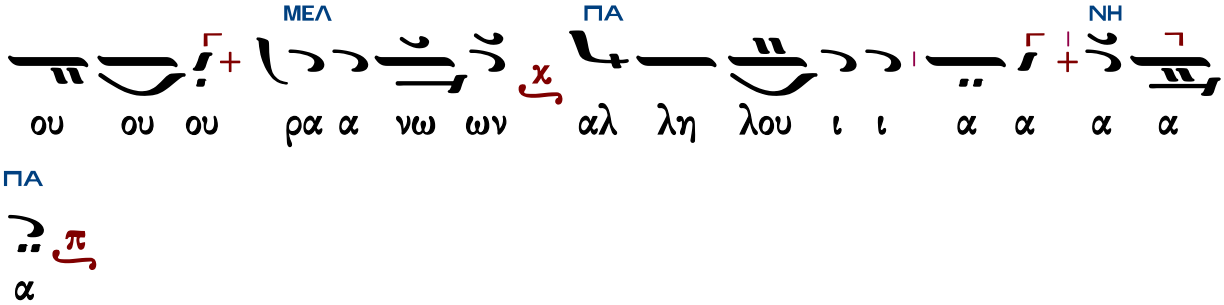

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Λειτουργικά 1990 σ.256#

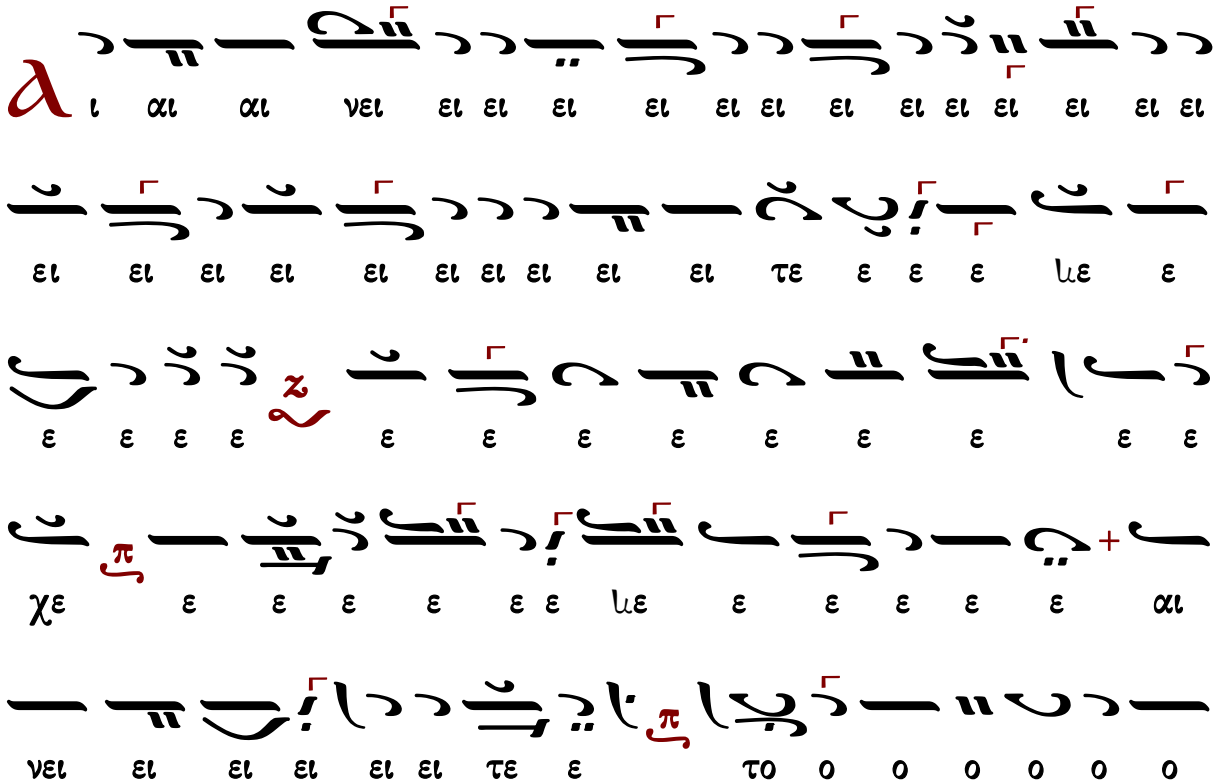

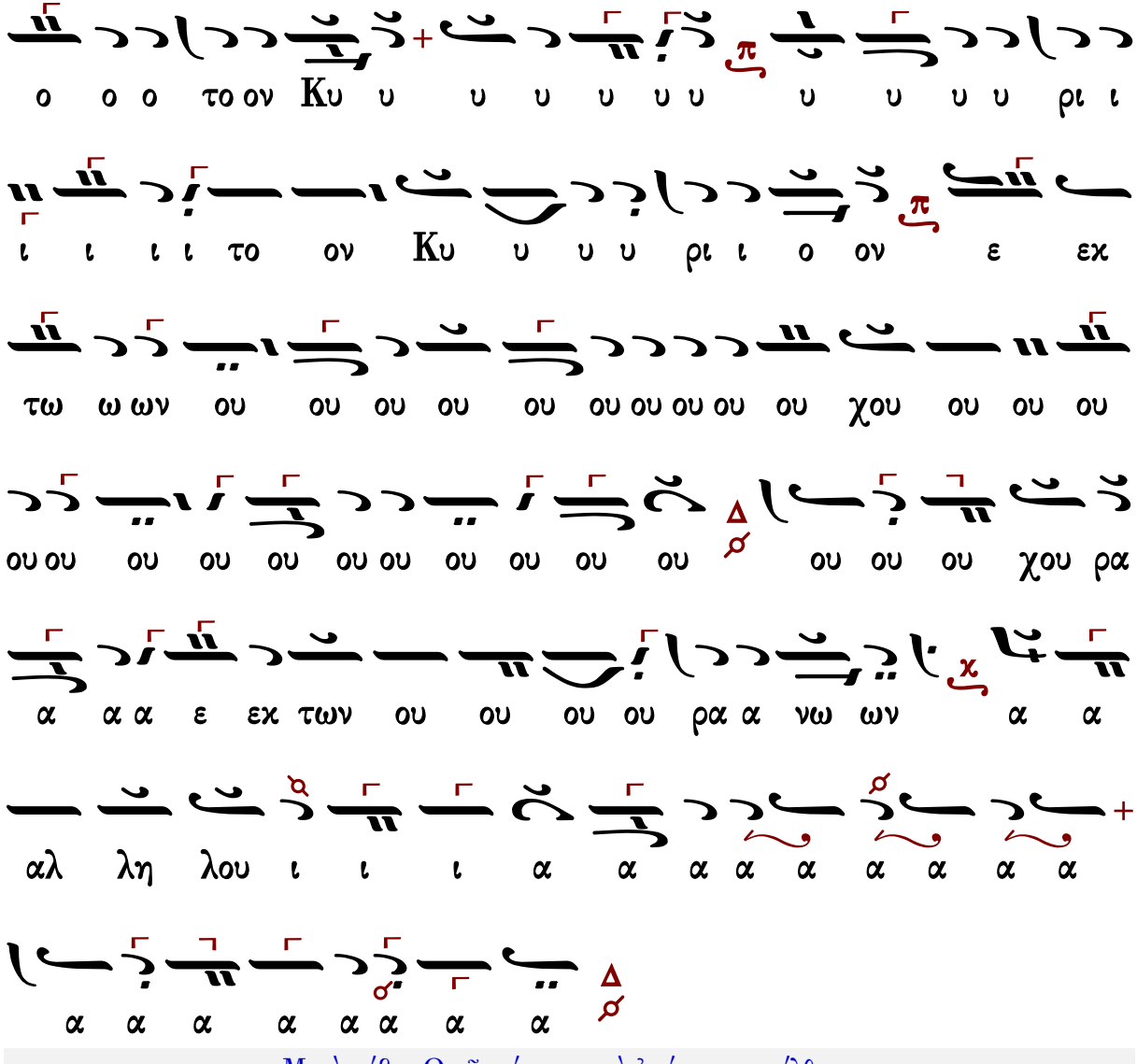

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος λ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.484#

ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΖΩ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ

ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ

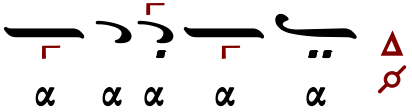

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Β' 1955 σ.287#

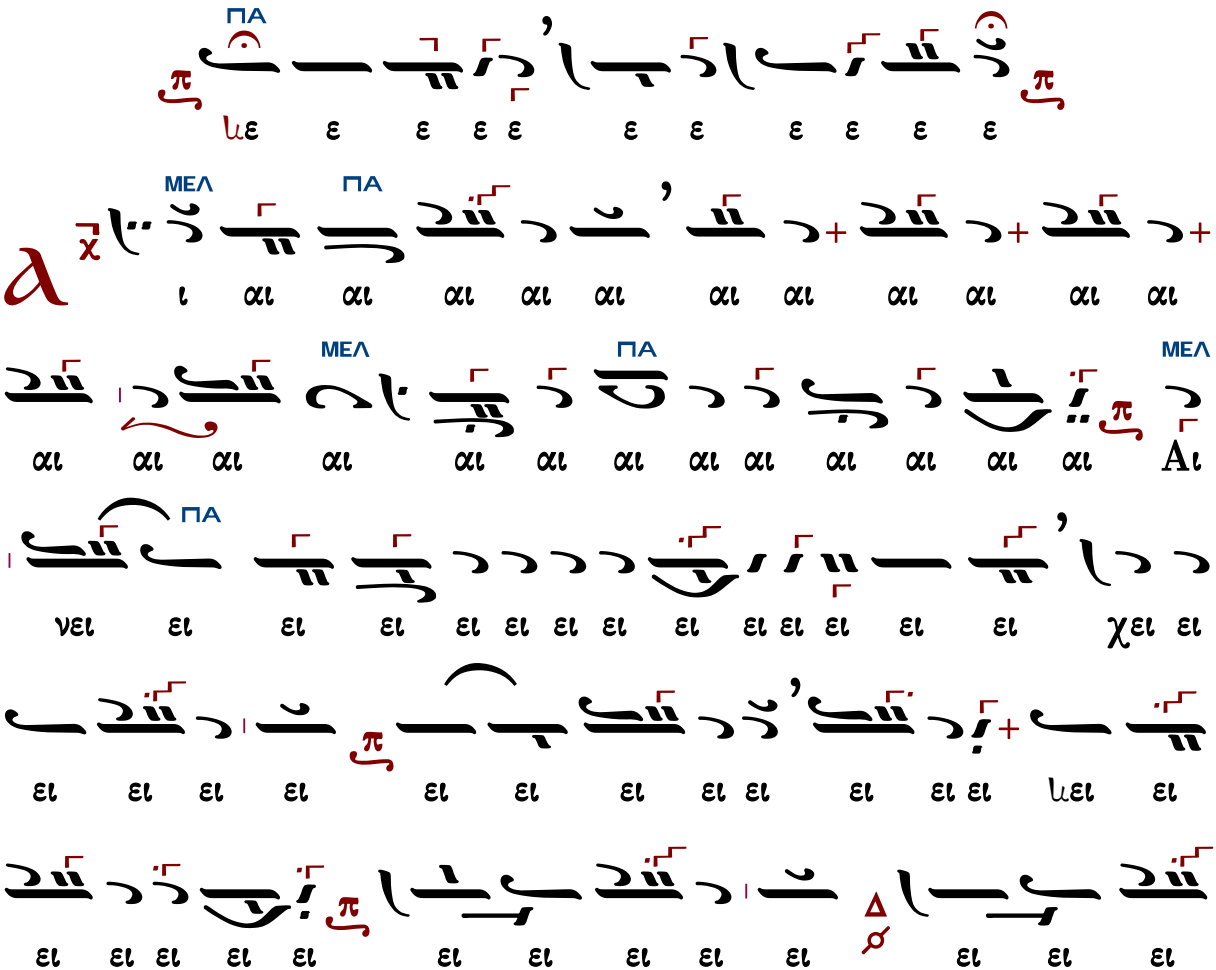

ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ

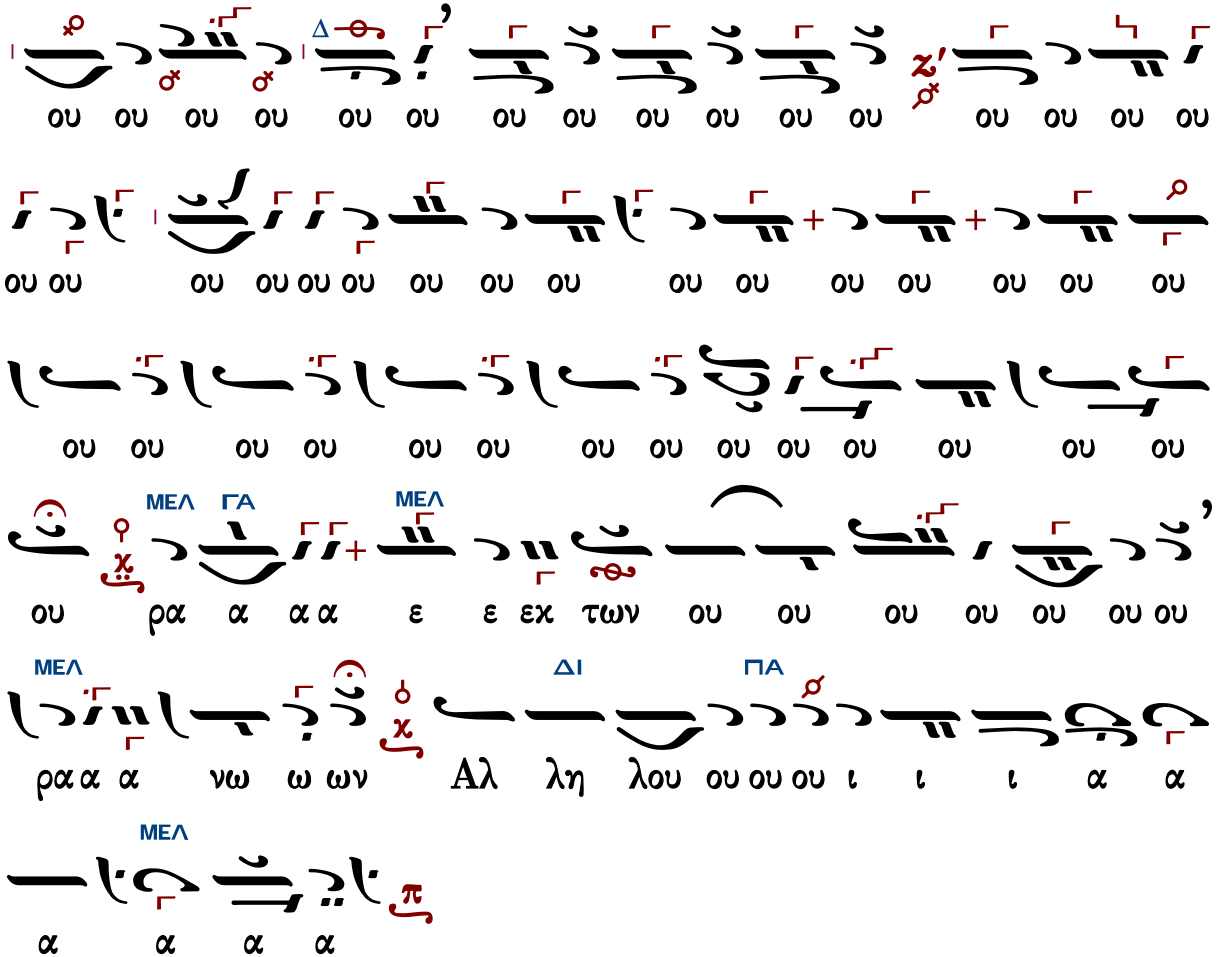

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̇ π̇ ∽ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.180*

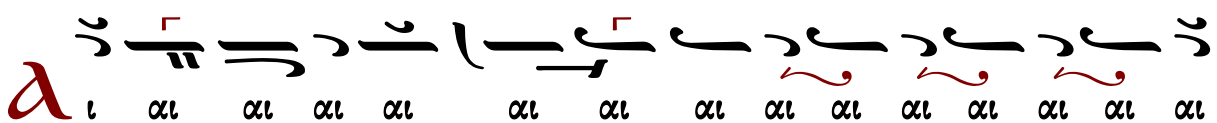

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι
α ι α ι α ι ν ε ι ε ι ε ι

ι ου λου λη Αλ ων ωνα α ρα ου ου εκ των α ια α

ου ου ου

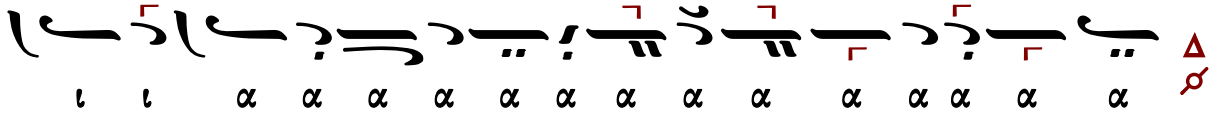

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

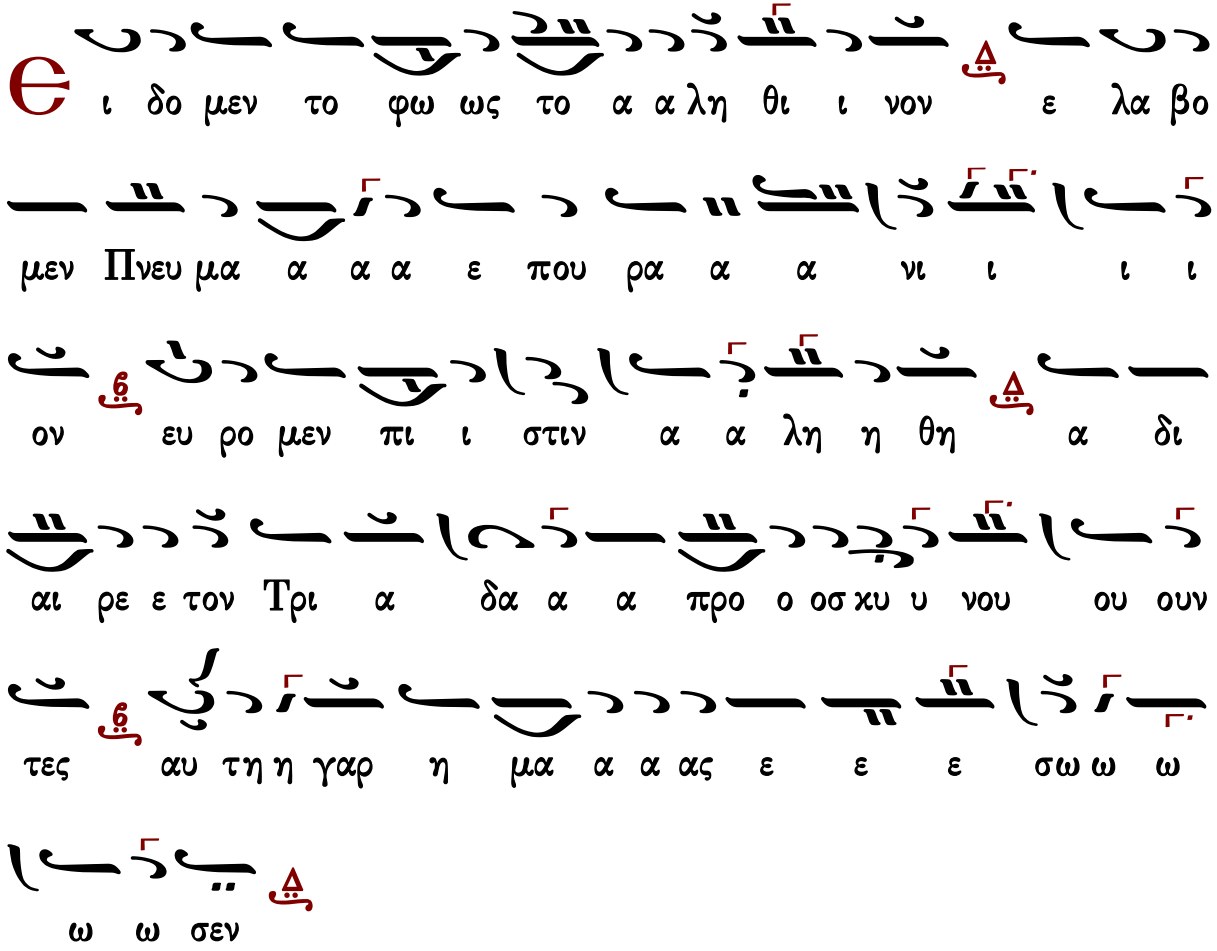

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

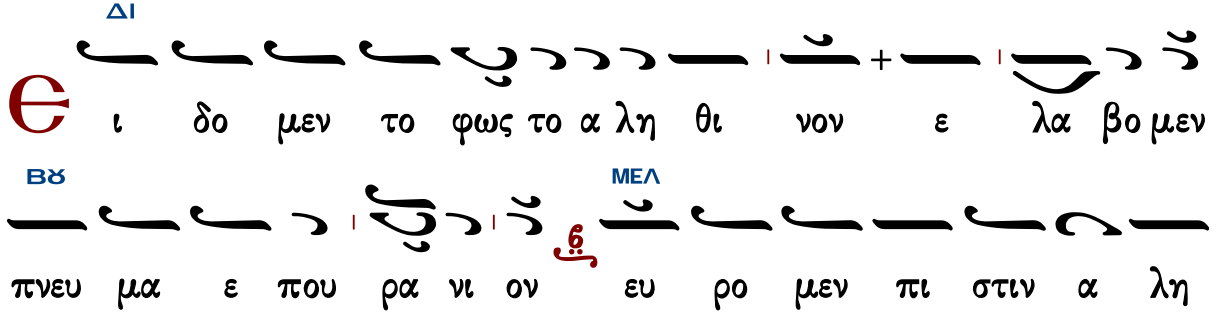

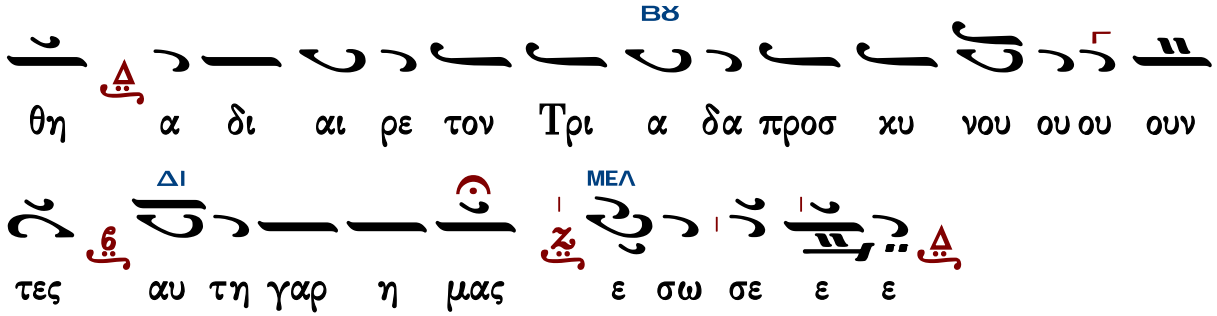

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

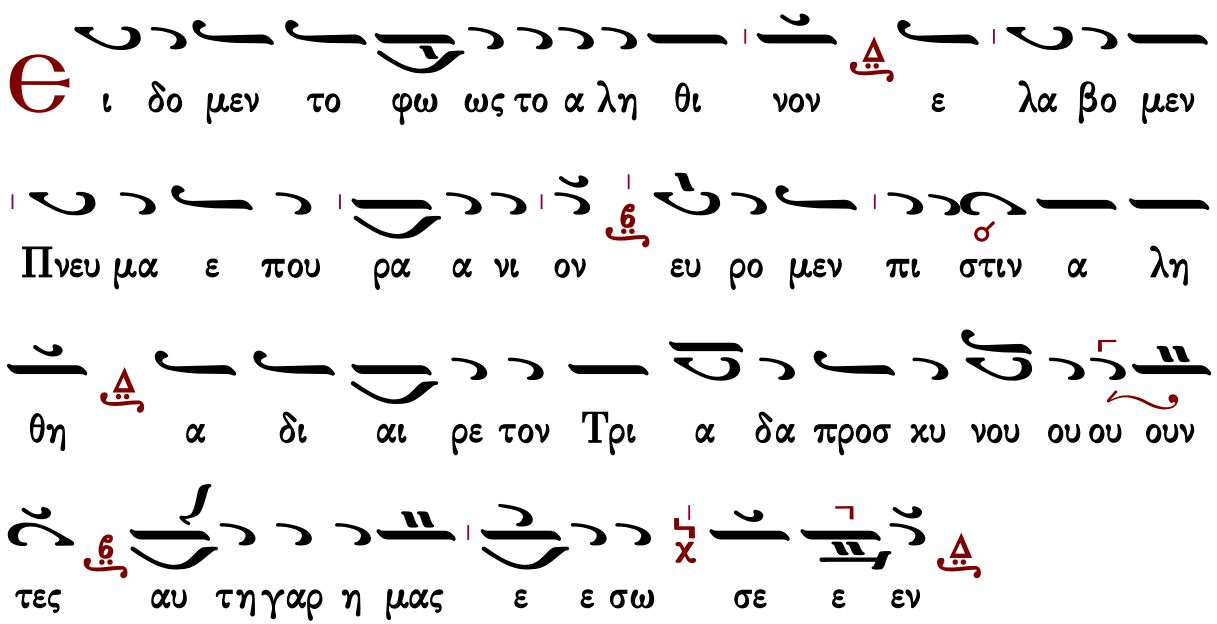

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

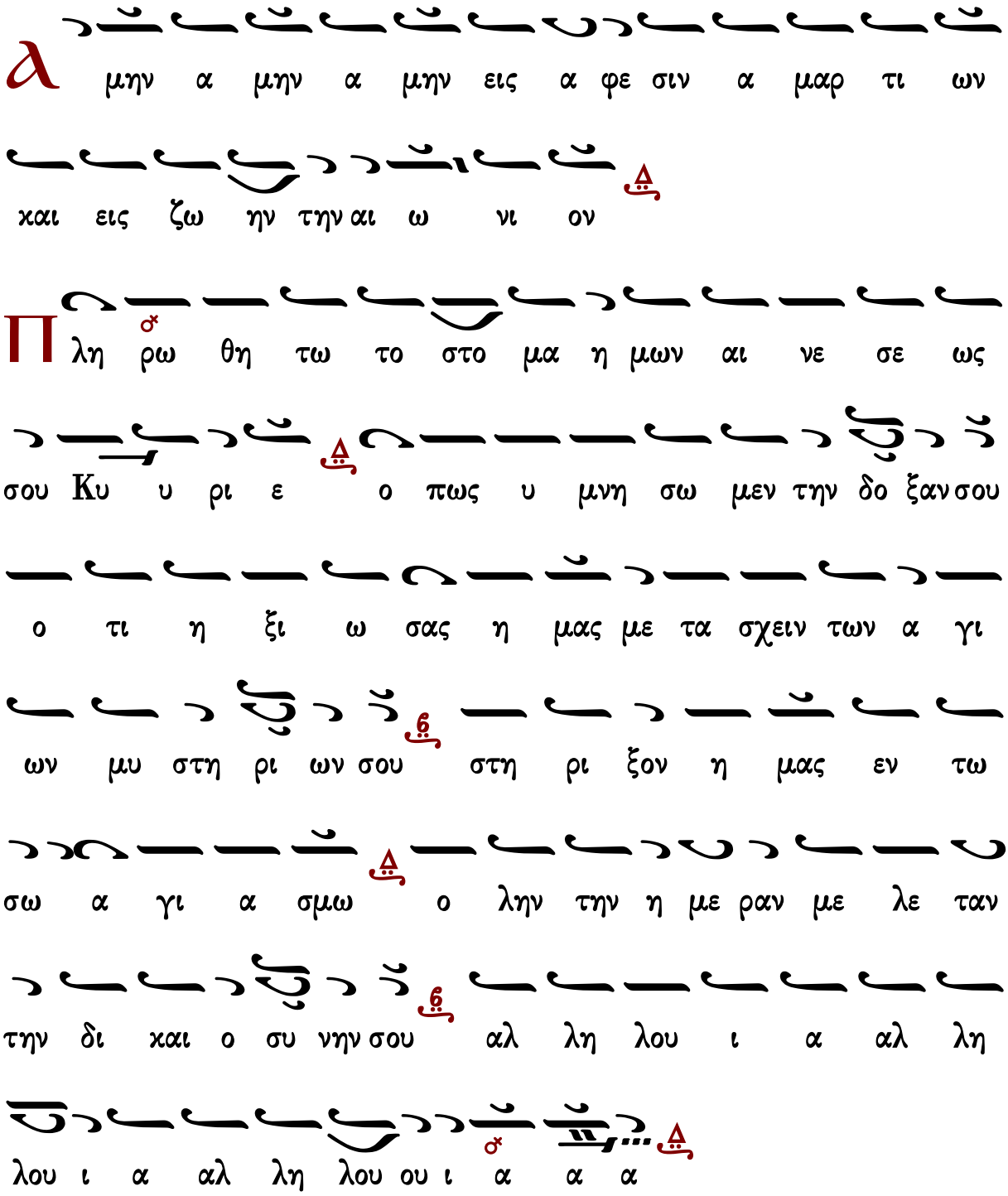
α μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων
και εις ζω ην την αι ω νι ον
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως
σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου
ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι
ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω
σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη
λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

α μην

ΜΕΛ ΔΙ ΒΫ

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε

ΜΕΛ

ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ο

ΔΙ

ξαν σου ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των

ΒΫ ΜΕΛ

α γι ων μυ στη ρι ι ων σου στη ρι ξον η μας εν

ΔΙ ΜΕΛ

τω σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν

ΒΫ ΜΕΛ

την δι και ο συ υ νην σου αλ λη λου ι α αλ

ΓΑ ΔΙ

λη λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

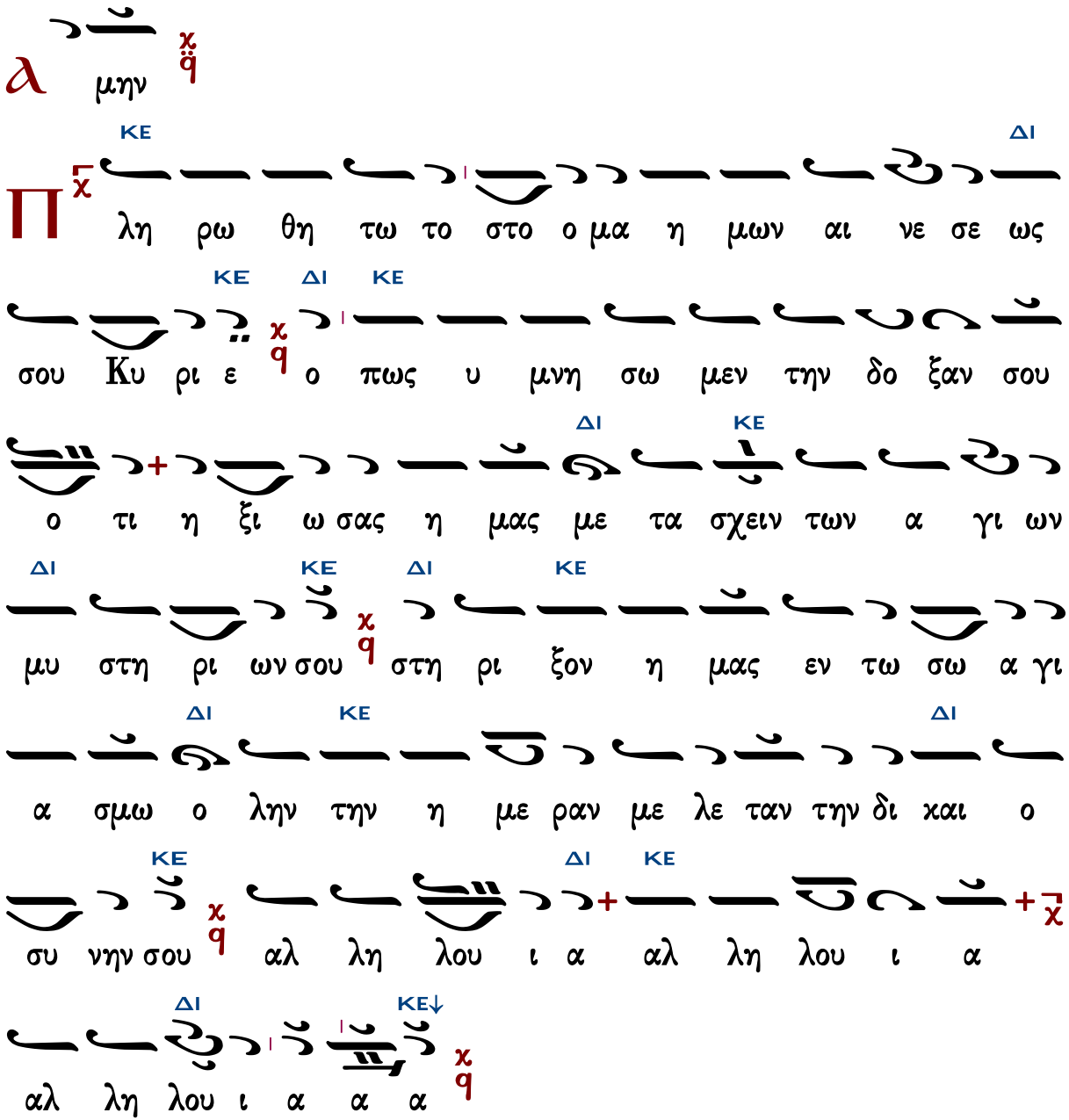

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

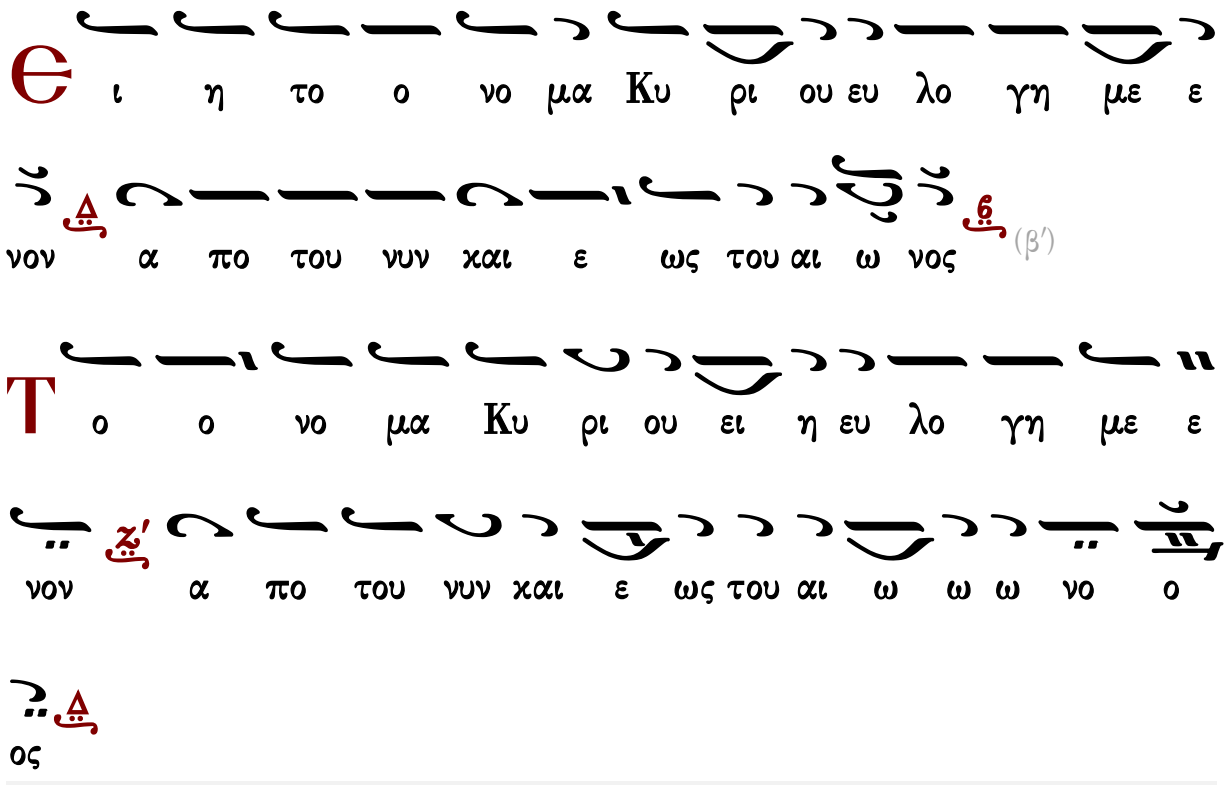

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

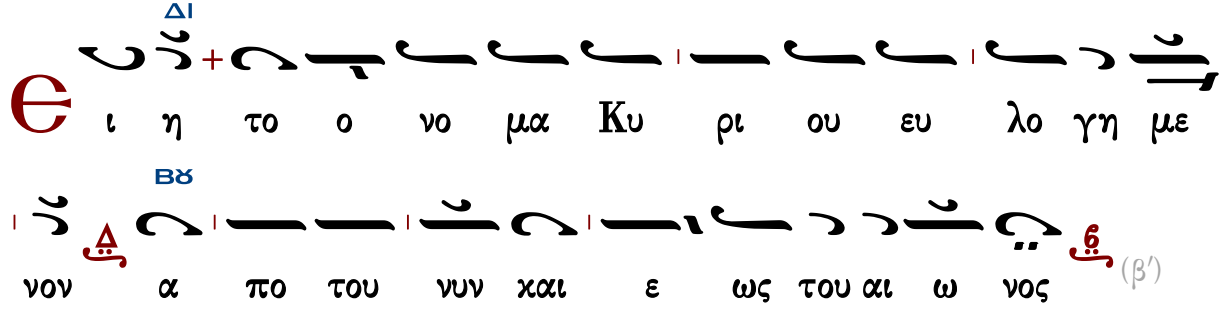

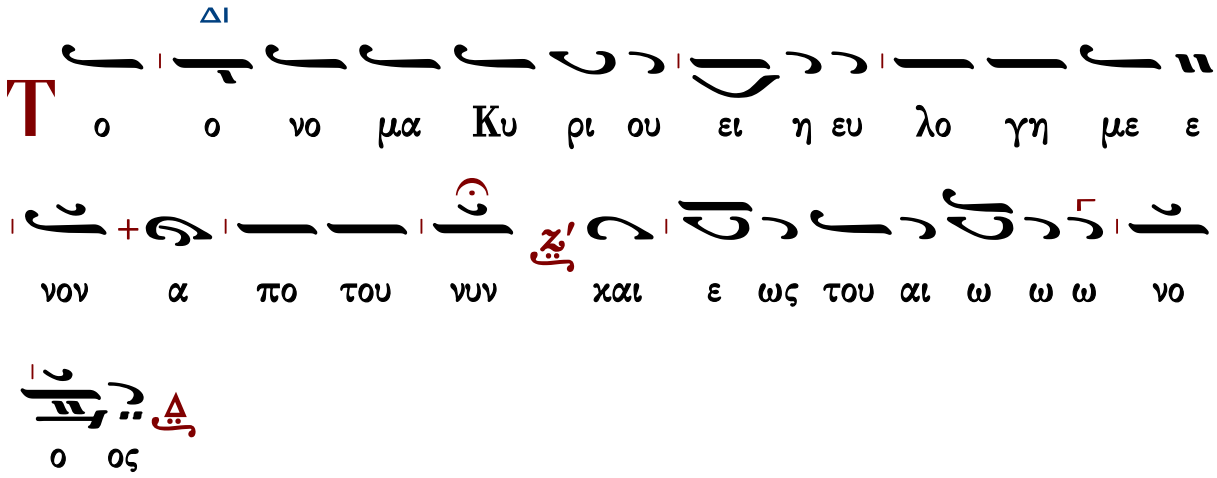

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος δ΄ Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

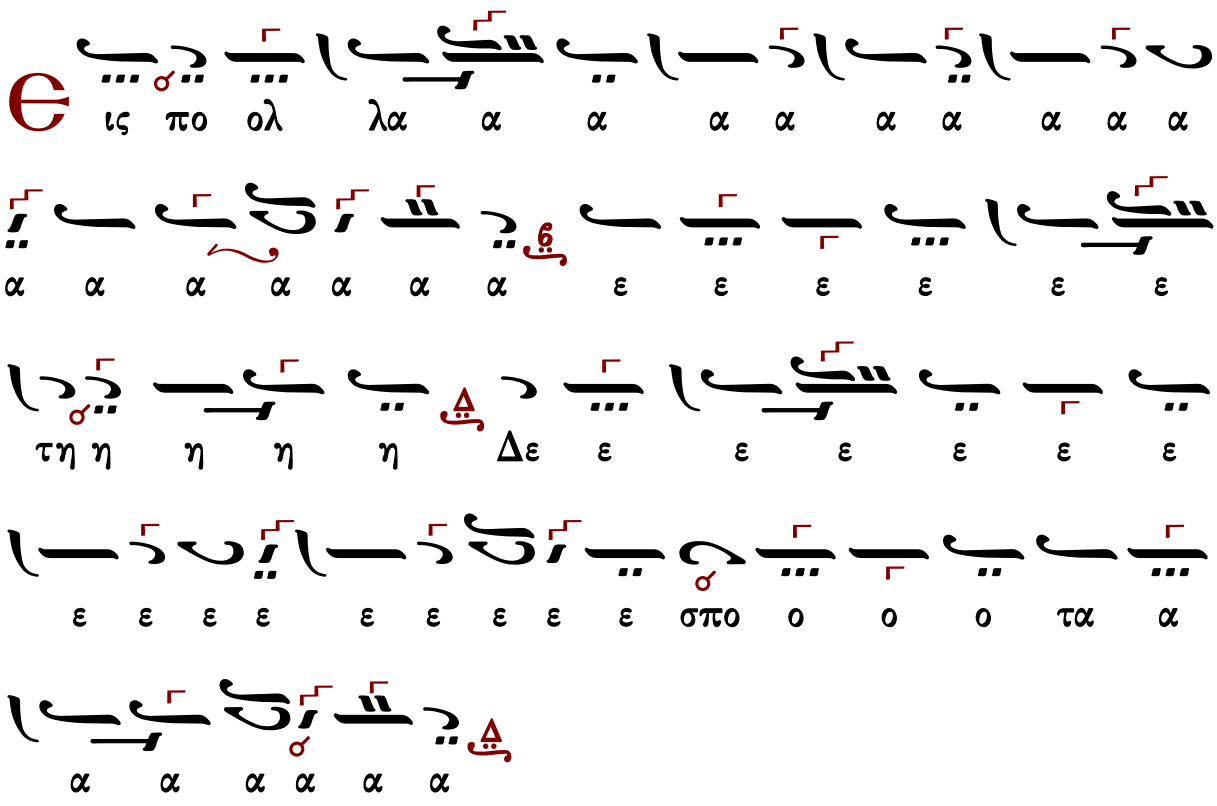

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὀρθρος 1909 σ.197/471*

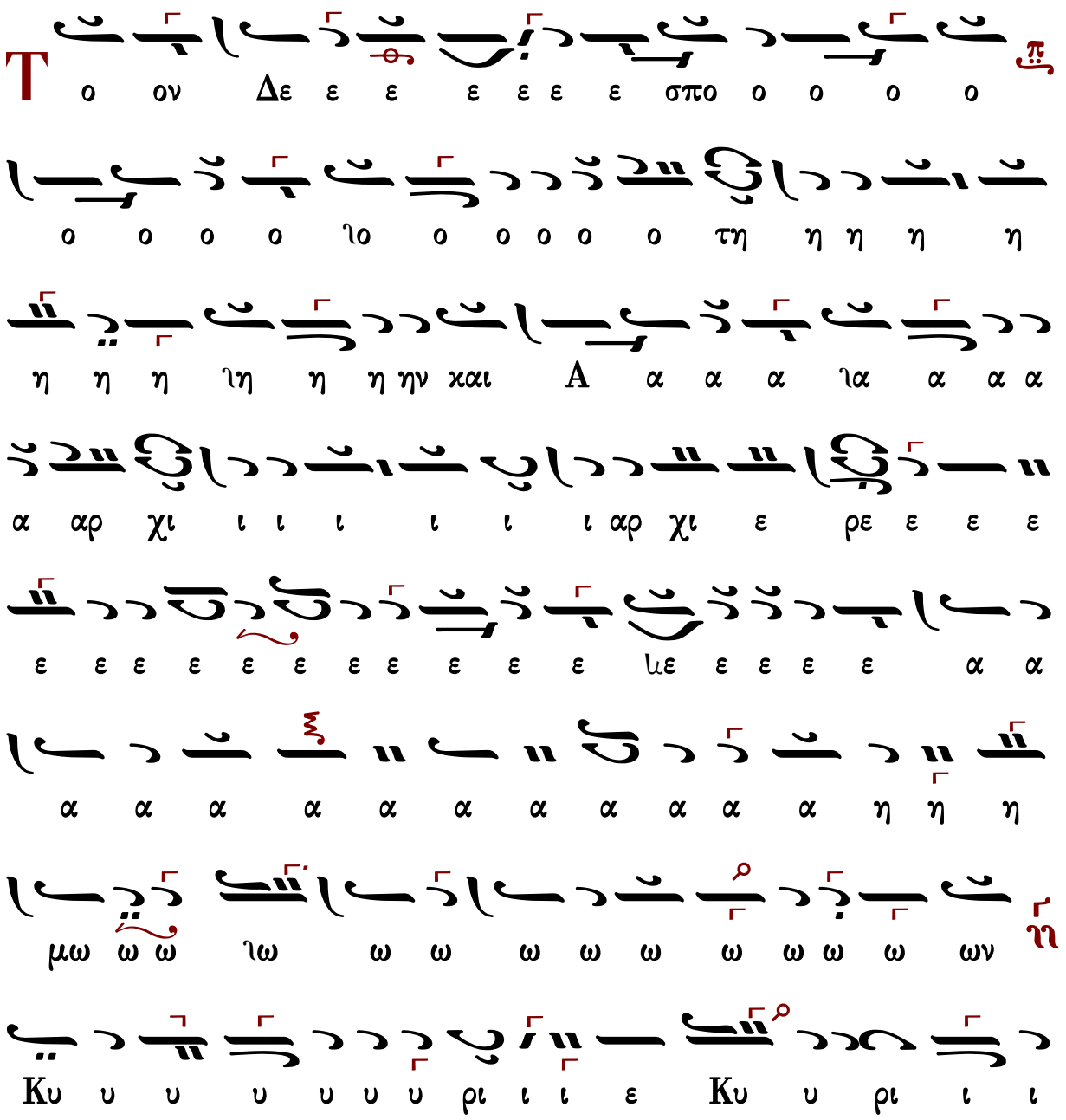

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ

υ υ Κυ ρι ι ε ε φυ υ λα α ατ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε η

ΓΑ ΠΑ ΓΑ

ις πολ λα α α α ε ε ε τη Δε ε ε ε ε

ε σπο ο τα α α α

ΠΑ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Όρθρος 1909 σ.200/473*

ΜΕΛ ΖΩ

α α α α α α α α νω ω θε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν οι Προ φη η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η οι προ ο φη η η η η η η

η η ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε με ε ε προ ο ο σε προ ο κα

α τη η η η η η η η η η γ γει ει ει σε προ κα α

τη η η η η η γ γει ει ει λα α α α α α α

α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο

ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον

πλα α α κα α α α α α α α α κι ι

ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο

ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α

ου ου σου υ υ υ υ χρυ ον ο ο το μη ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ρος ο μη ο ο ο ο ο λα α α το ΠΑ ΝΗ

α α α α ο ρο ος α α λα α α το ο ο ιο ο

α α α α α α α α λα α α α α α α α α α

ος ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

αν ο ο ο ο ο ο ο ο ζα πε α α α α α α α α

τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

τρα α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΖΘ

ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ

ΠΑ

μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον π q και

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο

ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ως Δ προ κα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΘ

η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι

ΜΕΛ
ΖΟ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΖΟ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΟ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΟ
γει λα αν α α α α νω ω ω θε ε ε ε ε
ε ε εν οι προ φη η η η η ται αι αι αι αι

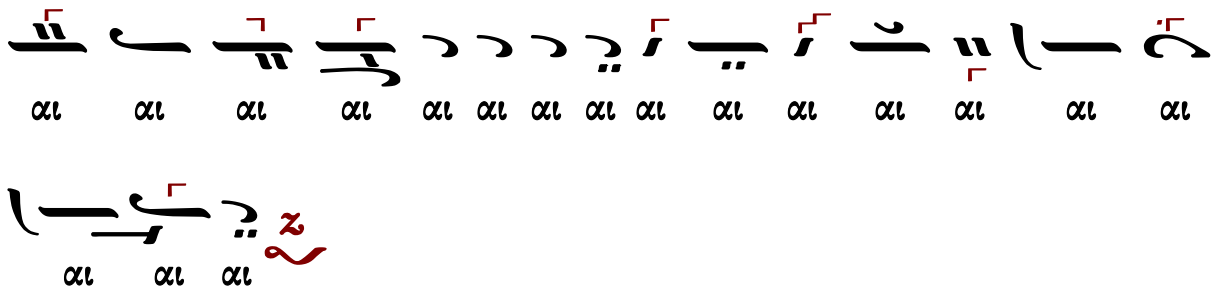

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος
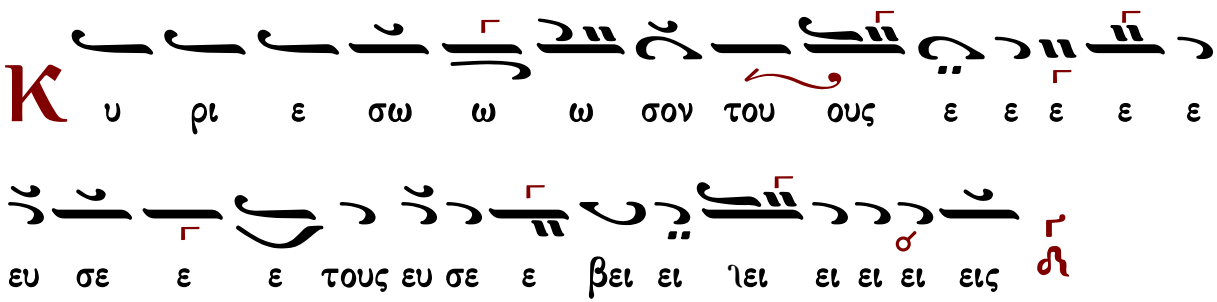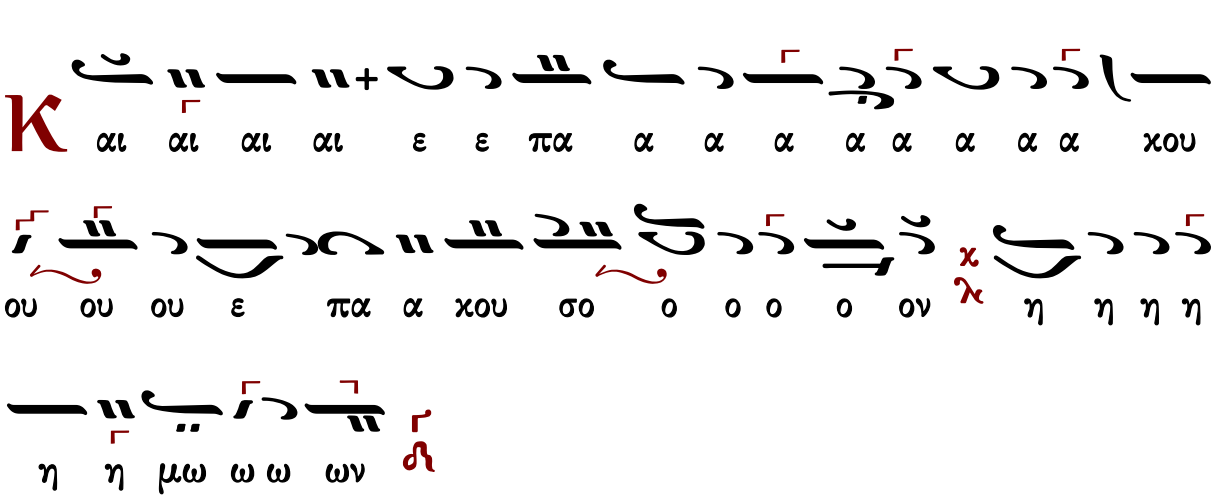
Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*